Theophanis chronographia (Theophanis kronografisi)

Theophanes (the Confessor), (Theophanes (İtirafçı),)
Anastasius (the ... (Anastasius (the ... [sayfa sonu kopukluğu nedeniyle devam etmektedir])
CLASSICAL SEMINARY (KLASİK SEMİNERİ)
PRINCETON UNIVERSITY (PRINCETON ÜNİVERSİTESİ)

THEOPHANIS CHRONOGRAPHIA
(Theophanes'in Kronografisi)
RECENSVIT CAROLUS DE BOOR
(Düzenleyen: Carolus de Boor)
VOLVMEN I
(1. Cilt)

TEXTVM GRAECVM CONTINENS
(Yunanca metni içerir)
OPVS AB ACADEMIA REGIA BAVARICA PRAEMIO ZOGRAPHICO ORNATVM
(Bavyera Kraliyet Akademisi tarafından ödüllendirilmiş eser)
LIPSIAE, IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI, MDCCCLXXXIII
(Leipzig, B. G. Teubner Yayınevi, 1883)

THEODORO MOMMSEN
Bu ifade, eserin ünlü tarihçi Theodor Mommsen'e ithaf edildiğini göstermektedir.
LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Bu ibare, eserin Leipzig'de B. G. Teubner matbaasında basıldığını belirtmektedir. Sayfada ayrıca DEC 21 1910 tarihini ve kütüphane kayıt bilgilerini içeren damgalar bulunmaktadır.

Sayfa: VII
...Vat. Palatinus 395—e, Coislinianum 133—A, ve bunlardan yeniden karşılaştırılmış olanlar. Ancak, eğer A ve diğer iki tür yazı tipi mevcut olmasaydı, bunları belirtmemin bir anlamı olmazdı. Ayrıca, daha önce Tafelius tarafından sadece kısmen kullanılan, ancak benim burada tekrar incelediğim ve bir kısmını Monacense Graec. 395 olarak adlandırdığım Vatikan ve Paris el yazmalarını da ekledim.

Theophanes'in sözlerini düzeltme konusunda en önemli an, Anastasius Bibliothecarius'un altmış veya yetmiş yıl sonra yaptığı Latince çeviridir. Ancak bu, başka bir edisyonun cildinde neredeyse hiç sunulmamıştır. Bu nedenle, Anastasius'un sözlerinin, diğer edisyonlarda olduğu gibi, benim metnimde de unutulmaması gerektiğini düşünüyorum.

Yazmalar arasındaki ilişkinin ne olduğu sorusu sorulmalıdır. En iyisi Vatikan 154'tür, ancak henüz Coislinianum 133 kadar güvenilir olduğuna inanılmıyordu. Ancak bu, kusursuz değildir; Georgius Monachus ve Anastasius Bibliothecarius tarafından kullanılan exemplarların, yani altmış veya yetmiş yıl sonraki exemplarların hatalarından da arınmış değildir. Kitap, Theophanes'in ölümünden kısa bir süre sonra tamamlandığı için, buna başvurulması gerektiğini düşünüyorum. Bununla birlikte, bu, Barberinus V, 49'un eksikliğinden uzak değildir ve Anastasius'un katkısı olmadan şüphesiz tamamlanmamıştır. Bilgili kişilerin, başka yazarların ifadelerinde bu çevirinin önemli olduğunu düşündüklerine şüphe yoktur.

Diğerleri, Parisin. Reg. 1710 ve Vatican 155'i içeren sınıflarına göre ayrılırlar; diğeri ise Paris Reg. 1711 ve Vatican 978, üçüncüsü ise Coislinianum 133 ve diğer daha yeni olanların tamamıdır. Coislinianum, çok daha bozuktur. Bu üç tür arasında hiçbir üstünlük yoktur. Arketip metnin kenarlarında ve satır aralarında pek çok notun bulunması, metnin orijinal olduğunu göstermektedir; bunlar metni birbirine bağlar. Metinlerin bu türleri arasında hiçbir büyük fark yoktur, ne interpolasyonlar ne de yazarın kendisinin kullandığı orijinal metinler. Bu nedenle, bu tür metinlerin hatalı olduğunu düşünmek şaşırtıcı değildir. İkinci sınıf yazmaların, arketip metni yeniden düzelttiği varsayılabilir; ancak buna güvenmek mümkün değildir; çünkü burada sadece muhtemel olan bulunmaktadır. Bu nedenle, elimizdeki el yazmalarının hangisinin daha iyi olduğunu belirlemek zordur; çünkü Anastasius'un çevirisi, Theophanes'in metninin ne olduğunu anlamak için önemli bir an değildir; birinci ve üçüncü sınıfın ortak okumalarının Theophanes'in kendi metnini temsil ettiği düşünülebilir.

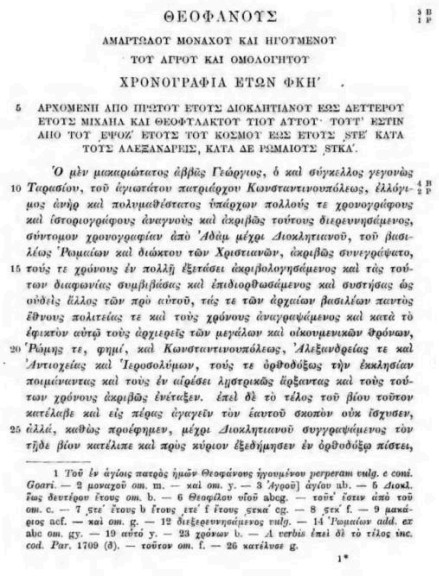
Takip eden yüzyılların kronografları, Theophanes'ten beslenenler bunlardan çok fazla bilgi sağlamazlar.

Bunların bir kısmı Theophanes'in kendi sözlerini aktarmaz, örneğin Zonaras; bir kısmı ise eleştirel bir çalışma gerektirir. İncelendiğinde metnin, el yazmalarında olduğu kadar bozuk olduğu görülür. İmparator Konstantin Porphyrogennetos'un De administrando imperio adlı eserinde alıntı yaptığı yerler hariç, Vatikan el yazmasına atıfta bulunarak burayı daha iyi olarak kabul ederim. Belki de bunlar, Theophanes'e yakın olan kendi notlarıydı.

Benim için şanslı olan şey, Theophanes'in kendi yazılarında düzeltebileceğim bir şeyi bulmaktı. Akışın nereden geldiğini belirten notlar düşüldü; nerede açık değilse, yazarın aynı kaynaktan beslendiği görünüyordu, yani Theophanes; ancak yazarın diğer yazarlardan beslendiği yerlerde bu durum farklıydı. II. Theodosius'un ölümüne kadar olan olayların anlatıldığı yerlerde, en büyük referanslar kilise tarihçileri Sokrates, Sozomenos ve Theodoretos'tur. Her ne kadar bu kullanımın kendisi, yani historia tripartita (üçlü tarih) özeti, Theodorus Lector'un özetinden alınmış olsa da, Cramer'in Anecdota Parisiensia adlı eserinin II. cildinin 87. sayfasında yayımlanan

ἐκλογαὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (kilise tarihinden seçkiler) adlı eserden alınmıştır. Bunlar kenar notu olarak düşülmüştür. Aynı özet Georgius Monachus, Iulius Polydeuces, Leo Grammaticus ve Nicephorus Callistus tarafından kullanılmıştır; böylece bu ifade doğrudan yazarın kendisinden gelmektedir. Bu seçkilerin Baroccianus 142 el yazmasında olmadığı ve Theophanes'in metninin kenarında eksik olduğu durumlarda, Theophanes'in bu özetin kendisinden gelmediği anlaşılıyordu.

En bilge kişilere, yani otoritesinin yardımıyla bu işin yapılabilmesini sağlayan kişilere mümkün olan en büyük teşekkürü bir borç bilirim. Prusya Kraliyet Akademisi adına bu işin başlamasını sağladığım için, mali olarak pek çok kütüphaneye gitmemi cömertçe sağladıkları için teşekkür ederim. Bu konuda Theodor Mommsen'e, bana yardımı için minnettarım. Ardından, Paris, Vatikan, Münih kütüphanelerinin yöneticilerine, en seçkin kişilere, özellikle teşekkürlerimi sunarım. Son olarak, Bavyera Kraliyet Akademisi üyelerine, nezaketleri ve yardımları için, bu eseri ödüllendirdikleri için ve bunu yayımlamama izin verdikleri için teşekkür ederim.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ'

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΥΤΟΥ· ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ,ΕΦΟΣ' ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΩΣ ΕΤΟΥΣ ,ΣΤΕ' ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ,ΣΤΚΑ'.

Ὁ μὲν μακαριώτατος ἀββᾶς Γεώργιος, ὁ καὶ σύγκελλος γεγονὼς Ταρασίου, τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυμαθέστατος ὑπάρχων πολλούς τε χρονογράφους καὶ ἱστοριογράφους ἀναγνοὺς καὶ ἀκριβῶς τούτους διερευνησάμενος, σύντομον χρονογραφίαν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Διοκλητιανοῦ, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων καὶ διώκτου τῶν Χριστιανῶν, ἀκριβῶς συνεγράψατο, τούς τε χρόνους ἐν πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος καὶ τὰς τούτων διαφωνίας συμβιβάσας καὶ ἐπιδιορθωσάμενος καὶ συστήσας ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, τάς τε τῶν ἀρχαίων βασιλέων παντὸς ἔθνους πολιτείας τε καὶ τοὺς χρόνους ἀναγραψάμενος καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν Θρόνων, Ῥώμης τε, φημί, καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε καὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τούς τε ὀρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντας καὶ τοὺς ἐν αἱρέσει λυστρικῶς ἐρξάντας καὶ τοὺς τούτων χρόνους ἀκριβῶς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦτον κατέλαβε καὶ εἰς πέρας ἐγαγεῖν τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλά, καθὼς προέφημεν, μέχρι Διοκλητιανοῦ συγγραψάμενος τὸν τῇδε βίον κατέλιπε καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει,

1 Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους ἡγουμένου μετρεται vulg. e coni. Goari. — 2 μοναχοῦ om. m. — καὶ om. y. — 3 ἁγιᾶς] ἁγίου ab. — 6 Διοκλ. ἕως δευτέρου ἔτους om. b. — 6 Θεοφίλου υἱοῦ abcg. — τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ om. c. — 7 ,στε' ἔτους b ἕτους ,στε' f ἔτους ,στκα' cg. — 8 ,στκ' f. — 9 μακάριος acf. — καὶ om. g. — 12 διεξερευνησάμενος vulg. — 14 Ῥωμαίων add. ex abc om. gy. — 19 αὐτό y. — 23 χρόνων b. — Λ versis ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος inc. cod. Par. 1709 (δ). — τοῦτον om. f. — 26 κατέλυσε g.

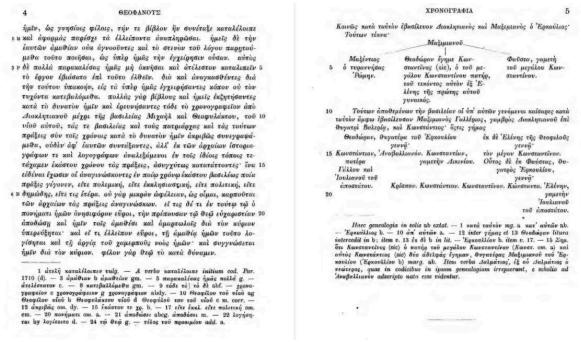
1*

Sayfa 3

THEOPHANES'İN, GÜNAHKÂR KEŞİŞ VE BAŞRAHİP, AGROS'UN VE İTİRAFÇININ, 568 YILLIK KRONOGRAFİSİ.

Diocletianus'un birinci yılından başlayıp, Mihail ve oğlu Theophylaktos'un ikinci yılına kadar, yani dünyanın 6507. yılından, İskenderiyelilere göre 6305. yılına, Romalılara göre ise 6311. yılına kadar. Konstantinopolis'in en kutsal patriği Tarasios'un synkellos'u olan en kutsal başrahip Georgios, çok bilgili bir adam olarak, birçok kronograf ve tarihçiyi okuyup bunları dikkatlice inceledikten sonra, Adem'den Romalıların kralı ve Hristiyanların takipçisi olan Diocletianus'a kadar kısa bir kronografiyi dikkatlice kaleme aldı. Zamanları büyük bir titizlikle inceleyip, aralarındaki farklılıkları uzlaştırıp düzelterek ve kendisinden öncekilerden hiç kimsenin yapmadığı şekilde, her ulusun eski krallarının yönetimlerini ve zamanlarını kaydederek; ayrıca elinden geldiğince, Roma, Konstantinopolis, İskenderiye,

Antakya ve Kudüs gibi büyük ve evrensel tahtların başrahiplerini, kiliseyi ortodoks bir şekilde yönetenleri, sapkınlık içinde zorla hüküm sürenleri ve onların zamanlarını da tam olarak düzenledi. Ancak hayatının sonu onu bulduğunda, amacına ulaşmaya gücü yetmedi, bize, gerçek dostlar olarak, derleyip bıraktığı kitabı ve eksik kalan kısımları tamamlama fırsatı verdi.
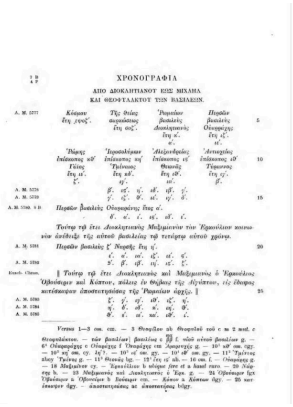

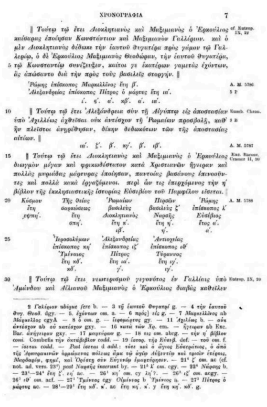
Sayfa 4:
Biz kendi cehaletimizi bilerek ve işin zorluğunu da anladığımızdan, bu işi yapmakta isteksiz davrandık. Ancak birçok kez rica edilince, bu çalışmayı tamamlamadan bırakmamayı kendimize görev bildik ve ona olan itaatimiz nedeniyle, zorunlu olarak bu işe giriştik. Elimizden geldiğince bu kronografiyi Diocletianus'tan Mihail ve Theophylaktos'un hükümdarlığına kadar araştırıp, sadece tarihçilerin ve kronografların yazdıklarını bir araya getirmekle kalmayıp, olayları kendi yerlerine ve dönemlerine göre düzenleyerek, okuyanların hangi dönemde hangi kralın nasıl işler yaptığını, gerek askeri, gerek kilise ile ilgili, gerekse siyasi veya halkla ilgili olsun, kolayca anlamasını sağladık. Zira okuyanın, eserimizden faydalı bir şey bulması, Tanrı'ya uygun bir şükran borcudur ve bize olan cehaletimizi ve günahlarımızı bağışlayacaktır. Eğer bir eksiklik bulursa, bizim cehaletimizi Tanrı'nın zihniyetine bağışlamalıdır ve Tanrı tarafından bizim gücümüz yettiğince dostça karşılanacaktır.
Sayfa 5: Diocletianus ve Herculius lakaplı Maximianus ortaklaşa hükümdarlık sürdüler.

Maximianus'un çocukları aşağıda tablo halinde gösterilmiştir:

Çocuk İsmi	Açıklama
Maxentius	Roma'nın tiranı
Theodora	Büyük Konstantin'in babası Konstantius'un eşi
Fausta	Büyük Konstantin'in eşi

Bunların krallığı bırakması üzerine, kendileri tarafından Sezar ilan edilenler: Diocletianus'un kızı Valeria ile evli olan Galerius ve evlendiği Helena'dan Büyük Konstantin'i doğuran Konstantius'tur. Konstantin, Anavallianus, Konstantin, Güllos ve Apostat Julianus'un babası, Kriskos, Konstantin, Konstantin, Konstantin ve Apostat Julianus'un eşi Helena ....

KRONOGRAFİA

DİOKLETIANOS'TAN MİHAİL VE THEOPHYLAKTO'YA KADAR OLAN KRALLARIN DÖNEMİ

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Perslerin Kralı
5777	285	Diocletianus (1. Yıl)	Ovararis (1. Yıl)

Roma Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Gaius (15 yıl)	Hymenaios (24 yıl)	Theonas (19 yıl)	Tyrannos (13 yıl)

Sayfa 7

KRONOGRAFİA

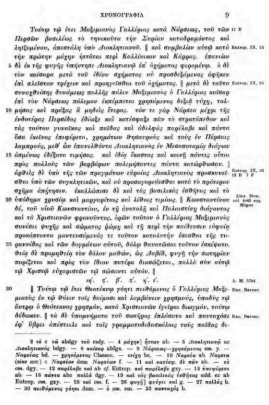
O yıl Diocletianus ve Herculius lakaplı Maximianus, Konstantius ve Maximianus Galerius'u Sezar yaptılar. Diocletianus kendi kızını Galerius ile evlendirirken, Herculius Maximianus da kendi kızı Theodora'yı, her ikisinin de başka eşleri olmasına rağmen, aralarındaki krallara has sevgi nedeniyle Konstantin ile evlendirdi.
Roma Piskoposu Markellinos (2 yıl).
İskenderiye Piskoposu Petros şehit (11 yıl).
O yıl İskenderiye ve Mısır'da Akhilleus'un kışkırtmasıyla isyan çıktı; Romalıların saldırısına karşı duramadılar ve isyanın sorumluları cezalandırıldı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Perslerin Kralı	Piskopos
5788	296	Diocletianus (20. Yıl)	Narsis (8. Yıl)	Eusebius (1. Yıl)

Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Hymenaios (24 yıl)	Petros (11 yıl)	Tyrannos (13 yıl)

O yıl, Galya'da Amandus ve Aelianus tarafından çıkarılan isyan, Herculius lakaplı Maximianus tarafından bastırıldı [Krasus] karşı koydu ve Britanya'yı ele geçirdi, beş Gentianus ise Afrika'yı ve Akhilleus Mısır'ı.

Sayfa 8
KRONOGRAFİA
Ancak Krasus üç yıl sonra Britanya'yı ele geçiren Asklepiodotus tarafından öldürüldü. Galya'da, Sezar Konstantin beklenmedik bir şans eseri başarıya ulaştı; çünkü altı saat içinde, yenilen düşman görüldü ve zafer elde edildi. Alamano'lar Konstantin'in ordusuna saldırıp duvarlara kadar kovaladılar. Kapılar kapalı olduğundan ve duvarların içine giremediklerinden, düşmanlar onları yakalamak için ellerini uzattılar. İpler sarkıtarak duvarların üzerinden yukarı çektiler. İçeri girdiğinde ve ordusunu teşvik ettiğinde, Alamano'lara karşı öyle parlak bir zafer kazandı ki altı bin kişi öldü. Herculius Maximianus beş Gentianus'u Afrika'da yendi. Diocletianus İskenderiye'de Akhilleus'u yendi. Yanında Konstantin vardı; genç olmasına rağmen savaşlarda üstün başarı gösterdi. Bunu gören Diocletianus kıskançlıkla onu hileyle öldürmeye çalıştı, ancak Tanrı onu mucizevi bir şekilde kurtardı ve babasına gönderdi.

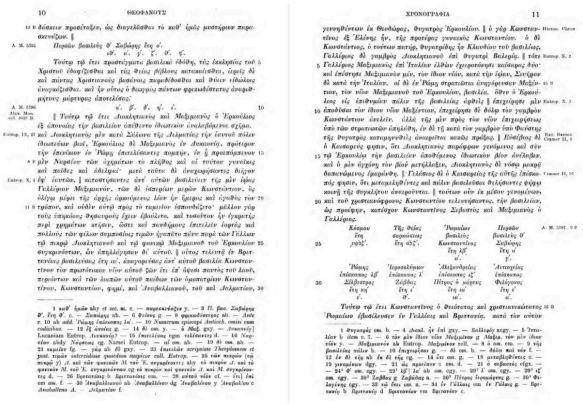
Dünya Yılı	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu	Kudüs Piskoposu
5789	Hormisdas (6. yıl)	Miltiades (4. yıl)	Zabbas (10. yıl)

O yıl, ordu komutanı Veturius, ordu içindeki Hristiyanlara karşı ılımlı bir baskı uyguladı, daha sonra ise herkese karşı zulmü körükledi.

Dünya Yılı	Antakya Piskoposu	Roma Piskoposu
5790	Vitalius (20. yıl)	-
5791	-	-
5792	-	-
5793	-	Silvester (32. yıl)

Sayfa 9
KRONOGRAFİA

O yıl Maximianus Galerius, o sırada Suriye'yi istila edip yağmalayan Pers kralı Narses'e karşı Diocletianus tarafından gönderildi. Kallinikos ve Karras yakınlarında yapılan ilk savaşta yenildi. Dönüşte, araba üzerinde ilerleyen Diocletianus ile karşılaştı. Sezar'ı kendi arabasının arkasından uzun süre koşturdu ve onu arabasına almadı. Daha sonra Maximianus Galerius, Narses'e karşı büyük bir orduyla tekrar gönderildi, başarılı oldu ve başka kimsenin yapamadığını yaptı; Narses'i Pers topraklarının derinliklerine kadar kovaladı, ordusunun tamamını kılıçtan geçirdi, karısını, çocuklarını ve kız kardeşlerini esir aldı, yanındaki tüm hazineleri ve ganimetleri ele geçirdi. Diocletianus Mezopotamya'da kışı geçirdi ve onları büyük onurlarla kabul etti.
Diocletianus, işlerin yolunda gitmesiyle senatörler tarafından kendisine tapınılmasını istedi, daha önce hiç alışılmadık bir şekilde selamlanmayı talep etti. Kraliyet giysilerini altın, inciler ve değerli taşlarla süsledi. Konstantin'in oğlu, doğuda ve Filistin'de bulunan Konstantin'i, Hristiyan eğilimli olduğunu gören Galerius Maximianus, ruh ve beden sağlığının gücüyle ve eğitimiyle tiranlığının ve dogmalarının yıkıcısı olacağını öngördü. Onu hileyle öldürmeye çalıştı, ancak ilahi bir önseziyle tuzağı öğrenen Konstantin, Davut gibi kaçarak kurtuluşu sağladı ve babasının yanına gitti, onu kurtaran Mesih'e şükranlarını sundu.
O yıl, Galerius Maximianus, Theoteknos adlı bir büyücüye inanarak şeytanlardan kehanetler almaya başladı; Theoteknos'un kehanetiyle Hristiyanlara karşı zulüm başlattı. Kurtarıcı'nın kutsal yazılarını tahrif etti ve her yere çocukları eğitmek için gönderdi öğretilmesini emretti, böylece bizim gizemimizle alay edilmesine sebep olundu.

Sayfa 10
KRONOGRAFİA

Dünya Yılı	Pers Kralı
5795	Sabores (6. yıl)

O yıl, Hristiyanların kiliselerinin yıkılmasını, kutsal kitapların yakılmasını, rahiplerin ve tüm Hristiyanların işkenceye maruz bırakılmasını ve putlara kurban kesmeye zorlanmasını emreden imparatorluk fermanları verildi. Bu, herkes için en korkunç zulümdü ve sayısız şehit verdi.

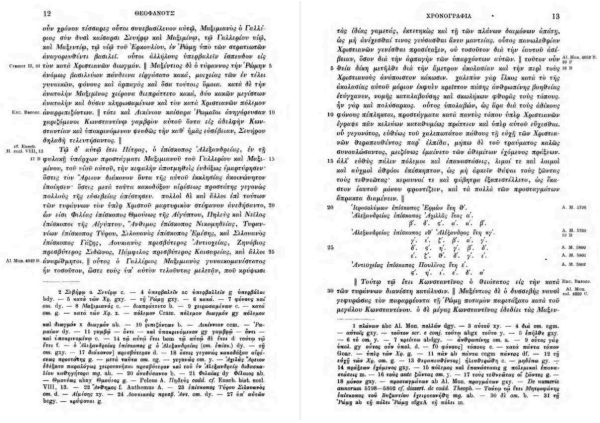
Diocletianus ve Herculius lakaplı Maximianus, krallığı bırakarak özel hayatlarına geri döndüler. Diocletianus Dalmaçya'daki Salona şehrine çekilerek özel bir hayat yaşadı. Herculius Maximianus ise Lucania'ya çekildi ve Roma'da daha önce zafer alayını kutladı. Bu alayda Narses'in arabaları, karısı, çocukları ve kız kardeşleri yer aldı. Bunlardan sonra ayrılıp, krallığı doğuda Galerius Maximianus'a, batı kesimlerinde ise, yönetimin küçük bir kısmıyla yetinen ve iyi bir karaktere sahip olan, hazineyi önemsemeyen Konstantin'e bıraktılar. Aksine, tebaasının hazineye sahip olmasını dilerdi. Para biriktirme ve halka açık festivaller düzenleme konusunda o kadar ölçülüydü ki, Diocletianus ve Herculius Maximianus'un tiranlığı altında Galler'de çok sevildi ve onların elinden kurtuldu. Britanya'da 11 yıl hüküm sürerek öldü. Yerine, halkın gözü önünde, hayattayken büyük oğlu Konstantin ve diğer çocukları olan Konstantin, Anavallianus ve Dalmatius kral ilan edildi.

...Herculius'un kızı Theodora'dan doğanlar. Zira Konstantin, Konstantin'in önceki eşi Helena'dandı. Onun babası Konstantius ise, Kral Klaudius'un kızıydı. Galerius, Diocletianus'un kızı Valeria ile evliydi. O sırada Galerius Maximianus İtalya'ya gelerek iki Sezar atadı: Maximianus'u kendi oğlu olarak, İtalya'ya karşı Severus'u atadı. Roma'daki askerler ise, Herculius'un oğlu Maxentius'u imparator ilan ettiler. Herculius, krallık arzusuna kapılarak oğlu Maxentius'u ve damadı Konstantin'i ortadan kaldırmaya çalıştı. Ancak oğluna karşı girişimi askerler tarafından engellendi ve damadına karşı girişimi ise Fausta'nın ihanetiyle sonuçlandı, kötü bir şekilde öldürüldü. Kayserili Eusebius, Diocletianus'un aklını yitirdiğini ve Herculius ile krallığı bırakıp özel hayata döndüğünü, ancak uzun süren bir hastalık sonucu öldüğünü söyler. Kayserili Gelasius, bu piskoposun aynı şeyi söylediğini, pişmanlık duyup tekrar imparator olmak isteyenlerin senato kararıyla öldürüldüğünü belirtir. Bunlar aradan çekilince ve Hristiyan eğilimli Konstantius da ölünce, daha önce belirttiğim gibi, krallığı Augustus Konstantin ve Maximianus Galerius ele geçirdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı
5797	289	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)

Roma Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Silvester (28 yıl)	Zabbas (10 yıl)	Petros şehit (11 yıl)	Filogonos (5 yıl)

O yıl, en tanrısal ve Hristiyan dostu olan Konstantin, Galler ve Britanya'da krallık yaptı.

Sayfa 12

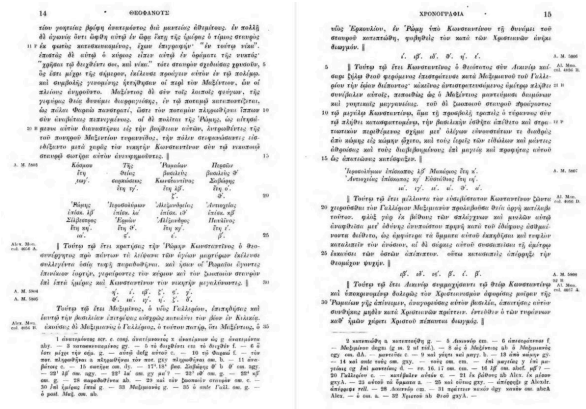
O dönemde bu dört kişi onunla birlikte hüküm sürdü: Galerius Maximianus, iki Sezar olan Severus ve Maximianus ile, Galerius'un oğlu ve Roma'da askerler tarafından imparator ilan edilen Herculius'un oğlu Maxentius. Bu kişiler Hristiyanlara karşı zulümde birbirlerini geride bırakmaya çalışıyorlardı. Roma'nın tiranı Maxentius, soylu kadınların zina edilmesi, cinayetler, yağmalar ve benzeri pek çok kötü eylemde bulunuyordu. Doğu'da ise Maximianus daha da kötü işler yapıyordu; doğu ve batı dünyasını paylaşarak Hristiyanlara karşı savaşı körüklüyorlardı. O dönemde Konstantin'in damadı olan Licinius'u Roma Sezar'ı ilan ettiler ve Konstantin'in kız kardeşiyle evliydi, Hristiyanlık inancına sahipmiş gibi yalan yere taklit yapıyordu, Severus ise o sırada ölmüştü. Aynı yıl İskenderiye piskoposu Petros, Maximianus Galerius ve Maximianus'un emriyle hapisteyken kafası kesilerek şehit edildi. Petros, Arius adlı diyakozu kiliseden aforoz etmişti; bu kişi daha sonra sapkın bir inancın lideri olmuş ve pek çok kişiyi saptırmıştı. Bu tiranlar döneminde pek çok kişi Hristiyanlık uğruna şehitlik tacını giydi; bunlar arasında Mısır'dan Piskopos Phileas, Piskopos Peleus ve Nilus, Nikomedia Piskoposu Anthimus, Sur piskoposu Silvanus, Gazze piskoposu Silvanus, Antakyalı rahip Lucianus, Kayserili rahip Zeno ve Pamphilus ile daha pek çok kişi vardı. Galerius Maximianus kadınlara o kadar düşkündü ki, emrindekiler ona kadınları nereye saklayacaklarını düşünmek zorunda kalıyorlardı.

Sayfa 13

Kendi eşlerinden başkasını istemeyecek kadar çok şeytanın aldatmacasına kapılmıştı ve Hristiyanların tanrısal bir yardım almadan hiçbir şey tatmamasını emretmişti. Ancak ilahi adalet, ölçüsüz günahları ve Hristiyanlara yaptığı kötülükler nedeniyle onu cezalandırdı. Hiçbir insan yardımıyla iyileşmeyecek şekilde yaralar ve kurtlar içinde kıvranıyordu. Haksız yere işlediği cinayetlerin cezasını çektiğini düşünerek, Hristiyanların lehine emirler çıkardı ve dua etmelerini emretti. Ancak iyileştiğinde, yaraları tam kapanmadan, kötü eylemlerine devam etti ve daha da azgınlaştı. Yine savaşlar, isyanlar, kıtlıklar ve salgın hastalıklar başladı; ölüleri gömmeye vakit kalmıyordu.

Dünya Yılı	İsim
5798	Kudüs Piskoposu Hermon (8. yıl)

5799	İskenderiye Piskoposu Achillas (1. yıl)
5800	İskenderiye Piskoposu Alexander (19. yıl)
5802	Antakya Piskoposu Paulinus (5. yıl)

Sayfa 14

O yıl, en tanrısal olan Konstantin, tiranları yıkmak için harekete geçti. Dinsiz Maxentius ise Roma nehrine gemilerden bir köprü kurarak Büyük Konstantin'e karşı ordu kurdu büyücülükle bebekleri parçalayan [Maxentius]... Büyük bir ıstırap içindeyken, günün altıncı saatinde ona, ışıktan parlayan ve üzerinde "bununla kazan" yazan değerli haç göründü. Rab, gece rüyasında ona görünüp "bunu kullan ve fethet" dedi. O zaman altın bir haç yaptırdı ve bugüne kadar kullanılan bu haçı savaşta önden taşıttı. Çatışma olduğunda Maxentius'un tarafı yenildi ve birçoğu öldürüldü. Maxentius diğerleriyle birlikte kaçarken, ilahi güçle köprü parçalandı ve kadim zamanlarda Firavun'un ordusunun boğulduğu gibi, nehirde boğuldular. Roma halkı, kendilerini kötü tiran Maxentius'un zulmünden kurtardığı için, zafer kazanan Konstantin'i büyük bir sevinçle karşılayıp şehri süslediler ve kurtarıcı haçı yücelttiler.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı
5803	314	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)

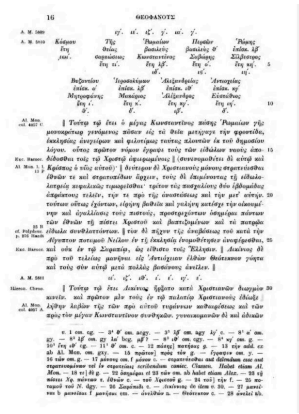
Roma Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Silvester (28 yıl)	Hermon (9 yıl)	Alexander (19 yıl)	Paulinus (5 yıl)

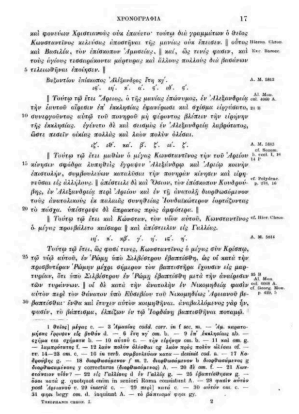
O yıl, Roma'nın hâkimi Konstantin, aziz şehitlerin naaşlarını toplatıp kutsal bir şekilde defnettirdi. Romalılar yedi gün boyunca zaferi kutladılar ve Rab'bi ile yaşam veren haçı yücelttiler. Galerius'un oğlu Maximinus, krallığı devraldı ve Kilikya'da utanç verici bir şekilde öldü. Babası Galerius, oğlu Maximinus'un bu sonunu öğrendiğinde

Herculius'un oğlu, Roma'da Konstantin tarafından haçın gücüyle yenildi, Hristiyanlara karşı yürüttüğü zulümden korkarak vazgeçti.
Sayfa 15
O yıl, en tanrısal olan Konstantin, Licinius ile birlikte, doğuyu yöneten Galerius Maximianus'a karşı savaş ilan etti. Maximianus, Maxentius'un büyücülük ve şeytan kehanetlerine güvenerek onlara karşı durdu. Yaşam veren haç, Büyük Konstantin'in önünde ilerlediğinde, tiran ve ordusu hemen bozuldu. Kraliyet giysilerini çıkarıp asker kıyafetleriyle, az sayıda sadık kişisiyle köy köy kaçtı, idol rahiplerini ve büyücülerini sahtekârlıkla suçlayıp kılıçtan geçirdi.

İsim	Açıklama
Kudüs Piskoposu	Makarios (20 yıl)
Antakya Piskoposu	Eustathios (18 yıl)

O yıl, dindar Konstantin'i canlıyken ele geçirmeye çalışan Galerius Maximianus'u ilahi bir öfke yakaladı. İçinden gelen bir ateş, organlarını ve kemiklerini eritiyor, gözlerinin yuvalarından fırlamasına neden oluyordu; o kadar acı çekiyordu ki, Tanrı düşmanı ruhu böylece yok oldu. O yıl, tanrısal Konstantin ile ittifak kuran Licinius, Hristiyanlığı sahte bir şekilde taklit ederek, Roma topraklarının bir kısmını ayırdı, Hristiyanlara karşı hiçbir şey yapılmaması için antlaşmalar yaptı; böylece tiranların zulmü, Mesih'in lütfuyla sona erdi.

Sayfa 16

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı (Konstantin)	Pers Kralı (Sabores)	Roma Piskoposu (Silvester)
5810	321	32. yıl	6. yıl	28. yıl

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Metrophanes	Makarios	Alexander	Eustathios

O yıl Büyük Konstantin, tüm Roma topraklarının tek hâkimi olarak, tüm ilgisini kiliselere çevirdi ve onları devlet bütçesinden gelen paralarla cömertçe zenginleştirdi. İdol tapınaklarının kapatılıp Mesih'e adanmasını öngören ilk yasayı yazdı; oğlu Kriskos da ona yardım ediyordu. İkinci olarak, sadece Hristiyanların orduya alınmasını ve komuta etmesini, putperestlikte ısrar edenlerin ise kafa kesme cezasıyla cezalandırılmasını emretti. Üçüncü olarak, iki haftalık Paskalya bayramının, dirilişten önceki ve sonraki dönemle birlikte kutlanmasını sağladı. Bunlar olduğunda, tüm dünyada huzur ve sükunet hâkim oldu; her gün tüm uluslardan insanlar Mesih'in inancına yönelip vaftiz oluyor ve atalarının putlarını terk ediyorlardı. Nil Nehri'nin yükselişinin, Yunanlıların alışkanlıklarına göre Sarapis'e değil, kilisede bildirilmesini yasalaştırdı. Licinius ise, tam yok olmadan önce, Antakya'ya giderek büyücü Theoteknos'u ve beraberindekileri pek çok işkenceden sonra öldürdü ve Hristiyanları öldürmekten vazgeçmedi.

Sayfa 17

Tanrısal Konstantin, fermanlarla bu çılgınlığa son verilmesini emretti. O, Amasya piskoposunu öldürttü ve bazılarının dediğine göre, kırk aziz şehidi ve diğer pek çok kişiyi işkencelerle şehit ettirdi.

Bizans Piskoposu Alexander (23 yıl).

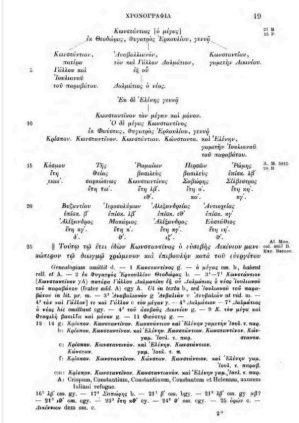
O yıl, kendi adıyla anılan Arius, İskenderiye'de kendi sapkınlığını ortaya çıkardı ve kilisede bölünme yarattı. Kötü olanın kilise barışını bozmaya çalışmasıyla İskenderiye'de büyük bir deprem oldu ve pek çok ev yıkılıp birçok insan öldü.

O yıl Büyük Konstantin, Arius'un bu hareketini öğrenince derin bir üzüntü duydu ve Alexander ile Arius'a, bu kötü hareketi durdurup birbirleriyle barışmalarını öğütleyen ortak bir mektup yazdı. Kondros piskoposu Osios'u, Arius ve doğudaki olayları düzeltmesi için İskenderiye'ye gönderdi; doğuluların Paskalya'yı Yahudi geleneğine göre kutladıklarını görünce, her ikisi için de bir sonuç alamadan geri döndü.

O yıl, oğlu Konstantin'i Sezar ilan etti ve Galler'e gönderdi.

Büyük Konstantin'in, Kriskos adlı oğluyla birlikte Roma'da Silvester tarafından vaftiz edildiği söylenir; nitekim günümüzde Romalılar, tiranların yıkılmasından sonra Silvester tarafından vaftiz edildiğine dair vaftizhaneyi kanıt olarak gösterirler. Doğudakiler ise, Nicomedia'da, Arius yanlısı Eusebius tarafından, ölümünden önce vaftiz edildiğini söylerler; hatta Ürdün Nehri'nde vaftiz olmayı umduğu için vaftizini ertelediği bile söylenir.

Sayfa 18
Bana daha doğru görünen şudur ki, o Roma'da Silvester tarafından vaftiz edilmiştir ve Miltiades'e atfedilen kararlar, Ariusçular tarafından uydurulmuştur; bu şekilde Büyük Konstantin'i kötülemeye ve onu vaftiz edilmemiş gibi göstermeye çalışıyorlar, ki bu saçma ve yalandır. Eğer vaftiz edilmemiş olsaydı, Nicaea Konsili'nde kutsal babalarla birlikte bulunamazdı ve kutsal ayinlere katılamazdı; bunu söylemek ve düşünmek çok saçmadır. Diğerleri ise, yani Ariusçular, onu karalamaya çalışıyorlar, ancak onlar da yalandır. Zira onun soyu Diocletianus'tan önce de kraliyet soyuydu. Babası Konstantius, Kral Klaudius'un kızıydı ve ilk eşi Helena'dan Büyük Konstantin'i dünyaya getirdi. Ayrıca Herculius lakaplı Maximianus'un kızı Theodora'dan başka oğulları da vardı; bu Maximianus Roma'da tiranlık yapmış ve Milvian Köprüsü'nde Konstantin tarafından (o zaman gökyüzünde haç işareti görülmüştü) yenilmişti. Ve Büyük Konstantin'in eşi olan Fausta vardı. Kimse, vaftizden önce putperestlik yapan baba ve oğul iki kardeşin evlenmesine şaşırmasın; soyları aşağıda gösterildiği gibidir.
Sayfa 19
Konstantius [Büyük]
Herculius'un kızı Theodora'dan doğanlar:

İsim	Açıklama
Konstantin	Gallus ve Julianus'un babası
Anaballianus	-
Konstantia	Licinius'un eşi
Dalmatius	-

Helena'dan doğanlar:
Büyük Konstantin ve tek oğlu.
Büyük Konstantin
Herculius'un kızı Fausta'dan doğanlar:

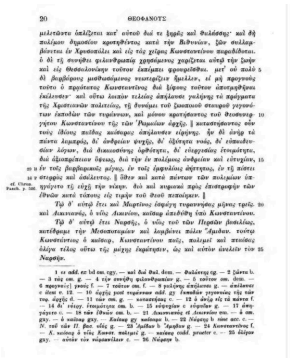
İsim	Açıklama
Krispus	-
Konstantin	-
Konstantios	-
Konstanta	Apostat Julianus'un eşi Helena

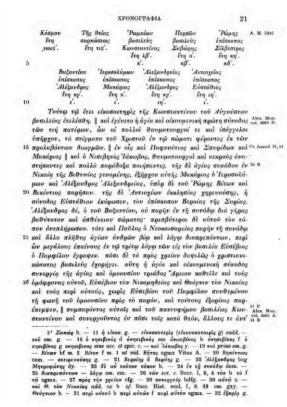
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu

5815	326	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)	Silvester (28. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander (4. yıl)	Makarios (20. yıl)	Alexander (19. yıl)	Eustathios (18. yıl)

O yıl, Konstantin'in dindar Licinius'un, zulüm uyguladığını ve iyilikseverine karşı komplo kurduğunu gördüğünde ona karşı hem karadan hem denizden hazırlanıyordu; ancak Bitinya'da savaş ilan edilince, Khrysopolis'te yakalandı ve Konstantin'in eline teslim edildi.

Sayfa 20

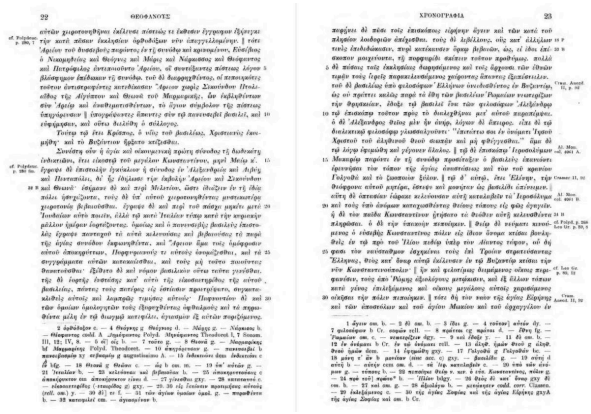
Konstantin, her zamanki insanseverliğini göstererek onu bağışladı ve gözetim altında tutulması için Selanik'e gönderdi. Kısa süre sonra, barbarları kiralayarak isyan etmeye niyetlendi; bunu önceden haber alan Büyük Konstantin, onun başının kesilmesini emretti. Böylece devlet tam bir huzura kavuştu, tiranların ortadan kaldırılmasıyla ilahi bir güçle Konstantin Roma İmparatorluğu'nun tek hâkimi oldu. Kendi oğullarını Sezar yaparak barışı sağladı. O, her açıdan parlak bir adamdı; ruh cesareti, zihin keskinliği, eğitim düzeyi, adalet düzgünlüğü, yardımseverlik isteği, etkileyici dış görünüşü, savaşlardaki cesareti ve şansı ile öne çıkıyordu. Barbarlar karşısında yüce, iç savaşlarda yenilmezdi; sarsılmaz bir inanca sahipti. Bu yüzden tüm düşmanları karşısında zaferi dua ile kazandı, böylece ulusların Tanrı'ya dönmesi için kraliyet yolunu açmış oldu. O yıl, üç ay tiranlık yapan Martinus ve Licinius'un oğlu Sezar Licinianus, Konstantin tarafından öldürüldü. O yıl, Pers kralının oğlu Narses, Mezopotamya'ya indi ve Amid şehrini aldı. Sezar Konstantin'in oğlu, savaşta o kadar az hata yaptı ki, Narses'i öldürecek kadar zafer kazandı.

Sayfa 21

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5816	327	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)	Silvester (28. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Makarios	Alexander	Eustathios

O yıl, Konstantin'in hükümdarlığının yirminci yılı kutlandı. Nicaea'da ilk kutsal ve evrensel konsil toplandı; burada üç yüz on sekiz baba vardı, bunların çoğu mucizeler gerçekleştiren, önceki zulümlerin izlerini vücutlarında taşıyan melek gibi insanlardı. Bunların arasında Paphnutius, Spyridon, Makarios ve ölülere hayat veren mucizeler gösteren Nisibisli Yakup da vardı. Nicaea'da konsilin başkanlığını Kudüslü Makarios ve İskenderiyeli Alexander yapıyordu, Roma'yı temsilen Viton ve Vincentius katılmıştı. Antakya kilisesi boştu, bu yüzden konsil Suriye'deki Beroea piskoposu Eustathios'u onayladı. Bizans piskoposu Alexander, yaşlılığı ve hastalığı nedeniyle konsile katılamadı, yerine rahipleri gönderildi. Ayrıca Neocaesarea'dan hayatı ve bilgisiyle seçkinleşen Paulos da konsilde hazır bulundu. Kayserili Eusebius, konsil hakkında imparator için üçüncü kitabında büyük övgüler yazdı. Tanrısal imparator, Hristiyanların tüm ihtiyaçlarını bolca karşıladı. Bu kutsal ve evrensel konsil, kutsal ve özdeş üçlü birlik inancıyla Arius'u, onunla aynı fikirde olan Nikomedialı Eusebius'u ve Nicaea'lı Theognis'i aforoz etti. Ayrıca Eusebius'un destekçilerini de sürgüne gönderdi, çünkü bunlar birliğin sesini kabul etmemişlerdi onların atanmasını emretti ve her kilisede ilan edilecek yazılı bir inanç beyanı yayınladı.

Sayfa 22

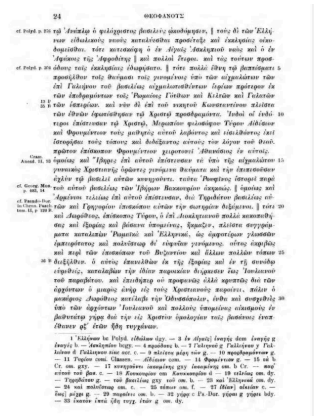
O zaman, Arius'un dinsizliği konsilde yargılanırken; Nikomedialı Eusebius, Theognis, Maris, Narkissos, Theophantos ve Patrophilos, Arius'un tarafını tuttular ve konsil tarafından sunulan inanç sözleşmesine karşı çıktılar. Ancak Arius'un açıkça reddedilmesi üzerine, onu destekleyenler geri adım attılar ve Mısır'ın Ptolemais şehrinden Secundus ve Theonas hariç, Arius'u mahkûm ettiler. Arius ile birlikte aforoz edilenlerin kutsal inanç sembolü imzaladılar. Hepsi en dindar imparatorla birlikte imzaladı ve konsil dağıldı.

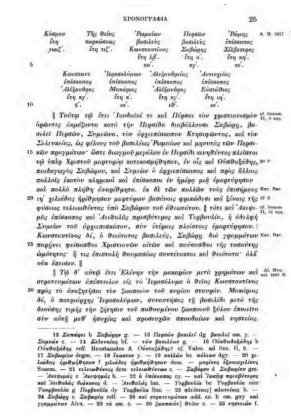
O yıl, kralın oğlu Kriskos Hristiyan olarak öldü ve Bizans'ın inşasına başlandı. İlk kutsal ve evrensel konsil, Büyük Konstantin'in yirminci yılında, on ikinci indiktion döneminde, Mayıs ayının yirminci gününde toplandı. Konsil, İskenderiye, Libya ve Pentapolis'e bir genelge göndererek Arius, Secundus ve Theonas'ın aforoz edildiğini bildirdi. Meletius'un kendi şehrinde sessiz kalması ve onun tarafından atananların

daha gizli bir atamayla onaylanması gerektiğini belirtti. Ayrıca Paskalya'nın artık Yahudilerle birlikte kutlanmayacağını, İtalya geleneğine göre Pazar günü kutlanması gerektiğini yazdı. En dindar imparator, her yere aynı şeyi emreden ve konsil tarafından onaylanan mektuplar gönderdi; Arius'u ve onunla aynı fikirde olanları aforoz etti, onlara Porphyrianlar denilmesini istedi ve kitaplarının yakılmasını, bunu yapanların ölümle cezalandırılmasını emretti. İmparatorluk yasasıyla bunların yapılmasını sağladı. İmparatorluğun yirminci yıl dönümü geldiğinde, tüm babaları ziyafete davet etti, onlarla birlikte oturdu ve onları cömertçe onurlandırdı. Paphnutius ve benzeri itirafçıları, zulüm sırasında çıkarılan gözleri ve sakatlanan uzuvları için öperek kutsadı.

Sayfa 23

Tüm piskoposlara barış içinde yaşamalarını ve birbirlerini kötülemekten kaçınmalarını öğütledi. Birbirlerine karşı sundukları dilekçeleri, içeriğini görmeden, bir piskoposun zina ettiği iddiası bile olsa, yakarak yok etti. Tüm kiliselere hediyeler verdi ve ulusların yöneticilerine rahiplere saygı göstermelerini emrederek onları gönderdi. Bizans'ta bir Yunan filozofunun imparatoru eleştirmesi üzerine, sanki Roma krallarının geleneklerine aykırı davranıyormuş gibi, imparator, bu filozofu tartışması için İskenderiyeli piskopos Alexander'a gönderdi. Alexander, kelimelerden yoksun bir adam olmasına rağmen, diyalektikçi filozofa, "İsa Mesih'in, gerçek Tanrı'nın adına sana susmanı emrediyorum" dedi. Filozof anında suskunlaştı ve dilsizleşti. Kudüslü piskopos Makarios'a konsilde, kutsal diriliş yerini ve Golgotha tepesi ile yaşam veren ağacı araştırmasını emretti. O yıl, annesi tanrısal Helena'yı gönderdi; o, kutsal yerleri aramaya gitti. Kutsal yerleri, inançsızların elinden kurtarıp ışığa çıkarması için ona emredildi. Konstantin'in oğluna, Tanrı'nın ona emrettiği şeyi yerine getirmesini söyledi ve o da itaat etti. Tanrısal bir esinle hareket eden dindar Konstantin, kendi adıyla anılacak bir şehir kurmak istedi. İlion ovasında, Aias'ın mezarının üzerinde, Troyalıların savaş için gemilerini demirledikleri yerin üzerinde, rüyasında Bizans'ta şehir kurması ve buraya Konstantinopolis adını vermesi emredildi. Burayı büyük bir özenle inşa etti, Roma'nın soylu ailelerini buraya taşıdı ve onlara büyük evler vererek şehri iskan etmelerini sağladı. O zaman, Ayasofya kilisesi ile kutsal havariler kilisesini inşa ettirdi.

Sayfa 24

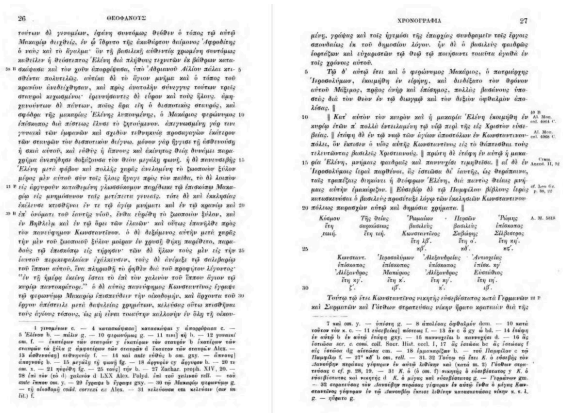
Mesih'i seven kral [Konstantin], putperest tapınakların yıkılmasını ve kiliselerin inşa edilmesini emretti. O zaman Mısır'daki Asklepios tapınağı ve Afrodit tapınağı ve daha niceleri yıkıldı. Onların gelirlerini de kiliselere bağışladı. O zaman pek çok ulus vaftiz oldu; daha önce imparator Galienus döneminde esir düşen rahiplerin mucizeleri ve Roma topraklarına, Gotlar, Keltler ve Galatyalılara yapılan seferlerle esir alınanların inancı sayesinde, zafer kazanan Konstantin döneminde pek çok ulus Mesih'e inandı. Hintliler Mesih'e inandı; Tyreli filozof Aidesios ve Frumentius adlı öğrencilerini alıp o bölgelere gitti, onlara Tanrı'nın kelamını öğretti; Athanasius, Frumentius'u onlara ilk piskopos olarak atadı. Aynı şekilde İberyalılar da, esir düşen bir Hristiyan kadının gösterdiği mucizeler ve kralın gözündeki karanlığı iyileştirmesiyle Mesih'e inandılar; bunu Rufinus, İberya kralı Bakkurius'tan işiterek anlatır. Ermeniler de aynı şekilde, kralları Tiridates ve piskoposları Gregorios aracılığıyla tamamen Mesih'e inandılar ve kurtuluşu kabul ettiler. O zaman, Tire piskoposu Dorotheus, pek çok kötülüğe, sürgüne ve işkenceye maruz kalmasına rağmen gelişti; hem Latince hem Yunanca pek çok eser bırakarak her iki dilde de yetkinleşti ve zeki biriydi. Bizans piskoposlarının ve diğer pek çok yerin piskoposlarının tarihini tam olarak anlattı. Sürgünden dönüp konsilde bulunduktan sonra, kendi bölgesini Julianus Apostata'ya kadar yönetti. Julianus açıkça olmasa da gizlice Hristiyanlara karşı düşmanlık yapınca, piskopos Dorotheus Odyssopolis'e gitti, orada yöneticiler tarafından yakalandı ve İsa Mesih'e olan inancı nedeniyle pek çok işkence gördükten sonra, doksan altı yaşındayken vefat etti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5817	328	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)	Silvester (28. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Makarios	Alexander	Eustathios

O yıl, Yahudiler ve Persler Hristiyanlığa karşı kışkırtma yaptılar; Pers kralı Sabores'i, Ktesifon başpiskoposu Simeon'u ve Selevkialıları, Roma kralının dostu ve Pers işlerinin habercisi oldukları gerekçesiyle, büyük bir zulüm başlatmaya ikna ettiler. Mesih uğruna pek çok kişi şehit edildi, bunlar arasında Ousthazades, başpiskopos Simeon ve diğer pek çok rahip ve piskopos bir günde şehit oldu; sayısız kalabalık öldürüldü. Tanrı tanımaz Sabores tarafından korkunç işkencelerle öldürülenler arasında on sekiz bin kişi olduğu söylenir. O zaman, piskopos Acephimas, rahip Aithalas ve başpiskopos Simeon'un kız kardeşi Terboulia da dahil olmak üzere pek çok kişi şehit edildi. Tanrısal kral Konstantin, Sabores'e mektuplar göndererek Hristiyanlara acımasını ve bu zalimlikten vazgeçmesini istedi; mektup çok bilgece ve tanrısal bir şekilde yazılmıştı, ancak Sabores etkilenmedi.

O yıl tanrısal Konstantin, mübarek Helena'yı altın ve ordularla birlikte, yaşam veren Rab'bin haçını bulması için Kudüs'e gönderdi. Kudüs patriği Makarios, imparatoriçeyi büyük bir saygıyla karşıladı ve yaşam veren ağacı bulmak için yoğun bir şekilde dua ve oruç tuttu.

Sayfa 26

Bunlar gerçekleştiğinde, Tanrı tarafından Makarios'a gösterilen ve üzerinde kirli bir cin olan Afrodit tapınağı bulunan yer hızla ortaya çıktı. Tanrısal Helena, imparatorluk yetkisini kullanarak bu tapınağı ve heykeli hızla yıktırdı. Çok sayıda işçiye toprağı derinlemesine kazdırdı ve Hadrian Aelius tarafından uzun zaman önce inşa edilen toprak yığınını attırdı. Hemen mezar ve kafatası yeri ortaya çıktı. Doğusunda gömülü üç haç bulundu. Hepsini araştırdıktan sonra, Efendimizin haçının hangisi olduğunu anlayamadılar. Mübarek Helena çok üzülünce, ismiyle müsemma piskopos Makarios meseleyi inançla çözdü. İyileşmesi umutsuz olan ve ölmek üzere olan bir kadına, her iki haçı da sırayla getirterek Efendimizin haçını ayırt etti. Sadece hasta kadına dokunduğunda, kadın ilahi bir güçle anında iyileşti ve yüksek sesle Tanrı'yı yüceltti. En dindar Helena, korku ve büyük bir sevinçle, yaşam veren ağacın bir kısmını çivilerle birlikte alıp oğluna getirdi. Geri kalanını gümüş bir kutuya koyarak, gelecek nesillere anı kalması için piskopos Makarios'a verdi. O zaman, haçın bulunduğu kutsal mezarda ve kafatasının bulunduğu yerde, ayrıca Beytüllahim'de ve Zeytin Dağı'nda kiliseler inşa edilmesini emretti. Böylece çok övülen Konstantin'in yanına döndü. Konstantin, onu büyük bir sevinçle kabul etti, yaşam veren ağacın bir kısmını altın bir kutuya koydu ve piskoposa koruması için verdi. Çivilerin bir kısmını miğferine taktırdı, diğerlerini atının dizginlerine karıştırdı; böylece "o gün atın dizginleri üzerinde 'Rab'be kutsaldır' yazılı olacaktır" diyen peygamberin sözü yerine geldi. Aynı çok övülen Konstantin, ismiyle müsemma Makarios'a inşaat işini hızlandırmasını yazdı, inşaat için bol miktarda para gönderdi ve kutsal yerlerin dünyadaki en güzel yerler olmasını emretti.

Sayfa 27

...eyalet yöneticilerine, çalışmaların devlet bütçesinden karşılanarak hızla ilerlemesi için destek olmalarını yazdı. İmparator, bu günlerde Tanrı'nın ona bahşettiği bu güzelliklerden dolayı Tanrı'ya şükrederek büyük bir coşkuyla kutlama yapıyordu.

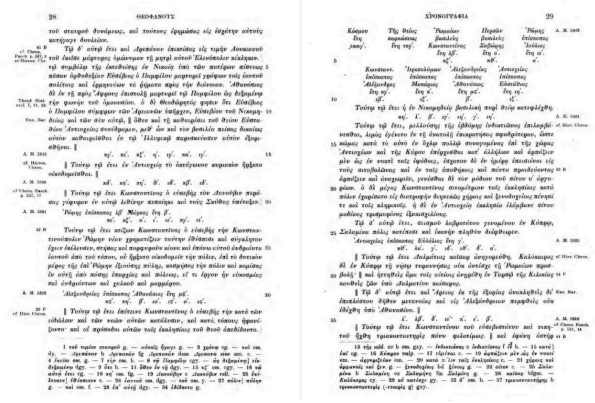
O yıl, ismiyle müsemma Kudüs patriği Makarios barış içinde vefat etti. Yerine, inanç uğruna zulüm sırasında pek çok işkenceye maruz kalan ve sağ gözünü kaybeden uysal ve seçkin bir adam olan Maksimos geçti.

O dönemde mübarek Helena, Rab'de seksen yaşında vefat etti. İnancı nedeniyle oğluyla birlikte çok vakit geçirdi. Oğlu Konstantin tarafından inşa edilen Havariler Kilisesi'ne gömüldü. Bu kiliseye ilk gömülen kişi, imparatorluk onuruyla şereflendirilen mübarek Helena'ydı. Kudüs'teki kutsal bakireler kilisesine, bizzat kendisinin hizmetçi gibi hizmet ettiğini ve sofralarında onlara hizmet ederek kutsandığını söylerler. İmparator, Kayserili Eusebius'un Konstantinopolis kiliseleri için kutsal kitapları hazırlamasını emretti ve bunun için şehirden devlet parası sağladı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5818	329	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)	Silvester (28. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Makarios	Alexander	Eustathios

O yıl, dindar ve zafer kazanan Konstantin, Germenler, Sarmatlar ve Gotlar'a karşı savaşarak büyük bir zafer kazandı haçın gücüyle onları en ağır köleliğe sürükledi.

Sayfa 28

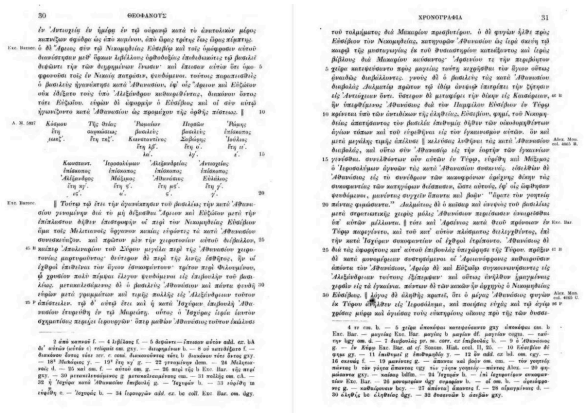
O yıl, Lucianus adlı şehidin anısına Drepana'yı inşa ettirdi ve orayı annesi Helena'nın onuruna Helenopolis olarak adlandırdı. Nicaea'da babalar tarafından oluşturulan inanç sembolü hakkında, Kayserili Eusebius kendi yazdığı eserinde tanıklık eder. Athanasius, "Afra'lara" yazdığı mektubunda, Kayserili Eusebius'un, Nikomedialı Eusebius ve yandaşları ile birlikte Arius yanlısı olduğunu tanıklık eder. Bu nedenle, tanrısal Eustathios'un Antakya'dan görevden alınması için kralı ikna ettiler ve onu İlirya'ya sürgüne gönderdiler. O yıl, Antakya'da sekizgen kilisenin inşasına başlandı. O yıl, dindar Konstantin Tuna üzerinde taş bir köprü kurdu ve İskitleri boyun eğdirdi. O yıl, Konstantin kendi adını taşıyan Konstantinopolis şehrini kurdu, burayı Roma gibi senatoya sahip kıldı, mor bir taht kurdu ve üzerine heykelini dikti. Şehrin batı kısmında, tüm eyaletlerden getirdiği süslemeler, heykeller, bronz ve mermer eserlerle şehri donattı. O yıl, dindar Konstantin putların ve tapınakların yıkılmasını hızlandırdı; tapınaklar her yerde yok oluyor ve gelirleri Tanrı'nın kiliselerine aktarılıyordu.

Sayfa 29

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5823	334	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)	Iulius (15. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Makarios	Athanasius	Eustathios

O yıl, Nikomedia'daki saray ilahi bir ateşle yandı. Yedinci indiktion dönemi yaklaşırken doğuda şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, öyle ki Antakya ve Kıbrıs halkı birbirine saldırıp yağma yapmaya başladı. Büyük Konstantin, şehirlerdeki kiliselere, dulların ve yabancıların sürekli beslenmesi için tahıl yardımında bulundu; Antakya kilisesi altı bin modius tahıl alıyordu. O yıl, Kıbrıs'taki Salamis şehrinde şiddetli bir deprem meydana geldi ve pek çok kişiyi öldürdü. O yıl, Dalmatius Sezar ilan edildi; Kıbrıs adasında isyan eden Kalokairos, Roma saldırısıyla yenildi ve Kilikya'nın Tarsus şehrinde Dalmatius Sezar tarafından canlı canlı yakılarak öldürüldü. O yıl, Arius sürgünden döndü ve sahte bir tövbe ile İskenderiye'ye gönderildi ancak Athanasius tarafından kabul edilmedi.

Sayfa 30

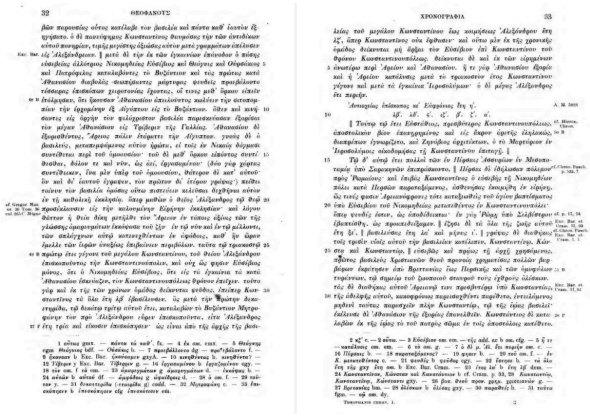
O yıl, dindar ve zafer kazanan Konstantin'in otuzuncu yıl dönümü büyük bir coşkuyla kutlandı ve gökyüzünde bir yıldız belirdi Antakya'da, gökyüzünün doğu kısmında, üçüncü saatten beşinci saate kadar bir fırın gibi yoğun duman çıkıyordu. Arius, Nikomedialı Eusebius ve yandaşları ile birlikte, imparatora Ortodoks olduklarına dair yeminli dilekçeler sunarak, ayrılanları birleştirmesi için onu kandırdılar. Buna kanan imparator, Arius ve Euzoius'u İskenderiye tarafından aforoz edilmelerine rağmen kabul etmedi, çünkü Euzoius o sırada diyakozdu. Eusebius ve yandaşları, inancın savunucusu olarak Athanasius'a karşı mücadele ediyorlardı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu

5827	338	Konstantin (32. yıl)	Sabores (6. yıl)	Iulius (15. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Maksimos	Athanasius	Eulalios

O yıl, imparatorun Athanasius'a karşı duyduğu öfke, Arius ve Euzoius'u sahte bir tövbeden sonra kabul etmemesi nedeniyle körüklendi. Nikomedialı Eusebius ve yandaşları, Meletius yanlılarını Athanasius'a karşı bir araç olarak kullandılar. İlk olarak, Süryani Apollonarius tarafından övülen Athanasius'un atanmasına karşı çıktılar. İkincisi, düşmanlarının haç ile ilgili uydurdukları iftiralardı. Üçüncüsü, krala altın göndererek komplo kurduklarını iddia ettikleri Filumenus hakkındaydı. İmparator, Athanasius'u çağırttı ve her şeyin yalan olduğunu anlayınca, ona mektuplarla birlikte büyük bir saygı göstererek İskenderiye'ye geri gönderdi. Aynı yıl, Athanasius'a karşı Ischyras'ın komplosu kuruldu; Ischyras kendini rahip olarak gösteriyordu, ancak Athanasius bunu engelledi.
Sayfa 31
Makarios adlı bir rahip aracılığıyla komplolarını sürdürdüler. Kaçan [Athanasius], Nikomedialı Eusebius'un yanına gitti; Eusebius, Makarios'un kutsal kapları (kadehleri) devirdiğini ve kutsal kitapları yaktığını iddia ederek Athanasius'u suçladı. Ayrıca Arsenius'un meşhur elini kesip büyücülükte kullandığını iddia ettiler. İmparator, Athanasius hakkındaki iftiraları duyunca, önce soruşturmayı Antakya'daki yeğeni Dalmatius'a verdi; daha sonra davayı Kayseri'ye taşıdı. Athanasius, Kayseri'ye gitmeyince, Eusebius'un yandaşları onu Tyre'de yargıladılar. İmparator, kutsal yerlerin açılışı için arzulu olduğundan, onu serbest bıraktı ve açılış törenlerine katılması için Athanasius'a izin verdi. Tyre'de buluşanlar, Kudüslü Maksimos'u da aralarına aldılar; Athanasius, kötü niyetli suçlayıcıların iftiralarını örümcek ağı gibi parçaladı. Herkes bunu görünce, "Siz büyücüleri susmaya zorlayın" diye bağırdı. Dalmatius Sezar, Athanasius'u askerlerle birlikte korumak zorunda kaldı, aksi takdirde öldürülecekti. O sırada Arsenius, Tanrı'nın inayetiyle aniden Tyre'ye geldi ve suçlayıcıların yalanı ortaya çıktı. Athanasius, kendisine yönelik ağır komplolar nedeniyle Tyre'den ayrıldı. Arianus yanlıları, Athanasius'un yokluğunda onu aforoz ettiler ve Arius ile Euzoius ile birleşerek İskenderiye'ye gönderdiler. Tüm bu kötülüklerin başı Nikomedialı Eusebius'tu. Gerçek şu ki, Büyük Athanasius, Tyre'den kaçıp Kudüs'e geldi, kutsal yerlerde dua etti, kutsal yağla evleri kutsadı ve tüm dinsizleri uzaklaştırdı.

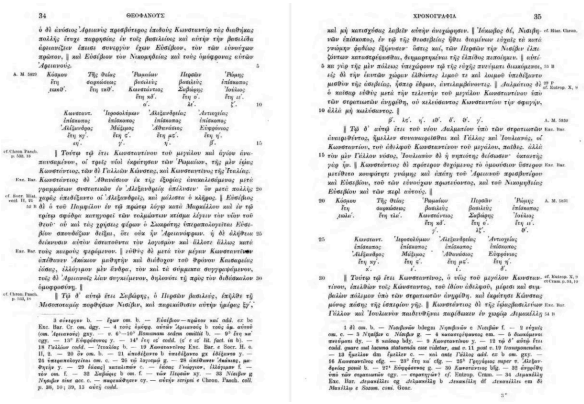
Sayfa 32

[Athanasius], kralın huzuruna çıkıp durumu ona tek tek anlattı. Çok övülen Konstantin, düşmanlarının kötülüğüne şaşırarak, onları en ağır şekilde azarladı ve mektuplarla İskenderiye'ye gönderdi. Açılış törenlerinden dönen Nikomedialı Eusebius, Theognis ve Oousakios ve Patrophilos, Bizans'a gelip Athanasius'a karşı ilk iftiralarını dile getirdiler. Onlar, Athanasius'un Mısır'dan Bizans'a gelen tahılı keseceğini yeminle iddia eden sahte tanıklar sundular. Buna öfkelenen Hristiyan dostu imparator, Büyük Athanasius'u Galya'daki Trier'e sürgüne gönderdi. Athanasius sürgündeyken, Arius tekrar Mısır'da faaliyet gösteriyordu. Bunu öğrenen imparator, onu çağırttı ve Nicaea inancına uyup uymadığını sordu. Arius, yemin ederek uyduğunu söyledi; ancak her zamanki gibi hile yapıyordu. Zira iki kâğıt hazırlamıştı; biri doğru inanç içindi, diğeri ise kendi inancı içindi. Kralı, kabul edilmesi gerektiğine ikna etti. Bunu öğrenen tanrısal Alexander, İrene Kilisesi'nde ağlayarak Tanrı'ya yalvardı. İlahi adalet Arius'u cezalandırdı ve o, organları dışarı çıkarak feci bir şekilde öldü.

Sayfa 33

Büyük Konstantin'in hükümdarlığının otuzuncu yılından Alexander'ın ölümüne kadar olan süreç, Konstantin'in Konstantinopolis tahtında Eusebius ile başlamadığını gösterir. Athanasius'un sürgünü ve Arius'un ölümü, Konstantin'in otuzuncu yılından sonra ve Kudüs'teki açılışlardan sonra gerçekleşmiştir. Büyük Alexander vefat etti. Antakya piskoposu Euphronios (8 yıl).

O yıl, Konstantinopolis'in rahibi Eustathios, havarisel bir hayat yaşayıp erdemin zirvesine ulaştıktan sonra vefat etti. Zeno ve diğer mimarlar, kralın emriyle Kudüs'te Şehitler Kilisesi'ni inşa ettiler. O yıl, Persler ve Asurlular Mezopotamya'yı istila etti. Dindar Konstantin, Perslere karşı Nikomedia'da ordusunu kurduktan sonra hastalandı ve barış içinde vefat etti. Nikomedialı Eusebius tarafından vaftiz edildi. Ömrü boyunca altmış altı yıl yaşadı, otuz bir yıl dört ay hüküm sürdü. Üç oğluna, Konstantin, Konstans ve Konstantin'e krallığı bıraktı. Vasiyetini, Konstantin'in kız kardeşi Konstancia'nın yanına sızmış olan Arius yanlısı bir rahibe emanet etti. Athanasius'un sürgünden dönmesini emretti. Konstantius, babasının naaşını alıp Havariler Kilisesi'ne defnetti.

Sayfa 34

Dinsiz Ariusçu rahip, vasiyetini Konstantius'a sunduğunda, sarayda büyük bir nüfuz kazandı ve kraliçeyi de Ariusçuluğa ikna etti. Kendisine destekçi olarak, hadım olan Eusebius'u, Nikomedialı Eusebius'u ve aynı görüşteki Ariusçuları seçti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5829	340	Konstantius (24. yıl)	Sabores (35. yıl)	Iulius (15. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Maksimos	Athanasius	Euphronios

Büyük ve kutsal Konstantin vefat edince, üç oğlu Roma imparatorluğunu paylaştı; doğu Konstantius'un, Galya bölgesi Konstans'ın ve İtalya ise Konstantin'in oldu. Konstantius, Athanasius'u sürgünden geri çağırıp destek mektuplarıyla İskenderiye'ye gönderdi; İskenderiyeliler ve özellikle din adamları onu büyük bir sevinçle karşıladı. Kayserili Eusebius, Marcellus'a karşı yazdığı birinci kitabında ve üçüncü kitabında, Oğul'un yaratılmış olduğunu söyleyenlere karşı şiddetle suçlamalarda bulunuyordu; Sokrates'in alıntılarını kullanarak Eusebius'u savunmaya çalışıyordu, ancak gerçekte düşüncelerinin değişken olduğu görülüyordu. Büyük Konstantin'den hemen sonra, Kayseri tahtının halefi ve öğrencisi olan Akakios öldü; o da önemli bir adamdı ve çeşitli eserler yazmıştı; ancak Ariusçularla birleşmişti, öğretmeniyle aynı görüşteydi. O yıl Pers kralı Sabores, Nisibis'i yağmalamak için Mezopotamya'ya geldi ve şehri altmış gün boyunca kuşattı.

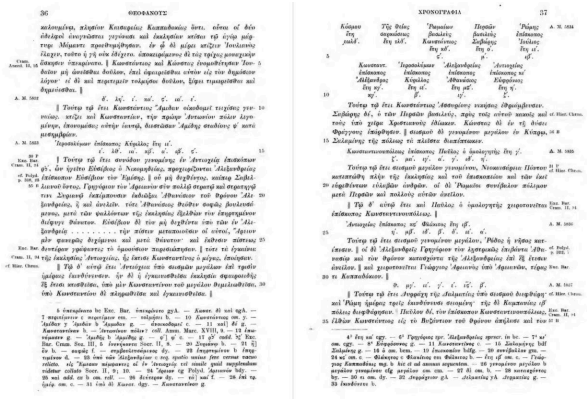
Sayfa 35

Ancak şehri alamadan geri çekildi. Nisibis piskoposu Yakup, dindarlığıyla dualar ederek Perslerin Nisibis'i kolayca ele geçirme umutlarını boşa çıkardı. Dualaların gücüyle şehri korudu; Persler, kendi topraklarına döndüklerinde kıtlık ve salgın hastalıkla dinsizliklerinin cezasını çektiler. Dalmatius Sezar, Büyük Konstantin'in ölümünden sonra askerler tarafından öldürüldü; Konstantin'in emriyle değil, askerlerin kendi kararıyla olmuştu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5831	342	Konstantin (24. yıl)	Sabores (37. yıl)	Iulius (9. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Maksimos	Athanasius	Euphronios

O yıl, Büyük Konstantin'in oğlu Konstantin, kardeşi Konstans'ın topraklarına savaş açtı, ancak askerler tarafından öldürüldü ve Konstans batı topraklarının tek hâkimi oldu. Konstantius, doğu imparatoru olarak, Gallus ve Julianus'u eğitim almaları için Demacella bölgesine gönderdi Kapadokya'daki Kayseri yakınlarında bulunan bir yerdir.

Sayfa 36

Bu iki kardeş, Aziz Şehit Mamas adına bir kilise inşa etmeye karar verdiler. Julianus'a düşen kısımda inşaat yapmayı kabul etmedi. Saçlarını kestirerek keşişlik hayatını benimsedi. Konstantius ve Konstans, bir kölenin Yahudi olamayacağına dair yasa çıkardılar, çünkü köle kamu hizmetinden alınıyordu; eğer bir köle sünnet olmaya cüret ederse, kılıçla cezalandırılacak ve mallarına el konulacaktı.

O yıl Konstantius, Amid'i (Diyarbakır) yiğitçe inşa edip surlarla çevirdi. Konstantin de Antonius şehri denilen yeri kendi adıyla yeniden adlandırdı; Amid'in yedi yüz stadia güneyindeydi.

Kudüs piskoposu Kyrillos (10 yıl).

O yıl, Nikomedialı Eusebius'un başkanlık ettiği Antakya'daki piskoposlar sinodunda, Eusebius Emesa piskoposluğuna atandı. O, Sabellius yanlısı olmasına rağmen kabul edildi. Arius yanlısı Gregorios, büyük bir ordu ve Surianus adlı bir general ile İskenderiye'ye gönderilerek Athanasius'u tahtından uzaklaştırdı. O zaman Athanasius, Tanrı'dan aldığı bilgelikle, kilise ilahileri söyleyenlerle birlikte dışarı çıkarak ölümden kurtuldu. Eusebius ve yandaşları inancı değiştiriyorlardı; Arius'u açıkça kabul edip "homoousios" (özdeş) kavramını gizlice devre dışı bırakıyorlardı. O zaman, Büyük Konstantin'in inşa ettiği Antakya kilisesinin açılışını yaptılar. O yıl

Antakya üç gün boyunca büyük bir depremle sarsıldı. Altı yılda inşa edilen küre şeklindeki kilise, Büyük Konstantin tarafından temeli atılmış ve onun tarafından tamamlanıp açılışı yapılmıştı.

Sayfa 37

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5834	345	Konstantius (24. yıl)	Sabores (40. yıl)	Iulius (15. yıl)

Bizans Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Alexander	Kyrillos	Athanasius	Euphronios

O yıl, Konstantius Asurlulara karşı zafer kazandı. Pers kralı Sabores, kendi kötülüklerinin yanı sıra Hristiyanları da zulümle takip ediyordu. Batıda Konstans, Frenkleri mağlup etti. Kıbrıs'taki Salamis'te meydana gelen büyük bir depremde şehrin çoğu yerle bir oldu.

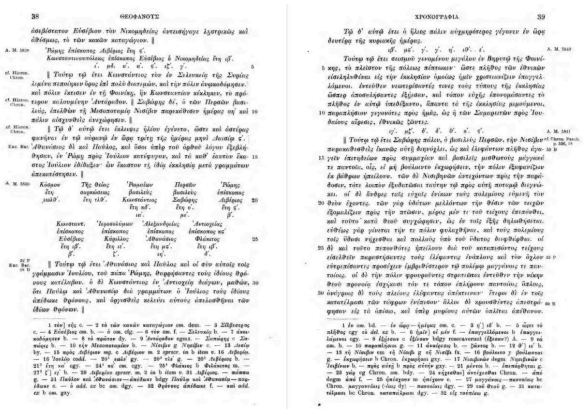
Bizans piskoposu Pavlos (3 yıl).

O yıl, Pontus'taki Neokaisareia'da büyük bir deprem oldu, kilise ve piskoposluk dışında her yer yıkıldı. Romalılar Perslerle savaşa girdi ve çoğunu öldürdü. O yıl, İtirafçı Pavlos Bizans piskoposu olarak atandı.

Antakya piskoposu Flacitus (12 yıl).

O yıl, büyük bir depremle Rodos adası yıkıldı. Arius yanlısı Gregorios, İskenderiye tahtını gasp ederek Athanasius'un altı yıllık baskısını sona erdirdi. Ariusçular tarafından Arius yanlısı Kapadokyalı Georgios piskopos atandı.

O yıl, Durazzo ve Dalmatius depremle harap oldu. Roma üç gün boyunca sallandı; Campania şehirleri de yıkıldı. Bizans piskoposu Pavlos tahttan uzaklaştırıldı ve Konstantius şehre geldi yerine, kötülüklerin yuvası olan Nikomedialı en dinsiz Eusebius'u korsanca ve dinsizce yerleştirdi.

Sayfa 38

Roma Piskoposu	Konstantinopolis Piskoposu

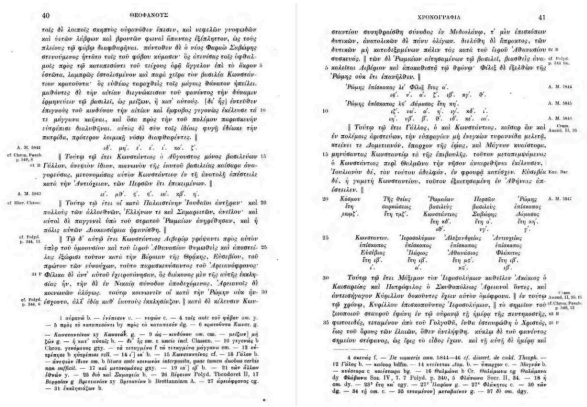
Liberius (5 yıl)	Nikomedialı Eusebius (12 yıl)

O yıl Konstantius, Suriye'nin Seleukeia kentinde bir liman inşa edip kenti yeniden yapılandırdı; Fenike'de, daha önce Antarados olarak bilinen şehri inşa etti ve buraya Konstantia adını verdi. Pers kralı Sabores, Mezopotamya'daki Nisibis'i kuşattı ve utanç içinde geri çekilmeden önce on sekiz gün orada kaldı.
O yıl güneş tutulması yaşandı, öyle ki günün üçüncü saatinde yıldızlar göründü. Athanasius ve Pavlos ile doğru inanç uğruna kovulan diğerleri, Roma'da Iulius'a sığındılar ve o, mektuplarıyla her birini kendi kilisesine geri gönderdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5839	350	Konstantius (24. yıl)	Sabores (45. yıl)	Liberius (5. yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eusebius	Kyrillos	Athanasius	Flacitus

O yıl Athanasius, Pavlos ve beraberindekiler, Iulius'un mektuplarıyla kendi tahtlarını ele geçirdiler. Antakya'da bulunan Konstantius, Iulius'un Pavlos ve Athanasius'a mektuplarla tahtlarını geri verdiğini öğrenince öfkelendi ve onların tahtlarından uzaklaştırılmalarını emretti.
Sayfa 39
O yıl güneş Pazar günü ikinci saatte daha da karanlıklaştı.
O yıl, Fenike'nin Beyrut kentinde büyük bir deprem oldu, öyle ki şehrin büyük bir kısmı yıkıldı; kiliseye giren çok sayıda pagan, bizim gibi Hristiyan olduğunu iddia ederek kiliseye sığındı. Oradan bir yenilik yaparak kilisenin adetlerini bozdular ve Samaritlerin Yahudilere karşı yaptıkları gibi bir düzen kurup kendi yerlerini oluşturdular.
O yıl yine Pers kralı Sabores, Nisibis'i kuşatarak orayı ciddi şekilde rahatsız etti; filler getirip kuşatma makineleriyle şehri yerle bir etmekle tehdit etti. Nisibis halkı teslim olmayı reddedince, kral şehri nehrin sularıyla boğmaya çalıştı. Ancak halk dualarla Tanrı'yı kendilerine yardım etmesi için çağırdı. Sular yükselip surların bir kısmını yıktı ve Tanrı'nın izniyle, düşman askerlerinin çoğu sular altında kalarak öldü.

Sayfa 40

Bunu görenler fillerini ve kuşatma makinelerini bırakıp geri çekildiler ve on binlerce askerleri öldü. diğerlerine gökten şimşekler düştü, bulutlu ve fırtınalı gökyüzünden gelen gürültüler herkesi dehşete düşürdü, öyle ki korkudan pek çoğu öldü. Her yönden korku dalgalarıyla sarsılan Sabores, surların üzerinde duran, parlak giysili bir meleğin yanında imparator Konstantius'u gördü. Hemen büyücülerine ölüm tehdidinde bulundu. Nedenini öğrenince, meleğin kralın gücünün bir parçası olduğunu anladılar. Bu yüzden tehlikenin sebebini anlayan ve korkuya kapılan [Sabores], kuşatmayı kaldırdı ve savaş hazırlıklarını durdurdu. Kendi ülkesine geri kaçtı, daha önce salgın hastalıkla harap olmuş topraklarına döndü.

O yıl Konstantius tek başına imparator oldu. Gallus, kuzeni, krallığı paylaştığı Sezar ilan edildi; adını Konstantin olarak değiştirdi ve onu doğuya, Perslere karşı Antakya'ya gönderdi.

O yıl Filistin'de Yahudiler ayaklandı; Diokaisareia şehri, Romalılar tarafından kuşatılıp yok edildi.

O yıl Konstantin, homoousios (özdeş) inancı ve kutsal Athanasius için kendisine yazan Liberius'a kızdı ve onu Trakya'nın Beroia şehrine sürgüne gönderdi; yerine, Arius yanlısı Filiks'i atadı. O, Nicaea konsilini kabul eden kiliselerle birleşmişti, ancak Ariusçularla da mantıksız bir şekilde ortaklık yapıyordu. Roma'dakiler onunla birleşmediler, kendi kiliselerini kurdular.

Sayfa 41

Konstantius, Mediolanum'da bir sinod topladı; batılı piskoposlar azınlıktaydı, doğulular ise çok azdı. Batılı piskoposlar kutsal Athanasius'a karşı hileleri kabul etmeyince sinod dağıldı. Romalılar krala başvurunca, zorla Liberius'u çağırttı ve onu tahta iade etti. Filiks, Roma'dan ayrıldı ve geri dönmedi.

Roma Piskoposu
Filiks (1 yıl)
Damasus (18 yıl)

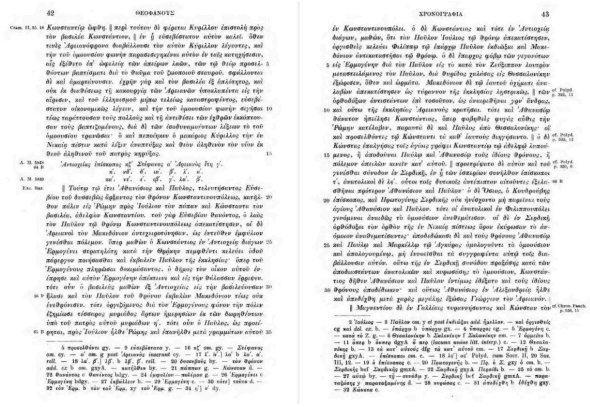
O yıl Gallus, Sezar olarak savaşlarda başarılı oldu ve doğu valisi Domitianus ile kuestor Magnus'u Konstantin'e komplo kurdukları gerekçesiyle öldürttü. Konstantin

onu çağırttı ve Thalma adasında öldürülmesini emretti; kardeşi Julianus'u ise hapsetti. Eşi Eusebia, onun Atina'ya gitmesini istedi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5847	355	Konstantius (24. yıl)	Sabores (53. yıl)	Damasus (28. yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eusebius	Kyrillos	Athanasius	Flacitus

O yıl, Kayserili Akakios ve Skytopolisli Patrophilos, Ariusçu oldukları için Kudüs piskoposu Maksimos'u tahttan indirdiler ve kendileri gibi düşündüklerini sandıkları Kyrillos'u atadılar. O sırada, Kudüs piskoposu Kyrillos döneminde, Mesih'in çarmıha gerildiği Golgotha'dan Zeytin Dağı'na kadar uzanan, ışık saçan, haç şeklinde bir işaret gökyüzünde belirdi. Bu işaret, üç defa formunu değiştirdi ve Konstantius'a göründü.

Sayfa 42

Bu konuda Kyrillos'un imparator Konstantius'a yazdığı bir mektup vardır ve ona "en dindar" diye hitap eder. Bu yüzden bazı Arius yanlıları, Kyrillos'u "homoousios" (özdeş) terimini ilahiyat derslerinde kullandığı için kötülerler. Oysa bu terim, yeni vaftiz edilenlerin yaşam veren haçın mucizesiyle eğitilmesi için kullanılmıştır. İnsanların günah işlemesi normaldir; ancak kralın ve imparatorun basit ve dürüst olması, Ariusçuların kurnazlığına kanmaması gerekirdi. Makarios Kyrillos, Nicaea inancındaki bu terimi geliştirerek, Baba ile aynı özde olan Tanrı'nın gerçek Oğul'unu vaaz etmiştir.

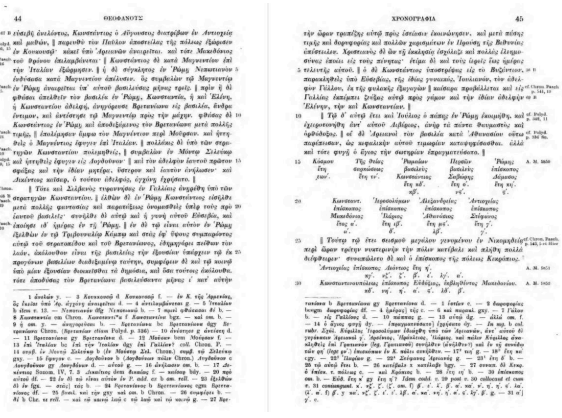
Antakya Piskoposu
Stephanos (Arius yanlısı, 3 yıl)

O yıl Athanasius ve Pavlos, Konstantinopolis tahtının dinsiz hükümdarı Eusebius öldükten sonra, Roma'ya Papa Iulius'un ve Konstantius'un kardeşi kral Konstans'ın

yanına indiler. Eusebius ölünce, halk Pavlos'u Konstantinopolis tahtına geri getirdi. Ariusçular ise Makedonius'u karşı piskopos ilan ettiler, bu durum iç savaşa yol açtı. Bunu Antakya'da öğrenen Konstantius, Trakya'ya gönderilen general Hermogenes'e, Pavlos'u kiliseden kovmasını emretti. Hermogenes bunu yapmaya çalışınca, halk evini sardı, Hermogenes'i öldürüp denize attı. İmparator Antakya'dan gelip bunu öğrenince, Pavlos'u tahttan indirip Makedonius'u tahta oturttu. Daha sonra bu cinayete öfkelenen kral, babasının bağışladığı günlük ekmek miktarını dört kat azalttı. Pavlos, Roma'ya Iulius'un yanına gitti ve onun mektuplarıyla geri döndü Konstantinopolis'te.

Sayfa 43

O sırada Antakya'da olan Konstantius, Iulius'un Pavlos'u tahta iade ettiğini öğrenince öfkelendi ve bölge valisi Philippus'a Pavlos'u kovup yerine Makedonius'u tahta geçirmesini emretti. Vali, yaşananlardan korkarak Pavlos'u bir pencereden Selanik'e sürgüne gönderdi. Makedonius, atlı arabasıyla tahta oturtuldu ve kilise yönetimini korsanvari bir şekilde ele geçirerek Ortodoksları yok etti. Bu sırada Ariusçular kiliseye tamamen hâkim oldu. Athanasius, ölüm tehdidi alınca Roma'ya kaçtı; Pavlos da Selanik'ten gelip Konstans'ın yanına sığındı ve yaşadıklarını anlattılar. Konstans, kardeşine mektup yazıp Pavlos ve Athanasius'a tahtlarının iade edilmesini, aksi takdirde savaş açacağını bildirdi. Serdika'da bir sinod toplanması kararlaştırıldı; batıdan yüz, doğudan seksen piskopos katıldı. Doğulular, Athanasius ve Pavlos'un dışlanmasını talep ettiler; Kudüs piskoposu Osios ve Serdika piskoposu Protogenes bunu reddetti. Filippopolis'te toplanan doğulular Nicaea inancını reddettiler; Serdika'daki Ortodokslar ise inancı doğrulayıp Athanasius, Pavlos ve Ankyra'lı Marcellus'u tahtlarına iade ettiler. Konstantius, Athanasius ve Pavlos'u saygıyla karşılayıp tahtlarını iade etti; böylece Athanasius İskenderiye'ye döndü ve Ariusçu Georgios'u büyük bir sevinçle kovdu.

Sayfa 44

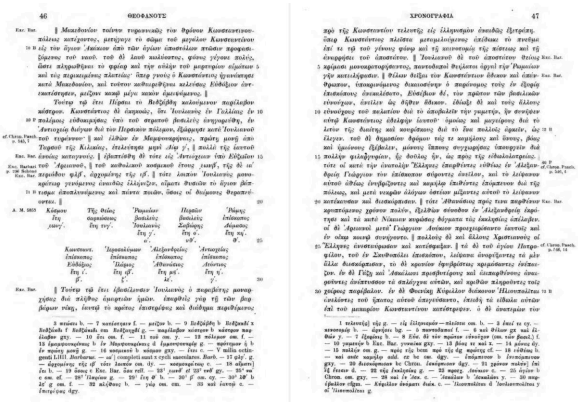
Antakya'da bulunan Konstantius, Pavlos'un sürgüne gönderildiğini öğrenince, onu Koukousos'a gönderdi ve orada Ariusçular tarafından öldürüldü. Daha sonra Makedonius, tahtı ele geçirdi. Konstantius, Magnentius'a karşı İtalya'ya yürüdü. Roma'daki senato, Magnentius'a karşı isyan eden Nepotianus'u ilan etti, ancak o, üç ay hüküm sürdükten sonra Magnentius tarafından öldürüldü. Konstantius, Roma'ya varmadan önce, kız kardeşi Konstantia'nın onuru için Vetranio'yu, saygın bir adam olan Britanya'da imparator ilan etti ve o, Magnentius'a karşı savaşa hazırlandı.

Konstantius, Roma'ya vardığında Vetranio'yu büyük bir onurla karşıladı. İkisi, Mursa'da Magnentius ile savaştı ve Magnentius yenilerek İtalya'ya kaçtı. Defalarca Konstantin'in ordusu tarafından yenilen Magnentius, Mons Seleucus'ta savaştı ve yenilerek Lugdunum'a (Lyon) kaçtı. Önce kardeşini, sonra annesini ve en son kendini öldürdü. Konstantin'in kardeşi olan Sezar Decentius ise intihar etti.
Silvanus, Galya'da tiranlık yaparken Konstantin'in generalleri tarafından öldürüldü. Roma'ya giren Konstantin, büyük bir ihtişamla karşılandı, karısı Eusebia ile birlikte halka hitap etti ve imparatorluk yetkisinin tek elde toplanmasının, atalarından gelen geleneğe uygun olduğunu açıkladıktan sonra, on ay hüküm süren Vetranio'yu tahttan indirdi.
Sayfa 45
[Konstantin], yemek vaktinde onlarla aynı sofrayı paylaştı ve büyük bir onurla Bithynia'daki Prousa'ya gönderdi. Hristiyan olarak kilisede vakit geçirir, yoksullara sadaka verir ve ölümüne kadar rahiplere saygı gösterirdi. Konstantin, Bizans'a döndüğünde karısı Eusebia'nın ricasıyla, hapsedilen kardeşi Gallus'u çıkardı, onu Sezar ilan etti ve evlenmesi için kız kardeşi Konstantia'yı gönderdi.
O yıl Roma'da Papa Iulius vefat etti ve yerine her şeyiyle hayranlık uyandıran, Ortodoks bir adam olan Liberius atandı. Ariusçular, kralı Athanasius'a karşı kışkırtarak onun kafa kesme cezası almasını sağladılar, ancak o kaçarak hayatını kurtardı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5850	358	Konstantius (24. yıl)	Sabores (50. yıl)	Damasus (28. yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius (1 yıl)	İllarios	Athanasius	Stephanos

O yıl, Nikomedia'da gece yarısından sonra üçüncü saatte büyük bir deprem meydana geldi ve şehri yerle bir etti; birçok kişiyi öldürdü. Antakya piskoposu Leontios sekiz yıl hüküm sürdü. Konstantinopolis piskoposu Eudoxios, Makedonius'un kovulmasıyla göreve geldi.

Sayfa 46

Makedonius, Konstantinopolis tahtını tiranvari bir şekilde ele geçirince, Büyük Konstantin'in naaşını, şehit kilisesinin yıkılmasını bahane ederek Havariler Kilisesi'nden başka bir yere taşıdı. Halk buna karşı çıkınca büyük bir katliam yaşandı, öyle ki kuyu ve şehitliğin avlusu kanla doldu. Konstantius, Makedonius'a karşı öfkelenerek onu görevden aldı ve yerine Eudoxius'u atadı, böylece bir kötülüğü daha büyük bir kötülükle değiştirdi.

O yıl Persler, Bedzabde denilen kaleyi ele geçirdiler. Konstantius, Julianus'un Galya'da askerler tarafından imparator ilan edildiğini duyunca, Pers savaşı nedeniyle bulunduğu Antakya'dan Julianus tiranına karşı harekete geçti. Tarsus'a ulaştıktan sonra, burada hayatını kaybetti. Julianus, o dönemde Antakya'da Euzoius tarafından Ariusçu inancıyla vaftiz edildi. Julianus tek başına imparator olunca, küstahça putperestliğe yöneldi, kutsal vaftizini kanlı kurbanlarla yıkamaya çalıştı ve şeytanların tedavi ettiği her şeyi yaptı.

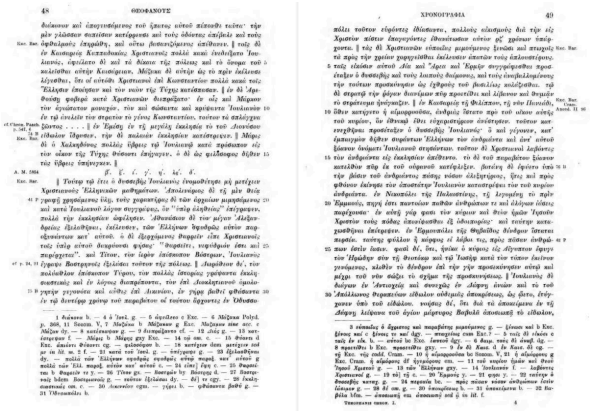
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5855	363	Julianus (3. yıl)	Sabores (55. yıl)	Damasus (28. yıl)

Sayfa 47

Konstantius, ölümünden önce putperestliğe geri dönmüştü ve bundan dolayı pişmanlık duyarak canını teslim etti. Julianus, Roma topraklarına her türlü kötülüğü getirdi. Haksız ve zalim olan Julianus, adalet taklidi yaparak sürgündeki piskoposları geri çağırdı, ancak hadımlardan biri olan Eusebius'u haksız yere öldürttü. Ayrıca saraydaki diğer hadımları da kovdu.

Doğudaki putperestler, İskenderiyeli piskopos Georgios'u yakalayıp öldürdüler, naaşını bir deveye bağlayıp şehirde dolaştırdılar ve parçalara ayırıp dağıttılar. Athanasius, uzun süre saklandıktan sonra çıktı ve İskenderiye'de bir sinod toplayarak Nicaea doktrinlerini onaylayıp kiliseleri geri aldı. Ariusçular ise Georgios'un yerine Loukios'u atadılar. Hristiyanları çarmıha gerip katlettiler. Aziz Patrophilos'un kalıntılarını çıkardılar, Gazze ve Askalon'daki rahipleri ve din adamlarını katlettiler, iç organlarını deştiler ve domuz yemiyle doldurup domuzlara

attılar. Fenike'de, Heliopolis'ten diyakoz Kyrillos'u öldürdüler çünkü putlarına karşı gelmişti.

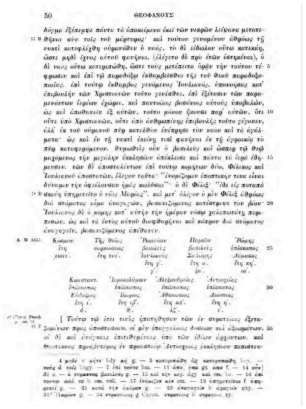
Sayfa 48

Diyakozun dilini kesti, dişlerini söktü ve gözlerini kör etti; böylece işkence görerek öldü. Kapadokya'nın Kayseri kentindeki Hristiyanlara büyük kötülükler yapan Julianus, şehrin ismini değiştirdi ve eskiden olduğu gibi Mazaka olarak anılmasını emretti. Konstantin döneminde Hristiyanların oradaki putperestlere çok şey yaptığını ve tapınaklarını yıktıklarını iddia etti. Arethousa'da Hristiyanlara karşı korkunç şeyler yaptı; bunlar arasında Aziz keşiş Markos da vardı. Emesa'da büyük Dionyso tapınağını kurdu ve eski kiliseyi yıktı. Kalkedonlu Maris, Julianus'un yüzüne karşı, onun şansın evine zarar verdiğini haykırdı; Julianus ise bir filozof edasıyla ona cevap verdi.

O yıl, dinsiz Julianus Hristiyanların Yunan bilimlerini öğrenmesini yasakladı. Apollinarius, kutsal yazıları kullanarak antik üslubu taklit etti ve Julianus'a karşı "Gerçeklik Üzerine" adlı bir eser yazarak kiliseye büyük fayda sağladı. Büyük Athanasius İskenderiye'den kovulunca, Hristiyanlara "Cesur olun, bu küçük bir bulut, gelip geçecek" dedi. Julianus, Bostra piskoposu Titus'a mektup yazarak onu şehirden kovmasını emretti. Dorotheus, Diocletianus ve Licinius dönemlerinde itiraflarda bulunmuş, yaşlılığında Julianus döneminde Odyssopolis'te yöneticiler tarafından yargılanmıştı.

Sayfa 49

[Julianus], onu bulduklarında İsa'ya olan inancı nedeniyle pek çok işkenceyle öldürdüler; yüz yirmi altı yaşındaydı. Hristiyanların iyiliğini taklit ederek, yabancıları ve yoksulları kendi ihtiyaçlarına göre ağırlamalarını emrederek saf olanları kandırdı. Putperest heykellere Zeus, Ares ve Hermes yazdırmayı emretti ve onlara tapınmayanları cezalandırdı; askerlerini putlara kurban kesmeye zorladı. Kayseri'deki Banias'ta, evinin önünde, İsa'nın yolculuktan yorulup ayaklarını yıkadığı bir yer vardı. İmansız Julianus, bu heykelin indirilmesini emretti, ancak ateş gökten inip putu yaktı. Filistin'in Nikopolis kentinde (Emmauos), her türlü hastalığa şifa veren bir kaynak vardı. Mısır'da, Rab'bin Mısır'dan kaçarken geçtiği ve önünde eğildiği, bugün hala eğik şeklini koruyan bir ağaç vardı. Julianus, Antakya'daki Daphne ormanına giderek Apollon'dan cevap bekledi, ancak putlar sustu. O, buradaki Aziz şehit Babylas'ın kalıntılarının putların cevap vermesini engellediğini fark etti.

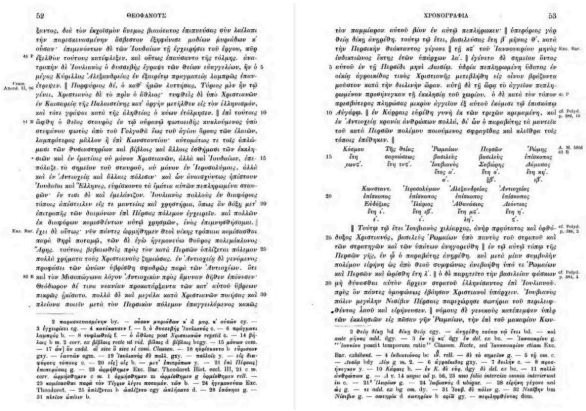
Sayfa 50

[Julianus], orada bulunan tüm şehit kalıntılarının taşınmasını emretti. Bu yapıldıktan kısa bir süre sonra tapınak gökten düşen bir ateşle aniden yandı, öyle ki geriye izi bile kalmadı. Julianus bu durumdan dehşete düştü ve Hristiyanların bir komplosu olduğundan şüphelenerek rahipleri sorguladı ve işkence yaptı. Ancak onlar, bunun bir insan eliyle değil, gökten inen ilahi bir ateşle gerçekleştiğini söylediler. Kral öfkelenerek Büyük Kilise'yi kapattı ve tüm kutsal eşyalara el koydu. Bunu yapan iki kişi olan Filiks ve Julianus, bunun ilahi bir güç olduğunu söyleyince; Filiks aniden ağzından kan kusarak işkence altında öldü. Julianus ise çok ağır bir hastalığa yakalandı ve ağzından dışkı gelerek işkence içinde öldü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5855	363	Julianus	Sabores	Damasus

Sayfa 51

[Julianus], putperestliğe geri döndüğü için Tanrı tarafından hemen cezalandırıldı; kurtlandı, gözleri kör oldu, dili çürüdü ve bu şekilde öldü. Thebais piskoposu Heron da Antakya'da ilahi bir ceza olarak aniden öldü. Valentinianus, Mesih'e olan inancını açıkça dile getirdiği için görevden alınsa da, daha sonra Tanrı'nın inayetiyle imparator ilan edildi. Aynı şekilde Iovianus da imparator ilan edildi. Mısır valisi Artemios, Konstantin döneminde putlara karşı çok gayret gösterdiği için İskenderiye'de başı kesilerek şehit edildi. Antakya sarayı yakınlarında bulunan bir evde yaşayan, kızıyla uygunsuz ilişkisi olan Thalassios, Tanrı'nın bir cezası olarak sarayın yıkılması sırasında sadece bir hadımla birlikte ölen kişiydi. Kendi ailesi ve yedi yaşındaki çocuğu, melekler tarafından kurtarıldı. Kötü şöhretli Julianus, Yahudi tapınağının yeniden inşa edilmesini emretti ve başına Alypius'u getirdi başlayınca, çok şiddetli bir fırtına ve rüzgâr, Yahudilerin hazırladığı yirmi bin modius kireci yok etti.

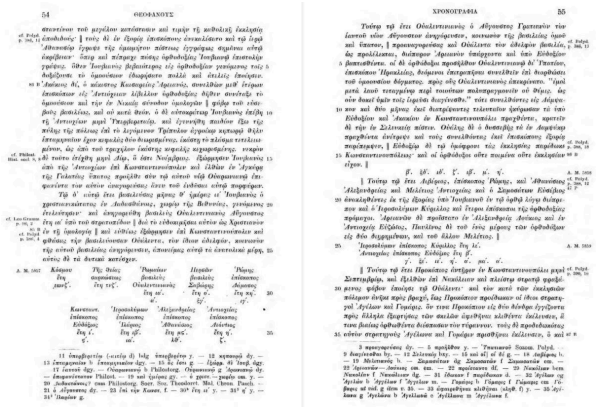

Sayfa 52
İnatla işe devam etmeye çalışan Yahudilerin üzerine ateş püskürdü ve böylece cüretkârlıklarına son verildi. İskenderiyeli Büyük Kyrillos, dinsiz Julianus'un sapkınlığına karşı İncil'den alıntılarla parlak bir eser yazdı. Önceleri Hristiyan olan ancak daha sonra zavallı bir şekilde Filistin'in Kayseri kentinde putperestliğe dönen Porphyrius, gerçekliğe karşı yazılar yazmaya cüret etti. Bunun üzerine, Golgotha'dan Zeytin Dağı'na kadar olan alanda, Konstantin dönemindekinden daha parlak bir haç işareti gökyüzünde ışık saçan bir taçla belirdi. Bu işaret sadece kiliselerdeki sunaklarda ve kitaplarda değil, sadece Hristiyanların değil, Yahudilerin ve putperestlerin de kıyafetlerinde belirdi. Julianus ise Pers seferi öncesinde farklı kehanetler ve cevaplar arayarak çeşitli fallara başvurdu. Elde edilen cevaplardan biri şuydu: "Artık kazanılan zafer kupaları nehir kenarındaki vahşi hayvanlara taşınacak, savaş kışkırtıcısı Ares ise çekip gidecek." Bu sözler, Perslere karşı savaş hazırlığı yapan Hristiyanları endişelendirdi. Antakya'da kışkırtıcı bir söylem nedeniyle halk tarafından hakarete uğrayan Julianus, Hristiyanlara karşı büyük bir öfke besledi. İnsanların ona karşı yaptığı hakaretlere, Hristiyanlara yönelik büyük ve acımasız eylemleriyle karşılık verdi ve Pers seferinden sonra onlara daha da kötüsünü yapacağına dair söz verdi tüm ömrünü bu görevle tamamladı.
Sayfa 53
İlahi adalet tarafından cezalandırılarak öldü. Bu yıl, 2 yıl 9 ay imparatorluk yapan kişi, Pers seferinin sonunda, 25 Ocak'ta, altıncı indiktion döneminde öldü. O sırada Pers ülkesindeki bir köyde, içinde su bulunan bir kap, akşam saatlerinde aniden şaraba dönüştü. Aynı saatte, kap dolu bir şekilde köy kilisesine götürüldü; piskopos Augaros oraya küçük bir kap göndererek bunu kendi aracılığıyla piskoposa ulaştırdı. Karras kentinde saçlarından asılı bir kadın bulundu ve Pers seferi sırasında ant içip o yerleri mühürleyen tiran da öldü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5856	364	Iovianus (1. yıl)	Sabores (58. yıl)	Damasus (28. yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eudoxios	İllarios	Athanasius	Leontios

O yıl, en uysal ve Ortodoks bir Hristiyan olan Iovianus, ordu ve generaller tarafından Roma imparatoru ilan edildi. O, Julianus'un öldüğü aynı yerde imparator oldu ve Perslerle bir savaşın ardından barış yaparak savaşı sona erdirdi. Iovianus, imparatorluk görevini kabul etmedi, Julianus döneminde Hristiyanlığın kötüye kullanıldığını ve yönetemeyeceğini söyledi. Ancak halk, Iovianus'un bir Hristiyan olduğunu haykırınca kabul etti. Iovianus, büyük şehir Nisibis'i Perslere bırakarak halkın güvenliğini sağladı ve onları kurtardı. Büyük Konstantin'in yasalarını tüm Roma toprakları için yeniden yürürlüğe koydu.

Sayfa 54

Büyük Konstantin'in Katolik kilisesine sağladığı düzeni ve onuru iade ederek, sürgündeki piskoposları geri çağırdı. Kutsal Athanasius'a, imanı ile ilgili şüphe duymadığını bildiren bir mektup yazdı. Iovianus, imanını pekiştirerek Ortodokslara birçok iyilik yaptı. Kayserili Akakios, diğer Ariusçu piskoposlarla birlikte Antakya'ya gelerek, dindar kraldan korktukları için Nicaea konsilini kabul eden sahte bir dilekçe sundular. İmparator Iovianus, Hyperberetaios ayında Antakya'ya girdi. O sırada şehir dışında, her biri ayrı kafaya sahip, mükemmel yapıda iki kafalı bir çocuk doğdu. Iovianus, Antakya'dan Konstantinopolis'e doğru yola çıktı. Iovianus, dokuz ay dokuz gün hüküm sürdükten sonra Bithynia'nın Dadasthanos köyünde vefat etti. Yerine ordu tarafından Valentinianus Augustus ilan edildi. Valentinianus, kardeşi Valens'i imparator ilan edip ona doğu bölgelerini verdi, kendisi ise batıyı aldı.

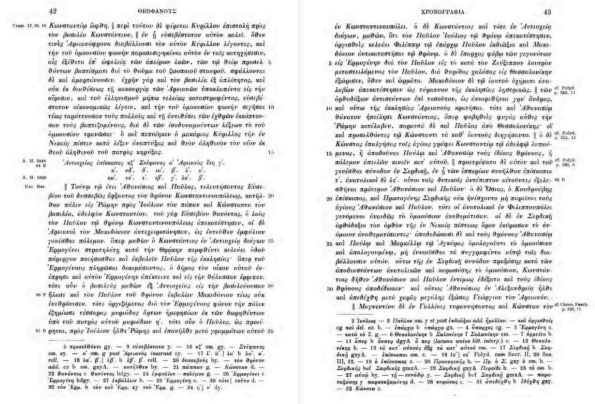
Sayfa 55

Valentinianus Augustus, oğlu Gratianus'u imparator ilan edip konsolos olarak atadı. Valens ise, Eudoxius tarafından vaftiz edilmiş bir Ariusçu idi. Ortodokslar, Heraklea piskoposu Hypatius'a giderek, inanç sorunlarını düzeltmek için bir sinod toplanmasını talep ettiler. Lampsacus'ta toplananlar, Eudoxius ve Akakios'un kararlarını iptal ettiler. Valens, Lampsacus'ta alınan kararları iptal edip oradaki piskoposları sürgüne gönderdi ve kiliseleri Eudoxius'a teslim etti; böylece Konstantinopolis'teki Ortodokslar çobansız ve kilisesiz kaldılar.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5857	365	Valentinianus	Sabores	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eudoxios	İllarios	Athanasius	Leontios

Roma piskoposu Liberius, İskenderiye'den Athanasius, Antakya'dan Meletius ve Samosatalı Eusebius, Iovianus döneminde sürgünden dönerek doğru imanı yaydılar. Ariusçuların başında İskenderiye'de Loukios, Antakya'da Euzoius vardı; Ortodokslar ise bölünmüştü. Prokopios, Eylül ayında Konstantinopolis'te ayaklandı, Nakoleia'ya gitti ve Valens'e korku saldı. Ancak Prokopios, kendi generalleri Agelon ve Gomaris tarafından ihanete uğradı; Valens onları öldürttü Konstantius'a göründü.

Sayfa 42

Bu konuda Kyrillos'un imparator Konstantius'a yazdığı bir mektup vardır ve ona "en dindar" diye hitap eder. Bu yüzden bazı Arius yanlıları, Kyrillos'u "homoousios" (özdeş) terimini ilahiyat derslerinde kullandığı için kötülerler. Oysa bu terim, yeni vaftiz edilenlerin yaşam veren haçın mucizesiyle eğitilmesi için kullanılmıştır. İnsanların günah işlemesi normaldir; ancak kralın ve imparatorun basit ve dürüst olması, Ariusçuların kurnazlığına kanmaması gerekirdi. Makarios Kyrillos, Nicaea inancındaki bu terimi geliştirerek, Baba ile aynı özde olan Tanrı'nın gerçek Oğul'unu vaaz etmiştir.

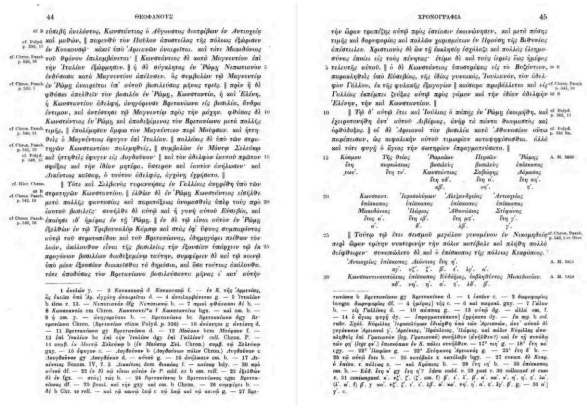
Antakya Piskoposu
Stephanos (Arius yanlısı, 3 yıl)

O yıl Athanasius ve Pavlos, Konstantinopolis tahtının dinsiz hükümdarı Eusebius öldükten sonra, Roma'ya Papa Iulius'un ve Konstantius'un kardeşi kral Konstans'ın yanına indiler. Eusebius ölünce, halk Pavlos'u Konstantinopolis tahtına geri getirdi. Ariusçular ise Makedonius'u karşı piskopos ilan ettiler, bu durum iç savaşa yol açtı. Bunu Antakya'da öğrenen Konstantius, Trakya'ya gönderilen general Hermogenes'e,

Pavlos'u kiliseden kovmasını emretti. Hermogenes bunu yapmaya çalışınca, halk evini sardı, Hermogenes'i öldürüp denize attı. İmparator Antakya'dan gelip bunu öğrenince, Pavlos'u tahttan indirip Makedonius'u tahta oturttu. Daha sonra bu cinayete öfkelenen kral, babasının bağışladığı günlük ekmek miktarını dört kat azalttı. Pavlos, Roma'ya Iulius'un yanına gitti ve onun mektuplarıyla Konstantinopolis'te geri döndü.

Sayfa 43

O sırada Antakya'da olan Konstantius, Iulius'un Pavlos'u tahta iade ettiğini öğrenince öfkelendi ve bölge valisi Philippus'a Pavlos'u kovup yerine Makedonius'u tahta geçirmesini emretti. Vali, yaşananlardan korkarak Pavlos'u bir pencereden Selanik'e sürgüne gönderdi. Makedonius, atlı arabasıyla tahta oturtuldu ve kilise yönetimini korsanvari bir şekilde ele geçirerek Ortodoksları yok etti. Bu sırada Ariusçular kiliseye tamamen hâkim oldu. Athanasius, ölüm tehdidi alınca Roma'ya kaçtı; Pavlos da Selanik'ten gelip Konstans'ın yanına sığındı ve yaşadıklarını anlattılar. Konstans, kardeşine mektup yazıp Pavlos ve Athanasius'a tahtlarının iade edilmesini, aksi takdirde savaş açacağını bildirdi. Serdika'da bir sinod toplanması kararlaştırıldı; batıdan yüz, doğudan seksen piskopos katıldı. Doğulular, Athanasius ve Pavlos'un dışlanmasını talep ettiler; Kudüs piskoposu Osios ve Serdika piskoposu Protogenes bunu reddetti. Filippopolis'te toplanan doğulular Nicaea inancını reddettiler; Serdika'daki Ortodokslar ise inancı doğrulayıp Athanasius, Pavlos ve Ankyra'lı Marcellus'u tahtlarına iade ettiler. Konstantius, Athanasius ve Pavlos'u saygıyla karşılayıp tahtlarını iade etti; böylece Athanasius İskenderiye'ye döndü ve Ariusçu Georgios'u büyük bir sevinçle kovdu.

Sayfa 44

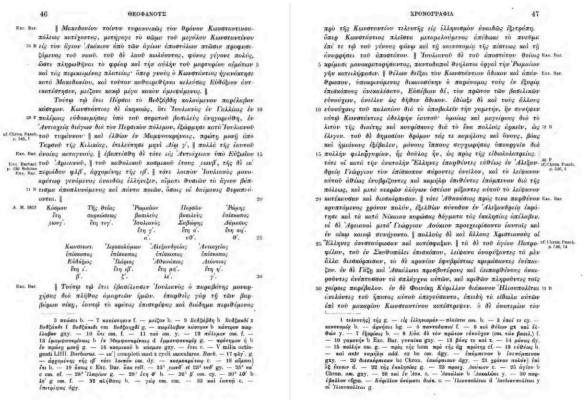
Antakya'da bulunan Konstantius, Pavlos'un sürgüne gönderildiğini öğrenince, onu Koukousos'a gönderdi ve orada Ariusçular tarafından öldürüldü. Daha sonra Makedonius, tahtı ele geçirdi. Konstantius, Magnentius'a karşı İtalya'ya yürüdü. Roma'daki senato, Magnentius'a karşı isyan eden Nepotianus'u ilan etti, ancak o, üç ay hüküm sürdükten sonra Magnentius tarafından öldürüldü. Konstantius, Roma'ya varmadan önce, kız kardeşi Konstantia'nın onuru için Vetranio'yu, saygın bir adam olan Britanya'da imparator ilan etti ve o, Magnentius'a karşı savaşa hazırlandı. Konstantius, Roma'ya vardığında Vetranio'yu büyük bir onurla karşıladı. İkisi, Mursa'da Magnentius ile savaştı ve Magnentius yenilerek İtalya'ya kaçtı. Defalarca Konstantin'in ordusu tarafından yenilen Magnentius, Mons Seleucus'ta savaştı ve

yenilerek Lugdunum'a (Lyon) kaçtı. Önce kardeşini, sonra annesini ve en son kendini öldürdü. Konstantin'in kardeşi olan Sezar Decentius ise intihar etti.
Silvanus, Galya'da tiranlık yaparken Konstantin'in generalleri tarafından öldürüldü. Roma'ya giren Konstantin, büyük bir ihtişamla karşılandı, karısı Eusebia ile birlikte halka hitap etti ve imparatorluk yetkisinin tek elde toplanmasının, atalarından gelen geleneğe uygun olduğunu açıkladıktan sonra, on ay hüküm süren Vetranio'yu tahttan indirdi.
Sayfa 45
[Konstantin], yemek vaktinde onlarla aynı sofrayı paylaştı ve büyük bir onurla Bithynia'daki Prousa'ya gönderdi. Hristiyan olarak kilisede vakit geçirir, yoksullara sadaka verir ve ölümüne kadar rahiplere saygı gösterirdi. Konstantin, Bizans'a döndüğünde karısı Eusebia'nın ricasıyla, hapsedilen kardeşi Gallus'u çıkardı, onu Sezar ilan etti ve evlenmesi için kız kardeşi Konstantia'yı gönderdi.
O yıl Roma'da Papa Iulius vefat etti ve yerine her şeyiyle hayranlık uyandıran, Ortodoks bir adam olan Liberius atandı. Ariusçular, kralı Athanasius'a karşı kışkırtarak onun kafa kesme cezası almasını sağladılar, ancak o kaçarak hayatını kurtardı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5850	358	Konstantius (24. yıl)	Sabores (50. yıl)	Damasus (28. yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius (1 yıl)	İllarios	Athanasius	Stephanos

O yıl, Nikomedia'da gece yarısından sonra üçüncü saatte büyük bir deprem meydana geldi ve şehri yerle bir etti; birçok kişiyi öldürdü. Antakya piskoposu Leontios sekiz yıl hüküm sürdü. Konstantinopolis piskoposu Eudoxios, Makedonius'un kovulmasıyla göreve geldi.

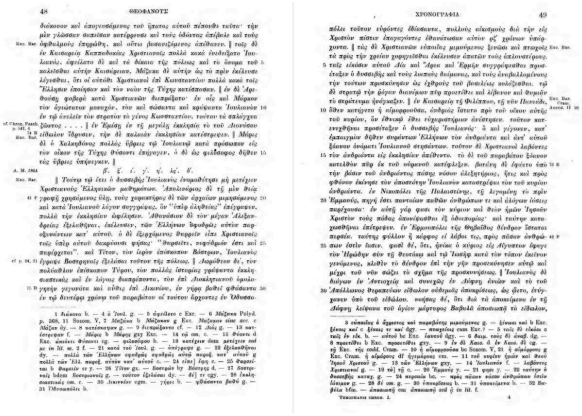

Sayfa 46

Makedonius, Konstantinopolis tahtını tiranvari bir şekilde ele geçirince, Büyük Konstantin'in naaşını, şehit kilisesinin yıkılmasını bahane ederek Havariler Kilisesi'nden başka bir yere taşıdı. Halk buna karşı çıkınca büyük bir katliam yaşandı, öyle ki kuyu ve şehitliğin avlusu kanla doldu. Konstantius, Makedonius'a karşı öfkelenerek onu görevden aldı ve yerine Eudoxius'u atadı, böylece bir kötülüğü daha büyük bir kötülükle değiştirdi.
O yıl Persler, Bedzabde denilen kaleyi ele geçirdiler. Konstantius, Julianus'un Galya'da askerler tarafından imparator ilan edildiğini duyunca, Pers savaşı nedeniyle bulunduğu Antakya'dan Julianus tiranına karşı harekete geçti. Tarsus'a ulaştıktan sonra, burada hayatını kaybetti. Julianus, o dönemde Antakya'da Euzoius tarafından Ariusçu inancıyla vaftiz edildi. Julianus tek başına imparator olunca, küstahça putperestliğe yöneldi, kutsal vaftizini kanlı kurbanlarla yıkamaya çalıştı ve şeytanların tedavi ettiği her şeyi yaptı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5855	363	Julianus (3. yıl)	Sabores (55. yıl)	Damasus (28. yıl)

Sayfa 47
Konstantius, ölümünden önce putperestliğe geri dönmüştü ve bundan dolayı pişmanlık duyarak canını teslim etti. Julianus, Roma topraklarına her türlü kötülüğü getirdi. Haksız ve zalim olan Julianus, adalet taklidi yaparak sürgündeki piskoposları geri çağırdı, ancak hadımlardan biri olan Eusebius'u haksız yere öldürttü. Ayrıca saraydaki diğer hadımları da kovdu.
Doğudaki putperestler, İskenderiyeli piskopos Georgios'u yakalayıp öldürdüler, naaşını bir deveye bağlayıp şehirde dolaştırdılar ve parçalara ayırıp dağıttılar. Athanasius, uzun süre saklandıktan sonra çıktı ve İskenderiye'de bir sinod toplayarak Nicaea doktrinlerini onaylayıp kiliseleri geri aldı. Ariusçular ise Georgios'un yerine Loukios'u atadılar. Hristiyanları çarmıha gerip katlettiler. Aziz Patrophilos'un kalıntılarını çıkardılar, Gazze ve Askalon'daki rahipleri ve din adamlarını katlettiler, iç organlarını deştiler ve domuz yemiyle doldurup domuzlara attılar. Fenike'de, Heliopolis'ten diyakoz Kyrillos'u öldürdüler çünkü putlarına karşı gelmişti.

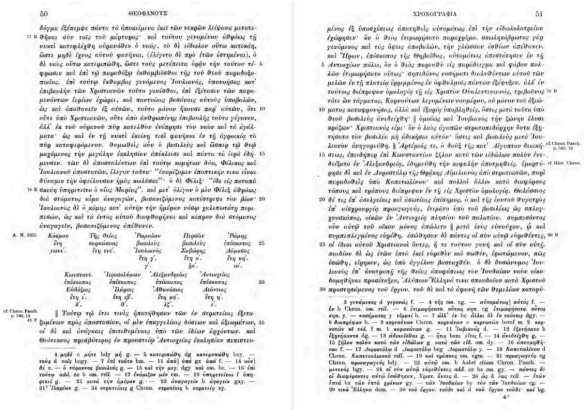
Sayfa 48

Diyakozun dilini kesti, dişlerini söktü ve gözlerini kör etti; böylece işkence görerek öldü. Kapadokya'nın Kayseri kentindeki Hristiyanlara büyük kötülükler yapan Julianus, şehrin ismini değiştirdi ve eskiden olduğu gibi Mazaka olarak anılmasını emretti. Konstantin döneminde Hristiyanların oradaki putperestlere çok şey yaptığını ve tapınaklarını yıktıklarını iddia etti. Arethousa'da Hristiyanlara karşı korkunç şeyler yaptı; bunlar arasında Aziz keşiş Markos da vardı. Emesa'da büyük Dionyso tapınağını kurdu ve eski kiliseyi yıktı. Kalkedonlu Maris, Julianus'un yüzüne karşı, onun şansın evine zarar verdiğini haykırdı; Julianus ise bir filozof edasıyla ona cevap verdi.

O yıl, dinsiz Julianus Hristiyanların Yunan bilimlerini öğrenmesini yasakladı. Apollinarius, kutsal yazıları kullanarak antik üslubu taklit etti ve Julianus'a karşı "Gerçeklik Üzerine" adlı bir eser yazarak kiliseye büyük fayda sağladı. Büyük Athanasius İskenderiye'den kovulunca, Hristiyanlara "Cesur olun, bu küçük bir bulut, gelip geçecek" dedi. Julianus, Bostra piskoposu Titus'a mektup yazarak onu şehirden kovmasını emretti. Dorotheus, Diocletianus ve Licinius dönemlerinde itiraflarda bulunmuş, yaşlılığında Julianus döneminde Odyssopolis'te yöneticiler tarafından yargılanmıştı.

Sayfa 49

[Julianus], onu bulduklarında İsa'ya olan inancı nedeniyle pek çok işkenceyle öldürdüler; yüz yirmi altı yaşındaydı. Hristiyanların iyiliğini taklit ederek, yabancıları ve yoksulları kendi ihtiyaçlarına göre ağırlamalarını emrederek saf olanları kandırdı. Putperest heykellere Zeus, Ares ve Hermes yazdırmayı emretti ve onlara tapınmayanları cezalandırdı; askerlerini putlara kurban kesmeye zorladı. Kayseri'deki Banias'ta, evinin önünde, İsa'nın yolculuktan yorulup ayaklarını yıkadığı bir yer vardı. İmansız Julianus, bu heykelin indirilmesini emretti, ancak ateş gökten inip putu yaktı. Filistin'in Nikopolis kentinde (Emmauos), her türlü hastalığa şifa veren bir kaynak vardı. Mısır'da, Rab'bin Mısır'dan kaçarken geçtiği ve önünde eğildiği, bugün hala eğik şeklini koruyan bir ağaç vardı. Julianus, Antakya'daki Daphne ormanına giderek Apollon'dan cevap bekledi, ancak putlar sustu. O, buradaki Aziz şehit Babylas'ın kalıntılarının putların cevap vermesini engellediğini fark etti [Julianus], orada bulunan tüm şehit kalıntılarının taşınmasını emretti.

Sayfa 50

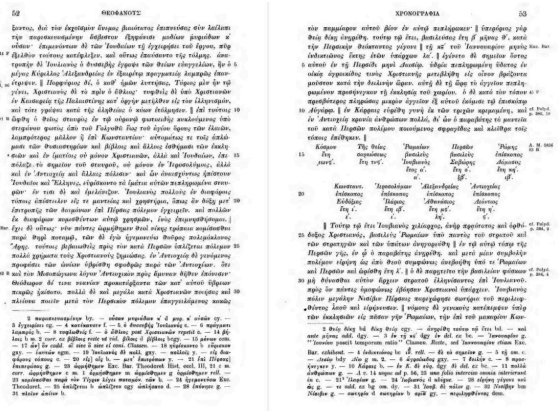
Bu yapıldıktan kısa bir süre sonra tapınak gökten düşen bir ateşle aniden yandı, öyle ki geriye izi bile kalmadı. Julianus bu durumdan dehşete düştü ve Hristiyanların bir komplosu olduğundan şüphelenerek rahipleri sorguladı ve işkence yaptı. Ancak onlar, bunun bir insan eliyle değil, gökten inen ilahi bir ateşle gerçekleştiğini söylediler. Kral öfkelenerek Büyük Kilise'yi kapattı ve tüm kutsal eşyalara el koydu. Bunu yapan iki kişi olan Filiks ve Julianus, bunun ilahi bir güç olduğunu söyleyince; Filiks aniden ağzından kan kusarak işkence altında öldü. Julianus ise çok ağır bir hastalığa yakalandı ve ağzından dışkı gelerek işkence içinde öldü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5855	363	Julianus	Sabores	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eudoxios	İllarios	Athanasius	Leontios

Sayfa 51

[Julianus], putperestliğe geri döndüğü için Tanrı tarafından hemen cezalandırıldı; kurtlandı, gözleri kör oldu, dili çürüdü ve bu şekilde öldü. Thebais piskoposu Heron da Antakya'da ilahi bir ceza olarak aniden öldü. Valentinianus, Mesih'e olan inancını açıkça dile getirdiği için görevden alınsa da, daha sonra Tanrı'nın inayetiyle imparator ilan edildi. Aynı şekilde Iovianus da imparator ilan edildi. Mısır valisi Artemios, Konstantin döneminde putlara karşı çok gayret gösterdiği için İskenderiye'de başı kesilerek şehit edildi. Antakya sarayı yakınlarında bulunan bir evde yaşayan, kızıyla uygunsuz ilişkisi olan Thalassios, Tanrı'nın bir cezası olarak sarayın yıkılması sırasında sadece bir hadımla birlikte ölen kişiydi. Kendi ailesi ve yedi yaşındaki çocuğu, melekler tarafından kurtarıldı. Kötü şöhretli Julianus, Yahudi tapınağının yeniden inşa edilmesini emretti ve başına Alypius'u getirdi başlayınca, çok şiddetli bir fırtına ve rüzgâr, Yahudilerin hazırladığı yirmi bin modius kireci yok etti.

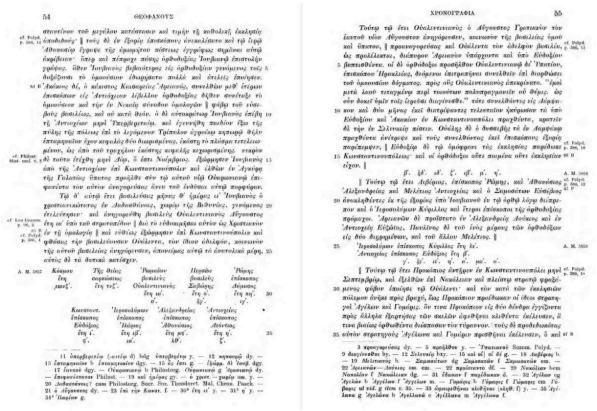
Sayfa 52

İnatla işe devam etmeye çalışan Yahudilerin üzerine ateş püskürdü ve böylece cüretkârlıklarına son verildi. İskenderiyeli Büyük Kyrillos, dinsiz Julianus'un sapkınlığına karşı İncil'den alıntılarla parlak bir eser yazdı. Önceleri Hristiyan olan ancak daha sonra zavallı bir şekilde Filistin'in Kayseri kentinde putperestliğe dönen Porphyrius, gerçekliğe karşı yazılar yazmaya cüret etti. Bunun üzerine, Golgotha'dan Zeytin Dağı'na kadar olan alanda, Konstantin dönemindekinden daha parlak bir haç işareti gökyüzünde ışık saçan bir taçla belirdi. Bu işaret sadece kiliselerdeki sunaklarda ve kitaplarda değil, sadece Hristiyanların değil, Yahudilerin ve putperestlerin de kıyafetlerinde belirdi. Julianus ise Pers seferi öncesinde farklı kehanetler ve cevaplar arayarak çeşitli fallara başvurdu. Elde edilen cevaplardan biri şuydu: "Artık kazanılan zafer kupaları nehir kenarındaki vahşi hayvanlara taşınacak, savaş kışkırtıcısı Ares ise çekip gidecek." Bu sözler, Perslere karşı savaş hazırlığı yapan Hristiyanları endişelendirdi. Antakya'da kışkırtıcı bir söylem nedeniyle halk tarafından hakarete uğrayan Julianus, Hristiyanlara karşı büyük bir öfke besledi. İnsanların ona karşı yaptığı hakaretlere, Hristiyanlara yönelik büyük ve acımasız eylemleriyle karşılık verdi ve Pers seferinden sonra onlara daha da kötüsünü yapacağına dair söz verdi tüm ömrünü bu görevle tamamladı.
Sayfa 53
İlahi adalet tarafından cezalandırılarak öldü. Bu yıl, 2 yıl 9 ay imparatorluk yapan kişi, Pers seferinin sonunda, 25 Ocak'ta, altıncı indiktion döneminde öldü. O sırada Pers ülkesindeki bir köyde, içinde su bulunan bir kap, akşam saatlerinde aniden şaraba dönüştü. Aynı saatte, kap dolu bir şekilde köy kilisesine götürüldü; piskopos Augaros oraya küçük bir kap göndererek bunu kendi aracılığıyla piskoposa ulaştırdı. Karras kentinde saçlarından asılı bir kadın bulundu ve Pers seferi sırasında ant içip o yerleri mühürleyen tiran da öldü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5856	364	Iovianus (1. yıl)	Sabores (58. yıl)	Damasus (28. yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eudoxios	İllarios	Athanasius	Leontios

O yıl, en uysal ve Ortodoks bir Hristiyan olan Iovianus, ordu ve generaller tarafından Roma imparatoru ilan edildi. O, Julianus'un öldüğü aynı yerde imparator oldu ve Perslerle bir savaşın ardından barış yaparak savaşı sona erdirdi. Iovianus, imparatorluk görevini kabul etmedi, Julianus döneminde Hristiyanlığın kötüye kullanıldığını ve yönetemeyeceğini söyledi. Ancak halk, Iovianus'un bir Hristiyan olduğunu haykırınca kabul etti. Iovianus, büyük şehir Nisibis'i Perslere bırakarak halkın güvenliğini sağladı ve onları kurtardı. Büyük Konstantin'in yasalarını tüm Roma toprakları için yeniden yürürlüğe koydu.

Sayfa 54

Büyük Konstantin'in Katolik kilisesine sağladığı düzeni ve onuru iade ederek, sürgündeki piskoposları geri çağırdı. Kutsal Athanasius'a, imanı ile ilgili şüphe duymadığını bildiren bir mektup yazdı. Iovianus, imanını pekiştirerek Ortodokslara birçok iyilik yaptı. Kayserili Akakios, diğer Ariusçu piskoposlarla birlikte Antakya'ya gelerek, dindar kraldan korktukları için Nicaea konsilini kabul eden sahte bir dilekçe sundular. İmparator Iovianus, Hyperberetaios ayında Antakya'ya girdi. O sırada şehir dışında, her biri ayrı kafaya sahip, mükemmel yapıda iki kafalı bir çocuk doğdu. Iovianus, Antakya'dan Konstantinopolis'e doğru yola çıktı. Iovianus, dokuz ay dokuz gün hüküm sürdükten sonra Bithynia'nın Dadasthanos köyünde vefat etti. Yerine ordu tarafından Valentinianus Augustus ilan edildi. Valentinianus, kardeşi Valens'i imparator ilan edip ona doğu bölgelerini verdi, kendisi ise batıyı aldı.

Sayfa 55

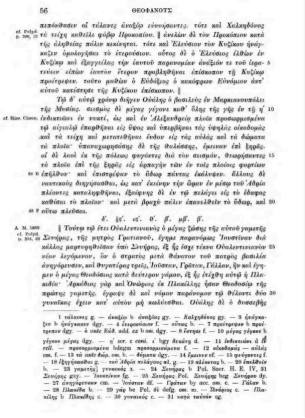
Valentinianus Augustus, oğlu Gratianus'u imparator ilan edip konsolos olarak atadı. Valens ise, Eudoxius tarafından vaftiz edilmiş bir Ariusçu idi. Ortodokslar, Heraklea piskoposu Hypatius'a giderek, inanç sorunlarını düzeltmek için bir sinod toplanmasını talep ettiler. Lampsacus'ta toplananlar, Eudoxius ve Akakios'un kararlarını iptal ettiler. Valens, Lampsacus'ta alınan kararları iptal edip oradaki piskoposları sürgüne gönderdi ve kiliseleri Eudoxius'a teslim etti; böylece Konstantinopolis'teki Ortodokslar çobansız ve kilisesiz kaldılar.

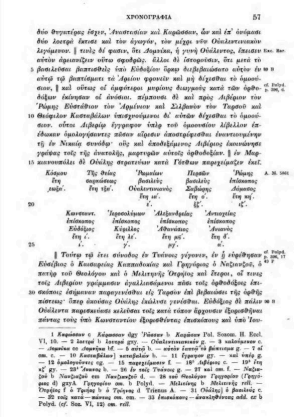
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5857	365	Valentinianus	Sabores	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eudoxios	İllarios	Athanasius	Leontios

Roma piskoposu Liberius, İskenderiye'den Athanasius, Antakya'dan Meletius ve Samosatalı Eusebius, Iovianus döneminde sürgünden dönerek doğru imanı yaydılar. Ariusçuların başında İskenderiye'de Loukios, Antakya'da Euzoius vardı; Ortodokslar ise bölünmüştü. Prokopios, Eylül ayında Konstantinopolis'te ayaklandı, Nakoleia'ya

gitti ve Valens'e korku saldı. Ancak Prokopios, kendi generalleri Agelon ve Gomaris tarafından ihanete uğradı; Valens onları öldürttü suçsuz yere sadakat gösteren talihsizler.

Sayfa 56

O dönemde [Valens], Prokopios korkusuyla Kalkedon surlarını yıktı. Kyzikos piskoposu Elevsios'u, İsa'nın Baba ile özdeş olmadığını kabul etmeye zorladı. Kyzikos'a giden Elevsios, kendi kanunsuzluğunu itiraf ederek, görevine layık olmadığını söyleyip yerine başkasının piskopos seçilmesini önerdi. Bunu öğrenen Eudoxios, kötü niyetli Evnomios'u onun yerine Kyzikos piskoposu olarak atadı.

O dönemde imparator Valens, Mysia'nın Markianopolis kentindeydi. Onuncu indiktion döneminde, gece vakti o kadar büyük bir deprem oldu ki, İskenderiye'de kıyıya bağlı olan gemiler havaya fırladı, yüksek binaların üzerine ve avlularına düştü. Deniz geri çekilince gemiler karada kaldı. Depremden kaçan halk gemilere hücum edip malları yağmaladı, ancak deniz geri döndüğünde su herkesi yuttu. Adriyatik denizinde seyreden diğer gemilerin aniden dibe çöktüğü, kısa bir süre sonra suyun yükselip tekrar hareket ettiği söylenir.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5860	368	Valentinianus	Sabores	Damasus

Valentinianus, ilk eşi Severa'dan ayrıldıktan sonra, güzelliğiyle meşhur Iustina ile yasadışı bir şekilde evlendi. Ondan, babasının ölümünden sonra ordu tarafından imparator ilan edilen Valentinianus adında bir oğlu ve üç kızı oldu: Iusta, Gratianus, Galla. İkinci evliliğinden ise Placidia adında bir kızı oldu. Arkadius, Honorius ve Plakilla, ilk eşi Iustina'dandı. İki kadını aynı anda eş olarak tutmanın yasadışı olduğunu belirten bir kanun yazdı.

Sayfa 57

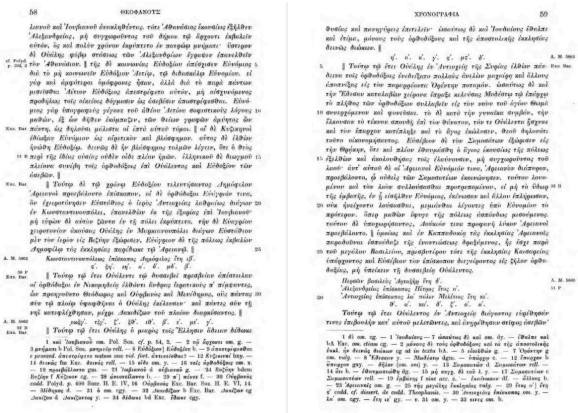
Dinsiz Valens iki kızı vardı: Anastasia ve Karossa. Onların adına iki hamam ve bugün bile Valentinianus hamamı denilen su kanalını inşa etti. Bazıları, Valens'in karısı Domnika'nın, onu Ariusçuluğa doğru şiddetle yönlendirdiğini söyler. Diğerleri ise, tahta geçtikten sonra Eudoxius tarafından vaftiz edildiğinde, Arius'un inancını koruyacağına ve özdeş (homoousios) olanı kabul etmeyeceğine dair yemin ettiğini anlatır. İkisi de bu inançsızlıkla Ortodokslara karşı binlerce zulüm başlattı.

Kastabala'dan Theophilos ve Tarsus'tan Silvanus ile Roma'daki Liberius'a, "homoousios" olanı kabul edeceklerine dair güvence vererek mektup gönderdiler. Liberius, mektubu kabul edip onları Ortodoks olarak tanıdı. Valens ise Markianopolis'te Gotlara karşı sefer düzenleyerek kışı orada geçirdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5861	369	Valentinianus	Sabores	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Eudoxios	Kyrillos	Athanasius	Anianos

O yıl, Tyana'da bir sinod toplandı. Burada, Kapadokya'nın Kayseri kentinden Eusebius, Nazianzus'lu Gregorios, İlahiyatçı'nın babası ve Trithos'lu Meletius ile diğerleri, Liberius'un mektuplarıyla sevinerek, tüm Ortodoks piskoposlara doğru imanı pekiştirmek için Tarsus'a gelmeleri çağrısında bulundular. Bunu duyan Valens, bunun yapılmasını engelledi. Eudoxius, Valens'i kışkırtarak, Konstantin döneminde sürgüne gönderilen ve Iovianus döneminde dönen tüm piskoposların tekrar sürgün edilmesini emretti ve Iovianus döneminde geri çağrılanlar.

Sayfa 58

Athanasius, halkın onu kovmasına izin vermemesi üzerine gönüllü olarak İskenderiye'den ayrıldı ve uzun süre atalarının mezarında saklandı. Daha sonra Valens, İskenderiyelilerin ayaklanmasından korktuğu için Athanasius'un geri dönmesini yazdı. Evnomios, Eudoxius ile iletişimi kesti çünkü Eudoxius, Aetius ile iletişim kurmuyordu. Her ikisi de aynı fikirde olsalar da, Eudoxius herkes tarafından nefret edilen Aetius'u reddediyordu. Evnomios, dinsiz Aetius'un sofistike sözlerinin yazarı oldu, bunlarla övünüyor ve ilahi yazılardan habersiz olduğunu gösteriyordu. Kyzikos halkı, sapkın ve küfürbaz Evnomios'u kovdu. O, Eudoxius ile birleşince, Tanrı'nın kendi özü hakkında bizim bildiğimizden fazlasını bilmediğini söyleyecek kadar küstahlaştı. Valens ve Eudoxius döneminde Ortodokslar için Yunan zulmünden daha fazlası yaşandı.

O dönemde Eudoxius ölünce, yerine Ariusçu olan Dimofilos piskopos seçildi. Ancak Ortodokslar, Konstantinopolis'te gizlice bulunan kutsal Evagrios'u seçtiler. Iovianus döneminde sürgünden dönen ve şehirde saklanan Evagrios'un seçimini duyan Valens, Markianopolis'te bulunuyordu; kutsal Evstathios'u Bizye'ye sürgüne gönderdi, Evagrios'u ise şehirden kovarak kiliseyi Ariusçu Dimofilos'a teslim etti.

Konstantinopolis Piskoposu	Dimofilos (12 yıl)

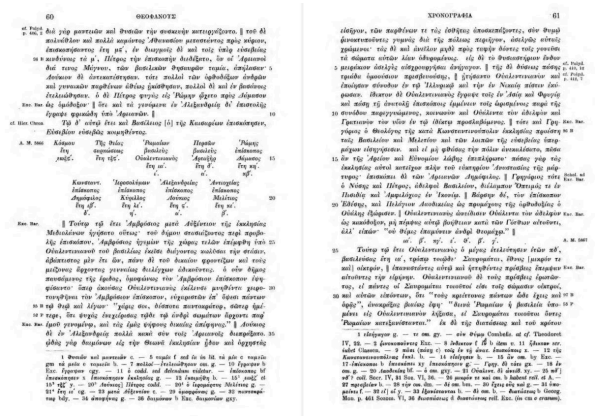
Sayfa 59

[Valens], kurbanlar sunuyor ve festivaller düzenliyordu; aynı şekilde Yahudileri koruyor ve onurlandırıyordu, sadece Ortodokslara ve havari kilisesine şiddetli zulüm uyguluyordu.

O yıl Valens, Antakya'da Ortodokslara karşı çok şiddetli davrandı; kılıçla birçok kişiyi öldürdü, diğerlerini ise Orontes nehrinde boğdu. Aynı şekilde Edessa'yı ele geçirdiğinde, vali Modestos'a Aziz Thomas kilisesine toplanan Ortodoks kalabalığını tutuklamasını ve öldürmesini emretti. Çocuğunu çekiştiren bir kadının yaşadığı olay, Valens'i ve valiyi şaşırttı ve Tanrı'nın takdiriyle bu durum engellendi. Samosatalı Eusebius'u Trakya'ya sürdü. O, şehirden gönüllü olarak ayrıldı ve halkın izin vermemesine rağmen onu takip edenlere, Ariusçu Evnomios'u onun yerine geçirmemeleri gerektiğini söyledi. Samosata halkından hiç kimse Evnomios ile iletişim kurmadı; o yıkanmaya gittiğinde halk suyu kirlettiği gerekçesiyle diğer suyu da kirletti. Evnomios, halkın ondan nefret ettiğini görünce şehirden kaçtı. Onun gitmesi üzerine Ariusçular, Loukios'u kurt gibi piskopos olarak seçtiler. Kapadokya'daki kiliseleri Ariusçulara teslim etmeye çalıştı; ancak Kayseri piskoposu Büyük Basileios'un ve Eusebius'un direnişiyle karşılaştı.

Pers Kralı	Artashir (4 yıl)
İskenderiye Piskoposu	Petros (1 yıl)
Antakya Piskoposu	(yeniden) 25 yıl

Valens, Antakya'dayken ona komplo kuran bir grup dinsiz yakalandı ve öldürüldü kehanetler ve kurbanlarla komplolar kurdular.

Sayfa 60

Çok çile çekmiş ve 46 yıl piskoposluk yapmış olan Athanasius'un vefatından sonra, Ariusçular kraliyet hazinedarı aracılığıyla Petros'u kovdular ve yerine Loukios'u atadılar. O zaman birçok Ortodoks erkek, kadın ve bakire dinsizce işkence gördü ve birçoğu işkence altında öldü. Petros, Roma'ya, Damasus'un yanına gitti ve İskenderiye'de yaşanan dehşeti bir mektupla Ariusçulara yazdı. O yıl Kayserili Basileios, dindar Eusebius'un vefatından sonra piskopos oldu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5866	378	Valentinianus	Artashir	Damasus

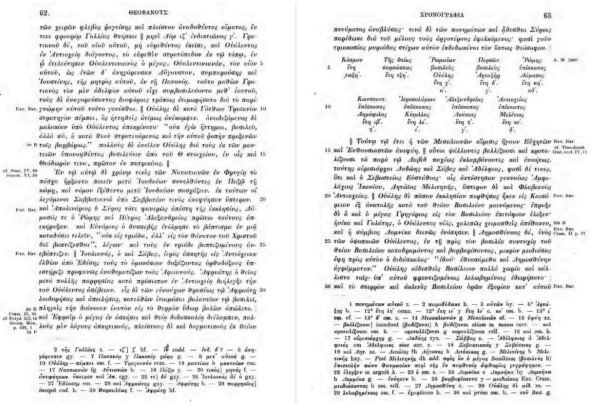
Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Dimofilos	Kyrillos	Loukios	Meletios

O yıl, Mediolanum (Milano) kilisesinde Auxentius'tan sonra piskopos seçimi konusunda halk ayaklandı. Bölge valisi olan Ambrosius, imparator Valentinianus tarafından ayaklanmayı durdurmak için gönderildi. O dönemde henüz vaftiz olmamıştı, ancak adaleti önemseyen biriydi ve yöneticilerin haksızlıklarını cesurca dile getiriyordu. Halk, tartışmayı bırakıp oybirliğiyle Ambrosius'u piskopos seçti. Bunu duyan Valentinianus, Ambrosius'un vaftiz edilip piskopos atanmasını emretti ve Tanrı'ya şükrederek, "Her şeye gücü yeten efendim, kurtarıcım, bu adama ruhları emanet ettiğim için sana şükürler olsun" dedi. Loukios ise İskenderiye'de Ariusçularla birlikte birçok kötülük yaptı.

Tanrı'nın kilisesinde şeytanların şarkılarını söyledi ve dansözleri bakirelerin kıyafetlerini çıkardılar, kızgınlıkla onları çıplak bir şekilde şehirde dolaştırdılar ve ailelerine bile teslim etmeden bedenlerini işkenceyle katlettiler. Batıdaki tüm piskoposlar, Valentinianus'u ve diğer kardeşlerini teşvik ederek, İllirya'da bir sinod toplayıp Nicaea inancını onayladılar. Valentinianus, Asya, Frigya ve tüm doğudaki piskoposlara, Nicaea'da belirlenen inanca sadık kalmalarını yazdı. Daha sonra İlahiyatçı Gregorios, Konstantinopolis kilisesine gelerek Basileios ve Meletios ile birlikte inanç mücadelesine öncülük etti. Eğer şehri ele geçirmeseydi, Arius ve Evnomios'un pisliği her yeri saracaktı. O zaman tüm kiliseler Ariusçu Dimofilos'un elindeydi. O dönemde Nyssa'lı Gregorios, Basileios'un kardeşi Petros, Pisidia'da Optimus ve İkonyum'da Amphilokhios parlıyordu. Valens, Edessa piskoposu Barses ve Laodikya'lı Pelagius gibi Ortodoksluğun savunucularını sürgüne gönderdi. Valentinianus, Gotlara karşı yardım isteyen kardeşi Valens'i kötü inançlı olmakla suçladı ve yardım göndermeyerek, "Tanrı'ya küfreden bir adama yardım etmek doğru değildir" dedi.

O yıl büyük Valentinianus 54 yaşında öldü. Sauromatlar adlı küçük ve zavallı bir kavim ayaklanıp yenilince barış istediler. Valentinianus gelen elçilere, "Sauromatlar fiziksel olarak çok zavallı ve acizdirler, nasıl olur da tüm insanların en güçlüsü olan

Romalıların imparatorluğuna karşı direnirler?" dedi ve öfkeyle, "Romalıların imparatorluğu, Sauromatlar gibi insanların kendisine karşı ayaklanmasına nasıl katlanır?" diye bağırdı.

Sayfa 62

Bu öfkesiyle birlikte damarından kan boşalması sonucu, Galya'daki bir kalede, Kasım ayında öldü. Gratianus, orada bulunmadığı için Valens Antakya'daydı; ordusu tarafından Pannonia'da bulunan küçük Valentinianus'u Augustus ilan ettiler. Bunu öğrenen Gratianus, kardeşini kendisiyle birlikte imparator olarak kabul etti ve kendisini imparator ilan edenleri farklı şekillerde cezalandırdı. Valens, Traianus'u sefere gönderdi, ancak yenilerek geri döndü. Valens tarafından korkaklıkla suçlandığında, "Ben yenilmedim kralım, Tanrı'nın emriyle savaştım ve ordunu kurtardım" cevabını verdi. Valens, kehanetlerle imparatorun adının "Theta" harfiyle başlayacağını öğrendiği için birçok kişiyi öldürttü; bunlar arasında patrici Theodorus da vardı.

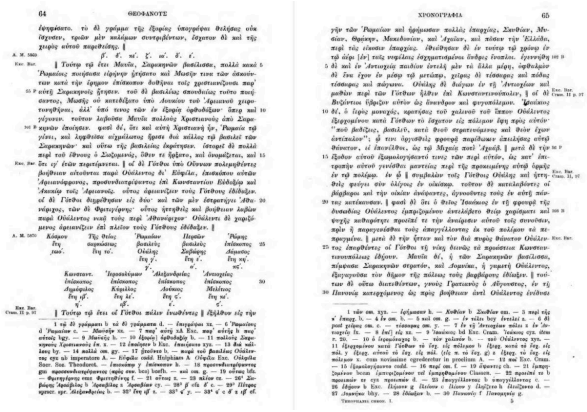
O dönemde Frigya'daki Novatianlar, Yahudilerle birlikte Paz köyünde Paskalya kutlamaya başladılar ve Yahudi yasasına göre hareket ettiler. Bunlardan Sabbatianlar türedi. Apollinarius, o dönemde kiliseden açıkça ayrıldı; Roma piskoposu Damasus ve İskenderiyeli Petros onu aforoz ettiler. Dinsiz Evnomios, vaftizi tek bir suya batmayla gerçekleştirmeye cüret ederek, "Üçlü birliği değil, Mesih'in ölümünü vaftiz etmek gerekir" diyordu. İdessa'dan gelen kutsal keşiş Sabbas, Antakya'da Ortodoksları destekleyerek Ariusçuları açıkça lanetledi. Kutsal Aphraates, Antakya'da Valens'in dinsizliğini yüzüne karşı cesaretle eleştirdi. Ona hakaret edip tehdit eden bir hadım, sıcak banyo suyuyla kendini yakarak öldü. Aziz Ephraim, çilekeşliği ve ilahi öğretileriyle parladı, birçok ruhani ve dogmatik eser yazdı Ruh'tan esinlenen eserlerini, melodiyle söylemeleri için Süryanilere bıraktı; bunların otuz bin dize olduğu söylenir.

Sayfa 63

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5868	380	Valens	Artashir	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Dimofilos	Kyrillos	Loukios	Meletios

O yıl, Messalianler ya da Evkhitler (Coşkunlar) türedi. Şarkı söyleyerek dans edip çıngırak çalan bu sapkın grubun liderlerinin Dadis, Sabbas ve Adelfios olduğu söylenir. Bunlara İkonyum'lu Amphilokhios, Melitene'li Antaios ve daha sonra Antakya'lı Flavianos karşı çıktı. Valens, tüm kiliseleri yağmalayıp Kayseri'ye geldi ve Büyük Basileios'a karşı çılgınca hareket etti. Büyük Gregorios, Basileios'un cenaze töreninde onun için methiye düzdü. Valens, ciddi bir şekilde hastalanarak öldü ve karısı Domnika çok kederlendi. Demosthenes, Valens'in saray görevlilerinden biri, Basileios'un kralla olan görüşmesi sırasında alaycı bir şekilde ona gülerek, "Gördük, cahil Basileios'u da eğittik!" dedi. Valens, Basileios'un kararlılığından etkilenerek ona birçok köy ve arazi bağışladı. Basileios'un sağlam ve sarsılmaz duruşunu gören Valens, karar verdi ve ona karşı sürgün kararını iptal etti.

Sayfa 64

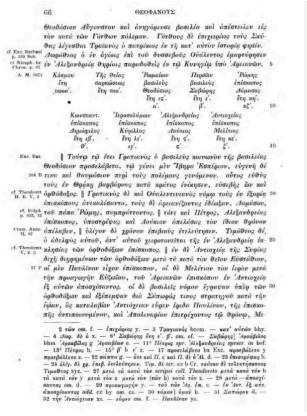
O yıl, Sarazenlerin kraliçesi Mavia, Romalılarla barış istedi ve çölde yaşayan bir Hristiyan piskopos olan Musa'nın kendisine gönderilmesini talep etti. İmparator bu isteği kabul etti ancak Musa, Ariusçu Loukios tarafından vaftiz edilmeyi reddetti. Bir Ortodoks tarafından vaftiz edildikten sonra kraliçe Mavia, birçok Sarazeni Hristiyan yaptı. Bazıları, kraliçenin aslen Romalı olduğunu, esir düştüğünü ve güzelliğiyle kralı etkileyip yönetime geçtiğini söyler. Gotlar, Hunlar tarafından saldırıya uğrayınca, Ariusçu olan piskoposları Eufilas aracılığıyla Valens'ten yardım istediler. Eufilas, Eudoxius ve Akakios ile birlikte Gotlara Ariusçuluğu öğretti. Gotlar ikiye bölündü; biri Athanarichos tarafından yönetiliyordu. Diğeri ise Fritigern'di; o, yenilmesine rağmen Valens'ten aldığı yardımla Athanarichos'u yendi ve Valens'in desteğiyle Gotlara daha fazla Ariusçuluğu öğretti.

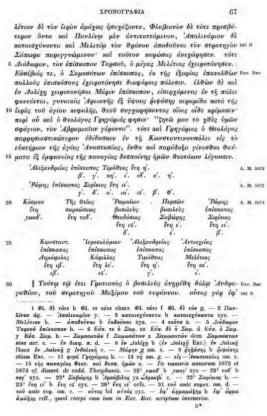
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5870	382	Valens	Sabores	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Dimofilos	Kyrillos	Loukios	Meletios

Sayfa 65

O yıl Gotlar tekrar birleşerek Romalıların topraklarına girdiler ve İskitya, Mysia, Trakya, Makedonya, Ahaya ve tüm Yunanistan dahil yaklaşık yirmi eyaleti harap ettiler. O dönemde bulutlarda silahlı adamların belirdiği görüldü. Antakya'da, diğer uzuvları tam olan ancak tek gözlü, dört elli, dört ayaklı ve sakallı bir çocuk doğdu. Valens, Antakya'da otururken Gotların Konstantinopolis'e doğru ilerlediğini duydu. Halk ona korkak ve savaş kaçkını diye hakaret ediyordu. Kutsal keşiş İsaakios, Valens'in atının dizginlerini tutarak, "Nereye gidiyorsun kralım? Tanrı'ya karşı savaşıyorsun ve O'nu kendine düşman ediyorsun!" dedi. Kral öfkelenerek onu hapse attı ve "Döndüğümde senin cezanı tıpkı Mikaia'nın Ahab'a yaptığı gibi vereceğim!" dedi. Valens savaşa çıkmadan önce çevresindekilerle kehanetler üzerine konuştu. Gotlarla karşılaşan Valens yenildi ve küçük bir kulübeye sığındı. Barbarlar burayı kuşatıp içindekileri tanımadıkları için kulübeyi ateşe verdiler ve hepsi yandı. Aziz İsaakios, Valens'in ölümünü ilahi bir içgörüyle önceden bildi. Yenilgiden ve Valens'in ateşle ölümünden sonra Gotlar, Konstantinopolis'i tehdit ettiler. Sarazen kraliçesi Mavia, Sarazen ordusunu gönderdi; Valens'in karısı Domnika ise halkı örgütleyerek barbarları püskürttü. Durumu öğrenen Gratianus Augustus, Valens'e yardım etmek için Pannonia'dan yola çıktı.

Sayfa 66

[Gratianus], Theodosius'u Augustus ilan etti ve Gotlara karşı savaşması için gönderdi. Tarihçiler Gotlara "İskitler" denildiğini söyler. Aziz Dorotheus, dinsiz Valens döneminde İskenderiye'de Ariusçular tarafından avluya atılarak şehit edildi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5871	379	Theodosius	Sabores	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu

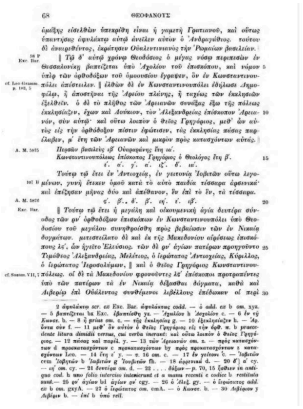
Dimofilos	Kyrillos	Loukios	Meletios

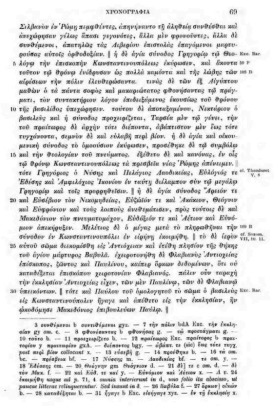
O yıl kral Gratianus, Theodosius'u imparatorluk ortağı yaptı. Theodosius, İberyalı, soylu ve savaşlarda harikalar yaratan biriydi. Hemen Trakya'daki barbarları yendi; dindar ve Ortodokstur. Gratianus ve Valentinianus, sürgündeki piskoposları geri çağıran, Ariusçuları kovan yasalar çıkardılar. Papa Damasus'un da onayıyla İskenderiye piskoposu Petros döndü, Loukios'u tahtından attı ve kısa süre sonra vefat etti. Yerine, Ortodoks kilisesinin piskoposu olarak kardeşi Timotheos atandı. Suriye'deki Antakya kilisesi, Kutsal Evstathios'tan sonra Ortodokslar arasında ikiye bölünmüştü. Bazıları Paulinos'u, diğerleri ise Ariusçu piskopos Euzoius'un ölümünden sonra tahta geçen kutsal Meletios'u piskopos olarak kabul ediyordu. Antakya'daki bu bölünme üzerine bir yasa hazırlayıp Sapor adındaki bir general aracılığıyla gönderdiler. Antakya'ya varınca, piskoposluk için çekişen Paulinos'u, Apollinarius'un desteklediği tahtı ve Meletios'u buldu Meletios barış içinde kalıyordu.
Sayfa 67
O sırada henüz rahip olan Flavianos ve Paulinos birbirlerine karşıydılar. Apollinarius'u utandırdılar ve general Sapor, Meletios'un tahtını ona iade ederek oradan ayrıldı. Daha sonra Tarsus piskoposu Diodoros ve büyük Meletios atandı. Samosata piskoposu Eusebius, sürgünden dönerek birçok şehre piskoposlar atadı. Doliche'ye gittiğinde, bir Ariusçu kadın tarafından yüksekten atılan bir kiremit kutsal başına isabet etti ve Tanrı'nın izniyle öldü. İlahiyatçı Gregorios, onun için "Dün kurban edilen İbrahimvari yaşlıyı arıyorum" der. O sırada İlahiyatçı Gregorios, Konstantinopolis'teki Aziz Anastasia kilisesinde daha açık bir şekilde öğretiyordu; orada Meryem Ana'nın görünümüyle gerçekleşen mucizeler anlatılır.

İskenderiye Piskoposu	Timotheos (8 yıl)
Roma Piskoposu	Sirikios (15 yıl)

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5874	382	Theodosius	Sabores	Sirikios

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Dimofilos	Kyrillos	Timotheos	Meletios

Sayfa 68

O yıl kral Gratianus, general Maximus tiranı tarafından hileyle öldürüldü bir arabaya binip Gratianus'un karısı gibi davrandı ve böylece gafil avlanan Gratianus'u Andragathios öldürdü. Bu olaydan sonra Valentinianus Roma imparatorluğuna hakim oldu.

O dönemde Büyük Theodosius, Selanik'te piskopos Akholios tarafından vaftiz edildi ve Nicaea inancı (homoousios) için yasa çıkararak Konstantinopolis'e gönderdi. Konstantinopolis'e gelince, Dimofilos'a Arius sapkınlığından vazgeçip şehri terk etmesini bildirdi. Ariusçuların kalabalığını toplayan Dimofilos, İskenderiye piskoposu Loukios ve Ariusçu diğer kişilerle birlikte şehirden ayrıldı. Kutsal Gregorios, geride kalanları Ortodoks inancıyla aydınlattı ve tüm kiliseleri Ariusçuların elinden aldı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5875	383	Theodosius	Vahram (11. yıl)	Damasus

Konstantinopolis Piskoposu	Gregorios (2 yıl)

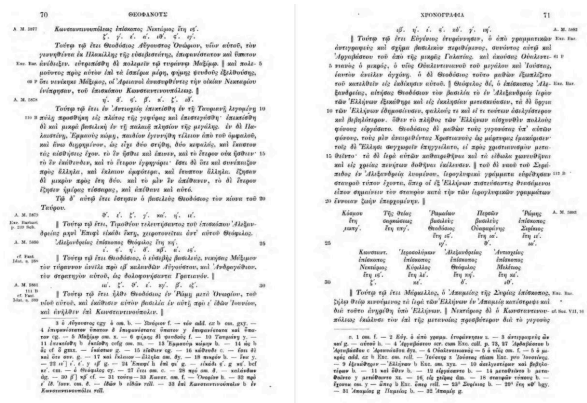
O yıl Antakya'da, Iovita denilen yerde bir kadın, aynı anda dört erkek çocuk doğurdu; iki ay yaşadılar ve sonra dördü de öldü.

O yıl, Büyük ve Evrensel İkinci Kutsal Sinod, Büyük Theodosius tarafından Ortodoks piskoposların katılımıyla Nicaea dogmalarını doğrulamak için Konstantinopolis'te toplandı. Elevsios'un liderlik ettiği Makedonyalı sapkın piskoposlar da çağrıldı. Sinodun başında İskenderiyeli Timotheos, Antakyalı Meletios, Kudüslü Kyrillos ve Kutsal Konstantinopolisli Gregorios vardı. Makedonius yanlısı piskoposlar, Nicaea'daki kutsal babaların dogmalarını kabul etmeye zorlandılar ve tıpkı Valens döneminde olduğu gibi Liberius'a sundukları dilekçeleri sundular dilekçe sundular, ancak Ortodoks olduklarını kanıtlayan Liberius'un mektuplarıyla kandırılmışlardı.

Sayfa 69

Kutsal sinod, Gregorios'un Konstantinopolis piskoposluğunu onayladı, ancak o çok çalıştığı ve şehri sapkınların pisliğinden temizlediği için istemeden de olsa tahttan ayrıldı. Bunun üzerine imparator ve sinod, henüz vaftiz olmamış ancak saygın ve dindar bir kişi olan praetor Nektarios'u atadı. Evrensel kutsal sinod, "homoousios"

inancını onayladı ve kutsal ruh ile ilgili teolojiyi sembole ekledi. Ayrıca, Konstantinopolis piskoposluğuna yeni bir onur veren kanunlar çıkardı. O dönemde Nyssa'lı Gregorios, Laodikya'lı Pelagius, Edessa'lı Evlogios, İkonyum'lu Amphilokhios, büyük Gregorios ve diğerleri parlıyordu. Kutsal sinod, Arius, Nikomedia'lı Eusebius, Euzoius, Akakios, Theognios, Makedonius, Eudoxius, Aetius ve Evnomios'u aforoz etti. Büyük Meletios, Konstantinopolis'teki sinod tamamlandıktan sonra barış içinde vefat etti. Naaşı Antakya'ya taşındı ve şehit Babylas'ın yanına gömüldü. Antakya piskoposu olarak Flavianos atandı; bu durum, Paulinos'un yeminlerine rağmen piskoposluk ataması yapmayacağı yönündeki sözlerini tutmaması üzerine kargaşaya yol açtı. İmparator, itirafçı Pavlos'un naaşını Konstantinopolis'e getirerek, Pavlos'a komplo kuran Makedonius'un yaptırdığı kiliseye koydu.

Sayfa 70

İmparator Theodosius, dindar eşi Plakilla'dan doğan oğlu Honorius'u Augustus ilan etti ve konsolos atadı. Tiran Maximus'a karşı savaşmak için Batı'ya gitmeye hazırlandı. Bu sırada ortaya atılan yalan bir haberle, Maximus'un kazandığı duyulunca, Konstantinopolis'teki Ariusçular cesaretlenerek Nektarios'un evine saldırdılar.

Antakya'da, Taufianos kapısında köprü genişletildi ve üzeri kapatıldı; eski kilisenin yanına küçük bir bazilika inşa edildi. Filistin'in Emmauos köyünde, göbek kısmından itibaren ikiye ayrılmış; iki göğsü, iki kafası olan ve her biri kendi duyularına sahip tam bir çocuk doğdu. Biri yerken diğeri de yiyor, biri uyurken diğeri de uyuyordu; bazen birbirlerine sarılıp ağlıyor ve vuruyorlardı. Dört gün yaşadılar ve öldüler.

İmparator Theodosius, Taufos sütununu diktirdi.

İskenderiye piskoposu Timotheos'un Epeiph ayının yirmi altıncı gününde vefatı üzerine yerine Theophilos piskopos atandı.

Dindar imparator Theodosius, tiran Maximus'u ve Gratianus'a ihanet eden general Andragathios'u öldürdü.

Theodosius, oğlu Honorius ile Roma'ya giderek onu imparator ilan etti ve Konstantinopolis'e döndü.

Sayfa 71

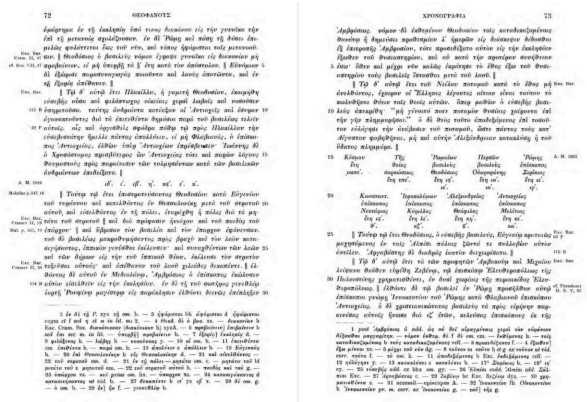
Eugenius tiranlığını ilan etti ve Küçük Galya'dan Arbogastus ile iş birliği yaptı. Büyük Valentinianus'un oğlu genç Valentinianus'u asarak öldürdüler. Theodosius bunu öğrenince intikam almak için ordu topladı.

İskenderiye piskoposu Theophilos, Theodosius'tan izin alarak İskenderiye'deki Yunan tapınaklarını temizletti ve kiliseye dönüştürdü; buradaki putları halka gösterip küçük düşürdü. Bu durum, Yunanlılar arasında öfkeye ve bazı cinayetlere neden oldu. Theodosius, olanları öğrenince öldürülen Hristiyanları şehit ilan etti ve Hristiyanlığa geçen Yunanlılara bağışlanma sözü verdi. Tapınakların yıkılmasıyla Serapis tapınağında, putperestlerin "yaşam getiren" şeklinde yorumladığı haç işaretine benzeyen hiyeroglifler bulundu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5883	385	Theodosius	Vahram	Sirikios

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Nektarios	Kyrillos	Theophilos	Meletios

Suriye'nin Apamea şehrinin piskoposu Markellos, ilahi bir dürtüyle Yunan tapınaklarını yıktı ve bu nedenle putperestler tarafından öldürüldü. Nektarios, Konstantinopolis'te bir olayın ardından tövbe günah çıkarma rahibinin görevini yasakladı kilisede bir diyakoz tarafından tövbe eden bir kadına karşı işlenen günah.

Sayfa 72

Roma'da ve tüm Batı'da bu uygulama bugüne kadar korunmuştur ve tövbe edenler için yer ayrılmıştır. İmparator Theodosius, havarinin belirlediği yaş sınırını (elli yaş) aşmadıkça kadınların diyakoz olamayacağına dair bir yasa çıkardı. Evnomios, halkı kandırıp huzursuzluk çıkardığı için sürgünde öldü.

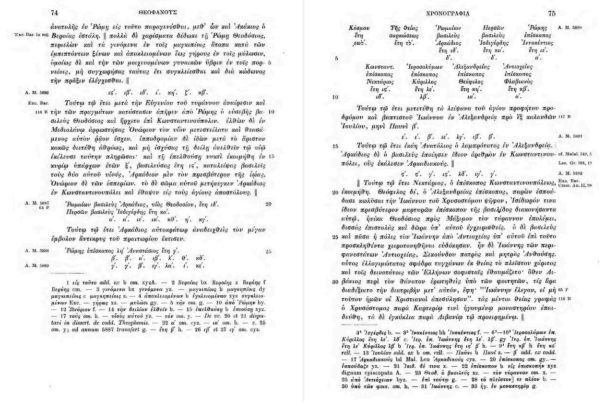
Aynı yıl, Theodosius'un dindar ve yoksul dostu eşi Plakilla öldü; o, kendi elleriyle hastalara ve sakatlara hizmet ederdi. Antakya'da onun heykelleri dikildiğinde, halk imparatorun koyduğu vergilerden duyduğu öfkeyle heykelleri parçaladı. İmparator buna çok sinirlendi ve tüm Antakya halkını cezalandırmak istedi; ancak Antakya piskoposu Flavianos onun yanına giderek şehri savundu. O dönemde rahip olan İoannis Hrisostomos (Altın Ağızlı Yuhanna), heykellere karşı yapılan bu cüreti eleştiren etkileyici bir konuşma yaptı.

İmparator Theodosius, tiran Eugenius'a karşı orduyla Selanik'e indi. Şehre girdiğinde, bir araba sürücüsü ve valinin bir çocuğu yüzünden şehir karıştı ve imparator ile vali hakarete uğradı. İmparator bir süre sabır gösterdi, ancak sonra halkın hipodroma gelmesini emretti. Halk toplandığında, askerlere onları okla vurmaları emrini verdi; on beş bin kişi öldü. Mediolanum'a (Milano) geldiğinde, piskopos Ambrosius onun kiliseye girmesini engelledi. İsa'nın doğum günü yortusunda yardım isteyen magistros Rufinus'a piskopos sert bir şekilde çıkıştı.
Sayfa 73
Ambrosius, idam cezasına çarptırılanlar için otuz gün bekleme süresi verilmesine dair Theodosius'un çıkardığı yasayı onayladı. O günden sonra imparatorun kilisede sunak dışında durması geleneği yerleşti.
Aynı yıl Nil nehri taşmayınca, Yunanlılar bunun tanrılarına kurban kesmemelerinden kaynaklandığını söylediler. Bunu öğrenen dindar imparator, "Tanrı korusun, nehir kurbanlarla mı taşar?" dedi. Tanrı, imparatorun bu inancını ödüllendirerek nehrin taşmasını sağladı, öyle ki tüm Mısır halkı korktu ve İskenderiye'nin sular altında kalacağından endişe etti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5885	387	Theodosius	Vahram	Sirikios

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Nektarios	Kyrillos	Theophilos	Meletios

Dindar imparator Theodosius, Alpler'de Eugenius'u yenerek canlı ele geçirdi ve öldürdü; Arbogastus ise kaçıp intihar etti.
Aynı yıl, kutsal peygamberler Habakkuk ve Mika'nın naaşları Tanrı tarafından keşfedildi. Eleutheropolis piskoposu Zebennos, bunları iki farklı köyde buldu.
İmparator Roma'dayken, Roma piskoposu İnnocentius'un tavsiyesiyle Antakya piskoposu Flavianos'a gitti. Çok dindar olan imparator, barışı sağlamak için piskoposları birleştirdi.

Sayfa 74

Doğu'dan Roma'ya bu amaçla gelmelerini sağladı; aralarında Beroea'lı Akakios da vardı. Theodosius, Roma'ya birçok bağışta bulundu; yabancıların misafirhanelerde yaşadığı sorunları ve yaşlıların değirmenlerde hapsedilmesini engelledi. Aynı şekilde, genelevlerde kadınlara yapılan tacizleri de yasakladı; bu tür mekanların kapatılmasını ve artık bu utanç verici eylemlerin sürdürülmemesini emretti.
Dindar imparator Theodosius, tiran Eugenius'u ortadan kaldırıp durumları düzelttikten sonra Roma'dan ayrıldı ve Konstantinopolis'e doğru yola çıktı. Mediolanum'da hastalanan oğlu Honorius'u yanına getirtti ve onu görünce rahatladı. Yemekten sonra hipodroma gitti ancak aniden fenalaştı ve hastalığına yenik düşerek on beş yıl imparatorluk yaptıktan sonra Rab'bin huzurunda vefat etti. İki oğlunu bırakmıştı: Doğu'nun imparatoru Arkadius ve Batı'nın imparatoru Honorius. Arkadius, babasının naaşını Konstantinopolis'e getirtti ve Kutsal Havariler Kilisesi'ne defnetti.

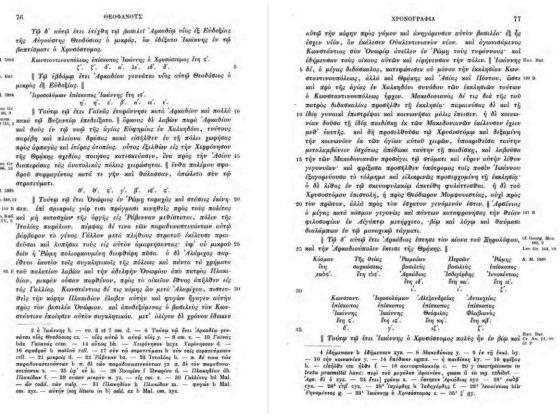
Roma İmparatoru Arkadius, Theodosius'un oğlu (14. yıl)
Pers Kralı Yezdigird (21. yıl)

Arkadius, imparator ilan edildikten sonra praetorium'un karşısına büyük bir giriş inşa ettirdi.
Sayfa 75

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Roma İmparatoru	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5890	398	Arkadius	Yezdigird	İnnokentios

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Nektarios	Kyrillos	Theophilos	Flavianos

O yıl, kutsal peygamber ve vaftizci İoannis'in (Yahya) naaşı, Haziran ayının yirmi dördüncü gününden önce İskenderiye'de nakledildi. İskenderiye'de Anatolios adında seçkin biri vardı. İmparator Arkadius, Konstantinopolis'te "Arkadiani" adını verdiği kendi ordusunu kurdu.
O yıl, Konstantinopolis piskoposu Nektarios vefat etti. İskenderiye piskoposu Theophilos, İoannis Hrisostomos'un seçilmesini engellemek için kendi rahibi İsidoros'u piskopos yapmaya çalıştı. Ancak imparator, Antakya halkının da çok sevdiği İoannis'in piskopos olmasını istedi. İoannis, Antakya'da Secundus ve Anthusa'nın oğluydu. O kadar bilgiliydi ki, Yunan sofistleri bile ona hayran kalırdı. Libanius, ölüm döşeğindeyken öğrencileri ona "Senden sonra senin yerini kim alacak?" diye sorduklarında, "İoannis, Hristiyanlar onu bizden almasaydı" demişti. Kutsal Hrisostomos, kutsal yazıları bir manastır başrahibinin yanında, retorik sanatını ise Libanius'tan öğrendi.

Sayfa 76

Aynı yıl, İmparator Arkadius'a, Eudoxia Augusta'dan, Hrisostomos tarafından vaftiz edilen Küçük Theodosius adında bir oğlu oldu.

Konstantinopolis piskoposu İoannis Hrisostomos (6 yıl)

Yedinci yılda Arkadius'un, Eudoxia'dan Küçük Theodosius adında bir oğlu daha oldu.

Kudüs piskoposu İoannis (15 yıl)

Gainas, Arkadius'a karşı ayaklanarak Konstantinopolis'te çok kötülük yaptı. Arkadius'tan yemin almasına rağmen, Kalkedon'daki Aziz Eufemia Kilisesi'ne girerek zarar verdi ve şehirden ayrıldı. Trakya'nın Kersonesos bölgesine geçip sallarla Asya'ya geçmek için hazırlık yaptı; ancak burada karada ve denizde yapılan şiddetli bir savaşta ordusuyla birlikte yok oldu.

Aynı yıl, Roma'daki Honorius döneminde küçük meseleler yüzünden karışıklıklar ve ayaklanmalar çıktı. Öfkesini kontrol edemeyen halk, İtalya kıyısındaki Ravenna şehrine çekildi. Yanındaki barbar Gallow kavminden bir ordu göndererek suçluları cezalandırmasını emretti; bu yüzden Roma neredeyse kuşatılıp yok oluyordu. Alarik, şehrin senatörleriyle anlaştı, saraydaki tüm paralara ve Honorius'un kız kardeşi, bakire olan Placidia'ya el koydu. Konstantius adında bir kont, Alarik'ten Placidia'yı aldı, onu kendi ülkesine götürdü ve imparator Honorius'un izniyle evlenip onu senatör yaptı.

Sayfa 77

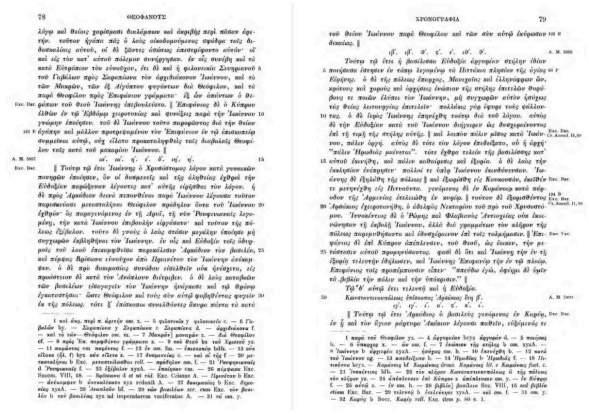
Placidia'yı eş olarak aldı ve onu imparator ilan etti; ondan Valentinianus adında bir oğlu oldu. Konstantius, Honorius'un yanına Roma'ya giderek tiranları temizledi ve şehre huzur getirdi. Büyük öğretmen İoannis, sadece Konstantinopolis kilisesini değil, Trakya, Asya ve Pontus'taki kiliseleri de düzelterek Kalkedon'daki kutsal sinoddan önce bu kiliselerin yönetimini üstlendi. Makedonius ise babasının öğretilerine bağlı kalarak kiliseye katıldı; İoannis'in tavsiyesiyle eşini de bu inanca dahil etmeye çalıştı. Eşi önce tereddüt etti ancak daha sonra İoannis'in ellerinden komünyonu (kutsal ekmeği) alınca, bunu bir hileyle gizlice kendi hizmetçisine verdi. Daha sonra ekmeğin taşa dönüştüğünü görünce dehşet içinde İoannis'in ayaklarına kapanıp itirafta bulundu; taş, İoannis'in talimatıyla kilisede saklandı.

İoannis Hrisostomos'un Mopsuestia'lı Theodorus'a yazdığı mektup, ilk olanlara değil, sonunculara yazılmıştır. Dünyevi yaşamdan vazgeçip tüm dünyayı hiçe sayan büyük Arsenius, Mısır'da yaşamış, manastır yaşamında yaşam, söz ve mucizeleriyle parlamıştır.
Aynı yıl Arkadius, Kserolofos sütununu diktirdi ve Trakya'da Arkadioupolis şehrini kurdu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5896	404	Arkadius	Yezdigird	İnnokentios

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İoannis	İoannis	Theophilos	Flavianos

Aynı yıl, İoannis Hrisostomos hayatı ve [İoannis], sözleri ve ilahi yetenekleriyle parlıyordu ve her erdemde titizdi.

Sayfa 78
Tüm halk onu çok seviyor, öğretileriyle güçleniyordu; ancak ahlaksız yaşayanlar ondan nefret ediyor ve ona karşı savaşıyordu. Bu durum, Evtropios ile ilgili olaylarda, Gabalon'un İoannis'in başdiyakozu Sarapion ile olan çekişmesinde, Theophilos yüzünden Mısır'dan kaçan Makron keşişlerinin durumunda ve Theophilos'un gönderdiği mektuplar yüzünden İoannis'in Tanrı'ya yönelttiği dualarda da kendini gösterdi. Epifanios, Kıbrıs'tan Yedinci (Bölge'ye) geldiğinde İoannis'in rızası olmadan sinod topladı. İoannis, ilahi sevgi nedeniyle bunu görmezden geldi; ancak Epifanios, Theophilos'un iftiralarıyla kışkırtıldığı için İoannis'i reddederek onunla görüşmeyi kabul etmedi.
Aynı yıl İoannis Hrisostomos, kötü kadınlara karşı bir konuşma yaptı. Hakikatin düşmanı olanlar, bu sözlerin Eudoxia'ya karşı söylendiğini iddia ederek onu kışkırttılar. Eudoxia, İoannis'ten çektiği acıları öne sürerek, İoannis'in açık düşmanı olan Theophilos'u getirtti. Theophilos, "Drys" denilen (bugünkü Rufiniana) yere gelerek İoannis'e karşı komplo kurdu ve onun şehirden sürülmesini sağladı. Bunu öğrenen halk büyük bir ayaklanma çıkararak İoannis'in sürülmesine izin vermedi. Halkın gözyaşlarına dayanamayan Eudoxia, imparator Arkadius'tan İoannis'i geri

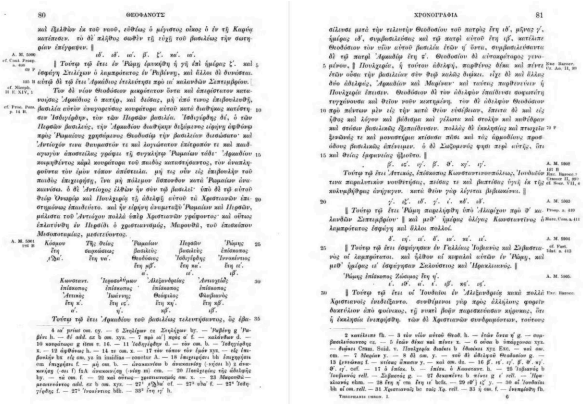
getirmesini istedi. Arkadius, Brison adındaki bir hadımı göndererek İoannis'i geri çağırdı. Ancak İoannis, sinod tarafından denetlenmeden şehre girmeyi reddetti ve Anaplous banliyösünde kaldı. İmparator, İoannis'i şehre girmeye ve tahta oturmaya zorladı; bu durum Theophilos ve yanındakileri korkutarak şehirden kaçmalarına neden oldu. Piskoposlar toplanıp Theophilos'un İoannis'e karşı aldığı tüm kararları geçersiz kıldılar Theophilos ve yanındakilerin İoannis hakkında aldığı kararları iptal edip adaleti sağladılar.

Sayfa 79

Aynı yıl İmparator Eudoxia, gümüşten bir heykelini yaptırıp "Pittakia" denilen yerde, Ayasofya'nın yakınında diktirdi. Şehrin valisi Manichaean ve putperest olduğu için heykelin önünde gürültülü eğlenceler, oyunlar ve danslar düzenliyor, İoannis'in kutsal ayinleri sessizce yapmasına izin vermeyerek onu rahatsız ediyordu. Aziz İoannis, bu durumu bir konuşmasında eleştirdi. Eudoxia, heykelinin onuruna yapılan bu eleştiriye çok kızdı ve İoannis'e karşı nefretini ve öfkesini yeniden körükledi. O dönemde yaptığı konuşmanın başında "Herodias yine kudurdu!" dedi. Bu söz üzerine imparatoriçe, İoannis'e karşı nihai hareketini başlattı, sürgün edilmesini sağladı. Halk, kilisenin yakılması üzerine İoannis'i korumaya çalıştı; ancak birçok kişi tehlikeye atıldı. İoannis şehirden sürgün edilerek Koukouson'a gönderildi, oradan da Pityous'a nakledildi. Komana'da yolda vefat etti ve Rab'bin huzuruna kavuştu. Onun sürgün edilmesinden sonra Nektarios'un kardeşi Arsanios, [Konstantinopolis piskoposu olarak] atandı. Roma'daki İnnokentios ve Antakya'daki Flavianos, İoannis'in sürülmesini kabul etmeyip mektuplarla karşı çıktılar. Kıbrıs'a giden Epifanios, Tanrı'nın onun sonunu bildirdiğini söylediler. İoannis, sürgündeyken kendi ölümünü bildirdi. Epifanios'a, onu gönderenlere hitaben "Acele ediyorum, size kitapları, şehri ve bu ikiyüzlülüğü bırakıyorum" dedi.

Aynı yıl Eudoxia vefat etti.

Konstantinopolis piskoposu Arsanios (2 yıl)

Sayfa 80

Aynı yıl İmparator Arkadius, Karous'a geldi. Kutsal şehit Akakios'un burada acı çektiğini söylediler ve (o da) dua etti tapınaktan çıkar çıkmaz Karous'taki o büyük yapı çöktü. Halk, imparatorun duasıyla kurtulduğunu yazdı.

Aynı yıl Roma'da toprak sarsıldı, yedi gün sürdü. Parlak bir şahsiyet olan Stilicho ve diğer soylular öldürüldü.
Aynı yıl Arkadius, Eylül ayının kalendasından önce vefat etti. Babası Arkadius, küçük oğlu Theodosius'un sahipsiz kalmasından korkarak ve başına bir kötülük gelmemesi için onu vasiyetiyle Pers kralı Yezdigird'e emanet etti. Pers kralı Yezdigird, Arkadius'un vasiyetini kabul ederek Romalılarla dostluk kurdu ve Theodosius'un krallığını korudu. Antakya'dan çok bilgili ve saygın birini eğitmen olarak gönderdi ve Roma senatosuna şunları yazdı: "Arkadius, küçük oğlunun vasiliğini bana bıraktı; ben de onun güvenliğini sağlamak için gönderdim. Sakın onun yönetimine göz dikmeyin, yoksa Romalılara karşı amansız bir savaş başlatırım."
Antiochus geldi ve dindar kardeşi Honorius ve Pulcheria'nın gözetiminde kralı Hristiyanlık üzerine eğitti. Romalılar ve Persler arasındaki barış, özellikle de Hristiyanlar lehine yazan Antiochus sayesinde yayıldı ve böylece Hristiyanlık Mezopotamya'da, piskopos Marouthas'ın aracılığıyla güçlendi.

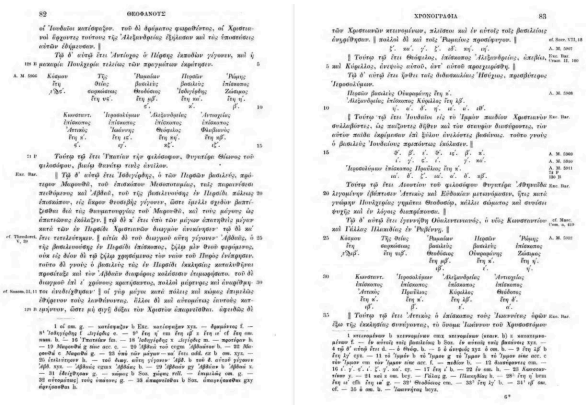
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5900	408	Theodosius	Yezdigird	İnnokentios

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Attikos	İoannis	Theophilos	Flavianos

Sayfa 81
İmparator Theodosius, babası Arkadius'un ölümünden sonra 14 yıl 3 ay 14 gün hüküm sürdü. İmparator ilan edildiğinde 15 yaşındaydı. Babası Arkadius ile birlikte 5 yıl imparatorluk yapmıştı. Theodosius, imparator olduğunda, on altı yaşındaki bakire kardeşi Pulcheria, krallığı Tanrı'nın rızasıyla yönetti. Arkadia ve Marina adında iki kardeşi daha vardı; Pulcheria, onları da bekaret hayatına teşvik etti. Pulcheria, kardeşi Theodosius'u eğiterek çok bilge ve ilahi bir zekaya sahip olmasını sağladı. Theodosius kardeşini, dindarlık, hal ve hareket, gülüş, kıyafet, oturma ve duruş konularında diğer herkesten üstün yetiştirdi. Birçok kilise ve fakirhane inşa etti, herkes için manastırlar yaptırdı ve bunlara uygun krallık gelirleri ayırdı. Sozomenos, onun ilahi görüntülere layık olduğunu söyler.
Konstantinopolis piskoposu Attikos, Yahudilerin felçli birini iyileştirmeye çalışması üzerine, onu ikna edip vaftiz ettirdi ve kutsal havuza soktu; çünkü [Yahudilerin] havuzda yaşadığı söylenir.
Roma, Eylül ayının kalendasından önce Alarik tarafından kuşatıldı ve birkaç gün sonra parlak bir şahsiyet olan Constantinus ve diğerleri öldürüldü.
Galya'da Iovinus ve Sebastianus adlı soylular öldürüldü, başları Roma'ya getirildi; birkaç gün sonra Saloustios ve Herakleianus da öldürüldü.

Roma piskoposu	(1 yıl)
Zosimos	

İskenderiye'deki Yahudiler, Hristiyanlara karşı büyük kötülükler yaptılar. Birbirlerini anlaşıp parmaklarına hurma çekirdeği yüzük takarak, gece vakti kilisenin yandığını duyuracak haberciler hazırladılar. Hristiyanlar yardıma koştuklarında Yahudiler Hristiyanları katlediyorlardı.

Sayfa 82

Olayın ortaya çıkmasıyla İskenderiye yöneticileri Yahudileri şehirden kovdular ve mallarına el koydular.

Aynı yıl Antiochus Pers ülkesinden ayrıldı ve Pulcheria yönetimi tamamen ele aldı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5906	414	Theodosius	Yezdigird	Zosimos

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Attikos	İoannis	Theophilos	Flavianos

Aynı yıl filozof Theon'un kızı, filozof Hypatia bazıları tarafından vahşice öldürüldü.

Aynı yıl Pers kralı Yezdigird, daha önce Mezopotamya piskoposu Marouthas ve Pers şehri piskoposu Abdas'ın tavsiyeleriyle Hristiyanlığa meylederken, büyücülerin etkisiyle Hristiyanlara karşı büyük bir zulüm başlattı. Zulmün nedeni şuydu: Pers şehri piskoposu Abdas, Tanrı sevgisiyle yanarak, yanlış bir yaklaşımla, Perslerin Ateş Tapınağı'nı yaktı. Bunu öğrenen Pers kralı, tüm kiliselerin yıkılmasını ve Abdas'ın cezalandırılmasını emretti. Bu zulüm uzun süre devam etti ve sayısız şehit verildi; büyücüler şehir ve köylerde Hristiyanları avlamaya çalıştılar, ancak birçok kişi kendini gizleyerek imanından vazgeçmedi Hristiyanlar katledilirken, bazıları kraliyet ailesine sığınarak kurtuldu.

Sayfa 83

Aynı yıl İskenderiye piskoposu Theophilos vefat etti ve yerine yeğeni Kyrillos atandı.

Aynı yıl Kudüs'te Hesychius adında bir rahip, öğretileriyle parladı.

Aynı yıl Yahudiler, İmmun adlı Hristiyan bir çocuğu yakalayarak, alaycı bir şekilde çarmıhı taklit edip çocuğu çarmıha gererek işkenceyle öldürdüler. Bunu öğrenen imparator, Yahudileri şiddetli bir şekilde cezalandırdı.

Aynı yıl filozof Leontios'un kızı Athenais'i Attikos vaftiz etti ve ismini Eudoxia olarak değiştirdi; Pulcheria'nın onayıyla Theodosius ile evlendi; güzelliği, zekası ve hitabetiyle öne çıkıyordu.
Aynı yıl Constantinus ve Galla Placidia'nın oğlu Valentinianus, Ravenna'da dünyaya geldi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5912	420	Theodosius	Vahram	Zosimos

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Attikos	Praulios	Kyrillos	Theodotos

Aynı yıl piskopos Attikos, İoannis Hrisostomos'un ismini kullanarak kilise dışında toplanan "İoannisçileri" (İoannitas) izledi kilisedeki diptiklerde (anma listelerinde) isminin anılmasını emretti ve birçok kişiyi kiliseyle birleştirdi.

Sayfa 84
Aynı yıl Constantinus ve Galla Placidia'nın oğlu Küçük Valentinianus doğdu.

Roma Piskoposu Bonifatius (4 yıl)

Aynı yıl Constantinus, Valentinianus'un babası, Şubat ayının başlarında imparator oldu ve Eylül ayının nonasından önce öldürüldü.
Aynı yıl İskenderiye'de Augustalis Kallistos, kendi köleleri tarafından Thoth ayının 10. gününde öldürüldü.
Aynı yıl Roma imparatoru Honorius, Ağustos ayının 15. gününde vefat etti. Konstantinopolis'te yedi gün boyunca (yas) ilan edildi. İmparatorluk yazmanlarından biri olan İoannis, Roma'da imparatorluğu gasp etti ve Theodosius'a imparator olarak kabul edilmesi için elçiler gönderdi. Theodosius, elçileri hapse attı ve general Arda-Bourios'u tiranın üzerine gönderdi. Tiran, Ravenna'da kuşatıldı. Bunu öğrenen Theodosius, onun oğlu Aspar'ı da oraya gönderdi. Tanrı'nın bir meleği çoban kılığında görünüp Aspar'a ve beraberindekilere yol gösterdi ve onları Ravenna yakınlarındaki bataklık gölünden geçirdi; göl, İsrailliler için denizden geçit açıldığı gibi, Tanrı tarafından geçilebilir kuru bir zemine dönüştürüldü. Şehrin kapıları açıldı,

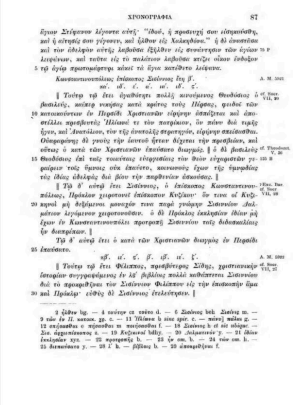
tiran öldürüldü ve Arda-Bourios serbest bırakıldı. Bunun ardından İmparator Theodosius, Constantinus ve Galla Placidia'nın oğlu Valentinianus'u Sezar ilan ederek Batı'ya, annesiyle birlikte gönderdi. Yanına patrik Helios'u da katarak onun yerine yönetimi sağlamasını emretti. Valentinianus, 32 yıl imparatorluk yaptı.
Sayfa 85
Antakya piskoposu İoannis (18 yıl).
Aynı yıl İskenderiye'de karışıklıklar ve karşılıklı cinayetler meydana geldi.
Aynı yıl Theodosius, patrik Helios aracılığıyla Valentinianus'a Roma'da imparatorluk tacını gönderdi. Mezopotamya piskoposu Marouthas, Pers kralı Yezdigird'in (oğlu) içindeki cinleri dualar ve oruçla kovdu; bu sayede Yezdigird Hristiyanlığa büyük bir inançla bağlandı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5917	425	Theodosius	Vahram	Kelestinos

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Attikos	Praulios	Kyrillos	İoannis

Aynı yıl Yezdigird ölünce yerine oğlu Vahram geçti ve Hristiyanlara zulmetmeye başladı. Theodosius'tan kaçanları geri istedi; ancak Hristiyan olan Roma imparatoru bunu reddedince iki taraf arasında şiddetli bir savaş başladı. Theodosius, general Arda-Bourios komutasındaki Roma ordusunu, Vahram ise general Narsaios komutasındaki Pers ordusunu gönderdi. Arda-Bourios, Pers topraklarını işgal ederek Mezopotamya'ya geldi ve Arzania bölgesini yağmaladı.

Sayfa 86
Aynı şekilde Pers komutanı da Fırat yakınlarındaki Mezopotamya'ya varır. Romalıların gücünün üzerine geldiğini sanan Persler, Tanrı'nın dehşetine kapılarak silahlı bir şekilde kendilerini nehre atarlar; böylece yaklaşık on bin kişi boğularak ölür. Geriye kalan Romalılar, "Ölümsüzler" denilen on bin kişilik birliği de yok eder ve komutanlarını öldürürler. Hristiyanları haksız yere katleden Perslerden, Mesih (hakkı olan) intikamı böylece almış olur.

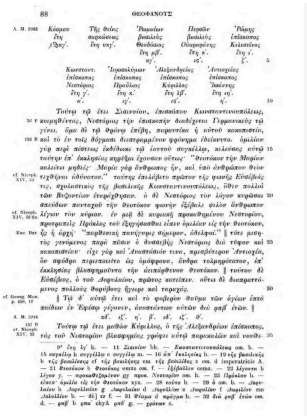
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5919	427	Theodosius	Vahram	Kelestinos

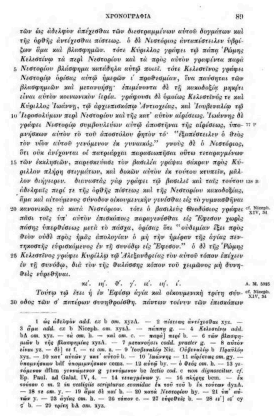
Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Attikos	Praulios	Kyrillos	İoannis

Aynı yıl, peygamber Zekeriya'nın naaşı Eleutheropolis civarındaki bir köyde bulunur. Aynı şekilde şehit Stefan'ın naaşı da, havari Pavlus'un öğretmeni Gamaliel ve oğlu Abib'in yardımıyla Kapargamala köyünde defnedilir.
Aynı yıl, dindar Theodosius, kutsal Pulcheria'nın örneğini izleyerek Kudüs başpiskoposuna ihtiyaç sahiplerine dağıtılması için büyük miktarda para ve mücevherli bir altın haç gönderir. Başpiskopos ise karşılığında şehit Stefan'ın sağ elinden kalıntılar gönderir. Kutsal Passarion'un aracılığıyla emanetler Kalkedon'a ulaştığında, mübarek Pulcheria gece rüyasında kutsal Stefan'ın kendisine şöyle dediğini görür: "Duan işitildi, isteğin gerçekleşti ve Kalkedon'a geldim." Uyanan Pulcheria, kardeşini de alarak kutsal şehidi karşılamaya gider, sarayda ona görkemli bir ev inşa eder ve kutsal emanetleri oraya yerleştirir.

Konstantinopolis piskoposu Sisinnios (2 yıl)

Aynı yıl, dindar imparator Theodosius, Perslere karşı zafer kazanmış olmasına rağmen, Pers ülkesinde yaşayan Hristiyanlara acıyarak barış ister ve patrik Helios ile Doğu generali Anatolios'u barış antlaşması için gönderir. Yenilgisini anlayan Vahram, barış teklifini kabul eder ve böylece Hristiyanlara karşı uygulanan zulüm sona erer. İmparator Theodosius, Tanrı'nın bu iyilikleri karşısında şükrederek ilahilerle O'nu över; kendisi gibi bekaret hayatı yaşayan kız kardeşleriyle bu durumu paylaşır.
Aynı yıl, Konstantinopolis piskoposu Sisinnios, Proklos'u Kizikos piskoposu olarak atar. Ancak Kizikos halkı, Sisinnios'un onayı olmadan Dalmation adında birini piskopos seçer. Proklos'un Konstantinopolis'te kendi kilisesi yoktur, ancak Sisinnios'un teşvikiyle dersler vererek öğretileriyle parlar.
Aynı yıl, Pers ülkesindeki Hristiyanlara yönelik zulüm sona erer.
Aynı yıl, Hristiyan tarihi üzerine otuz ciltlik eser yazan Sidetli Filippos, Sisinnios'u eleştirir; Filippos, Proklos ile birlikte piskoposluk ataması konusundaki kararları yüzünden Sisinnios'u sert bir şekilde eleştirir. Kısa bir süre sonra Sisinnios vefat eder.

Sayfa 88

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5923	431	Theodosius	Vahram	Kelestinos

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Nestorius	Praulios	Kyrillos	İoannis

Sisinnios'un vefatından sonra Konstantinopolis piskoposluğunu aslen Germanikialı olan Nestorius devraldı. Tahta geçer geçmez, kötülüğü ve sapkın inançları gün yüzüne çıktı. İman üzerine bir konuşma yayınladı ve yardımcısına bunu kilisede şu şekilde duyurmasını emretti: "Meryem'e Tanrı doğuran (Theotokos) diyen olmasın, çünkü insan olanın Tanrı'yı doğurması imkansızdır." Bu ifadeye ilk karşı çıkan, Konstantinopolis sarayında görevli hukukçu Evsebios oldu ve bu durum Bizanslıları çok tedirgin etti. Nestorius, "Tanrı doğuran" ifadesini reddederek, "insan doğuran" demekte ısrar etti. Pazar günü Nestorius varken Proklos kürsüye davet edildi ve "Tanrı doğuran" üzerine bir konuşma yaptı. Bu konuşma herkes tarafından çok beğenildi. Kendi gururu ve kötü inançları yüzünden Nestorius, Antakyalı Anastasios adında küstah bir rahibi yanına aldı; bu kişi kilisede "bakire olanın Tanrı'yı doğurduğunu" söyleyenlere karşı küfürlü konuşmalar yapıyordu. Bunu ilk fark eden ve büyük bir kargaşa çıkaran kişi ise Dorylaion'lu Evsebios oldu.

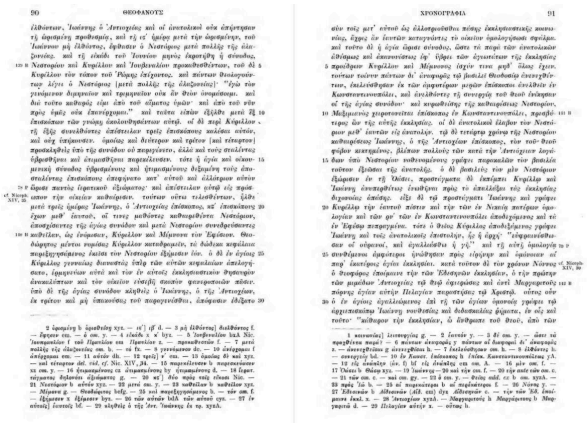
Aynı yıl, Efes'teki yedi uyurlar olayı 192 yıl sonra gerçekleşti.

İskenderiye piskoposu Kyrillos, Nestorius'un bu küfürlerini öğrenince ona uyarıcı mektuplar yazdı.

Sayfa 89

(Kyrillos, ona) çarpık inançlarından uzaklaşmasını ve doğru inanca sarılmasını tavsiye etti. Ancak Nestorius, hakaret ve küfür dolu bir cevap gönderdi. Bunun üzerine Kyrillos, Roma piskoposu Kelestinos'a Nestorius ve onun küfürleri hakkında bilgi verdi. Kelestinos, Nestorius'a küfürlerine son vermesi ve tövbe etmesi için belirli bir süre tanıdı; eğer bu sapkınlıkta ısrar ederse, artık Hristiyan cemaatinden sayılmayacağını bildirdi. Aynı şekilde Kyrillos, Antakya başpiskoposu İoannis'e ve

Kudüs piskoposu İuvenalis'e de Nestorius ve sapkınlıkları hakkında bilgi verdi. İoannis, Nestorius'a bu sapkınlıktan vazgeçmesini, elçi Pavlus'un "Tanrı, kadından doğan oğlunu gönderdi" sözünü hatırlatarak tavsiye etti. Nestorius, kiliselerin bu durum karşısında çalkalandığını görünce, imparatoru Kyrillos'a karşı kışkırtacak mektuplar yazdı. Kyrillos da durumu imparatora anlatarak, Nestorius'un sapkınlıklarını ve doğru inancı içeren mektuplar yazdı; aynı zamanda kiliselerin düzeni için evrensel bir sinodun toplanmasını talep etti. Bunun üzerine İmparator Theodosius, tüm piskoposlara Paskalya'dan hemen sonra Efes'te toplanmalarını emretti ve hiç kimsenin "Tanrı" veya kendi savunması hakkında Pentecost gününe kadar konuşmamasını istedi. Roma piskoposu Kelestinos, kış mevsimi ve deniz yolculuğunun zorluğu nedeniyle katılamayacağı için, Kyrillos'u sinodda kendi yerine vekil tayin etti.

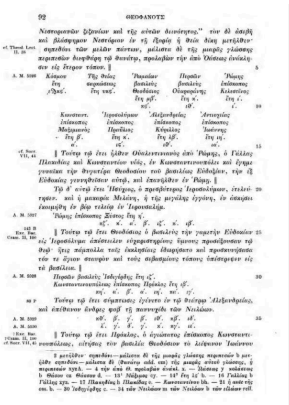
Sayfa 90

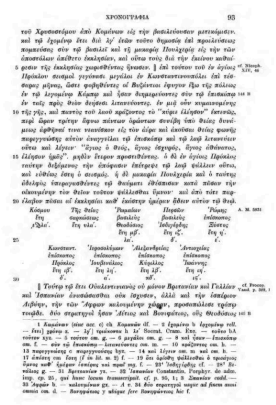
Aynı yıl, Efes'te 200 kutsal babanın katılımıyla üçüncü evrensel sinod toplandı geldiklerinde, Antakya piskoposu İoannis ve doğulular belirlenen sürede gelmediler; belirlenen günden on beş gün sonra da gelmeyince, Nestorius büyük bir kibirle geldi. 20 Haziran'da, Kyrillos ve İuvenalis'in başkanlığında sinod toplandı. Nestorius, "İki ve üç aylık olanın Tanrı olmadığını, bu yüzden sizin kanınızdan arınmış olduğumu ve artık aranıza dönmeyeceğimi söylüyorum" diyerek yanındaki piskoposlarla birlikte sinodu terk etti. Ertesi gün toplanan Kyrillos ve yanındakiler, onu çağırmak için üç piskopos gönderdiler ancak gelmedi. İkinci, üçüncü ve dördüncü çağrılara rağmen gelmedi, aksine gönderilenleri aşağıladı. Bunun üzerine kutsal evrensel sinod, Nestorius'un tüm dini makamlardan azledildiğine karar vererek bu kararı ona tebliğ etti. Bu olaylardan üç gün sonra, yanında 20 piskoposla birlikte Antakya piskoposu İoannis geldi. Nestorius'un azledildiğini öğrenen İoannis ve yanındakiler, Kyrillos ve Efesli Memnon'u azlederek kendi sinodlarını topladılar. Ancak kutsal Kyrillos, cesaretle savunduğu görüşlerini ve kilise hazinesini açıklayarak kendi dindar amacını herkese gösterdi.

Sayfa 91

Kutsal sinod tarafından üçüncü kez çağrılan İoannis, gelmediği için hüküm giydi yanındakilerle birlikte her türlü kilise topluluğundan dışlanmış oldular; ta ki kendi hatalarını kabul edip itiraf edene kadar. Kutsal sinod, doğuluların davranışlarını kilise adına yasa dışı ilan etti. Bu durum İmparator Theodosius'a sunulunca,

Konstantinopolis'e gelmeleri emredildi; Tanrı'nın yardımıyla kutsal sinod kazandı ve Nestorius'un azli onaylandı. Konstantinopolis piskoposu olarak, o kiliseden biri olan Maksimianos atandı. Doğulular, Nestorius'u yanlarına alarak doğuya döndüler. Nestorius'un azlinden sonraki dördüncü yılda, Antakya piskoposu İoannis, Nestorius'un yarattığı karışıklığı ve bozulan inancı görünce, imparatora başvurarak onu doğudan sürmesini istedi. İmparator, Nestorius'u Vaha'ya (Oasis) sürgüne gönderdi. İoannis, kiliseyi barışa kavuşturmak için Kyrillos'a bir mektup yazarak İman İkrarı'nı ve Efes'te yapılanları kabul ettiğini bildirdi. Kutsal Kyrillos, İoannis ve doğululara barış mektubu göndererek iki tarafın kiliselerinin birleşmesini sağladı. Edessa piskoposu Nonnos, fahişe Pelagia'yı Mesih'e döndürdü. Nonnos, İoannis'e yazdığı mektupta kilisenin temizlenmesi için nasihatlerde bulundu Nestoryan fitnesi ve onların acımasızlığından.

Sayfa 92

Tanrı'nın adaleti, saygısız ve küfürbaz Nestorius'u sürgündeyken bir hastalıkla cezalandırdı; dili çürüyerek öldü, Vaha'dan başka bir yere nakledilmeden önce (bu gerçekleşti).

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5926	434	Theodosius	Vahram	Kelestinos

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Maksimianos	Praulios	Kyrillos	İoannis

Aynı yıl Constantinus ve Galla Placidia'nın oğlu Valentinianus, Roma'dan Konstantinopolis'e geldi ve imparator Theodosius'un kızı Eudoxia ile evlendi, ardından Roma'ya döndü.

Aynı yıl, Kudüs rahibi Hesychius ve büyük Melanie'nin torunu olan mübarek Melanie, Kudüs'te hayatını tamamlayarak vefat etti.

Roma piskoposu Xystos (8 yıl)

Aynı yıl İmparator Theodosius, eşi Eudoxia'yı Kudüs'e şükran dualarını etmesi için gönderdi. Kiliselere büyük bağışlarda bulundu, kutsal haç'ı ve diğer kutsal emanetleri ziyaret ettikten sonra saraya geri döndü.

Pers kralı Yezdigird (17 yıl)

Konstantinopolis piskoposu Proklos (12 yıl)

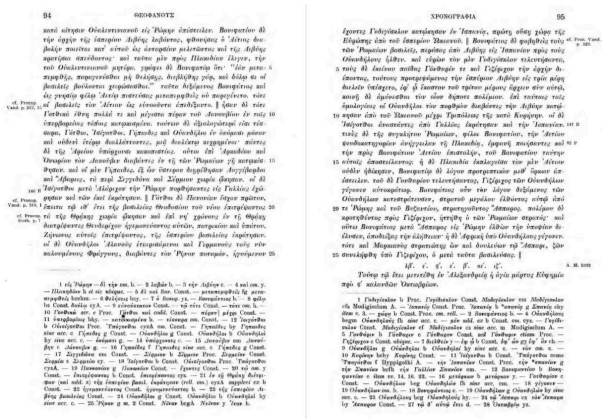
Sayfa 93

Aynı yıl İskenderiye'de tiyatroda bir kaza oldu ve Nil şenliği sırasında birçok kişi öldü Hrisostomos'un (naaşını) Komana'dan imparatorluk şehrine nakletti. Ertesi yıl, otuz yaşındayken halkla birlikte törenle yürüyüş yaparak, mübarek Pulcheria ile birlikte onu havariler kilisesine defnetti; böylece sürgün nedeniyle kiliseden ayrılanları birleştirdi. Bu dönemde Konstantinopolis'te dört ay süren büyük depremler oldu; halk korkudan şehirden kaçıp "Kamp" denilen yerde piskoposla birlikte dua ediyordu. Bir gün yer sarsılırken halk yüksek sesle "Kyrie eleison" (Tanrım merhamet et) diye dua ederken, aniden herkesin gözü önünde bir genç ilahi bir güçle göğe yükseltildi ve piskopos ile halkın duasına şu şekilde eşlik ettiğini duydu: "Kutsal Tanrı, kutsal güçlü, kutsal ölümsüz, bize merhamet et" (hiçbir şey eklemeden). Bunu duyan aziz Proklos, halkın bu şekilde dua etmesini emretti ve deprem hemen durdu. Mübarek Pulcheria ve kardeşi bu mucizeden çok etkilendiler ve tüm dünyaya bu ilahi ilahinin söylenmesini sağladılar; böylece tüm kiliseler her gün Tanrı'ya bu duayı etmeye başladı.

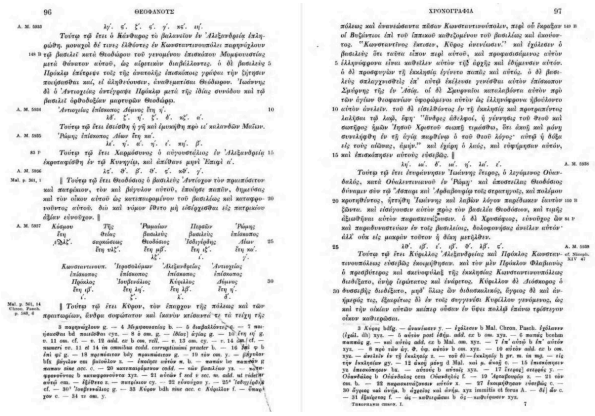
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5931	439	Theodosius	Yezdigird	Xystos

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Proklos	İuvenalis	Kyrillos	İoannis

Aynı yıl Valentinianus, sadece Britanya, Galya ve İspanya'yı kurtaramamakla kalmadı, aynı zamanda "Afri" denilen bölge olan Batı Libya'yı da kaybetti. Bu kayıpta iki general vardı: Aetius ve Bonifatius.

Sayfa 94
Valentinianus'un isteği üzerine Roma'ya gönderdi. Bonifatius ise Batı Libya'nın yönetimini alınca, Aetius'un ona karşı ayaklanma planladığını ve Libya'yı ele geçirmeye çalıştığını düşünerek kıskançlığa kapıldı; bunu Placidia'ya söyledi, Valentinianus'un annesine. Bonifatius'a şöyle yazdı: "Eğer çağrılırsan, gelme, çünkü imparator seni tutuklamak istiyor." Bonifatius bunu alınca, sadık bir dostu olan Aetius'un çağrısını alarak oraya gitmedi. O zamanlar Tuna'nın ötesinde yerleşmiş birçok büyük Got kavmi vardı. Bunların en önemlileri dört taneydi: Gotlar, Vizigotlar, Gepidler ve Vandallar; sadece isimleri farklıydı ve başka hiçbir şeyle birbirlerinden ayrılmıyorlardı, aynı dili konuşuyorlardı ve hepsi Arius sapkınlığına sahipti. Bunlar Arcadius ve Honorius döneminde Tuna'yı geçerek Roma topraklarına yerleştiler. Gepidler, daha sonra ayrıldılar ve Longobardlar ile Avarlar, Singidunum ve Sirmium bölgeleri civarında yerleştiler. Vizigotlar, Alaric ile birlikte Roma'yı yağmaladıktan sonra Galya'ya geçtiler ve orayı ele geçirdiler. Gotlar ise önce Pannonia'yı aldılar, sonra yeni Theodosius'un imparatorluğu döneminde, Trakya bölgelerine yerleşmeleri için izin verilmesi üzerine, birkaç yıl boyunca orada kaldılar; önderleri Theoderich'in yönetiminde, imparator Zeno'nun izniyle, Batı imparatorluğunu ele geçirdiler. Vandallar, Alanları yanlarına alarak ve şimdi Franklar olarak adlandırılan Germenleri de yanlarına katarak, Ren nehrini geçip önderlik ettiler ederek Godigisel'i yanlarına alarak Avrupa'nın batı okyanusundan sonraki ilk toprağı olan İspanya'ya yerleştiler.
Sayfa 95
Ancak Bonifatius, Roma imparatorlarının Vandallardan korkarak Libya'dan İspanya'ya geçtiğini ve Godigisel'in öldüğünü, çocukları Guntheric ve Gaiseric'in yönetimi ele geçirdiğini görünce, onlara Batı Libya'yı üç bölüme ayırmalarını teklif etti; her biri kendisiyle birlikte üçüncü bölümü yönetecekti ve ortaklaşa, ne tür bir savaş olursa olsun savunma yapacaklardı. Anlaşma üzerine Vandallar denizi geçerek Libya'ya yerleştiler; Okyanus'tan Cyrene'deki Tripoli'ye kadar olan bölgeyi ele geçirdiler. Roma senatosundan bazıları, Bonifatius'un dostları, Aetius'un sahte suçlamasını Placidia'ya bildirdiler ve Bonifatius'un ona gönderdiği mektubu gösterdiler; Bonifatius'un bunu onlara gönderdiği ortaya çıktı. Placidia şaşırarak, Aetius'u suçlamadan, yemin ederek onu geri gönderdi. Guntheric öldükten sonra Vandalların başına Gaiseric geçti. Bonifatius, Vandalların bu sözünü alınca, Roma ve Bizans'tan Aspar ile birlikte ona gönderilen büyük bir orduyla, Gaiseric'e karşı savaştı; ancak Romalılar ordusu yenildi. Böylece Bonifatius, Aspar ile birlikte Roma'ya gelerek şüpheyi giderdi ve gerçeği kanıtladı; Afrika ise Vandalların eline geçmişti. O dönemde Marcianus askerdi ve Aspar'a hizmet ediyordu; daha sonra imparator olan Gaiseric tarafından esir alındı.
Bu yılda İskenderiye'de azize şehit Euphemia, Ekim ayından önceki beşinci gün (kalendae) günü vefat etti.

Sayfa 96

Bu yılda İskenderiye'deki hamamlar doldu. Bazı keşişler Konstantinopolis'e gelerek, ölümünden sonra Theodorus'u sapkın olarak kötüleyen Mopsuestia piskoposu Theodorus hakkında imparatoru rahatsız ettiler. Proclus, doğu piskoposlarına araştırma yapmalarını, gerçeği söylemelerini ve Theodorus'u aforoz etmelerini emretti. Antakya'dan Proclus'a, kendi sinodunun ve imparatorun Theodorus'un ortodoksluğuna tanıklık ettiği bir mektup geldi.

Bu yılda yeryüzü sarsıldı ve gürledi.

Bu yılda İskenderiye'deki Augustalis, Kynigios'ta kutlandı ve Epeiph ayının birinci günü öldü.

Bu yılda İmparator Theodosius, praepositus ve patrik olan Antiochus'u papa yaptı, ancak onun evini kamulaştırdı ve imparatoru hor gördüğü ve ona karşı geldiği için imparatorluk görevlerine hadım girmemesi yönünde bir yasa koydu.

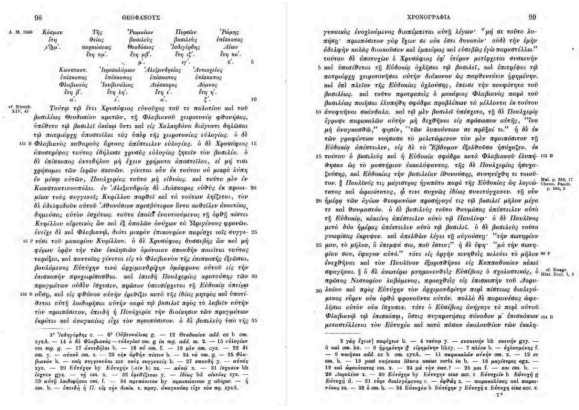
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5937	42	Theodosius	Isdigerd	Leon

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Proclus	Juvenalis	Cyrillus	Domnus

Sayfa 97

Bu yılda, şehrin valisi ve praetorian olan Cyrus, en bilge ve yetenekli adam, şehrin surlarını inşa etti ve tüm Konstantinopolis'i yeniledi; hipodromda oturan imparator ve halk onun hakkında "Konstantin, Cyrus inşa etti" diye bağırdı. İmparator, bunların kendisi hakkında olduğunu duyduğunda öfkelendi ve onu Helen yanlısı olmakla suçlayarak görevinden aldı ve tüm yetkilerini elinden aldı. Kiliseye sığınan kişi papa oldu. İmparator ona acıyarak, Asya'daki İzmir'e piskopos olarak atanmasını emretti. Ancak İzmirliler, onu kutsal Epiphany'den önce yakaladıklarında, Helen yanlısı olduğu gerekçesiyle onu öldürmek istediler. Kiliseye girip halka hitap etmeye zorlandığında, "Kardeşlerim, Tanrımızın ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğuşunu

sessizlikle onurlandırın, çünkü sadece o, kutsal bakireden, Tanrı'nın sözü olarak doğmuştur; ona sonsuza dek şan olsun, amin" dedi. Halk sevindi ve onu övdü, o da dindarlıkla piskoposluk yaptı.
Bu yılda, Valentinianus'un Roma'da olduğu dönemde, Johannes adında bir başkası, Vandal olarak adlandırılan, ayaklandı. Theodosius, Aspar ve Ardaburius adlı generallerle birlikte bir güç gönderdi; savaş başladığında Johannes yenildi ve canlı olarak teslim edildi. Theodosius'a götürüldüğünde, imparator tarafından onurlandırıldı ve sarayda hadım olan Chrysaphius tarafından öldürüldü, ancak bu olaydan kısa bir süre sonra cezası verildi.
Bu yılda İskenderiyeli Cyrillus ve Konstantinopolisli Proclus dindarlıkla vefat ettiler. Konstantinopolis kilisesinin papazı ve hazinedarı olan Flavianus, Proclus'un yerine geçti; çok kutsal ve erdemli bir adamdı. Cyrillus'un yerine ise, dindar olmayan, hiçbir şekilde öğretici olmayan, vahşi ve kontrolsüz bir karakter olan Dioscorus geçti; özellikle Cyrillus'un akrabaları arasında, yüksek bir konumda olan evlerini üç katlı bir eve dönüştürerek.

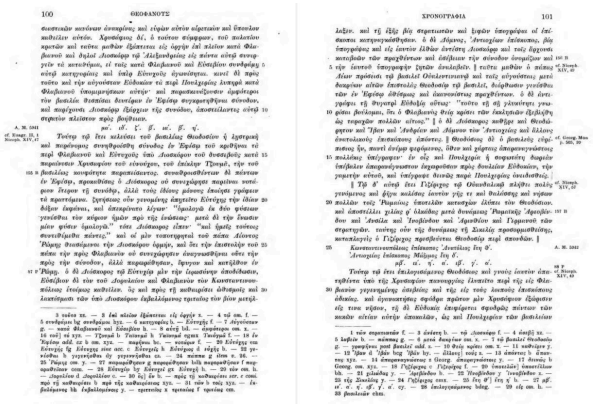
Sayfa 98

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5940	44	Theodosius	Isdigerd	Leon

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Flavianus	Juvenalis	Dioscorus	Domnus

Bu yılda, hadım Chrysaphius, sarayın ve imparator Theodosius'un gücünü elinde tutarak, Flavianus'un piskoposluk atamasını kıskandı ve saflığından yararlanarak imparatoru, Kalkedon'da bulunan patrik Flavianus'a, atama için bir şükran hediyesi (evlogia) göndermesini bildirmeye ikna etti. Flavianus, temiz ekmekler gönderdi. Chrysaphius bunları geri göndererek imparatorun altın hediyeler aradığını bildirdi. Piskopos ise, eğer kutsal eşyalardan birini kullanmayacaksa, altın gönderecek bir şeyi olmadığını yazdı. Bu durum aralarında küçük bir kırgınlığa neden oldu, ancak bu olay Konstantinopolis'te yaşandı. İskenderiye'de ise Dioscorus, Cyrillus'un

akrabalarına zulmederek onları yağmalıyor, Cyrillus'un kardeşi Athanasius'u da suçsuz yere piskoposluktan alıp mallarına el koyuyordu. Bunu, Origenes'in görüşlerini benimseyen, küçük bir destek sağladığı için Flavianus'a kızgın olan ve aziz Cyrillus'un doğru inancına karşı çıkan biri olarak yapıyordu. Dinsiz olan ve kiliselerin huzurunu görmekten rahatsızlık duyan Chrysaphius, karışıklık çıkarmak için her yolu deniyor, Flavianus'u piskoposluktan uzaklaştırıp, kendi görüşünde olan başrahip Eutyches'i piskopos yapmak istiyordu. Pulcheria'nın yönetimi altında olduğu için doğrudan bir şey yapamayınca, önce Eudocia'yı kendi annesine karşı kışkırtıyor, kendi annesinin imparatorluğu yönetmesi ve hadım olması nedeniyle, hadımı kendi yanına alması için Eudocia'yı imparatora karşı kışkırtmaya çalışıyordu.
Sayfa 99
Kadın rahatsız edilince ona haber göndererek şöyle dedi: "Bu durum seni üzmesin; praepositus'u elinde tutmak imkansız değil ve kız kardeşimi iyi yönetiyorum, deneyimli ve dindar bir şekilde ona rehberlik ediyorum.". Bunu başaramayan Chrysaphius başka bir plan yaptı ve Eudocia'yı imparatoru rahatsız etmesi ve ona bir diyakozun yetkilendirilmesi konusunda baskı yapması için teşvik etti. Eudocia'nın ısrarı üzerine imparatorun dikkati dağıldı ve kutsanmış Flavianus, ileride doğabilecek skandalları öngörerek imparatoru uyardı. İmparator'a söz verdi ve Pulcheria'ya onu kendi yüzüne karşı kabul etmemesi için yazarak, "Seni üzenlerin yapmaya zorlayacağı şeylere mecbur kalmaman için" dedi. Yazılanları anlayan Eudocia, praepositus'a gönderdi ve "Ebdomon"a giderek istirahat etti. Bu olaydan sonra imparator ve Eudocia, gizem sanki ortaya çıkmış gibi Flavianus'a karşı çok öfkelendiler. Pulcheria'nın sessiz kaldığı ve Eudocia'nın imparatorluğu yönettiği dönemde şöyle bir olay gerçekleşti: Eudocia tarafından sevilen ve saygı duyulan Paulinus adında bir magistros vardı. Bir gün kutsal Epiphany bayramında, imparatora büyük ve harika bir elma getirdi. İmparator bu duruma hayran kalarak elmayı Eudocia'ya gönderdi, o da elmayı Paulinus'a gönderdi. Paulinus, iki gün sonra bunu imparatora gönderdi. İmparator ise durumu fark edince, "Sana gönderdiğim elmayı yedin mi?" dedi. Eudocia, "Hayır, yemedim" dedi. Bunun üzerine öfkelenerek elmanın kendisine getirilmesini ve Paulinus'un Kapadokya'ya sürgüne gönderilip orada öldürülmesini emretti. Daha önce bahsedilen ve Nestorius'un ilk öğrencisi olan, daha sonra Dorylaeum piskoposu olan ve Eutyches ile inanç konusunda tartışan skolastikos Eusebius, onun doğru düşünmediğini gördü. Onu uyarmaya çalışması fayda etmedi. Ardından Eusebius, durumu Flavianus'a bildirdi ve o da 40 piskopostan oluşan bir sinod toplayarak Eutyches'i çağırdı.

Sayfa 100

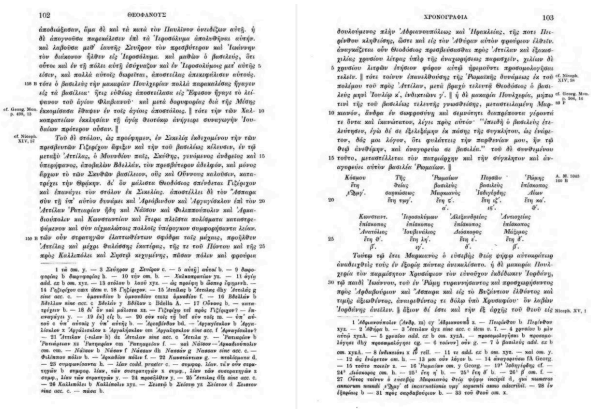
Kilise kanunlarını inceleyerek onu sapkın ve hileli bularak görevden aldı. Saray ve imparatorluk üzerinde gücü olan hadım Chrysaphius, bunu öğrenince Flavianus'a karşı öfkesi daha da arttı ve İskenderiyeli Dioscorus'a, Flavianus ve Eusebius'a karşı her konuda destek vereceğini bildirdi. Bu amaçla Eudocia'yı, Pulcheria'nın Flavianus'a karşı üzüntüsünü hatırlatarak harekete geçirdi ve her ikisi de imparatoru Efes'te ikinci bir sinod toplamaya ikna ettiler. Dioscorus'u sinodun başkanlığına getirdiler ve ona yardım etmesi için büyük bir askeri güç gönderdiler.

Bu yılda, imparator Theodosius'un emriyle, Efes'te Flavianus ve Eutyches'in yargılanması için soyguncu ve yasa dışı bir sinod toplandı; hadım Chrysaphius (Tzoumas adıyla da bilinir) tarafından, imparatorun hafifliğinden yararlanılarak, dinsiz Dioscorus'un kışkırtmalarıyla düzenlendi. Herkes Efes'te toplandığında, Dioscorus sinoda noterin girmesine izin vermedi ve sadece kendi adamlarının tutanakları yazmasını sağladı. Araştırma yapıldığında Eutyches kendi görüşünü açıkladı ve şöyle dedi: "Efendimizin birleşmeden önce iki doğası olduğunu kabul ediyorum; ancak birleşmeden sonra tek bir doğa olduğunu kabul ediyorum". Dioscorus, "Biz de bunlara katılıyoruz" dedi. Roma piskoposu Papa Leo'nun temsilcileri Dioscorus'un bu saldırganlığını görünce ve Flavianus'a gönderilen mektubun sinodda okunmasına izin vermeyip reddettiğini görünce, oradan ayrılıp Roma'ya döndüler. Dioscorus, Dorylaeum piskoposu Eusebius ve Konstantinopolis piskoposu Flavianus'un piskoposluk görevlerini acımasızca elinden aldı.

Sayfa 101

Ertesi gün piskoposlar askerler ve kılıç zoruyla imzalamaya mecbur bırakıldılar. Antakya piskoposu Domnus, zorla imzaladıktan sonra Dioscorus ve yöneticilerin yanına giderek yaptıklarını ve sinodun dinsizliğini lanetleyerek imzasını geri istedi. Papa Leo bunu öğrenince, imparator Valentinianus ve Augustalar ile birlikte gözyaşları içinde imparator Theodosius'a Efes'teki bu hukuksuz ve kanunsuz sinodun düzeltilmesi için mektuplar yazdı. İmparator ise kızına Eudocia'ya şöyle yanıt verdi: "Bunu senin tatlılığının bilmesini isterim ki, Flavianus ilahi bir kararla kiliselerden uzaklaştırıldı, çünkü birçok sorunun nedeni oydu". Dioscorus, Theodoret, Ibas, Andreas ve Antakyalı Domnus ile diğer doğulu piskoposları da yokluğunda görevden aldı. İmparator Theodosius, her yöne savrulan, tutarsız biriydi ve bu yüzden Pulcheria'nın kendisine sunduğu hediyeyi kabul etmeyip, Pulcheria'dan gelen sert kınamalar üzerine Eudocia'nın baskısıyla imzalamak zorunda kaldı.

Aynı yılda Vandal Gaiseric'in büyük bir ordusu kara ve deniz yoluyla, ayrıca adaları ve birçok Roma toprağını ele geçirerek Theodosius'u üzdü. Theodosius, generaller Areobindus, Anysius, Iovinus, Arinthaeus ve Germanus ile birlikte bin gemi gönderdi. Bu kuvvetler Sicilya'ya demirleyince, Gaiseric korkuya kapıldı ve Theodosius'a barış elçileri gönderdi.
Konstantinopolis piskoposu Anatolius 3 yıl görev yaptı. Antakya piskoposu Maximus 4 yıl görev yaptı.
Bu yılda, Theodosius olup bitenleri düşünerek ve Chrysaphius'un hileleriyle Flavianus'a yapılan haksızlıkları ve diğer piskoposlara yapılan adaletsizlikleri anlayınca üzüldü. Bu duruma çok öfkelenen imparator, önce Chrysaphius'u bir adaya sürdü. Eudocia ise, tüm bu kötülüklerin nedeni olarak Pulcheria'yı ve imparatorun kız kardeşini suçlamaya devam etti.

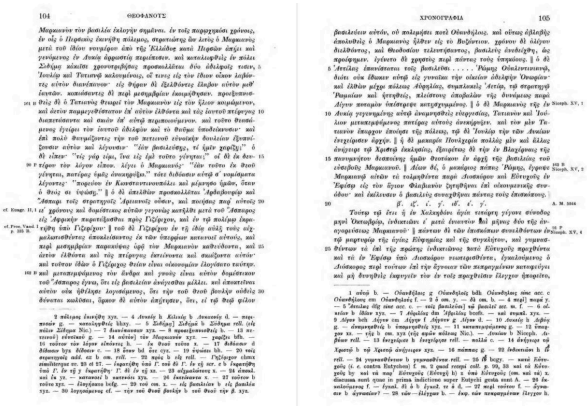
Sayfa 102
Onları uzaklaştırdı ve aynı zamanda Paulinus hakkındaki durumu da ona hatırlatarak azarladı. Eudocia, yalvararak Yeruşalim'e gitmesine izin verilmesini istedi ve yanına presbitere Severus ile diyakoz Ioannes'i alarak Yeruşalim'e gitti. İmparator onların orada yaşadığını öğrenince onlara çok değerli hediyeler gönderdi, ancak onları da idam ettirdi. Daha sonra imparator, kutsal Pulcheria'yı ikna ederek saraya geri getirdi; Pulcheria hemen Efes'e elçiler göndererek kutsal Flavianus'un naaşını getirtti ve törenle Mesos caddesinden geçirerek kutsal Havariler kilisesine defnetti. O zamanlar Chalkoprateia kilisesini, daha önce Yahudilere ait olan bir ibadethanenin üzerine inşa ettirdi.
Daha önce belirttiğimiz gibi, Gaiseric'in elçilerinin gelmesini Sicilya'da bekleyen filo, imparatorun emriyle oradaydı. Bu sırada, Mundzus'un oğlu olan ve Hun (Hunno) olarak adlandırılan İskit krallığının tek yöneticisi olan Attila, çok cesur ve kibirli bir şekilde kardeşi Bleda'yı öldürerek Trakya'ya saldırdı. Theodosius, Gaiseric ile barış yapmak zorunda kaldı ve filoyu Sicilya'dan geri çağırdı. Generaller Aspar, Areobindus, Arigaisus ve Germanus ile birlikte birlikler gönderdi. Attila; Ratiaria, Naissus, Philippopolis ve Arcadiopolis ile Constancia'yı ve diğer birçok küçük şehri yıkarak, esirlerle birlikte büyük bir ganimet elde etti. Generallerin savaştaki yenilgisinden sonra Attila, Pontus ve Kallipoli ile Sestos'a kadar ilerleyerek tüm şehirleri ve kaleleri ele geçirdi.
Sayfa 103

Hadrianopolis ve Perinthos hariç her yeri aldı, hatta Athyras kalesine kadar geldi. Theodosius, Attila ile barış yapmak zorunda kaldı; Attila'ya altı bin libre altın vermeyi ve her yıl bin libre altın haraç ödemeyi kabul etti.
Romalı orduların savaştan dönmesinden kısa bir süre sonra, imparator Theodosius Temmuz ayında vefat etti. Kutsal Pulcheria, imparatorun ölüm haberini alınca, erdemi ve vakarından dolayı saygı duyulan yaşlı Marcianus'u çağırttı ve ona şöyle dedi: "İmparator öldüğünden beri, tüm senatodan erdemli birini seçtim; bana yemin et ki, Tanrı'ya adadığın saflığını koruyacaksın ve seni imparator ilan edeceğim.". Bunu kabul ettikten sonra patriği ve senatoyu çağırttı ve onu Romalıların imparatoru ilan etti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5941	46	Marcianus	Isdigerd	Leon

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Anatolius	Juvenalis	Dioscorus	Maximus

Bu yılda, dindar Marcianus ilahi bir oyla imparator seçildi ve sürgündeki herkesi geri çağırdı. Kutsal Pulcheria, hadım Chrysaphius'u çocuk Ioannes'e, Roma'da tiranlık yapmış ve Ardagurius ile Aspar'ın yanına Bizans'a gelmiş, onurlandırılmış ancak Chrysaphius tarafından hileyle öldürülmüş olan Iordanes'e teslim etti ve Iordanes onu öldürdü.

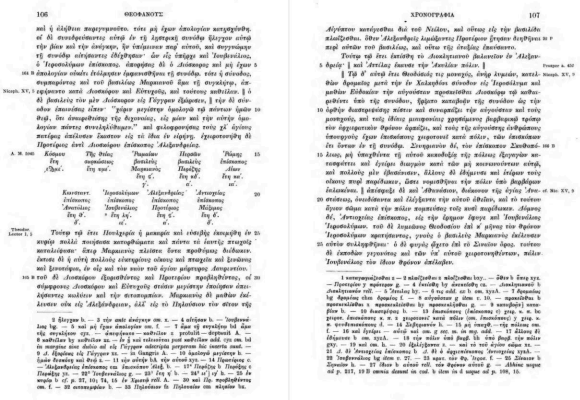
Sayfa 104
Marcianus'un imparator seçilmesini anlatmak gerekir. Pers savaşı başladığında, asker Marcianus, Yunanistan'dan Perslere karşı orduyla birlikte ayrıldı ve Lykia'ya geldiğinde hastalandı. Sidima şehrinde bırakıldı ve Tatianus ve Iulius adında iki kardeş ona katıldı; onu evlerine götürdüler ve iyileştirdiler. Avdan döndüklerinde onu yanlarına aldılar. Öğle vakti yorulup uyuyakaldılar. Tatianus, Marcianus'un güneşin altında uyuduğunu ve çok büyük bir kartalın ona gelip kanatlarını gererek onu gölgelediğini gördü. Bunu görünce kardeşini uyandırdı ve mucizeyi gösterdi. Uzun süre kuşa hayretle baktıktan sonra onu uyandırdılar ve dediler ki: "Eğer imparator olursan, bizi hatırla". O ise: "Bu benim elimde değil, Tanrı'nın takdiridir" dedi. O,

sözüne devam etti. Marcianus dedi ki: "Eğer Tanrı'nın takdiriyle olursa, sizi babam ilan edeceğim". O zaman ona on sikke verdiler ve "Konstantinopolis'e git ve Tanrı seni yükselttiğinde bizi hatırla" dediler. O da giderek, Arius yanlısı generaller olan Ardaburius ve Aspar'a katıldı. Aspar ile birlikte Gaiseric'e karşı savaşmak için Afrika'ya gitti. Savaşta Gaiseric tarafından esir alındı. Gaiseric, esirleri kendi avlusunda tutarken, öğle vaktinde Marcianus'un uyurken üzerinde kartalın kanatlarını gerip onu gölgelediğini gördü ve bunu ilahi bir takdir olarak düşündü. Onu çağırtıp, Aspar'ın domestikosu olduğunu ve imparator olacağını öğrenince onu öldürmek istemedi; Tanrı'nın takdirine kimsenin engel olamayacağını düşünerek onu serbest bıraktı ve Tanrı'nın isteğiyle olduğunu söyledi.

Sayfa 105

Marcianus, Vandal'lar ile asla savaşmayacağına dair söz vererek zararsız bir şekilde Byzantion'a geldi. Çok geçmeden Theodosius vefat etti ve daha önce anlattığımız gibi imparator ilan edildi. Tüm tebaasına karşı iyi biri oldu. Attila, Romalı Valentinianus'un kendisine kız kardeşi Honoria'yı vermemesi üzerine imparatorlara karşı ayaklandı. Lykia'da kendisine yapılan iyiliği hatırlayarak, Tatianus ve Iulius'u yanına çağırttı ve onları babası ilan etti. Tatianus'u şehrin valisi, Iulius'u ise Lykia'nın yetkilisi yaptı. Kutsal Pulcheria, dindar Marcianus'un saltanatının başlangıcında, Blachernae'de Tanrı'nın Annesi'ne ait birçok kilise yaptırdı. Roma'nın kutsal papası Leon, Dioscorus ve Eutyches'in Efes'te kutsal Flavianus'a karşı yaptıklarını yazdı ve imparatorun tüm piskoposları toplamasını emretti.

Bu yılda, Marcianus'un ilanından bir yıl iki ay sonra, Ekim ayında Kalkedon'da dördüncü kutsal sinod toplandı. Tüm piskoposlar toplandığında, Eutyches'e karşı yapılanlar ve Dioscorus'un Efes'te yaptıkları incelendi; Dioscorus, yaptıklarından dolayı suçlandı ve kaçamayacağını anlayınca çaresiz kaldı.

Sayfa 106

Gerçek açığa çıktı ve Dioscorus hiçbir savunması kalmadığı için utandı. Onunla birlikte soyguncu sinodda yer alanlar, kendi üzerlerindeki baskıyı ve zorlamayı itiraf ettiler; onlardan biri Yeruşalim piskoposu Juvenalis idi. Savunacak bir şeyi kalmayan Dioscorus, sinoda gelmeye cesaret edemedi. İmparator Marcianus ve senato ile birlikte sinod, hem Dioscorus'u hem de Eutyches'i görevden aldı. İmparator, Dioscorus'u Gangra'ya sürgüne gönderdi ve sinodu överek şunları söyledi: "Her şeyin yaratıcısı Tanrı'ya, ayrılıkları ortadan kaldırdığı ve bizi tek bir inançta

birleştirdiği için en büyük şükranlarımı sunuyorum". Binlerce kutsal babayı barış içinde uğurladı; Proterius ise İskenderiye piskoposu olarak atandı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5945	46	Marcianus	Perozes	Leon

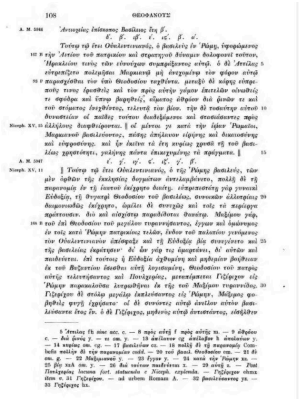
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Anatolius	Juvenalis	Proterius	Maximus

Bu yılda kutsal ve dindar Pulcheria, birçok hayırlı iş yaparak ve elindekilerin hepsini fakirlere bırakarak Rab'de vefat etti; Marcianus bunların çoğunu hevesle dağıttı. Ayrıca birçok kilise, fakirhane, misafirhane ve kutsal Laurentius kilisesini inşa etti. Dioscorus'un görevden alınması ve Proterius'un atanması sonrasında, Dioscorus ve Eutyches yandaşları büyük bir kargaşa çıkardılar ve tahıl tedarikini engellediler. Marcianus durumu öğrenince, tahılı İskenderiye'ye değil, Nil yoluyla Pelusium'a gönderilmesini emretti.

Sayfa 107

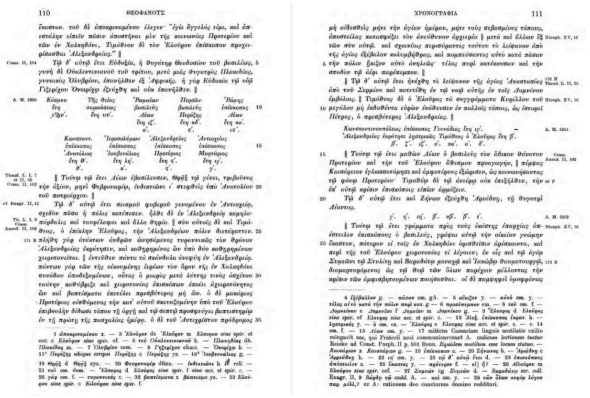
Böylece İskenderiyeliler aç kalarak Proterius'u istediler ve kraldan yardım dilediler, böylece düzensizlik sona erdi. Bu yılda İskenderiye'de Diocletianus hamamı inşa edildi ve Attila Aquileia şehrini yaktı.

Aynı yılda Theodosius adlı bir keşiş, Kalkedon sinodundan sonra Yeruşalim'e gitti ve Eudocia'yı Dioscorus'a ve sürgündeki inanca destek vermeye ikna etti; böylece imparatoriçeyi ve keşişleri yanına alıp, vahşi yollarla piskoposluk makamlarını ele geçirerek şehirlerde kendi piskoposlarını atadı. Scythopolis piskoposu Severianus, onun sapkınlığına boyun eğerek şehri terk etti ve bir zulüm başlattı. Birçok kişiye işkence etti, bazılarını öldürdü ve evlerini ateşe verdi, sanki şehir barbarlar tarafından ele geçirilmiş gibiydi. Kendi dinsizliğini kanıtlayan ve onu kınayan kutsal Anastasia'nın diyakozu Athanasius'u öldürdü ve naaşını köpeklere attı. Antakya piskoposu Domnus çöle kaçtı ve Juvenalis Yeruşalim'e döndü. Yeruşalim'i ele geçiren Theodosius'u öğrenen İmparator Marcianus, tutuklanmasını emretti; ancak o kaçarak Sina dağına sığındı. O aradan çekilince, Juvenalis kendi makamına geri döndü.

Sayfa 108
Antakya piskoposu Basilius 2 yıl görev yaptı. Bu yılda Roma imparatoru Valentinianus, patrik ve general Aetius'un gücünden şüphelenerek onu ve Herakleios adlı hadımı öldürttü. Attila, Theodosius tarafından belirlenen vergiyi kendisine ödememesi nedeniyle Marcianus'a karşı savaşmaya hazırlanıyordu. Bu sırada, güzel bir kıza aşık olup onunla evlenmeye karar veren Attila, düğün gecesinde aşırı içki içip uykusuna daldığında burnundan ve ağzından gelen yoğun kanama sonucu hayatını kaybetti. Onun çocukları egemenliği paylaşmak için birbirleriyle çatışarak birbirlerini yok ettiler. Doğu'daki Romalılar ise Marcianus'un yönetimi altında huzur ve adalet içinde, imparatorun nezaketi sayesinde her şeyin yolunda gittiği bir barış dönemi yaşadılar.
Bu yılda Roma imparatoru Valentinianus, kilise doktrinlerine aykırı davranıyor ve kendi yaşam tarzında büyük hukuksuzluklar yapıyordu. Theodosius'un kızı, imparatoriçe Eudocia, yabancı bir adamla yaşıyor ve kötü işler yapıyordu; bu yüzden utanç verici bir şekilde öldü. Büyük Theodosius'un adaşı olan Maximus, Roma'da patrik görevindeyken imparatorluk sarayına girip Valentinianus'u öldürdü ve Eudocia ile zorla evlenerek imparatorluğu ele geçirdi. Eudocia, Bizans'tan yardım göremeyince, babası Theodosius'un ölümünden sonra Gaiseric'i Maximus'un tiranlığından kurtulmak için Roma'ya çağırdı. Gaiseric büyük bir filoyla yola çıkınca Maximus korkup kaçmaya çalıştı, ancak kendi yanındakiler tarafından öldürüldü; bir yıl imparatorluk yapmıştı. Gaiseric, kimse ona karşı koymadan şehre girdi.
Sayfa 109
Roma'ya Maximus'un öldürülmesinden üç gün sonra girdi; şehrin tüm hazinelerini ve kutsal emanetlerini, Titus'un Yeruşalim'in fethinden sonra Roma'ya getirdiği İbrani eşyalarını alarak, imparatoriçe ve kızlarıyla birlikte Afrika'ya yelken açtı. Eudocia'yı büyük oğlu Honorius ile evlendirdi. Placidia'nın kocasını, Olybrius'u, annesi Eudocia'nın yanında tuttu. Maximus'un ölümünden sonra Maiorianus 2 yıl imparatorluk yaptı, ardından Avitus 2 yıl hüküm sürdü, ondan sonra Severus 3 yıl kaldı; bunlardan sonra başka imparator olmadı, Ricimer generalleri ve büyük bir gücü elinde tutarak yönetimi devraldı.
Aynı yıl Eudocia, Yeruşalim'de kiliselere birçok bağışta bulunarak vefat etti. Antakya piskoposu Martyrus 13 yıl görev yaptı.
Bu yılda Ravenna'da kıtlık oldu ve birkaç gün sonra patrik Ramitos, Klasas'ta öldürüldü. 29 gün sonra Avitus, Ricimer tarafından öldürüldü ve şehir Placentia, Galya'ya geçti.
Bu yılda imparator Marcianus, Mayıs ayından önceki günlerde vefat etti ve Leon imparator oldu. Bu yılda İskenderiye'de Traianus hamamı inşa edildi ve büyük kilise Stoicheion'da yapıldı. Marcianus Tanrı'dan çok korkan ve dindar bir adamdı, namazlarını yürüyerek kılardı; bu yüzden patrik Anatolius da artık adet olduğu üzere atla değil, yaya olarak giderdi.
Bu yılda Timotheus Aelurus büyü yaptı ve geceleyin keşişlerin hücrelerinde dolaştı.

Sayfa 110

Cevap veren kişi şöyle dedi: "Ben bir meleğim ve herkese Proterius'un cemaatinden ayrılmalarını ve İskenderiye piskoposu olarak Timotheus Aelurus'u seçmelerini söylemek için gönderildim."

İmparator Theodosius'un kızı, Valentinianus'un eşi Eudocia, kızı Placidia ve damadı Olybrius ile birlikte Afrika'dan döndü. Zira Eudocia, oğlu Honorius'un yanına gitmiş ve geri dönmüştü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5950	46	Leon	Perozes	Leon

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Anatolius	Juvenalis	Proterius	Martyrus

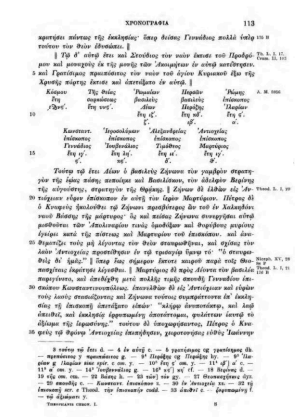
Bu yılda Leon, Şubat ayında patrik Anatolius tarafından taç giydirilerek imparator oldu. Antakya'da korkunç bir deprem oldu, şehrin neredeyse tamamı yıkıldı. İskenderiye'ye develer, leoparlar ve yaban öküzleri geldi; Timotheus Aelurus adındaki kişi İskenderiye şehrini karıştırdı. Düzensiz insan kalabalığını yanına alarak zorla piskoposluk makamını ele geçirdi ve piskopos olarak atandı. İskenderiye'de her türlü kargaşa başladı; çünkü tüm dünyanın piskoposlarının onayladığı sinodu reddederek, öfkeyle ve çılgınca hareket etti ve uygunsuz bir şekilde piskopos atamaları yaptı.

Sayfa 111

Ne kutsal güne ne de saygıdeğer yerlere saygı duymadan, suçsuz bir başrahibi altı kişiyle birlikte sürgüne gönderdi ve askerler ile kılıç zoruyla imzalamaya mecbur bıraktı. Kutsal naaşları vaftiz havuzundan çıkarıp tüm şehirde teşhir ettikten sonra acımasızca ateşe verdi ve küllerini havaya savurdu. Aynı yıl, kutsal Anastasia'nın naaşı Sirmio'dan getirildi ve Domninus'un mahzenine konuldu. Timotheus Aelurus, büyük Cyrillus'un eserlerini bulup bunları birçok yerde tahrif etti ve değiştirdi. İmparator Leon, Proterius'un haksız ölümünü ve Timotheus Aelurus'un dinsiz yükselişini öğrenince, onu görevden alıp sürgüne gönderdi; piskoposluk makamını

boşaltarak piskoposların katılımıyla yeni atamalar yapılmasını sağladı. Zeno, Leon'un kızı Ariadne ile evlendi. Aynı yıl imparator, her bir eyalete mektuplar göndererek piskoposlardan kendi görüşlerini bildirmelerini, Kalkedon'da belirlenen kararları kabul edip etmediklerini, dindar piskoposların görüşleriyle birlikte, kutsal keşişler Symeon Stylites, Baradatus ve mucizevi Jacobus'un şahitliğinde bildirmelerini istedi; böylece tartışmasız bir karara varılmasını amaçladı.

Sayfa 112

Kalkedon sinodunun kutsal olduğunu onayladılar ve onun koyduğu kuralları kabul ettiler; Timotheus'u ise oy birliğiyle katil ve sapkın olarak mahkûm ettiler. Dindar imparator, Aelurus'u (Timotheus) sürgüne, Gangra'ya gönderdi ve orada öğretmeni Dioscorus ile birlikte kaldı. Orada da toplantılar ve kargaşalar çıkarmaya başlayınca, imparator onu Cherson'a sürdü. Onun yerine, herkes tarafından sevilen, dürüst ve iyi bir adam olan Salophakialos, İskenderiye piskoposu seçildi.

- İskenderiye piskoposu Timotheus o Leukos: 15 yıl

Bu yılda, çok kutsal Yeruşalim piskoposu Juvenalis vefat etti ve yerine Anastasios seçildi. Aynı dönemde, bu tür erdemleri ilk gösteren ve mucizeler yaratan büyük Stylites Symeon vefat etti.

Bu yılda Konstantinopolis'te, 2 Eylül'de, Amantion'daki Aziz Thomas kilisesinden başlayan büyük bir yangın çıktı. Aziz Anastasia'nın kiremitleri üzerinde dua eden oikonomos Marcianus, elinde İncil ile evi korudu.

Bu yılda Maiorinos, Tortona'da patrik Ricimer tarafından öldürüldü ve yerine Severus ve Serpentius imperator ilan edildi.

Bu yılda, bir ressam Kurtarıcı'nın resmini yapmaya cüret ettiğinde eli kurudu, ancak Gennadius dua ederek onu iyileştirdi. Bazı tarihçiler, bunun Kurtarıcı'nın suretine daha uygun olduğunu söyler. Gennadius sunak içinde dua ederken, kendisine hakaret eden bir iblisin hayaletini gördüğü söylenir.

Sayfa 113

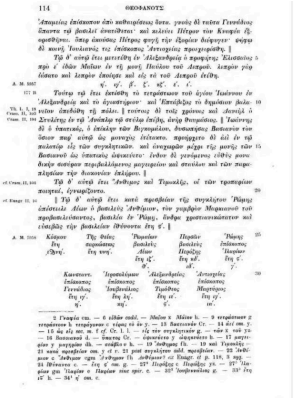
Gennadius, kilisenin hakimiyetini korumak için bunun için çok dua etti. Aynı yıl Stoudios, Prodromos kilisesini inşa etti ve orada "Uyuyamayanlar" (Akoimetoi) manastırından keşişleri yerleştirdi. Praepositus Gratiosus da Altın Kapı dışında Aziz Cyriacus kilisesini inşa etti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu

5956	46	Leon	Perozes	Hilarion

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Gennadius	Juvenalis	Timotheus	Martyrus

Bu yılda imparator Leon, damadı Zeno'yu tüm Doğu'nun generali, Basiliscus'u ise Trakya'nın generali yaptı. Zeno, Antakya'ya geldiğinde piskopos Martyrus'u buldu. Ancak Petrus Knapheus, Zeno'yu ve piskopos Martyrus'u kışkırtarak "Tanrı bizim için çarmıha gerildi" ifadesini Trisagion ilahisine ekletti, bu ifade bugün bile bazı yerlerde söylenir. Martyrus, Konstantinopolis imparatoru Leon'un yanına gidip büyük bir saygıyla karşılandı. Antakya'ya dönüp halkın huzursuz olduğunu görünce, Zeno'nun bu kargaşaya destek verdiğini anlayıp piskoposluktan çekildi. Petrus Knapheus, Antakya tahtına atladı ve Ioannes'i atadı.

Sayfa 114

Gennadius, Apamea piskoposunun görevden alındığını bildirdi ve Petrus Knapheus'un sürgüne gönderilmesini emretti; bunu duyan Petrus kaçarak sürgünden kurtuldu. Antakya piskoposu Iulianus ortak bir oylama ile atandı.

Bu yılda, İskenderiye'de peygamber Elisa'nın kalıntıları taşındı. 1 Mayıs'ta Paulus manastırında görüldü; zira cüzamlıları iyileştirmişti ve cüzamlıların yerleştirildiği yere konuldu.

Bu yılda İskenderiye'de Aziz Ioannes'in dört köşeli yapısı inşa edildi ve hamam şehre verildi. Bu dönemde Anaplus'ta sütun üzerinde duran Daniel adında harika bir adam vardı. Konsül Vigomalos, Aziz Basianus'u keşiş olarak yanına aldı ve sarayda senatörler arasında ilerledi. Manastıra gidip keşiş cübbesi giyerek mutfak ve ahır işlerinde hizmet etti.

Bu yılda Anthimus ve Timocles adlı kişiler tanındı. Aynı yılda, Roma senatosunun elçiliği üzerine İmparator Leon, damadı Anthimios'u Roma'da imparator olarak atadı; 5 yıl boyunca Hristiyanlıkla ve dindarlıkla krallığı yönetti.

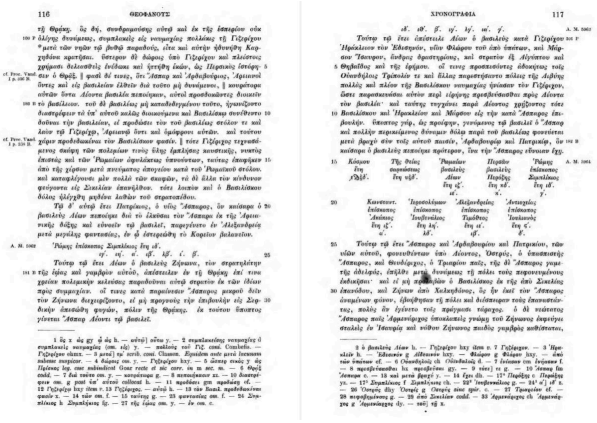
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu

5958	49	Leon	Perozes	Hilarion

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Gennadius	Juvenalis	Timotheus	Martyrus

Sayfa 115

Bu yılda gökyüzünde, her akşam trompet biçiminde bir bulut işareti belirdi.
Bu yılda İskenderiye'ye 3000 adam geldi, büyük bir sarnıç inşa edildi ve İskenderiye'deki iki hamam, Hygeia ve Iasis ile Nil nehri Chersaios'tan Kopreon'a kadar kazıldı.
Bu yılda, bir Antakyalı ve filozof olan Quaestor Isoscius, İmparator tarafından Yunanlı olmakla suçlandı ve Konstantinopolis'teki praetorların valisi tarafından sorgulanması emredildi. Zeuxippus'a elleri arkadan bağlı getirilince, vali Pousaios ona "Kendine bak, ne haldesin?" dedi. O ise "Görüyorum ve şaşırmıyorum; bir insan insani felaketlere uğrar, tıpkı bana yargıladığın gibi yargıla" dedi. Halk imparatoru övdü ve imparator onu serbest bırakarak kendi ülkesine gönderdi.
Bu yılda İmparator Leon, Afrikalıların hükümdarı Gaiseric'e karşı büyük bir filo hazırlayıp gönderdi. Gaiseric, Marcianus'un ölümünden sonra Romalıların topraklarına saldırıp birçok kişiyi esir alarak şehirleri yıktı. İmparator, Doğu denizinden 1000 gemi toplayarak onları gönderdi. Bunun için 100.000 libre altın harcandığı söylenir. Filonun komutanlığına ve valiliğine, Augustina Verina'nın kardeşi olan ve İskitlerle birçok kez savaşmış olan Basiliscus atandı.

Sayfa 116

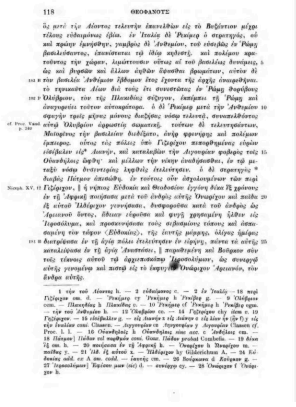
Trakya'da. Batı'dan gelen kuvvetlerin de katılımıyla, deniz savaşlarında Gaiseric ile defalarca çatıştı ve gemilerin çoğunu denizin derinliklerine gömdü, ancak Kartaca'yı ele geçiremedi. Daha sonra Gaiseric'in hediyeleri ve parasıyla kandırıldı, boyun eğdi ve yenildi; Pers tarihçisi Trakya'da diyor. Aspar ve Ardaburius'un Arius yanlısı oldukları ve imparatorluğa gelemeyecekleri için, İmparator Leon'u hafife alarak devleti yöneteceklerini umduklarını söylerler. İmparator bunu kabul ederek, imparatorluğun işlerini kendi lehine çevirmeye çalıştı ve Basiliscus ile Gaiseric'in aynı Arius inancından olması nedeniyle imparatorluk filosunu ve ordusunu ona ihanet

etmek üzere anlaştılar. Gaiseric, Romalıların korumasız uyuduğunu görünce, ateş yakıcı maddelerle dolu gemilerini üzerlerine gönderdi; çoğu gemiyi yaktı, diğerleri ise tehlikeden kaçarak Sicilya'ya döndü.
Bu yılda, Aspar'ın oğlu Patricius, İmparator Leon tarafından Caesar yapıldı, çünkü Aspar'ı Arius sapkınlığından çekip imparatora yakınlaştırmak istiyordu; büyük bir şatafatla İskenderiye'ye geldi ve Koreion hamamını inşa etti.
Bu yılda İmparator Leon, Doğu'nun generali ve damadı Zeno'yu askeri bir görev için Trakya'ya gönderdi. Aspar, Zeno'yu öldürmeye çalıştı, ancak Zeno durumu fark ederek Trakya'da bir şehre kaçtı.
Sayfa 117
Bu yılda İmparator Leon, Gaiseric'e karşı Edessalı Herakleios'u, Florus'un oğlu ve eski konsül, ve İsauryalı Marson'u, enerjik adamları, Mısır, Thebais ve çöllerden gelen orduyla gönderdi. Gaiseric, bu orduya karşı barış görüşmeleri yapmaya mecbur kaldı. Aspar, imparator tarafından büyük gücü nedeniyle şüpheyle karşılandı ve kısa bir süre sonra çocuklarıyla birlikte, yani Ardaburius ve Patricius ile, imparatorun daha önce Caesar yaptığı kişiyle, öldürüldü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5964	46	Leon	Perozes	Simplicius

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Juvenalis	Timotheus	Iulianus

Bu yılda Aspar, Ardaburius ve Patricius'un Leon tarafından öldürülmesinin ardından, Ostrys ve Aspar'ın hizmetkârı Gaiseric'in kardeşi, kuvvetleriyle şehre saldırarak intikam almaya çalıştı. Sicilya'dan dönen Zeno, Kalkedon'dan şehre yardım ederek ayaklanmayı bastırdı. Aspar'ın küçük oğlu Armenarchos, Zeno'nun tavsiyesiyle İsauryalı olarak kaçtı ve Zeno'nun gayrimeşru kızının damadı oldu.

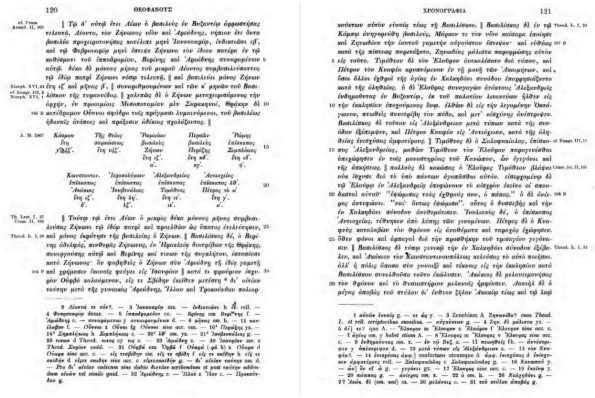
Sayfa 118
Leon'un ölümünden sonra Byzantion'a dönen kişi, sonuna kadar mutlu yaşadı. İtalya'da, Roma'da hüküm süren dindar Anthemius'un damadı ve general Ricimer, kendi akrabasına karşı ayaklandı. Savaş ülkeye hakim olunca, imparatorun

kuvvetleri açlıktan, derilerin ve diğer yenmez şeylerin tadına bakacak hale geldi ve İmparator Anthemius yedi yıllık saltanatından sonra öldürüldü. O sırada Leon, Roma'daki karışıklıklardan dolayı Placidia'nın eşi Olybrius'u Roma'ya gönderdi ve onu imparator ilan etti. Ricimer, Anthemius'un öldürülmesinden üç ay sonra, Olybrius da vücut hastalığından vefat etti. Onların ölümünden sonra Maiorinos imparatorluğu devraldı; o zeki bir adamdı ve savaşlarda deneyimliydi. Gaiseric tarafından harap edilmiş şehirleri görünce Libya'ya girdi, Liguria'yı ele geçirdi ve Vandallara karşı korkutucu göründü; zaferi elde etmek üzereyken dizanteri hastalığına yakalanarak öldü. General Patmos'a geçti. Bu sırada Gaiseric, on altı yıl boyunca Afrika'da eşi Huneric ile birlikte yaşayan ve ondan bir çocuğu, Hilderich'i doğuran, Theodosius'un torunu küçük Eudocia ile meşguldü. Eşinin Arian olmasından dolayı huzursuz olan Eudocia, kaçış yolunu kullanarak Yeruşalim'e geldi, kutsal yerleri ziyaret etti ve büyükanne Eudocia'nın mezarını öptü. Kutsal şehirde kaldığı günlerden sonra barış içinde öldü; her şeyini Yeruşalim başpiskoposuna, kocası Huneric'in Arian dininden kaçmasına yardım ettiği için sadık bir yardımcısı olarak bıraktı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5965	46	Leon	Perozes	Simplicius

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Juvenalis	Timotheus	Iulianus

Bu yılda İmparator Leon, Zeno'nun oğlu ve kendi torunu olan, eşi Ariadne'den doğan kişiyi imparator ilan etti. Olybrius'un ölümünden sonra Ricimer ve Maiorinos, Glycerius İtalya'da imparator ilan edildi; o önemsiz bir adamdı. Birkaç ay hüküm süren Nepotianus, Dalmatius'u iktidardan attı ve bir süre kendisi hüküm sürdü. Onu deviren Orestes, kendi oğlu Augustulus lakaplı Romulus'u, Roma şehrinin kurulmasından 1224 yıl sonra, İtalya'nın imparatoru olarak atadı. Ve belirtmek gerekir ki, Batı'daki Roma imparatorluğu Romulus ile birlikte sona erdi. Daha sonra Got soyundan gelen Odoaker İtalya'ya girdi, barbar bir orduyla yönetimi ele geçirdi ve Romalıların ata yasalarına göre "patricius" unvanını alarak iktidarı elinde tuttu. İtalya'nın deniz kenarındaki Ravenna şehrinde mutlu ve iyi bir yaşam sürdü.
Bu yılda bulutlardan ateşin yağdığına dair tozlar indi, herkes ateşin yağdığını düşündü. Herkes törenle yürüdü ve herkes bunun Tanrı'nın hayırseverliğiyle söndürülen bir ateş olduğunu söyledi.

Sayfa 120

Bu yılda, Byzantion'da hastalanan İmparator Leon vefat etti; Zeno ve Ariadne'nin henüz çocuk olan oğlunu imparator ilan ederek Ocak ayında, 12. indiksiyonda bıraktı. Şubat ayında ise, Verina ve Ariadne'nin de katılımıyla, hipodromdaki tahta kendi babası Zeno'yu oturttu. Küçük Leon, babası Zeno ile sadece on ay ortak imparatorluk yaptıktan sonra hastalıktan vefat etti. Zeno, Basiliscus'un zorbalığının 9 ayı da dahil olmak üzere 17 yıl ve 2 ay boyunca tek başına hüküm sürdü. Zeno yönetimi kötü bir şekilde ele aldı; Sarazenler Mezopotamya'yı yağmaladı, Hunlar ise imparatoru uygunsuz zevkler ve adaletsiz eylemlerle meşgulken Trakya'ya akın ederek devlete büyük zarar verdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5967	46	Zeno	Perozes	Simplicius

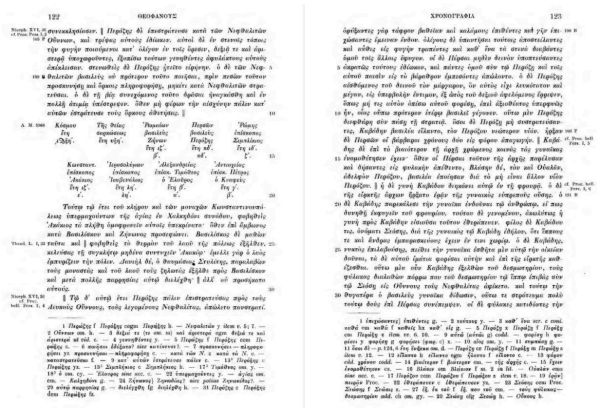
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Juvenalis	Timotheus	Petrus I

Bu yılda, babası Zeno ile on ay ortak imparatorluk yapan küçük Leon, konsül olarak ortaya çıktıktan sonra vefat etti. Basiliscus, Trakya'nın Herakleia şehrinde ikamet eden Verina ve Zeno'nun kayınvalidesi, bazı senatörlerin de yardımıyla Zeno'ya karşı ayaklandı. Zeno, Ariadne, İllus ve Trocundus ile birlikte Ourba denilen sağlam kaleye kaçtı ve orada kuşatıldı.

Sayfa 121

Basiliscus'un niyetine göre yönetenlerin lehine. Basiliscus, Kampus'ta imparator ilan edildi; oğlu Marcus'u Caesar yaptı ve eşi Zenobia'yı imparatoriçe (augusta) olarak taçlandırdı. O, derhal inanca karşı savaş açtı, bilhassa Zenobia onu buna teşvik etti. Timotheus Aelurus'u ve "Uyuyamayanlar" (Akoimetoi) manastırında saklanan Petrus Knapheus'u ve Kalkedon kutsal sinodunun diğer düşmanlarını gerçekliğe karşı çağırdı. Aelurus, Byzantion'da bulunan düzensiz İskenderiyelileri toplayarak, saraydan dışarı çıkıp binek hayvanı üzerinde Octagon denilen kiliseye gitti; orada ayağını kırarak utanç içinde geri döndü. Basiliscus, sinod kararlarına göre onu

İskenderiye'ye gönderdi ve Petrus Knapheus'u Antakya'ya, her ikisini de gerçeğe karşı güçlendirerek gönderdi. İskenderiye piskoposu Timotheus Aelurus'un Canopus manastırlarına geldiğini ve çilekeşliğinin başladığı yer olduğunu öğrenen Salophakialos, Timotheus Aelurus'un gelmesiyle oradan çekilmek zorunda kaldı. Aelurus, Timotheus'a zarar vermek için elinden geleni yaptı ama herkes tarafından sevildiği için ona gücü yetmedi. Aelurus İskenderiye'ye girerken, o meşhur utanç verici sözü haykırdı: "Düşmanlarıma yedirdim, ey Papa." O da karşılık verdi: "Evet, yedirdin." Bu sapkın kişi Kalkedon sinodunu lanetledi. Antakya piskoposu Iulianus, olanlardan ötürü üzüntüden öldü. Petrus Knapheus tahtı ele geçirip lanetlere ve karışıklıklara yol açtı. Bu yüzden, Trisagion ilahisine ekleme yapılmasıyla cinayetler ve yağmalar meydana geldi. Basiliscus, Kalkedon sinodunu genel bir kararla kaldırdı ve Konstantinopolis piskoposu Akakios'a da aynısını yapmasını emretti. Ancak şehir, kadınları ve çocuklarıyla birlikte Basiliscus'a karşı kilisede toplandı ve bunu engelledi. Akakios, tahtı ve sunağı siyaha boyayarak yas tuttu. Büyük Daniel, sütundan inerek o andaki gayretiyle Akakios ve halkla birlikte karşı çıktı.

Sayfa 122

Perozes, Nephthalit Hunlarına karşı sefere çıktı ve onları bozguna uğratarak sürdü. Onlar dar geçitlerde kaçarken, sağdan ve soldan kuşatılarak savunmasız bırakıldılar. Darboğazda kalan Perozes barış istedi. Nephthalit kralı, Nephthalit ordusuna karşı bir daha savaşmayacağına dair yemin edip güvence vermeden bunu yapmayacağını söyledi. Perozes buna zorla boyun eğmek zorunda kaldı ve büyük bir utançla geri döndü. Ancak utancından dolayı yeminini bozarak onlara tekrar saldırdı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5968	46	Zeno	Perozes	Simplicius

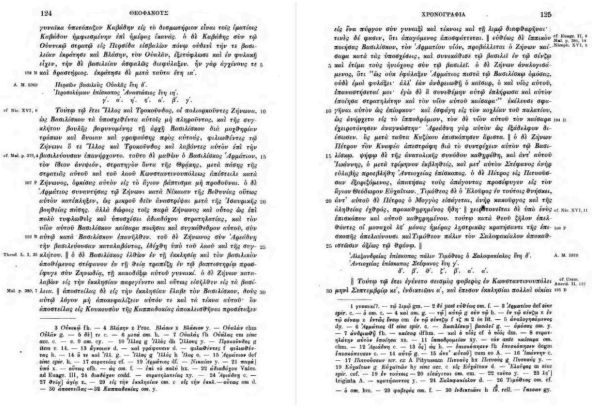
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Juvenalis	Timotheus	Petrus Knapheus

Bu yılda, Konstantinopolis'te Kalkedon sinodunu savunan din adamları ve keşişler, Akakios'un halkla hemfikir olduğunu görünce korkuya kapıldılar; bu yüzden Akakios,

Basiliscus ve Zeno'ya karşı kürsüden konuştu. Basiliscus bunu öğrenince ve halkın öfkesinden korkunca şehirden çıktı. Senatörlerin Akakios ile görüşmesini yasakladı, çünkü halk şehri ateşe verecekti. Harika Stylites Daniel, keşişleri ve müritlerini alarak Basiliscus'un yanına çıktı ve ona büyük bir cesaretle konuştu, ancak Basiliscus onu dinlemedi. Aynı yılda Perozes, Ak Hunlara, yani Nephthalitlere tekrar saldırdı ve tüm ordusuyla birlikte yok oldu.

Sayfa 123

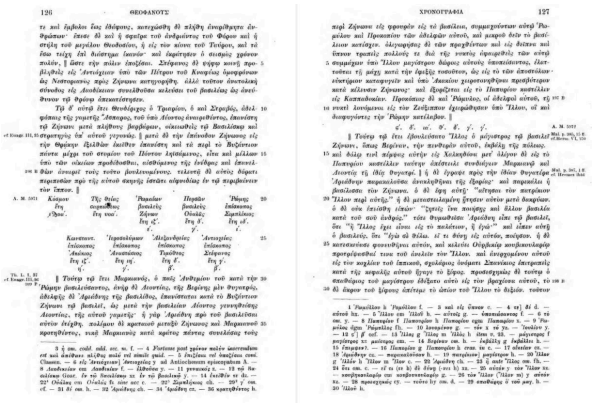
Derin bir hendek kazıp üzerini kamışlar ve toprakla kapatarak beklediler. Perozes'in gönderdiği az sayıdaki kişi tuzaklara düşüp kaçınca, diğerleri de dar geçitlerden geçmeye çalışırken benzer şekilde kaçtılar. Persler hiçbir tehlike sezmeden onları takip ettiler ve Perozes ile birlikte hepsi uçuruma düşerek yok oldular. Perozes, yaşadığı felaketi fark edince, çok değerli olan inciyi sağ kulağından çıkarıp fırlattı, böylece kimse onu geri taşımasın diye; çünkü bu inci, bir önceki kralın sahip olduğundan daha değerliydi. Böylece Perozes, tüm ordusuyla birlikte yok oldu. Perozes ile birlikte gitmeyenler, Perslerin küçük oğlu Kavad'ı kral seçtiler. Kavad, Persleri iki yıl boyunca haraç ödemeye zorladı. Kavad iktidarı eline alınca, kadınların ortak olması gerektiğine dair kanun çıkardı. Bu yüzden Persler iktidarı bıraktılar ve Pers oğlunun kardeşi Vlas ve Valan'ı, Perozes'in başka oğlu olmadığı için kral yaptılar. Kavad'ın karısı ona hapishanede hizmet ediyordu ve kadın güzel olduğu için hapishane gardiyanı ona aşık oldu. Kavad, karısını adamın yanına gitmeye ikna etti ve böylece hapishaneden kaçmayı başardı. Kavad hapishaneden çıkınca, gardiyanları atlattı ve atıyla birlikte bir arkadaşının yardımıyla Nephthalit Hunlarına ulaştı. Kral ona kızını verdi ve ona büyük bir orduyla Perslere geri gönderdi.

Sayfa 124

Kavad'ın karısı, Kavad'ın giysilerini giyerek kendisini onun yerine hapishaneye kapattırmıştır. Kavad, Hun ordusuyla Pers topraklarına girerek krallığı ele geçirmiştir. Vlas ve Valan'ı kör edip hapse attıran Kavad, saltanatını güvenli bir şekilde sürdürdü ve bu dönemde zeki ve enerjik bir hükümdar olarak tanındı. Zeno'yu kuşatan İllus ve Trocundus, Basiliscus'un yönetiminin kötülüğü ve akılsızlığı nedeniyle Zeno ile dostluk kurup imparatorluk başkentine geri dönmeye karar verdiler. Bunu öğrenen Basiliscus, yeğeni Armatius'u Zeno'ya karşı göndermiş ancak Armatius, Zeno tarafından kendisine vaat edilen unvanlar ve rüşvetlerle kandırılarak ona ihanet etmiştir. Zeno başkente ulaştığında halk ve senato tarafından kabul edilmiş, Basiliscus ise tacını kilisedeki kutsal sofraya bırakıp eşi Zenobia ile birlikte kaçmıştır.

Zeno, Basiliscus'u ele geçirerek onu ve çocuklarını Kapadokya'daki Cucusus'a gönderip orada ölmelerini emretmiştir.
Sayfa 125
Bazı tarihçilere göre Basiliscus bir kulede eşi ve çocuklarıyla birlikte açlıktan ölüme terk edilmiş veya başı kesilmiştir. Zeno, Armatius'un oğlu Basiliscus'u Caesar ilan etmiş ancak daha sonra ona olan güvenini kaybederek öldürtmüştür. Petrus Knapheus, Doğu sinodunun oylarıyla görevden alınmış, yerine dindar bir adam olan Stephanus Antakya piskoposu olmuştur. Timotheus Aelurus bu dönemde ölmüş, yerine Petrus Mongus geçmiştir. Daha sonra, otuz kişilik bir grup tarafından İskenderiye'deki tahtından uzaklaştırılan Petrus Mongus'un yerine Salophakialos tekrar piskoposluk makamına iade edilmiştir. Konstantinopolis'te 25 Eylül'de korkunç bir deprem meydana gelmiş ve birçok ev yıkılmıştır.

Sayfa 126
Ve sundurmalar yerle bir oldu; sayısız insan öldü, Büyük Theodosius'un heykeli ve Forum'daki küre, Taurus'un sütununa devrildi ve iç duvarlar önemli bir mesafe boyunca uzun süre sarsıldı, öyle ki şehir dehşete düştü. Stephanus, Petrus Knapheus tarafından Nestorculukla suçlanarak Zeno'ya şikayet edildi. Ancak Laodikeia'da toplanan Doğu sinodu, imparatorun emriyle onu suçsuz bularak tahtına iade etti.
Bu yılda, Aspar'ın oğlu ve Leon tarafından öldürülen Aspar'ın kardeşi Theodericus Strabo, birçok barbarla birlikte Zeno'ya döndü, Basiliscus ile yakınlaştı. Zeno Trakya'dan döndükten sonra, Byzantion çevresini Pontus ağzına kadar yağmaladı, sonra kendi adamları tarafından ihanete uğrayacağını hissederek pusuya düşürdü ve onları öldürdü, kendisi ise ani bir şekilde çadırın önünde mızrakla ölerek atının üzerine düştü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5971	46	Zeno	Valas	Simplicius

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu

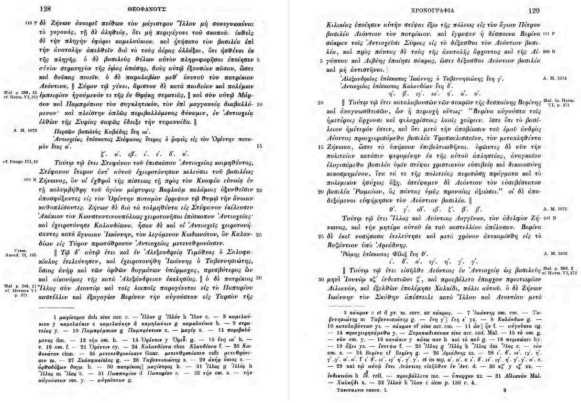
Akakios	Anastasios	Timotheus	Stephanus

Bu yılda, Anthemius'un oğlu ve Leon ile Verina'nın kızı, İmparatoriçe Ariadne'nin kız kardeşi Leontia'nın eşi Marcianus, Byzantion'da Zeno'ya karşı ayaklandı. Zeno ve Leon'un saltanatından sonra doğan Leontia'nın eşiydi. Zeno ve Marcianus arasında şiddetli bir savaş patlak verdi, Marcianus herkesi yenerek güç kazandı.

Sayfa 127

Zeno'yu sarayda kuşattı, beraberinde kardeşleri Romulus ve Procopius vardı ve neredeyse sarayı ele geçirecekti. Yapılanları önemsemeyip ziyafetlere ve uykuya dalınca, geceleyin maiyetinden birçok kişi ayrıldı, ertesi günkü savaşta kuvvetleri azaldı, Havariler kilisesine sığındı ve Akakios tarafından Zeno'nun emriyle papaz olarak atandı ve Kapadokya'daki Papurius kalesine sürüldü. Procopius ve Romulus, Zeuxippus'ta gece yıkanırken İllus tarafından tutuklandılar ve Roma'ya kaçtılar.

Bu yılda, magistros İllus, İmparator Zeno'ya kayınvalidesi Verina'yı şehirden uzaklaştırması için tavsiyede bulundu. İllus, onu kurnazlıkla Kalkedon'a gönderdi ve oradan kısa süre sonra Kapadokya'daki Papurius kalesine, kızı Leontia ile birlikte Markianus'un yanına gönderdi. Verina kendi kızı Ariadne'ye mektup yazarak sürgünden kurtarılması için yalvardı ve Zeno'dan rica etmesini istedi. Zeno ona "Sen kocana karşı başka bir imparator daha mı oluşturmak istiyorsun?" dedi. Ariadne öfkelenerek "İllus sarayda mı kalmalı, ben mi?" dedi ve imparator "İstediğini yap" dedi. Sonra İllus'un öldürülmesini planladı ve cubicularius Ourbikios'a İllus'u öldürmesini emretti. İllus hipodromun dönerli yoluna geldiğinde, Spanakios adındaki bir scolarius onun üzerine saldırdı ve magistros'un spatharios'u onu kollarıyla yakaladı ve kılıcın ucu İllus'un sağ kulağını kesti.

Sayfa 128

Zeno, magistros İllus'u, yaşananlardan haberi olmadığına ikna edemedi. İllus yarası iyileşince deve kürkünden bir başlık taktı. Hava değişimi için Doğu'ya gitmeyi, çünkü yaradan dolayı hastalandığını, imparatordan talep etti. İmparator, onu tamamen bilgilendirmek isteyerek, ona tüm Doğu'nun komutanlığını verdi ve ona tam yetki tanıdı. Yanına patricius Leontius'u aldı; Leontius, Trakya ordusunu yöneten, eğitim ve savaş deneyimi bakımından en iyisiydi. Yanında, büyücülükle suçlanan ve kendisine büyük bir güç atfeden Marson ve Pamphrepius da vardı. Antakya'ya gelerek Suriye'deki zorbalığını açıkça gösterdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5973	46	Zeno	Kavad	Simplicius

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Anastasios	Timotheus	Petrus

Bu yılda, Antakya piskoposu Stephanus vefat edince, imparator Zeno'nun emriyle yerine başka bir Stephanus atandı. İman düşmanları, Petrus Knapheus'a olan yakınlığı nedeniyle, onu vaftiz havuzunda Aziz şehit Barlaam'ın sivri uçlu kamışlarıyla öldürüp Orontes nehrine attılar. Zeno, Stephanus'a yapılan bu cüretkarlık üzerine öfkelendi ve Konstantinopolis piskoposu Akakios'un Antakya piskoposu olarak atanmasını emretti. O da Kalandion'u atadı. Antakyalılar ise bilmeden, Kudonlar denilen Ioannes'i, Kalandion'un ardından Antakya'nın ilk tahtına oturttular.

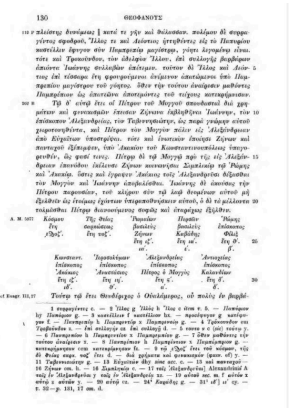
Bu yılda İskenderiye'de Timotheus vefat etti ve yerine İskenderiye kilisesinin ortodoks doktrinlerini savunan kutsal bir adam olan Ioannes Tabennesiotes piskopos olarak atandı. Patricius İllus, Leontius ve diğerleriyle birlikte Papurius kalesine vardı ve imparatoriçe Verina'yı çıkarıp Kilikya'daki Tarsus'a getirdi.

Onu şehrin dışındaki Aziz Petrus kilisesinde taçlandırdı. İmparatoriçe Verina, Antakya'daki Suriyelilere, Leontius'u imparator olarak kabul etmeleri için yazdı. Doğu'nun tüm ileri gelenlerine, Mısır ve Libya'ya da mektuplar göndererek Leontius'u imparator olarak kabul etmelerini ve karşı gelmemelerini sağladı.

Bu yılda, İmparatoriçe Verina'nın mektupları ele geçirilip okunduğunda içerikleri şöyleydi: "Augusta Verina'dan halkımıza ve Hristiyan halkımıza selamlar. Bilmelisiniz ki, imparatorluk bizimdir ve kocam Leon'un ölümünden sonra, Zeno'nun yönetiminin açgözlülüğü nedeniyle bizi üzdüğünü görünce, imparatorluğu dindarlıkla ve adaletle süslenmiş bir Hristiyan'a teslim etmenin gerekli olduğunu düşündük. Bu yüzden, en dindar Leontius'u Romalıların imparatoru olarak taçlandırdık." Onlar da bunu kabul ederek Leontius'u imparator olarak selamladılar.

Bu yılda İllus ve Leontius, Zeno'nun kardeşi Longinus'u ve annesini kaleden çıkardılar. Verina orada vefat etti ve bir yıl sonra naaşı Ariadne tarafından Byzantion'a getirildi.

Bu yılda Leontius, imparator olarak Haziran ayında, 6. indiksiyonda Antakya'ya girdi ve praetorian valisi Lilianus'u atadı. Halkid'e gidip savaştı. Zeno ise İskit Ioannes'i, İllus ve Leontius ile savaşması için gönderdi.

Sayfa 130

Hem karadan hem de denizden büyük bir kuvvetle. Şiddetli bir savaş patlak verince, İllus ve Leontius yenildiler ve Papurius kalesine kaçtılar, yanlarında magistros ve büyücü olduğu söylenen Pamphrepius da vardı. Daha sonra İllus'un kardeşi Trocundus'u barbarları toplarken yakalayan Ioannes, onu gönderdi. İllus ve Leontius, dört yıl boyunca kalede kapalı kalarak büyücü magistros Pamphrepius tarafından oyalandılar. Onun öldürüldüğünü öğrenen Pamphrepius'u, kale duvarından aşağı attılar.

Bu yılda, Petrus Mongus, para ve hile ile Zeno'yu ikna ederek, İskenderiye piskoposu Ioannes Tabennesiotes'i sürgüne göndertti ve yerine Petrus Mongus'u Euchaita'dan döndürerek İskenderiye'ye atadı. Zeno, her yerde birliği sağladı ve Konstantinopolis piskoposu Akakios'un yönlendirmesiyle, bazılarına göre, Petrus Mongus'a İskenderiye'ye döndükten sonra Roma piskoposu Simplicius ve Akakios ile birlik kurmasını emretti. O da İskenderiyelilere mektup yazarak Mongus'u kabul etmelerini ve Ioannes'i dışlamalarını bildirdi. Ioannes, Petrus'un gelişini duyunca, kendisi için ölmeye hazır olan din adamları ve halk, dışarı çıkmamasını istediler. Ancak Ioannes, olacakları bilerek bilgece ve sakin bir şekilde dışarı çıktı.

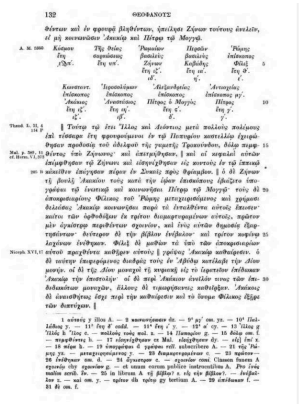
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5977	46	Zeno	Kavad	Philis

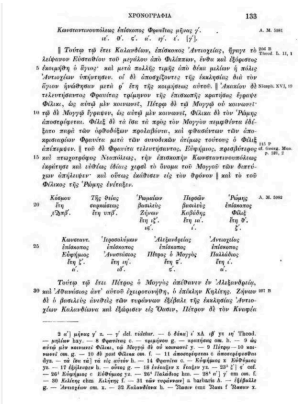
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Anastasios	Petrus Mongus	Kalandion

Sayfa 131

Romalılara göre cesur, sağduyulu ve bilgili biriydi. Byzantion'da rehin tutulduğunda en iyi öğretmenlerden ders almıştı; babası Valamer'in, Leon döneminde Attila'nın çocuklarına karşı savaştığı Gotlardandı. Zeno onu Trakya'dan Byzantion'a çağırıp konsül atadı ve Trakya komutanı olan İskit Ioannes ile birlikte İllus'a karşı gönderdi. İllus ve Leontius Papurius kalesine kapatıldıktan sonra, Trakya'daki Gotları bırakıp Byzantion'a geldi; şehri kuşatmadı, söylendiğine göre, geri dönüp Trakya'ya gitti ve Zeno'nun teşvikiyle İtalya'ya girdi. Odoaker ise Ravenna'da hüküm sürerek büyük bir

krallık kurdu. Diğer birçok barbarı da yönetti, özellikle Vandalları, Gaiseric ölmeden önce onlara karşı silah çekmedi, İtalya'ya gelmeden önce Roma'yı ele geçirdi ve Batı'nın tümüne hükmetti.
Bu yılda Doğu piskoposları Akakios'a, Mongus ile birlik kurduğu için sitem ettiler. O, Mongus ile birlik kurmalarını zorla dayattı. Batıdakiler, Simplicius öldükten sonra, İskenderiyeli Ioannes'in Roma'ya gidip Akakios'u kötülüklerin sorumlusu tuttuğunu belirten Philis'i beklediler. Philis, Aziz Petrus kilisesinde bir sinod toplayıp iki piskopos atadı ve Konstantinopolis'e bir temsilci göndererek Zeno ve Akakios'tan Petrus Mongus'u ve İskenderiye'nin sapkınlarını dışlamalarını istedi.

Sayfa 132
Ve hapsedildiklerinde, Zeno, Akakios ve Petrus Mongus ile birlik kurmazlarsa onları öldürmekle tehdit etti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5980	46	Zeno	Kavad	Philis

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Akakios	Anastasios	Petrus Mongus	Petrus

Bu yılda İllus ve Leontius, Papurius kalesinde dört yıl boyunca kuşatıldıktan sonra, kardeşleri Trocundus'un ihanetiyle Zeno tarafından kurnazlıkla gönderilenler tarafından ele geçirildiler. Başları kesilerek Zeno'ya gönderildi ve hipodromda mızraklara takıldı. Oradan Sycae'ye zafer alayı için götürüldüler. Zeno, Akakios'un tavsiyesiyle piskoposları "Henotikon" (birlik belgesi) imzalamaya ve Petrus Mongus ile birlik kurmaya zorladı. Roma elçilerini rüşvetle kandıran Akakios, onları birlik kurmaya ikna etti. Ortodokslar üç kez itiraz etseler de, onları önce kanca gibi iplerle bağlayıp halka açık bir şekilde aşağıladılar, ikinci olarak kitapları (içine) attılar ve üçüncü olarak sepet içine koydular. Philis, elçilerin yaptıklarını öğrenince, Akakios'a görevden alma mektubu yazdı. Bu mektubu taşıyanlar, Abydos'taki keşişlere ulaştı ve Akakios'a mektubu verdiler. Akakios, mektubu getiren keşişleri hapse attırdı.

Akakios, görevden alınmayı dikkate almadı ve Petrus Mongus'un ismini diptiklerden (kilise kayıtları) sildi.

Sayfa 133

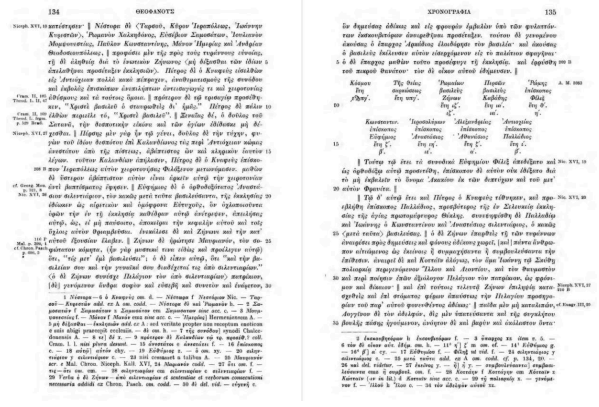
Konstantinopolis piskoposu Phravitas 3 ay.

Bu yılda Antakya piskoposu Kalandion, Büyük Eustathios'un naaşını, sürgünde vefat ettiği Philippi'den getirdi ve Antakya şehri, vefatından 80 yıl sonra büyük bir onurla karşıladı. Phravitas'ın ölümünden sonra, 3 ay piskoposluk yapan Philis, mektubunda kendisinin Mongus ile birlik kurmadığını, Petrus Mongus'un ise kendisiyle birlik kurmadığını yazdı; Philis Roma'yı reddetti. Philis'in Mongus'a gönderdiği mektup Ortodokslar tarafından ele geçirildi ve elçiler Phravitas ile birlikte sinod tarafından aşağılanarak gönderildi. Phravitas'ın ölümünden sonra, Neapolis'in piskoposu ve yoksulların koruyucusu Euphemius, Konstantinopolis piskoposluğunu ele geçirdi ve hemen Mongus'un ismini diptiklerden sildi, böylece Roma piskoposu Philis'in (talebini) yerine getirdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5982	46	Zeno	Kavad	Philis

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Euphemius	Anastasios	Petrus Mongus	Palladius

Bu yılda Petrus Mongus İskenderiye'de vefat etti ve yerine Athanasios (lakabı Kilites) atandı. İmparator Zeno, Antakya'daki Kalandion'u tiranlık suçlamasıyla piskoposluktan attı ve sürgüne gönderdi, Petrus Knapheus'u ise (tekrar atadı).

Sayfa 134

Petrus Knapheus Antakya'ya girdikten sonra birçok kötülük yaptı; sinodları lanetledi, piskoposları görevden aldı ve uygunsuz atamalar yaptı. Daha önce Trisagion ilahisine "Bizim için çarmıha gerilen Mesih kral" ifadesini eklemişti. Şeytanın hizmetkârı Petrus, efendinin ve azizlerin ikonlarının kabul edilmemesini öğretti. Aslen Pers olan, talihsiz bir köle, Kalandion döneminde Antakya'ya bağlı köylerde inancından saptı, vaftiz edilmemiş olmasına rağmen kendisini ruhban sınıfından

gösterdi. Kalandion onu kovdu ancak Petrus Knapheus onu piskopos olarak atadı ve adını Philoxenus olarak değiştirdi. Daha sonra vaftiz edilmediğini öğrenince, atamasının vaftiz yerine geçtiğini söyledi. En dindar Anastasios, Eutyches'in fikirlerini savunan bir sapkını kiliseden kovdu. İmparator Zeno, Maurianus'a "Benden sonra kim imparator olacak?" diye sordu. O da "Senin ve karının saltanatını, saray memurlarından biri devralacak" dedi. Zeno, bilge, dindar ve erdemli bir adam olan Pelagius'u saray memurluğundan patriciusluğa yükseltti.

Sayfa 135

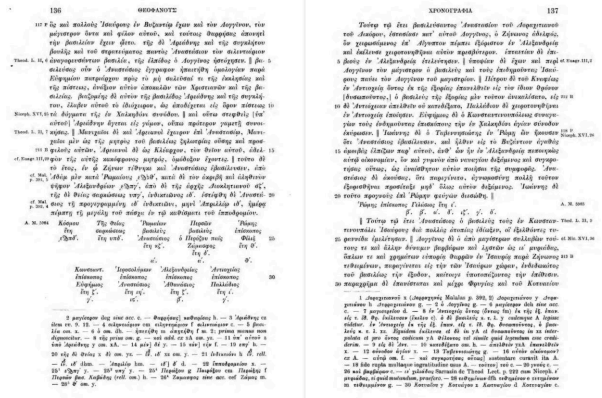
Mallarına haksız yere el konuldu ve muhafızlar tarafından hapse atıldı. Bu durumdan haberdar olan vali Arkadios, imparatora hakaret etti ve imparator, saraya girdiğinde onun katledilmesini emretti; vali kiliseye sığınarak acı bir ölümden kurtuldu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5983	46	Zeno	Kavad	Philis

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Euphemius	Anastasios	Athanasios	Palladius

Bu yılda Euphemius, Philis'in sinodunu ortodoks olarak kabul etti ancak Akakios'un ve Phravitas'ın isimlerini diptiklerden çıkarmadığı için onu piskopos olarak kabul etmedi.

Bu yılda Petrus Knapheus vefat etti ve yerine Seleukeia'daki Aziz Thekla kilisesinin rahibi Palladius piskopos oldu. Palladius, Ioannes ve Anastasios ile birlikte saltanatı kötü yönetti. Zeno, tiranları yok ettikten sonra haksız infazlara girişti, herkesi suçlayarak Kottas'ı sebepsiz yere öldürdü. Sonra Zeno, bilge ve adil Pelagius'u da öldürdü ve ölüm anında bile sürekli onun ismini andı. Çocuk bırakmadan öldü, kardeşi Longinus senatoyu yönetiyordu ancak o aptal, hantal ve edepsiz biriydi.

Sayfa 136

Byzantion'da çok sayıda İsauryalı bulunması ve magistros olan arkadaşı Longinus'a güvenmesi sayesinde, [Anastasios] imparatorluğu almaya cesaret etti. Ariadne ve senatonun onayıyla, silentiarion Anastasios imparator ilan edildi, bu durum

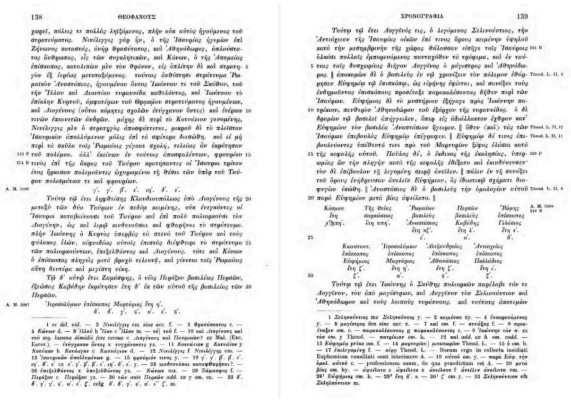
Longinus'un umutlarını boşa çıkardı. İmparator ilan edildikten sonra Anastasios, patrik Euphemius tarafından kilisenin inancını sarsmayacağına dair yazılı bir teminat vermesi istendikten sonra tahta geçti; çünkü patrik, Hristiyanları ve imparatorluğu layık olmayan birinin yönetmesine karşıydı. İmparatoriçe Ariadne ve senatonun baskısıyla, [Anastasios] kendi el yazısıyla imzasını verdi ve Kalkedon sinodunun doktrinlerini kabul etti. Bu şekilde taç giydikten sonra, daha önce kimseyle evlenmemiş olan Ariadne ile evlendi. Manichaeistler ve Arianlar, imparatorun annesinin sempatisi ve onunla aynı inancı paylaşması nedeniyle, Anastasios'un saltanatına seviniyorlardı. Zeno'nun öldüğü ve Anastasios'un imparator olduğu yıl, 5980 yılıydı. Anastasios, 5980 yılındaki Paskalya'da, 14. indiksiyonda, Nisan ayının bir gününde hipodromdaki tahta oturtuldu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5980	480	Anastasios	Kavad (Perozes'in oğlu)	Philis

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Euphemius	Anastasios	Athanasios	Palladius

Anastasios döneminde, Zeno'nun kardeşi Longinus ayaklandı; imparator onu Mısır'a sürgüne gönderdi ve orada rahip olarak atanmasını emretti. İskenderiye'de beş yıl yaşadıktan sonra vefat etti. İmparator, Longinus'a karşı duyduğu şüphe nedeniyle onu magistros görevinden aldı. Petrus Knapheus sürgünden döndüğünde, imparator onu Antakya'ya geri çağırdı ancak o gitmeyi kabul etmedi; Palladius'un Antakya'da kalmasını sağladı. Euphemius, Konstantinopolis'te toplanan piskoposlarla Kalkedon sinodunu kutsadı. İskenderiyeli Ioannes Tabennesiotes, Anastasios'un imparator olduğunu duyup ona yardım etmesi umuduyla Byzantion'a geldi ancak Anastasios ona büyük bir nankörlük göstererek sürgüne gönderilmesini emretti, Ioannes ise Roma'ya kaçarak kurtuldu.

Anastasios, Konstantinopolis'teki İsauryalıları kovdu; onlar da şehirden çıkınca isyan planladılar. Longinus, magistros görevinden alındıktan sonra çok sayıda barbarı topladı ve Zeno'nun İsauryalılar için sağladığı silah ve paralarla, imparatora karşı yürüyüşe geçti. Hemen ayaklanarak Frigya ve Kotnaion'a kadar ilerledi.

Sayfa 138

[Ayaklananlar] ilerledi, birçok şehri yağmaladı; ancak ordunun başında kendileri yoktu. Çünkü İsauryalıların lideri olarak Zeno döneminde atanmış olan en cüretkar insanlardan biri Niniliggis, senatörlerden biri ve Apameia piskoposu Konon, tahtlarını terk edip askerlik görevine geçtiler. Onların karşısında, İllus ve Leontius'un zorbalığını sona erdiren İskit Ioannes, ayrıca "Curtus" lakaplı Ioannes -her ikisi de Trakya ordusunun komutanlarıydı- ve Diogenes (bunlar okul komiteleriydiler) ile diğer övgüye değer adamların liderliğindeki Romalılar ordusu vardı. Kotnaion civarında savaş gerçekleştiğinde, Niniliggis öldürüldü ve İsauryalıların çoğu neredeyse yok oldu, ancak zorlukla kendilerini kurtarabildiler. Eğer ganimetler Romalılar için bir engel olmasaydı, savaşı tamamen kazanmış olacaklardı. Ancak, onlar öldürüldükten sonra, İsauryalılar Taurus dağlarının tepelerinde üç yıl boyunca, yerin konumu gereği surlarla çevrili kasaba ve kalelerde savaştılar.

Bu yılda, Taurus'un iki dağı arasında bulunan Klaudiopolis şehri Diogenes tarafından ele geçirilince, İsauryalılar Taurus'tan aşağı inemediler ve Diogenes'i uzun süre kuşattılar; o, açlıktan tehlikeye düşmüş ve ordusu zayıflamıştı. Ancak, Curtus lakaplı Ioannes dar geçitlerden geçip koruyucuları yakalayarak ansızın üzerlerine geldi ve kuşatıcıların ordusunu yok etti; Diogenes ve piskopos Konon dışarı çıktılar. Konon yaralandıktan kısa bir süre sonra vefat etti ve bu, Romalılar için ikinci ve en büyük zafer oldu.

Aynı yılda, Pers kralı Perozes'in oğlu Zamasphas, Kavad'ı sürgüne gönderdi ve Pers krallığında 4 yıl hüküm sürdü.

Sayfa 139

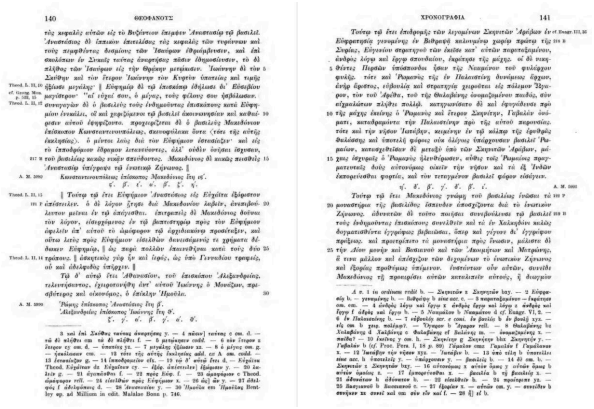
Bu yılda, Selinuntius lakaplı bir Longinus, Taurus dağının üzerinde, güneye bakan yüksek bir yerdeki İsauryalıların yaşadığı Antakya'yı, deniz yoluyla bölgeye gıda ve ihtiyaç maddelerini getiren birçok gemiyle besledi. Longinus ve magistros Athenodorus yoruldular. İmparator, savaşın uzaması nedeniyle yorgun düşerek piskopos Euphemius'a, barış istediği izlenimini vererek orada bulunan piskoposları İsauryalılar hakkında görüşmek üzere çağırmasını emretti. Euphemius, gizli bir niyetle, Athenodorus'un kayınpederi patricius Ioannes'i bu zorbalığın sona ermesi için gönderdi. O da imparatorun yanına koşup olanları anlattı, bu da imparator Anastasios ile Euphemius arasında uzlaşmaz bir düşmanlık doğurdu. Bu yüzden, Euphemius'a karşı İsauryalılar hakkında tuzak kuranlar oldu. Euphemius'un şehitler kilisesinde, tam kurban sunarken başına kılıçla vurulmasını planladılar. Kilisenin

koruyucusu Paulus, darbeyi başından aldı ve tehlikeye girdi. İhanet eden, "tespih" denilen yöntemle öldürüldü. Yine dağdaki toplantıda Euphemius'u öldürmeye çalıştılar ancak o, sivil kıyafetle kaçarak kurtuldu. İmparator Anastasios, Euphemius'tan onun inanç belgesini zorla geri aldı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5988	46	Anastasios	Kavad	Gelasius

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Euphemius	Martyrius	Athanasios	Palladius

Bu yılda İskit Ioannes, kuşatmayı ele alarak Longinus'u, magistros Longinus'u, Selinuntius'u, Athenodorus'u ve diğer zorbaları yakaladı.

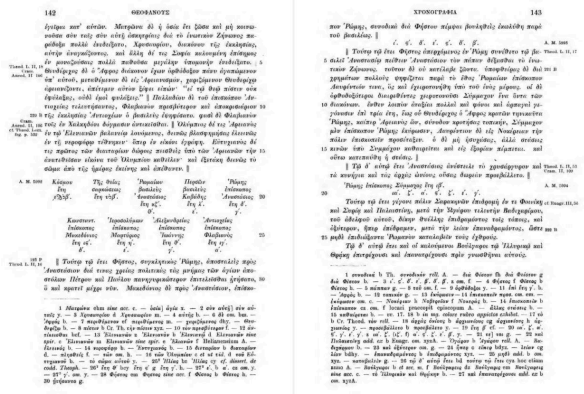
Sayfa 140

(Onların) kafalarını Byzantion'a, İmparator Anastasios'a gönderdi. Anastasios, hipodromda tiranların kafalarını ve esir İsauryalıları gösterip, Sycae'de direklere asarak herkese sergiledi. İsauryalıların çoğunu Trakya'ya sürdü. İskit Ioannes'i ve diğer Ioannes Curtus'u büyük onur ve konsüllükle ödüllendirdi. İmparator, magistros Eusebius aracılığıyla Euphemius'a, "Duaların, ey büyük adam, dostlarını korumadı" diye bildirdi. Euphemius'u suçlayıp, imparatoru memnun etmek için onun aforoz edilmesine ve görevden alınmasına karar verdiler. İmparator, o sırada kilisenin eşya sorumlusu (skeuophylax) olan Makedonius'u Konstantinopolis piskoposu olarak atadı. Halk, Euphemius'u destekleyerek hipodromda törenle yürüdü, ancak imparatorun kötülüğe yönelik zafer arzusunu engelleyemediler. Makedonius, kötü bir şekilde ikna edilerek Zeno'nun birlik belgesini (Henotikon) imzaladı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5989	46	Anastasios	Kavad	Philis

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius	Anastasios	Athanasios	Palladius

Bu yılda Euphemius, Anastasios tarafından Euchaita'ya sürgüne gönderildi. Makedonius'tan söz almasını istedi, Makedonius ise gitmeden önce söz veremeyeceğini söyledi. Makedonius'un vaftizhaneye girip Euphemius'a omuzu (omophorion) vermesine izin verildi. Euphemius, herkes tarafından iki şekilde övüldü; çünkü Gennadius tarafından eğitilmişti ve o, kutsal bir münzeviydi.
Aynı yılda İskenderiye piskoposu Athanasios vefat etti, yerine "Hmoulla" lakaplı rahip ve yönetici Ioannes atandı.
Sayfa 141
Bu yılda, Suriye'nin ilk bölgesi olan Euphratensis'in Bithra denilen yerinde, "Skinitai" denilen Arapların akını oldu. Orada bulunan general Eugenius onlarla savaştı ve savaşı kazandı. Yenilen Pers müttefikleri, Naaman kabilesinin lideri olan ve Filistin'deki kuvvetlerin başındaki en iyi adam, sağduyulu ve stratejik Romanus'un savaşı kazandığı birine aittiler. Romanus, o savaştan önce Gabalan adındaki bir Skinitai'yi, Filistin'e gelmeden önce bozguna uğrattı. Kızıldeniz körfezinde bulunan ve Romalılara çok az vergi ödeyen Iotabe adasındaki, Arapların elinde olan yeri ele geçirdi. Romanus, güçlü savaşla (adasını) özgürleştirdi, Romalılara ticaret yapma hakkı tanıdı ve adanın sakinlerine, Hindistan'dan gelen malları ve Romalılar için belirlenen vergiyi getirme izni verdi.
Bu yılda Makedonius, imparatorun tavsiyesiyle, Zeno'nun birlik belgesi nedeniyle ayrılan manastırları birleştirmeye çalıştı. Bunu yapamayacağını anlayınca, imparatora piskoposların toplanmasını ve Kalkedon'da yazılı olarak belirlenenleri teyit etmelerini tavsiye etti; bu da yazılı bir şekilde gerçekleşti. Manastırların birleşmesi için çabaladı, özellikle Dion, Bassianus, Akoimetoi ve Matrona manastırları için; bunlar, Zeno'nun birlik belgesini kabul edenlerden daha çok uzak duruyorlardı ve sürgünü isteyerek kabul ediyorlardı. İçlerinden biri karşı çıkınca, Makedonius onların tercihine göre onları terk etti, aksi takdirde sürgün edileceklerdi.

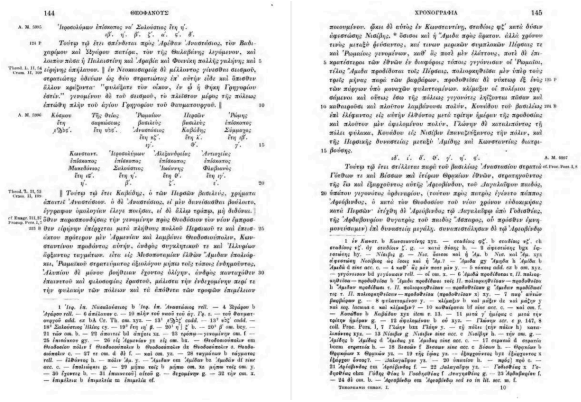
Sayfa 142
(Onları) onlara karşı kışkırtmak. Aziz Matrona, hala hayattayken ve Zeno'nun birlik belgesi yüzünden onlarla birlik kurmazken, beraberindeki münzevi kadınlarla birlikte

kilise diyakozu Chrysaphius'tan çok acı çekti ve büyük bir sabır gösterdi. Sophia adında başka seçkin bir münzevi kadın da çok acı çekti. Theodericus Afrikalı, kendisinin çok sevdiği diyakozunu, Arianizm'e geçtiği için, Theodericus'a (bu iyiliği) yaparak, ona kılıçla "Eğer inancını korumazsan, başkasını da koruyamazsın" diyerek gönderdi. Antakya piskoposu Palladius vefat edince, imparator Flavianus adında bir rahibi ve elçiyi Antakya kilisesine atadı. Flavianus'un Kalkedon doktrinlerine karşı olduğunu söylerler. Arian olan Olympius, Elenianus hamamında yıkanırken, çok kötü bir küfürle, o (sözleri) ikona yazdı. Eutychian adındaki kişi, Arianların hediyeleriyle ikna edilerek, Olympius'un ikonunu kaldırdı ve o günden itibaren bedeni acıyla sarsılarak öldü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5992	480	Anastasios	Kavad	Anastasios

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius	Martyrius	Ioannes	Flavianus

Bu yılda, Roma senatörü Phistus, bazı siyasi işler ve Aziz Petrus ve Pavlus'un anma günlerini daha görkemli kutlamak için Anastasios'a gönderildi. (Phistus) Roma piskoposu (ile) Anastasios'a (gitmek istedi), sinodik mektupları Phistus aracılığıyla göndermek istedi ancak imparator tarafından engellendi.
Sayfa 143
Bu yılda, Roma'ya giden Phistus, Papa Anastasios'u Zeno'nun birlik belgesini (Henotikon) kabul etmeye ikna etti. O (Anastasius), bunu canlıyken başaramadı. Para rüşvetiyle (onları) yoldan çıkararak, Roma geleneklerine aykırı olarak, bir kesim tarafından Laurentius adında biri piskopos seçildi. Diğer ortodokslar ise Symmachus'u diyakozlardan biri olarak seçtiler. Bundan sonra birçok düzensizlik ve kargaşa ortaya çıktı. Theodericus Afrikalı Roma'da hüküm sürerken, Arian olmasına rağmen, yerel bir sinod toplayıp Roma piskoposu olarak Symmachus'u, Laurentius'u ise Nuceria şehrine piskopos olarak atadı. Ancak o (Laurentius) rahat durmadı ve Symmachus tarafından kargaşa çıkardığı için görevden alınıp sürgüne gönderildi. Böylece kargaşa dindi.
Bu yılda Anastasios, chrysargyron vergisini kaldırdı ve avcılık ve festivaller için olan giderleri bedelsiz hale getirdi.
Bu yılda, kardeşi Vadicharimus'un ölümünden sonra Sarazenlerin Fenike, Suriye ve Filistin'e saldırısı oldu; bir fırtına gibi bölgelere girip yağmaladılar ve ganimetlerle hızla geri döndüler, öyle ki Romalılar onları takip edip yakalayamadılar.
Aynı yılda, Bulgarlar denilenler Illyricum ve Trakya'ya saldırdılar ve onlar fark edilmeden geri döndüler.

Sayfa 144

Yeruşalim piskoposu Saloustios 8 yıl görev yaptı. Bu yılda, Vadicharimus ve Ogar'ın babası, Thalaban'ın oğlu Arethas ile birlikte, Filistin, Arabistan ve Fenike'nin geri kalanı büyük bir barış içinde yaşamaktaydı. Neokaisareia'da meydana gelecek depremden önce, bir asker yolda ilerlerken, arkasında birinin şöyle seslendiğini duydu: "Aziz Gregorius'un sandukasının bulunduğu evi koru." Deprem meydana geldiğinde, mucizevi Aziz Gregorius'un evi dışında şehrin büyük bir kısmı yıkıldı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5996	480	Anastasios	Kavad	Symmachus

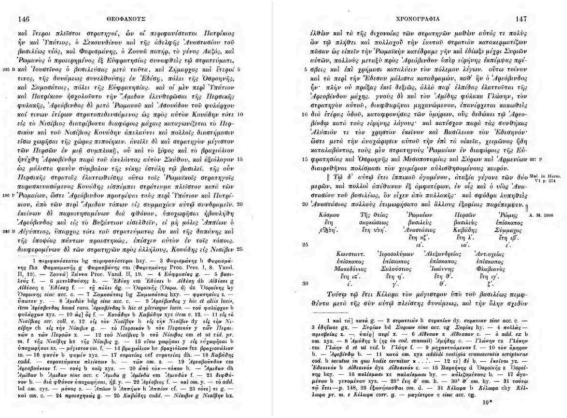
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius	Saloustios	Ioannes	Flavianus

Bu yılda Pers kralı Kavad, Anastasios'tan para talep etti. Anastasios, eğer ödünç almak isterse, bunu yazılı bir belgeyle yapabileceğini, ancak başka bir şekilde vermeyeceğini söyledi. Bu yüzden, İkinci Theodosius zamanından önce gerçekleşen barış bozuldu. Kavad, büyük bir Pers ordusuyla geldi ve önce Ermenistan'a saldırarak Theodosiopolis'i ele geçirdi. Ardından Mezopotamya'ya giderek Amid'i kuşattı. Roma ordusunun kayda değer bir yardımı yoktu, yalnızca Alupius'un (her yönden övgüye değer, felsefe aşığı ve şehirlerin korunması ile gıda stokları konusunda son derece titiz biri) çok az yardımı vardı.

Sayfa 145

[Amid], Nisibis'ten 150 stadyum uzaklıktaydı. Ancak bir süre sonra, Persler ve Romalılar arasında farklı yerlerde çatışmalar meydana geldi. Sonunda Amid, barbarlar tarafından üç aydan fazla kuşatıldıktan sonra ihanete uğradı ve geceleyin, manastır keşişlerinin korumadığı bir kuleden, düşmanlar merdiven kullanarak şehre girdiler. Şehre girince her şeyi yağmaladılar, servetleri ele geçirdiler. Kral Kavad, ihanetten üç gün sonra geldi, ganimetleri aldı, ancak şehri koruması için Glon'a bıraktı. Kavad, Nisibis'e döndü ve Pers ordusu Amid ile Konstantinopolis arasında kışladı.

Bu yılda, imparator Anastasios tarafından Gotlar, Bessler ve diğer Trakya halklarından oluşan bir ordu, Doğu'nun komutanı ve yöneticisi Areobindus (Dalagafus'un oğlu, ordinarus konsül) komutasında gönderildi. (Bu Areobindus'un babası, genç Theodosius döneminde Perslere karşı başarılı olan Dalagafus'tu; Areobindus, Aspar'ın kızı ve daha önce büyük bir iktidarda olduğunu belirttiğimiz Ardaburius'un kızıyla evliydi.) Areobindus ile birlikte [diğerleri de] gönderildi.

Sayfa 146

Ve en tanınmışları Patricius ve Sekundus'un oğlu ve imparator Anastasios'un kardeşi Hypatius, Laz kökenli Zounas'ın babası Pharesmanes ve daha önce belirttiğimiz Romanus ile daha sonra imparator olan Iustinus, Zymarchos ve diğerleri olmak üzere birçok general vardı. Güçler, Euphratensis'in Edessa şehrinde birleşti. Hypatius ve Patricius çevresindekiler, Amid'i Pers yönetiminden kurtarmakla meşguldüler. Areobindus, Romanus ve kabile lideri Asoud ile birlikte, o zamanlar Nisibis'te bulunan Kavad'a karşı (ordusunu) konuşlandırdı ve çeşitli savaşlarda Perslerle mücadele etti. Nisibisli Kavad'ı kovaladı ve ülkenin derinliklerine girmesini sağladı. Bir çatışmada Perslerin en büyük generallerinden birini öldürdü ve kılıcı, onu öldüren İskit tarafından Areobindus'a getirildi; bu, imparatora zaferin bir işareti olarak gönderildi. Pers ordusunun zayıfladığını gören Kavad, Romalılara karşı çok büyük bir ordu hazırladı, öyle ki Areobindus'u Hypatius ve Patricius'tan yardım istemeye zorladı. Onlar kıskançlıktan dolayı bunu reddedince, Areobindus geri çekilmeye karar verdi ve Byzantion'a gitmek istedi. O zamanlar ordunun erzak ve denetiminden sorumlu olan Mısırlı Appion, generaller arasındaki bu anlaşmazlığı durdurdu. Kavad, Nisibis'e (döndü).

Sayfa 147

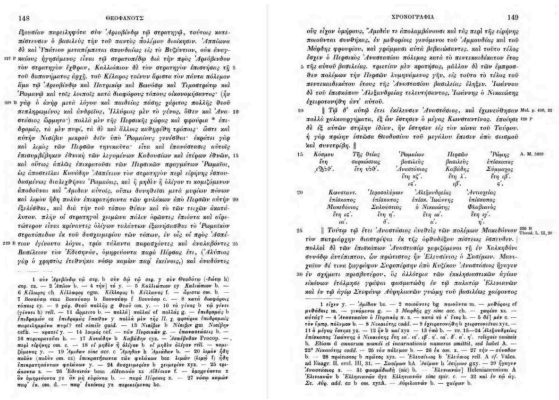
Geldikten ve generaller arasındaki anlaşmazlığı öğrendikten sonra, [Kavad] ordusunu bölerek, Roma topraklarını neredeyse tamamen yağmaladı ve Suriye'ye kadar takip etti, birçok elçi göndererek Areobindus'a barış karşılığında para teklif etti. Böylece, Edessa'nın durumu, Areobindus'un orada yaptığı işten ziyade, durumu zayıflattı. Amid'in koruyucusu Glon'u ve stratejistini, haince planlar yaparak ve Areobindus'un barış görüşmeleri için verdiği rehineleri umursamayıp, anlaşmalara aykırı olarak, o iyi Alupius ve Edessalı Basilius'u tutukladı. Böylece, o (Kavad) ayrıldıktan ve kış geldiğinde, Roma ordusu kışın zorlu koşulları nedeniyle bölündü.

Bu yılda hipodromda iki grup arasında kargaşa çıktı ve birçoğu, aralarında imparator Anastasios'un bir cariyesinden olan oğlu da dahil olmak üzere öldü. Anastasios çok üzüldü ve diğerlerini sürgüne gönderdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5998	46	Anastasios	Kavad	Symmachus

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius	Saloustios	Ioannes	Flavianus

Bu yılda, imparator tarafından gönderilen magistros Kelara (yanında büyük bir kuvvetle).

Sayfa 148

[Kelara], general Areobindus ile birlikte yetkiyi devraldı; imparator tüm savaşın yönetimini bu ikisine emanet etti. Appion'u, Areobindus'a karşı düşmanlık beslediği için orduya uygun olmadığına karar vererek, aceleyle Byzantion'a geri çağırdı. Callion'u ise erzak yönetiminin başına getirdi. Böylece Kelara, savaşı Areobindus, Patricius, Bonosus, Timostratus, Romanus ve diğerleriyle birlikte çeşitli yerlerde en iyi şekilde yönetti. (O, her türlü bilgi ve erdemle dolu, İlluryalı bir adamdı, bu yüzden Anastasios ona güvendi.) Pers topraklarına ve kalelerine birçok akın düzenledi; bir kısmını ateşe verdi, diğerlerini başka yollarla ele geçirdi; öyle ki, Nisibis neredeyse Romalıların eline geçecekti. Zira o zamanlar Persler arasında kıtlık hüküm sürüyordu, sonra üzerlerine "Kadusiler" denilen bir kabile ve diğer halklar saldırdı, böylece Romalılar Pers topraklarına hakim oldular. Kavad, barış görüşmeleri için Aspetius'u Romalılara gönderdi ve (Amid'i) geri vermelerini istedi. Ancak, Perslerin Amid'i tutan muhafızları arasında zaten çok büyük bir kıtlık hüküm sürdüğü ve yerin konumu ile surların aşılmazlığı nedeniyle [şehri] teslim edemeyecekleri için, generaller kışın geldiğini ve koşulların zorluğunu göz önüne alarak, Romalı ordunun oradan ayrılmasının daha iyi olduğuna karar verdiler. Aspetius ile görüşmelerin yapıldığı yerde, üç talent vererek ve rehin tutulan Edessalı Basilius'u geri alarak (Alupius, zaten hastalık nedeniyle orada ölmüştü) [anlaştılar].

Sayfa 149

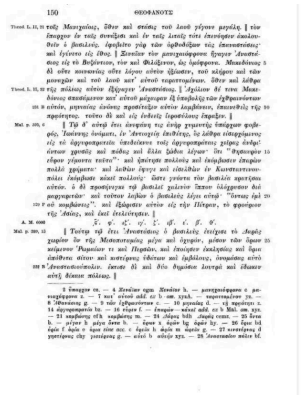
[Rehineleri] geri aldılar ve barış antlaşmaları yapıldı; Ammouda ve Marde sınırlarında gerçekleşti ve bu Pers-Anastasios savaşının sonu oldu. [Savaş], Anastasios'un saltanatının on beşinci yılında, Perslere karşı üç yıl süren savaştan sonra sona erdi. İskenderiye piskoposu Ioannes'in vefatı üzerine, yerine Nikaialı Ioannes atandı.

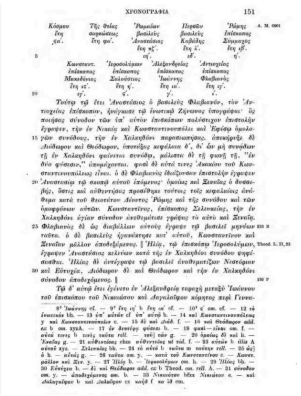
Bu yılda Anastasios, Büyük Konstantin'in arzuladığı birçok bronz eser yaptırdı ve bunlardan birini, Taurus sütununa diktirdi. Zira daha önce orada bulunan Büyük Theodosius'un heykeli depremden dolayı düşmüş ve kırılmıştı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
5999	480	Anastasios	Kavad	Symmachus

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius	Saloustios	Nikaialı Ioannes	Flavianus

Bu yılda Anastasios, patrik Makedonius'u ortodoks inancından saptırmaya çalıştı. Anastasios'un Kalkedon sinoduna karşı çıkan birçok piskopos vardı; bunların başında Sasim'li Elenius geliyordu. [İmparator], Suropenteli birini rahip kılığında getirdi ve o, kilise ikonlarına yabancı bir şekilde, imparatorun isteğiyle Elenianus sarayında ve Aziz Stefanus'ta nakışlı bir örtüye (ikona) yazmaya cesaret etti.

Sayfa 150

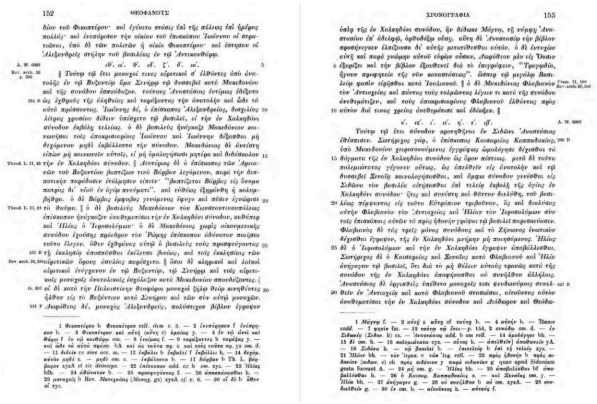
Manichaeistlere (karşı), bu yüzden halk arasında büyük bir kargaşa çıktı. İmparator, o zamanlar halkın dualarına katılan valiyi (eparchos) (bu yolu) izlemeye zorladı; çünkü ortodoksların ayaklanmasından korkuyordu ve bu bir gelenek haline geldi. Anastasios, Manichaeist düşünceli Zenaias'ı ve aynı fikirdeki Philoxenus'u Byzantion'a getirdi. Makedonius ise, din adamları ve keşişlerin kendisine karşı kışkırtmaları nedeniyle, onlarla ne bir birliktelik ne de bir görüşme yaptı. Bu yüzden Anastasios, onu gizlice şehirden çıkardı. Makedonius, düşmanlarının kışkırtmasıyla kendisine kılıç çeken birini, merhamet göstererek affetti ve ona aylık ödenek verilmesini emretti. O ise kutsal yerlere karşı (haksızlıklar) yaptı.

Aynı yılda, Ioannes adında bir adam ortaya çıktı; Antakya'da gümüşçülerin yanına gizlice girerek, gümüşçülere ellerindeki altın ve gümüşten yapılmış, ayakları olan ve "Bunlar hazineden çıkmadır" dediği heykelleri göstererek birçoğunu kandırdı ve birçok parayı alıp gizlice kaçtı. Konstantinopolis'e gelip orada da birçok kişiyi kandırdı, öyle ki imparator durumu öğrenip onu yakaladı. O, imparatora incileriyle birlikte at gemi (bridle) sundu. İmparator onu alıp "Gerçekten bu inci ile beni kandırdın" dedi ve onu Asya'daki Petra kalesine sürdü, orada vefat etti.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6001	480	Anastasios	Kavad	Symmachus

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Makedonius	Saloustios	Ioannes	Flavianus

Bu yılda imparator Anastasios, Mezopotamya'da, Romalılar ile Perslerin sınırları arasında bulunan büyük ve korunaklı Dara köyünü surlarla çevirdi. Oraya tahıl depoları, su sarnıçları ve su kanalları inşa etti, oraya "Anastasios şehri" adını verdi. Ayrıca iki umumi hamam inşa etti ve şehre adaletli bir yönetim verdi.
Sayfa 151
Bu yılda imparator Anastasios, Antakya piskoposu Flavianus'u, Zeno'nun birlik belgesini (Henotikon) imzalamaya zorladı; o da İznik, Konstantinopolis ve Efes'teki sinodları kabul eden ancak Kalkedon sinodunu reddeden, piskoposların katıldığı çok kapsamlı bir mektup yazdı. Diodorus ve Theodorus'u lanetledi ve "iki doğa" diyenleri dışlayan dört ana maddeyi (teyit etti). Bazıları, bunların Konstantinopolis'li Akakios'un ifadeleri olduğunu söyler. Flavianus, Anastasios'a kendi görüşüne göre özel bir mektup yazdı. Aynı şekilde dinsiz Zenaias da, en kutsal Roma'lı Leon'u ve onunla aynı fikirde olan sinodu lanetleyen maddeleri ekleyerek (mektubunu) yazdı. Seleukeia piskoposu Konstantin, Kalkedon sinodunu lanetleyen bir yazı yazarak onu ve Zenaias'ı da yanına aldı. Flavianus bunu imparatora bildirerek onları şikayet etti; imparator Anastasios, Konstantin ve Zenaias'ı daha çok onayladı. Yeruşalim piskoposu Elias'a, Kalkedon sinodunu lanetlemesini emreden mektuplar gönderdi. Elias ise imparatora verdiği cevapta Nestorius ve Eutyches'i lanetlediğini, ancak Diodorus, Theodorus ve Kalkedon sinodunu kabul ettiğini yazdı.
Aynı yılda İskenderiye'de, piskopos Ioannes ve Kont Dalagafus arasında Gennadius ile ilgili bir kargaşa yaşandı.

Sayfa 152

Phikopetrus'un (oğlu) ve şehirde günlerce bir kargaşa yaşandı; askerler piskopos Ioannes'in evini yaktılar, ancak vatandaşlar tarafından Phikopetrus'un evi yakıldı ve İskenderiyeliler imparatorun heykelini Antikantharos'a diktiler.

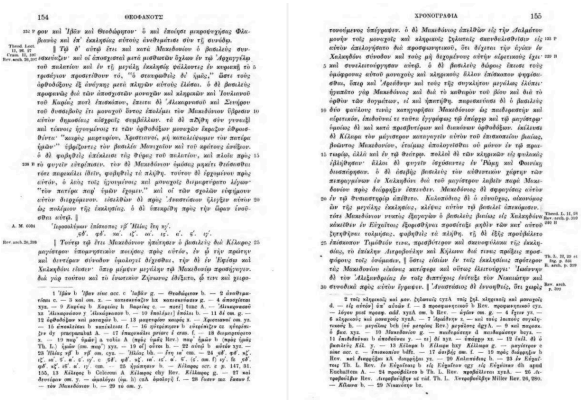
Bu yılda, Doğudan Byzantion'a gelen bazı sapkın keşişler, dinsiz Severus ile birlikte Makedonius'a ve sinoda karşı çaba sarf ettiler. İmparator Anastasios, gerçeğin düşmanı ve Doğuyu karıştıran bu kişileri nazikçe kabul etti ve burada da aynı şeyleri yaptılar. İskenderiye piskoposu Ioannes, Kalkedon sinodunu tamamen dışlarsa imparatora iki bin libre altın verme sözü verdi. İmparator, Makedonius'u Ioannes'in elçileriyle birlik kurmaya ve sinodu kabul etmeyip dışlayan Ioannes'i kabul etmeye zorladı. Makedonius, "Annesi ve öğretmeni olan (kilise) kabul etmedikçe, Kalkedon sinodunu kabul etmem" diyerek buna karşı çıktı. Arianların piskoposu Dentirius, Byzantion'da Barbas adında birini vaftiz ederken, kutsal geleneğe aykırı olarak "Barbas, baba, oğul ve kutsal ruh adına vaftiz ediliyor" demeye cesaret etti ve anında vaftiz havuzu kurudu. Barbas korkuyla kaçtı ve herkese bu mucizeyi duyurdu. İmparator Anastasios, Konstantinopolis piskoposu Makedonius'u, Yeruşalim piskoposu Elias gibi Kalkedon sinodunu lanetlemeye zorladı. Makedonius ise evrensel bir sinod olmadan Roma piskoposunun (onayı) olmadan bunu yapamayacağını söyledi. İmparator ona düşman oldu ve onu zorla kiliseden uzaklaştırarak sapkınlara sığınma hakkı tanıdı. Ruhban sınıfından ve halktan olan tüm sapkınlar, Makedonius'a karşı Doğulu sapkın keşişlerle birlikte çalıştılar. Filistin'deki Theoforos keşişleri, ilahi bir kılıçla harekete geçerek Severus ve onunla birlikte olanlara karşı Byzantion'a (gittiler). İskenderiyeli keşiş Dorotheus, Kalkedon sinoduna karşı çok kapsamlı bir kitap yazdı.

Sayfa 153

(Kitabı) Anastasios'un gelini Magna'ya sundu; o ortodoks biriydi. O, (kitabı) Anastasios'a ulaştırdı, onun kendisini değiştireceğini umuyordu. (Anastasios) onu okuduğunda, kendi görüşüne aykırı buldu, Dorotheus'u Oasin'e sürdü ve kitabı "trajedilerin kehaneti" diyerek aşağıladı; tıpkı Julianus hakkında söylendiği gibi. Makedonius, Antakyalı Flavianus'u ve sinoda karşı çıkmaya cesaret eden herkesi lanetledi ve kendisine bazı işler için gelen Flavianus'un temsilcilerini kovdu ve sürgün etti.

Bu yılda Anastasios, Sidon'da bir sinod toplanmasını emretti. Kapadokya Kaisareia'sı piskoposu Soterichus, yazılı olarak Kalkedon sinodunun doktrinlerini bir inanç kuralı

olarak kabul edeceğini itiraf etti. Ancak daha sonra, Doğuda dinsiz Zenaias ile arkadaş olunca, ikisi imparatordan Kalkedon sinodunun tamamen dışlanması için Sidon'da bir sinod kurmasını istediler. Sinod toplandı ve çabucak dağıldı. İmparator, sinodu dağıtması için tribunus Eutropius'u gönderdi; o da Antakyalı Flavianus ve Yeruşalimli Elias'ı piskoposlarıyla birlikte imparatora hoş görünecek şekilde yazmaya ikna etti. Flavianus, üç sinodu kabul ettiğini ve Zeno'nun birlik belgesini (Henotikon) yazdığını, Kalkedon sinodunu ise anmadığını yazdı. Yeruşalimli Elias, Kalkedon sinodunu dışlayacağını yazdı. Kaisareia'lı Soterichus ve Zenaias, Flavianus ve Elias'a karşı imparatora şikayette bulundular, çünkü onlar Kalkedon sinodunu açıkça dışlamak istemiyorlardı ve birbirleriyle anlaşamadılar. Öfkelenen Anastasios, bazı keşişleri Antakya'ya Flavianus'a karşı kışkırtmaları için gönderdi ve Kalkedon sinodunu, Diodorus'u ve Theodorus'u lanetlemelerini istediler ve İban ve Theodoretus'u (lanetledi).

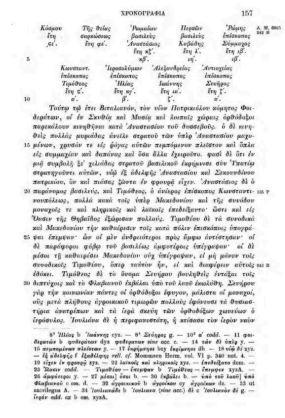
Sayfa 154

Flavianus bu konuda zayıflık gösterdi ve sinoduyla birlikte kilisede onları lanetledi. Aynı yılda imparator, Makedonius'a karşı kışkırtmalar düzenledi ve kiralık kalabalıklara sarayın başmelek kilisesinde, pazar günü Trisagion ilahisini söylerken "Bizim için çarmıha gerilen" (ifadesini) ekletti. Bu durum Ortodoksları zorla (kiliseden) dışarı atmalarına neden oldu. İmparator, açıkça sapkın keşişler, din adamları ve eski Karia piskoposu Julianus ile daha sonra Halikarnassos (piskoposu olan) ve dinsiz Severus'un (etkisiyle), Makedonius'a karşı hakaret ve iftiralarla savaştı. Ortodoks keşişlerin liderleri, kadınlar ve çocuklarla birlikte halkın toplandığı yerde, "Şehitlik zamanı, Hristiyanlar, babamızı terk etmeyelim" diyerek bağırdılar ve imparatora "Manichaeist" diyerek hakaret ettiler. İmparator korkarak sarayın kapılarını kilitledi ve kaçmak için gemiler hazırladı. Halk, Makedonius'un artık görülmemesi üzerine korktu. Halk, ona doğru gelirken, "Babayı başkasında değil, onda buluruz" diyerek liderleri ve keşişleri destekledi. Okul öğrencileri de onu alkışlayarak karşıladı. Anastasios'un yanına girdiğinde, onu kilisenin düşmanı olarak suçladı ve onun (anlık) sahte birlik çabasını yüzüne vurdu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6004	480	Anastasios	Kavad	Symmachus

Yeruşalim piskoposu Elias 28 yıl.
Bu yılda imparator, Kelara aracılığıyla Makedonius'u kandırdı ve kendisine karşı bir not hazırlattı; burada birinci ve ikinci sinodu kabul ettiğini, Efes ve Kalkedon'u ise (hariç) tuttuğunu itiraf etti. Bu yüzden Makedonius'a büyük suçlamalar yöneltti. Zeno'nun birlik belgesini (Henotikon) aldığı için, (Makedonius) bunu imzaladı. Makedonius, Dalmatus manastırına giderek münzevi ve ruhban sınıfından olanlara, Kalkedon sinodunu kabul edenlerin ve onu kabul etmeyen sapkınların kim olduğunu savunarak açıkladı.
Sayfa 155
İmparator, rüşvetle Makedonius'un yanında olan bazı keşiş ve din adamlarını başka bir piskopos seçmeye ikna etti, bu durum Ariadne'yi ve senatoyu çok üzdü. Çünkü Makedonius, temiz yaşamı ve doğru doktrinleri nedeniyle seviliyordu, ancak aldatılmıştı. İmparator, iki aşağılık sapkını Makedonius'u (çocuklara) taciz etmekle suçlamaları için görevlendirdi ve bunu yazılı olarak valiye ve magistrosa bildirmelerini istedi; aynısını Ortodoks rahipler ve diyakozlar için de yaptılar. Kelara, magistros olarak Makedonius'u sadece sarayda değil, tiyatroda da zorla piskoposluk görevinden aldı. Din adamlarının ve koruyucuların birçoğu kaçamadıkları için (gitti) ve Roma ve Fenike'ye dağıldılar. Dinsiz imparator, Kalkedon'da yapılanların orijinal belgesini magistros aracılığıyla Makedonius'tan alıp parçalamaya çalıştı. Makedonius ise, bunları mühürleyerek sunağın içine sakladı. Büyük kilisenin görevlisi (skeuophylax) Kalopodius, bunları imparatora vererek ihanet etti. İmparator, Makedonius'u gece vakti zorla çıkarıp Kalkedon'a götürdü ve oradan Euchaita'ya sürgün edilmesini emretti. Onun yerine piskopos olarak, kilisenin rahibi ve görevlisi olan, Litroubolis lakaplı ve Kilon olan Timotheus'u atadı. (O), daha önce kiliselerdeki Makedonius'un ikonlarını indirmiş ve ayinleri bu şekilde yönetmişti. (O), İskenderiyeli Ioannes'i (diptiklere) ekledi ve Nikaialıların sinodik mektuplarını yazdı. Anastasios, (onların) ... olmadan (bunu yaptığını görünce) öfkelendi.

Sayfa 156
Makedonius'u haksız yere görevden alıp sürgüne gönderdi; bir magistros göndererek onu Honorius bölgesindeki Klaudiopolis'in ötesine yerleştirdi. Yargıçlar, tanıklar ve davacılar, piskoposların gönderdiği görevden alma kararıyla (Makedonius'un) yokluğunda onu görevden aldılar ve Kyzikoslu bir rahibi (yerine atadılar). Makedonius, onlarla konuşmadan önce "Kalkedon sinodunu kabul ediyor musunuz?" diye sordu. Onlar "Bu da kim?" deyince, o "Sabbatianus veya Makedonianlar

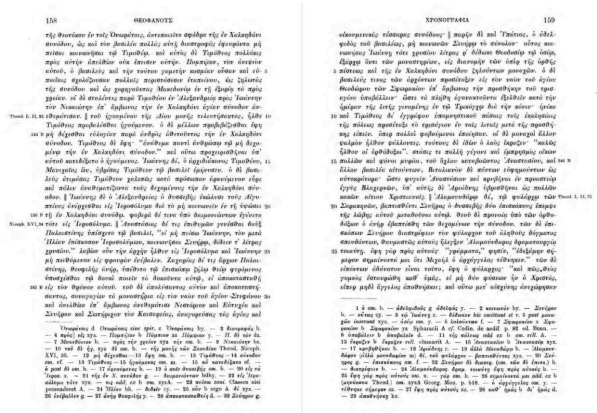
görevden almayı taşıdı, kabul etmeliydiniz" dedi ve sonuç alamadan geri döndüler. Kanunsuz imparator ve Severus, Antakyalı Flavianus'u tahttan indirmeye çabaladılar, (bahane olarak) sinodu dille lanetlediğini ama kalbiyle kabul etmediğini öne sürdüler. Halkın kargaşası nedeniyle biraz geri çekilmesini tavsiye eden imparatorun elçilerini dinledi. Platanus'tan ayrıldıktan sonra, dinsiz Severus, Gazze'deki Maiuma yakınlarındaki bir manastırda görevlendirildi. Flavianus, Petra'ya sürgün edildi ve birçok din adamı ve keşişi zincirlenerek (sürgüne gönderildi). Yeruşalimli Elias, imparator tarafından ya Severus ile birliğe girmeye ya da piskoposluktan atılmaya zorlandı; keşişler onu destekleyince, piskoposluktan atılmayı tercih etti ve (onların) isteklerini yerine getireceğine dair (yemin) etmesine rağmen, hiçbir şey yapmadı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6005	480	Anastasios	Kavad	Symmachus

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Timotheus	Elias	Ioannes	Severus

Sayfa 157

Bu yılda, İskitya, Mysia ve diğer bölgelerdeki Ortodokslar, dinsiz Anastasios'a karşı Vitalianus'u (Foederati komutanı Patriciolus'un oğlu) harekete geçirdiler. Anastasios'a karşı savaşan çok sayıda orduyu yönetti, (halka) gönderilen altın ve silahları aldı. Söylendiğine göre, bir çatışmada, imparatorun yeğeni ve Sekundus'un oğlu olan general Hypatius komutasındaki kraliyet ordusundan altmış bin kişiyi yok etti ve (Hypatius'u) canlı olarak esir aldı. Kanunsuz imparator Anastasios ve Konstantinopolis'in dinsiz piskoposu Timotheus, Makedonius'a, sinoda, keşişlere, din adamlarına ve halka karşı büyük kötülükler yaptılar; öyle ki birçoğunu Thebaid'deki Oasin'e sürgüne gönderdiler. Timotheus, Makedonius'un görevden alınması için şehir piskoposlarına imzalamaları için mektuplar gönderdi; bazıları cesaretle her ikisine de karşı çıktı, bazıları imparatorun korkusundan imzaladı, bazıları ise Makedonius'un görevden alınmasına dair imzalamadı, sadece Timotheus'un sinodik mektuplarını imzaladı. Timotheus, Severus'un adını diptiklere eklemek istedi ancak halk tarafından engellendi. Ortodoks keşişlerin hepsi Severus'un birliğinden kaçtı, özellikle (Severus'un) kaba kuvvete başvurarak birçok Ortodoksu öldürdüğü, sunakları yıktığı ve kutsal eşyaları erittiği yerlerde. Tanınmış Iuliana, kutsal tapınağı inşa eden (kişiydi).

Sayfa 158

Onorati'deki Theotokos'un (ikonu), Kalkedon sinoduna şiddetle karşı çıkıyordu, tıpkı kralın onu Kalkedon sinoduna katılmaya ikna etmek için birçok hile bulması gibi. Timotheus, Kalkedon sinodunu kabul etmediği için piskoposluktan atılan Makedonius'un sürgüne gönderilmesinde aracı olanların başında geliyordu. Dion manastırı başrahibi öldüğünde, Timotheus oraya kendi atayacağı bir başrahip gönderdi; Kalkedon sinodunu reddeden birini başrahip olarak kabul etmeyi reddeden kişi, başrahip olmayı kabul etmedi. İskenderiyeli başdiyakoz Ioannes, Manichaeist bir sapkın olduğu için Timotheus'a hakaret etti, imparator onu sert bir şekilde reddetti ve Kalkedon sinodunu kabul edenleri tekrar lanetledi. İskenderiyeli Ioannes, Mısırlıların Yeruşalim'e gitmesini, (orada) Kalkedon sinodunu kabul etmemeleri için engelledi. Filistin valisi olmaya can atan Anastasios, Yeruşalim piskoposu Elias'ı Severus ile birliğe ikna ederse, kraldan altın sözü aldı. İşi kabul edip Yeruşalim'e geldiğinde, Elias'ı ikna edemeyince onu hapse attı. Filistin valisi Theophilus adındaki bir adam, piskoposa saldırdı, ancak piskopos serbest bırakıldıktan ve tahtına iade edildikten sonra, Aziz Stefanus manastırlarını topladı ve kürsüden (ambon) Nestorius, Eutyches, Severus ve Kaisareia'lı Soterichus'u lanetledi.

Sayfa 159

(Piskopos Elias) evrensel dört sinodu (kabul ettiğini ilan etti). İmparatorun kardeşi Hypatius, Severus ile birliğe girmeyerek, aziz Theodosius'a Ortodoks inancı ve Kalkedon sinodu için altın verdi. İmparator, bazı yetkililere Aziz Theodorus kilisesinde Trisagion ilahisine ekleme yapmalarını emretti, bu yüzden halk kargaşa içinde kiliseden çıktı. Timotheus, tüm kiliselere ilahiye ekleme yapmaları için yazılı emir gönderdi, ancak halk korkuyla ve Ortodokslukla karşı çıktı. Halk kargaşasında çok sayıda ev yakıldı, ölümler gerçekleşti ve kalabalıklar Anastasios'u devirip yerine Vitalianus'u imparator olarak görmek istediklerini haykırdılar; bu yüzden Anastasios Blachernae yakınlarında saklanmak zorunda kaldı. **Dinsiz Severus, cüzzamlı olan Sarazen komutanı Alamundarus'a (onun iyileşmesi için) iki piskopos gönderdi; ancak (komutan) ilahi takdirle zaten Ortodoks bir adam tarafından vaftiz edilmişti.**

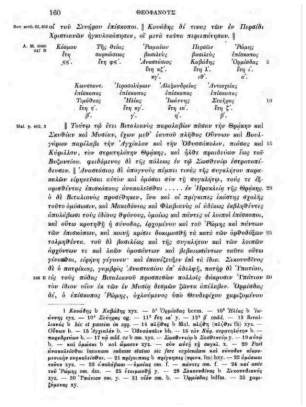
Türkçeye çeviren İbrahim Şimşeğin dipnotu:

Sarazen komutanı Alamundarus, metinde belirtildiğine göre "Ortodoks" bir kişi tarafından vaftiz edilerek bu inancı benimsemiştir.

Metinde bahsedilen olaylar, 6005 Dünya Yılı'na (Miladi takvime göre yaklaşık 497 yılına) tekabül etmektedir.

Sarazenlerde Putperestlik nereye gitti ve sarazen Müslümanlara kullanılan bir kelimemidir sorusunun en keskin cevaplarından biridir.

Alamundarus'un piskoposlara karşı sergilediği tutum, onları hayrete düşürdü; "Bana bugün Başmelek Mikail'in öldüğünü bildiren mektuplar geldi" dediğinde, piskoposlar "Bu imkansız, melekler ölmez" dediler; o da "Nasıl olur da tanrı çarmıha gerilip ölür, eğer melekler bile ölemezse?" diyerek onları susturdu ve utanç içinde gönderdi.

Sayfa 160

Severus'un piskoposları. Kavad, Pers ülkesindeki Hristiyanlardan bazılarını kuşattı ve bunlar (bu şekilde) yok edildiler.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6006	480	Anastasios	Kavad	Hormisdas

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Timotheus	Elias	Ioannes	Severus

Bu yılda Vitalianus, tüm Trakya, İskitya ve Mysia'yı yanına alarak, yanında Hunlar ve Bulgarlardan oluşan bir kalabalıkla, Aggialos ve Odessopolis'i ele geçirdi. Trakya'nın generali Kyrillos'u yakaladı ve Byzantion'a kadar yağmalayarak ilerledi. Şehre kıyarak Sosthenion'da ordugah kurdu. Anastasios çaresizlik içinde, senatodan bazılarını barış yapmak ve sürgün edilen piskoposları geri çağırmak için gönderdi... Trakya'nın Herakleia'sında. Vitalianus, her okulun prenslerinin, haksız yere kovulan Makedonius ve Flavianus'un kendi tahtlarını geri almaları ve diğer tüm piskoposların aynı şekilde (dönmeleri), böylece Roma'dan ve tüm piskoposlardan gelenlerin katılımıyla bir sinod toplanması ve Ortodokslara karşı yapılanların ortak bir kararla değerlendirilmesi şartını öne sürdü. İmparator, senato ve diğer yetkililer ile halk bunun böyle olacağına dair yemin edip doğruladıklarında, barış sağlandı ve herkes kendi yerine döndü. Patrik (Sekundus'un damadı ve Hypatius'un babası) Sekundus, Vitalianus'un ayaklarına kapanıp gözyaşlarıyla oğlu Hypatius'u, içinde bulunduğu zincirlerden canlı olarak geri aldı. Roma piskoposu Hormisdas, Theuderichus tarafından rahatsız ediliyordu.

Sayfa 161

Vitalianus, Herakleia'daki sinodun toplanması için piskopos Ennodius'u ve başdiyakoz Vitalianus'u gönderdi. Kanunsuz imparator ve Konstantinopolis piskoposu Timotheus tarafından (baskı gören) farklı yerlerden piskoposlar geldiler ancak sonuç alamadan ayrıldılar. Zira dinsiz imparator, Roma piskoposunun gelmemesi için gizlice talimat vermişti. Çünkü Vitalianus, papa'ya Roma'dan Herakleia'daki sinoda gelmesi için mektup göndermişti. Tüm halk ve senato, Anastasios'u açıkça yeminini bozmakla suçluyordu. Kanunsuz ve utanmaz (imparator), yemin etmenin ve yalan söylemenin kanun gereği olduğunu söylüyordu. Bunlar, kanunların en kanunsuzu olan Manichaeist tarafından (söyleniyordu).

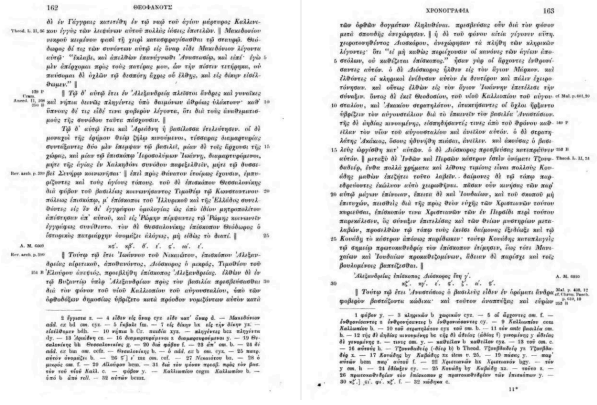
Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6007	480	Anastasios	Kavad	Hormisdas

Bu yılda Vitalianus, Anastasios'un askerlerine karşı yeminini bozması nedeniyle öfkelendi ve diğer yönetim işlerinde sergilediği tutum yüzünden, (askerlerin) maaşlarını kesip yağmalayıp silahsızlandırarak, sonunda her bir askere bir folles (para) verdi.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6008	480	Anastasios	Kavad	Hormisdas

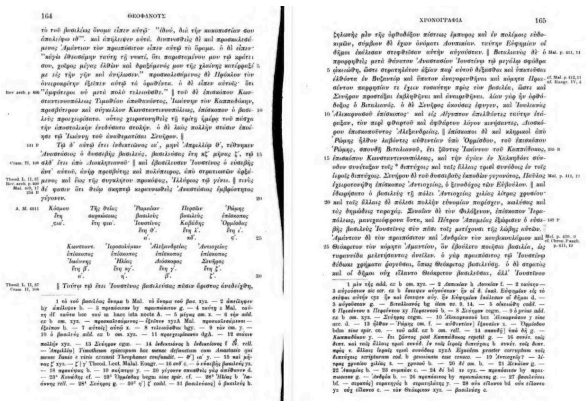
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Timotheus	Elias	Ioannes	Severus

Bu yılda, Sabir denilen Hunlar, Ermenistan, Kapadokya ve Galatia ile Pontus'un Hazar kapılarını geçip yağmaladılar, öyle ki Euchaita'yı neredeyse ele geçireceklerdi. Bu yüzden kutsal Makedonius, neredeyse Gagras'a kaçarak kurtuldu. Bunu öğrenen Anastasios, (Hunlara) karşı kin besledi ve onu (Makedonius'u) öldürmesi için birini gönderdi.

Sayfa 162

(Makedonius), Gagras'ta, aziz şehit Kallinikos'un tapınağında yatıyordu ve orada, kutsal emanetlerinin yakınında birçok iyileşme gerçekleştirdi. Makedonius'un ölü bedeni yatarken, elinin haç işaretiyle mühürlendiği söylenir. Yanındakilerden biri, rüyasında Makedonius'un ona "Al ve bu Anastasios'a götür, ona şunu söyle: 'Ben atalarıma gidiyorum, onların inancını korudum; sen gelene ve yargıya çıkana kadar efendinin halkını rahatsız etmeyeceğim'" dediğini gördü.
Aynı yılda İskenderiye'de, birçok erkek, kadın ve çocuk, rüyalarında sinodun lanetlenmesi nedeniyle bu acıları çektiklerini söyleyen korkunç birinin göründüğü iblisler tarafından kırbaçlandı.
Aynı yılda İmparatoriçe Ariadne vefat etti. Çölün keşişleri, ilahi bir kıskançlıkla hareket ederek, dört protesto metni hazırladılar ve imparatora iki tane, bir tane bölgenin (piskoposlarına), bir tane de Yeruşalim piskoposu Ioannes'e gönderdiler; kutsal Kalkedon sinodunu dışlamayacaklarına veya dinsiz Severus ile birlik kurmayacaklarına dair protesto ettiler. Ölümden sonra bile buna hazırdılar, kutsal yerleri (bununla) ateşe verdiler. Selanik piskoposu, imparator tarafından Konstantinopolis piskoposu Timotheus ile birlik kurmaya zorlandığında, İllyricum ve Yunanistan piskoposları bir araya gelerek kendi metropolitlerine karşı (kendi) yazılı itiraflarını sundular ve Roma ile birliğe girmeyi yazılı olarak taahhüt ettiler. Tarihçi Theodorus, Selanik piskoposuna nedenini bilmeden "patrik" adını takmıştır.
Bu yılda, İskenderiye piskoposu Nikaialı Ioannes'in vefatı üzerine, Elourus'un yeğeni Dioscorus, İskenderiye piskoposu olarak atandı. Byzantion'a gelerek İskenderiye için imparatora elçilik yaptı ve Kalliopius'un öldürülmesi nedeniyle Ortodokslar tarafından, onu (Kalliopius'u) ihanetle suçladıkları için herkesin önünde hakarete uğradı.
Sayfa 163
(Dioscorus), cinayet yüzünden elçilik yapıp aceleyle ayrıldı. Cinayetin nedeni şuydu: Dioscorus atandığında, din adamları topluluğu, "Piskopos olması gereken kanunların söylediği gibi değil" diyerek ayrıldı. Yetkililer onu tahta oturttu, ancak Dioscorus aziz Markos'a gitti ve din adamları onu ikinci kez tekrar atadılar. Böylece aziz Ioannes'in toplantısını yönetti. Augustalis'in oğlu Theodosius, general Akakios ve diğerleri, imparator Anastasios'u övdüğü için Augustalis'e hakaret etmeye başladılar. Öfke uyandığında, (halk) tahtına atlayıp Augustalis'in oğlunu öldürdüler. General Akakios, yakalayabildiklerini öldürdü, imparator bunu duyunca çok öfkelendi. İndus ve Pers kaleleri arasında Tzoumbadeir adında bir yer vardı, orada Kavad'ın çok fazla altın ve değerli taş topladığını öğrenince orayı almak istedi. Orada bulunan iblisler, ele geçirilmesini engelliyordu. Büyücülerin tüm fikirlerini, ardından Yahudilerin (yöntemlerini) denedi ancak başarılı olamadı. Tanrı'nın inayetiyle Hristiyanların bu topraklara hakim olması gerektiğini düşünerek, oradaki bir Hristiyan piskoposunu bu konuda ikna etti. (Piskopos), ilahi sırları kabul ettikten sonra oraya giderek oradaki iblisleri kovdu ve kaleyi Kavad'a sorunsuz bir şekilde teslim etti. Kavad, (piskoposa) hayran kalarak, Manichaeistlere ve Yahudilere karşı (onu) onurlandırdı, isteyenleri vaftiz etmesi için izin verdi.
İskenderiye piskoposu Dioscorus 3 yıl.

Sayfa 164

Bu yılda imparator Anastasios, rüyasında korkunç bir adamın bir kodeks taşıdığını gördü ve (kodeksi) açıp bularak İmparatorun adını ona söyledi: "İşte, kötülüğün yüzünden (ismini) siliyorum" dedi ve onları sildi. Uyandığında, praepositus Amantius'u çağırıp rüyayı anlattı. (O) da şunları söyledi: "Bu gece ben de şunu gördüm; gücümün yanında dururken, büyük bir domuz geldi, kaftanımı yakalayıp yere devirdi ve yedi." Proclus'u çağırıp gördüklerini anlattı. (Proclus) onlara: "İkiniz de kısa süre sonra öleceksiniz" dedi. Konstantinopolis piskoposu Timotheus ölünce, imparator, Konstantinopolis piskoposluk görevine Kapadokyalı rahip Ioannes'i atadı. Paskalya'nın üçüncü gününde atandı ve havarisel kıyafetleri giydi. Halk büyük bir kargaşa çıkardı ve Ioannes, Severus'u lanetledi.

Aynı yıl, 11. indiksiyonun Nisan ayının 9'unda, dinsiz imparator Anastasios, 27 yıl, 2 ay ve ... gün saltanattan sonra öldü. Onun yerine, dindar Iustinus, ihtiyar ve çok tecrübeli bir adam, askerlikten başlayıp senatoya kadar yükselen, İlluryalı bir adam imparator oldu. Bazıları, tanrısal bir şekilde Anastasios'un şok geçirerek öldüğünü söyler.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6011	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

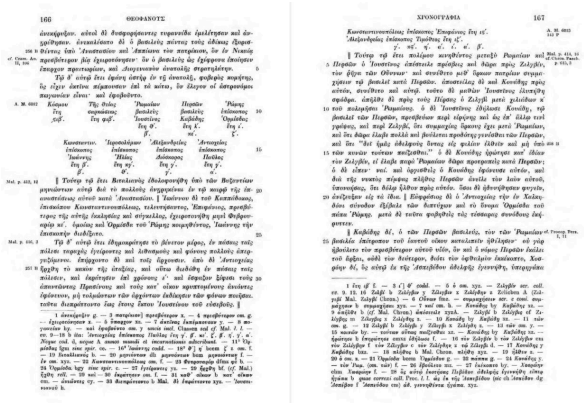
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Ioannes	Elias	Dioscorus	Severus

Bu yılda, Iustinus imparator olarak herkese en iyisi olarak göründü.

Sayfa 165

Ortodoks inancının ateşli bir savunucusu ve savaşlarda başarılıydı, Lupicina adında bir eşi vardı, halk onu Eufemia adıyla kraliçe olarak taçlandırdı. Vitalianus ise, Anastasios'un ölümünden sonra Iustinus ile o kadar yakınlaştı ki, ondan general unvanı aldı ve Byzantion'a geldiğinde konsül ve praesens komutanı ilan edildi; imparatora karşı o kadar büyük bir nüfuzu vardı ki, Severus'u kovdurup öldürttü. Dinsiz Severus bunu duyunca kaçtı ve Halikarnassos piskoposu Julianus Mısır'a

gidip orayı karıştırdılar, Dioscorus'un İskenderiye piskoposluğu konusunda (halkı) kışkırttılar. Roma'dan gelen piskoposlar ve din adamları, Vitalianus'un gayretiyle, Kapadokyalı Ioannes henüz hayattayken Roma piskoposu Hormisdas'tan yetki alarak (geldiler) ve kutsal Kalkedon sinodunu kutsal diptiklere eklediler. Dinsiz Severus'un (etkisi) ortadan kalkınca, Paulus, Antakya piskoposu olarak atandı ve Eubulus misafirhanesinin yöneticisiydi. İmparator, Antakya şehrine bin libre altın bağışladı ve diğer şehirlere de büyük bir düzen getirdi, halk kargaşalarını engelledi. Yeruşalim piskoposu Zenaias ve Philoxenus'u, Manichaeist oldukları için, Apameia'lı Petrus'u (imparator) sürgüne gönderdi. İmparator Iustinus, onların kötülüklerine katılan herkesi (cezalandırdı). Praepositus Amantius, cubicularius Andreas ve komutan Theokritus'u (öldürttü); komutan Theokritus'u, Iustinus'a karşı zorbalık planladığı için (ortadan kaldırdı). Çünkü (Amantius), Iustinus'un praepositus'una Theokritus'un imparator olması için rüşvet vermişti. Ancak ordu ve halk, Theokritus'u imparator olarak değil, Iustinus'u (istedi).

Sayfa 166

(Halk onları) imparator ilan etti. (İmparator ve yetkililer) huzursuz olup zorbalık planladılar ve öldürüldüler. İmparator, Anastasios tarafından haksız yere sürgün edilen herkesi geri çağırdı; Nikaia'da (zorla) rahip atanan Appion'u (geri getirtti), imparator onu sağduyulu bir praetor prefect'i, Diogenianus'u ise doğu komutanı yaptı.

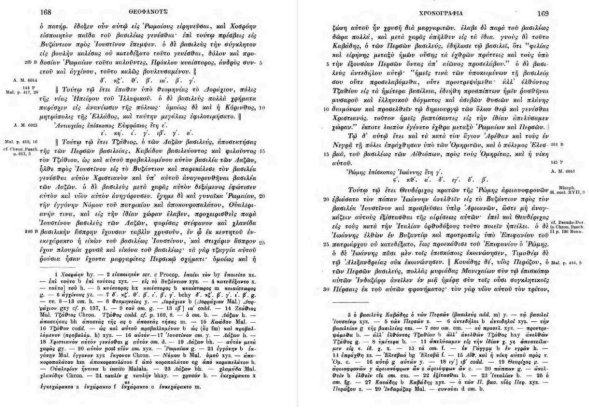
Aynı yılda doğuda, gökbilimcilerin "kuyruklu yıldız" (pogonias) olarak adlandırdığı, insanların korktuğu ve aşağı doğru parlayan korkutucu bir yıldız göründü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6012	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Ioannes	Elias	Dioscorus	Paulus

Aynı yılda Vitalianus, Anastasios'a karşı yaptığı ayaklanma sırasında birçok kişiyi öldürdüğü için Byzantionluların kendisine duyduğu nefret nedeniyle suikasta kurban

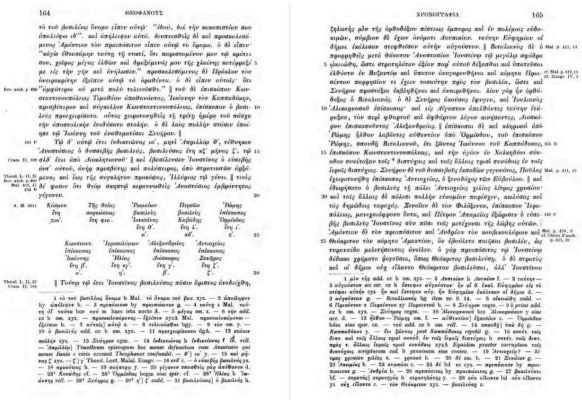
gitti. Konstantinopolis piskoposu Kapadokyalı Ioannes vefat edince, aynı kilisenin rahibi ve synkellos'u olan Epiphanius, 25 Şubat'ta piskopos olarak atandı. Hormisdas (Roma piskoposu) vefat edince, Ioannes piskoposluk görevini devraldı.
Aynı yılda "Mavi" (Venetoi) fraksiyonu, tüm şehirlerde kargaşa çıkarıp birçok kişiyi taşlayarak öldürdü. Yetkililere de saldırdılar. Antakya'dan başlayan bu kötülük (tüm) şehirlere yayıldı ve beş yıl boyunca sürdü; "Yeşiller" (Prasinoi) fraksiyonundan karşılaştıkları herkesi kılıçtan geçirdiler ve gizlenenleri öldürdüler, yetkililer ise cinayetlerin intikamını almaya cesaret edemedi. Bunlar dindar Iustinus'un altıncı yılında gerçekleşti.
Sayfa 167
Konstantinopolis piskoposu Epiphanius 15 yıl.
İskenderiye piskoposu Timotheus 17 yıl.
Bu yılda, Romalılar ve Persler arasında savaş başlayınca, Iustinus elçiler gönderip Hun kralı Ziligbys'e hediyeler verdi ve Pers kralına karşı Romalılarla ittifak yapması için (yemin ettirdi). Kavad, bunu öğrenince çok öfkelendi ve (Ziligbys'e) haber gönderip onu yanına çağırdı ve (ittifakı) öğrendi. Ziligbys, Perslere gidince 20 bin Romalı asker (hakkında bilgi verdi). Iustinus, Kavad'a barış için elçiler gönderip başka bir mektup daha (yazdı) ve Ziligbys hakkında; onun Romalılarla ittifak yemini ettiğini, Perslerin haini olmak istemediğini ve "Kardeş olarak dostluğa gelmeliyiz, bu köpeklerin bizi oyuna getirmesine izin vermemeliyiz" (dediğini belirtti). Kavad, Ziligbys'e gizlice "Neden Perslere karşı Romalıları seçtin?" diye sordu. O cevap verince, Kavad öfkelendi ve onu öldürdü, gece boyunca (ordusunun) üzerine askerlerini gönderip, kendisine hileyle geldiklerini düşünerek halkını kılıçtan geçirdi. Kaçabilenler ise (yurtlarına) geri döndüler. Antakyalı Eufrasius, Kalkedon sinodunu diptiklerden çıkardı ve Roma papası Hormisdas'ın adını (sildi).
Kavad, Pers kralı, Romalıların imparatoruna evini yönetmesi için vasi bırakmak istedi; çünkü büyük oğlunu, Perslerin lider olarak çağırdığı (oğlunu), ikinci (oğlunun) gözü kör edildiği için (istiyordu); (çünkü diğeri) Aspibed'in kız kardeşinden doğmuştu.

Sayfa 168
babası. Ona Romalılarla barış yapması gerektiği düşüncesi geldi ve Pers kralının oğlu Hosroes'i, evlatlık oğlu olması için Byzantion'a, Iustinus'a gönderdi. Ancak imparator, senatoyu toplayıp danıştığında, bunun Romalılar için bir tuzak ve hile olduğunu söyleyerek (teklifin) kabul edilmesine izin vermedi; Quaestor Proclus, çok akıllı bir adam olarak bu konuda iyi tavsiyede bulunmuştu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6014	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

Bu yılda, İllirya'nın Yeni Epir bölgesindeki bir şehir olan Dorakion doğal bir felaket yaşadı. İmparator, şehrin onarımı için büyük miktarda para yardımı yaptı; aynı şekilde Yunanistan'ın başkenti Korinthos için de cömert davrandı.
Antakya piskoposu Eufrasius 5 yıl.
Bu yılda, Pers kralı Kavad'a başkaldıran Lazların kralı Tzathios, kendisinin de kral olarak ilan edilmesini istediği için, Byzantion'a, Iustinus'a geldi ve Hristiyan olması ve bizzat onun tarafından Lazların kralı olarak atanması için yalvardı. İmparator onu büyük bir coşkuyla kabul etti, vaftiz ettirdi ve Roma'nın (asil) soylu kızı Nomos'un torunu ve eski kouropalates Valerianus'un (kızı) ile evlendirdi, onu kendi (Lazların) ülkesine gönderdi. Iustinus imparator tarafından Lazların kralı olarak atandığında, başında altın işlemeli beyaz bir taç ve üzerinde imparator Iustinus'un resminin işlendiği bir önlük olan beyaz bir kaftan giyiyordu; Pers tarzında altın işlemeli ve incili (kıyafetleri) vardı.
Sayfa 169
kemerinde incili altınlar vardı. (Kraldan) birçok hediye aldı ve büyük bir mutlulukla kendi ülkesine döndü. Pers kralı Kavad bunu öğrenince, imparatora "Aramızda barış varken, neden dostluğun düşmanlığını yapıyorsun ve ezelden beri Perslerin hükmü altında olanları (elimizden) alıyorsun?" diye haber gönderdi. İmparator ise ona şu cevabı verdi: "Biz senin hükmün altındakileri ne aldık ne de (buna) teşvik ettik; ancak Tzathios bizim topraklarımıza geldiğinde, bizim iğrenç ve Helenistik inançlarımızı ve putların ve şeytanların sapkınlığını görünce, (onları) reddedip tüm varlığın yaratıcısına yöneldi ve Hristiyan oldu; biz de onu kendi ülkesine vaftiz ederek gönderdik." O zamandan beri Romalılar ve Persler arasında düşmanlık başladı.
Aynı yılda Omeritler ülkesinde ve Negra şehrinde, Habeşistan kralı Elesbaas ile Omeritler arasında savaş gerçekleşti ve (o savaşta) zafer onundu.
Roma piskoposu Ioannes 3 yıl.
Bu yılda, İtalya'yı yöneten Arian inancındaki Theoderichus, Papa Ioannes'i, imparator Iustinus'a Arianlar lehine elçi olarak gitmeye ve (imparatoru) onların sapkınlıklarını kabul etmeye zorlamaya mecbur bıraktı. Ancak Theoderichus, İtalya'daki Ortodokslara bunu yapmaları için (baskı) tehdidinde bulunuyordu. Ioannes, Byzantion'a gelip patrik Epiphanius'un ısrarı üzerine, Epiphanius Roma'da (oturana) kadar tahta oturmadı. Ioannes tüm piskoposlarla birliğe girdi, ancak İskenderiyeli Timotheus ile girmedi. Pers kralı Kavad, Peruz'un oğlu, Manichaeist olan (Perslerin) soylularından ve kendi görüşünden olanlardan çok sayıda kişiyi bir günde öldürdü; çünkü kendi üçüncü oğlunu (kral olmasını istiyordu).

Sayfa 164

İmparatorun adını ona söyledi: "İşte, kötülüğün yüzünden (ismini) siliyorum" dedi ve onları sildi. Uyandığında, praepositus Amantius'u çağırıp rüyayı anlattı. (O) da şunları söyledi: "Bu gece ben de şunu gördüm; gücümün yanında dururken, büyük bir domuz geldi, kaftanımı yakalayıp yere devirdi ve yedi." Proclus'u çağırıp gördüklerini anlattı. (Proclus) onlara: "İkiniz de kısa süre sonra öleceksiniz" dedi. Konstantinopolis piskoposu Timotheus ölünce, imparator, Konstantinopolis piskoposluk görevine Kapadokyalı Ioannes'i atadı. Paskalya'nın üçüncü gününde atandı ve havarisel kıyafetleri giydi. Halk büyük bir kargaşa çıkardı ve Ioannes, Severus'u lanetledi.

Aynı yıl, 11. indiksiyonun Nisan ayının 9'unda, dinsiz imparator Anastasios, 27 yıl, 2 ay ve ... gün saltanattan sonra öldü. Onun yerine, dindar Iustinus, ihtiyar ve çok tecrübeli bir adam, askerlikten başlayıp senatoya kadar yükselen, İlluryalı bir adam imparator oldu. Bazıları, tanrısal bir şekilde Anastasios'un şok geçirerek öldüğünü söyler.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6011	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

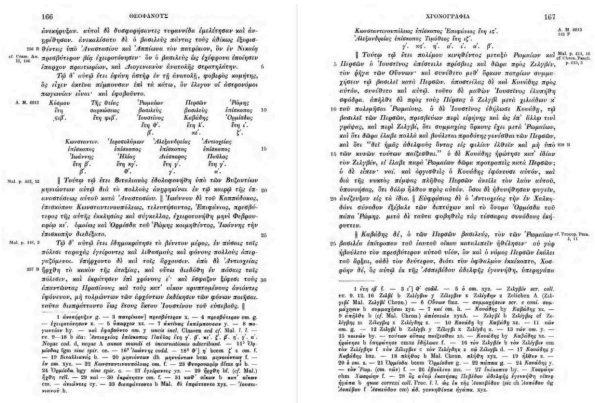
Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Ioannes	Elias	Dioscorus	Severus

Bu yılda, Iustinus imparator olarak herkese en iyisi olarak göründü.

Sayfa 165

Ortodoks inancının ateşli bir savunucusu ve savaşlarda başarılıydı, Lupicina adında bir eşi vardı, halk onu Eufemia adıyla kraliçe olarak taçlandırdı. Vitalianus ise, Anastasios'un ölümünden sonra Iustinus ile o kadar yakınlaştı ki, ondan general unvanı aldı ve Byzantion'a geldiğinde konsül ve praesens komutanı ilan edildi; imparatora karşı o kadar büyük bir nüfuzu vardı ki, Severus'u kovdurup öldürttü. Dinsiz Severus bunu duyunca kaçtı ve Halikarnassos piskoposu Julianus Mısır'a gidip orayı karıştırdılar, Dioscorus'un İskenderiye piskoposluğu konusunda (halkı) kışkırttılar. Roma'dan gelen piskoposlar ve din adamları, Vitalianus'un gayretiyle,

Kapadokyalı Ioannes henüz hayattayken Roma piskoposu Hormisdas'tan yetki alarak (geldiler) ve kutsal Kalkedon sinodunu kutsal diptiklere eklediler. Dinsiz Severus'un (etkisi) ortadan kalkınca, Paulus, Antakya piskoposu olarak atandı ve Eubulus misafirhanesinin yöneticisiydi. İmparator, Antakya şehrine bin libre altın bağışladı ve diğer şehirlere de büyük bir düzen getirdi, halk kargaşalarını engelledi. Yeruşalim piskoposu Zenaias ve Philoxenus'u, Manichaeist oldukları için, Apameia'lı Petrus'u (imparator) sürgüne gönderdi. İmparator Iustinus, onların kötülüklerine katılan herkesi (cezalandırdı). Praepositus Amantius, cubicularius Andreas ve komutan Theokritus'u (öldürttü); komutan Theokritus'u, Iustinus'a karşı zorbalık planladığı için (ortadan kaldırdı). Çünkü (Amantius), Iustinus'un praepositus'una Theokritus'un imparator olması için rüşvet vermişti. Ancak ordu ve halk, Theokritus'u imparator olarak değil, Iustinus'u (istedi).

Sayfa 166

(Halk onları) imparator ilan etti. (İmparator ve yetkililer) huzursuz olup zorbalık planladılar ve öldürüldüler. İmparator, Anastasios tarafından haksız yere sürgün edilen herkesi geri çağırdı; Nikaia'da (zorla) rahip atanan Appion'u (geri getirtti), imparator onu sağduyulu bir praetor prefect'i, Diogenianus'u ise doğu komutanı yaptı.

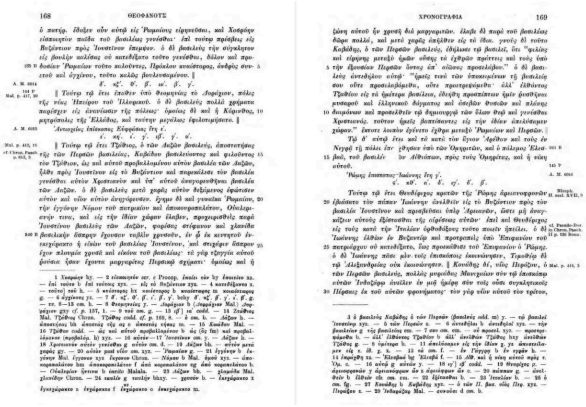
Aynı yılda doğuda, gökbilimcilerin "kuyruklu yıldız" (pogonias) olarak adlandırdığı, insanların korktuğu ve aşağı doğru parlayan korkutucu bir yıldız göründü.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6012	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Ioannes	Elias	Dioscorus	Paulus

Aynı yılda Vitalianus, Anastasios'a karşı yaptığı ayaklanma sırasında birçok kişiyi öldürdüğü için Byzantionluların kendisine duyduğu nefret nedeniyle suikasta kurban gitti. Konstantinopolis piskoposu Kapadokyalı Ioannes vefat edince, aynı kilisenin

rahibi ve synkellos'u olan Epiphanius, 25 Şubat'ta piskopos olarak atandı. Hormisdas (Roma piskoposu) vefat edince, Ioannes piskoposluk görevini devraldı.
Aynı yılda "Mavi" (Venetoi) fraksiyonu, tüm şehirlerde kargaşa çıkarıp birçok kişiyi taşlayarak öldürdü. Yetkililere de saldırdılar. Antakya'dan başlayan bu kötülük (tüm) şehirlere yayıldı ve beş yıl boyunca sürdü; "Yeşiller" (Prasinoi) fraksiyonundan karşılaştıkları herkesi kılıçtan geçirdiler ve gizlenenleri öldürdüler, yetkililer ise cinayetlerin intikamını almaya cesaret edemedi. Bunlar dindar Iustinus'un altıncı yılında gerçekleşti.
Sayfa 167
Konstantinopolis piskoposu Epiphanius 15 yıl.
İskenderiye piskoposu Timotheus 17 yıl.
Bu yılda, Romalılar ve Persler arasında savaş başlayınca, Iustinus elçiler gönderip **Hun kralı Ziligbys'e** hediyeler verdi ve Pers kralına karşı Romalılarla ittifak yapması için (yemin ettirdi). Kavad, bunu öğrenince çok öfkelendi ve (Ziligbys'e) haber gönderip onu yanına çağırdı ve (ittifakı) öğrendi. Ziligbys, Perslere gidince 20 bin Romalı asker (hakkında bilgi verdi). Iustinus, Kavad'a barış için elçiler gönderip başka bir mektup daha (yazdı) ve Ziligbys hakkında; onun Romalılarla ittifak yemini ettiğini, Perslerin haini olmak istemediğini ve "Kardeş olarak dostluğa gelmeliyiz, bu köpeklerin bizi oyuna getirmesine izin vermemeliyiz" (dediğini belirtti). Kavad, Ziligbys'e gizlice "Neden Perslere karşı Romalıları seçtin?" diye sordu. O cevap verince, Kavad öfkelendi ve onu öldürdü, gece boyunca (ordusunun) üzerine askerlerini gönderip, kendisine hileyle geldiklerini düşünerek halkını kılıçtan geçirdi. Kaçabilenler ise (yurtlarına) geri döndüler. Antakyalı Eufrasius, Kalkedon sinodunu diptiklerden çıkardı ve Roma papası Hormisdas'ın adını (sildi).
Kavad, Pers kralı, Romalıların imparatoruna evini yönetmesi için vasi bırakmak istedi; çünkü büyük oğlunu, Perslerin lider olarak çağırdığı (oğlunu), ikinci (oğlunun) gözü kör edildiği için (istiyordu); (çünkü diğeri) Aspibed'in kız kardeşinden doğmuştu. (Kavad'ın) babası (Peruz) idi. Ona Romalılarla barış yapması gerektiği düşüncesi geldi ve Pers kralının oğlu Hosroes'i, evlatlık oğlu olması için Byzantion'a, Iustinus'a gönderdi.

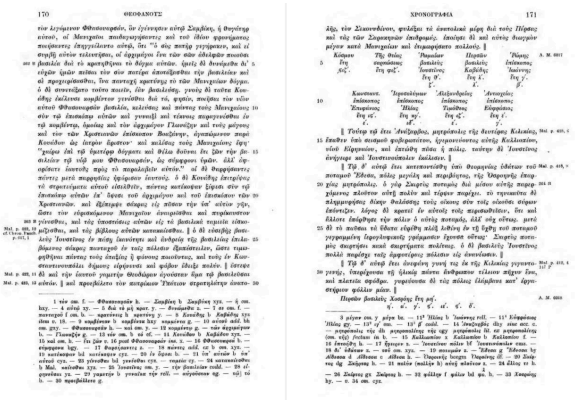

Sayfa 168
Ona Romalılarla barış yapması gerektiği düşüncesi geldi ve Pers kralının oğlu Hosroes'i, evlatlık oğlu olması için Byzantion'a, Iustinus'a gönderdi. Ancak imparator, senatoyu toplayıp danıştığında, bunun Romalılar için bir tuzak ve hile olduğunu

söyleyerek (teklifin) kabul edilmesine izin vermedi; Quaestor Proclus, çok akıllı bir adam olarak bu konuda iyi tavsiyede bulunmuştu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6014	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

Bu yılda, İllirya'nın Yeni Epir bölgesindeki bir şehir olan Dorakion doğal bir felaket yaşadı. İmparator, şehrin onarımı için büyük miktarda para yardımı yaptı; aynı şekilde Yunanistan'ın başkenti Korinthos için de cömert davrandı.
Antakya piskoposu Eufrasius 5 yıl.
Bu yılda, Pers kralı Kavad'a başkaldıran Lazların kralı Tzathios, kendisinin de kral olarak ilan edilmesini istediği için, Byzantion'a, Iustinus'a geldi ve Hristiyan olması ve bizzat onun tarafından Lazların kralı olarak atanması için yalvardı. İmparator onu büyük bir coşkuyla kabul etti, vaftiz ettirdi ve Roma'nın (asil) soylu kızı Nomos'un torunu ve eski kouropalates Valerianus'un (kızı) ile evlendirdi, onu kendi (Lazların) ülkesine gönderdi. Iustinus imparator tarafından Lazların kralı olarak atandığında, başında altın işlemeli beyaz bir taç ve üzerinde imparator Iustinus'un resminin işlendiği bir önlük olan beyaz bir kaftan giyiyordu; Pers tarzında altın işlemeli ve incili (kıyafetleri) vardı kemerinde incili altınlar vardı.
Sayfa 169
(Kraldan) birçok hediye aldı ve büyük bir mutlulukla kendi ülkesine döndü. Pers kralı Kavad bunu öğrenince, imparatora "Aramızda barış varken, neden dostluğun düşmanlığını yapıyorsun ve ezelden beri Perslerin hükmü altında olanları (elimizden) alıyorsun?" diye haber gönderdi. İmparator ise ona şu cevabı verdi: "Biz senin hükmün altındakileri ne aldık ne de (buna) teşvik ettik; ancak Tzathios bizim topraklarımıza geldiğinde, bizim iğrenç ve Helenistik inançlarımızı ve putların ve şeytanların sapkınlığını görünce, (onları) reddedip tüm varlığın yaratıcısına yöneldi ve Hristiyan oldu; biz de onu kendi ülkesine vaftiz ederek gönderdik.". O zamandan beri Romalılar ve Persler arasında düşmanlık başladı.
Aynı yılda Omeritler ülkesinde ve Negra şehrinde, Habeşistan kralı Elesbaas ile Omeritler arasında savaş gerçekleşti ve (o savaşta) zafer onundu.
Roma piskoposu Ioannes 3 yıl.
Bu yılda, İtalya'yı yöneten Arian inancındaki Theoderichus, Papa Ioannes'i, imparator Iustinus'a Arianlar lehine elçi olarak gitmeye ve (imparatoru) onların sapkınlıklarını kabul etmeye zorlamaya mecbur bıraktı. Ancak Theoderichus, İtalya'daki Ortodokslara bunu yapmaları için (baskı) tehdidinde bulunuyordu. Ioannes, Byzantion'a gelip patrik Epiphanius'un ısrarı üzerine, Epiphanius Roma'da (oturana) kadar tahta oturmadı. Ioannes tüm piskoposlarla birliğe girdi, ancak İskenderiyeli Timotheus ile girmedi. Pers kralı Kavad, Peruz'un oğlu, Manichaeist olan (Perslerin) soylularından ve kendi görüşünden olanlardan çok sayıda kişiyi bir günde öldürdü; çünkü kendi üçüncü oğlunu (kral olmasını istiyordu).

Sayfa 170

Fthasonarsan adındaki oğlunu, Sambike'den (kızı) doğmuştu; Manichaeistler onu eğiterek kendi görüşlerine göre yetiştirdiler ve ona, "Baban yaşlandı ve ölmesi yakındır, baş büyücüler kardeşlerinden birini kral yapmak istiyorlar. Bizim gücümüzle babanın krallıktan vazgeçmesini sağlayabiliriz ve seni (kral olarak) atayabiliriz, böylece Manichaeist doktrini güçlendirebilirsin" dediler. O da yapacağını kabul etti. Kavad bunu öğrenince, Manichaeistleri bir toplantıya çağırdı; oğlunu Fthasonarsan'ı kral yapacağını söyledi ve piskoposları, kadınları, çocukları, baş büyücü Glonazes'i, büyücüleri ve Kavad tarafından mükemmel bir doktor olarak sevilen Hristiyanların piskoposu Bouzanes'i bu toplantıya çağırdı. Manichaeistlere, "Sizin doktrininizle seviniyorum ve yaşayan krallığı oğlum Fthasonarsan'a vermek istiyorum, bu sizin için uygundur. Ancak onu devralmak için kendinizi hazırlayın" dedi. Onlar da buna güvenerek kendilerini açıkça ifade ettiler. Kavad, askerlerinin girmesine izin verdi ve piskoposları, baş büyücüsü ve Hristiyanların piskoposu ile birlikte hepsini kılıçtan geçirdi. Tüm topraklarındaki Manichaeistlerin öldürülmesini ve bulunmalarını, mülklerinin kraliyet hazinesine karışmasını ve kitaplarının yakılmasını emretti. Dindar imparator Iustinus, krallığın her yerinde, düzensizlik veya cinayet işleyen herkesin cezalandırılması için emirler gönderdi ve Konstantinopolis'teki halka barış getirdi, çok korku saldı. Eşi Theodora'yı imparatorla birlikte Augusta (imparatoriçe) olarak taçlandırdı ve Patrik Hypatius'u doğu komutanı olarak atadı.

Sayfa 171

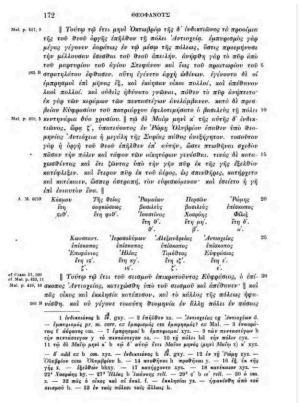
Sekundinus'u doğu bölgelerini Perslere ve Sarazen akınlarına karşı koruması için bıraktı. Manichaeistlere karşı büyük bir zulüm başlattı ve birçoğunu cezalandırdı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6017	480	Iustinus	Kavad	Ioannes

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Epiphanius	Elias	Timotheus	Eufrasius

Kilikia'nın ikinci metropolü olan Anazarbos, Kalliopius'un yönetimi altında depremden büyük hasar gördü; Iustinus şehri yeniden inşa ettirdi ve adını Iustinopolis koydu.

Aynı yıl, Osrhoene eyaletinin metropolü olan büyük ve ünlü Edessa şehri, Skirtos nehrinin taşmasıyla su altında kaldı. Skirtos nehri şehri beslerdi ancak taştığında denize dönerek evleri yıktı. İmparator Iustinus her iki şehrin de onarımı için büyük yardımlarda bulundu.
Aynı yıl Kilikia'da, bir dirsek uzunluğunda, tüm insanlardan çok daha uzun boylu dev bir kadın ortaya çıktı.

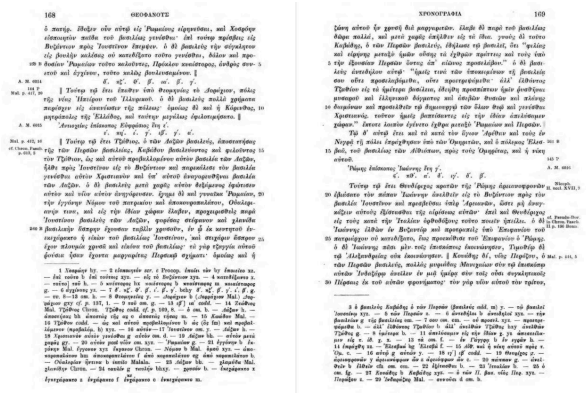
Sayfa 172
Bu yılda, 4. indiksiyonun Ekim ayında, Tanrı'nın gazabının habercileri Antakya şehrine girdi. Şehrin ortasında görünmez büyük bir yangın meydana geldi ve bu yangın, olacak olan Tanrı tehdidini önceden bildirdi. Zira ateş, Aziz Stefanus şehitliğinden ve praetorium'dan çıktı. Bu yangın altı ay sürdü, birçok ev yandı ve birçok halk öldü. Kimse bunun nereden başladığını anlayamadı; çünkü beş katlı evlerin çatılarından alev alıyordu. Patrik Eufrasius, 5 altın sikke (centenaria) ile (şehre) cömertçe yardım etti. Aynı yılın 4. indiksiyonunun Mayıs ayında, Roma'da Olybrius'un konsüllüğü sırasında, Antakya büyük bir Suriye felaketi yaşadı. Tanrı'nın gazabı öyle bir geldi ki, neredeyse tüm şehri yerle bir etti ve yerleşim yerlerinin mezar olmasına neden oldu. Toprağa gömülenlerden bazıları, yeraltından çıkan ateşle hala canlıyken yakıldılar. Bir başka ateş de havadan, kıvılcımlar halinde, şimşek gibi inip bulduğunu yakıyor ve yer bir yıl boyunca sarsılıyordu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6019	480	Iustinus	Hosroes	Philes

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Epiphanius	Elias	Timotheus	Eufrasius

Antakya piskoposu Eufrasius, deprem sırasında evler ve kiliseler yıkıldığında, deprem felaketi altında kalarak öldü; başka hiçbir şehirde böyle bir felaket olmamıştı.
Sayfa 173
En dindar imparator Iustinus bunu öğrenince büyük bir ruhsal acı yaşadı, tacını başından çıkardı ve günler boyunca çuval giyerek yas tuttu. Paskalya ayininde kiliseye gittiğinde taç ve kaftanını giymedi; bunun yerine basit bir kıyafetle senatonun

önüne çıkıp ağladı. İmparator derhal Karinus'u 500 centenaria (para) ile (felaketi) kurtarması ve onarması için gönderdi. Ardından Patrikios Phokas'ı ve Patrikios Asterios'u, bilge adamları, şehrin yeniden imarı için çok sayıda para ile gönderdi. 5. indiksiyonun 1 Nisan ayında, Paskalya bayramında, imparator Iustinus hastalandı. Yeğeni Iustinianus'u atadı ve taç giydirip, dört ay boyunca onunla birlikte imparatorluk yaptı. Aynı indiksiyonun Ağustos ayında, en dindar Iustinus vefat etti ve imparatorluğu Iustinianus'a bıraktı.
Antakya piskoposu Eufrasius'un vefatı üzerine, Amida'lı Eufrasius (Ephraim) yerine piskopos olarak atandı; o, ayrılıkçılara karşı Tanrısal bir kıskançlık gösterdi.
(Kavad'ın) babası (Peruz) idi.

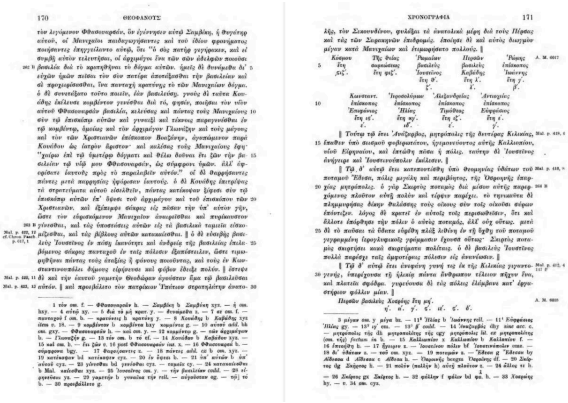

Sayfa 168
Ona Romalılarla barış yapması gerektiği düşüncesi geldi ve Pers kralının oğlu Hosroes'i, evlatlık oğlu olması için Byzantion'a, Iustinus'a gönderdi. Ancak imparator, senatoyu toplayıp danıştığında, bunun Romalılar için bir tuzak ve hile olduğunu söyleyerek (teklifin) kabul edilmesine izin vermedi; Quaestor Proclus, çok akıllı bir adam olarak bu konuda iyi tavsiyede bulunmuştu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6014	480	Iustinus	Kavad	Hormisdas

Bu yılda, İllirya'nın Yeni Epir bölgesindeki bir şehir olan Dorakion doğal bir felaket yaşadı. İmparator, şehrin onarımı için büyük miktarda para yardımı yaptı; aynı şekilde Yunanistan'ın başkenti Korinthos için de cömert davrandı.
Antakya piskoposu Eufrasius 5 yıl.
Bu yılda, Pers kralı Kavad'a başkaldıran Lazların kralı Tzathios, kendisinin de kral olarak ilan edilmesini istediği için, Byzantion'a, Iustinus'a geldi ve Hristiyan olması ve bizzat onun tarafından Lazların kralı olarak atanması için yalvardı. İmparator onu büyük bir coşkuyla kabul etti, vaftiz ettirdi ve Roma'nın (asil) soylu kızı Nomos'un torunu ve eski kouropalates Valerianus'un (kızı) ile evlendirdi, onu kendi (Lazların) ülkesine gönderdi. Iustinus imparator tarafından Lazların kralı olarak atandığında, başında altın işlemeli beyaz bir taç ve üzerinde imparator Iustinus'un resminin işlendiği bir önlük olan beyaz bir kaftan giyiyordu; Pers tarzında altın işlemeli ve incili (kıyafetleri) vardı.
Sayfa 169

kemerinde incili altınlar vardı. (Kraldan) birçok hediye aldı ve büyük bir mutlulukla kendi ülkesine döndü. Pers kralı Kavad bunu öğrenince, imparatora "Aramızda barış varken, neden dostluğun düşmanlığını yapıyorsun ve ezelden beri Perslerin hükmü altında olanları (elimizden) alıyorsun?" diye haber gönderdi. İmparator ise ona şu cevabı verdi: "Biz senin hükmün altındakileri ne aldık ne de (buna) teşvik ettik; ancak Tzathios bizim topraklarımıza geldiğinde, bizim iğrenç ve Helenistik inançlarımızı ve putların ve şeytanların sapkınlığını görünce, (onları) reddedip tüm varlığın yaratıcısına yöneldi ve Hristiyan oldu; biz de onu kendi ülkesine vaftiz ederek gönderdik." O zamandan beri Romalılar ve Persler arasında düşmanlık başladı.
Aynı yılda Omeritler ülkesinde ve Negra şehrinde, Habeşistan kralı Elesbaas ile Omeritler arasında savaş gerçekleşti ve (o savaşta) zafer onundu.
Roma piskoposu Ioannes 3 yıl.
Bu yılda, İtalya'yı yöneten Arian inancındaki Theoderichus, Papa Ioannes'i, imparator Iustinus'a Arianlar lehine elçi olarak gitmeye ve (imparatoru) onların sapkınlıklarını kabul etmeye zorlamaya mecbur bıraktı. Ancak Theoderichus, İtalya'daki Ortodokslara bunu yapmaları için (baskı) tehdidinde bulunuyordu. Ioannes, Byzantion'a gelip patrik Epiphanius'un ısrarı üzerine, Epiphanius Roma'da (oturana) kadar tahta oturmadı. Ioannes tüm piskoposlarla birliğe girdi, ancak İskenderiyeli Timotheus ile girmedi. Pers kralı Kavad, Peruz'un oğlu, Manichaeist olan (Perslerin) soylularından ve kendi görüşünden olanlardan çok sayıda kişiyi bir günde öldürdü; çünkü kendi üçüncü oğlunu (kral olmasını istiyordu).

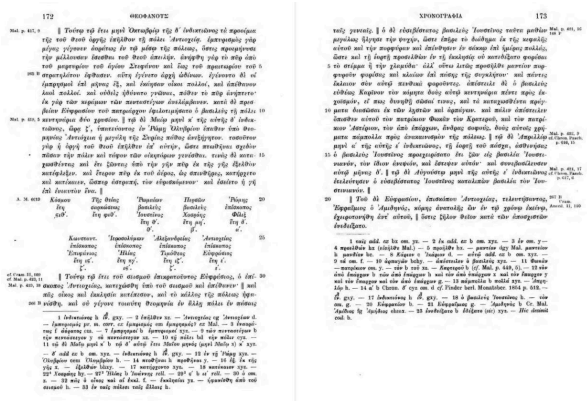
Sayfa 170
Fthasonarsan adındaki oğlunu, Sambike'den doğmuştu; Manichaeistler onu eğiterek kendi görüşlerine göre yetiştirdiler ve ona, "Baban yaşlandı ve ölmesi yakındır, baş büyücüler kardeşlerinden birini kral yapmak istiyorlar. Bizim gücümüzle babanın krallıktan vazgeçmesini sağlayabiliriz ve seni kral olarak atayabiliriz, böylece Manichaeist doktrini güçlendirebilirsin" dediler. O da yapacağını kabul etti. Kavad bunu öğrenince, Manichaeistleri bir toplantıya çağırdı; oğlunu Fthasonarsan'ı kral yapacağını söyledi ve piskoposları, kadınları, çocukları, baş büyücü Glonazes'i, büyücüleri ve Kavad tarafından mükemmel bir doktor olarak sevilen Hristiyanların piskoposu Bouzanes'i bu toplantıya çağırdı. Manichaeistlere, "Sizin doktrininizle seviniyorum ve yaşayan krallığı oğlum Fthasonarsan'a vermek istiyorum, bu sizin için uygundur. Ancak onu devralmak için kendinizi hazırlayın" dedi. Onlar da buna güvenerek kendilerini açıkça ifade ettiler. Kavad, askerlerinin girmesine izin verdi ve

piskoposları, baş büyücüsü ve Hristiyanların piskoposu ile birlikte hepsini kılıçtan geçirdi. Tüm topraklarındaki Manichaeistlerin öldürülmesini ve bulunmalarını, mülklerinin kraliyet hazinesine karışmasını ve kitaplarının yakılmasını emretti. Dindar imparator Iustinus, krallığın her yerinde, düzensizlik veya cinayet işleyen herkesin cezalandırılması için emirler gönderdi ve Konstantinopolis'teki halka barış getirdi, çok korku saldı. Eşi Theodora'yı imparatorla birlikte Augusta olarak taçlandırdı ve Patrik Hypatius'u doğu komutanı olarak atadı.
Sayfa 171
Sekundinus'u doğu bölgelerini Perslere ve Sarazen akınlarına karşı koruması için bıraktı. Manichaeistlere karşı büyük bir zulüm başlattı ve birçoğunu cezalandırdı.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6017	480	Iustinus	Kavad	Ioannes

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Epiphanius	Elias	Timotheus	Eufrasius

Kilikia'nın ikinci metropolü olan Anazarbos, Kalliopius'un yönetimi altında depremden büyük hasar gördü; Iustinus şehri yeniden inşa ettirdi ve adını Iustinopolis koydu.
Aynı yıl, Osrhoene eyaletinin metropolü olan büyük ve ünlü Edessa şehri, Skirtos nehrinin taşmasıyla su altında kaldı. Skirtos nehri şehri beslerdi ancak taştığında denize dönerek evleri yıktı. İmparator Iustinus her iki şehrin de onarımı için büyük yardımlarda bulundu.
Aynı yıl Kilikia'da, bir dirsek uzunluğunda, tüm insanlardan çok daha uzun boylu dev bir kadın ortaya çıktı.

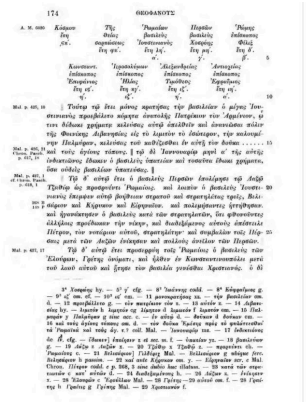
Sayfa 172
Bu yılda, 4. indiksiyonun Ekim ayında, Tanrı'nın gazabının habercileri Antakya şehrine girdi. Şehrin ortasında görünmez büyük bir yangın meydana geldi ve bu yangın, olacak olan Tanrı tehdidini önceden bildirdi. Zira ateş, Aziz Stefanus şehitliğinden ve praetorium'dan çıktı. Bu yangın altı ay sürdü, birçok ev yandı ve birçok halk öldü. Kimse bunun nereden başladığını anlayamadı; çünkü beş katlı

evlerin çatılarından alev alıyordu. Patrik Eufrasius, 5 altın sikke ile (şehre) cömertçe yardım etti. Aynı yılın 4. indiksiyonunun Mayıs ayında, Roma'da Olybrius'un konsüllüğü sırasında, Antakya büyük bir Suriye felaketi yaşadı. Tanrı'nın gazabı öyle bir geldi ki, neredeyse tüm şehri yerle bir etti ve yerleşim yerlerinin mezar olmasına neden oldu. Toprağa gömülenlerden bazıları, yeraltından çıkan ateşle hala canlıyken yakıldılar. Bir başka ateş de havadan, kıvılcımlar halinde, şimşek gibi inip bulduğunu yakıyor ve yer bir yıl boyunca sarsılıyordu.

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6019	480	Iustinus	Hosroes	Philes

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Epiphanius	Elias	Timotheus	Eufrasius

Antakya piskoposu Eufrasius, deprem sırasında evler ve kiliseler yıkıldığında, deprem felaketi altında kalarak öldü; başka hiçbir şehirde böyle bir felaket olmamıştı.
Sayfa 173
En dindar imparator Iustinus bunu öğrenince büyük bir ruhsal acı yaşadı, tacını başından çıkardı ve günler boyunca çuval giyerek yas tuttu. Paskalya ayininde kiliseye gittiğinde taç ve kaftanını giymedi; bunun yerine basit bir kıyafetle senatonun önüne çıkıp ağladı. İmparator derhal Karinus'u 500 centenaria (para) ile felaketi kurtarması ve onarması için gönderdi. Ardından Patrikios Phokas'ı ve Patrikios Asterios'u, bilge adamları, şehrin yeniden imarı için çok sayıda para ile gönderdi. 5. indiksiyonun 1 Nisan ayında, Paskalya bayramında, imparator Iustinus hastalandı. Yeğeni Iustinianus'u atadı ve taç giydirip, dört ay boyunca onunla birlikte imparatorluk yaptı. Aynı indiksiyonun Ağustos ayında, en dindar Iustinus vefat etti ve imparatorluğu Iustinianus'a bıraktı.
Antakya piskoposu Eufrasius'un vefatı üzerine, Amida'lı Eufrasius (Ephraim) yerine piskopos olarak atandı; o, ayrılıkçılara karşı Tanrısal bir kıskançlık gösterdi.

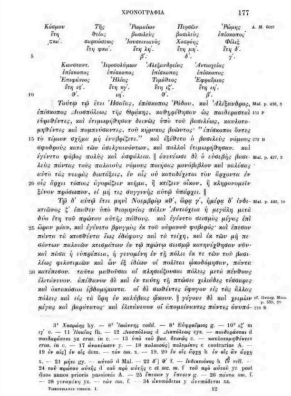
Sayfa 174

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6020	480	Iustinianus	Hosroes	Philes

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Epiphanius	Elias	Timotheus	Eufrasius

Bu yılda, imparatorlukta tek başına hüküm süren büyük Iustinianus, Doğu'nun komutanı Ermeni Patrikios'u atadı. Ona, Lübnan Fenikesi'ndeki Palmyra denilen şehri onarması ve oraya bir komutan ataması için para verdi. Ocak ayında, imparator konsüllük makamını verdi ve bugüne kadar hiçbir imparatorun vermediği kadar çok para verdi. Aynı yılda Pers kralı, Romalılara sığınan Laz kralı Tzathios ile savaştı. Iustinianus ona yardım etmesi için Belisarius, Kerykos ve Eirenaios komutasında üç ordu gönderdi, ancak savaştıklarında yenildiler. İmparator komutanların birbirlerini kıskandıkları için yenilgiye uğradıklarına öfkelendi ve yerlerine noteri Petros'u komutan olarak gönderdi. Petros Perslerle savaştı, kazandı ve birçok Persi öldürdü. Aynı yıl Eroulların kralı Grethes adında biri Romalılara sığındı, halkıyla birlikte Konstantinopolis'e geldi ve Hristiyan olmak istedi.
Sayfa 175
İmparator onu vaftiz etti, vaftizden sonra senatörlerini ve akrabalarını kabul etti ve o da büyük bir mutlulukla kendi ülkesine döndü. İmparator ayrıca Ermeni Tzetas'ı çok yetenekli bir komutan olarak atadı; onun emrinde Ermeni askerleri vardı.
Aynı yıl, Hun kavminden Boariks adında dul bir kadın, bin kadar Hun ile Romalılara sığındı.
Boariks, Pers kralı Kavad'ın teşvikiyle kocasının ölümünden sonra kabileleri yönetiyordu.
Styrax ve Glones adındaki iki Hun liderini Perslere karşı Romalılarla ittifak yaparken esir aldı.
Styrax'ı zincire vurup Konstantinopolis'e imparatora gönderdi, Glones'i ise savaşta öldürdü ve Iustinianus'un müttefiki oldu.
Aynı yıl, Bosporos yakınlarında **Hunlardan Gordas** adında biri imparatora sığındı, Hristiyan oldu ve imparator ona çokça hediye vererek ülkesine gönderdi.

Sayfa 176

Hunlar için ve sığır vergilerini talep etmek içindi; o şehirde Romalılar ve Hunlar arasında birçok ticaret anlaşması vardı. Hristiyan olan Hun, kendi ülkesine gidip kardeşini buldu ve ona imparatorun sevgisini ve cömertliğini, kendisinin de Hristiyan olduğunu anlattı. (Hristiyan Hun) hediyeleri aldığında bunlar gümüş ve kehribardandı; Hunlar buna öfkelenerek kardeşiyle anlaştılar ve gidip kardeşleri Mougueris'i öldürdüler ve kardeşini (Hunların) kralı yaptılar.

Romalılar korkup onu aradıklarında, ansızın Bosporos şehrine gelip Dalmatius ve askerlerini öldürdüler. İmparator bunu duyunca, Konsül Ioannes'i, Skuthoslu Ioannes'in torununu ve Patrikios Rufinus'un oğlunu, büyük bir Skuthos kuvvetiyle gönderdi. O, Godilas ile birlikte Odyssopolis ve Badouarion komutanlığından karayoluyla saldırıya geçti. Hunlar bunu duyunca ortadan kayboldular ve Bosporos'ta barış sağlandı, Romalılar orayı korkusuzca ellerinde tuttular. İmparator Iustinianus, sapkınların tüm kiliselerini geri aldı ve onları Exakionitlerin Arian inancı hariç Ortodoksluğa verdi. İmparator, piskoposlar, kâhyalar ve yetimhane yöneticileri hakkında bir emir yayınladı; öyle ki (yöneticilerin) daha önce sahip olmadıkları mülkleri, (ölümden sonra) miras olarak bırakmalarına izin verilmedi. Ancak daha önce sahip olduklarını dilediği gibi yönetme izni vardı ve her şeyi kendi kutsal kilisesine miras bırakabiliyordu. İmparator ayrıca Dagisthos'taki halk hamamını tamamladı ve İmparatorluk İllus'unda büyük bir sarnıç yaptırdı.

Sayfa 177

Dünya Yılı	İnkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Pers Kralı	Roma Piskoposu
6021	480	Iustinianus	Hosroes	Philes

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
Epiphanius	Elias	Timotheus	Eufrasius

Bu yıl, Rodos piskoposu Isaias ve Trakya'nın Diospolis piskoposu Alexandros, sübyancı olarak bulundular ve imparator tarafından şiddetle cezalandırıldılar, teşhir edildiler.

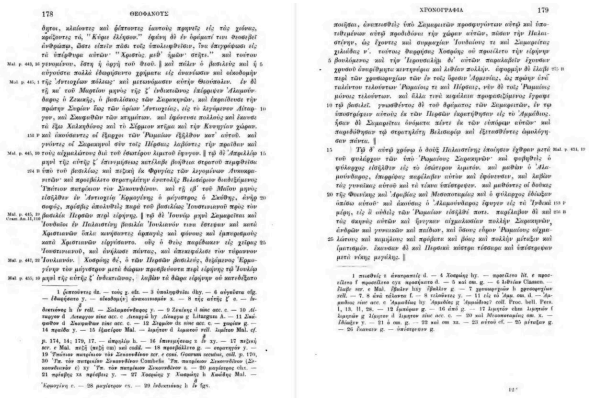
İmparator bu konuda kanunlar çıkardı ve birçok kişi cezalandırıldı, büyük bir korku ve güvenlik sağlandı.

Dindar imparator, tüm eski kanunları bir kitapta toplayıp (monobiblos) yeni düzenlemeler yayınladı.

Aynı yılın 29 Kasım günü, Antakya şehri, ilk felaketinden iki yıl sonra büyük bir depremle sarsıldı.

Bir saat boyunca süren şiddetli sarsıntıyla, önceki depremden kalan tüm yapılar, duvarlar ve eski binalar yıkıldı.

Bu felakette 4870 kişi öldü; kurtulanlar diğer şehirlere ve dağlardaki kulübelere kaçtılar; büyük bir kış ve soğuk yaşandı.

Sayfa 178

Kalanlar karın üzerine yüzüstü kapanarak "Rab, merhamet et" diye bağırıyorlardı; öyle ki Tanrı korkusu olan biri bir rüyasında, herkesin kapı eşiklerine "Mesih bizimle kalsın" diye yazmalarını söyledi.

Bu olay gerçekleştiğinde Tanrı'nın gazabı dindi.

İmparator Antakya şehrinin onarımı ve inşası için büyük miktarda para bağışladı ve adını Theoupolis (Tanrı şehri) olarak değiştirdi.

Mart ayında, 5. indiksiyonun 10. gününde, Sarazenlerin kralı Alamoundaros, Antakya sınırlarına, Litarghon denilen yere ve Skaphathon topraklarına saldırdı.

Birçok kişiyi öldürdü, Chalkedon dışındaki yerleri ve Kunnouia bölgesini yaktı.

Romalıların komutanları Sarazenlerin Perslerin elindeki ganimetleri alıp kaçtığını öğrendiler.

Nisan ayında imparatorun gönderdiği bir ordu ve Phrygia'dan gelen Lykokoritesler ile Belisarius, komutan Hypatios'un yerine atandı.

12 Mayıs'ta Hermogenes adında bir Skuthoslu, barış görüşmeleri için Pers kralının yanına gönderildi.

Haziran ayında Filistin'deki **Samaritler ve Yahudiler**, Hristiyanlara karşı ayaklanıp yağma ve cinayet işlediler; ancak Iustinianus hepsini cezalandırdı ve tiran Iulianos'un kafasını kesti.

Pers kralı Hosroes, Hermogenes'in barış teklifini reddetti.

Sayfa 179

Hosroes, kendisine sığınan Samaritleri teşvik ederek, onlara Filistin'in tamamını ve Yahudi ile Samaritlerden oluşan 50 bin kişilik bir orduyu vaat etti.

Hosroes, bu şekilde Kudüs'ü ele geçirmeyi ve altınlarını almayı hedefledi.

Samaritlerin liderleri, Perslerden dönerken Ammadios'ta yakalandılar ve Belisarius'a teslim edilerek her şeyi itiraf ettiler.

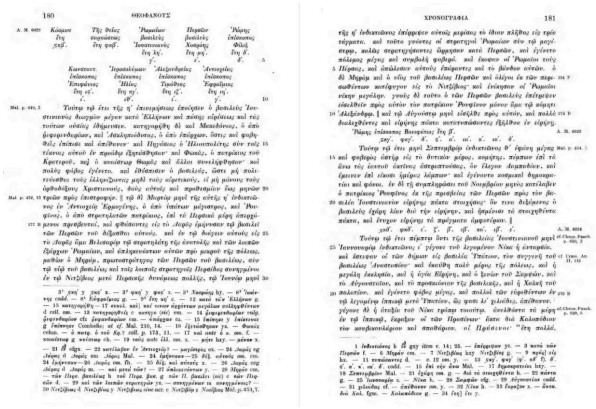
Filistin komutanı, Romalıların Sarazen kabile reisi ile düşmanlık yaşadı ve korkudan sınırın iç kısımlarına çekildi.

Alamoundaros, komutanı öldürdü, ailesini ve çocuklarını aldı; ardından Fenike, Arabistan ve Mezopotamya komutanları onu takip etti.

Alamoundaros'un kaçtığını duyan Romalılar, Sarazenlerin çadırlarını ve ganimetlerini ele geçirdi, ayrıca birçok kişiyi esir alıp 4 Pers kalesini yaktılar ve zaferle döndüler.

Türkçeye çeviren İbrahim Şimşeğin dipnotu:

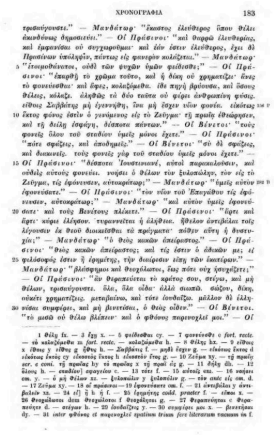
Metinde anlatılan olayların yaşandığı dönem, Iustinianus'un hükümdarlığının ve Perslerle olan çatışmaların yoğunlaştığı miladi 529 yılına tekabül etmektedir.
Sarmatlar: Σαρμάται
Samiriler: Σαμαρεῖται

Sayfa 180
Dünya yılı 6022. Yaratılıştan geçen yıllar 522. Romalıların İmparatoru Iustinianus 5 yıl, Perslerin Kralı Hosroes 5 yıl, Roma Piskoposu 4 yıl. Konstantinopolis Piskoposu Epiphanios 15 yıl, Kudüs Piskoposu Elias 28 yıl, İskenderiye Piskoposu Timotheos 17 yıl, Antakya Piskoposu Ephraim 13 yıl.
Aynı yıl, Iustinianus İmparator, Helenlere ve tüm sapkınlara karşı büyük bir zulüm başlattı ve onların mallarına el koydu. Referendarius Makedonios, Eparch Asklepiodotos'u suçladı; o da korktu ve öldü. Heliopolisli Pegasios ve çocukları .... sorguya çekildi. Patrik Kreteos, quaestor Thomas ve diğerleri tutuklandı ve büyük bir korku hakimdi. İmparator, Helenlere ve sapkınlara, sadece Ortodoks Hristiyanların hizmetinde olmaları için üç ay mühlet verilmesini emretti. Mart ayında magister utriusque militiae Hermogenes ve Rhouphinos elçi olarak Pers topraklarına gönderildiler. Dara'ya ulaştıklarında, Pers Kralı tarafından karşılanmalarını haber verdiler. Pers Kralı'nın elçileri Dara'ya doğru gelirken, Romalıların doğu komutanı Belisarius, Pers Kralı'nın oğlu ve maiyetindeki diğer Pers komutanları ile birlikte, büyük bir Pers ordusuyla Haziran ayında Nizibis'te bir araya geldiklerini öğrendi.
Sayfa 181
İndiksiyon yılı, kendi birliklerini üç tabura ayırdı. Romalı komutanlar, magister militum ile birlikte bunu öğrenince, Perslere karşı cesurca savaştılar ve büyük bir savaş oldu. Romalılar Persleri kılıçtan geçirdi ve birliklerini yok ettiler. Mihran ve Pers Kralı'nın oğlu, sağ kalan az sayıda kişiyle birlikte Nizibis'e kaçtılar ve Romalılar büyük bir zafer kazandı. İmparator, durumu öğrenince patrik Rhouphinos'un Pers kralının yanına gitmesine izin verdi. Ağustos ayında onunla görüştü ve her konuda barışı sağlayarak barış içinde ayrıldılar.
Eylül ayı, 9. indiksiyon yılında, batı tarafında büyük ve korkunç bir kuyruklu yıldız göründü, yukarılara ışınlarını gönderiyordu; buna Lampadias diyorlardı ve yirmi gün boyunca parlamaya devam etti. Bunun sonucunda toplumsal ayaklanmalar ve cinayetler meydana geldi. Kasım ayı sona erdiğinde, Rhouphinos Pers kralının yanından imparator Iustinianus'a elçilik görevini tamamlayıp döndü. İmparator, varılan barıştan dolayı çok sevindi ve üzerinde anlaşılan şartları kabul etti; böylece her iki tarafın işleri barışla sonuçlandı.

İmparator Iustinianus'un beşinci yılında, Ocak ayı, 9. indiksiyon yılında, Nika denilen ayaklanma meydana geldi. Hipodromda İmparator Anastasios'un yeğeni Hypatios imparator ilan edildi ve şehrin büyük bir kısmı, büyük kilise, Hagia Eirene, Augustaeum, imparatorluk sarayının girişi ve Chalkē yakıldı. Büyük bir ayaklanma oldu ve Hipodromda "Yeşiller" tarafından Kalopodion'un yanında, denilen ve 30 bin kişinin bulunduğu yerde, birçok kişi öldürüldü.

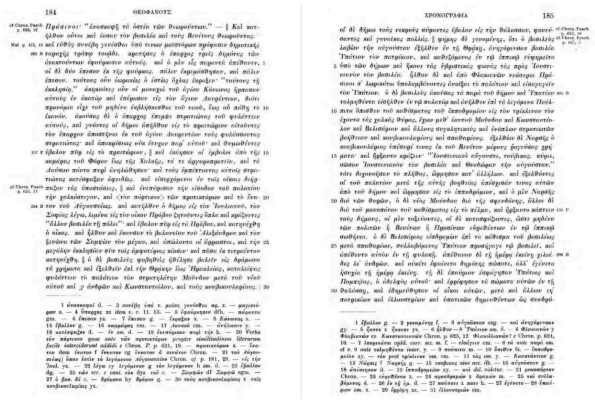

Sayfa 182

Ayrıca, Nika ayaklanması sonucunda çıkan karmaşa sırasında, Yeşiller üç kez yüce Iustinianus, haksızlığa uğradım, tek iyi olan, dayanamıyorum, Tanrı biliyor. İsim vermekten korkuyorum, daha fazla başarılı olursam tehlikeye girerim." Mandator: "O kim, bilmiyoruz." Yeşiller (Prasinoi): "Bana haksızlık eden kişi, üç kez yüce olan, kayıtlarda bulunabilir." Mandator: "Kimse size haksızlık etmiyor." Yeşiller (Prasinoi): "Tek bir kişi haksızlık ediyor, Tanrı'nın annesi (Theotokos), özetle." Mandator: "O kimdir, bilmiyoruz." Yeşiller (Prasinoi): "Siz ve sadece siz biliyorsunuz, üç kez yüce olan, bugün haksızlık eden odur." Mandator: "O kimdir, bilmiyoruz." Yeşiller (Prasinoi): "Spatharios Kalopodios bana haksızlık ediyor, her şeyin efendisi." Mandator: "Kalopodios'un bir işi yok." Yeşiller (Prasinoi): "Eğer birisi bir gün Yahuda'nın ölümünü hak ederse, Tanrı bana haksızlık edene çabucak karşılığını versin." Mandator: "Siz yöneticilere hakaret etmeyi düşünmüyorsunuz." Yeşiller (Prasinoi): "Her kim haksızlık ederse, Yahuda'nın ölümünü hak eder." Mandator: "Sakin olun, Yahudiler, Maniheistler ve Samiriler (Samareitai)." Yeşiller (Prasinoi): "Theotokos, hepsiyle birlikte, Yahudiler ve Samiriler olarak adlandırılıyorsunuz." Mandator: "Ne zamana kadar kendinizi lanetleyeceksiniz?" Yeşiller (Prasinoi): "Efendinin doğru bir şekilde inandığını söyleyen kişi kimdir? Lanet olsun ona, Yahuda'ya." Mandator: "Size diyorum ki, birini vaftiz ettirin." Yeşiller (Prasinoi): "Bağırıyorlar, Antlas emretti: 'Birini vaftiz ettireceğim'." Mandator: "Gerçekten, eğer sakinleşmezseniz, kafanızı keseceğim." Yeşiller (Prasinoi): "Herkes ele geçirmeye çalışıyor, kurtulmak için, ve eğer bir şey söylersek, ezilenler olarak, senin gücünün ilahi olan her şeye katlandığına kızıyoruz." Yeşiller (Prasinoi): "Biz söz hakkına sahibiz, imparator, şimdi adlandırılıyoruz, kimdir bilmiyoruz, saray bile değil, üç kez yüce olan, ne de devletin durumu. Ben şehre giriyorum, orada oturduğumda..."

Sayfa 183

(Metnin bir kısmı teknik notlardan oluşmaktadır) "Üç kez yüce." Mandator: "Herkes istediği yerde tehlikesizce ticaret yapar." Yeşiller (Prasinoi): "Ve özgürlükten cesaret alıyorum ve eğer izin verilmiyorsa, özgür olanın, Yeşiller'in itibarı var, her durumda açıkça cezalandırılır." Mandator: "Ölmek üzeresiniz, yoksa ruhlarınızdan mı vazgeçiyorsunuz?" Yeşiller (Prasinoi): "Bu renk kaldırılmalı ve adalet cinayet olmadan uygulanmalı; bırakın, cezalandırılıyoruz. İşte pınar akıyor ve kimi istersen cezalandır, gerçekten insan doğası iki tane getiriyor." "Altıncı olan Zeugma'da doğana, sabah görüldü ve akşam katledildi, her şeyin efendisi." Maviler (Venetoi): "Stadyumdaki tüm katiller sadece sizde var." Yeşiller (Prasinoi): "Ne zaman katlediyorsun ve ölüyorsun?" Maviler (Venetoi): "Sen katlediyorsun ve kışkırtıyorsun, çünkü stadyumdaki katiller sadece sizde var." Yeşiller (Prasinoi): "Efendi Iustinianus, onlar yalvarıyorlar ve siz kimseyi katletmiyorsunuz. Zeugma'da oduncu olanı, katledilmedi, imparator, anlamıyor musunuz?" Mandator: "Siz onu katletmediniz." Yeşiller (Prasinoi): "Epathou'nun oğlunu öldürdünüz, imparator." Mandator: "Ve siz de onu katlettiniz ve Mavileri kışkırtıyorsunuz." Yeşiller (Prasinoi): "Şimdi ve şimdi efendi merhamet et. Gerçeklik zulüm görüyor. Tartışmak istiyorlardı, Tanrı olayları yönetiyor, bu talihsizlik nereden geliyor?" Mandator: "Tanrı kötülüklerden uzaktır." Yeşiller (Prasinoi): "Tanrı kötülüklerden uzaktır; ve bana haksızlık eden kimdir? Eğer filozof ise ve keşiş ise, her ikisinin ayrımı." Mandator: "Küfredenler ve Tanrı'ya karşı gelenler, daha ne kadar sakinleşmeyeceksiniz?" Yeşiller (Prasinoi): "Eğer gücünüzü iyileştirirseniz, dayanırım ve istemem, üç kez yüce olan. Her şeyi biliyorum ama susuyorum. Kurtarıyorum, adalet, artık ticaret yapmıyorum, Yahudileşiyorum. Daha çok Helenleşmek daha iyidir ve Maviler değil, Tanrı biliyor." Maviler (Venetoi): "Nefret ettiğimi görmek istemiyorum ve kıskançlık beni rahatsız ediyor."

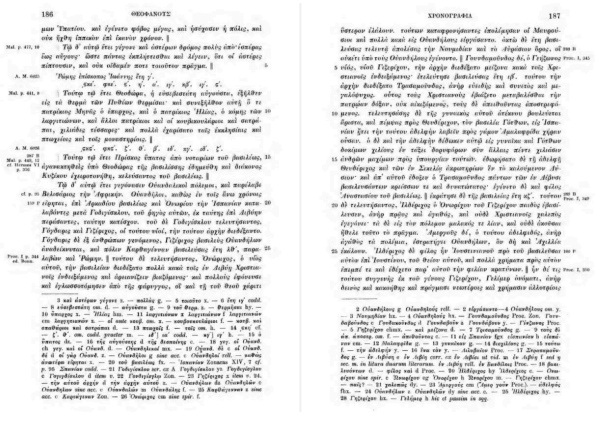
Sayfa 184

Yeşiller (Prasinoi): "İzleyenlerin kemiklerinin kazılması." Ve bu kişiler aşağı indi, imparatoru ve izleyen Mavileri (Venetoi) gördüler. Hemen ardından halkın kargaşası yüzünden şöyle bir durum meydana geldi: Eparch, düzeni bozan üç kişiyi yakaladı ve onları asmalarını emretti. İkisinden biri hemen öldü, diğeri tekrar asıldı ve tekrar düştü. Bunu gören keşişler, Aziz Konon'un keşişleri, onları bir tekneyle Aziz Laurentios'a taşıdılar çünkü kimsenin kiliseden dışarı atılmaması gerektiğine dair bir ayrıcalıkları vardı. Eparch bunu duyduğunda, onları korumaları için asker gönderdi. Halk, onları koruyan askerlerden Eparch'ı bırakmalarını isteyerek Praetorium'a gitti; ancak onlardan bir yanıt alamayınca öfkelendiler ve Praetorium'a ateş attılar.

Forum'dan Chalkē'ye kadar olan portikoları, gümüş çarşısını ve Lausus'u ateşe verdiler ve oraya giren askerleri acımasızca katlettiler. Sarayın girişini, Chalkē'yi, portikoları ve Augustaeum'un girişini ateşe verdiler. Halk, Sofya limanının oradaki Iulianus'a doğru indi ve silah arayarak Probus'un evine gidip "Şehre başka bir kral" diye bağırdılar. Probus'un evini ateşe verdiler ve ev yandı. İskender'in hamamına, Samson'un büyük hastanesine (xenon) gittiler ve hastalarla birlikte büyük kilise ve dört taraftan gelen her şey yandı. İmparator korktu ve servetini gemiye koyup Trakya üzerinden Herakleia'ya gitmek istedi; sarayı koruması için komutan Moundos'u oğluyla birlikte üç bin kişiyle, Konstantin'i ve cubicularios'u bıraktı.

Sayfa 185

Halk ise cesetleri sürükleyerek denize attı, birçok kadını öldürdüler. İmparatorun Augustaeum'u alıp Trakya'ya gittiği haberi yayıldığında, patrik Hypatios'u imparator ilan ettiler ve Hipodrom'da otururken halk tarafından alkışlandı. Iustinianus'a karşı hakaret dolu sözler duydular. Yeşiller'den yeni bir grup, sarayı açıp Hypatios'u içeri almak için saraya geldiler. İmparator, halkın ve Hypatios'un yaptıklarını duyunca, Hipodrom'daki koltuğun arkasına gitti; yanında Moundos, Konstantin, Belisarius ve diğer senatörler ile silahlı askerler vardı. Narses ve cubicularius dışarı çıkıp Maviler'in tarafındaki bazı kişileri öldürmeye başladılar ve "Üç kez yüce Iustinianus, efendimiz, İmparator Iustinianus'u ve İmparatoriçe Theodora'yı kurtar" diye bağırdılar. Sonra kalabalık ikiye bölündü, birbirlerine saldırdılar. Saraydakiler yardım alarak halktan bazılarını uzaklaştırdı ve Hipodrom'a saldırdılar. Narses kapılardan, Moundos'un oğlu ise diğer yollardan girdi. Hipodrom'da bulunan Maviler ve Yeşiller'den hiçbir vatandaş kurtulamadı. Belisarius ise süvarilerle birlikte imparatorun koltuğuna girerek Hypatios'u yakalayıp imparatora götürdü. Ertesi gün Hypatios ve kardeşi Pompeios idam edildi ve cesetleri denize atıldı. O gün yaklaşık 80 bin kişi öldü.

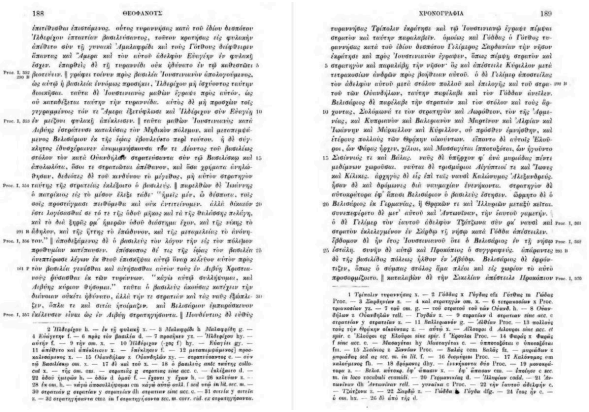

Sayfa 186

Hypatios'un durumundan sonra büyük bir korku oluştu ve şehir, Hipodrom'da uzun bir süre sessiz kaldı.

Aynı yıl, akşamdan şafağa kadar gökyüzünde çok sayıda yıldızın düştüğü görüldü; insanlar şaşkınlık içindeydi ve böyle bir olayı daha önce hiç görmediklerini söylüyorlardı.

İmparatoriçe Theodora, Pythia'daki kaplıcalara gitmek üzere yola çıktı; ona patrik Menas, eparch, patrik Elias, kontlar, soylular ve dört bin kişi eşlik etti; burada kiliselere ve yoksullara büyük bağışlarda bulundu.
Konsolos Priskos, imparatorun emriyle görevinden alındı ve Kyzikos'ta diyakoz olarak görevlendirildi.
Vandal savaşları aynı yıl meydana geldi; Belisarius Afrika'yı geri aldı.
Vandallar, daha önceki dönemlerde Arkadius ve Honorius döneminde İspanya'dan Libya'ya geçerek burayı ele geçirmişlerdi.
Godigiskos'un ölümünden sonra yerine oğulları Godaris ve Gizerikos geçti.
Gizerikos, Vandal kralı olarak atandı ve Kartaca'yı 39 yıl boyunca yönetti.
Gizerikos'un ölümünden sonra yerine oğlu Honorius geçti; Hristiyanlara karşı büyük baskılar uyguladı ve onları Arianizm'e zorladı.
Sayfa 187
Gundamundus, Gizerikos'un torunu olarak tahta geçti ve Hristiyanlara karşı daha yumuşak bir politika izledi.
Trasamundus, Hristiyanları kendi inançlarına çekmeye çalıştı ancak Gotların kralı Theoderic'in kız kardeşi Amalafrida ile evlendi ve ondan bin kişilik koruma birliği aldı.
Trasamundus'un ölümünden sonra yerine Honorius'un oğlu İlderiş geçti; ancak **İlderiş** <ilteriş> savaş konusunda yetersiz kaldı ve orduyu kardeşi Amergus yönetti.
İlderiş, henüz imparator olmadan önce Iustinianus ile dostluk kurmuştu.
Daha sonra Gizerikos soyundan gelen Gelimer adında biri yönetimi ele geçirdi.

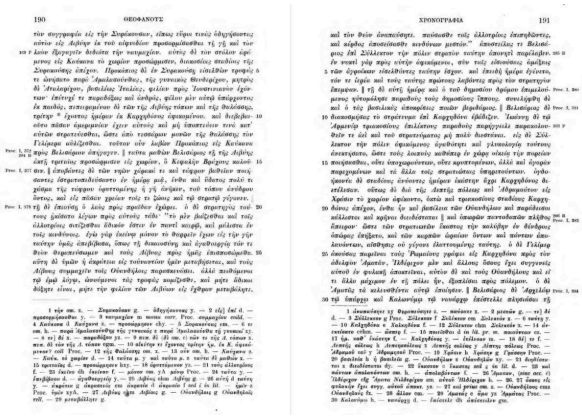

Sayfa 188
Saldırmayı bilen. Bu kişi kendi efendisine karşı zorbalık yaptı. Yedi yıl boyunca hüküm süren **İlderiş** <ilteriş>'i ele geçirip hapse attı, eşi Amalafrida'yı ve tüm Gotları öldürdü. Ayrıca onun kardeşi Evagrius'u da hapiste tuttu. Zorbalıkla gurur duyarak, hapisteyken yaşayabildiği kadar yaşadı. O zaman Kral Iustinianus'a mektup yazarak, krallığın yasal olarak kendisine ait olduğunu savunuyordu, çünkü Ilderich onu yönetemiyordu. Bunu öğrenen Iustinianus, Gelimer'e mektup yazarak, Evagrius ile birlikte **İlderiş** <ilteriş>'i daha ağır bir hapse koymasını bildirdi. Bunu öğrenen Iustinianus, Med savaşı sona erince Libya'ya karşı sefer düzenledi ve doğudan Belisarius'u çağırarak bu konu hakkında istişare etti. Senato, daha önce Basiliscos ile birlikte Vandal'lara karşı sefere çıkanların öldüğünü ve paraların harcandığını hatırlatarak, İmparator'un bu sefere bir komutan göndermesinden endişe ediyordu. Patrik Iohannes ortaya çıkıp şöyle dedi: "Biz, ey efendi, senin emirlerine itaat

ediyoruz ve karşı gelmiyoruz. Ancak karanın uzunluğunu ve denizin uçsuz bucaksızlığını, 90 günlük kara yolculuğunu, zaferin belirsizliğini, yenilginin ise pişmanlığının faydasız olduğunu düşünmek adildir". İmparator bu sözleri kabul ederek savaşa karşı olan isteğini yatıştırdı. Doğu'nun piskoposları ise İmparator'a gelerek, Tanrı'nın ona göz kulak olacağını ve Libya'daki Hristiyanları zorbalardan kurtarması için onu görevlendirdiğini, kendilerinin de ona yardım edeceğini söylediler. İmparator bunları duyunca fikrini daha fazla tutamadı ve ordu ile gemileri hazırlattı; Belisarius'a Libya seferi komutanı olması emrini verdi.

Sayfa 189

Trablus'ta zorbalık yaptı ve şehri ele geçirdi; Iustinianus'a ordu gönderip burayı almasını yazdı. Benzer şekilde, Got Gouddas da kendi efendisi Gelimer'e karşı zorbalık yaparak Sardunya adasını ele geçirdi ve Iustinianus'a mektup yazarak ordu ve komutan gönderip adayı teslim almasını istedi. O da, Cyril'i 400 adamla birlikte yardımına gönderdi. Gelimer ise kardeşini büyük bir donanma ve seçkin Vandal askerleriyle birlikte göndererek adayı geri aldı ve Gouddas'ı öldürdü. Belisarius'a ise komutan Solomon, Dorotheus, Ermeni, Cyprianus, Valerianus, Martinus, Alphius, Iohannes, Marcellus ve daha önce adı geçen Cyrillus ve Trakya'da yaşayan diğerlerini teslim etti. Başlarında Pharas'ın bulunduğu bin Massagetae okçusu, komutanları Sisinnius ve Balas ile birlikte oradaydı; gemiler 50 bin modius taşıyordu. Gemilerde Mısırlılar ve Kilikyalılar vardı; gemilerin komutanı İskenderiyeli Kalonymus idi. Gemiler deniz savaşına uygun şekilde donatılmıştı. İmparator, Belisarius'u hepsinin komutanı olarak atadı. Belisarius, Cermanya'dan veya Trakya ile İlirya arasında kalan yerden yola çıktı. Eşi Antonina da onunla birlikte gitti. Gelimer ise kardeşi Tzatza'yı donanma ile Sardunya'ya, Gouddas'ı teslim almaya gönderdi. İmparator Iustinianus'un yedinci yılında Belisarius adaya gönderildi. Yazar Procopius da kendisine eşlik etti. Başkentten ayrılıp Abydos'a geldiler. Belisarius, tüm donanmanın birlikte hareket etmesi ve aynı yerde demirlemesi için uğraşıyordu. Sicilya'ya ulaştığında Procopius'u gönderdi.

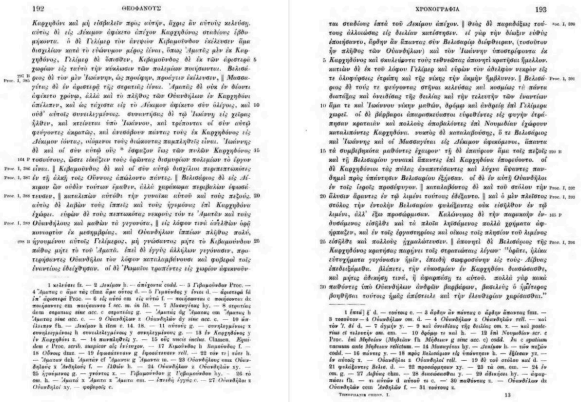
Sayfa 190

Yazar, Siraküza'ya vardığında, aniden karaya çıkıp halkı deniz savaşından koruyarak Libya'ya yönlendirecek rehberler bulmaya çalıştı. Yazar, donanmayı Siraküza'dan iki yüz stadyum uzaklıkta bulunan Kaukana bölgesine demirledi. Procopius, Siraküza'ya girdiğinde, İtalya Kralı Athalaricus'un annesi ve İmparator Iustinianus ile dostluk ilişkisi bulunan Theodericus'un eşi Amalasuntha'dan büyük bir misafirperverlik gördü.

Libyalı bölgeleri ve deniz yollarını çocukluğundan beri çok iyi bilen bir adam, Libya'ya varmadan üç gün önce, hiçbir endişe duymadan karaya çıkabileceklerini ve Gelimer'in ordusunun Kartaca'dan dört günlük mesafede olduğunu belirtti. Bunu öğrenen Belisarius, Libya kıyılarında Kefali Brachus denilen bir yere ulaştı. Askerler gemilerden indiler ve bir gün içerisinde derin bir hendek ve sur yaparak kamp kurdular; kazı sırasında çıkan su, hem ordu hem de hayvanlar için büyük bir rahatlama oldu. Ertesi gün komutan askerlere şöyle seslendi: "Başkalarının mallarını zorla almak her zaman, özellikle de bu kadar tehlikeli durumlarda adaletsizliktir. Ben sadece karaya inenlere güveniyorum, böylece adalet ve iyilikle Tanrı'yı memnun edebiliriz ve Libyalıları tarafımıza çekebiliriz. Sizin bu ölçülü davranışınız, Vandalların Libyalılarla ittifak yapmasını engelleyecektir. Benim sözüme güvenin, yiyeceklerinizi getirin ve dostluklarını düşmanlığa çevirmeyin".

Sayfa 191

Belisarius, Sillectus şehrine gönderdiği bir birlikle orayı gece vakti ele geçirdi. Ertesi gün, kamu yollarından sorumlu olanlar ve rahip, askerler tarafından komutana getirildi. Belisarius ordusunu düzenleyerek Kartaca'ya doğru hareket etti. Ermeni İoannes'e, üç yüz askerle birlikte orduyu takip etmesini ve kimseye zarar vermemesini emretti. Sillectus'a vardığında halka nezaketle davrandı, böylece diğerleri de kaçmak yerine kendi yerlerinde kalıp askerlere yiyecek ve hizmet sağladılar. Ordu, seksen stadyum boyunca yürüyerek her gün Kartaca'ya yaklaştı. Leptis ve Adramus şehirlerinden geçerek, Kartaca'dan sekiz yüz stadyum uzaklıktaki bölgeye ulaştılar. Burası Vandal krallığına ait güzel bahçelerin, ağaçların, su kaynaklarının ve her türlü meyvenin olduğu bir yerdi. Romalıların geldiğini duyan Gelimer, Kartaca'daki kardeşi Amatus'a mektup yazarak, hapisteki Ilderich'i ve diğer akrabalarını öldürmesini ve şehri savaşa hazırlamasını emretti. Amatus kendisine verilen emirleri yerine getirdi. Belisarius ise eparch Archelaus ve donanma komutanı Kalonymus'a haber gönderdi.

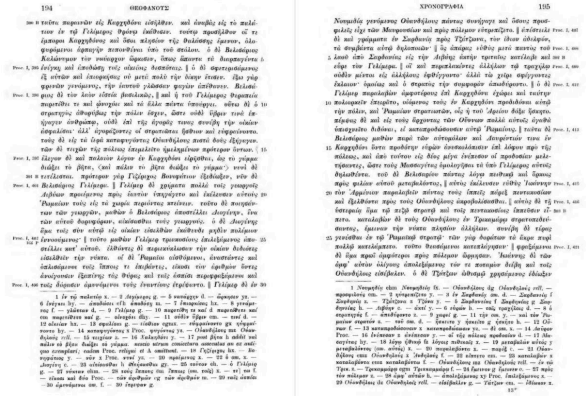
Sayfa 192

Belisarius, kendisine emir verene kadar Kartaca'ya girmemelerini söyledi. Kendisi, Kartaca'dan 70 stadyum uzaklıktaki Dekimon'a vardı. Gelimer, yeğeni Gibamundus'a 2000 kişiyle sol taraftan gitmesini emretti; böylece Amatus Kartaca içinden, Gelimer arkadan, Gibamundus ise soldan gelerek düşmanı kuşatacaklardı. Belisarius, İoannes'e önden gitmesini emretti. **Massagetae ordunun sol kanadından ilerliyordu.** Amatus vaktinde varamadı ve Vandalların büyük bir kısmı Kartaca'da

kaldı. Dekimon'a az sayıda kişiyle vardığında, İoannes ile karşılaştı; çarpıştılar ve Amatus, İoannes tarafından öldürüldü. Onunla birlikte olanlar Kartaca'ya doğru kaçtılar, onları kovalayanların çok olduğunu sanıyorlardı. İoannes ve yanındakiler, kapıların önünde 10 binden fazla düşmanı katlettiler. Gibamundus ve yanındaki 2000 kişi, Hunlar ile karşılaştı ve yok edildiler. Belisarius, Dekimon'da bir hendek ve sur yaparak kamp kurdu, karısını ve piyadeleri orada bırakıp süvarileri ve komutanları alarak Kartaca'ya gitti. Ölüleri, Amatus'u ve Vandalları buldu. Öğleden sonra bir tepeye çıktığında, Gelimer komutasındaki büyük bir Vandal süvari ordusu gördü. Birbirlerine yaklaştıklarında Vandallar tepeyi tuttular ve düşman için korkutucu göründüler, ancak Romalılar dönüp Dekimon'a ulaştılar.

Sayfa 193

Dekimon'dan yedi stadyum uzaklıkta. Tanrı mucizevi bir şekilde Vandalların cesaretini kırdı, çünkü Belisarius onları hemen kovalasaydı hepsini yok ederdi, ancak o sırada Kartaca'dan dönen İoannes'i bekliyordu. Gelimer, kardeşinin cesedini görünce yas tuttu ve zaferin coşkusunu yitirdi. Belisarius, kaçanları takip etmelerini ve düzene uymalarını emretti. İoannes ve Massagetae ile birlikte Gelimer'in üzerine yürüdü; hazırlıksız yakalanan barbarlar kaçmaya başladı, birçok kişiyi kaybederek Numidya'ya doğru çekildiler. Gece olunca Belisarius ve İoannes, Massagetae ile Dekimon'a ulaştılar. Ertesi gün, yaya birlikleriyle birlikte Kartaca'ya yürüdüler. Kartaca halkı kapıları açtı ve meşalelerle onları karşıladı. Donanma da limana ulaştı ve Belisarius'un emriyle limanın dışına demirlediler. Kalonymus, bu emre uymayarak limana girdi ve yağmalara başladı. Belisarius askerlerini toplayıp onlara, kazandıkları başarının büyüklüğünden, Libyalılar karşısındaki ölçülülüklerinden ve Kartaca'daki düzenin korunması gerektiğinden bahsetti, böylece Vandal barbarlar tarafından görülen acıların ardından imparatorun onlara özgürlük verdiğini söyledi.

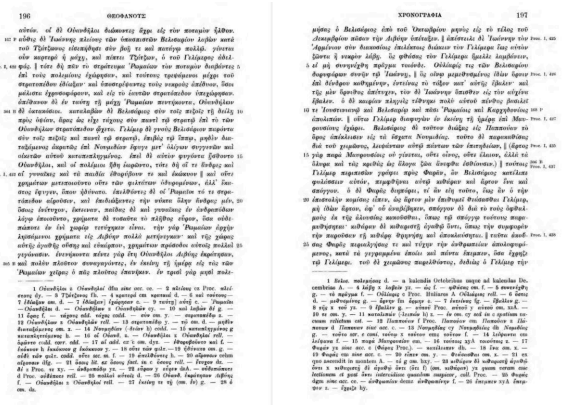
Sayfa 194

Belisarius, Kartaca'ya girerek Gelimer'in tahtına oturdu. Kartaca tüccarları ve deniz kenarındaki insanlar ona gelerek, donanma tarafından yağmalandıklarını söyleyip ağladılar. Belisarius, donanma komutanı Kalonymus'u yağmalanan her şeyi sahiplerine geri vermesi için yemin ettirdi. Ancak Kalonymus, mallara el koyup yeminini bozduğu için kısa süre sonra cezasını çekti ve dilini ısırarak öldü. Belisarius halkı krallara layık şekilde ağırladı ve Gelimer'in eski hizmetlileri onun hizmetine girdi. Komutan şehri öyle bir disiplinle yönetti ki kimseye hakaret edilmedi, hatta askerler halkın güvenliğini sağladıkları için alışveriş yaparken bile kimseye bir zarar

gelmedi; askerler kutsal yerlere sığınan Vandalları korudu. Belisarius, Gelimer'in köylülere para dağıtıp onları Romalılara karşı kışkırtarak öldürmelerini emrettiğini öğrendi. Bunu duyan Belisarius, onları cezalandırması için Diogenes'i gönderdi. Diogenes beraberindekilerle birlikte bir eve girdiğinde, Gelimer'in gönderdiği 300 seçkin kişi tarafından evi çevrildi. Ancak Romalılar durumu fark edip silahlandılar ve atlarına binerek kapıyı aniden açıp kalkanları ve mızraklarıyla kendilerini savunarak düşmanı püskürttüler.

Sayfa 195

Gelimer Numidya'ya giderek güçlerini topladı ve kendisini destekleyenleri bir araya getirdi. Sardunya'daki kardeşi Tzatza'ya da haber göndererek durumu bildirdi. Tzatza hemen yola çıkıp tüm askerleriyle birlikte üçüncü gün Libya kıyılarına ulaştı ve Gelimer ile bir araya geldi. Birbirlerine sarılıp ağladılar ve herkes uğradıkları felaket yüzünden yas tuttu. Gelimer her ikisini de yanına alarak Kartaca'ya yürüdü ve orayı kuşatmaya çalıştı; şehrin Romalılar tarafından kendisine teslim edileceğini düşünüyordu. Ayrıca Hun yöneticilerine de mektup göndererek, Romalılara ihanet etmeleri karşılığında onlara büyük ödüller vaat etti. Belisarius, şehirdeki hainleri bulup astırdıktan sonra, Vandal ihanet planlarını öğrenen Massagetae'nin de yardımıyla düşmanın niyetini anladı. Belisarius, İoannes'e 500 atlıyı yanına alıp Vandalları taciz etmesini emretti. Ertesi gün piyade ordusuyla birlikte Trikamarum'da Vandal ordusuyla karşılaştılar ve geceyi birbirlerine yakın geçirdiler. Romalıların mızraklarının gece ateş gibi parlaması bir mucize olarak görüldü. Sabah olunca her iki taraf da savaşa başladı. İoannes, yanındakilerle birlikte nehri geçerek Vandallara saldırdı ve Tzatza'nın birliklerini geri çekilmeye zorladı.

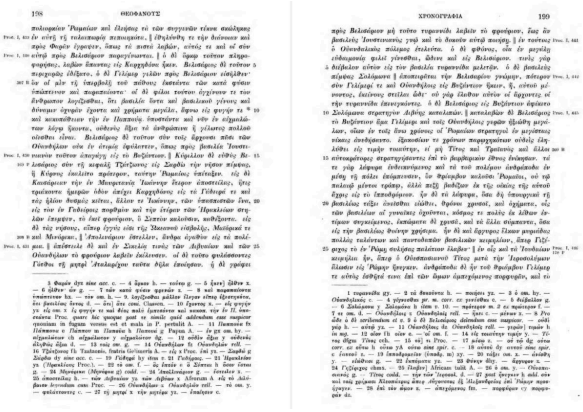
Sayfa 196

Vandallar nehre kadar takip ettiler. İoannes, Belisarius'un süvarilerinin çoğunu yanına alarak Tzatza'nın üzerine büyük bir gürültü ve patırtıyla girdi. Savaş çok çetin geçti ve Gelimer'in kardeşi Tzatza düştü. O zaman tüm Roma ordusu nehri geçerek düşman üzerine yürüdü, onları bozguna uğratıp ordugaha kadar kovaladılar. Geri dönüp ölüleri soydular, özellikle de altın takanları; kendi ordugahlarına çekildiler. Bu savaşta 50 Romalı, 8 bin Vandal öldü. Belisarius, piyadelerle birlikte akşama doğru Vandal ordugahına vardı. Gelimer, Belisarius'un piyadelerle geldiğini anlayınca hiç vakit kaybetmeden birkaç akrabası ve hizmetkarıyla Numidya'ya kaçtı. Vandallar onun kaçtığını görünce düşman olduklarını anladılar; kadınlar ve çocuklar panikleyip ağlamaya başladılar. Ne paralarını ne de sevdiklerini düşündüler, herkes kaçabildiği

yere kaçtı. Romalılar ordugahı ele geçirdiler ve gece boyunca takip ettiler; karşılaştıkları herkesi öldürdüler, kadınları ve çocukları esir aldılar. Daha önce hiçbir yerde bulunmayan miktarda parayı ele geçirdiler. Vandallar Libya'da 95 yıl hüküm sürmüş, çok zenginlik biriktirmişlerdi; bu zenginlik o gün Romalıların eline geçti.

Sayfa 197

Belisarius, Ekim ayından Aralık sonuna kadar tüm Libya'yı boyunduruk altına aldı. Ermeni İoannes'i Gelimer'i canlı veya ölü yakalaması için gönderdi. Gelimer'i yakalamak üzereyken şu olay meydana geldi: Belisarius'un muhafızlarından biri olan Uliaris, ağaçta tüneyen bir kuşu gördü, yayını gerip ona ateş etti. Kuşu ıskaladı ancak arkasında duran İoannes'in boynunu vurdu. İoannes aldığı yarayla öldü ve bu olay İmparator Iustinianus'u, Belisarius'u ve tüm Romalıları derinden üzdü. Gelimer bu sayede o gün kaçıp Maurlara sığındı. Belisarius onu takip ederek Papua dağına hapsetti. Gelimer kışı burada geçirdi; burada ne ekmek, ne şarap, ne de yağ vardı, sadece arpa ve hayvanların yediği otları yiyorlardı. Gelimer, Belisarius'un onu gözetlemesi için bıraktığı Pharas'a mektup yazarak bir lir, bir somun ekmek ve bir sünger istedi. Pharas buna şaşırdı; elçisi ekmeği Gelimer'in ekmeği görmesi için, süngeri gözlerindeki iltihabı silmesi için, lirayı ise acısını çalması için getirdi. Pharas, Gelimer'in durumuna acıyarak her şeyi gönderdi. Kış geçince Gelimer korktu.

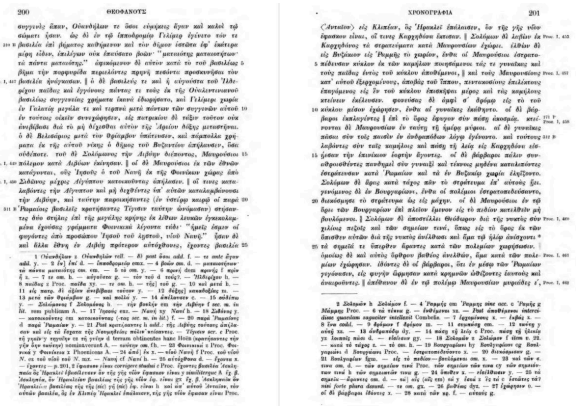
Sayfa 198

Romalıların kuşatması ve akrabalarının çocuklarının bu sefalet içinde kurtçuklarla boğuştuğunu gören Gelimer, zihni değişerek Pharas'a, yeminleri kabul edip Belisarius'un yanına geleceğini yazdı. Pharas yeminlerini yerine getirerek herkesi alıp Kartaca'ya geldi. Belisarius onları memnuniyetle karşıladı, Gelimer ise gülerek onun yanına girdi. Acıların aşırılığıyla aklını yitirmiş ve doğal durumundan sapmış gibi görünüyordu. Dostları, onun bir kral olduğunu, kraliyet soyundan geldiğini, büyük bir güce ve paraya sahipken aniden kaçışa ve Papua'daki acılara düştüğünü düşünerek insan hayatının aslında bir hiç olduğunu ve gülünç olduğunu düşünüyorlardı. Belisarius, onu tüm Vandalların liderleri arasında onur kırıcı olmayan bir şekilde tuttu, böylece İmparator Iustinianus onu Bizans'a götürebilecekti. Cyrillus'u hemen Sardunya adasına gönderdi, burası eskiden Kıbrıs olarak adlandırılıyordu ve onu Romalılara tabi kıldı. Kayserya'daki Moritanya'ya başka bir İoannes gönderdi; burası Kartaca'dan otuz günlük mesafededir ve güneşin batışında yer alır. Gadeira'ya ve Herakles Sütunları'na, Septum denilen kaleye İoannes ve korumalarından birini gönderdi; Minurica'daki adaları almalarını emretti. Apollonius

adında iyi bir adamı da savaşa gönderdi. Sicilya'da, kaleyi koruyan Vandalların annesi Athalaricus'a haber göndermelerini emretti, o da cevap yazdı.

Sayfa 199

Belisarius'a, İmparator Iustinianus durumu öğrenip kendi kararını verene kadar kaleyi zorla almamalarını söyledi. Bu arada Vandal savaşı sona eriyordu. Kıskançlık, büyük bir refahın başına gelebilecek şekilde Belisarius'un da başına geldi. Bazıları onu İmparator'a karşı zorbalık planlamakla suçladı. İmparator, Solon'u göndererek Belisarius'un niyetini denemek istedi; ya Gelimer ve Vandallarla Bizans'a gelecekti ya da orada kalarak buraya yetkilileri gönderecekti. Belisarius, Libya komutanı Solon'u bırakarak Bizans'a vardı. Bizans'a varınca Belisarius, Vandallarla birlikte, Titus ve Traianus'un barbar ulusları yendikleri zaferlerden bu yana, 600 yıldır kimsenin layık görülmediği büyük onurlarla karşılandı. Ele geçirilen ganimetler ve savaş esirleri şehrin ortasında, Romalıların zafer alayı dediği şekilde yürütüldü; ancak eski usulde değil, evden hipodroma kadar yürüyerek yapılıyordu. Ganimetler arasında İmparator'a verilmesi adet olan altın tahtlar, arabalar, değerli taşlarla süslü kıymetli süsler, altın kaplar ve Gizerikos'un Roma sarayını yağmaladığında aldığı her şey vardı. Bunların arasında, Titus'un Kudüs'ü ele geçirdikten sonra Roma'ya getirdiği Yahudi kutsal emanetleri de bulunuyordu. Zafer alayındaki Gelimer, omuzlarında mor bir giysiyle yürüyordu.

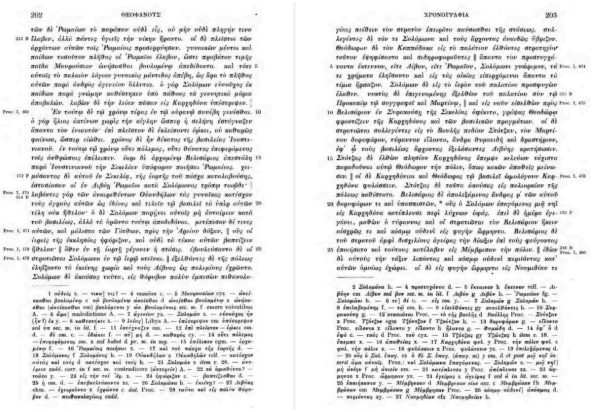
Sayfa 200

Tüm akrabaları, Vandalların iyi görünümlü ve vücut yapısı olarak güzel olanlarıydı. Gelimer hipodroma geldiğinde ve imparatorun oturduğu tahtı ve halkı her iki tarafta gördüğünde, "Boşlukların boşluğu, her şey boşluktur" diyerek bağırmaktan vazgeçmedi. İmparatorun tahtına ulaştığında, mor giysili imparatoru selamlamak için yüzüstü yere kapanmaya zorlandı. İmparator ve Ilderich'in eşi Augusta, Ilderich'in çocuklarına ve tüm torunlarına, İmparator Valentinianus'un akrabalarından gelen yeterli parayı bağışladılar; Gelimer'e ise Galatia'da tüm akrabalarıyla birlikte yaşayabileceği geniş ve güzel araziler verdiler, ancak onu patrik sınıfına yükseltmediler çünkü Arius inancından vazgeçmesi gerekiyordu. Belisarius zafer alayından sonra büyük bir onurla yürüdü ve zaferinin ganimetleriyle Bizans halkını daha önce hiç olmadığı kadar sevindirdi. Solomon, Libya'yı yönettiğinde, Libya halkına karşı savaşan Maurlara karşı harekete geçirdi. Maurlar, Navin oğlu İsa'nın Fenike topraklarından Mısır'a kadar sürdüğü kavimlerden geliyordu. Onlar Mısır'a ulaştıklarında ve oraya kabul edilmediklerinde Libya'yı ele geçirip orada yerleştiler

(daha sonra Romalılar buraya Tingis adını verdiler) ve beyaz taşlardan büyük bir sütun dikerek üzerlerine Fenike harfleriyle şöyle kazıdılar: **"Biz, soyguncu İsa'nın, Navin oğlunun önünden kaçanlarız."**

Sayfa 201

Libya'da daha önce krallıkları olan başka yerli halklar da vardı Antaios, Herakles ile güreşmiş ve onun yeryüzünün oğlu olduğunu iddia etmiştir, Kartaca'yı kuranlar da onlardır. Solomon, Kartaca'dan askerleri alarak Byzacium'a, Maurların kamp kurduğu Rammes bölgesine yürüdü; develerden bir çember oluşturup eşlerini ve çocuklarını içine yerleştirmişlerdi. Maurlar ona karşı çıktıklarında, atından indi, beş yüz seçkin askeri çemberin içine soktu ve develeri öldürmelerini emretti. Yaklaşık 200 stadyum boyunca çemberin ortasına ilerledi, orada kadınlar oturuyordu. Barbarlar dehşete düşerek düzensizce dağa kaçtılar. O gün 10 bin Maur öldürüldü. Kadınlar çocuklarıyla birlikte esir alındı ve ganimet olarak Kartaca'ya götürüldüler; zafer şenlikleri kutlandı. Barbarlar tekrar eşleri ve çocuklarıyla birleşip hiçbir şey bırakmadan Romalılara karşı savaştılar ve Byzacium topraklarını yağmaladılar. Solomon, ordusuyla birlikte hızla onların üzerine yürüdü; Bourgarioi bölgesine vardığında, düşman orada kamp kurmuştu. Savaşa hazırlanırken, Maurlar dağlarda kaldılar ve düzlüğe inmeyi reddettiler. Solomon geceleyin Theodore'u bin piyadeyle işaretlerle gönderdi, böylece dağın arkasından dolaşacaklardı ve güneş doğarken işaretleri aşıp düşmana saldıracaklardı. Ertesi gün erkenden dağa çıktılar ve düşmana saldırdılar. Barbarlar Romalıların ortasında olduklarını görünce kaçmaya başladılar, uçurumlardan kendilerini atarak yok oldular. Bu savaşta on binlerce Maur öldürüldü.

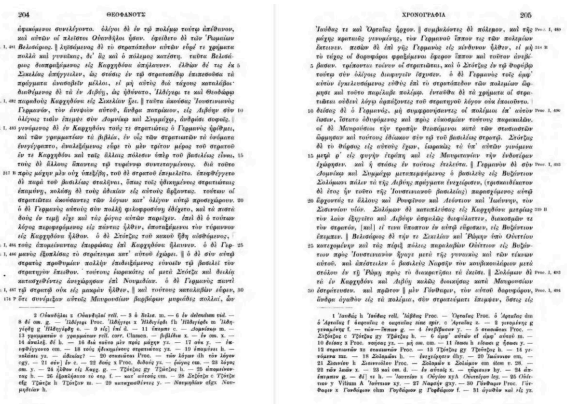
Sayfa 202

Romalılardan hiç kimse zarar görmedi, hatta hiçbiri darbe bile almadı; hepsi zaferi sağ salim kazandılar. Liderlerinin çoğu Romalılara katıldı. Romalılar o kadar çok Maur çocuğu ele geçirdiler ki, bir koyun fiyatına bir Maur çocuğu satılıyordu. Bu durum, antik bir kehanetin gerçekleşmesiydi; çünkü onların sayısı, soysuz bir adamın elinde değersizleşti. Solomon, cinsel organlarının zarar görmesi sonucu istemeyerek hadım edilmişti. Tüm ganimeti alarak Kartaca'ya döndü. O dönemde gökyüzünde üç güneşin belirmesi gibi bir olay yaşandı; sanki ay gibi tüm yıl boyunca parlıyordu, alışıldık şekilde net değildi. Bu, İmparator Iustinianus'un onuncu saltanat yılıydı. O dönemde ne savaş, ne ölüm ne de insanlara zarar veren salgınlar yaşandı. İmparator Iustinianus tarafından Sicilya'ya, Romalılara yardım etmesi için Belisarius

gönderildi. Sicilya'da Paskalya yortusuna denk geldi. Libya'daki Romalılar şu şekilde isyan ettiler: Vandalların öldürülmesinden sonra, kadınlarını ele geçirdiler ve arazilerini kendilerine ait kıldılar, imparatora vergi ödemek istemediler. Ancak Solomon bunu onlara kabul ettirdi. Bazıları, özellikle Gotlar, Arius inancına döndüler; kilise rahiplerini dışladılar ve çocuklarını vaftiz ettirmek istemediler. Bu nedenle yortu sırasında bir isyan çıktı. Askerler Solomon'u tapınakta öldürmeyi planladılar. Şehirden çıkıp Libya halkına düşmanca davrandılar. Solomon bunları duyduğunda büyük bir kargaşa içine girdi ve orduyu isyanı durdurmaya ikna etmeye çalıştı.

Sayfa 203

Toplananlar Solomon'a ve yöneticilerine küstahça hakaret ettiler. Kapadokyalı Theodore'u sarayda komutan seçtiler ve silahlanarak karşılarına çıkan herkesi katlettiler, ister Libyalı ister Romalı olsun; Solomon'un tanıdıklarını ve paralarını alıp evlerine girerek değerli her şeyi yağmaladılar. Solomon, sarayın tapınağına sığındı. Gece geçtikten sonra saraydan yazar Procopius ve Martin ile birlikte çıktı ve bir tapınağa girerek Belisarius'a ulaştı; Sicilya'dan Siraküza'ya gelmişti, Theodore'a Kartaca ve krallık işleriyle ilgilenmesini yazdı. Askerler, Boulis ovasında toplanarak muhafız Stotzas'ı zorba olarak seçtiler, o öfkeli ve enerjik bir adamdı, imparatorun yöneticilerini kovup Libya'yı ele geçirdi. Stotzas, Kartaca yakınına gelerek, Theodore'a şehri hemen kendisine teslim etmesini emretti, böylece hiçbir kötülük görmeyeceklerdi. Kartaca halkı ve Theodore, imparatora Kartaca'yı koruyacaklarına yemin ettiler. Stotzas bunu duyunca şehrin kuşatılmasını başlattı. Belisarius, Solomon'un getirdiği 100 muhafız ve askerle birlikte akşam vaktinde Kartaca'ya yanaştı. Gün ağardığında, zorba ve askerleri Belisarius'un geldiğini anlayınca, hiçbir düzen ve disiplin olmaksızın kaçmaya başladılar. Belisarius ordusundan 2 bin kişiyi toplayıp kaçanları kovaladı ve onları Membretan şehrinde yakaladı. Onların düzensiz bir şekilde ilerlediğini görünce aynı şekilde saldırdı. Onlar da kaçarak Numidya'ya yöneldiler.

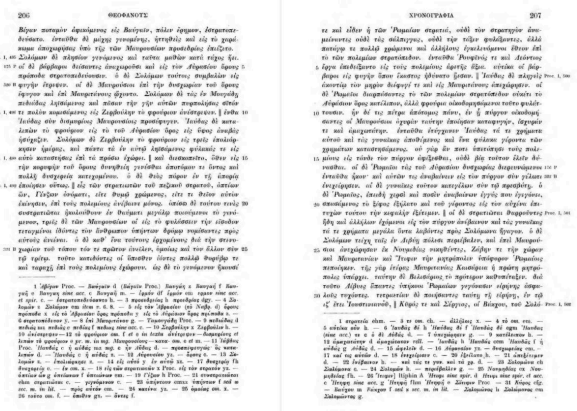
Sayfa 204

Ulaştıklarında toplandılar. Bu savaşta az kişi öldü ve çoğu Vandal'dı. Belisarius Romalılara merhamet etti. Ordugahı ele geçirdiğinde birçok para ve kadın buldu, savaşın sebebi de bunlardı. Belisarius bunları hallettikten sonra Kartaca'ya geri döndü. Sicilya'dan gelen biri, ordugahtaki isyanın Iustinianus'un Sicilya'ya gelmeden durumu düzelteceğini düşündüğü bir zamanda yaşandığını ve Ilderich ile Theodore'u Kartaca'da bırakıp Sicilya'ya gittiğini anlattı. Iustinianus bunu duyunca yeğeni

Germanus'u, bir patrik, Libya'ya gönderdi; yanında Dominic ve Symmachus adında bilge adamları gönderdi. Kartaca'ya varan Germanus askerleri saydı ve askerlerin isimlerinin yazılı olduğu kitapları inceledi; ordunun üçte birinin Kartaca ve diğer şehirlerde imparatora bağlı olduğunu, diğerlerinin ise isyana katıldığını buldu. Bu yüzden savaşa çıkmadı, orduyu düzene koymakla uğraştı. İmparator adına askerlere, haksızlık yapanların cezalandırılacağını söyleyerek seslendi. Askerler bu sözleri duyunca ona pek aldırmadılar. Germanus ise onları büyük bir nezaketle karşıladı, onlara sadakat yeminleri verip değer verdi. Bu haber yayıldığında hepsi geldi, zorbanın yanından ayrıldılar ve Kartaca'ya döndüler. Stotzas bunu öğrenince geriye kalanları güçlendirdi ve Kartaca'ya yürüdü. Yanındaki ordu imparatora karşı büyük bir sadakat gösterdi. Bunu gören Stotzas ve yanındakiler korkuyla Numidya'ya doğru geri çekildiler. Germanus tüm ordusuyla çok uzağa gitmedi ve onları yakaladığında, birçok Vandal ve Maur barbarıyla karşılaştı.

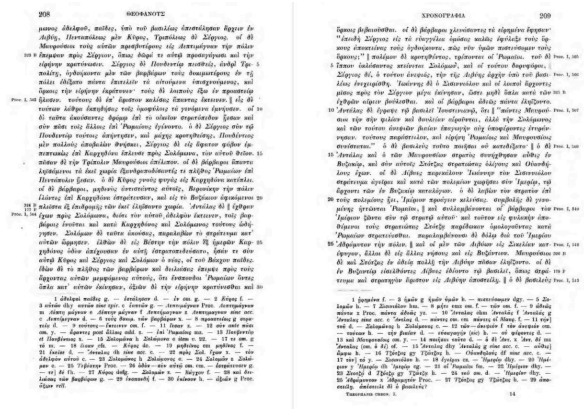
Sayfa 205

İaudas ve Ortaias oradaydı. Savaşa giriştiler ve çatışma şiddetli olunca, Germanus'un atı düşmanlar tarafından öldürüldü. Germanus yere düşüp tehlikeye girdi, ancak muhafızları hemen etrafını sarıp onu korudular ve tekrar ata bindirdiler. Askerler geri çekilince, Stotzas'ın yanındaki az kişi kaçabildi. Germanus yanındakileri toplayıp hemen düşman ordugahına saldırdı ve savaşı kazandı. O sırada askerler, komutanın sözünü dinlemeyip ganimetleri yağmalıyorlardı. Germanus, düşmanın üzerlerine gelmesinden korkarak onları düzene sokmaya çalıştı. Maurlar isyancıların yenildiğini görünce onlara saldırdılar ve onları imparatorun ordusuyla kovaladılar. Stotzas cesaretini kaybedip 10 bin kişiyle kaçtı ve Moritanya'nın derinliklerine çekildi. Böylece isyan sona erdi. İmparator, Dominic ve Symmachus ile birlikte Germanus'u Bizans'a geri çağırdı ve Libya işlerini tekrar Solomon'a devretti (Iustinianus'un on üçüncü yılıydı). Yanına diğer yöneticileri, Rufinus, Leontius ve Sisinnius'un oğlu İoannes'i verdi. Solomon, Kartaca'ya varınca halkı nazikçe yönetti, Libya'yı güvenle korudu ve orduyu düzene sokup Bizans'a gönderdi. Belisarius ise Sicilya'daydı ve Roma'yı Vittius'un elinden alıp, çevresindeki şehirlerle birlikte Vittius'u eşi ve çocuklarıyla Bizans'a, Iustinianus'un yanına götürdü. İmparator, Narses'i donanmayla Roma'ya göndererek oraları kontrol etmesini sağladı. Solomon ise Kartaca ve Libya'da Maurlara karşı savaşıyordu ve önce muhafızı Gotharis'i, savaştaki yeteneği nedeniyle gönderdi.

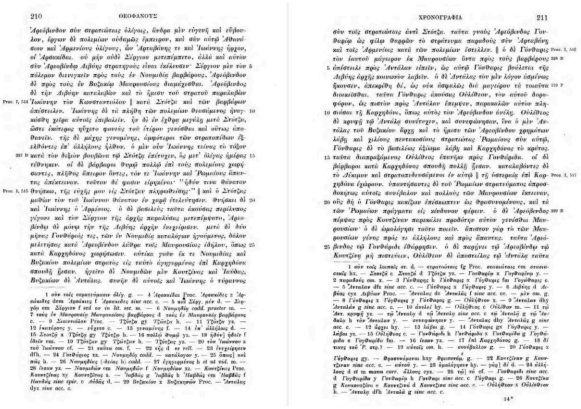
Sayfa 206

Vigan nehrine, Baugais adlı ıssız bir şehre ulaştı ve orada kamp kurdu. Orada savaş çıktı, yenildi ve Maur pususuna uğrayarak geri çekildi. Solomon yakınına gelip durumu öğrenince hızla oraya gitti. Barbarlar korkup Aurasius dağlarına çekildiler ve orada kamp kurdular. Solomon onlarla savaşa girip kaçmaya zorladı. Maurlar dağın sarp yamaçlarına kaçtılar. Solomon, Mougady düzlüklerini yağmaladı, tüm ekinleri yaktı ve çok miktarda erzak alıp Zerboule kalesine geri döndü. İaudas, 10 bin Maur ile oraya yaklaştı. İaudas, kaleyi terk edip Aurasius dağının yüksek bir tepesine çıktı ve orada bekledi. Solomon, Zerboule kalesini üç gün boyunca kuşattı, içindekileri yağmaladı ve gardiyanları yerleştirip ilerledi. Dağın zirvesine nasıl çıkılabileceğini araştırıyordu, çünkü çok sarp bir yerdi. Tanrı ona bu çaresizlik içinde yol gösterdi. Piyade askerlerinden Genzas adında biri, tek başına düşmana doğru tırmanmaya başladı. Arkasından gelen arkadaşları büyük bir şaşkınlık içinde onu takip ettiler. Girişi korumakla görevli üç Maur askeri, insanların koşarak geldiğini görünce onları hayalet sanıp kaçtılar. O, gelenlerden birini öldürdü, diğer ikisini de aynı şekilde öldürdü. Bunu gören arkadakiler büyük bir kargaşa içinde düşmana saldırdılar.
Sayfa 207
Romalı askerler, ne komutanı ne de boruları beklemeden, düzeni korumadan büyük bir şiddetle düşman ordugahına saldırdılar. Roufinus ve Leontius düşmanlara karşı büyük kahramanlıklar sergilediler. Barbarlar kaçmaya çalıştı, İaudas bacağından yaralanıp Moritanya'ya çekildi. Romalılar ordugahı terk edip kale inşa ettiler ve orayı korumaya aldılar. Burası çok sarp bir kayalıktı ve üzerine kule inşa ettiler; Maurlar burayı sığınak ve kale yaptılar. İaudas, hazinelerini ve kadınlarını buraya bırakmış ve yaşlı gardiyanlar görevlendirmişti; çünkü düşmanın buraya gelip burayı zorla alabileceğine asla inanmıyordu. Romalılar Aurasius dağının sarp yamaçlarını araştırırken buraya ulaştılar ve kulenin tepesine çıkarken güldüler. Kadınlar yaşlılarla birlikte buradaydı. Romalı, yaklaştığında kılıcını çekip yaşlı adamın boynunu kesti. Askerler cesaretlenerek kuleye tırmandılar, kadınları ve büyük ganimetleri alıp Solomon'a getirdiler. Solomon Libya şehirlerini surlarla çevirdi. Maurlar Numidya'dan yenilgiyle ayrılınca, Zab ve Moritanya topraklarını, ilk metropol olan Kayserya da dahil olmak üzere, Romalılara vergi ödeyen yerler haline getirdi. Burası Belisarius tarafından daha önce fethedilmişti, bu sayede tüm Libyalılar Romalılara boyun eğip barış içinde yaşadılar. Bu barış dört yıl sürdü, İmparator Iustinianus'un döneminde, Kuros ve Bakchos ile Solomon.

Sayfa 208

Kardeşinin çocukları, Libya'yı yönetmeleri için imparator tarafından gönderildiler. Pentapolis'i Kuros, Trablus'u ise Sergios yönetiyordu. Maurlar, ileri gelenlerinden Leptimagnan'ı Sergios'a elçi olarak gönderdiler, Sergios'a barış önerdiler. Sergios, bu konuda tecrübeli olan Poubentios'a danıştı. Şehirdeki 80 seçkin barbarı kabul etti, her istediklerini yerine getireceğine dair yemin ederek barışı sağladı. Ancak diğerlerini şehrin dışına sürdü. Bunları bir ziyafete çağırdı ve hepsini öldürdü. İçlerinden bazıları gizlice kaçıp kendi halklarına haber verdi. Bunu duyanlar hızla kendi ordugahlarına döndüler ve diğerleriyle birlikte Romalılara karşı savaşa giriştiler. Sergios, Poubentios ile birlikte karşılaştı ve savaş patlak verdi. Poubentios birçok adamını kaybederek öldü. Sergios büyük bir korkuya kapılarak Kartaca'ya, amcası Solomon'un yanına kaçtı. Trablus'u tümüyle Maurlara terk etti. Barbarlar bölgedeki her şeyi yağmaladılar, birçok Romalıyı esir alıp Pentapolis'e götürdüler. Bunu öğrenen Kuros, Kartaca'ya kaçtı. Barbarlar karşılarında kimse duramayınca Berenike şehrini ele geçirip Kartaca'ya yürüdüler ve Byzacium'a ulaşıp birçok yeri yağmaladılar. Antalas, kardeşini öldürdüğü için Solomon'a düşmandı; barbarları toplayıp Kartaca ve Solomon'a karşı yönlendirdi. Solomon bunu duyunca ordusunu alıp onlara karşı yürüdü. Kartaca'dan 6 günlük mesafedeki Bistin şehrine ulaştığında kamp kurdu. Kuros ve Sergios ile genç Solomon da yanındaydı. Barbarların çokluğunu ve askerlerinin korkaklığını görünce, yöneticilerine sitem etti; Romalılar oldukları halde neden silahlarını onlara karşı kaldırmadıklarını ve barışın neden korunmadığını sordu.
Sayfa 209
Yeminlerle doğrulanmasını istediler. Barbarlar alay ederek şöyle dediler: "Sergios elçilere yemin edip 80 kişiyi öldürdükten sonra, sizin yeminlerinize nasıl güvenebiliriz?" Savaş patlak verince Romalılar bozguna uğradı. Atı sendelediğinde Solomon ve muhafızları öldü. Sergios, Libya yönetimini imparatordan alan yeğeni, İoannes ve diğer yöneticiler Solomon'a karşı büyük bir nefret beslediler, hatta düşmanlara karşı savaşmak istemediler. Barbarlar korkusuzca her şeyi yağmaladılar. Antalas, İmparator Iustinianus'a mektup yazarak Maurların sadece onun dostluğunu ve köleliğini istediklerini, Solomon ve yeğenlerinin uyguladığı şiddete tahammül edemediklerini, bir düzenleme yapılması halinde Romalılar ve Maurlar arasında barış sağlanacağını belirtti. İmparator bunu kabul etti. Antalas ve Maur ordusu tekrar Byzacium'da toplandılar, yanlarında Stotzas ve birkaç Vandal askeri vardı. Libyalılar, İoannes'i ordu toplaması ve düşmanlara karşı savaşması için Byzacium'daki yöneticileri Imerios'un yanına gönderdiler. O, orduyu alıp düşman üzerine yürüdü, Imerios'a düşmana saldırmasını emretti. Çatışma çıktığında Romalılar bozguna uğradı ve barbarlar Imerios'u, ordusuyla birlikte canlı yakaladılar ve onu hapsedip askerlerini Stotzas'ın yanına, Romalılara karşı savaşmak üzere geçmeye ikna ettiler. Hileyle Adramytum şehrini ele geçirdiler. Libyalıların bazıları Sicilya'ya, bazıları diğer adalara ve Bizans'a kaçtı. Maurlar ve Stotzas, Libya'nın tamamını rahatça yağmaladılar. Bizans'a ulaşanlar, imparatorun Libya'ya en iyi komutanı göndermesi için yalvardılar.

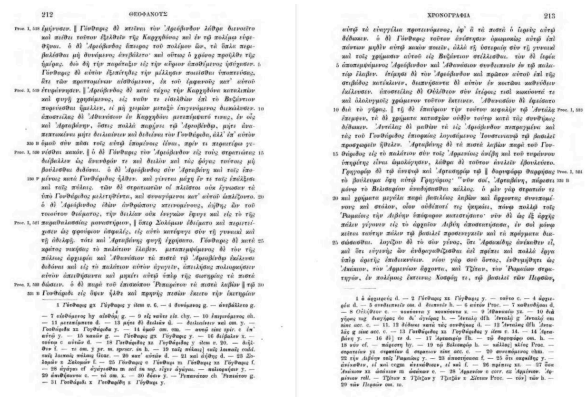
Sayfa 210

İmparator ise Areobindus'u az sayıda askerle gönderdi; o asil ve iyi bir adamdı ancak savaş işlerinde hiç tecrübesi yoktu. Yanında Athanasios ve az sayıda Ermeni, Arsakidler vardı. Sergios'u görevden almadı, aksine onu Areobindus ile birlikte Libya'nın yöneticisi yaptı. Sergios Numidya'daki barbarlara karşı savaşırken, Areobindus Byzacium'daki Maurlara karşı mücadele edecekti. Areobindus Libya'ya varınca ordunun yarısını aldı ve İoannes'i Konstantinli Stotzas ve barbarlara karşı gönderdi. İoannes düşmanın büyüklüğünü görünce onlara saldırdı. Stotzas ile aralarında büyük bir düşmanlık vardı; ikisi de birbirini öldürmeye çalışıyordu. Savaş başladığında ordugahlarından çıkıp birbirlerine saldırdılar. İoannes yayını gerip Stotzas'ın sağ kasığını vurdu; Stotzas birkaç gün sonra öldü. Barbarlar büyük bir çoğunlukla Romalı askerlerin üzerine atılarak İoannes ve tüm Romalıları öldürdüler. Stotzas'ın ölümünden sonra İoannes'in ölümüyle, Stotzas'ın dileğinin gerçekleştiğini söylüyorlar. Stotzas öldüğünde, İoannes'in ölümüne çok sevindi. Ermeni İoannes'in ölümü üzerine imparator çok üzüldü, Sergios'u görevden alıp çağırdı ve tüm Libya'nın yönetimini tek başına Areobindus'a verdi. İki ay sonra Numidya komutanlarından Guntaris adında biri, Areobindus'a karşı gizli bir hile planladı ve Kartaca'ya yürümesi için gizlice Maurlarla anlaştı. Numidya ve Byzacium'dan gelen düşman ordusu Kartaca'ya yürüdü.

Sayfa 211

Numidialılara Kutzinas, Byzaciumlulara İaudas ve Antalas liderlik ediyordu askerlerle birlikte Stotzas'ın yerine. Areobindus bunu öğrenince, Guntaris'e güvenerek orduyu Arta banes ve Ermenilerle birlikte düşman üzerine gönderdi. Guntaris ise, Maur olan kendi aşçısını barbarlara gönderip Antalas'a, Libya'nın yönetimini paylaşmak istediğini iletti. Antalas bunu duyduğunda, bir aşçı vasıtasıyla böyle işlerin yürütülmeyeceğini söyleyerek cevabını verdi. Guntaris bunu duyunca, sadık muhafızı Oulithos'u göndererek Antalas'ı Kartaca'ya çağırdı ve onu Areobindus'un elinden kurtaracağını söyledi. Oulithos, Antalas ile gizlice buluştu ve Byzacium yönetiminin Antalas'ta kalması, Areobindus'un parasının yarısını alması ve yanında 1500 Romalı asker olması, Guntaris'in ise imparatorluk unvanını ve Kartaca'nın yönetimini alması konusunda anlaştılar. Bunu yapan Oulithos, Guntaris'in yanına döndü. Barbarlar büyük bir hızla Kartaca'ya yürüdüler. Dekimon'a varıp orada kamp kurdular, ertesi gün Kartaca'ya yürüdüler. Karşılarına çıkan Romalı orduyla savaşmak zorunda kaldılar ve Guntaris'in kışkırtmasıyla cesaretlenen birçok Maur, Romalıları öldürdü.

Areobindus, Kutzinas'ı göndererek onun Maurlara ihanet etmesini istedi. O, bunu yapacağını kabul etti; Maurların birbirlerine ve herkese güvenilmez olduğunu biliyordu. Areobindus bunu Guntaris'e söyledi. O, Areobindus'a Kutzinas'a güvenmemesini söyledi ve Oulithos'u Antalas'a gönderdi.

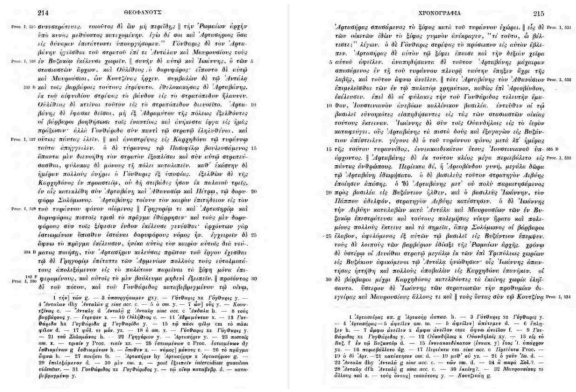
Sayfa 212

Guntaris, Areobindus'u gizlice öldürmeyi planlıyordu ve onu Kartaca'dan dışarı çıkıp savaşta bulunmaya ikna etti. Areobindus savaş deneyimi olmayan bir adamdı, silahlanamadığı için sürekli erteledi ve böylece gün ilerledi. Bu yüzden savaşı ertesi güne bırakıp dinlendi. Guntaris, onun bu ertelemeyi kasıtlı yaptığından şüphelendi, çünkü planladıklarını fark etmişti. Areobindus hızla Kartaca'dan ayrılıp kaçmaya ve bir kiliseye girip Bizans'a doğru gitmeye çalıştı, ancak araya giren fırtına buna engel oldu. Athanasios'u Kartaca'dan çağırttı; yanında, Areobindus'a cesaret verip Guntaris'ten korkmamasını ve kendisini takip eden herkesle birlikte hareket etmesini, daha büyük bir felaket gelmeden önce bir şeyler yapmasını öğütleyen Artabanes de vardı. Guntaris, Areobindus'u askerlere karşı korkak ve ödlek biri olarak karalıyor ve onlara başkalarını yönetme yetkisini vermelerini söylüyordu. Areobindus, Artabanes ve diğerleriyle birlikte Guntaris'in üzerine yürüdü ve kapılarda bir savaş patlak verdi. Askerlerin çoğu Guntaris'in ne planladığını bilmiyordu, ancak Areobindus etrafında insanların öldüğünü görünce bu manzaraya karşı korkusunu dizginleyemeyip kaçtı ve Solomon'un yaptırdığı, karısı ve kız kardeşiyle birlikte sığındığı deniz kenarındaki güvenli manastır kalesine girdi. Artabanes de kaçmaya çalıştı. Guntaris, zafer kazanıp sarayı ele geçirdi. Şehrin başrahibi Athanasios'u çağırttı ve ona Areobindus'a güvenlik sözü vermesini, aksi takdirde sarayı kuşatacağını söyleyerek tehdit etti, çünkü güvenliği kabul etmezse artık onun hayatı için bir güvence verilmeyecekti. Piskopos Reparatus aracılığıyla güvence verildiğinde Areobindus huzura çıktı ve yere kapandı.

Sayfa 213

Güvenceyi önerdi, rahip de ona güvenini belirtti. Guntaris, ona hiçbir zarar vermeyeceğine dair yemin ederek onu ayağa kaldırdı ve ertesi gün karısı ve parasıyla birlikte Bizans'a göndereceğini söyledi. Piskoposu gönderdikten sonra Areobindus ve Athanasios'u sarayda ağırladı; Areobindus'a değer verip onu en baş köşeye oturttu, akşam yemeğinden sonra onu uyuması için yatak odasına gönderdi. Oulithos ve diğerlerini göndererek Areobindus'u acımasızca öldürttü. Athanasios yaşlılığı nedeniyle olaya engel olamadı. Ertesi gün Areobindus'un kellesini Antalas'a

gönderdi, ancak parayı anlaşmaya uygun şekilde vermedi. Antalas, Areobindus'un başına gelenleri ve Guntaris'in yeminini bozduğunu öğrenince Iustinianus'un yanına taraf olmak istedi. Artabanes, Guntaris'ten aldığı güveni aldı, saraya çıktı ve Guntaris'i gizlice öldürmeyi planladı. Yeğeni Gregorius ve muhafızı Artasires'e cesaret vererek, Gregorius ona şöyle dedi: "Artık senin için, Artabanes, Belisarius'un ününe sahip olmak mümkün. O, imparatordan büyük bir ordu ve para alarak ve donanmayla birlikte Libya'yı, Romalıların daha önce hiç duymadığı şekilde düzen altına almıştı. Şimdi ise Libya yine eski isyanına geri döndü, sen de bu bölgeyi imparatora teslim edip işleri kurtarmalısın. Soyunu düşün, sen kadimden bir Arsakid'sin, soylu birisin ve her zaman erdem sergilemelisin. Genç yaşta olduğunu unutma; Akakios'u, Ermeni komutanını ve Tzatza'yı, Pers kralı Hüsrev ile savaşan Roma komutanını öldürdüğünü düşün birlikte savaşalım.

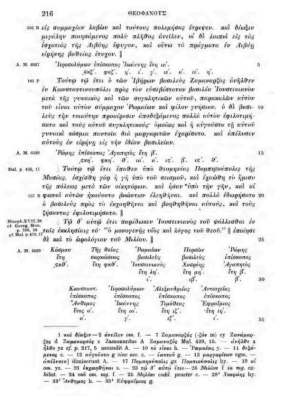

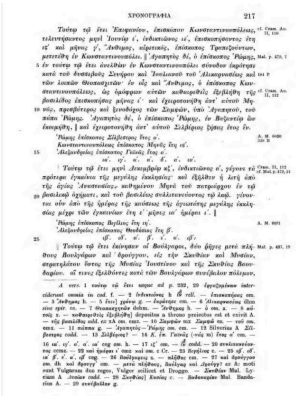
Sayfa 214

Bu durumda bile Roma yönetimini bırakma." Guntaris, Artabanes'e ordunun başında Antalas ve Byzacium'daki Maurlara karşı gitmesini emretti. Yanında İoannes ve Maur birliklerine liderlik eden Kutzinas da vardı. Antalas ile savaştığında, Artabanes gönüllü olarak aniden yön değiştirip ordugahına doğru sürdü. Oulithos onu öldürmeyi planlıyordu. Artabanes ise Adramytum şehrinden çıkan barbarların düşmanlara yardım edeceğinden korktu, çünkü Guntaris tüm ordusuyla gelmişti ve hepsini ele geçirmişti. Kartaca'ya dönüp zorba olan Guntaris'e bunları anlattı. Zorba, Pasifilos ile görüştükten sonra tüm orduyu silahlandırıp kendisiyle birlikte sefere çıkmaya karar verdi, şehirde sadece korumaları bıraktı. Her gün Guntaris'in şüpheleri artıyordu. Kartaca banliyölerinden çıktığında, Solomon'un eski üç çadırının olduğu yerde Artabanes, Athanasios ve Petro ile birlikte konakladı. Artabanes, zorbanın öldürülmesi için uygun anı bekliyordu. Gregorius ve Artasires ile birlikte üç sadık muhafızı görevlendirdi; muhafızların kılıçlarıyla içeride olmalarını emretti, çünkü yöneticiler ziyafet çekerken muhafızların arkalarında durması adetti. İşi aniden yapmalarını, kendisi bir işaret verdiğinde harekete geçmelerini istedi. Artasires'e işi ilk başlatması talimatını verdi. Gregorius'a da Ermenilerden en cesur olanları seçip saraya gelmelerini, sadece kılıç taşımalarını ve hiçbir şeyi eksik etmemelerini emretti. İçki içildikçe ve Guntaris şarapla sarhoş oldukça Artasires kılıcını çekti ve zorbanın üzerine yürüdü.

Sayfa 215

Hizmetkarlardan biri çıplak kılıcı görünce "Bu da ne, beyim?" diye bağırdı. Guntaris yüzünü çevirip ona baktı. Artasires onu kılıcıyla vurdu ve sağ elini kesti. Artabanes yerinden fırlayıp elindeki hançeri zorbanın böğrüne sapına kadar daldırdı ve onu aniden öldürdü. O zaman Artabanes, Areobindus için emrettiği gibi saraydaki paraları Athanasios'a teslim etti. Guntaris'in öldüğünü duyan Iustinianus, imparatoru zafer kazanmış olarak selamladı. Oradan sonra zorbanın evlerini yıktı. İoannes, Vandallarla birlikte kutsal bir yere sığındı, ancak Artabanes ona güvence verdi ve Bizans'a gönderdi. Zorbanın ölümü, Iustinianus'un 19. saltanat yılında, 36 gün sonra gerçekleşti. Artabanes büyük bir üne kavuştu ve herkesin takdirini kazandı. Areobindus'un karısı, Artabanes'e büyük hediyeler bağışladı. İmparator onu Libya komutanı yaptı. Artabanes kısa süre sonra istifa edip Bizans'a imparatorun yanına gitti; imparator İoannes'i Libya komutanı olarak atadı. İoannes, Libya'ya varıp Byzacium'daki Antalas ve Maurlara karşı savaştı, zafer kazandı ve Solomon'un barbarlardan aldığı işaretleri (sancakları) geri alıp imparatora Bizans'a gönderdi. Diğer barbarları ise Roma yönetiminden uzaklaştırdı. Bir süre sonra Leontius, büyük bir orduyla Trablus bölgesinden Byzacium'a gelip Antalas ile savaştı. İoannes yenildi ve birçok asker kaybederek Kartaca'ya döndü. Barbarlar Kartaca'ya kadar inip çevresindeki yerleri yağmaladılar. Daha sonra İoannes, askerlerin gayretiyle Maurları ve Kutzinas'ın yanındakileri dağıttı ittifak kurup onlarla savaşarak onları bozguna uğrattı.

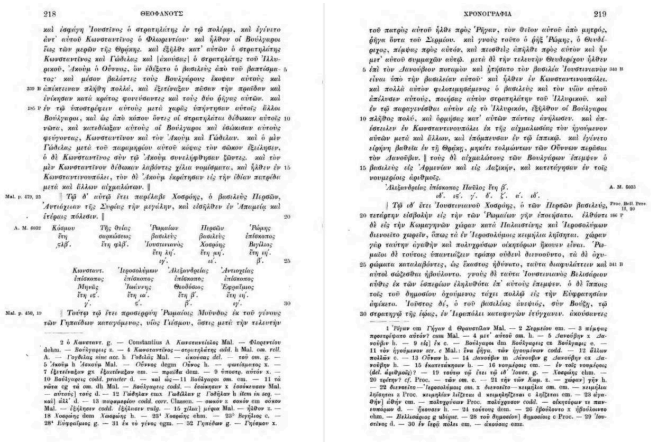
Sayfa 216

Büyük bir takip sonucu çok sayıda kişiyi öldürdü, geriye kalanlar ise Libya'nın en uç noktalarına kaçtılar ve böylece Libya'da işler derin bir barışa kavuştu. Kudüs piskoposu İoannes 18 yıl görev yaptı. Bu yılda İberlerin kralı Zamanarzos, en mübarek İmparator Iustinianus'un yanına, eşi ve senatörleriyle birlikte gelerek Romalıların müttefiki ve dostu olmayı talep etti. İmparator bu niyeti memnuniyetle kabul edip onu ve senatörlerini hediyelere boğdu; Augusta da eşine her çeşit inci ve takı hediye etti ve onları barış içinde kendi krallıklarına uğurladı. Roma piskoposu Agapetus 2 yıl görev yaptı. Bu yılda Mysia'daki Pompeiopolis şehrinde ilahi bir felaket yaşandı; deprem nedeniyle şehir yarıldı, halkın yarısı evleriyle birlikte yerin altına gömüldü. Yerin altından yardım dileyen sesleri duyuluyordu. İmparator, onların kurtarılması için yardım gönderdi ve hayatta kalanlara hediyeler verdi. Yine aynı yılda Iustinianus, "Ey tek doğan oğul ve Tanrı'nın sözü" ilahisinin kiliselerde okunmasını emretti. Milion'un saat takvimini de o düzenledi.

Kategori	Detay
Dünyanın Yılı	6029
Tanrı'nın Beden Alışı	534
Romalıların İmparatoru	Iustinianus (8. yılında)
Perslerin İmparatoru	Hüsrev (48. yılında)
Roma Piskoposu	Agapetus (2. yılında)

Makam	Piskopos	Görev Süresi
Konstantinopolis	Anthimos	1 yıl
Kudüs	İoannes	11 yıl
İskenderiye	Timotheos	17 yıl
Antakya	Ephraim	18 yıl

Konstantinopolis piskoposu Epiphanius, Haziran ayının 5'inde, 15 yıl ve 3 ay süren görevinden sonra vefat etti. Trabzon piskoposu olan sapkın Anthimos, Konstantinopolis piskoposluğuna getirildi. Ancak Roma piskoposu Agapetus bu yılda Konstantinopolis'e gelerek, tanrıtanımaz Severus ve Halikarnassoslu Iulianus ile diğer Teopaskitlere karşı bir meclis kurdu. Konstantinopolis piskoposu Anthimos, inanç birliği sağlamadığı gerekçesiyle piskoposluktan azledildi. Yerine Roma piskoposu Agapetus tarafından Sampsa'lı rahip ve misafirhane yöneticisi Menas atandı. Agapetus, Bizans'ta vefat etti ve yerine 1 yıl yaşayan Silverius atandı. Bu yılda, Aralık ayının 23'ünde, 1. indiksiyon zamanında büyük kilisenin açılışı yapıldı. Patrik Menas, imparatorla birlikte imparatorluk arabasına binerek Aziz Anastasia kilisesinden dışarı çıktı. Büyük kilisenin açılışına kadar 5 yıl 11 ay 10 gün geçti. Roma piskoposu Vigilius 18 yıl, İskenderiye piskoposu Theodosius 2 yıl görev yaptı. Bu yılda Bulgarlar, iki komutan ve büyük bir Bulgar ve Droggo topluluğu ile İskitya ve Mysia'ya saldırdılar; Mysia'da stratejik komutan olan İustinus ve İskitya'daki Baoudarios ile karşılaştılar. Onlar Bulgarlara karşı savaşa girdiler.

Sayfa 218

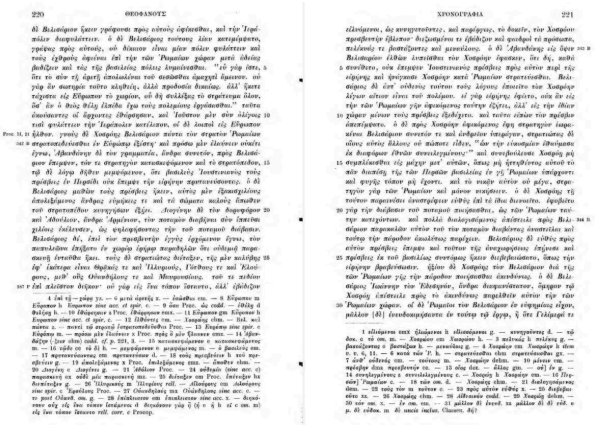
Stratejik komutan İustinus savaşta öldürüldü. Yerine Trakya bölgelerinden Konstantin ve Florentius getirildi. Bulgarlar onlara karşı harekete geçtiğinde, İlirya komutanı Konstantin ve Godilas, vaftiz edildikten sonra imparator tarafından kabul edilen Hun Akoum ile birlikte Bulgarları aralarına alıp büyük bir kısmını katlettiler, ganimetlerini geri aldılar ve her iki Bulgar komutanını da öldürerek zafer kazandılar. Geri dönerlerken başka bir Bulgar grubuyla karşılaştılar, yorgun oldukları için sırtlarını döndüler. Bulgarlar onları kovalayıp kaçan Konstantin, Akoum ve Godilas'ı yakaladılar. Konstantin, kılıcıyla kendi boğazını keserek hayatına son verdi; Konstantin ve Akoum canlı yakalandı. Konstantin için 1000 altın ödendi ve serbest bırakıldı, Akoum ise diğer esirlerle birlikte kendi ülkesine götürüldü. Aynı yıl Pers Kralı Hüsrev, Suriye'deki büyük Antakya'yı aldı ve Apamea ile diğer şehirlere girdi.

Kategori	Detay
Dünyanın Yılı	6032
Tanrı'nın Beden Alışı	534
Romalıların İmparatoru	Iustinianus (13. yılında)
Perslerin İmparatoru	Hüsrev (48. yılında)
Roma Piskoposu	Vigilius (2. yılında)

Makam	Piskopos	Görev Süresi
Konstantinopolis	Menas	16 yıl
Kudüs	İoannes	5 yıl
İskenderiye	Theodosius	2 yıl
Antakya	Ephraim	18 yıl

Sayfa 219

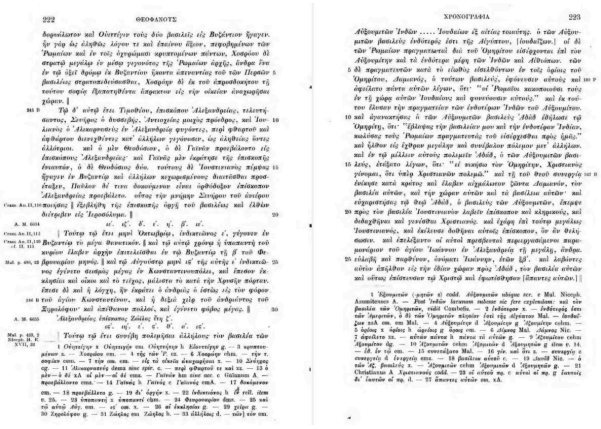
Babası öldükten sonra, annesi tarafından dayısı olan Sirmio Kralı Rigan'ın yanına geldi. Roma Kralı Theoderikus bunu öğrenince onu yanına çağırdı ve o da müttefik olarak onun yanına gitti. Theoderikus öldükten sonra Tuna nehri üzerinden İmparator Iustinianus'a geldi ve Konstantinopolis'e ulaştı. İmparator ona hediyeler verdi ve onu İlirya komutanı olarak atadı. İlirya'ya vardığında, çok sayıda Bulgar üzerine saldırıp hepsini yok etti. Konstantinopolis'e esirlerini ve liderlerini gönderdi. Trakya'da derin bir barış sağlandı ve artık hiçbiri Tuna'yı geçmeye cesaret edemedi. İmparator, Bulgar esirleri Ermenistan ve Lazika'ya gönderdi ve askerlik sayılarına dahil edildiler. İskenderiye piskoposu Pavlos 5 yıl görev yaptı. Iustinianus'un 14. yılında, Pers Kralı Hüsrev dördüncü kez Roma topraklarına girdi. Kommagene bölgesinden Filistin ve Kudüs'e doğru ilerlemeyi planlıyordu, çünkü oranın zengin ve kutsal eşyalarla dolu olduğunu duymuştu. Romalılar buna engel olamadılar, herkes elindeki kaleleri korumaya çalıştı. Bunu öğrenen Iustinianus, Belisarius'u batıdan tekrar onlara karşı gönderdi. O, atlarla hızlı bir şekilde Fırat bölgesine ulaştı. İmparatorun yeğeni İustinus, doğu komutanı Bouzes ile birlikte kutsal şehirde bulunuyordu.

Sayfa 220

Belisarius'a gelmeleri için yazıyorlardı ve Hierapolis'i (Kutsal Şehir) koruyorlardı. Belisarius onları sert bir şekilde azarladı ve onlara, tek bir şehri korumanın ve düşmanların Roma topraklarına girmesine, özgürce yürüyüp imparatorluk şehirlerini tahrip etmelerine izin vermenin adil olmadığını yazdı. "Erdemle yok olmanın, kurtulmaktan daha iyi olduğunu iyi bilin; çünkü bu kurtuluş değil, ancak ihanetle adlandırılabilir" dedi. "Ancak hemen Europos bölgesine gelin, oradan tüm orduyu toplayacağım, Tanrı dilerse düşmanlara karşı savaşma ümidim var" dedi. Bunu duyan yöneticiler cesaretlendiler ve Iustinus'u küçük bir grupla Hierapolis'i koruması için bıraktılar, geri kalanlar Europos'a geldiler. Hüsrev, Belisarius'un tüm Roma ordusunun Europos'ta toplandığını öğrenince şaşırdı ve artık ileriye doğru sürmeyi düşünmedi. Abandanes adında bilgili bir adamı, Belisarius'u ve orduyu gözetlemesi için komutan olarak gönderdi. Ancak İmparator Iustinianus'un Perslere barış görüşmeleri için elçiler gönderdiğini bahane ederek sözde şikayet ediyordu. Belisarius, elçilerin geldiğini öğrenince, 6000 seçkin ve fiziksel olarak düzgün askeri toplayıp ordugahtan keşfe çıktı. Diogenes adındaki muhafızına ve Ermeni olan Adulios'a, nehrin geçişini araştırmaları için süvarilerle birlikte nehri geçmelerini

emretti. Belisarius, elçinin yaklaştığını öğrenince, orada hazırlık olmadığı izlenimini vermek için boş bir yere çekildi. Askerlerini, Traklar ve İliryalılar, Gothlar, Herullular, Vandallar ve Maurlar olacak şekilde düzenledi. Düzlük alanı mümkün olduğunca geniş tuttu, çünkü tek bir yerde durmuyorlardı, yürüyorlardı.
Sayfa 221
Avcılar gibi avlanan, yüzleri neşeli, baltalar taşıyan ve süslü olan Pers elçisine baktılar. Abandanes, Belisarius'un yanına gelince, Hüsrev'in her zamanki gibi Iustinianus'un barış için elçi göndermediğini ve Hüsrev'i Roma topraklarına savaşmaya zorladığını söyledi. Belisarius ise Hüsrev'in sözlerine hiç aldırmadı ve savaşın sebebinin Hüsrev olduğunu söyledi; eğer barış isteseydi, Roma topraklarına gelip kendi ülkesinde elçileri beklemesi gerekirdi dedi ve elçiyi geri gönderdi. Hüsrev'in yanına varan elçi, Belisarius'un bilgili ve cesur bir komutan olduğunu ve daha önce hiç görmediği, farklı uluslardan toplanmış askerlerin düzenine hayran kaldığını söyledi. Hüsrev'e, onunla savaşa girmemesini tavsiye etti; aksi takdirde yenilmesi durumunda tüm Pers ordusunun yok olacağını ve Roma topraklarından kaçacak yer bulamayacağını belirtti. Hüsrev, bunu duyunca kendi topraklarına dönmeyi düşündü. Roma topraklarını geçmekten korkuyordu. Çok düşündükten sonra, Belisarius'a nehir geçişine izin vermesi için yalvaran elçiler gönderdi. Belisarius hemen elçileri kabul etti ve Hüsrev'in ayrılışını övdü, imparatorun elçilerinin barışı sağlamak için kısa sürede geleceğini garanti etti. Hüsrev, Belisarius'un Roma topraklarından tehlikesizce geçişine izin vermesini istedi. Belisarius ise Edessalı İoannes'i, Hüsrev'in Roma topraklarından tehlikesizce geçmesi için rehin olarak gönderdi. Romalılar, Belisarius'u övüyorlardı, daha çok Gelimer ile olan başarısından dolayı.

Sayfa 222
Esir olan Witigis ile birlikte iki kralı Bizans'a getirdi. Romalılar korku içindeyken ve herkes kalelerde saklanırken, Hüsrev'in karşısında büyük bir orduyla duran Belisarius'un, beklenmedik bir şekilde Bizans'tan gelip Pers kralının ordusunun karşısına dikilmesi, Hüsrev'i şaşırttı ve onu hazırlıksız yakalayarak kendi topraklarına dönmeye mecbur bıraktı. Aynı yıl, İskenderiye piskoposu Timotheos'un ölümünden sonra, Antakya'nın kötü piskoposu Severus ile Halikarnaslı Iulianos İskenderiye'ye kaçtılar. "Fani" ve "Fani olmayan" doktrinleri üzerine birbirleriyle tartıştılar, ki bu fikirler gerçeğe uzaktı. Theodosius'u ve Gaianus'u piskopos adayı olarak öne

çıkardılar. Iustinianus onları Bizans'a getirtti ve birbirlerinden ayrı yaşamalarını emretti. İskenderiye için Pavlos adında birini ortodoks piskopos olarak atadı. Ancak bu kişi, imparatorun gazabına uğrayıp piskoposluktan atıldı ve Kudüs'e gitti. Aynı yılın Ekim ayında, 5. indiktion yılında Bizans'ta büyük bir veba salgını yaşandı. Aynı dönemde, Şubat ayının 3. günü İsa'nın mabede takdimi (Yortusu) kutlanmaya başlandı. Aynı yılın Ağustos ayında Konstantinopolis'te bir deprem meydana geldi; kiliseler, evler ve surlar, özellikle Altın Kapı'nın olduğu yerler yıkıldı. Kutsal Konstantin heykelinin tuttuğu mızrak düştü, aynı şekilde Kserolofos'taki heykelin eli de düştü ve çok kişi öldü, büyük bir korku yaşandı.

Sayfa 223

İskenderiye piskoposu Zoilus idi. Aynı yıl, imparatorun krallığında Auxumitlerin ve Yahudilerin durumu şu şekilde gelişti: Auxumitler kralı, Mısır'ın daha iç kısımlarında yaşar. Romalı tacirler ticaret yapmak için Himyar'a (Omeritler) ve Auxumitlerin ve Hintlilerin iç kısımlarına giderlerdi. Himyar kralı Damianus, adet olduğu üzere onların topraklarına giren tacirleri öldürdü ve mallarına el koydu, "Romalılar bizim topraklarımızdaki Yahudilere kötülük ediyor ve onları öldürüyorlar" diyerek ticaretlerini bozdu. Auxumitlerin kralı Adad, buna kızarak Himyar kralına, "Romalı tacirlerin bize gelmesini engelleyerek krallığımı ve Hintlilerin iç kesimlerini zarara uğrattın" diye bildirdi. Aralarında büyük bir düşmanlık ve savaş patlak verdi. Auxumitlerin kralı Adad, onlarla savaşmaya başladığında, "Eğer Himyar kralı Damianus'u yenersem, Hristiyan olacağım, bu savaş Hristiyanlar uğrunadır" diye yemin etti. Tanrı'nın yardımıyla savaşı kazandı ve krallarını, yani Damianus'u canlı esir aldı. Ülkesini ve krallığını ele geçirdi. Tanrı'ya şükrettikten sonra Auxumitlerin kralı Adad, imparator Iustinianus'a bir piskopos ve din adamları göndermesi için elçiler gönderdi, böylece halkına Hristiyanlığı öğretecekler ve Hristiyan olacaklardı. Iustinianus buna çok sevindi ve onlara diledikleri piskoposu vermelerini emretti. Elçiler İskenderiye'ye gidip, büyük İoannes manastırında yaşayan, 62 yaşında, dindar ve iffetli İoannes adındaki adamı seçtiler. Onu alıp kendi topraklarına, kral Adad'ın yanına götürdüler ve böylece kral ve halkı Hristiyanlığa iman edip vaftiz oldular.

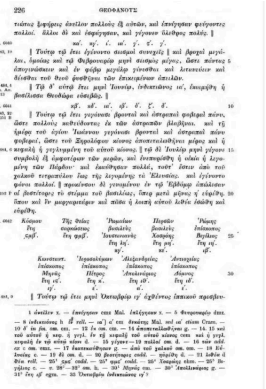

Sayfa 224

Dünya'nın yaratılışından, İsa'nın beden almasından, Roma imparatoru Iustinianus'un, Pers kralı Hüsrev'in ve piskopos Vigilius'un yıllarını gösteren kronolojik tablo yer almaktadır.

Eylül ayında, 6. indiktion yılında tüm dünyada büyük bir deprem meydana geldi, öyle ki Kyzikos'un yarısı yıkıldı. Aynı yıl, sarayın yakınında Augusteion denilen büyük bronz sütun tamamlandı ve Iustinianus'un atlı heykeli dikildi. Yine aynı yıl, İtalya'dan gelen Andrias adında, yanında kör ve sarı bir köpek gezdiren bir cambaz ortaya çıktı. Köpeği kendi komutlarıyla numaralar yapıyor, Andrias ise meydanda dururken halkın getirdiği yüzükleri, altın, gümüş ve demir eşyaları yere koyuyor, köpek onları topluyor, o da sahibine veriyordu. Andrias herkese kendi ismini söylüyordu. Ayrıca oradaki erkek ve kadın kalabalığının arasından, hamile olanları, zina yapanları, fuhuşla uğraşanları, gururlu olanları soranlara büyük bir doğrulukla gösteriyordu; bu yüzden onun "Pithon ruhuna" sahip olduğunu söylüyorlardı.
Trakya'da deniz dört mil kadar yükseldi, Odessos ve Dionysopolis bölgelerini kapladı, birçok kişi sularda boğuldu; ancak daha sonra Tanrı'nın emriyle sular kendi yerlerine çekildi.
Sayfa 225
O yıl tahıl ve şarap kıtlığı yaşandı, kış sert geçti ve Bizans'ta büyük bir deprem oldu. Paskalya zamanı geldiğinde, imparator et yenilmesi için bir hafta daha izin verdi; ancak kasaplar etleri kestiğinde, halkın oruç tutma kararı nedeniyle kimse almadı veya yemedi.
Roma, Gothlar tarafından alındıktan sonra Papa Vigilius Konstantinopolis'e getirildi. İmparator tarafından büyük bir saygıyla karşılandı ve o da tüm Katolik kiliselerinin birliğini sağlama sözü verdi. "Üç Bölüm" (Three Chapters) meselesini aforoz ederek, Konstantinopolis piskoposu Menas'a dört ay içinde bildireceğine dair yemin etti ve piskoposluk beratını verdi. Ancak imparator, Papa'nın bu konuda oyalanmasına öfkelendi. Papa, imparatorun öfkesinden korkarak Aziz Sergius'un şehitlik manastırına sığındı ve oradaki sütunlara tutundu; bedenen ağır ve büyük bir insandı. İmparator daha sonra pişman olarak Papa Vigilius'u kabul etti. Ardından, Konstantinopolis Patriği Menas'ın vefatından sonra, 23 Haziran'da Papa, Konstantinopolis piskoposluğunu devraldı ve Aziz Havariler kilisesinde kabul edildi. Mayıs ayının 11'inde, Kutsal Pentikost cumartesinde, at yarışları sırasında iki grup arasında büyük bir çatışma yaşandı kılıçlılar birçoğunu öldürdüler ve kaçanların birçoğu boğuldu. Başkaları da kılıçtan geçirildi ve büyük bir yıkım oldu.

Sayfa 226
Bu yılda sürekli depremler ve büyük yağmurlar oldu, aynı şekilde Şubat ayında büyük bir deprem oldu, öyle ki herkes ümidini kesti ve büyük bir korku içinde Tanrı'ya

yalvardılar ve kendilerini bekleyen tehditlerden kurtulması için dua ettiler. Aynı yılda Haziran ayında, on dördüncü indiksiyon, Kraliçe Theodora dindarca vefat etti.
Çok korkunç gök gürültüleri ve şimşekler çaktı, öyle ki pek çok insan gök gürültüsünden zarar gördü. Aziz Yuhanna gününde çok korkunç gök gürültüleri ve şimşekler oldu, öyle ki Kserolofos sütununun bir kısmı devrildi ve aynı sütunun başlığı yerinden çıktı. Temmuz ayında, hem taraflar arasında hem de "Pardon" denilenler arasında bir çarpışma oldu ve bronz tetrapylondan "Eleusis" denilen yere kadar çok yer yandı ve çok sayıda cinayet işlendi. Yedinci bölgede meydana gelen bir kaza sonucunda, birkaç ay sonra bulunan imparatorun tacı kayboldu, bununla birlikte bir inci ve diğer tüm taşları da kurtarıldı Hindistan'dan bir fil getirerek Konstantinopolis'e geldi ve hipodromda içeri girdi.

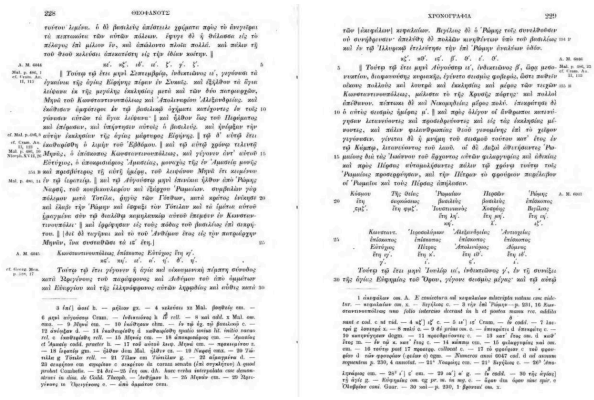
Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5642	542	İustinianos	Hüsrev	Vigilios
Yıl/Süre	-	-	23	12	18

Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Mennas	Petros	Apollinarios	Domnos
Yıl	16	20	12	14

Bu yılda Ekim ayında, on üçüncü indiksiyon, bir atlı elçiliğin gelmesiyle...

Ocak ayında, [yukarıda bahsi geçen] Konstantinopolis Patriği'nin adı Menas'tı ve diptiklerde Vigilios ismi öne konularak terfi ettirildi. Mart ayında fil ahırdan dışarı çıktı ve birçok kişiyi öldürdü ve başkalarını ezdi. Nisan ayının 15'inde, akşam vakti at yarışları düzenlenirken halklar arasında bir çatışma oldu ve her iki taraftan da birçok kişi öldü; bir atölyeye girdiler ve orada bulduklarını, Ioannes Kokkorobios'un idaresinde olduğu için yağmaladılar. Haziran ayında, kutsal havarilerin açılış günü ve havariler Andreas, Loukas ve Timotheos'un kutsal emanetlerinin yerleştirilmesi gerçekleşti. Piskopos Menas, imparatorluk altın arabasında oturan, kutsal emanetleri taşıyan on beş kutsal havarinin emanet kutularını tutarak ve dizlerinin üzerinde [taşıyarak] geçit töreni yaptı ve böylece açılışı gerçekleştirdi.
Bu yılın Nisan ayında, on dördüncü indiksiyon, cubicularius Narses, Romalıları Gotlara karşı savaşmaya mecbur bırakmak için Roma'ya gönderildi, çünkü Belisarius'un orayı teslim almasından sonra Gotlar tekrar isyan edip orayı ele geçirdi.
Temmuz ayında, Filistin, Arabistan, Mezopotamya, Suriye, Fenike'nin tüm bölgelerinde büyük ve korkunç bir deprem oldu ve Sur, Sayda, Beyrut ve Trablus ve

Biblos zarar gördü ve orada çok sayıda insan öldü. Botrys şehrinde, denizin kenarından büyük bir kısım koptu, "Lithoprosopon" denilen yerin bir kısmı denize döküldü ve bir liman oluşturdu, o limanın öyle ki, çok büyük gemiler onda demirleyebiliyordu, çünkü o liman daha önce yoktu.

Sayfa 228

İmparator, yıkılan şehirlerin limanlarını yeniden inşa etmek için para gönderdi. Deniz bir mil kadar içeri çekildi ve birçok gemi yok oldu, ancak Tanrı'nın emriyle [deniz] tekrar kendi yatağına döndü.

Bu yılın Eylül ayında, on dördüncü indiksiyon, Sycae'nin ötesinde Aziz Eirene'nin kutsal yerleşkesinin açılışı gerçekleşti. Konstantinopolis Patriği Mennas ve İskenderiye Patriği Apollinarios, büyük kiliseden kutsal emanetleri çıkardılar ve her ikisi de imparatorluk arabasına binerek kutsal emanetleri taşıdılar; Perama'ya kadar geldiler ve oradan geçtiler; İmparator onları karşıladı ve Aziz Eirene kilisesini açtı.

Aynı yılda, Konstantinopolis Piskoposu Mennas vefat etti ve yerine, Amasya manastırı keşişi ve aynı gün presbyter olan Eutychios geçti; Mennas'ın emanetleri hala papaz evinde duruyordu. Ağustos ayında, Romalıların lideri cubicularius Narses Roma'dan geldi. Gotların lideri Totila ile savaştı, onu kesin bir yenilgiye uğrattı, Roma'yı geri aldı ve Totila'yı öldürdü, onun kanlı giysilerini ve pırlantalı başlığını Konstantinopolis'e, imparatorun ayaklarına gönderdi. [Mennas'ın patrikliğinin 16. yılı olması gerekiyordu.]

Konstantinopolis Piskoposu Eutychios, 3 yıl.

Bu yılda, Origenes'in sapkınlığına ve Didymos'un ve Evagrios'un Yunan sapkınlıklarına karşı beşinci evrensel konsey toplandı.

Sayfa 229

... [başlıksız] bölümler. Roma'daki Vigilios, toplananlara katılmadı; imparator tarafından kovuldu ve Roma'ya giden yolda Illyricum'da öldü.

Bu yılın Ağustos ayının 15'inde, on ikinci indiksiyon, Pazar gecesi, korkunç bir deprem oldu, öyle ki birçok ev, hamam ve kilise ve Konstantinopolis surlarının bir kısmı, özellikle Altın Kapı'dakiler yıkıldı ve birçok kişi öldü. Nikomedia'da da yıkım oldu. Aynı deprem [bölgede] bir süre daha etkisini gösterdi ve insanlar kiliselerde dua ederek ve nöbet tutarak kendilerini Tanrı'nın merhametine adadılar, ancak durum daha da kötüleşti. Bu depremin anısı, halkın dualarıyla her yıl Kampos'ta kutlanır. Halk, Ioannes'in açgözlülüğü ve haksızlığı nedeniyle, Perslerin de o dönemde

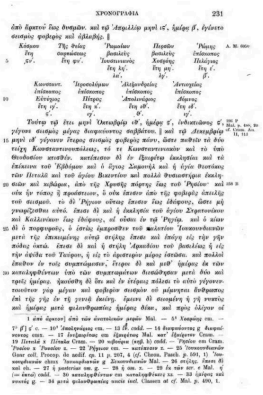
Romalılara tekrar sığınmasıyla ve Romalıların Petrus kalesini geri alıp Persleri kovmasıyla [bu depremi] hak etmiştir.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5642	542	İustinianos	Hüsrev	Vigilios
Yıl/Süre	-	-	23	30	16

Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Eutychios	Petros	Apollinarios	Domnos
Yıl	3	20	19	14

Bu yılın Temmuz ayının 11'inde, on dördüncü indiksiyon, Aziz Euphemia'nın şöleninde, büyük bir deprem oldu ayın 19'unda korkunç gök gürültüleri ve şimşekler çaktı ve korkunç bir güney rüzgarı esti, öyle ki Rhegion kapısında duran içerideki haç düştü.

Sayfa 230

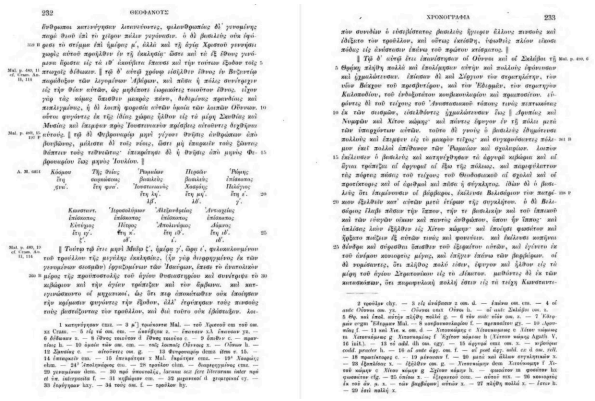
Bu yılın Temmuz ayında, dördüncü indiksiyon, Filistin'in Caesarea kentinde Yahudiler ve Samiriyeliler ayaklandı ve birbirlerine karşı Yeşil grup (Prasinoi) düzeninde çıktılar, şehrin Hristiyanlarını katlettiler ve kiliselerini yıktılar. Şehrin valisi Stephanos'u praetoriumda öldürdüler ve mal varlığına el koydular. Karısı şehre gelerek imparatora başvurdu ve general Amantios'un Filistin'e inip Stephanos'un katillerini aramasını emretti. [Amantios] suçluları buldu, onları kılıçtan geçirdi, diğerlerini sakat bıraktı ve sürgüne gönderdi. Tüm doğu bölgelerinde büyük bir korku oluştu. Aralık ayında, çeşitli şehirlerde, özellikle çocuklar arasında ölümcül hastalıklar baş gösterdi. Mayıs ayında Byzantium'da ekmek kıtlığı yaşandı; insanlar daraldı ve imparatora "Efendimiz, adaleti sağla" diye bağırdılar. Vali, Pers elçileri hipodromdayken gösteriyi izledi ve imparator, bunu yapan vali Mousonios'a kızdı ve cezalandırıldı. İmparator, Pers elçisinin önünde halkın onu aşağılamasından üzüntü duydu. Şarap, arpa ve her çeşit bolluk varken, buğday ve arpa sıkıntısı yaşandı. Temmuz ayının 13'ünde,

haftanın 5. günü, korkunç şimşekler ve gök gürültüleri oldu, öyle ki birçok kişi zarar gördü ve çok yağmur yağdı, böylece toprak bol suya doydu.
Roma Piskoposu Pelagios 5 yıl.
Bu yılın Kasım ayının 30'unda, keşiş Timotheos ve aynı manastırın Dalmatus manastırı başrahibi vefat etti ve yerine aynı manastırın keşişi Anthimos geçti.
Sayfa 231
Gökyüzünde mızrak şeklinde bir ateş göründü kuzeyden güneye. Nisan ayının 15'inde, haftanın 2. günü, korkunç ve zararsız bir deprem oldu.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5650	550	İustinianos	Hüsrev	Pelagios
Yıl/Süre	-	-	31	23	2

Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Eutychios	Petros	Apollinarios	Domnos
Yıl	6	20	19	14

Bu yılın Ekim ayının 6'sında, haftanın 5. günü, on beşinci indiksiyon, büyük bir deprem oldu. Aralık ayının 14'ünde, Konstantinopolis'in iki surunun, yani Konstantin surlarının ve Theodosius tarafından inşa edilenlerin, yıkılmasına neden olan çok korkunç başka bir deprem daha oldu. [Bu depremde] özellikle kiliseler ve Hebdomon'un ötesindekiler; Aziz Samuel, Aziz Theotokos Petala ve Aziz Vincent kiliseleri ve Altın Kapı'dan Rhegion'a kadar pek çok dua evi ve tabut yıkıldı. Depremin dehşetinden yıkılmayan hiçbir yer kalmadı. Rhegion kapısı yerle bir oldu, öyle ki tanınmaz hale geldi. Aziz Stratonikos ve Kallinikos kilisesi temellerine kadar yıkıldı ve Ioukoundianai sarayının önünde duran porfir sütun, üzerinde bulunan heykeliyle birlikte düştü ve sekiz ayak derinliğinde toprağa gömüldü. İmparator Arkadios'un heykeli de Tauros kemerine düştü, sol tarafında duruyordu. Yıkıntılar arasında birçok kişi zarar gördü, diğerleri ise iki üç gün sonra enkazdan sağ çıkarıldı. O nesildeki hiçbir insanın hatırlamadığı kadar büyük ve korkunç bir depremin diğer şehirlerde de meydana geldiği duyuldu.

Sayfa 232

Toprak gece gündüz sarsılmaya devam etti ve on gün boyunca insanlar dua ederek [korku içinde] kaldı insanlar dua ederek [korku içinde] kaldı, ancak Tanrı'nın merhametiyle durum daha da kötüleşti. İmparator, tacı 40 gün boyunca taktı, ancak İsa'nın kutsal doğum gününde [tacını] kiliseye onsuz gitti; öyle ki adet olduğu üzere yapılan en iyi şeyler fakirlere dağıtıldı. Aynı yıl, Avar denilen bir kavim Byzantium'a geldi ve tüm şehir, daha önce hiç görmedikleri böyle bir kavmi görmek için akın etti; köylerinin arkasında çok uzun, örgülü saçları vardı ve geri kalan giyimleri diğer Avarlarınkine benziyordu. Bunlar kendi ülkelerinden kaçıp İskitya ve Mysia bölgelerine geldiler ve İustinianos'a elçiler göndererek kabul edilmeyi talep ettiler. Şubat ayında, özellikle gençler arasında ölümcül bir hastalık baş gösterdi, öyle ki yaşayanlar ölüleri gömmeye yetişemiyordu; bu hastalık Şubat ayından Temmuz ayına kadar devam etti.

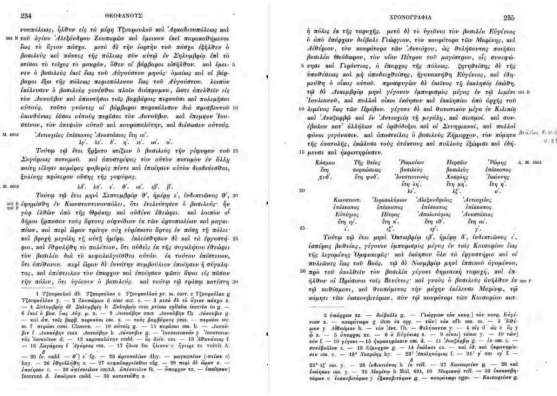
Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5651	551	İustinianos	Hüsrev	Pelagios
Yıl/Süre	-	-	38	20	3

Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Eutychios	Petros	Apollinarios	Domnos
Yıl	13	20	14	14

Bu yılın Mayıs ayının 7'sinde, haftanın 3. günü, saat 1'de, büyük kilisenin kubbesi tamir edilirken (çünkü depremlerden dolayı hasar görmüştü), İsauryalıların çalıştığı doğu kısmı çöktü, kutsal sunak, tabut, kutsal masa ve minberi parçaladı. Mimarlar, aşağıdakilerin kaçması için asma kısmını yapmadılar, aksine kubbeyi taşıyanları deldiler ve bu yüzden [kubbe] sarsıldı gören çok dindar imparator, diğerlerini kaldırdı ve kubbeyi devraldı ve böylece inşa edildi, ilk yapıdan yirmi ayak daha yükseltildi.

Sayfa 233

Bu yılda, Hunlar ve Slavlar Trakya'ya büyük bir kalabalıkla baskın düzenledi, şehri savaşa zorladı, birçok kişiyi öldürdü ve esir aldı. General Sergios'u, rahip Bakchos'un oğlunu ve Calopodios'un stratejisti, en saygın cubicularius ve praepositus Edermas'ı yakaladılar. Anastasia surlarından depremler yüzünden yıkılan yerleri bulan [düşman], içeri girerek Drypia ve Nymphai ve Chiton köyüne kadar esir aldı ve oradaki tüm valilerle birlikte kaçtı. Bunu duyan imparator, [büyük] surları takviye etti ve birçok kişiyi gönderdi. Kalan [askerler] ve scholarioi oraya sığındı. İmparator, gümüş tabutların ve gümüş kutsal masaların Theodosius surlarının dışına çıkarılmasını emretti; tüm kapıları scholarioi, protectores, sayılar ve tüm senato koruyordu. Barbarların ısrar ettiğini gören imparator, Belisarius'un diğer senatörlerle birlikte onlara karşı çıkmasını emretti. Belisarius tüm atlıları, imparatorluk ve atlı [birlikleri] ve her insandan [oluşan] bir ordu topladı, atlıları donattı, Chiton köyüne çıktı, bir ordu kurdu ve onlara saldırmaya ve öldürmeye başladı. Ağaçların kesilmesini ve atlarının arkasından sürüklenmesini emretti; rüzgardan büyük bir toz bulutu oluştu ve barbarların üzerine yükseldi. [Barbarlar], [karşılarında] çok büyük bir kalabalık olduğunu sanarak kaçtılar ve Aziz Stratonikos bölgesine, Dekaton'a gittiler. Konstantinopolis surlarında büyük bir nöbet olduğunu casuslardan öğrenen [düşman] Konstantinopolis'ten, Tzuroulos ve Arkadioupolis bölgelerine ve Aziz Aleksandros Zouparon'a geldiler ve Paskalya'ya kadar orada beklediler.

Sayfa 234

Paskalya'dan sonra imparator ve onunla birlikte şehirdeki herkes, uzun suru inşa etmek için Selymbria'ya gitti; barbarlar [bunu] öğrendi ve içeri girdi. İmparator, Ağustos ayına kadar orada kaldı; aynı şekilde barbarlar da Ağustos ayına kadar şehrin dışında dolaştılar. Sonunda imparator, Tuna Nehri'ne gitmek ve barbarları karşılayıp onlarla savaşmak için tekneler hazırlanmasını emretti. Bunu öğrenen barbarlar, elçiler göndererek Tuna'yı tehlikesizce geçmelerine izin verilmesini rica ettiler ve [imparator] yeğeni ve kouropalatēs Ioustinos'u gönderdi ve onları kurtardı. Antakya Piskoposu Anastasios 11 yıl.

Bu yılda imparator, Sangarios Nehri'nin köprüsünü inşa etmeye başladı, nehri başka bir yatağa saptırdı ve beş korkunç kemer inşa etti; daha önce ahşap olan köprüyü geçilebilir kıldı.

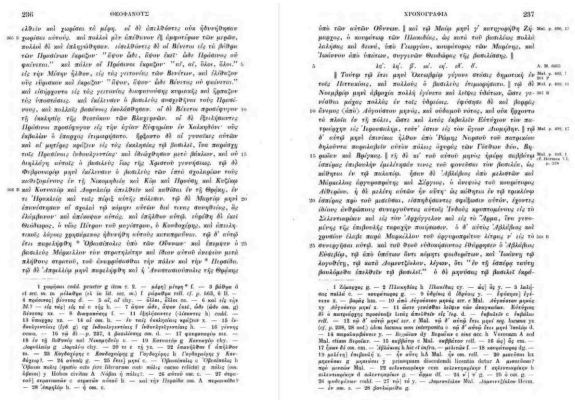
Bu yılın Eylül ayının 9'unda, haftanın 5. günü, Konstantinopolis'te imparatorun vefat ettiği duyuldu; çünkü Trakya'dan gelmişti ve kimse onu görmüyordu. Halk aniden fırınları ve pastaneleri yağmaladı, günün üçüncü saatinde tüm şehirde ekmek

bulunamıyordu ve o gün büyük yağmur yağdı. Saray kapatıldı, çünkü senato imparatorun baş ağrısı çektiğini görüyordu. Bu yüzden öldüğüne inandılar, valiyi gönderdiler ve imparatorun sağlığına kavuşması için tüm şehirde ışıklar yakılmasını emrettiler; böylece [imparatorun hayatta olduğu] anlaşıldı şehir kargaşadan [kurtuldu].
Sayfa 235
İmparator iyileştikten sonra, eski vali Eugenios, Georgios'u, Marinos'un küratörünü ve Antakya küratörü Aitherios'u, imparator Theodoros'u, magister Petros'un oğlunu kral yapmak istedikleri gerekçesiyle suçladı; [bu kişilere] şehrin valisi Gerontios da katılmıştı. Konu soruşturulduğunda ve kanıtlandığında, Eugenios öfkelendi ve evi yıkıldı; o da kiliseye sığınarak kurtuldu.
Aralık ayında limanda yangın çıktı ve limandaki Probou'ların birçok evi ve kilisesi yandı. Kilikya ve Anazarba'da ve Antakya'da büyük bir veba ve depremler oldu. Ortodokslar ve Severianlılar birbirleriyle çatıştı ve birçok cinayet işlendi. İmparator, doğu kontu Zimarchos'u gönderdi, [o da] düzensiz olanları engelledi ve birçok kişiyi sürgüne gönderdi, hapsetti ve sakat bıraktı.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5654	554	İustinianos	Hüsrev	Ioannes
Yıl/Süre	-	-	30	23	1

Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Eutychios	Petros	Apollinarios	Anastasios
Yıl	13	20	19	11

Bu yılın Ekim ayının 12'sinde, onuncu indiksiyon, gecenin geç saatlerinde, Kaisarion'dan Omphakē denilen yere kadar yangın çıktı ve tüm atölyeler ve Bous'a kadar olan kapılar yandı. Kasım ayının 10'unda, at yarışları düzenlenirken, imparator gelmeden önce halk ayaklanması oldu; Yeşil ve Mavi gruplar ayaklandı. İmparator bunu öğrenince [yarışlara] geldi ve kargaşayı görünce, Kaisarion'un küratörü ile birlikte excubitorların kontu Marinos'a [kargaşayı] bastırmasını emretti gelip tarafları ayırmaya çalıştılar.

Sayfa 236

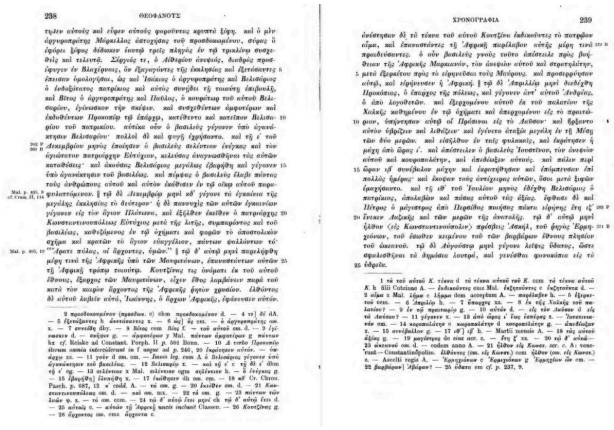
Ancak gidenler onları ayıramadı ve her iki taraftan da birçok kişi öldü, birçoğu yaralandı. Maviler (Venetoi) "Yeşiller (Prasinoi) burada, Yeşiller orada! İşte Yeşil burada görünmüyor!" diye bağırarak koltuklara girdiler. Yeşiller ise "İşte Mavi burada görünmüyor!" diye bağırarak Mavilerin mahallelerine girdiler, [her yerdekileri] taşladılar ve bulduklarını yağmaladılar. İmparator Yeşillerin yakalanmasını emretti ve birçokları işkenceyle cezalandırıldı. Maviler Blachernae'deki Theotokos kilisesine sığındılar. Yeşiller ise Khalkedon'daki Aziz Euphemia'ya sığındılar; vali onları çıkarıp cezalandırdı. Kadınlar ve anneler kiliselerde imparatora yalvararak Yeşillere af vermesi için bağrıştılar; imparator onlara İsa'nın doğumuna kadar süre tanıdı ve [onları] sopalarla sürdü. Şubat ayında imparator, Nikomedia, Kios, Prusa, Kyzikos, Kotyaion ve Dorylaion'da bulunan yedi scholarioi birliğinin Trakya'ya, Herakleia ve çevresindeki şehirlere gitmesini emretti. Mart ayında, scholarioi, bazı alışkanlıkları nedeniyle [harçlıklarını] kesen kontlarına isyan ettiler; üzerlerine yürüdüler. Orada magister Petros'un oğlu Theodoros, Kondocheres bulundu ve tehditkar sözlerle onları durdurmayı başardı. Aynı yıl, Obaisopolis Hunlar tarafından ele geçirildi; [imparator] general Marcellus'u ve kendi yeğenini, şehri ve Persida'yı kurtarmaları için büyük bir orduyla gönderdi.

Sayfa 237

Nisan ayında Trakya'daki Anastasioupolis de ele geçirildi aynı Hunlar tarafından. Mayıs ayında, Placidia'nın küratörü Zimarxos, imparatora karşı çok konuştuğu ve Marinos'un küratörü Georgios'un ve Kraliçe Theodora'nın akrabası konsül Ioannes'in sözünü dinlediği gerekçesiyle suçlandı.

Bu yılın Ekim ayında, Pittakia'da halk ayaklanması oldu ve imparator birçok kişiyi cezalandırdı. Kasım ayında büyük bir kuraklık ve su kıtlığı oldu, öyle ki hamamlarda savaşlar çıktı; Ağustos ayından beri kuzey rüzgarı esti, güney rüzgarı hiç esmedi ve şehre gemiler gelmedi; bunun üzerine [halk] Patrik Eutychios'un Yeruşalim'e, yani Aziz Diomedes'e gidip dua etmesini istedi. Aynı ay, Narsēs patrikios, Gotların iki sağlam şehri olan Veria ve Brigas'ı alıp [zafer haberini] getirdi. Aynı ayın 25'i, Cumartesi günü akşamı, bazıları imparatoru sarayda oturduğu sırada öldürmeyi planladılar. [Bunlar] Ablabios (ballı şarap satıcısı), gümüşçü Marcellus ve küratör Aitherios'un yeğeni Sergios'tu. Planlarını, akşam yemeğinden önce [imparator] yemek salonundayken gerçekleştireceklerdi; kendi adamlarını, Selentiarioi arasında saklanan İndusları, Arkangelos ve Arma'daki [adamlarını] yanlarına alarak bu

suikastı gerçekleştirmeyi planladılar. Ablabios, gümüşçü Marcellus'tan 50 libra altın alarak [onunla] işbirliği yaptı. Tanrı'nın inayetiyle Ablabios, Eusebius'a, foederati kontu ve Ioannes logothete'ye güvenerek, [Domentziolus ile birlikte] "Bugün akşam imparatorun üzerine yürüyeceğiz" dedi.

Sayfa 238

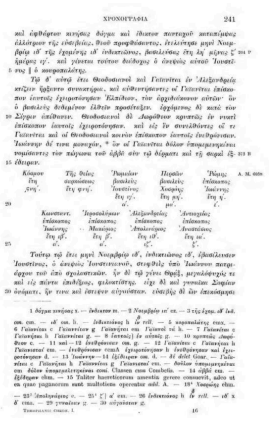
[O da] imparatora haber verince onları [buldu] ve üzerlerinde gizli kılıçlar olduğunu gördü. Gümüşçü Marcellus, beklentisinin aksine başarısız oldu, [kendine] üç kılıç darbesi vurdu ve yemek salonunda yakalanarak öldü. Aitherios'un yeğeni Sergios, Blachernae'ye sığındı, ancak oradan çıkarılıp sorgulandığında, gümüşçü Isakios'un ve en saygın patrikios Belisarius'un da bu suikasttan haberdar olduğunu itiraf etti. Belisarius'un da bu suikasta katıldığı [iddia edildi]. Gümüşçü Bitos ve Belisarius'un küratörü Paulos, planı bildikleri için yakalandılar ve vali Prokopios'a teslim edildiler, o da [planı] itiraf etti ve Belisarius'a rapor etti. İmparator, Belisarius'un [suçlaması] karşısında hemen öfkelendi; birçok kişi kaçtı. Aralık ayında imparator, en kutsal patrik Eutychios'u saraya getirtti ve ifadelerin okunmasını emretti; [ifadeleri] duyan Belisarius çok ağır bir yük altına girdi ve imparatorun öfkesine maruz kaldı. İmparator, [Belisarius'un] tüm adamlarını aldı ve onları [saraydaki] kendi evinde gözetim altında tuttu. Aralık ayının 24'ünde büyük kilisenin ikinci açılışı yapıldı; bu açılışın tüm kutlaması Aziz Platon'da yapıldı. Patrik Eutychios oradan imparatorla birlikte bir alayla ayrıldı, arabasında otururken, havarisel giysileri giymiş ve kutsal İncil'i tutarak, herkesin "Kapılarınızı kaldırın, ey yöneticiler!" ilahisini söylediği bir şekilde gitti. Aynı ay, Afrika bölgeleri, isyan eden Mauritanlar tarafından ele geçirildi; Afrika'da bu şekilde isyan ettiler. Mauritanlar kavminin lideri Coutzinas adındaki kişi, Afrika'nın valisi olan [kişiden] altın alıyordu.

Sayfa 239

Afrika'nın valisi Ioannes, [Coutzinas'ın] yanına gelerek onu öldürdü Coutzinas'ın çocukları, babalarının kanının öcünü almak için ayağa kalktılar, isyan ederek Afrika'nın bazı kısımlarını ele geçirdiler ve yağmaladılar. İmparator bunu öğrenince, yeğeni ve general Marcian'ı, Afrika'ya yardım etmesi ve Maurları sakinleştirmesi için gönderdi; [Marcian] Afrika'ya ulaştı ve [bölgeyi] yatıştırdı. Nisan ayında şehir valisi Prokopios görevden alındı ve yerine logothete Andreas atandı. [Andreas] saraydan Chalke'ye çıktığında, arabasında oturup praetoriuma doğru giderken, Yeşiller [grubu] Louson'da onu karşıladı ve hakaret edip taşlamaya başladılar; Orta [semtte] iki grup

arasında büyük bir kargaşa oldu ve [sokaklar] kapatıldı; çatışma 10. saate kadar sürdü. İmparator, yeğeni ve küratör Ioustinos'u gönderdi ve [halkı] uzaklaştırdı; çatışma tekrar 12. saatte başladı ve günlerce sürdü; kılıçlarla dövüşenlerin birçoğunun başparmaklarını kestiler. Temmuz ayının 19'unda patrikios Belisarius, tüm rütbelerini geri alarak [kabul edildi]. Magister Petros ise Lazika ve doğu bölgeleri için Perslerden barış antlaşması yaparak [tüm şartları] yerine getirdi. Aynı ay içinde, okyanusun ötesindeki barbar kavimlerinden, liderleri Ermyn'in elçileri [Konstantinopolis'e] geldi. Ağustos ayında su kıtlığı oldu, öyle ki kamu hamamları kapatıldı ve hamamlarda cinayetler işlendi.

Sayfa 240

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5656	556	İustinianos	Hüsrev	Ioannes
Yıl/Süre	-	-	38	23	3

Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Eutychios	Petros	Apollinarios	Anastasios
Yıl	13	20	14	11

Bu yılın Ekim ayında, on birinci indiksiyon, İmparator İustinianos dua etmek için Galatia'daki Germeia şehrine, Muryaggelos'a gitti. Kasım ayında, Sarazenlerin lideri ve phylarch'ı Arethas, imparatora, çocuklarından birini rehin olarak getirmesi ve kendi koruması altında tutması ve Alamoundaros'un oğlu Ambrus'un bölgelerinde neler olduğunu [anlatması] için Byzantium'a girdi. Aralık ayında büyük bir yangın çıktı; Sampson'ın hanı, Rufos'un evlerinin önü ve meydanı, büyük kilisenin yakınındaki Garsonostasion denilen yer ve Aziz Eirene'nin yakınındaki iki manastır, meydanları ve narthex'in bir kısmı tamamen yandı.

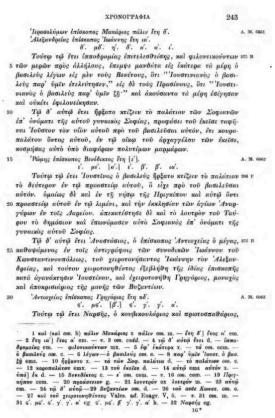
Mart ayında, on üçüncü indiksiyon, patrikios Belisarius Byzantium'da vefat etti ve mal varlığı Marinos'un evine gitti. Aynı yılın Nisan ayının 12'sinde, Konstantinopolis Patriği Eutychios görevden alındı ve İustinianos tarafından Amasia'ya sürgüne gönderildi. Yerine Antakya'nın büyük kilisesinden scholastikos Ioannes atandı.
Sayfa 241
[İustinianos], çürütülemez [İsa'nın bedeni hakkında] bir doktrin ortaya koydu ve bunu her yere gönderdi; dindarlığa aykırı olduğu için Tanrı tarafından engellendi, bir sonraki indiksiyonun Kasım ayında, 38 yıl 6 ay hüküm sürdükten sonra vefat etti. Yerine yeğeni Ioustinos, kouropalatēs geçti.
Aynı yıl İskenderiye'de Gaianiteler [ayrılıkçı] bir sinagog kurmaya başladılar ve Gaianiteler kendi aralarında piskopos olarak, kendi arşidyakonları Elpidios'u seçtiler; [imparator] onun bağlanıp getirilmesini emretti; Sirin'e giderken yolda vefat etti. Theodosianlar ise piskopos olarak Dorotheos'u seçtiler. Gaianiteler ve Theodosianlar toplanarak, kendi piskoposlarını tahta oturttular. Ioannes adında bir keşişi ise, Gaianitelerin hile yaptığını düşünen [halk], sakalını derisi ve etiyle birlikte yoldular.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5658	558	İustinianos	Hüsrev	Ioannes
Yıl/Süre	-	-	1	24	5

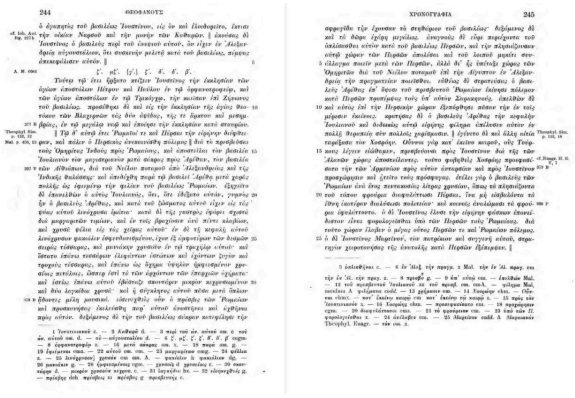
Makama Göre Piskoposlar	Konstantinopolis	Yeruşalim	İskenderiye	Antakya
İsim	Ioannes	Makarios	Apollinarios	Anastasios
Yıl	12	2	14	11

Bu yılın Kasım ayının 14'ünde, on dördüncü indiksiyon, İustinianos'un yeğeni Ioustinos, patrik Ioannes ve scholastikoslar tarafından teşvik edilerek imparator oldu. [Ioustinos] bir Trakyalıydı, cömertti ve tüm halkı seviyordu; ayrıca Sofia adında bir karısı vardı, onu da imparatoriçe olarak taçlandırdı.

Sayfa 242
İustinianos tarafından inşa edilen kiliseleri, büyük kiliseyi, kutsal havariler kilisesini ve diğer kiliseleri ve manastırları, onlara değerli eşyalar ve tüm gelirlerini bağışlayarak donattı. Çok dindar olan imparator, patrikios Belisarius'un atası abbas Photeinos'u gönderdi, Mısır ve İskenderiye'nin tüm kiliselerini barıştırmak için ona her türlü konuda yetki verdi.
Bu yıl Aithérios ve Aithios ve onlarla birlikte doktor, imparator Ioustinos'a karşı komplo kurdular; planları öğrenilince kılıçla öldürüldüler. İmparator konsüllük yaptı ve birçok insan zenginleşsin diye çok para saçtı.
Bu yıl İskenderiye piskoposu Apollinarios'un kardeşi abbas Agathon geldi ve İskenderiye'nin gelirlerini tahsil eden büyük ve oikonomos, keşiş Eustochios'u şikayet etti. Eustochios İskenderiye'den kaçarak Byzantium'a geldi. O sırada Makarios kurgu ile kiliseden kovuldu ve yerine Yeruşalim piskoposu olarak Eustochios atandı.
Yeruşalim piskoposu Eustochios 1. yıl.
Bu yıl, çok dindar augusta Sofia, gümüşçüleri ve tefecileri çağırdı, borçluların senetlerini getirmelerini emretti ve senetleri bularak borçlulara karşılıksız verdi ve bunları kendi sahiplerine iade etti; bu yüzden halk tarafından büyük övgü aldı.
Eustochios, Yeruşalim'e giderek manastırın başındaki keşişler Apollinarios, Agathon ve Makarios'u Origenesçi oldukları için kovdu ve bu yüzden kendisi kovuldu ve Makarios tekrar kendi tahtına gönderildi.
Sayfa 243
Yeruşalim piskoposu Makarios tekrar 5 yıl. İskenderiye piskoposu Ioannes 11 yıl.
Bu yıl, at yarışları düzenlendiğinde ve taraflar birbirleriyle çekiştiğinde, imparator her iki tarafa da haber gönderdi ve Mavilere "İustinianos sizin aranızda vefat etti", Yeşillere ise "İustinianos sizin aranızda yaşıyor" dedi; bunu duyan taraflar sustu ve artık çekişmediler.
Bu yıl, karısı Sofia adına, oğlu Ioustinos'u imparator olmadan önce, henüz kouropalatēs iken oraya gömme bahanesiyle Sofian sarayını inşa etmeye başladı, sarayı çeşitli değerli mermerlerle süsledi.
Roma piskoposu Benedictus 5 yıl.
Bu yıl imparator Ioustinos, imparator olmadan önce sahip olduğu banliyösünde, ikinci bir saray inşa etmeye başladı. Benzer şekilde Prinkipos adasında ve oradaki limanda bulunan banliyösünde, Aziz Anargyroi kilisesini inşa etti. Taure'nin kamu hamamını restore etti ve karısı Sofia'nın adıyla Sofian olarak adlandırdı.
Bu yıl Antakya'nın büyük piskoposu Anastasios, Konstantinopolis'li Ioannes'in sinodik mektuplarını kopyalarken yakalandı, bu mektuplar İskenderiye piskoposu Ioannes'i atamıştı; bu olaydan sonra görevden atıldı ve yerine Byzantium manastırından keşiş Gregorios atandı.
Antakya piskoposu Gregorios 24 yıl.
Bu yıl Narses, kouboukoularios ve protospatharios...

Sayfa 244

İmparator Ioustinos'un sevdiği [Narses], kendisine hakaret edildiğinde, Narsou evini ve Katharon manastırını inşa etti. İmparator Ioustinos, İskenderiye augustal'indeki yeğeni hakkında, imparatora karşı komplo kurduğunu duyduğunda, [onu] gönderdi ve kafasını kestirdi.

Bu yıl, yetimhanede Aziz Petrus ve Pavlus havariler kilisesini ve Trikoch'ta [diğer] kutsal havariler kilisesini inşa etmeye başladı; [bu kilise] İmparator Zeno döneminde inşa edilmişti. Ayrıca Blachernae'deki [kilisenin] kuzey ve güney olmak üzere iki kemerini restore etti ve büyük tapınağı haç şeklinde düzenledi.

Bu yıl Romalılar ve Persler arasındaki barış bozuldu ve Perslerle yenilenen savaş başladı; bunun nedeni, Himyaritlerin elçilerinin Romalılara gelmesi ve magister Iulianus'un, Habeşistan kralı Arethas ile birlikte, Nil nehri üzerinden İskenderiye ve Hint denizinden [gelip] Romalıların imparatoru ile dostluk kurmak için [gönderilmesiydi]. [Iulianus], imparator Arethas tarafından büyük bir sevinçle karşılandı. Iulianus, [İmparator] Arethas'ın kendisini çıplak bir şekilde karşıladığını, vücudunun üzerinde keten altın elbiseler olduğunu, karnının üzerinde değerli incilerle süslü yırtmaçlı bir elbise, kollarında beşer adet altın bilezik olduğunu, başında keten altın bir sarık, boynunda dört sıra altın zincir olduğunu anlattı. [Arethas], üzerine altın kaplamalı, dört tekerlekli, yüksek bir araba yerleştirilmiş dört filin üzerinde duruyordu; bu araba, eyalet valilerinin arabaları gibi altın süslemeliydi. Üzerinde altın bir kalkan taşıyordu ve senatosu, silahlarıyla birlikte müzikal ilahiler söyleyerek [arkasından geliyordu]. Romalıların elçisi içeri girip imparatorun huzurunda secde ettiğinde, imparator onu ayağa kaldırdı imparatorun mührünü taşıyan [mektubu] alıp büyük bir sevinçle okudu.

Sayfa 245

[Mektubu] okuduğunda, Pers imparatoruna karşı silahlanması, Perslere ait toprakları artık elinde tutmaması ve Perslerle hiçbir şekilde ticaret yapmaması, bunun yerine Nil nehri üzerinden İskenderiye'de ticaret yapması gerektiğini gördü. İmparator Arethas, hemen Romalıların elçisiyle birlikte Perslere karşı savaş başlattı; o bölgelere giderek tüm Pers topraklarını ele geçirdi. İmparator Arethas, Iulianus'un başını ele geçirdi, ona barış öpücüğü verdi ve büyük bir ilgiyle, birçok hediyeyle onu gönderdi; bu [durum] Pers kralı Hüsrev'i çok rahatsız etti. O dönemde Türkler denilen Hunlar, Ioustinos'a elçiler gönderdi. Bunu öğrenen Hüsrev, Ermenilerin kendisine karşı ayaklanması ve Ioustinos'a sığınmaları bahanesini öne sürdü ve mültecileri geri

istedi. Romalıların imparatoru, Perslerin Romalılar tarafından vergiye bağlanmasının aşağılayıcı olduğunu belirterek barışı bozdu. Bu nedenle büyük bir Pers ve Romalı savaşı başladı. İmparator Ioustinos, [kendi] akrabası olan patrikios Martinos'u, doğu ordularının komutanı olarak [savaş için] gönderdi.

Sayfa 246

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı	Roma Piskoposu
Değer	5665	565	Ioustinos (8. yıl)	Hüsrev	Benedictus (5. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes (12. yıl)	Ioannes (20. yıl)	Ioannes (11. yıl)	Gregorios (24. yıl)

Bu yılın Ekim ayında, İmparator hastalandı ve kardeşi Badouarios'a karşı çok öfkelendi, ona ağır hakaretler etti ve onu saraydan çıkarmaları için kübükulari'lere emir verdi. Sofia üzüldü ve imparatoru suçladı; imparator pişman oldu ve aşağı indi, aniden ahıra girdi, kübükulari'lerin başı ile birlikte girdi. Badouarios, imparatoru gördüğünde korkudan bir yerden başka bir yere kaçtı. İmparator, "Kardeşim, sana yemin ederim, dur, bekle!" diye bağırdı, koşarak onu yakaladı, sarılarak öptü ve "Sana hata yaptım kardeşim, ama beni eskisi gibi kardeşin olarak kabul et, çünkü bu şeytani bir kışkırtmayla oldu, biliyorum" dedi. Badouarios onun ayaklarına kapanarak ağladı ve "Gerçekten, efendim, sen sahipsin, ama senatonun huzurunda kulun basitliğini..." dedi ve ona hayvanları gösterdi. İmparator onunla birlikte yemek yemesini istedi ve barıştılar.

Bu yıl, Sangarios'ta Persler ve Romalılar arasında büyük bir savaş oldu ve Romalılar kazandı.

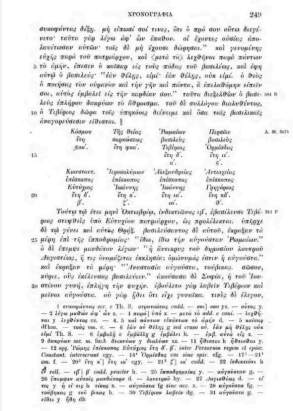
Sayfa 247

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Persleri n Kralı	Konstantinopolis Piskoposu
Değer	5667	567	Ioustinos (13. yıl)	Ormisdas (15. yıl)	Ioannes (12. yıl)

Makam	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes (20. yıl)	Ioannes (11. yıl)	Gregorios (24. yıl)

İmparator, excubitorlar kontu Tiberios'u onlara karşı gönderdi, ancak Tiberios onlarla çarpıştığında aniden yenildi ve birçok kişiyi kaybederek geri döndü. Pers imparatoru Ormisdas, general Ardamanes'i seçip gönderdi; Fırat'ı geçip Romalıların topraklarını yağmaladı. Kendisi ise kuvvetlerini alarak Nisibis'i kuşatan Romalıların üzerine yürüdü. Bunu duyan Martinos, Nisibis'i terk edip Romalıların topraklarına çekildi. Ardamanes, Antakya civarına gelip banliyöleri harap etti ve Koilon Suriye'yi yağmaladı. Ardamanes, birçok esirle birlikte kendi topraklarına geri döndü. İmparator Ioustinos, yaşanan bu büyük felaket karşısında şaşkına döndü, hastalığa yakalandı ve Ormisdas'tan barış istemek zorunda kaldı ve bir yıllık ateşkes yapmayı kabul etti. Bu yıl İmparator Ioustinos, excubitorlar kontu Tiberios'u evlat edinerek imparator yardımcısı (Sezar) ilan etti ve onunla birlikte yarış günlerinde taç giydirdi; çünkü imparatorun ayakları çok ağrıyordu ve çoğunlukla yatalaktı.

Sayfa 248

Bu yıl Ioustinos, Valens'in büyük su kemerini inşa etti ve şehre su sağladı. Bu yıl İmparator Ioustinos, Chalkoprateia'daki Yahudi sinagogunu ellerinden alarak, büyük kiliseye yakın, Hanımımız Kutsal Theotokos [kilisesini] inşa ettirdi. Aynı yılın Ağustos ayının 31'inde, onuncu indiksiyon, Konstantinopolis piskoposu Ioannes vefat etti. Konstantinopolis piskoposu Eutychios tekrar 4 yıl.

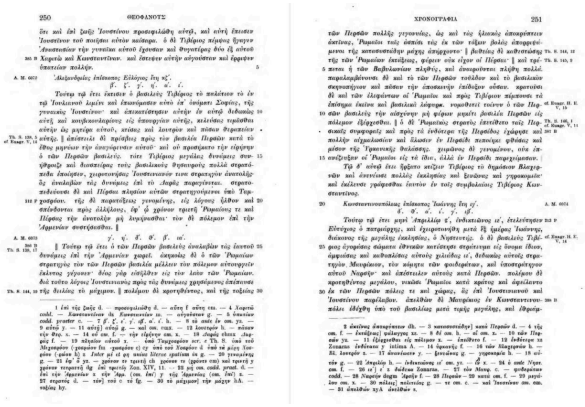
Bu yılın Ekim ayında, on birinci indiksiyon, Eutychios tekrar Konstantinopolis tahtını aldı. İmparator hastalıktan biraz kurtulunca senatoyu, tüm rahipleri ve yöneticileri çağırdı; Sezar Tiberios'u getirterek herkesin huzurunda imparator ilan etti ve şu

sözleri söyledi: "İşte Tanrı sana bu düzeni verdi, ben vermedim. Buna değer ver, [Tanrı] tarafından onurlandırıl. Anneni onurlandır; bir zamanlar onun hizmetkarıydın, şimdi oğlusun. Kan dökmeye heveslenme. Katillikle birleşme. Kötülüğe kötülükle karşılık verme, çünkü o zaman bana benzersin. Ben bir insan olarak hata yaptım, çünkü günahkar oldum ve günahlarımın karşılığını aldım. Ama sen, Mesih'in kürsüsünde yapacaklarını kendin yargıla. Bu düzeni bana yapıldığı gibi başkalarına yapma; kim olduğunu ve şimdi kim olduğunu bil. Kibirli olma ve günah işleme; kim olduğumu ve kim olduğumu biliyorsun. Tüm bunlar senin çocukların ve hizmetkarlarındır. İnsanların içini nasıl gördüğümü biliyorsun, başkalarına bakarken onları gör [Tiberios] iftiracılara [şöyle] dedi: "Sizden öncekilerin de böyle davrandığını söylemeyin; ben başıma gelenlerden bahsediyorum."
Sayfa 249
[Varlıklı olanlar] mallarından zevk alırlar, olmayanlar ise bağış yaparlar. Patrik tarafından dua edildikten sonra (amin dedikten sonra), Sezar imparatorun ayaklarına kapandı ve imparator dedi ki: "Eğer dilersen, Tanrı'nın ve gökyüzünün ve yerin ve her şeyin yaratıcısı olan Tanrı'nın, sana söylemeyi unuttuğum her şeyi, senin kalbine koymasını dilerim". İmparator bunları söyledikten sonra toplantı dağıldı ve Tiberios tebaasına geleneksel imparatorluk bağışlarını dağıttı.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5671	571	Tiberios	Ormisdas
Yıl/Süre	-	-	4	15

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Eutychios	Ioannes	Ioannes	Gregorios
Yıl	4	20	11	24

Bu yılın Ekim ayında, on ikinci indiksiyon, Eutychios tarafından taç giydirilen Tiberios imparator oldu. Yarışlar sırasında taraflar "Romalıların augustası [Sofia'yı] görelim" diye bağırdı. [Tiberios] bir haberci göndererek "Kamu hamamının karşısında, Augustaeion denilen kilise" [dedi] ve taraflar "Anastasia augusta, bizi kurtar, imparatoru seçtiğin için" diye bağırdı. Sofia bunu duyunca, Tiberios'u alıp augusta kalmak istedi, çünkü Ioustinos'un bir karısı olduğunu bilmiyordu.

Sayfa 250

[Tiberios], İustinos'un sağlığında ona çok yakınlaşmıştı ve Ioustinos onu Sezar yapmak istemişti. Tiberios, karısı Anastasia'yı, iki kızını, Charito ve Konstantina'yı getirtti, onu augusta olarak taçlandırdı ve birçok konsüllük [hediyesi] dağıttı. İskenderiye piskoposu Eulogios 27 yıl.

Bu yıl, İmparator Tiberios, Ioulianos limanındaki sarayı inşa etti ve onu Ioustinos'un karısı Sofia'nın adıyla adlandırdı; onu orada ikamet ettirdi, ona kübükulari'ler ve hizmetkarlar vererek, onu annesi gibi onurlandırmasını emretti, bir hamam ve tüm [gerekli] olanakları inşa etti. Pers kralına adet olduğu üzere elçiler gönderdi, ancak Pers kralı barışı kabul etmedi. Tiberios büyük kuvvetler toplayarak onları dağıttı, çok sayıda ordu kurdu ve Iustinianos adında birini doğu generali atadı. [Iustinianos], kuvvetleri alarak Daras'a vardı. Pers topraklarına yakın bir yerde, Tamchosros yönetimindeki Persler tarafından kuşatıldılar. Çatışma gerçekleştiğinde, aralarında üç yıllık bir barış antlaşması yapıldı; Romalılar ve Persler doğuda birbirlerine saldırmayacaklar, savaşı Ermenistan üzerine kuracaklardı.

Bu yıl Pers kralı kuvvetlerini alarak Ermenistan üzerine yürüdü. Romalı generalin savaşı terk edeceğini duyan Pers kralı, ordusunun korkuya kapıldığını gördü. Bu nedenle, Iustinianos ordulara hitap ederek onları korkudan vazgeçirdi. Savaş başladığında ve okçuluk Perslerin [okları] güneş ışınlarını bile gizledi.

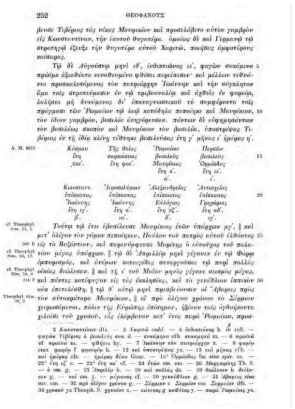
Sayfa 251

Romalılar, kalkanlarıyla [ok] yağmurunu karşılayarak savaş düzeninden ayrılmadılar. Perslerin sayısı çok fazlaydı ve çok sayıda kişi öldü. Romalılar, Perslerin çadırlarını ve tüm eşyalarını ele geçirdiler. Romalılar, filleri de ele geçirerek Tiberios'a ganimet olarak gönderdiler. Pers kralı, utancından artık Perslerle savaşmaya [gerek görmedi]. Romalı ordu, Pers topraklarının iç kısımlarına saldırdı, Pers topraklarında büyük ganimetler ve zaferler elde etti; Hazar denizine kadar ulaştı. Kış gelince, Romalılar evlerine dönmeyip Pers topraklarında kışladılar.

Bu yıl Tiberios, Blachernae'de halka açık bir saray, birçok kilise, han ve huzurevi inşa etmeye başladı ve Tiberios Konstantinos adıyla [belgelerde] yer aldı. Konstantinopolis piskoposu Ioannes 13 yıl.

Bu yılın Nisan ayının 20'sinde, on beşinci indiksiyon, Eutychios vefat etti ve altı gün sonra büyük kilisenin diyakonu Ioannes (Nesteutes) atandı. İmparator Tiberios, yabancı halklardan askerler satın alarak kendi adına bir ordu kurdu, onları giydirip silahlandırdı; 15 bin kişilik bu orduyu general Maurikios'a, foederati kontuna ve onun

yardımcısı Narses'e verdi ve Perslere karşı gönderdi. Savaş başladığında, Romalılar büyük bir zafer kazandılar ve Iustinianos ve Ioustinos döneminde Perslerin elinde kalan şehirleri ve toprakları geri aldılar. Maurikios Konstantinopolis'e döndü ve imparator tarafından büyük onurla karşılandı ve zafer kutlamaları yapıldı.

Sayfa 252

Tiberios, Maurikios'un zaferlerini kutladı ve onu kızı Konstantina ile evlendirerek damadı yaptı. Benzer şekilde Germanos'u da kızı Charito ile evlendirdi ve her ikisini de Sezar yaptı.

Ağustos ayında, on beşinci indiksiyon, İmparator [Tiberios] mevsimsiz dut yediği için hastalandı ve öleceği sırada patrik Ioannes'i, senatoyu ve askerleri tribünalin [sarayın] önüne çağırdı. Bir sedyeyle getirilerek, konuşamasa da yazılı bir metinle Romalıların yararına olan şeyleri açıkladı ve Maurikios'u imparator ilan etti. Herkes imparatorun kararını övdü ve Tiberios, imparatorun yatağında 4 yıl, 10 ay ve 8 gün hüküm sürdükten sonra vefat etti.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5675	575	Maurikios (1. yıl)	Ormisdas (15. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes (13. yıl)	Ioannes (20. yıl)	Eulogios (8. yıl)	Gregorios (24. yıl)

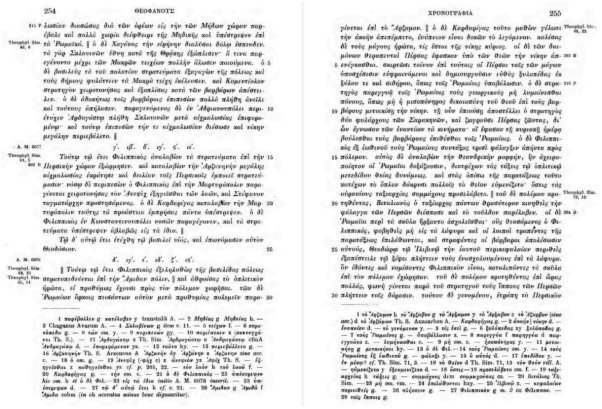
Bu yıl Maurikios 40 yaşında imparator oldu ve kısa süre sonra evlendi, babası Paulos Byzantium'a gelerek büyük eparch (vali) oldu. Nisan ayında Forum'da bir yangın çıktı ve rüzgarların da yardımıyla yangın birçok evi yok etti. Mayıs ayında yarışlar yapılamadı ve herkes kiliselere sığındı. Aynı ay içinde Avarlar elçi göndererek, kısa süre önce Sirmium'u ele geçirdiklerini, Avrupa'nın önemli bir şehri olduğunu belirterek, Romalılardan yıllık 80 bin altın talep ettiler.

Sayfa 253

[İmparator], başka 20 [tane] daha verilmesini kabul etti. Barış isteyen imparator bunu onayladı. Ayrıca bir Hint fili istedi, kendisine gönderildiğinde onu gördü ve tekrar krala gönderdi. Benzer şekilde altın bir yatak istedi, [kral] gönderdi; ancak imparator onu beğenmeyip geri gönderdi. [Kral] 100 [tane daha] eklenmesini istedi; ancak imparator kabul etmeyince, [Kral] asker gönderdi ve Khagan, Singidona şehrini kuşatarak birçok şehri yok etti ve Illyricum'u ele geçirdi. Anchialos'u ele geçirdi ve Uzun Duvarları yıkmakla tehdit etti. İmparator, Elpidios'u elçi olarak Khagan'a gönderdi ve barbar, barış antlaşmalarıyla huzuru sağladı. Doğuda imparator, Ioannes Mustakon'u Ermenistan generali atadı; [Mustakon] Nymphios nehrine gelerek Tigris ile birleştiği yerde, Pers generali Kardarigas ile savaşa girdi (Kardarigas, Persler arasında çok büyük bir unvandır, özel bir isim değildir). Persler Romalıları yendi ve Romalılar sığınaklarına zorlukla kaçabildiler. İkinci çatışma yaşandığında Romalılar yenildi ve birçoğu öldürüldü.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı
Değer	5676	576

Aralık ayının 25'inde, ikinci indiksiyon, Philippikos, imparator tarafından konsül ilan edildi ve şehre birçok hazine dağıttı. Philippikos, damadı olduğu kendi kız kardeşi Gordia'yı, Doğu'nun generali olarak atadı. Philippikos, Pers topraklarına ulaşarak Nisibis'e yakınlaştı ve Pers topraklarına girerek birçok esir aldı. Bunu duyan Pers generali Kardarigas, Romalıların ordugahını yağmalamak için yola çıktı.

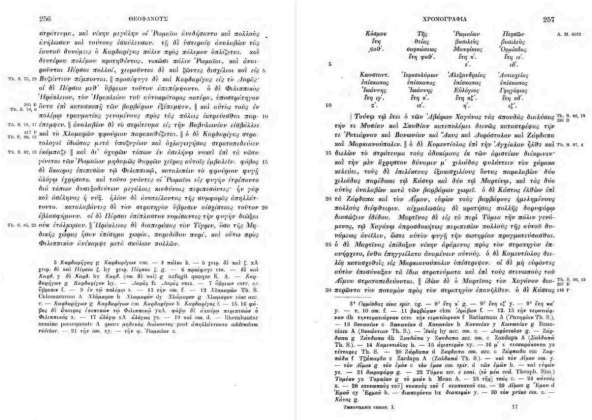

Sayfa 254

Philippikos esirleri [Philippikos], onları sınırlarından Medlerin topraklarına kurtardı, Medlerin birçok bölgesini tahrip etti ve Romalıların topraklarına geri döndü. Khagan barışı bozmak için acele ediyordu; çünkü Slav halklarını Trakya'ya karşı silahlandırmıştı ve Uzun Duvarlara kadar büyük bir yıkım yapıyordu. İmparator, saray muhafızlarını şehirden çıkardı ve Uzun Duvarları korumalarını emretti; Komentiolos'u general atadı ve barbarlara karşı onları silahlandırdı. O, barbarlara beklenmedik bir şekilde saldırarak birçok kişiyi öldürdü ve onları geri püskürttü. Hadrianapolis'e geldiğinde, beraberinde birçok esir taşıyan Slav ordusuna denk geldi; onlara saldırarak esirleri kurtardı ve büyük bir zafer kazandı.

Bu yıl Philippikos ordularını alarak Pers topraklarına yürüdü ve Arzanene'ye ulaştığında büyük ganimetler ele geçirdi ve Pers ordularına korku saldı. Philippikos

hastalığa yakalanınca, halkı yönetmesi için Anefis'i ve orduyu yönetmesi için de Stefanos'u atadı. Kardarigas, Marturopolis'e ulaşıp banliyölerini ateşe verdi ve hepsini geri çevirdi. Philippikos hasta bir şekilde Konstantinopolis'e döndü ve askerler güvenli bir şekilde kendi topraklarına geri döndü.
Bu yıl imparatorun bir oğlu oldu ve adını Theodosios koydu.
Bu yıl Philippikos, imparatorluk şehrinden ayrılarak Amida şehri üzerine ordugah kurdu. Piyadeleri toplayarak, savaşa istekli olup olmadıklarını sordu. Romalılar, yemin ederek büyük bir istekle savaşacaklarını belirttiler Arzanene'ye ulaştı. Kardarigas bunu duyunca, duyduklarına gülerek, bunun bir rüya olduğunu söyledi.
Sayfa 255
Büyücüleri çağırarak zaferin kime ait olacağını sordu. Büyücülerin hizmetkarları, Perslerin tanrılar tarafından zaferi garantilediğini söyledi. Persler, büyücülerin vaatleriyle neşelenerek, Romalılara karşı kullanmak üzere hemen ahşap ve demirden işkence aletleri [çivili tahtalar] hazırladılar. General, Romalı askerlere tarımsal işlere zarar vermemelerini emretti, böylece tanrının adaletinden mahrum kalmasınlar ve barbarlar tarafından sürgüne gönderilerek zaferi kaybetmesinler. Ertesi gün general, iki Sarazen koruma birliği gönderdi ve Persleri canlı yakaladılar; böylece düşmanın hareketlerini öğrendiler; [Persler] pazar günü Romalılara saldırmak istediklerini söylediler. Philippikos, Romalıları üç hat halinde savaşa hazırladı. Kendisi, Romalıların kutsal saydığı, elle yapılmamış Tanrısal sureti [ikonayı] alarak, askerlerin sıralarını kutsal güçle besledi ve safın arkasında durarak, gökyüzünün yardımcısı olan Tanrı'ya dualar ederek onu tuttu. Savaş başladığında, taksiyarhos Vitalianos diğerlerinden daha cesurca hareket ederek Pers hattını yardı ve Persler geri çekildi. Romalılar yağmaya başladılar. Bunu gören Philippikos, diğerlerinin ganimetlerle meşgul olup savaşı bırakmasından korktu ve barbarlara dönerek onları mahvetmelerini emretti. Kendi miğferini Theodoros'a [İlibinos] vererek, onu Philippikos zannedip yağmayla meşgul olanları öldürmesi için gönderdi. Bunu gören ve onun Philippikos olduğunu sanan [Persler], yağmayı bırakıp savaşa giriştiler. Savaş bir saat boyunca devam etti, sonra bir ses duyuldu ve atlar Perslere saldırdı. Bu olunca, Pers ordusu bozuldu ordu, Romalılar büyük bir zafer kazandılar, çok sayıda [Pers] öldürdüler ve onları yağmaladılar.

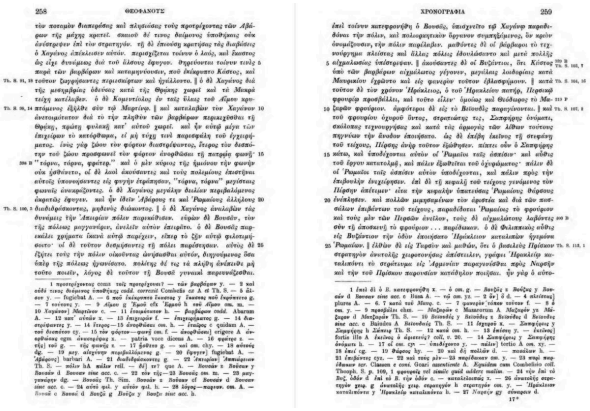
Sayfa 256

Ertesi gün Kardarigas, kuvvetlerini alarak yeniden savaşa hazırlandı. İkinci savaş yapıldığında Romalılar yine kazandı. Perslerden pek çoğu öldürüldü, iki bin kadarı esir alındı ve Byzantium'a gönderildi. Kardarigas ise Daras'a, Persler tarafından hakaret edilerek gönderildi. Philippikos, imparator Herakleios'un babası Herakleios'u, barbarları gözetlemesi için general yardımcısı olarak gönderdi, ancak savaşta yaralandığı için şehirlerde tedavi olması gerekiyordu. [Philippikos] ordusunu alarak Babil'e girdi, Chlomaron kalesini [fethetti], köylüleri yük hayvanlarıyla askere aldı ve ordugaha getirdi. Ayın olmadığı gecelerde, Romalıların elinin barbarlara uzanmaya cesareti yoktu. Philippikos'a zamansız bir korku düştü, kaleyi terk edip kaçtı. Romalılar bunu öğrenince kaçmaya başladılar ve büyük tehlikelerle karşılaştılar, çünkü gece ay yoktu. Güneş doğduğunda, felaketten kurtulup generali bulduklarında, ona en çirkin hakaretleri ettiler. Persler ise, bu kaçışın bir hile olduğunu düşünerek takip etmeye cesaret edemediler. Philippikos, Dicle'yi geçerek Med topraklarının önemli bölgelerine ulaştı ve böylece çok ganimetle Philippikos'a geri döndü.
Sayfa 257

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5680	580	Maurikios (20. yıl)	Ormisdas (15. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes	Ioannes	Eulogios	Gregorios
Yıl	13	20	27	24

Bu yıl Avarların Khagan'ı, barışı bozarak Mysia ve İskitya'yı harabeye çevirdi; Ratiaria, Bononia, Akus, Durostolon, Zardapa ve Marcianopolis'i korkunç bir şekilde tahrip etti. Komentiolos, Anchialos'a geldi ve ordusunu acemilerden ve seçkinlerden ayırarak, 40 bin kişilik ana gücün ordugahı korumasını emretti; seçkin 6 bin kişiyi alarak, 2 binini Kastor'a, 2 binini Martin'e verdi ve kendisi [diğerlerini] alarak barbarlara karşı yürüdü. Kastor, Zardapa ve Aemon'a vardığında, ihmalkar davranan birçok barbarı yok etti. Birçok esir alarak mızraklarıyla koruma sağladı. Martin, Tomea şehrine vardığında Khagan'ın beklenmedik saldırısıyla karşılaştı, kuvvetlerinin çoğu yok edildi ve kaçarak kurtulmaya çalıştı. Martin, generali zafer müjdesiyle beklenen yere ulaştığında, general Komentiolos korkuya kapılarak Marcianopolis'e döndü. Ondan kaçanlar kendi birliklerine katıldı ve Aemon geçidinde ordugah kurdular. Martin, Khagan'ın nehirleri geçerek generale doğru ilerlediğini gördü.

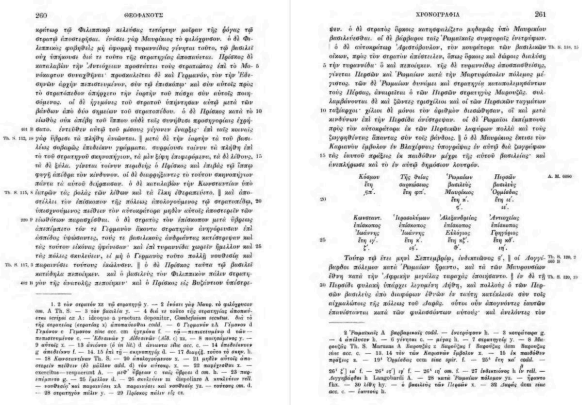
Sayfa 258

Nehirleri geçip yaklaşan Avarlara karşı savaşı kazandı. Bir iblisin telkiniyle generali takip etmedi. Ertesi gün geçitleri ele geçiren Khagan onu kuşattı. Halk kuşatıldı ve herkes bulduğu orman yollarından kaçtı. Bazıları barbarlar tarafından yakalandı ve Kastor'un nereye saklandığını gösterdiler; onu yakalayıp sevinçle bağırdılar. Khagan güneye, Trakya'ya doğru ilerleyerek Uzun Duvarları ele geçirdi. Komentiolos Aemon ormanlarında saklanıyordu ve Martin ile birlikte Khagan'a ulaştığında, barbarların Trakya'yı kuşattığını gördü; onlara karşı ilk savunmayı yaptı. Ancak bu girişimi büyük bir şanssızlıkla sonuçlandı: Bir hayvan yükünü devirince, diğeri ana dilinde "torna, torna, frater" (dön, dön, kardeş) diye bağırdı. Efendi katırın sesini duymadı, ancak halk düşmanların geldiğini sanarak büyük bir korkuyla "torna, torna" diye bağırmaya başladı ve kaçış başladı. Khagan büyük bir korkuya kapılarak kaçtı, Avarların Romalıların birbirini kovaladığını sanıp kaçmalarını görmek ilginçti, kimse onları kovalamıyordu. Khagan kuvvetlerini alarak Apeiria şehrini kuşattı. Şehrin savunucusu Bousas'ı bularak onu öldürmek istedi. Bousas, eğer hayatta bırakılırsa ona büyük paralar vereceğini teklif etti. Bu teklifi kabul ederek şehri teslim ettiler. Bousas ise şehri savunanlardan, şehir için nasıl savaştıklarını anlatmalarını istedi. Halktan biri, Bousas'ın karısının buna karşı çıkmaması gerektiğini söyledi.

Sayfa 259

Bousas hor görüldüğü için, Khagan'a şehri teslim etmeye söz verdi ve koç başı benzeri bir kuşatma aleti kurarak şehri ele geçirdi. Barbarlar bu tekniği öğrendiler ve birçok şehri köleleştirdiler, bolca ganimetle geri döndüler. Byzantium'da Kastor'un barbarlar tarafından esir alındığını duyduklarında, Maurikios'a karşı büyük hakaretler ettiler ve ona açıkça küfrettiler. O sırada Herakleios'un babası Herakleios, Pers kalesine saldırarak orayı ele geçirdi; aynı şekilde Theodoros da Mazaron kalesini ele geçirdi. İkisi de Beioudae'ye vardı. Kale güçlendirilmiş olduğundan, Saphirēs adında bir asker, taşların arasına kenetlenen bir merdiven yaptı. O, kale duvarının tepesine çıktığında, bir Pers onu itti. Saphirēs aşağı düştü, ancak Romalılar kalkanlarıyla onu yakaladılar; o tekrar işine devam etti ve tekrar duvarın tepesine çıktı. Romalılar onu yine kalkanlarıyla karşıladılar ve Pers'i duvardan aşağı gönderdiler; ardından [askerler] duvarın tepesine çıkarak Romalılara cesaret verdiler. Gösterdikleri kahramanlıklarla kale Romalılara teslim edildi; Persler öldürüldü, esirler ve kalenin eşyaları alındı... Philippikos, kaleyi bırakıp Byzantium'a geri döndü. Tarsus'a geldiğinde, imparatorun Priskos'u doğu generali olarak atadığını öğrendi;

Herakleios'a orduyu bırakıp Ermenistan'a, Narses'in yanına gitmesini ve Priskos'un varlığını sağlamasını emretti.

Sayfa 260

[İmparator], Philippikos'a ordunun maaşının dörtte birini kesmesini emretti, çünkü Maurikios paraya düşkündü. Philippikos, bunun bir zorbalığa yol açacağından korkarak bunu yapmadı ve bu yüzden görevinden alındı. Priskos, Antakya'ya varınca askerlerin Mokartos'ta toplanmasını emretti; Edessa'nın yönetimini emanet ettiği Germanos'u, piskoposla birlikte yanına çağırdı ve onlarla birlikte Paskalya bayramını kutlamak için orduya gitti. Ordu komutanları onu ordugahtan iki mil uzakta karşıladılar. Priskos, atından inmedi ve alışılmış selamlaşmayı yapmadı. Bu yüzden ordunun nefreti arttı ve ortak hakaretler başladığında kalabalık öfkelendi. Bayramdan sonra imparatorun mektupları ciddi bir şekilde okundu. Kalabalık, generalin çadırına akın etti; kılıçlar, taşlar ve odunlar havada uçuşuyordu. Priskos korkuya kapılarak atına binip kaçtı, çadırını parçalayıp her şeyi yağmaladılar. Konstantinos adında bir doktor, atılan taşlarla yaralanınca tedavi edildi. [Priskos], piskoposu orduya göndererek özür diledi ve imparatorun maaşlardan hiçbir şey kesmeyeceğine dair söz verdi. Ordu, piskoposu hakaretle gönderdi; Germanos'u istememesine rağmen zorla general ilan edip kalkanlar üzerinde yükselttiler, imparatorun heykellerini yıktılar ve resimlerini yok ettiler. Şehirleri yağmalamaya ve zorbalığa girişmeye hazırlanıyorlardı, eğer Germanos onları uzun nasihatlerle engellemeseydi. Priskos bunları imparatora bildirdi; imparator, Philippikos'u tekrar doğu ordusunun başına getirdi ve Priskos Byzantium'a döndü.

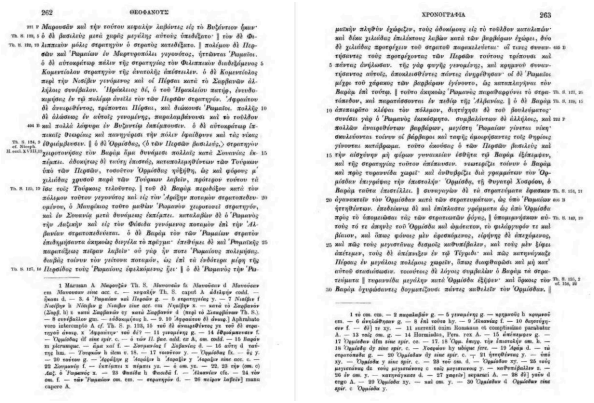
Sayfa 261

Ordu, hiçbir şekilde Maurikios'a itaat etmeyeceğine yemin etti. Barbarlar, Romalıların bu felaketlerinden keyif aldılar. İmparator, saray muhafızı Aristoboulos'u, yeminler ve hediyelerle isyanı yatıştırması için orduya gönderdi ve bunu başardı. Zorbalık sona erince, Romalılar ile Persler arasında Marturopolis'te büyük bir savaş oldu. Romalılar, Persleri yenilgiye uğrattı; Pers ordusunun taksiyarhosları Marouzas ve üç bin kişilik birlikleri esir alındı. Bin tanesi hayatta kaldı ve büyük tehlikelerle Pers topraklarına döndüler. Romalılar, Pers ganimetlerini ve tüm esirleri imparatora gönderdiler. Maurikios, Blachernae'de Karian kapısını inşa ettirdi ve üzerine çocukluğundan imparatorluğuna kadar olan eylemlerini resmettirdi ve oradaki kamu hamamını tamamladı.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5686	586	Maurikios (20. yıl)	Ormisdas (15. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes	Ioannes	Eulogios	Gregorios
Yıl	13	15	27	28

Bu yılın Eylül ayında, beşinci indiksiyon, Langobardlar Romalılara karşı savaş açtı ve Mavrusia halkları Afrika'da büyük kargaşalar çıkardı. Pers topraklarında, Lethe (Unutuş) adında bir hapishane vardır; orada Daras şehrinden esir alınan Persleri ve diğer yabancı halkları hapsederlerdi. Bu esirler, kendilerini muhafaza edenleri öldürüp kaçtılar.

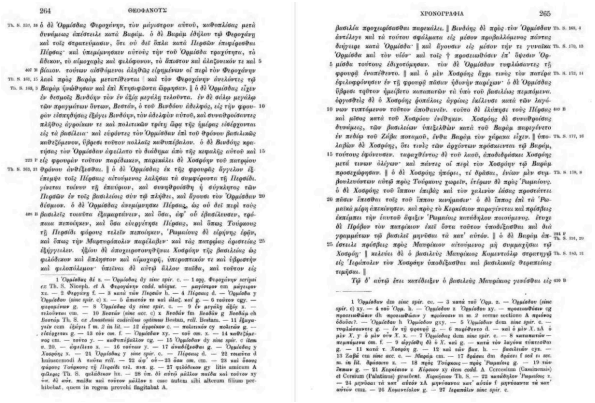
Sayfa 262

Marousan'ın kafasını alıp Byzantium'a getirdiklerinde, imparator onu büyük bir sevinçle karşıladı. Philippikos'un zorlukla orduyu yönetmesi üzerine, imparator doğu ordusunun generalliğine tekrar Philippikos'un yerine Komentiolos'u atadı. Komentiolos Nisibis civarına geldiğinde, Perslerle Sarban'da savaştılar. Herakleios'un babası Herakleios, savaşta üstünlük sağlayarak Pers generalini öldürdü. Afrhatos ve Persler bozguna uğrayınca, Romalılar onları kovaladı; Perslerin tüm eşyalarını ele geçirerek Byzantium'a gönderdiler. İmparator, oyunlar ve şenliklerle zaferi kutladı. Pers kralı Ormisdas, Baram'ı büyük bir orduyla Suania'dan Türklerle savaşmaya gönderdi. Ormisdas, Türklerden o kadar çok haraç aldı ki, onların 40 bin altınını alacak kadar güçlendi. Baram savaşta büyük başarılar elde edip Araz nehrinde ordugah kurduğunda, Maurikios bu zaferi haber alıp Romalı general Romanos'u Suania'ya büyük bir kuvvetle gönderdi. Romanos, Lazika'ya ulaşıp Phasis nehrinde Alvania'da ordugah kurdu. Baram, Romalıların geldiğini duyunca durumu anlamak istedi. Romalılarla savaşmaya niyetlendi, çünkü daha

önce hiç Romalılarla savaşmamıştı. Nehrin komşu tarafını geçerek Perslerin iç kısımlarına doğru Romalıları çekti.

Sayfa 263

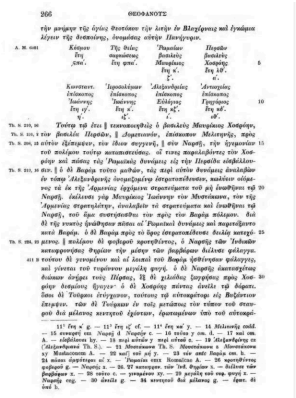
[Baram], Romalı kalabalığı ayırarak, uygun olmayanları ordugahta bıraktı; 10 bin seçkin askerle barbarlara doğru ilerledi. İki bin kişiyi ordunun önünden gönderdi, karşılarına çıkan Persleri dağıtıp hepsini öldürdü. Kaçarken uçurumlardan düşenlerin hepsi öldü. Romalılar, barbarların ordugahına kadar ilerlediler ve Baram bu durum karşısında şaşkına döndü. Romanos, Baram'ı savaş alanında teşvik edip Albanya ovasında savaşa hazırladı. Baram savaştan kaçınmaya çalıştı; çünkü Romanos'un [stratejisini] anlamıştı. Çarpıştıklarında ve pek çok barbar öldürüldüğünde, Romalıların büyük zaferi oldu; barbarlar yağmalandı ve leşleri vahşi hayvanlara bırakıldı. Bunu duyan Pers kralı, utancından Baram'ı kadın kıyafetleri göndererek [aşağıladı] ve generallikten azletti. Baram ise isyan ederek mektuplar yazdı ve Hüsrev'in kızı Ormisdas'ın kızı olduğunu iddia ederek, Ormisdas'ın orduya karşı öfkesini dile getirdi. Hüsrev, Persleri Romalılara karşı yenilgiye uğratan Ormisdas'ı eleştiren sahte mektuplar gösterdi; Ormisdas'ın acımasızlığını, açgözlülüğünü ve şiddetini, cinayetlerden hoşlandığını ve barıştan nefret ettiğini anlattı. Soyluları zincire vurduğunu, kimini kılıçla öldürdüğünü, kimini Dicle'de sürgüne gönderdiğini anlattı. Persleri büyük savaşlara sürüklediğini ve kendine karşı isyan ettirdiğini söyleyerek, Ormisdas'a karşı büyük bir zorbalık başlattı ve ordunun yemin ederek Baram'ı destekleyip Ormisdas'ı tahttan indirmelerine karar verdiler.

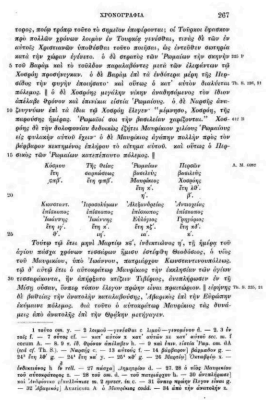

Sayfa 264

Ormisdas, magister'i Pherochannes'i ordularla Baram'a karşı gönderdi. Baram, Pherochannes'e ve ordularına, kendilerine karşı savaş açanların aslında Persler olduğunu, Ormisdas'ın acımasızlığını, kana susamışlığını, inançsızlığını, kibirli ve zorba tavırlarını anlattı. Bunların doğruluğuna inanan Pherochannes ve askerleri Baram'ın tarafına geçtiler ve Pherochannes'i öldürdüler. Baram ise Ctesiphon'a doğru harekete geçti. Ormisdas, Bindoe'yi hapiste tutuyordu. Büyük bir kargaşa sırasında, Bindoe'nin kardeşi Bestan, hapishaneye girip onu çıkardı ve yanına birçok köylü ve şehirli toplayarak saraya girdi. Ormisdas'ı tahtta otururken buldular ve ona hakaretler ederek Bindoe, Ormisdas'ın başından tacını çıkardı ve onu hapse attırdı; Khosrow'un (Hüsrev) babasının tahtına geçmesi için çağrıda bulundu. Ormisdas hapisten Perslere seslenerek, kralın yaptıklarını ve Perslere yaptığı iyilikleri, Türklerden aldığı haracı, Romalılarla barış arayışını ve Marturopolis'i geri almasını

anlattı. Khosrow'un tahta geçmemesini, onun kavgacı, doyumsuz, kana susamış, kibirli ve savaş kışkırtıcısı olduğunu, başka birini seçmelerini istedi.
Sayfa 265
[Ormisdas], kral olarak seçilmesi için çağrıda bulundu. Bindoe ise Ormisdas'a karşı çıkarak, onun hatalarını herkesin önünde sıraladı; karısını ve oğlunu da getirerek Ormisdas'ın gözleri önünde onları parçalara ayırdı. Sonra Ormisdas'ı hapishaneye koyup gözlerini kör ettirdi. Khosrow, babasını bir hapishanede tutarak ona her türlü lüksü sağlıyordu. Ancak Ormisdas, kral tarafından gönderilenlere hakaret ederek cevap veriyordu. Khosrow buna öfkelenerek, onun vahşi tavşanlar tarafından öldürülmesini emretti. Bu durum Persleri üzdü ve Khosrow'a karşı nefret uyandırdı. Khosrow, ordularını toplayarak başkentten çıktı ve Zaba nehri ovasında ordu kuran Baram'ın üzerine yürüdü. Khosrow, bazı komutanlarının Baram'ın tarafına geçtiğini görünce onları öldürttü. Halk kargaşaya düşmüşken, Khosrow birkaç kişiyle kaçtı ve diğerleri Baram'ın tarafına geçti. Khosrow, ne yapacağını bilemeyerek, bazılarına **Türklerin** yanına, bazılarına Romalıların yanına gitmeyi danıştı. Khosrow atına binip dizginleri serbest bırakarak atın hareketlerini izledi. At Romalıların topraklarına doğru sürüldü ve Circesium'a vardı; elçiler göndererek Romalılara gelişini bildirdi. Probus adında bir patrik oradaydı, onu karşıladı ve mektuplarla imparatora haber verdi. Baram, Maurikios'a elçiler göndererek Khosrow ile ittifak yapmamasını istedi; İmparator Maurikios, Komentiolos'a Khosrow'u Hierapolis'te kabul etmesini ve kraliyet imkanlarıyla ağırlamasını emretti.

Sayfa 266

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5681	581	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes	Ioannes	Eulogios	Gregorios

Yıl	13	20	27	24

Bu yıl, İmparator Maurikios, Hüsrev'i ve Melitine piskoposu Dometianos'u, akrabasını, Narses ile birlikte Perslere gönderdi ve savaşın yönetimini onlara bıraktı. Narses ve Hüsrev, tüm Romalı güçlerini alarak Pers topraklarına girdiler. Baram bunu öğrenince, güçlerini toplayıp "Alexandreia" adlı bir yerde ordugah kurdu. Ermenistan'dan gelen birliklerin Narses ile birleşmesini engellemek için, Maurikios Ioannes Mustakon'a, Ermenistan generaline, birliklerini alıp Narses ile birleşmesini emretti. Geceleyin tüm Romalı kuvvetleri birleşip Baram'a karşı saf tuttu. Baram ordugaha doğru ilerledi. Korkunç bir savaş gerçekleştiğinde, Narses Hint fillerini kullanarak barbarların hattını yardı. Bu olunca Baram'ın diğer hatları da zayıfladı ve zorba büyük bir bozguna uğradı. Narses durmaksızın kovalayarak Persleri öldürdü, altı bin kişiyi esir alıp Khosrow'a (Hüsrev) zincirli olarak getirdi. Khosrow, esirleri mızrağıyla öldürdü. **Türkleri imparatora, Byzantium'a gönderdi.**

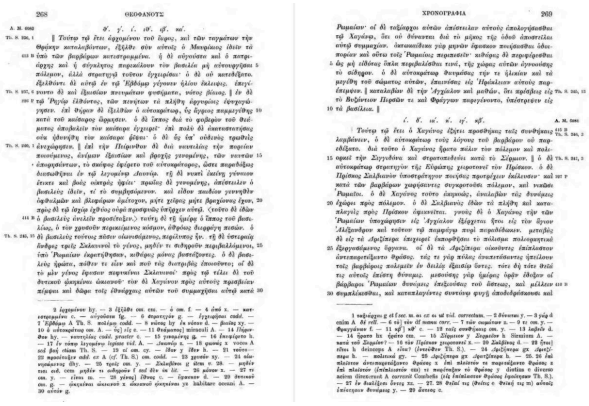
Sayfa 267

Türklerin alınlarında siyah mürekkeple dövülmüş haç işareti vardı Türkler, uzun yıllar önce Türkiye'de bir veba olduğunu ve aralarındaki bazı Hristiyanların bu işareti yaptığını, bunun sonucunda ülkede kurtuluşun gerçekleştiğini söylediler. Romalı ordusu Baram'ın çadırını, ordugahını ve fillerini alarak Hüsrev'e sundu. Baram, Perslerin iç kısımlarına kaçtı ve böylece kendi savaşı sona erdi. Hüsrev, büyük bir zafer kazanarak tahtını geri aldı ve Romalılara zafer armağanları sundu. Narses, Hüsrev'e "Hatırla Hüsrev, bugünü. Romalılar sana krallığını bağışladı" dedi. Hüsrev, suikastten korkarak Maurikios'tan bin Romalı askeri koruması olarak istedi; Maurikios, barbarı sevdiği için bunu kabul etti ve böylece Romalıların Pers savaşı sona erdi.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5682	582	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes	Ioannes	Eulogios	Gregorios
Yıl	9	20	27	24

Bu yıl, Mart ayının 25'inde, paskalya gününde, İmparator Maurikios'un oğlu Theodosios, Konstantinopolis patriği Ioannes tarafından taçlandırıldı. Aynı yıl İmparator Maurikios, "Mese" denilen bölgede (eski praetorium denilen yer) Kırk Şehitler Kilisesi'ni inşa etmeye başladı. Doğu'da derin bir barış olmasına rağmen, Avarlar Avrupa'da savaş çıkardı; bu nedenle İmparator Maurikios doğudaki güçlerini Trakya'ya nakletti.

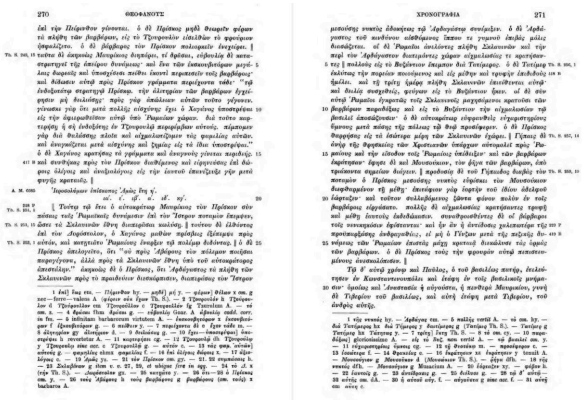
Sayfa 268

Bu yılın bahar başlangıcında, Trakya'daki birliklerin barbarlar tarafından harap edildiğini gören İmparator Maurikios, durumu bizzat görmek için onlarla birlikte yola çıktı. Augusta, patrik ve senato, imparatorun savaşa bizzat katılmaması için yalvardılar, ancak o kararlıydı. "Hebdomon"a vardığında güneş tutulması gerçekleşti. Şiddetli rüzgarlar esti ve "Rhegion"a vardığında yoksul halka para dağıttı. İmparator avlanmaya çıktığında, devasa bir yaban domuzu ile karşılaştı; korkunç görüntüsü karşısında Sezar'a saldırmaktan vazgeçti. Daha sonra deniz yolculuğu sırasında şiddetli fırtına ve yağmur çıktı, gemi öyle bir duruma geldi ki "Daonios" denilen yerde mucizevi bir şekilde kurtuldu. O gece bir kadın çocuk doğurdu ve acı bir çığlık attı; sabah imparator ne olduğunu öğrenmek için adam gönderdi. Gözleri, göz kapakları, elleri ve kolları olmayan bir çocuk doğduğunu gördü; imparator onun öldürülmesini emretti. O gün imparatorun altın süslemeli atı aniden öldü. Ertesi gün, Romalılar tarafından yakalanan üç Slav, yanlarında sadece kithara (bir tür müzik aleti) taşıyorlardı. İmparator onların kim olduğunu ve nereden geldiklerini sordu. Onlar, Batı Okyanusu'nun en ucunda yaşadıklarını, Khagan'ın onları Romalılara karşı savaşmak için elçi olarak gönderdiğini söylediler.

Sayfa 269

[Slavların] komutanları, Khagan'a elçiler göndererek sekiz ay yolculuk yaptıklarını ve okyanusu geçip Romalılara ulaştıklarını, ancak silah kullanmayı bilmedikleri için sadece kithara taşıdıklarını söylediler. İmparator, onların yaşlarına ve vücut iriliklerine şaşırarak, onları Herakleia'ya gönderdi. Anchialos'a vardıklarında, Pers ve Frank elçilerinin Byzantium'a geldiğini öğrendiler ve [imparator] saraya döndü.

Bu yıl Khagan, antlaşmalara eklemeler istedi; ancak imparator barbarların taleplerini kabul etmedi. Khagan savaşı tekrar başlattı ve Singidona'yı kuşatarak Sirmium'a karşı ordugah kurdu. İmparator, Priskos'u Avrupa generali atadı. Priskos, yardımcısı Salvianus'a barbarlara karşı ilerlemesini emretti ve Romalılar savaşı kazandı. Bunu duyan Khagan kuvvetlerini toplayarak savaşa ilerledi. Salvianus kalabalığı görünce korktu ve Priskos'un yanına geldi. Khagan'ın Romalıların Anchialos'tan (Aziz İskender [kilisesinden]) çekildiğini duyduğunu ve burayı ateşe verdiğini öğrendi. Drizipara'ya geçerek kaleyi kuşatmaya çalıştı. [Drizipara'da] oturanlar, barbarlara karşı büyük bir cesaretle direndiler ve kapıları açmayarak onları tehdit ettiler. Ancak gün ortasında barbar Romalı ordusunun şehre yaklaştığını görünce, barbarlar paniğe kapılarak kaçmaya başladılar Perinthos'a vardılar.

Sayfa 270

Priskos, barbarların kalabalığını görmeye dayanamayarak Tzurulon kalesine girdi ve orayı korumaya aldı. Bunu duyan İmparator Maurikios, ne yapacağını bilemeyerek, iyi bir planla ve büyük vaatlerle, general Priskos'u barbarlarla barış yapmaya ikna etmek için şu mektubu gönderdi: "Priskos'a, barbarların kötülüğünden korkmasın; çünkü onların sonu gelmiştir. Khagan'ın büyük bir utançla geri döneceğini ve Romalıların topraklarına bıraktığı her şeyin onlara kalacağını bilsin. Onları Tzurulon çevresinde kuşatıyoruz. Denizden gemiler gönderiyoruz, ailelerini esir alıyoruz ve utanç içinde, zarar görerek kendi topraklarına dönmeye zorluyoruz." Khagan mektupları ele geçirip okuduğunda paniğe kapıldı ve Priskos ile antlaşma yaparak, çok az ve değersiz hediyelerle kendi topraklarına geri döndü.

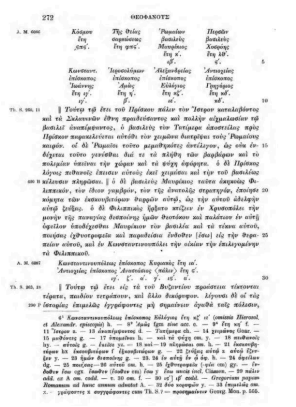
Yeruşalim piskoposu Amos 8 yıl.

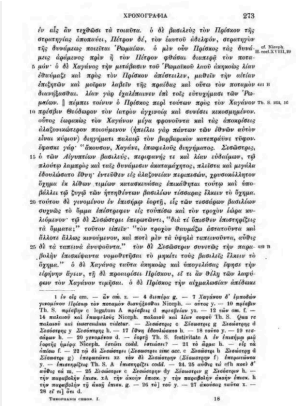
Bu yıl İmparator Maurikios, Priskos'u tüm Romalı güçlerle birlikte Ister (Tuna) nehrine gönderdi, böylece Slav halklarının karşıya geçmesini engelleyecekti. Priskos Durostolon'a vardığında, Khagan bunu öğrenip elçiler gönderdi ve Romalıları savaşı başlatan taraf olmakla suçladı. Priskos ise kendisinin Avarlarla savaşmaya değil, imparator tarafından Slav halklarına karşı gönderildiğini söyleyerek kendini savundu. Priskos, Ardagastos ve Slav kalabalığının karşıya geçip dağıldığını duydu gece yarısı beklenmedik bir şekilde Ardagastos ile karşılaştı.

Sayfa 271

Ardagastos, tehlikeyi fark edince çıplak bir atla zorlukla kurtuldu. Romalılar birçok Slav'ı öldürdü, Ardagastos'un bölgesindeki arazileri ele geçirdi ve esirleri Byzantium'a gönderdi. Tatimeros ise yolculuğunu yavaşlatarak içki ve eğlenceye daldı; ihmalkar davranarak, üçüncü gün Slavlar ona saldırdı. Slavlar tarafından kuşatılan Tatimeros, Byzantium'a kaçtı. Romalılar, Slavları yakalayarak barbarları şaşırtıcı bir şekilde etkisiz hale getirdiler ve Byzantium'daki esirleri imparatora sundular. İmparator sevindi ve tüm şehirle birlikte Tanrı'ya şükran ilahileri sundu. Priskos cesaretlenerek Slavların iç bölgelerine doğru ilerledi. Hristiyan inancına sahip Gipaïs adında biri, Romalılara iltica ederek onlara barbarların giriş yolunu gösterdi ve Musoukios'un otuz mil uzakta olduğunu bildirdi. Gipaïs'in ihanetiyle Priskos gece yarısı nehrin karşı tarafına geçti ve Musoukios'u kardeşi için ziyafet verirken, sarhoş bir halde buldu. Onu canlı yakaladılar ve barbarlara karşı büyük bir kıyım yaptılar. [Slavlar] birçok esir verdi ve kendilerini zevk ve sefaya teslim ettiler. Barbarlar toplanıp kazananlara karşı direnişe geçtiler; ancak Genzer, piyade

kuvvetleriyle gelip barbarların saldırısını kırdı. Priskos, kendisine emanet edilen esirleri cezalandırdı.
Aynı yıl, imparatorun babası Paulos, Konstantinopolis'te vefat etti ve imparatorluk mezarlığına gömüldü. Aynı şekilde, Maurikios'un kayınvalidesi ve imparator Tiberios'un karısı Augusta Anastasia da vefat etti ve eşi Tiberios'un yanına gömüldü.

Sayfa 272

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5686	586	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes	Amos	Eulogios	Gregorios
Yıl	13	8	27	24

Bu yıl, Priskos tekrar Ister (Tuna) nehrine varıp Slav halklarını hırpaladıktan ve birçok esiri imparatora gönderdikten sonra, imparator Tatimeros'u göndererek Priskos'a Romalıların kışın orada kalmasını emretti. Romalılar bunu öğrenince karşı çıktılar; barbarların çokluğu ve toprakların dayanılmazlığı nedeniyle bu bölgede kalmak istemediler. Priskos ikna edici sözlerle onları orada kışlamaya ve imparatorun emrini yerine getirmeye ikna etti. İmparator Maurikios bunu duyunca, kendi akrabası olan doğu generali Philippikos'u görevden aldı ve ona güvendiği birini, kız kardeşiyle evli olan bir kontu atadı. Philippikos, Chrysopolis'te Meryem Ana adına bir manastır ve saray inşa etmeye başladı; içinde balık havuzları ve bahçeler yaptırarak İmparator Maurikios'u ve çocuklarını ağırlamayı planladı. Konstantinopolis'te Philippikos olarak bilinen evini [inşa etti].

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos (11. yıl)	Anastasios (5. yıl)

Bu yıl, Byzantium banliyölerinde dört ayaklı ve iki başlı bir çocuk gibi tuhaf yaratıklar doğdu. Tarihi dikkatle kaydedenler, bunun şehre hayırlı işaretler olduğunu söylerler [Hüsrev] böyle şeylerin doğduğu yerlerde.
Sayfa 273
İmparator, Priskos'u generallikten azlederek yerine kendi kardeşi Petros'u Romalı güçlerin başına getirdi. Priskos, Petros nehri geçmeden önce birliklerini karşıya geçirdi. Khagan, Romalıların geçişini duyunca çok şaşırdı ve nedenini öğrenmek için Priskos'a elçi gönderdi; ganimetten pay istedi, ancak nehir üzerinde geçişi engelleyemedi. Çünkü Romalıların başarılarından öfkelenmişti. Priskos bu konuda doktor Theodorus'u Khagan'a elçi olarak gönderdi; Theodorus zeki ve bilgili biriydi. Khagan'a, barbarların kibirini kıran eski bir hikaye anlattı: "Mısır kralı Sesostris, parlak ve çok zengin biriydi, yenilmez güçleriyle birçok milleti köleleştirdi. Kibirinden dolayı, dört mağlup kralın çektiği, mücevherlerle süslü altın bir araba yaptırdı. Büyük bir bayram gününde, dört kraldan birinin gözlerinin sürekli tekerleğe takıldığını gördü. Sesostris, 'Neden gözlerini arkaya dikiyorsun?' diye sordu. O, 'Tekerleği görüyorum, o sürekli değişken; bazen yüksek olanı alçaltır, bazen de alçak olanı yükseltir' dedi." Sesostris bunu anlayarak artık hiçbir kralın arabayı çekmemesini emretti. Khagan bunu duyunca güldü, barışı kabul etti, Priskos'un ganimetlerini almasını ve onları Khagan'ı onurlandırmak için kullanmasını söyledi. Priskos, esirleri serbest bıraktı.

Sayfa 272

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5686	586	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Ioannes	Amos	Eulogios	Gregorios
Yıl	13	8	27	24

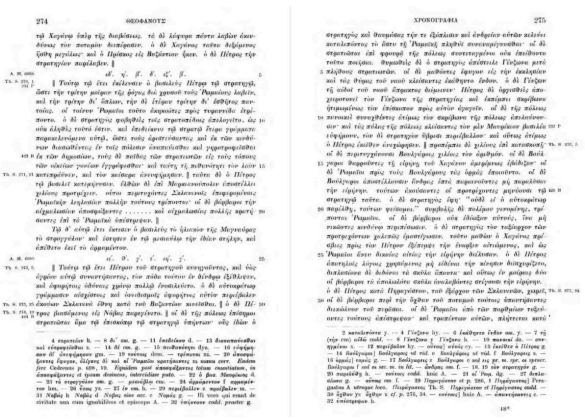
Bu yıl, Priskos tekrar Ister (Tuna) nehrine varıp Slav halklarını hırpaladıktan ve birçok esiri imparatora gönderdikten sonra, imparator Tatimeros'u göndererek Priskos'a Romalıların kışın orada kalmasını emretti. Romalılar bunu öğrenince karşı çıktılar; barbarların çokluğu ve toprakların dayanılmazlığı nedeniyle bu bölgede kalmak istemediler. Priskos ikna edici sözlerle onları orada kışlamaya ve imparatorun emrini yerine getirmeye ikna etti. İmparator Maurikios bunu duyunca, kendi akrabası olan doğu generali Philippikos'u görevden aldı ve ona güvendiği birini, kız kardeşiyle evli olan bir kontu atadı. Philippikos, Chrysopolis'te Meryem Ana adına bir manastır ve saray inşa etmeye başladı; içinde balık havuzları ve bahçeler yaptırarak İmparator Maurikios'u ve çocuklarını ağırlamayı planladı. Konstantinopolis'te Philippikos olarak bilinen evini [inşa etti].

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos (11. yıl)	Anastasios (5. yıl)

Bu yıl, Byzantium banliyölerinde dört ayaklı ve iki başlı bir çocuk gibi tuhaf yaratıklar doğdu.

Sayfa 273

Tarihi dikkatle kaydedenler, bunun şehre hayırlı işaretler olduğunu söylerler [Hüsrev] böyle şeylerin doğduğu yerlerde. İmparator, Priskos'u generallikten azlederek yerine kendi kardeşi Petros'u Romalı güçlerin başına getirdi. Priskos, Petros nehri geçmeden önce birliklerini karşıya geçirdi. Khagan, Romalıların geçişini duyunca çok şaşırdı ve nedenini öğrenmek için Priskos'a elçi gönderdi; ganimetten pay istedi, ancak nehir üzerinde geçişi engelleyemedi. Çünkü Romalıların başarılarından öfkelenmişti. Priskos bu konuda doktor Theodorus'u Khagan'a elçi olarak gönderdi; Theodorus zeki ve bilgili biriydi. Khagan'a, barbarların kibirini kıran eski bir hikaye anlattı: "Mısır kralı Sesostris, parlak ve çok zengin biriydi, yenilmez güçleriyle birçok milleti köleleştirdi. Kibirinden dolayı, dört mağlup kralın çektiği, mücevherlerle süslü altın bir araba yaptırdı. Büyük bir bayram gününde, dört kraldan birinin gözlerinin sürekli tekerleğe takıldığını gördü. Sesostris, 'Neden gözlerini arkaya dikiyorsun?' diye sordu. O, 'Tekerleği görüyorum, o sürekli değişken; bazen yüksek olanı alçaltır, bazen de alçak olanı yükseltir' dedi." Sesostris bunu anlayarak artık hiçbir kralın arabayı çekmemesini emretti. Khagan bunu duyunca güldü, barışı kabul etti, Priskos'un ganimetlerini almasını ve onları Khagan'ı onurlandırmak için kullanmasını söyledi. Priskos, esirleri serbest bıraktı Khagan'a geçiş için.

Sayfa 274

Tüm ganimetleri alarak nehri tehlikesizce geçti. Khagan bunu alarak çok sevindi ve Priskos Byzantium'a geldi. Petros generalliği devraldı.

Bu yıl imparator, General Petros'a ordunun üçte birine altın maaşlarını ödemesini, diğer üçte birine silah verilmesini, son üçte birine ise çeşitli kıyafetler verilmesini emretti. Romalılar bunu duyunca öfkelendiler. General korkarak ordunun diğer kısmına bunun doğru olmadığını gösteren mektuplar sundu. Askerlerin dinlenmesi ve devlet tarafından bakılması gerektiğini, çocuklarının ailelerinin yanına gönderilmesi gerektiğini söyleyerek onları ikna etti ve imparatoru övdüler. Petros bunu imparatora bildirdi. Marcianopolis'e vardığında, Slavları kovalayan bin kişiyi gönderdi. Onlarla karşılaştıklarında, Romalıların yağmalarını taşıyan Slavları bozguna uğrattılar, ganimetleri geri aldılar ve birçok esirle Romalı topraklara döndüler.

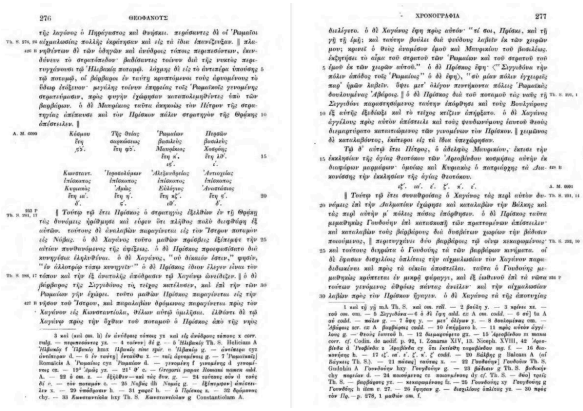
Aynı yıl imparator, Magnaura'nın güneş saatini inşa ettirdi, kendi heykelini ortaya koydu ve oraya savaş arabasını yerleştirdi.

Bu yıl General Petros avlanırken vahşi bir domuzla karşılaştı, ayağını ağaca sıkıştırdı ve uzun süre şiddetli acı çekti. İmparator ona hakaret dolu mektuplar gönderdi. Slav halklarının Byzantium'a doğru hareket ettiği duyulunca, Petros zorla Nobas'a vardı.

Sayfa 275

Şehrin ileri gelen askerleri ve piskoposu onu karşıladı General, onların donanımına ve cesaretine hayran kalarak, şehri bırakıp Romalı halka karışmalarını emretti. Askerler, şehrin muhafızları olarak görevlendirildiklerini söyleyerek bunu yapmadılar. Öfkelenen general, Genzer'i askerlerin bir kısmı ile gönderdi. Onlar bunu öğrenince kiliseye kaçtılar ve kapıları kapatıp içeride kaldılar. Genzer, kiliseye duyduğu saygıdan dolayı hiçbir şey yapamadı. Petros öfkelenerek Genzer'i generallikten azletti ve piskoposa rezil ederek gönderdi. Şehir halkı ise onur kırıcı bir şekilde şehirden sürüldü, kapılar kapatıldı ve İmparator Maurikios'a hakaret edildi. General, onur kırıcı bir şekilde oradan ayrıldı. Bin kişiyi keşif için gönderdi; bin kişilik Bulgarlarla karşılaştılar. Bulgarlar, Khagan'ın barışına güvenerek umursamazca ilerliyorlardı. Romalılar Bulgarlara saldırdı. Bulgarlar, yedi kişi göndererek barışı bozmamalarını istediler. General, imparatorun bile barışı bozmadığını söyleyerek buna karşı çıktı. Savaş yapıldığında Romalılar kaçtı. Barbarlar onları takip etmedi; çünkü kazananların tehlikeye girmesini istemediler. General, askerlere karşı sertti. Bunu öğrenen Khagan, Petros'a elçi göndererek barışın neden bozulduğunu sordu.

Petros, kandırıcı sözlerle hareketi bilmediğini iddia etti, ganimetleri iki katına çıkarıp barbarlara verdi ve barışı yeniden tesis etti. Petros, Slavların lideri Peragastos'a karşı yürüdü. Barbarlar nehir kıyısında onları karşıladı ve geçişi engelledi. Romalılar, nehir geçişlerinden ok atarak onları geri çevirdi ve [barbarlar] kaçarken [ağır bir darbe] aldılar.

Sayfa 276

Peragastos, lagona [nehri/bölgesi] üzerindeydi ve öldü. Romalılar nehri geçerek birçok esir yakaladılar ve kendi topraklarına döndüler. Rehberlerin yanıltması sonucu susuz bölgelere düşen ordu tehlikeye girdi. Gece yürüyüşü sırasında Hlibakia nehrine ulaştılar. Barbarlar, nehrin karşı tarafında saklanarak su içenlere ok attılar; Romalı askerlere büyük zarar vererek, barbarlar tarafından mağlup edilip kaçışa zorlandılar. Maurikios bunu öğrenince generali görevden aldı ve Priskos'u tekrar Trakya generali olarak gönderdi.

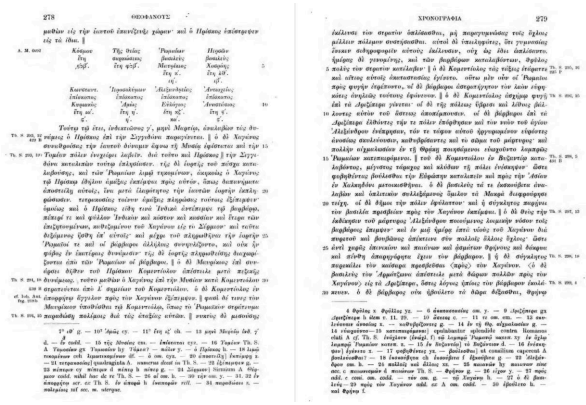
Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5690	590	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos	Amos	Eulogios	Anastasios
Yıl	11	8	27	5

Bu yıl, Trakya'ya giden General Priskos ordusunu saydı ve büyük bir kısmının yok olduğunu gördü. Onları alarak Ister (Tuna) nehrine vardı. Khagan bunu öğrenip gelişinin nedenini sormak için elçiler gönderdi. Priskos, avlanmaya geldiğini bahane etti. Khagan, "Başkasının yerinde avlanılmaz" dedi. Priskos, buranın kendisine ait olduğunu söyleyerek Khagan'ı suçladı. Barbarlar, Singidona kalesini yıktı ve Romalı topraklarına girdi. Priskos, Ister nehrinin bir adasına ulaştı ve Khagan ile görüşmek için dromonlarla [gemi] ona doğru ilerledi.

Sayfa 277

Khagan, Priskos'a "Benim toprağımda ne işin var? Tanrı, benimle Maurikios arasındaki ordu kanının hesabını soracaktır" dedi. Priskos, "Singidona'yı bize teslim et" dedi; Khagan ise "Sizden alacağımız elli Roma şehri var" diye cevap verdi. Priskos nehri geçerek kaleyi onardı, Bulgarları oradan çıkardı ve sur inşa etmeye başladı. Khagan, Priskos'un yaptıklarını lanetleyen elçiler gönderdi. Kış gelince herkes evine döndü. Maurikios'un kardeşi Petros, Meryem Ana adına bir kilise inşa ettirdi.
Bu yıl Khagan, Dalmaçya'ya yürüdü ve Balke'yi ele geçirip tüm şehirleri yıktı. Priskos, Goudouis'i casus olarak gönderdi. İki barbarla karşılaştılar; onlar Khagan'ın esirleri teslim edeceğini söyledi. Goudouis bunu öğrenince bir vadide saklandı, sabah şafak vakti aniden saldırarak herkesi öldürdü ve esirleri Priskos'a getirdi.

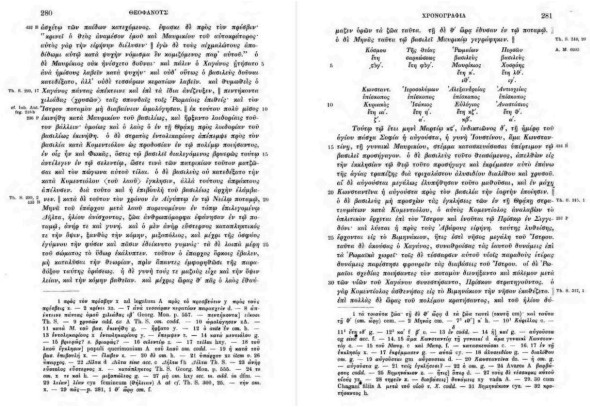
Sayfa 278
Khagan, bu talihsizliği öğrenince kendi topraklarına dönmeyi öğrendi ve Priskos kendi topraklarına geri döndü.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5692	592	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos	Amos	Eulogios	Anastasios
Yıl	11	8	27	5

Bu yıl, 3. indiksiyon, Mart ayında, Priskos kuvvetlerini alıp Singidona'ya vardı. Khagan, aniden Mysia'ya gelip Tomis şehrini kuşattı. Priskos, Singidona'yı bırakıp oraya vardı. Romalılar açlıktan kırılırken, Khagan, Priskos'a erzak arabaları gönderdi. Priskos da karşılık olarak Hint baharatları, biber, Hint yaprağı, kostus, kassi ve diğer istenen şeylerle dolu 40 araba gönderdi. Khagan bunları alıp çok sevindi ve bayram bitene kadar Romalılar ve barbarlar birbirlerine korku salmadan yaklaştılar. Maurikios, Priskos'un bilgisi dışında Komentiolos'u Mysia'ya gönderdi.

Bazıları, Maurikios'un Komentiolos'a, Romalı ordusunu düzensizlikleri nedeniyle savaşta teslim etmesini emrettiğini söyler.
Sayfa 279
[Komentiolos], orduyu silahlanmaya çağırdı ancak askerler bunun sadece eğitim için olduğunu sanıp hazırlıksız yakalandılar. Barbarlar aniden saldırdığında ordu büyük bir panik yaşadı. Komentiolos ordunun düzenini bozdu ve Romalılar kaçışa geçti; barbarlar onları acımasızca öldürdü. Komentiolos şehirden atıldı. Barbarlar Drizipara'ya gidip şehri yağmaladılar ve Aziz İskender'in kilisesini yıkarak mezarını kutsalsızca talan ettiler; Trakya'da büyük ganimetler alarak görkemli bir şekilde geri döndüler. Komentiolos Byzantium'a geldiğinde büyük bir panik ve kargaşa yaşandı, hatta imparator Avrupa'yı bırakıp Asya'da Halkedon'a yerleşmeyi düşündü. İmparator, şehri korumak için askeri birlikleri ve surları güçlendirdi. Tanrı, Aziz İskender'in öcünü almak için barbarlar arasına veba hastalığı gönderdi; Khagan'ın oğlu ve birçok barbar ateş ve şişlikten (bubo) öldü. Senato, Khagan'a elçi gönderilmesini istedi. İmparator, Drizipara'daki Khagan'a hediyelerle birlikte Armatzonas'ı gönderdi, o da barbarları yumuşattı. Ancak barbarlar hediyeleri kabul etmeyip yas tutmaya devam ettiler çocukların esaretinden dolayı.

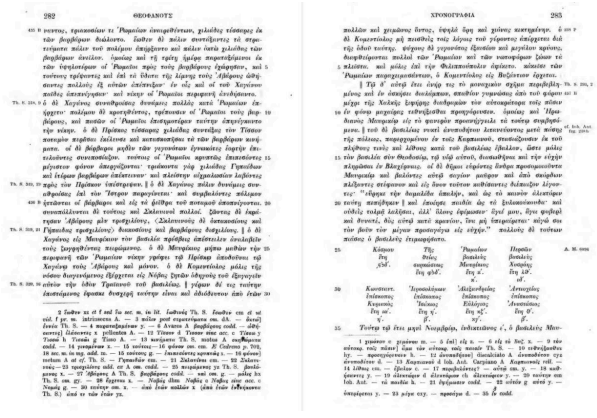
Sayfa 280
Elçiye şöyle dedi: "Tanrı, benimle İmparator Maurikios arasında karar verecektir; çünkü o barışı bozdu. Ben esirleri, kişi başı bir nomisma (altın sikke) karşılığında geri veriyorum." Maurikios bunu ödemeyi kabul etmedi; Khagan tekrar kişi başı yarım nomisma istedi, ancak imparator dört keration bile vermeyi reddetti. Khagan öfkelenerek hepsini öldürdü ve kendi topraklarına döndü; Romalılara elli bin altınlık ağır bir barış şartı dayattı ve Ister (Tuna) nehrini geçmeyi taahhüt etti. Bu durum, İmparator Maurikios'a karşı büyük bir nefret ve hakarete yol açtı; Trakya'daki halk da imparatora karşı ayaklanmaya başladı. Ordu, savaşta ihanet eden Komentiolos'u şikayet etmek için elçiler gönderdi. Aralarında, imparatorla konuşurken yüzüne tüküren Phokas da vardı; bu yüzden patriklerin onu dövmesini ve sakalını yolmasını emretti. İmparator, Komentiolos'a karşı halkın suçlamalarını kabul etmedi ve onları sonuçsuz gönderdi; imparatora karşı kurulan komplo bu şekilde başladı. Bu dönemde Mısır'da, Nil nehri üzerinde Delta denilen yerde, gün doğarken nehirde insan görünümlü canlılar belirdi; bir erkek ve bir kadın. Erkek çok etkileyiciydi, sarı saçlıydı ve beline kadar vücudunun her yeri çıplaktı, gerisi suyun altındaydı. Vali

onları izledi, herkes bu görüntüyü doyasıya izleyene kadar kimsenin ayrılmasına izin vermedi. Kadının göğüsleri ve uzun saçları vardı.
Sayfa 281
... halk bu canlıları dokuzuncu saate kadar izledi. Menas bu durumu İmparator Maurikios'a yazdı.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5693	593	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos	Isakios	Eulogios	Anastasios
Yıl	11	8	27	9

Bu yıl, 4. indiksiyon, Mart ayının 25'inde, Paskalya gününde, İmparator Iustinianos'un karısı Augusta Sophia, Konstantinopolis'te Maurikios'un karısı Constantina ile birlikte değerli bir taç hazırlayıp imparatora sundu. İmparator bunu görünce kiliseye gitti ve mücevherli altın bir zincirle kutsal masanın üzerine astı. Augustalar bunu duyunca çok üzüldüler ve Iustinianos ile birlikte imparator için kutlama yapmadılar. İmparator, Trakya ordusunun Komentiolos'a yönelik şikayetlerini dikkate almayarak, aynı Komentiolos'u tekrar Ister nehrine gönderdi; o da Singidona'da Priskos ile birleşti. Avarlarla olan barış bozulduktan sonra, Tuna'nın büyük bir adası olan Bimnakion'a geldiler. Khagan bunu duyunca kuvvetlerini topladı ve dört oğluna Ister nehrindeki geçişleri korumaları için güçler verdi. Romalılar sallar yaparak nehri geçtiler ve Priskos komutasında Khagan'ın oğullarıyla savaştılar. Komentiolos, Bimnakion'da hastalanarak adada kaldı; güneş batana kadar savaşı kazandı.

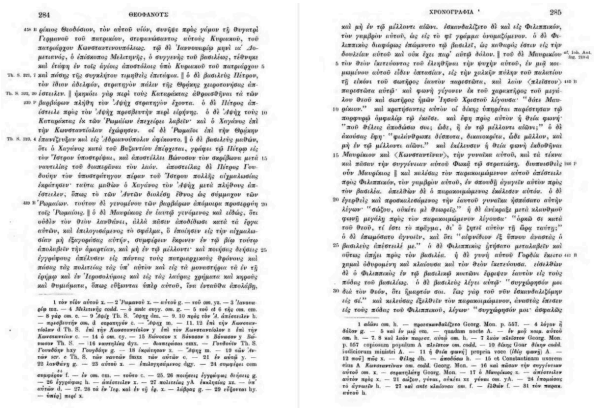
Sayfa 282
300 Romalı öldürüldü, barbarlardan ise 4 bin kişi yok oldu. Sabahleyin tekrar saf tutarak savaştılar ve 8 bin barbarı daha öldürdüler. Üçüncü gün tekrar karşı karşıya geldiklerinde, Romalılar yüksek yerlerden barbarlara saldırdı, onları sulara ve göle

doğru iterek birçoğunun boğulmasına neden oldular; Khagan'ın çocukları da boğulanlar arasındaydı. Romalılar büyük bir zafer kazandılar. Khagan, tekrar ordular toplayarak Romalılara karşı savaşa geldi; ancak barbarlar bozguna uğradı ve Romalılar zaferi kazandı. Priskos, 4 bin askerini Tisson nehrini geçip barbarların hareketlerini izlemeleri için görevlendirdi. Barbarlar durumdan habersiz, bayram yapıp eğleniyorlardı. Romalılar gizlice üzerlerine çullanarak 30 bin Gepidi ve diğer barbarları öldürdüler, birçok esir alarak Priskos'a döndüler. Khagan, tekrar ordular toplayıp Ister (Tuna) nehrine geldi; ancak savaşı kaybedip nehir sularında boğuldular. 3 bin Avar, 800 Slav ve 3 bin Gipaidi ile 2 bin barbar esir alındı. Khagan, esirleri geri almak için İmparator Maurikios'a elçiler gönderdi. Maurikios, Priskos'un zaferini Khagan'a bildirmemesini istedi; sadece Avarları bildirecekti. Komentiolos, hastalıktan zorlukla kurtulup imparatoru bulmak için Trajan yolu üzerinden Nobas'a gitti. Bu yolu bilen yaşlı bir adam, buranın yıllardır kullanılmadığını kışın, yüksek dağlarda ve karlar altındaydı ve zorlu olduğunu söyledi.
Sayfa 283
Komentiolos, yaşlının sözlerine inanmayıp bu yoldan gitti. Aşırı soğuk ve ağır kış koşulları nedeniyle birçok Romalı ve yük hayvanı telef oldu; zorlukla Philippopolis'e ulaştı. Oradan da Byzantium'a geldi.
Bu yıl, keşiş kıyafeti giymiş bir adam, kılıcını kınından çıkarıp İmparator Maurikios'un boğazını keserek herkesin gözü önünde öldüreceğini ilan etti. İmparator geceleyin yalınayak halkla birlikte dua ederken, Karpianos'ta halktan bazıları imparatora taş attı; güçlükle oğlu Theodosios ile birlikte Blachernae'deki kiliseye sığınıp dua edebildi. Halk, Maurikios'u bulunca ona siyah bir sarımsak tacı taktı, onu bir eşeğe bindirip, "İşte uysal düve ve yeni horoz" diyerek alay ettiler. Maurikios'a kimse cesaret edip bir şey söyleyemedi; sadece "Kutsal olan, korkunç olan, güçlü olan, ona başına geleni ver, kibirlenmesin; ben de sana dua ederek büyük bir öküz sunayım" diye bağırdılar.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5694	594	Maurikios (20. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos	Isakios	Eulogios	Anastasios
Yıl	11	8	27	9

Bu yıl, Kasım ayında, 5. indiksiyon, İmparator Maurikios oğlu Theodosios'u, Patrik Kyriakos'un evlendirdiği Germanos'un kızıyla evlendirdi.

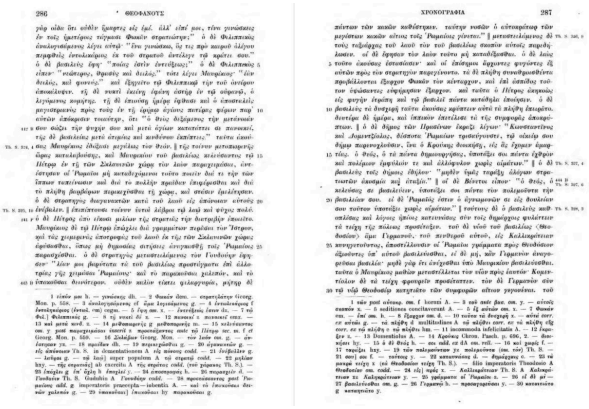

Sayfa 284

Ocak ayında, imparatorun akrabası olan Melitine piskoposu Dometianos öldü ve Patrik Kyriakos tarafından Kutsal Havariler kilisesine gömüldü. İmparator, kardeşi Petros'u tekrar Trakya generali olarak gönderdi. Apsich komutasındaki barbarların toplandığını duyunca, Petros barış için elçiler gönderdi. Apsich, Romalılardan bir şeyler koparmaya çalıştı; ancak Khagan, Konstantian'a doğru yürüdü. Romalılar Trakya'ya dönüp Adrianopolis'e vardılar. Khagan'ın Byzantium'a geldiğini öğrenen imparator, Petros'a Ister (Tuna) nehrine dönmesini yazdı ve Bonosus'u gemilerle halkı geçirmesi için gönderdi. Petros, yardımcısı Goudouis'i Ister'in ötesine göndererek birçok esir yakaladı. Khagan bunu öğrenince, Apsich'i büyük bir kalabalıkla gönderdi; böylece Antenleri, Romalıların müttefiklerini yok edecekti. Bu olduktan sonra barbarların bir kısmı Romalılara sığındı. Maurikios, Tanrı'nın hiçbir şeyi gözden kaçırmadığını ve herkese işlerine göre karşılığını verdiğini bilerek, esirler konusunda yaptığı hatayı düşündü. Bu dünyada günahlarının cezasını çekmenin, öbür dünyada çekmekten daha iyi olacağına karar verdi. Dualar ederek, tüm patriklik tahtlarına, imparatorluğun her yerine, çölde bulunan manastırlara, Yeruşalim'e ve lavralara para, mum ve tütsü gönderdi; böylece kendisi için dua edilmesini ve burada ve öbür dünyada [cezasını] ödemeyi umdu.

Sayfa 285

Philippikos'un kendisine karşı önyargılı olmasından rahatsızdı. Philippikos, [imparatorun] kendisine karşı dürüst olmadığını düşünüyordu. Maurikios, Tanrı'dan merhamet dileyerek rüyasında, sarayın bronz kapısında Kurtarıcı'nın ikonu yanında durduğunu ve Büyük Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in karakterinden bir sesin ona, "Maurikios'u buraya getirin" dediğini gördü. Görevliler onu tutup mor bir cübbe ile o yere getirdiler ve ilahi ses ona, "Cezanı nerede çekmek istersin? Burada mı, yoksa öbür dünyada mı?" dedi. Maurikios, "Efendim, burada merhamet göster, burada cezalandır, öbür dünyada değil" dedi. İlahi ses, Maurikios'un, eşi Constantina'nın, çocuklarının ve tüm ailesinin Phokas'ın askerleri tarafından teslim edilmesini emretti. Maurikios, odasındakileri çağırıp Philippikos'u, damadını, imparatora getirmesi için gönderdi. Görevli, Philippikos'u çağırdı. Philippikos, kalkıp karısını çağırdı ve vedalaştı. Karısı Gordia ağlayarak yere serildi ve Tanrı'ya yalvardı. Philippikos, imparatorun ayaklarına kapandı. İmparator ona, "Tanrı aşkına beni bağışla, sana karşı günah işledim, seni önyargılı kıldım" dedi ve kalkıp Philippikos'un ayaklarına kapandı, "Beni affet" dedi bana karşı hiçbir günah işlemediğini biliyorum.

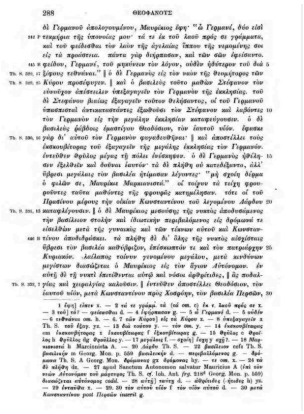
Sayfa 286

Ama söyle bana, askerlerimiz arasında Phokas adında birini tanıyor musun?" Philippikos cevap verdi: "Tanıyorum, kendisi kısa süre önce ordu tarafından gönderilen bir subaydı ve emrine karşı çıkıyor." İmparator, "O nasıl biridir?" dedi. Philippikos, "Genç, küstah ve korkak" dedi. Maurikios, "Eğer korkaksa, katildir de" dedi. Philippikos, kendisine görünen rüyayı anlattı. O gece gökyüzünde, "Comes" denilen bir yıldız belirdi. Ertesi gün, gönderilen subay, çölde yaşayan kutsal babalardan cevap getirdi: "Tanrı senin tövbeni kabul edip ruhunu kurtarır ve aileni azizler arasına katar, ancak krallıktan ve tehlikeden düşersin." Bunu duyan Maurikios Tanrı'ya büyük şükürler sundu. Sonbahar mevsimi geldiğinde, İmparator Maurikios, Petros'a orduyu Slav topraklarında kışlatmasını emretti. Romalılar, atlarının zayıflığı ve yanlarında taşıdıkları ağır ganimetler nedeniyle bunu kabul etmediler. Ordu, barbarlarla çevrili oldukları için ayaklanma planladı. General, halkın umutsuzluğu karşısında öfkelendi ve orduyu büyük bir soğuk ve kar yağışı altında bıraktı. Petros ordudan yirmi mil uzaktaydı. Maurikios, Petros'a mektuplar göndererek Ister'i (Tuna) geçip Slav topraklarında kışlamasını, böylece Romalıların erzak sıkıntısı çekmeyeceğini söyledi. General, Goudouis'i çağırarak, "İmparatorun emirleri çok ağır, başka topraklarda kışlamak Romalılar için zor, ancak emre uymamak daha da beter.

Sayfa 287

Açgözlülük, kötülüklerin anasıdır her türlü kötülüğün sebebidir. İmparator bu hastalığı görenleri çağırdı ve halkın subaylarını onlara teslim etti." Halk bunu kabul etmedi. Halk bunu duyunca ayaklandı; önde gelen yöneticiler generalin yanına kaçtı. Toplanan kalabalık Phokas'ı yüzbaşı olarak seçti ve onu bir kalkan üzerine kaldırıp yücelttiler. Petros bunu duyunca kaçtı ve her şeyi imparatora anlattı. İmparator bu zor durumu kalabalıktan gizlemeye çalıştı. İkinci gün hipodromda yarışlar düzenleyerek durumu örtbas etmeye çalıştı. "Yeşiller" partisi halkı, "Konstantinos, Romalıların efendisi, kendi halkının çektiği sıkıntıları gör, bırak Kroukis yönetsin. Tanrı, her şeyin yaratıcısı, tüm düşmanları ve iç savaşı kansız bir şekilde bastıracaktır" diye bağırdı. İmparator, partilere, "Hayvansal düzensizlik ve kargaşa sizi rahatsız etmesin" dedi. "Maviler" ise, "Tanrı, bizi yönetmen için seni görevlendirdi, tüm savaşanları krallığına tabi kıl" dedi. Romalılar ise, "Bir cahil seni köleliğe tabi tutacaktır" dediler. İmparator, onları yatıştırarak halkın liderleriyle surları

korumalarını emretti. Oğlu Theodosios'u kayınpederi Germanos ile birlikte Kallikrateia'ya gönderdi; Romalılar, Maurikios tarafından yönetilmeye daha fazla katlanamayacaklarını söyleyerek, Theodosios'u imparator ilan etmesini istediler. Maurikios bunu duyunca oğlu Komentiolos'u surları koruması için çağırdı.

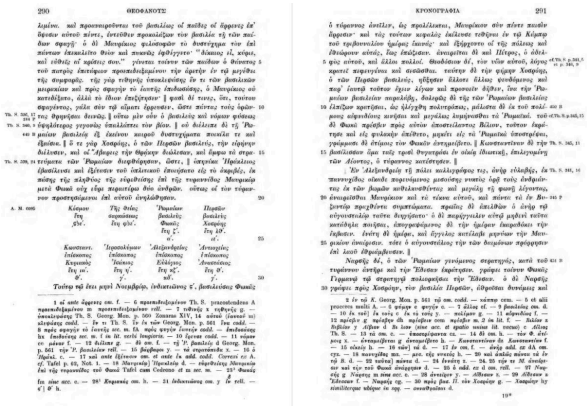
Sayfa 288

Germanos'u oğlu Theodosios ile birlikte Germanos kendini savunurken, Maurikios, "Ey Germanos, halkın sana olan güveninin iki kanıtı var: Biri sana yazdığı mektuplar, diğeri de dış mahallelerdeki atlarını otlatan halkı koruman. Her şeyi yağmaladılar ve hiçbir şeye acımadılar. Germanos, sözü uzatma, kılıçla ölmekten başka çaren yok" dedi. Germanos, Meryem Ana Kilisesi'ne sığındı. İmparator bunu öğrenince hadım Stephanos'u gönderip Germanos'u kiliseden çıkarmasını emretti. Stephanos onu zorla çıkarmak isteyince, Germanos'un korumaları Stephanos'a karşı koydu ve Germanos'u alıp Büyük Kilise'ye kaçırdılar. İmparator, oğlu Theodosios'u değnekle dövdü ve "Germanos'un kaçmasına sebep oldun" dedi. Ekscubitorları, Germanos'u Büyük Kilise'den çıkarmaları için gönderdi. Şehirde büyük bir dedikodu yayıldı. Germanos çıkmak ve teslim olmak istedi, ancak halk izin vermedi. İmparatoru ağır hakaretlerle küçük düşürerek, "Maurikios Marcionist'tir (sapkın), onunla dost olma" dediler. Sur muhafızları bunu duyunca görevlerini bıraktılar. Daha sonra Yeşiller partisi, Konstantin'in evi denilen yeri ateşe verdi. Maurikios, gece yarısı imparatorluk kıyafetlerini çıkarıp sivil kıyafetler giyerek, karısı ve çocuklarıyla birlikte dromon (gemi) ile kaçmaya çalıştı. Halk, bütün gece imparatora en ağır hakaretleri savurdu, patriği ve Kyriakos'u sorguladı. Maurikios, büyük tehlikeler atlatarak Ayios Autonomos'a ulaştı. O gece aynı zamanda gut (damla hastalığı) ve felç geçirdi.

Sayfa 289

Buradan oğlu Theodosios'u, Constantin ile birlikte Pers Kralı Khosrow'a (Hüsrev) gönderdi [Maurikios'a] yaptıklarını hatırlatmak ve oğluna iyiliğinin karşılığını sunmak için. Germanos, Yeşiller tarafının belediye başkanını, imparator olması için kendisine destek vermesi amacıyla gönderdi ve Yeşiller tarafını onurlandırma sözü verdi. Sergios, Yeşiller'in ileri gelenlerini buna ikna etti. Ancak onlar bunu kabul etmeyerek, "Germanos hiçbir zaman Maviler'in çabasından vazgeçmeyecektir" dediler. Yeşiller, Hebdomon'a gidip zorba Phokas'ı büyük tezahüratlarla onurlandırdılar ve onu oraya gitmeye ikna ettiler. Phokas, Theodorus'u elçi olarak gönderdi, o da Büyük Kilise'ye girdi ve halka okudu; Patrik, halk ve senato Hebdomon'a geldi. Hepsi oraya vardığında, Patrik Kyriakos zorba ile görüştü, ortodoks inancı üzerine bir anlaşma

yaptı ve kiliseyi huzurda tuttu. Zorba, Germanos'un imparator olmasını teşvik etti. Germanos bunu reddederken ve halk zorbayı överken, kötü olan ilan edildi ve zorba olarak atandı; refahın yerini felaket aldı ve Romalıların talihsizlikleri başladı. Zorbanın ilanı Vaftizci Yahya Kilisesi'nde gerçekleşti. Orada iki gün kaldıktan sonra, üçüncü gün krallık arabasına binerek saraya girdi. Beşinci gün, karısı Leontia'yı Augusta olarak taçlandırdı. Taraflar [Yeşiller ve Maviler] o gün kargaşa nedeniyle birbirine düştü. Zorba Alexander, karşısına çıkanlara müdahale etmesi için gönderdi. Alexander, Maviler'in belediye başkanına Cosmas'ı gönderdi, elleriyle onu itip hakaret etti. Maviler öfkelenerek, "Git, Maurikios öldüğünde durumu öğren" diye bağırdılar. Zorba bunu duyunca Maurikios'u öldürtmek için harekete geçti. Askerleri gönderip onları Halkedon'daki Eutropius limanına getirdi.

Sayfa 290

İmparatorun erkek çocukları gözlerinin önünde öldürüldü, o ise "Sen adilsin Rab, hükümlerin doğrudur" diyerek Tanrı'ya dua etti. Çocukların öldürülmesinden hemen sonra Maurikios da öldürüldü. Bazıları, bir sütannenin kendi çocuğunu [onun yerine] öldürülmeye sunduğunu, Maurikios'un bunu kabul etmeyip gerçeği söylediğini anlatır. Böylece imparator, doğanın kanunlarından üstün bir tavırla hayatını değiştirdi. O günden sonra imparatorluk çeşitli felaketler yaşadı. Pers Kralı Hüsrev barışı bozdu, Avarlar Trakya'yı harap etti ve Romalıların orduları yok oldu.

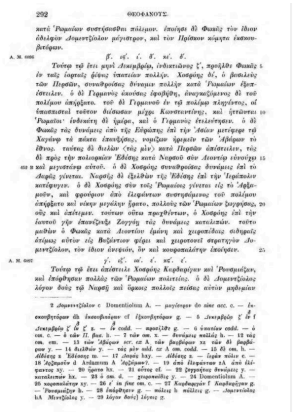
Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5695	595	Phokas (1. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

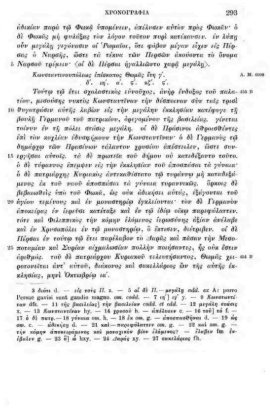
Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Kyriakos	Isakios	Eulogios	Anastasios
Yıl	9	3	24	9

Bu yıl, Kasım ayında, 5. indiksiyon, İmparator Phokas [tahta geçti].

Sayfa 291

Zorba, Maurikios'u ve beş erkek çocuğunu öldürdü ve başlarının Kampos tribünalinde uzun süre asılı kalmasını emretti. Petros (Maurikios'un kardeşi) ve diğerleri de öldürüldü. Theodosios'un kaçıp kurtulduğu söylentisi Pers Kralı Hüsrev tarafından, Romalıların yönetimini ele geçirmek amacıyla yayıldı. Phokas'ın kendisine gönderdiği elçi Vilios'u hapse attı. Constantina ve üç kızı ise özel bir evde hapsedildi ve zorba tarafından öldürüldü. İskenderiye şehrinde dindar bir adam, gece yarısı dua ederken heykellerin sunaklardan indirildiğini ve Maurikios ile çocuklarının öldürüldüğünü haber veren büyük bir ses duydu. Dokuzuncu gün, Maurikios'un öldürüldüğü haberi ulaştı. Narses, Romalıların generali olarak zorba Phokas'a karşı Edessa'yı kuşattı. Narses, Pers Kralı Hüsrev'e mektup yazarak ordularını toplaması için çağrıda bulundu.

Sayfa 292

Romalılara karşı savaş başlattı. Phokas, kardeşi Domentiolos'u magistros, Priskos'u ise excubitor kontu yaptı. Bu yıl, Aralık ayında, 7. indiksiyonda, Phokas konsüllük törenlerini gerçekleştirdi. Perslerin kralı Hüsrev, Romalılara karşı büyük bir ordu topladı. Germanos, durumu duyunca korktu, ancak savaşa zorlandı. Germanos savaşta yaralandı, korumaları onu Konstantin'e kadar taşıdı, ancak 11. gün Germanos öldü. Phokas, Avrupa'daki kuvvetlerini, Avarları sakinleştireceğini düşünerek Asya'ya, Khagan'a karşı sevk etti. Kuvvetleri ikiye ayırarak bir kısmını Perslere karşı, diğer kısmını ise Narses ve Leontios ile birlikte Edessa kuşatmasını kaldırmak için gönderdi. Hüsrev, Daras'a karşı kuvvet topladı. Narses, Edessa'dan ayrılıp Hierapolis'e kaçtı. Hüsrev, Romalılarla birlikte Arzamoun'a vardı ve fillerle desteklediği bir ordu kurarak savaşı başlattı, büyük bir zafer kazandı ve birçok Romalıyı esir aldı. Bunlar gerçekleştikten sonra Hüsrev, kuvvetlerini Zoggy'de bırakarak kendi topraklarına döndü. Phokas bunu öğrenince Leontios'a öfkelendi, onu zincire vurdu ve Byzantium'a getirdi; yeğeni Domentiolos'u genel atadı ve onu kouropalates yaptı.

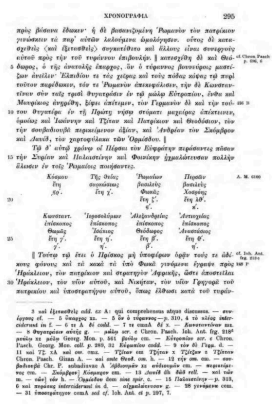
Bu yıl Hüsrev, Kardarigan ve Rousmiazan'ı gönderdi ve birçok Roma şehrini yıktı. Domentiolos, Narses'e hiçbir zarar verilmeyeceğine dair yemin etti ve söz verdi.

Sayfa 293

Phokas'ın [Narses'e] adaletsizlik yapmayacağına dair yemin edince, onu Phokas'a gönderdi. Ancak Phokas sözünü tutmayarak onu diri diri yaktı. Romalılar büyük bir üzüntüye kapıldı; Narses'in ismini duyan Persler ise büyük bir sevinç yaşadı. Konstantinopolis piskoposu Thomas (11. yıl).

Bu yıl, sarayın seçkin bir hadımı, bir gece vakti Augusta Constantina'yı ve üç kızını alarak Büyük Kilise'ye sığındı ve Germanos'un imparator olması için destek aradı. Şehirde büyük bir kargaşa çıktı. Yeşiller, Konstantinopolis'te toplanıp Yeşillerin belediye başkanına Germanos için bir altın talent gönderdiler. Ancak belediye başkanı bunu kabul etmedi. Zorba, kadınları geri almak için kiliseye asker gönderdi. Patrik Kyriakos, zorbalıkla kadınların kiliseden çıkarılmasına karşı çıktı. Phokas, onlara zarar vermeyeceğine dair yemin edince, kadınlar kutsal mekandan çıkarıldı ve bir manastıra kapatıldı. Germanos bir rahibe kapatıldı ve kendi evinde tutuldu. O sırada Philippikos da saçlarını kestirerek rahip oldu ve Chrysopolis'te inşa ettiği manastırda yaşamaya başladı. Persler, bu yıl içinde Daras'ı ve tüm Mezopotamya ve Suriye'yi ele geçirip, sayılamayacak kadar çok esir aldılar. Patrik Kyriakos ölünce, yerine aynı kilisenin diyakozu ve sakellariosu olan Thomas, Ekim ayında patrik seçildi.

Sayfa 294

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5696	596	Phokas (7. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Thomas	Isakios	Theodorus	Anastasios
Yıl	3	8	2	9

Bu yıl, zorba Phokas, kızı Domentzia'yı, patrik ve excubitor kontu Priskos ile evlendirdi ve sarayda düğün yapılmasını emretti. İki tarafın belediye başkanları, Priskos ve Domentzia'yı imparatorluk onuruyla karşıladılar. İmparator bunu görünce öfkelendi ve belediye başkanları Theophanes ve Pamphilos'u çağırıp onları çıplak bir şekilde idam ettirdi. Baş celladı gönderip onlara bunu kimin izniyle yaptıklarını sordu; onlar da grammateusların (kâtiplerin) geleneksel olarak bunu yaptığını söylediler. Halk, "İnsancıl efendi" diye bağırdı. Kâtipler sorgulandığında, "İmparatorun çocukları

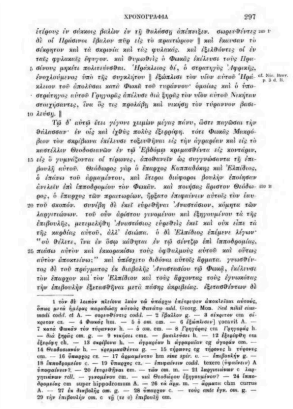
olarak adlandırıldıkları için yaptık" dediler. Priskos, imparatorun öfkesinden korktu. Halk "İnsancıl" diye bağırınca Phokas onları affetti; ancak Priskos o günden itibaren Phokas'tan nefret etmeye başladı. Petronia adında bir kadın, İmparator Constantina'ya, Germanos ile Constantina arasında haberci oldu. Theodosios'un (Maurikios'un oğlu) yaşadığına dair söylentiler yayıldı, bu da Constantina ve Germanos'a umut verdi. Petronia, bu planı zorba Phokas'a bildirdi.
Sayfa 295
Zorba, Constantina'yı vali Theopemptos'a işkenceye verdi. İşkence gören Patrikios Romanos, onların [Germanos ve Constantina] komplosuna katıldığını itiraf etti. Doğu valisi Theodorus, zorba tarafından kırbaçlandı, ayakları kesildi ve ateşe atıldı; Romanos'un başı kesildi. Constantina ve üç kızı, Maurikios'un öldürüldüğü yer olan Eutropios'ta kılıçla idam edildi. Germanos ve kızı Prote adasında kılıçla öldürüldü. Aynı şekilde Ioannes, Tzitas, Patrikios ve Theodosios, subaudiuba onuru taşıyanlar, Andrian, Skoumbros ve chartophylax David de öldürüldü.
Bu yıl Persler, Fırat'ı geçerek tüm Suriye, Filistin ve Fenike'yi ele geçirdiler ve Romalılarda büyük bir kıyım yaptılar.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5697	597	Phokas (7. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu	Antakya Piskoposu
İsim	Thomas	Isakios	Theodorus	Anastasios
Yıl	3	8	2	9

Bu yıl, Priskos, Phokas tarafından yapılan haksız cinayetleri ve kötülükleri görmeye dayanamayarak, Afrika generali ve patrikios Herakleios'a mektup yazarak, onun ve oğlu Herakleios'un, patrikios Gregorios'un oğlu Nikitas ile birlikte zorbaya karşı gelmelerini istedi Phokas; çünkü Afrika'da Phokas'a karşı hazırlanan isyanı duymuştu.

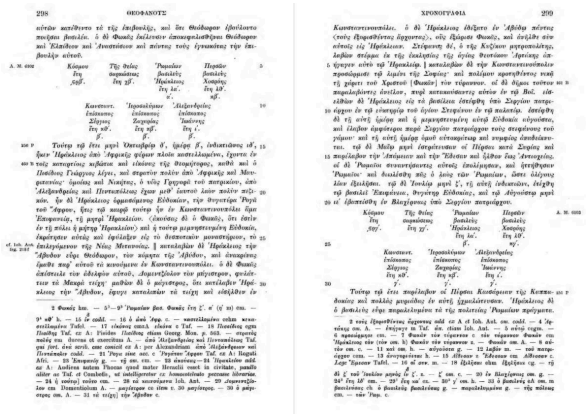

Sayfa 296
Bu yüzden Afrika'dan gemiler o dönemde gelmedi. Phokas, Maurikios'un tüm akrabalarını ve Trakya generali Komentiolos'u ve diğer birçok kişiyi acımasızca öldürdü. O dönemde veba ve hastalıklar da yaşandı. Persler, Kardarigan ile birlikte gelip Ermenistan ve Kapadokya'yı ele geçirdiler; Romalı ordularını savaşıp bozguna uğrattılar ve Galatya ile Paflagonya'yı alıp Halkedon'a kadar geldiler, her yaştan insana acımasızca zarar verdiler. Persler şehrin dışında zorbalık ederken, Phokas içeride daha kötüsünü yapıyor, insanları öldürüyor ve esir alıyordu.

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
İsim	Sergios	Zakharias	Ioannes
Yıl	28	28	10

Bu yıl, Antakyalılar Hristiyanlara karşı ayaklanıp, Antakya'nın büyük patriği Anastasios'u katlettiler, organlarını ağzına koydular, ardından onu sürükleyip şehrin ortasında yaktılar. Phokas, Bonosos'u doğu kontu ve Kottanas'ı general yaparak ayaklanmayı bastırmaları için gönderdi; ancak isyanı durduramadılar. Orduları birleştirip üzerlerine yürüdüler, birçoğunu öldürdüler, sakat bıraktılar ve şehri yıktılar. Phokas, şehir valisi Kosmas'a yarışlar düzenletti; Yeşiller ona hakaret ederek, "Yine mi içki içtin, yine mi aklını yitirdin?" dediler. Phokas, Kosmas'a onları cezalandırmasını emretti; o da birçoğunu sakat bıraktı, diğerlerini de arenada astırdı ve bazılarını kılıçla idam etti ve diğerlerini çuvallara koyup denizde boğdu.
Sayfa 297
Yeşiller, praetorium'a ateş verip sarayı ve kayıtları yaktılar, hapishanedekiler de kaçtı. Phokas öfkelenerek Yeşillerin artık yarışlara katılmamasını emretti. Afrika generali Herakleios, oğlu Herakleios'u zorba Phokas'a karşı gönderdi; aynı şekilde general Gregorios da oğlu Nikitas'ı karadan gönderdi, böylece kim önce varırsa zorbayı yenip kral olacaktı.
Bu yıl çok şiddetli bir kış yaşandı, deniz bile dondu ve çok sayıda balık dışarı atıldı. Phokas, kâtip Makrobios'a, Theodosios'un arenasında egzersiz yapan gençlerin komplo kurduğu gerekçesiyle onları okla vurup mızrağa geçirmesini emretti. Kapadokya valisi Theodorus ve arena üstündeki Elpidios, Phokas'ı yarış yerinde öldürmek için başka bir plan yaptılar. Theodorus, planı onlara açıklayarak isyana başladı. Tesadüfen oradan geçen Anastasios, komplonun anlatıldığını duydu, ancak hiçbir şey söylemedi ve sessiz kaldı. Elpidios, "Yarış yerinde senaryo içinde onu yakalayıp gözlerini çıkararak öldürmek istemez misin?" diye ısrar etti. Durum

Phokas'a bildirilince, valiyi, Elpidios'u ve komployu bilenleri tutuklattı.

Sayfa 298

İşkence altında sorgulandıktan sonra komplonun içeriğini anlattılar ve Theodorus'u imparator yapmak istediklerini söylediler. Phokas, Theodorus, Elpidios ve komplodan haberdar olan herkesin kafasının kesilmesini emretti.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5698	598	Herakleios (1. yıl)	Hüsrev (19. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
İsim	Sergios	Zakharias	Ioannes
Yıl	28	28	1

Bu yıl, Ekim ayında, 14. indiksiyonda Herakleios Afrika'dan geldi; gemileri, Pisidialı Georgios'un belirttiği gibi, direklerinde Tanrı'nın annesinin ikonları bulunan ve Afrika ile Moritanya'dan gelen büyük bir orduyla donatılmıştı. Ayrıca İskenderiye ve Pentapolis'ten, patrikios Gregorios'un oğlu Nikitas ile birlikte büyük bir kalabalıkla geldi. Herakleios, o sırada Konstantinopolis'te, annesi Epiphania ile birlikte bulunan, Rogatos'un kızı Eudokia ile nişanlıydı. Phokas, Herakleios'un annesinin ve nişanlısı Eudokia'nın şehirde olduğunu öğrenince onları yakalattı ve "Yeni Tövbe" denilen manastırda hapsetti. Herakleios, Abydos'a vardığında oranın kontu Theodorus'u buldu ve Konstantinopolis'teki olayları ondan öğrendi. Phokas, kardeşi Domentiolos'u Uzun Duvarları koruması için gönderdi; magistros, Herakleios'un Abydos'u ele geçirdiğini öğrenince, duvarları bırakıp kaçtı.

Sayfa 299

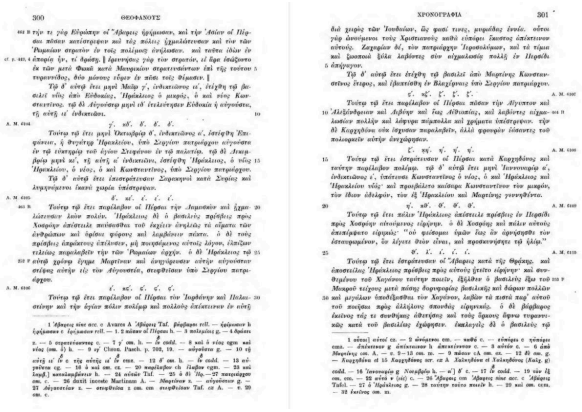
Konstantinopolis'e. Herakleios, Abydos'ta Phokas tarafından sürgün edilen herkesi kabul etti ve onlarla birlikte Herakleia'ya gitti. Kyzikos metropoliti Stephanos, Meryem Ana Kilisesi'nden aldığı bir taçla onu taçlandırdı. Konstantinopolis limanına ulaştığında ve savaş başladığında, Mesih'in lütfuyla zorba [Phokas'ı] yendi. Halk onu

yakalayıp Bos'ta ateşe vererek öldürdü. Herakleios saraya girip Sergios patrikten Aziz Stefan'ın şapelinde taç giydi. Aynı gün, nişanlısı Eudokia Augusta olarak taçlandırıldı ve her ikisi de Sergios patrikten evlilik tacını alarak aynı gün imparator ve yeni evli çift olarak ilan edildiler. Mayıs ayında Persler Suriye'ye saldırdı, Apamea ve Edessa'yı alıp Antakya'ya kadar geldiler. Romalılar onlarla savaştı ancak yenildiler ve tüm Romalı halk dağıldı. Temmuz ayında, aynı indiksiyonda, İmparator Epiphania (kızı) doğdu ve Ağustos ayında Blachernae'de patrik Sergios tarafından vaftiz edildi.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5699	599	Herakleios (2. yıl)	Hüsrev (23. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
İsim	Sergios	Zakharias	Ioannes
Yıl	3	3	3

Bu yıl, Kapadokya'daki Caesarea'yı ele geçiren Persler, oradaki on binlerce kişiyi esir aldılar. İmparator Herakleios ise Roma işlerini terk edilmiş buldu.

Sayfa 300

Avarlar Avrupa'yı harap etti, Persler Asya'yı tamamen yıktı, şehirleri yağmaladı ve Romalı ordularını savaşlarda tüketti. [İmparator] bunu görüp çaresiz kalınca, Phokas'ın Maurikios'a karşı zorbalığından sonra askerlik yapanları aradı ve tüm birliklerde sadece [birkaç kişi] bulabildi. Bu yıl, Mayıs ayının 3'ünde, 15. indiksiyonda, Eudokia'nın oğlu, küçük Herakleios ve genç Konstantinos doğdu. Augusta Eudokia ise 14. ayda, aynı 15. indiksiyonda öldü.

Bu yıl, Ekim ayının 4'ünde, 1. indiksiyonda, Herakleios'un kızı Epiphania, patrik Sergios tarafından saraydaki Aziz Stefan şapelinde Augusta olarak taçlandırıldı. Aralık ayının 20'sinde, aynı 1. indiksiyonda, Herakleios'un oğlu küçük Herakleios ve

Konstantinos, patrik Sergios tarafından taçlandırıldı. Bu yıl Sarazenler Suriye'ye saldırdı ve birçok yeri harap edip geri döndüler.

Bu yıl Persler Şam'ı ele geçirdi ve birçok şehri yağmaladı. İmparator Herakleios, insanların kanının acımasızca dökülmesini durdurmak ve vergileri belirleyip her şeyi teslim almak için Hüsrev'e elçiler gönderdi. Ancak [Hüsrev] elçileri eli boş gönderdi, onların sözlerini kabul etmedi ve Roma İmparatorluğu'nu tamamen ele geçirmeyi umdu. Herakleios, aynı dönemde Martina ile evlendi ve onu Sergios patriğe taç giydirterek Augusta ilan etti.

Bu yıl Persler Şeria'yı, Filistin'i ve kutsal şehri [Yeruşalim] savaşla ele geçirdiler ve orada birçok kişiyi öldürdüler.

Sayfa 301

Yahudilerin eliyle, bazılarına göre dokuz bin kişi [öldürüldü]. Çünkü Hristiyanları satın alıp, her biri gücünün yettiği kadarını öldürdüler. Yeruşalim patriği Zakharias ve kutsal ve yaşam veren odunları [kutsal haçı] esirlerle birlikte Pers ülkesine götürdüler.

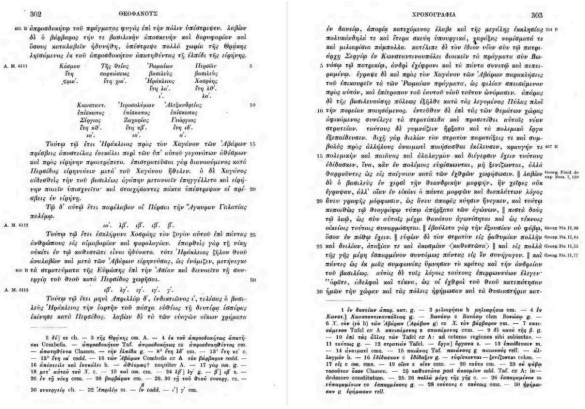
Aynı yıl, Martina'dan imparatorun bir oğlu daha doğdu ve Sergios patrik tarafından Blachernae'de vaftiz edildi.

Bu yıl Persler Mısır'ın tamamını, İskenderiye'yi, Libya'yı Etiyopya'ya kadar ele geçirdiler, birçok esir, ganimet ve para alıp döndüler. Kartaca'yı alamadılar, ancak onu kuşatmak için bir birlik bırakıp geri çekildiler.

Bu yıl Persler Kartaca'ya karşı savaştılar ve onu ele geçirdiler. Aynı yıl, Ocak ayının 1'inde, 5. indiksiyonda, genç Konstantinos konsül oldu ve Herakleios, küçük Herakleios'u ve Martina'dan doğan kendi kardeşi ile Herakleios'u, Konstantinos'u sezar ilan etti.

Bu yıl Herakleios tekrar Pers ülkesine barış istemek için elçiler gönderdi. Hüsrev ise onları tekrar reddederek, "Siz çarmıha gerilene lanet edip güneşe tapana kadar sizi bağışlamayacağım" diyerek gönderdi.

Bu yıl Avarlar Trakya'ya karşı savaştılar. Herakleios, Khagan ile anlaşarak barış istemek için elçiler gönderdi. İmparator, Khagan'ı karşılamak ve güvenli sözler almak için Büyük Duvar'ın dışına çıktı ve ona hediyeler sundu. Ancak barbar, anlaşmaları bozarak yeminlerini çiğnedi ve aniden imparatora karşı zorbalıkla saldırdı. İmparator beklenmedik bir şekilde şehre geri döndü.

Sayfa 302

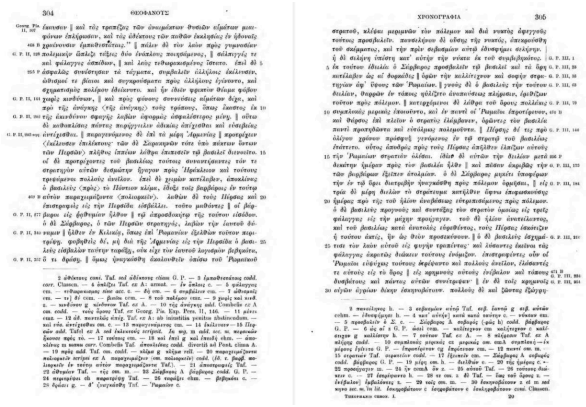
Barbar [Khagan], imparatorluk eşyalarını ve korumalarını alıp şehri ele geçiremeyince, barış umuduyla kandırılarak Trakya'nın birçok bölgesini yağmalayıp geri döndü.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5700	600	Herakleios (1. yıl)	Hüsrev (30. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
İsim	Sergios	Zakharias	Georgios
Yıl	29	27	14

Bu yıl, Herakleios, Avarların Khagan'ına, kendisine karşı yapılan ahlaksızlıklar nedeniyle elçiler gönderdi ve barış istedi. Perslere karşı savaşmayı düşündüğü için Khagan ile barış yapmak istiyordu. Khagan, imparatorun sevgisinden dolayı pişmanlık duyduğunu söyleyerek barış sözü verdi ve elçiler barışla döndüler.
Bu yıl Persler, Galatya'daki Ankara'yı savaşla ele geçirdiler.
Bu yıl, Hüsrev üzerindeki baskıyı artırdı, kan dökerek ve ağır vergiler koyarak halkı ezdi. Artık bu düzende yaşanamazdı. Herakleios, Tanrı'nın odununu [kutsal haçı] yanına alıp, Avarlarla barış yaptığını düşünerek kuvvetlerini Avrupa'dan Asya'ya geçirdi ve Tanrı'nın yardımıyla Perslere karşı sefere çıktı.
Bu yıl, Nisan ayının 4'ünde, 1. indiksiyonda, İmparator Herakleios Paskalya bayramını kutladıktan hemen sonra, pazartesi akşamı Perslere karşı harekete geçti. Kutsal evlerin parasını borç olarak aldı ve Büyük Kilise'nin değerli eşyalarını, paha biçilemez kaplarını, birçok altın ve gümüş sikkeyi topladı.
Sayfa 303
Konstantinopolis'teki işleri yönetmesi için Patriğin oğlu Sergios'u bıraktı ve yönetimde kendisine yardım etmesi için Bonos'u görevlendirdi. İmparator, şehrin "Kapılar" denilen yerinden denize açılarak yolculuğuna başladı. Oradan thema bölgelerine ulaşıp orduyu topladı ve yeni askerler ekledi. Onları eğitmeye ve savaş sanatını öğretmeye başladı. Orduyu ikiye bölerek birbirleriyle savaşmalarını, savaş çığlıkları atmalarını, zafer marşları söylemelerini ve bunları savaşta yabancı gibi değil, bir oyun gibi korkusuzca yapmalarını öğretti. İmparator, elinde insan eliyle yapılmamış, ilahi bir tasvirle (ikonayla) birlikte halka güvence vererek, onları ölümüne kadar savaşmaya çağırdı. Orduyu korkudan, tembellikten ve düzensizlikten kurtardı. Ülkenin dört bir yanına dağılmış olan herkesi bir araya getirdi. Herkes imparatorun kahramanlığı karşısında bir ağızdan övgüde bulundu. İmparator, kardeşlerine ve çocuklarına hitaben bu sözlerle onları cesaretlendirdi: "Bakın kardeşlerim ve çocuklarım, Tanrı'nın düşmanları ülkemizi ve şehirlerimizi harap etti, sunaklarımızı

[kiliselerimizi] yaktılar, kanasız kurbanların masalarını kanla kirlettiler ve acı çeken kiliselerin zevklerini bozdular.

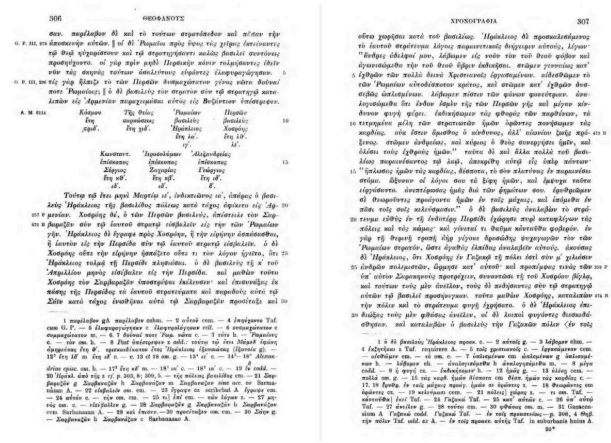
Sayfa 304

[İmparator] orduyu tekrar savaş eğitimi için hazırladı, iki silahlı düzen oluşturdu; borazanlar ve kalkanlı taburlar vardı, halk zırhlı bir şekilde duruyordu. Düzenler güvenli bir şekilde kurulduğunda, birbirlerine saldırmalarını emretti; şiddetli itişmeler ve karşılıklı çarpışmalar oldu, savaşın biçimi sergilendi. Tehlikesizce korkunç bir korku gösterisiydi, kan dökmeden ölümlere ve kaçınılmaz ihtiyaçtan önce savaş yöntemlerine odaklanıldı; herkes daha güvenli bir yol buldu. Böylece, herkesi haksızlıktan kaçınmaya ve dindarlığa bağlı kalmaya teşvik etti. Ermenistan taraflarına ulaştığında, o zamanlar Perslerin bir parçası olan Sarakenlerden seçilmiş bir süvari birliği, imparatora gizlice saldırmayı düşündü. Ancak imparatorun öncüleri onlarla karşılaştı, generallerini yakalayıp Herakleios'a getirdiler ve onları öldürdüler. Kış bastırdığında, imparator Pontus bölgesine yöneldi; barbarlar, imparatorun burada kışlayıp onları kuşatacağını düşündüler. [İmparator], Pers topraklarına gizlice girdi. Barbarlar bunu öğrenince gevşediler, imparatorun bu beklenmedik girişinden dolayı şaşırdılar. Sarbaros, Pers kuvvetlerini alarak Kilikya'ya geldi, böylece Romalı bölgesine girip onu kuşatacaktı. İmparatorun Ermenistan'dan Pers topraklarına gireceğinden korktuğu için, ne yapacağını bilemedi ve şaşkına döndü.

Sayfa 305

Yine de Romalı ordusunun peşinden gitmek zorunda kaldı ordunun, savaşı gizlice yürütmesini istedi. Ay ışığında, gece vakti onlara saldırdı; ay tutulması yaşanmadan önce planı gerçekleşti. Sarbaros, imparatora ve dağlara ceylan gibi saldırdı. İmparator, Romalıları yüksek yerlerden iyi bir şekilde yönettiğini ve eğittiğini gördü. [Sarbaros], imparatorun korkusunu fark edince, ordusuyla birlikte dinlenmeye çekildi ve savaşı kışkırttı. [Sarbaros], aşağı inerken sık sık küçük çatışmalar yaptı ve Romalılar her zaman üstün geldi. Ordu, imparatorun cesaretini gördükçe daha fazla cesaret kazandı ve cesurca savaştı. Kısa bir süre önce Pers ordusuna kaçan bir hain, imparatorun ordusuna geldi. Onuncu gün, [Sarbaros] imparatora ulaştı ve barbarların tüm durumunu ayrıntılı olarak öğrendi. Sarbaros, dağlarda kalmaya daha fazla dayanamayıp savaşa girişmek zorunda kaldı; ordusunu üç kısma ayırıp, güneş doğmadan yirmi gün önce ani bir saldırı için hazırlandı. İmparator, önceden plan yaparak ordusunu üç tabur halinde savaşa hazırladı. Güneş doğduğunda ve imparator doğuya baktığında, Persleri kör ediyordu, güneşin kendisi gibi parlıyordu.

İmparator, halkına kaçanları kovalayıp düzenlerini bozmalarını emretti. Romalılar, onları cesurca geri püskürterek çoğunu öldürdü, onları dik yamaçlara ve sarp yerlere sürdü; hepsi uçuruma yuvarlandı ve vahşi keçiler gibi sarp yerlerde mahsur kaldılar, birçoğunu da canlı ele geçirdiler [Perslerin] kampını ve tüm erzaklarını ele geçirdiler.

Sayfa 306

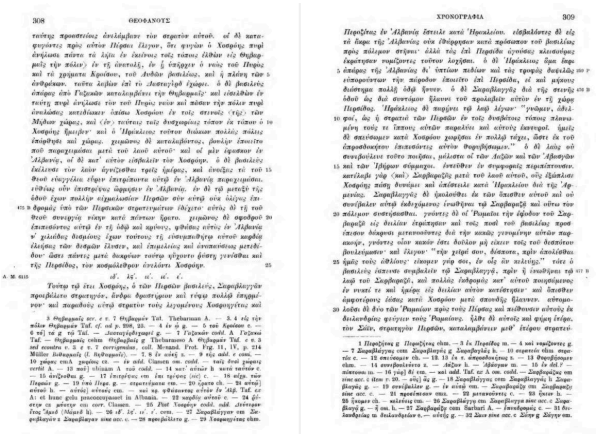
Romalılar ellerini göğe kaldırarak, orduyu başarıyla yöneten imparatora dua ettiler. Kısa süre önce Pers tozunu yutanlar, şimdi Pers çadırlarını bozulmamış bir şekilde bularak yağmaladılar. Çünkü Perslerin zorlu kavminin bir gün Romalılara sırtını döneceği umuluyordu. İmparator, orduyu ve komutanları Ermenistan'da bırakarak Byzantium'a döndü.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5704	604	Herakleios (13. yıl)	Hüsrev (35. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
İsim	Sergios	Zakharias	Georgios
Yıl	14	14	14

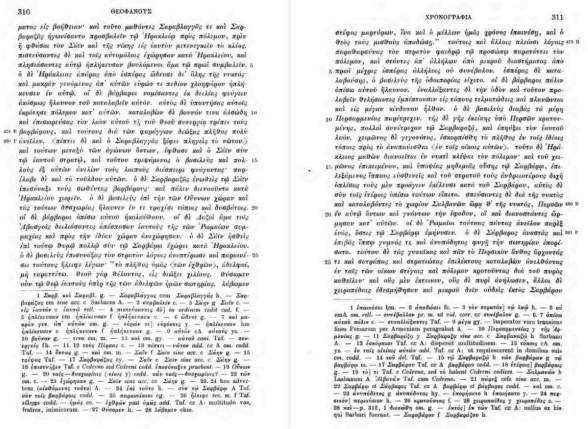
Bu yıl, Mart ayının 15'inde, 11. indiksiyonda, İmparator Herakleios başkentten ayrıldı ve hızla Ermenistan'a vardı. Pers kralı Hüsrev, Sarbaros'u kendi ordusuyla Romalı topraklarına saldırması için gönderdi. Herakleios, Hüsrev'e barışı benimsemesini, aksi takdirde Pers ülkesine kendi ordusuyla gireceğini yazdı. Hüsrev barışı benimsemedi ve bu sözü ciddiye almadı, çünkü Herakleios'un Pers ülkesine yaklaşmaya cesaret edemeyeceğini düşündü. İmparator, Nisan ayının 20'sinde Pers ülkesine girdi. Bunu öğrenen Hüsrev, Sarbaros'a geri dönmesini emretti; Pers ülkesinin her yerinden kuvvetlerini topladı ve bunları Sain'e teslim ederek Sarbarazan ile hızla birleşmelerini ve ona katılmalarını emretti ve imparatora karşı böyle yürüdü.

Sayfa 307
Herakleios, ordusunu çağırıp onları teşvik edici sözlerle heyecanlandırdı: "Kardeşlerim, Tanrı korkusunu içimize alalım ve Tanrı'nın uğradığı hakaretin intikamını almak için savaşalım. Hristiyanlara karşı büyük kötülükler yapan düşmanlara karşı cesurca duralım. Romalıların gücünden utanalım ve düşmanlara karşı silahlanalım. Ölümlere yol açan cinayetleri düşünelim. Pers ülkesinin içinde olduğumuzu ve büyük tehlikede olduğumuzu hatırlayalım. Askerlerimizin kıyılmış bedenlerinin intikamını alalım. Tehlikenin ödülü sadece ücret değildir, ebedi hayattır. Cesur olalım, Rab Tanrı bizimledir ve düşmanlarımızı yok edecektir." İmparatorun bu ve diğer teşvik edici sözlerine halk, "Kalplerimizi açtın, efendim, sözlerinle bizi genişlettin. Savaşlarda bizi yönetmeni izlemek bizi onurlandırıyor, tüm emirlerine uyacağız" diye karşılık verdi. İmparator, orduyu alarak Pers ülkesinin derinliklerine girdi, şehirleri ve köyleri ateşe verdi. Burada korkunç bir mucize gerçekleşti; yaz gün dönümünde, Romalı ordusunu serinleten bir çiy yağdı, böylece [askerler] daha iyi bir umut kazandılar. Hüsrev'in Gazaka şehrinde bin askerle olduğunu duyan Herakleios, ona doğru atıldı ve emrindeki Sarakenlerden bazılarını önden gönderdi. Hüsrev'in gözcüleriyle karşılaştılar; bazılarını öldürdüler, diğerlerini ise esir alarak imparatora getirdiler. Bunu öğrenen Hüsrev, şehri ve orduyu bırakarak kaçtı. Herakleios onları takip edip kaçanları öldürdü; geri kalanlar kaçarak dağıldı. İmparator Gazaka şehrini ele geçirdi banliyölerinde ordusunu tekrar topladı.

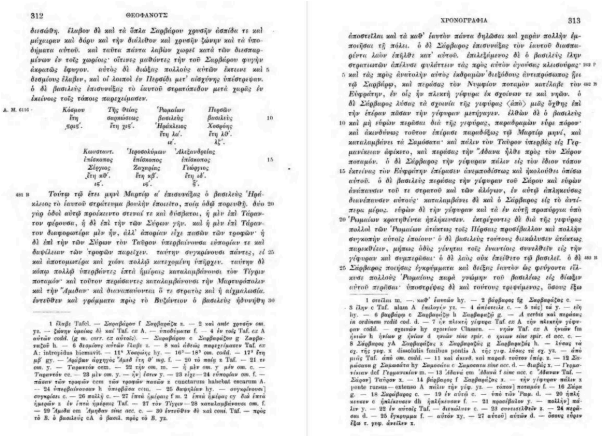
Sayfa 308
Ona sığınan Persler, Hüsrev'in kaçarak, doğuda bulunan ve Lidyalıların kralı Kroeisos'un tapınağı ve insanların sapkınlığı olan ateş tapınağını yaktığını söylediler. Bunu duyan [imparator] Dastagerd'e doğru ilerledi. İmparator Gazaka'dan ayrılıp Thebarmais'e ulaştı ve oraya girerek ateş tapınağını ve tüm şehri ateşe verdi. Hüsrev'i Medya topraklarının geçitlerinde takip etti ve o, yer yer geçitlerde [Hüsrev'i] kovaladı. Herakleios onu takip ederken birçok şehri ve bölgeyi yıktı. Kış bastırdığında halkıyla nerede kışlayacağına karar verdi. Bazıları Arnavutluk'ta, bazıları ise Hüsrev'e karşı girmesi gerektiğini söyledi. İmparator, halka üç gün oruç tutmalarını emretti ve İncil'i açarak Arnavutluk'ta kışlamasına izin verildiğini gördü. Hemen Arnavutluk'a doğru yola çıktı. Yolda, Pers ordularının saldırısına uğramasına rağmen, Tanrı'nın yardımıyla hepsine karşı zafer kazandı. Kışın yolda şiddetli soğuk bastırdığında, Arnavutluk'ta onlara yetişti ve 5 bin esiri ele geçirdi. Onları kendi

merhametli kalbiyle serbest bıraktı, onlarla ilgilendi ve dinlenmelerini sağladı; öyle ki hepsi gözyaşları içinde onun başarılı olmasını ve Pers ülkesinin kötüsü Hüsrev'i yok etmesini dilediler.
Bu yıl, Perslerin kralı Hüsrev, Sarablagas'ı general olarak atadı; aktif bir adamdı, Hüsrev'in ordusunu ona teslim etti ve onlara "Khosrougetai" denildi.
Sayfa 309
Albania'daki Pers kuvvetleri Herakleios'a karşı gönderildi. Albania'nın uçlarına girdiklerinde, imparatorun karşısında durmaya cesaret edemediler, aksine Pers ülkesine giden geçitleri tuttular ve onu orada yeneceklerini düşündüler. Herakleios, bahar gelince Albania'dan ayrılarak düzlüklerde ilerledi; gıdaların bol olduğu yerlerde Pers ülkesine doğru yol aldı. Sarablagas ise dar bir yoldan, Pers ülkesine önden varmak için kısayoldan sürüyordu. Herakleios, halkına "Kardeşlerim, Pers ordusu zorlu yerlerde şaşırıp atlarını zayıflattı ve güçlerini yitirdi. Hüsrev'e karşı hızla ilerleyelim ki, beklenmedik bir şekilde üzerlerine düşüp onları şaşırtalım" dedi. Ancak Laz ve Abasgların müttefikleri olan [halk], bu karara uymadı ve talihsizliklere uğradılar. Sarablagas, Hüsrev'in silahlandırdığı ve Herakleios'a karşı gönderdiği ordusuyla ulaştı. Sarablagas, onun arkasından geliyordu ve Sarabaraza ile birleşmeyi beklediği için doğrudan savaş başlatmadı. Romalılar, Sarabaraza'nın gelişini öğrenince korkuya kapıldılar ve imparatorun ayaklarına kapanıp, kötü davranışlarından dolayı pişmanlık gözyaşları döktüler. Efendilerinin öğütlerine uymamanın ne büyük bir kötülük olduğunu anladılar ve "Efendimiz, bizi yok etme, ne emredersen onu yapacağız" dediler. İmparator, Sarabaraza ile birleşmeden önce Sarablagas ile savaşmak için acele etti ve gece gündüz baskınlar yaparak onu korkuya düşürdü. Sonra, Romalıları Perslere karşı korkaklıktan kaçmaya ikna eden iki Romalı firari Sain'in ordusuna katıldı yardım için [gelenler].

Sayfa 306
Bunu öğrenen Sarablagas ve Sarabarazas, Sain ve zaferin şanını kendilerine kazanmak için Herakleios'a saldırmaya çabaladılar. Firarilere inandılar ve Herakleios'a doğru yürüdüler, sabah olduğunda saldırmak istediler. Herakleios, akşam ayrılıp tüm gece boyunca ilerledi; onlardan uzaklaştığında otlak bir ova buldu ve orada kamp kurdu. Barbarlar, onun korkudan kaçtığını sanarak düzensizce onu yakalamak için hızlandılar. O ise onları karşılayarak onlara karşı savaş başlattı. Ele geçirilebilir bir tepe buldu, halkını oraya yerleştirdi ve Tanrı'nın yardımıyla barbarları

bozguna uğrattı; onları vadiler boyunca kovalayarak büyük bir kalabalığı öldürdü. (Sarablagas da sırtından yaralandı.) Bu savaşlar sürerken, Sain ordusuyla geldi; imparator onu da bozguna uğrattı, birçoğunu öldürdü, geri kalanları kaçmaya zorladı, ganimetlerini ve ordugahlarını ele geçirdi. Sarabarazas, Sain ile birleşerek kurtulan barbarları topladı ve tekrar Herakleios'a karşı yürümeyi düşündüler. İmparator ise Hunlar ülkesine, engebeli ve zorlu yerlerden geçerek ilerledi. Barbarlar arkasından takip ediyordu. Lazlar, Abasglar ile birlikte korkup Roma müttefikliğinden ayrıldılar ve kendi ülkelerine geri döndüler. Sain, buna çok sevinerek büyük bir öfkeyle Sarabarazas ile birlikte Herakleios'a karşı yürüdü. İmparator, ordusunu toplayıp onları teşvik edici sözlerle yüreklendirdi: "Düşmanların çokluğu sizi korkutmasın kardeşlerim. Tanrı dilerse, bir kişi bin kişiyi kovar.
Sayfa 307
Tanrı adına, kardeşlerimizin kurtuluşu için savaşalım şehitlik tacını [kazanalım], ki gelecek zaman bizi övsün ve Tanrı ödüllerimizi versin." Bunlar ve daha birçok sözle orduyu yüreklendirdikten sonra, onları neşeli bir yüzle savaşa dizdi ve küçük bir aralıkla durmalarına rağmen sabah akşama kadar birbirlerine saldırmadılar. Akşam olduğunda imparator yoluna devam etti. Barbarlar ise arkasından gelmeye devam ettiler. Yolu karıştırıp bataklık yerlere düştüler ve şaşkına döndüler, büyük bir sıkıntıya girdiler. İmparator ise Perslerin kontrolündeki bölgelerden hızla geçti. Sarabarazas tarafından kontrol edilen yerlerde ise halkın çoğu Sarabarazas'a katıldı ve kendi halkını güçlendirdi. Kış gelince kalabalık kendi evlerine dağıldı. Herakleios bunu öğrenince, savaşın gece vakti gizlice yapılmasını ve kış şartlarının etkili olmamasını düşündü, Sarabar'dan hiç şüphelenmedi. Güçlü atlar ve ordunun en cesur askerlerini seçip ikiye ayırdı; bir kısmına Sarabarazas'a karşı ilerlemelerini emretti, kendisi de diğerleriyle arkalarından gitti. Gece boyunca ilerleyip dokuzuncu saatte Salbanon köyüne vardılar. Persler oradaydı, saldırıyı öğrendiklerinde ayaklandılar. Romalılar, Sarabar'a haberci gönderen biri hariç hepsini öldürdü. Sarabaros yataktan fırladı, çıplak ve ayakkabısız bir şekilde kurtuluş için kaçtı. Karısını, tüm Pers elitlerini, yöneticilerini, satrapları ve seçkin askerleri yakalayıp kılıçtan geçirdi, evlerinin çatılarını yıktı ve ateşle savaşı körükledi. Bazılarını kılıçla öldürdü, bazılarını ateşe verdi, diğerlerini esir aldı ve Sarabar'dan geriye neredeyse kurtulan hiç kimse kalmadı.

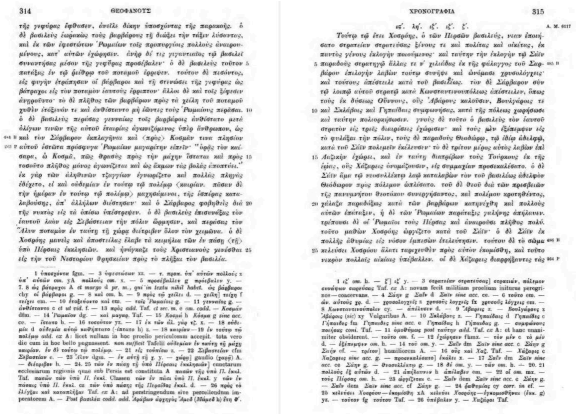
Sayfa 312

Sarabaros'un altın kalkanını, kılıcını, mızrağını, değerli taşlı altın kemerini ve ayakkabılarını ele geçirdiler. Bunların hepsini alan [imparator], yerlerde dağılmış olanlara gitti; Sarabaros'un kaçtığını öğrenince acımasızca kaçtılar. [İmparator] onları kovalayıp birçoğunu öldürdü ve esir aldı; geri kalanlar utanç içinde Pers ülkesine döndüler. İmparator ordusunu toplayıp sevinçle o bölgelerde kışladı.

Kategori	Dünya Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
Değer	5706	606	Herakleios (15. yıl)	Hüsrev (30. yıl)

Makam	Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
İsim	Sergios	Zakharias	Georgios
Yıl	15	22	5

Bu yıl, Mart ayının 1'inde, İmparator Herakleios ordusunu toplayıp hangi yoldan gideceğine dair plan yaptı; önünde iki yol vardı: dar ve engebeli olan Taran yolu veya Suriye topraklarına giden yol. Taran yolu daha zor ve yiyecek sıkıntısı içindeydi; Suriye'ye giden yol ise Toros dağlarını aşıyor ve yiyecek bolluğu sağlıyordu. Bunu karşılaştırınca, karlı ve sarp olmasına rağmen ikincisini seçti. Büyük bir çabayla 7 günde Tigris [Dicle] nehrine ulaştılar, orayı geçip Martyropolis ve Amida'yı ele geçirdiler. Ordu ve esirler burada dinlendi. Oradan imparator Bizans'a mektuplar gönderebildi [Bizans'a] gönderdi ve şehir için büyük bir sevinç yarattı.
Sayfa 313
Sarabaros, dağılmış ordusunu toplayıp onun üzerine yürüdü. İmparator, ordusunun bir kısmını seçip yolları tutmaları için gönderdi; kendisi doğuya doğru ilerlerken, Sarabaros ile karşılaştı ve Nymphius nehrini geçerek halat ve gemilerden yapılmış köprüyü ele geçirdi. Sarabaros, köprünün halatlarını bir kıyıdan diğerine taşıdı. İmparator gelip köprüden geçemeyince, bir geçit buldu ve tehlikesizce, mucizevi bir şekilde Mart ayında nehrin karşısına geçti, Samosata'ya ulaştı ve tekrar Toros dağlarını aşıp Germanikia'ya vardı; Adana'yı geçerek Saros nehrine geldi. Sarabaros, köprüyü tekrar kendi yerine taşıyıp Fırat'ı geçerek engel olmadan onu takip etti. İmparator köprüyü ve Saros'u geçip ordu ve hayvanlar için dinlenme yeri buldu ve onlara yiyecek dağıttı. Sarabaros karşı tarafa ulaştı; köprünün Romalılar tarafından tutulduğunu görünce şaşırdı. Romalıların birçoğu köprüden düzensizce karşıya geçip Perslere saldırdı ve onlara büyük zayiat verdi. İmparator, halkın köprüde toplanıp onu yıkmaması için onları engelledi; ancak halk imparatoru dinlemedi. Sarabaros, hile yapıp kaçıyormuş gibi davranarak, imparatorun isteğine karşı çıkan birçok Romalıyı çekip [öldürdü] ve sonra geri döndü köprünün kenarına ulaştı ve itaat etmeyenlerin cezasını çekenler gibi onları yere serdi.

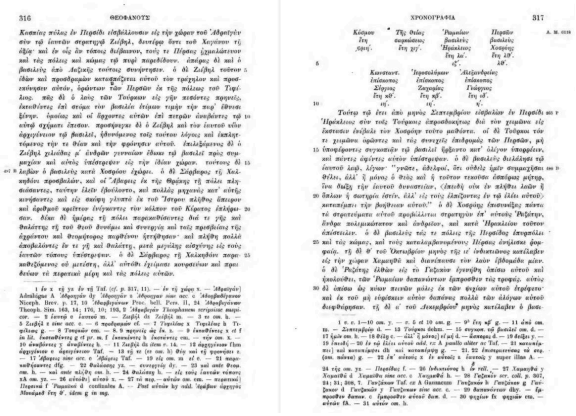
Sayfa 314

Barbarların düzenini bozduğunu gören imparator, sur üzerindeki Romalılardan pek çoğunu öldürerek üzerlerine yürüdü. Dev gibi bir adam imparatorun karşısına çıkıp köprünün ortasında ona saldırdı, ancak imparator onu vurup nehrin ırmağına fırlattı. O düşünce barbarlar kaçmaya başladı ve köprünün darlığında kurbağalar gibi kendilerini nehre atıyorlardı; diğerleri ise kılıçlarla öldürülüyordu. Nehrin kıyısında bekleyen diğer barbarlar ise Romalıların geçmesini engellemeye çalışıyor, direniyorlardı. İmparator ise karşıya geçip yanında bulunan çok küçük bir birlikle, insanların ötesinde bir güçle barbarlara karşı savaştı. Sarazen bile şaşkına döndü ve yakınında duran Kosmas'a şöyle dedi: "Kosmas, imparatorun savaşa nasıl cesaretle atıldığını ve tek başına onca kalabalığa karşı nasıl savaştığını, sanki bir örs üzerinde okları karşıladığını görüyor musun?" Çünkü gerçekten, imparatorun ne kadar ağır darbeler alsa da bu savaşta hiçbir ölümcül yara almadığı belli oluyordu. Gün bitip savaş sona erdiğinde birbirlerinden ayrıldılar ve Sarazen gecenin dehşetiyle geri çekildi. İmparator ise askerlerini toplayıp Sebasteia şehrine doğru yürüdü, Alun nehrini geçti ve kış boyunca bu bölgede konakladı. Khosrau ise öfkelenerek haber gönderdi ve her bölgedeki hazineleri aldı, Perslerin altındaki Hristiyanları zorla Nestorios'un dinine sokarak imparatora zarar vermek istedi.

Sayfa 315

Hüsrev, Perslerin kralı, bu yıl yeni bir ordu kurdu; yabancı askerlerden ve kendi vatandaşlarından, hizmetkarlarından, her soydan seçerek bir ordu topladı ve bu seçimi Sarazen'e emanet etti. Sarazen de piyade birliğinden on bin kişiyi seçip onlara **"Altın Mızraklılar"** adını verdi ve onları imparatora karşı gönderdi. Sarazen geri kalan orduyu ise Konstantinopolis'e karşı gönderdi ki oradaki Hunlarla -ki onlara Avarlar, Bulgarlar ve Sklavlar ve Gepidler diyorlar- anlaşıp şehre yürüsünler ve kuşatsınlar. İmparator bunu haber alınca kendi ordusunu üç bölüme ayırdı: Birini şehri koruması için bıraktı, ikincisini kendi kardeşi Theodoros'a emanet etti ki Sarazen ile savaşsın. **Üçüncü kısmı ise yanına alarak Lazika'ya doğru ilerledi ve orada konaklayarak doğudaki Türkleri, onların adlandırdığı şekliyle Hazarları, müttefik olarak çağırdı.** Sarazen de yeni topladığı orduyla imparatorun kardeşi Theodoros'a karşı savaşa hazırlandı. Tanrı'nın, Tanrı Doğuran'ın dualarıyla, barbarların üzerine bir dolu yağdı ve çoğunu telef etti, Romalıların dizisi ise huzur buldu. Romalılar Persleri bozguna uğrattı ve pek çoğunu öldürdü. Hüsrev bunu

öğrenince Sarazen'e öfkelendi; Sarazen ise büyük bir üzüntüyle hastalığa yakalanıp öldü. Hüsrev, onun cesedinin tuzlanıp kendisine getirilmesini emretti ve ölüsüne birçok işkence yaptırdı.

Sayfa 316

Hazarlar ise (Türk) kuvvetleri, Hakan'ın rütbece ikincisi olan komutanları Ziebel ile birlikte Adraigan ülkesine girdi. Geçtikleri yerlerde Persleri esir alıyor, şehir ve köyleri ateşe veriyorlardı. İmparator (Herakleios), Lazika bölgesinden çıkıp onlarla karşılaştı. Ziebel, imparatoru görünce koşup onun boynuna sarıldı ve Perslerin gözü önünde onu selamladı. Tüm Türk ordusu yere kapaklanıp yüzüstü yatarak imparatora, yabancı bir kavim olmasına rağmen hürmet gösterdi. Ziebel, ilk doğan oğlunu imparatora sundu, onun sözleriyle hikmetine hayran kaldı. Ziebel, imparatora savaşta yardım etmesi için kırk bin yiğit asker verdi ve kendisi ülkesine geri döndü. İmparator bu kuvvetlerle Khosrau'ya (Hüsrev) karşı ilerledi. Sarbar ise Khalkedon'a saldırıyordu. Trakya'dan gelen Avarlar da şehri kuşatıp ele geçirmek istediler; pek çok makine kurdular, Tuna'dan getirdikleri oyma teknelerle sayılamayacak kadar büyük bir orduyu Haliç'e doldurdular. On gün boyunca karadan ve denizden şehri kuşattılar, ancak Tanrı'nın gücü ve lekesiz Tanrı Doğuran'ın dualarıyla mağlup oldular. Büyük bir utanç içinde pek çok kayıp vererek topraklarına geri döndüler. Khalkedon'da kalan Sarbar ise yerinden kıpırdamadı, ancak karşı kıyıları ve şehirlerini yağmalayıp talan etti.

Sayfa 317

Kronolojik Tablo

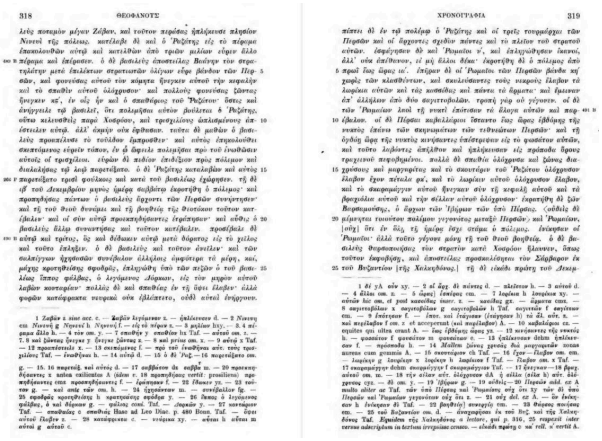
Dünya Yılı	Kutsal Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
6118	615	Herakleios	Hüsrev
		14. yıl	19. yıl

Dini Makamlar Listesi

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
Sergios	Zaharias	Yeoryios

19. yıl	22. yıl	14. yıl

Eylül ayından itibaren [Herakleios], Pers ülkesine girerek Türklerle birlikte kış vakti Hüsrev'i hiç beklemediği bir anda şaşkına çevirdi. Türkler, kışı ve Perslerin sürekli baskınlarını görünce, savaşmaktan yorulup imparatoru terk ederek yavaş yavaş geri çekilmeye başladılar. İmparator ise ordusuna seslenerek şöyle dedi: "Kardeşlerim, bilin ki bizlere yardım edecek olan ne bir insan, ne de başka bir güçtür; kurtuluş ne çoklukta ne de silahtadır, aksine kurtuluş sadece Tanrı'nın ve onu doğuranın inayetine güvenenlerdedir.". Hüsrev tüm ordusunu toplayıp savaşçı ve yiğit bir adam olan Razathes'i komutan olarak imparatorun üzerine gönderdi. İmparator ise Pers topraklarındaki şehir ve köyleri ateşe veriyor, karşılaştığı Persleri kılıçtan geçiriyordu. Ekim ayının 15'inci indiksiyonunda Hamatha bölgesine ulaştı ve orada bir hafta dinlendi. Razathes arkasından geldi, ancak Romalılar erzakları tükettiği için o, köpek gibi kırıntılarla zar zor besleniyor ve atlarına yiyecek bulamadığı için pek çok atı telef oluyordu. Aralık ayının 1'inde imparator [Ganzak'a] ulaştı.

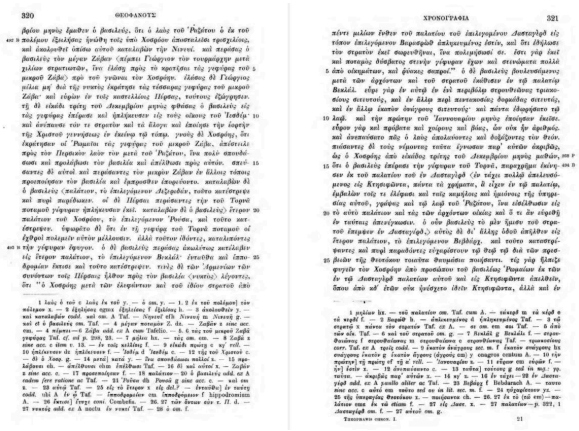
Sayfa 318

İmparator büyük Zab nehrine ulaştı ve onu geçerek Nineve şehri yakınlarında kamp kurdu. Razathes onu takip etti, nehri üç mil öteden geçip ordugâh kurdu. İmparator, komutanlarından Baanes'i bir grup seçkin askerle göndererek Perslerin ordugâhını bastı; komutanlarını öldürdü, kellesini ve yirmi esiri imparatora getirdi. Esirler arasında, Khosrau'nun emriyle Razathes'e üç bin silahlı asker göndermiş olan Razathes'in kılıç taşıyıcısı da vardı. Ancak imparator durumu öğrenince çadırları ateşe verdi ve üç bin askerin kendisine ulaşmasını engellemek için uygun bir savaş alanı aramaya başladı. Düz bir alan bulup ordusunu düzene soktu. Razathes de ordusunu üç birliğe ayırıp imparatora doğru ilerledi. Savaş 12 Aralık Cumartesi günü gerçekleşti; imparator ilk saldırıyı yapan Pers komutanı ile karşılaştı ve onu Tanrı'nın ve Tanrı Doğuran'ın yardımıyla devirdi. Ardından imparator, mızrağıyla kendisine saldıran üçüncü kişiyi de yendi. Borular çalındı ve her iki ordu şiddetli bir şekilde çarpıştı; imparatorun "Dorkon" adlı atı, baldırına bir mızrak darbesi alsa da, imparator üzerinde taşıdığı zırh sayesinde hiçbir zarar görmedi.

Sayfa 319

Savaşta Razathes, Perslerin üç komutanı ve neredeyse tüm ileri gelenleri öldü. Romalılardan elli kişi şehit düştü ve pek çoğu yaralandı, ancak sadece on kişi öldü.

Savaş sabahın erken saatlerinden on birinci saate kadar sürdü. Romalılar Perslerin yirmi sekiz ordugâhını ele geçirdi, ölülerin zırhlarını, miğferlerini ve tüm silahlarını topladılar, ancak gece olunca birbirlerinden ayrıldılar. Gece yarısı Persler ölülerinin üzerine kamp kurdu, gece sekizinci saatte ise oradan ayrılıp sarp dağların eteklerine çekildiler. Perslerden; Razathes'in altın ve incilerle süslü kemerini, 100 plaka içeren altın zırhını, altın kılıcını, miğferini ve altın eyerini ele geçirdiler. İberya prensi Varazbakur da Perslerin yanında yer alıyordu. Bu savaşın Persler ve Romalılar arasında geçtiğinden hiç kimse bahsetmiyor. Bütün gün savaş sürdü, Romalılar kazandı ve bu sadece Tanrı'nın yardımıyla oldu. İmparator ordusunu cesaretlendirerek Khosrau'yu korkutmak için ilerledi ve Bizans'tan (Khalkedon'dan) Sarbar'ı geri çağırmasını istedi.

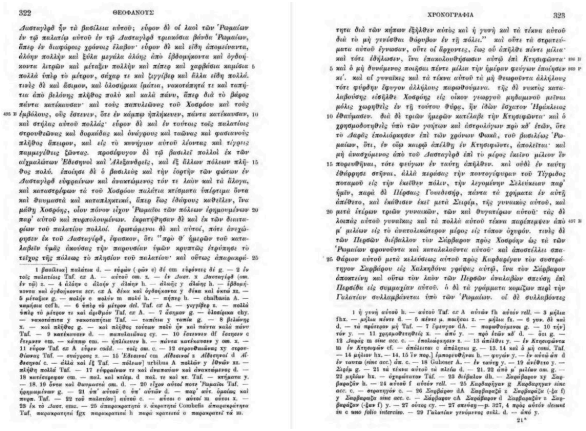
Sayfa 320

Aralık ayının yirmi birinde İmparator, Razathes'in savaşından sağ kurtulan ordunun, Khosrau tarafından gönderilen üç bin kişiyle birleştiğini ve Nineve'yi geçerek kendisini takip ettiğini öğrendi. Büyük Zab nehrini geçen imparator, komutanı Yeoryios'u bin askerle Küçük Zab üzerindeki köprüleri tutması için gönderdi. Yeoryios, gece vakti beş mil yol kat ederek Küçük Zab üzerindeki dört köprüyü ele geçirdi ve kalelerde bulunanları esir aldı. İmparator 23 Aralık'ta köprülere ulaşıp geçti ve İesdem evlerinde kamp kurdu. Ordusuyla dinlendi ve Noel bayramını orada kutladı. Khosrau, Romalıların Küçük Zab köprülerini tuttuğunu öğrenince, Pers halkını Razathes ile birlikte oraya gönderdi ve imparatoru yakalamalarını emretti. Ancak onlar gelene kadar imparator başka yerlerden geçip ilerlemişti. İmparator, Dezerida adı verilen sarayı ele geçirip yıktı ve ateşe verdi. Persler, Torna nehri üzerindeki köprüyü geçip orada kamp kurdular. İmparator, Rousa adlı diğer bir Khosrau sarayına ulaşıp onu da yıktı. Düşmanların Torna nehri üzerindeki köprüde kendisine saldırmasından korkuyordu ancak onları görünce kaçtılar ve köprüyü terk ettiler. İmparator engelsizce karşıya geçip Beklal adlı başka bir saraya ulaştı, orada bir hipodrom inşa etti ve sarayı yıktı.

Sayfa 321

Bazı Ermeniler gece imparatorun yanına gelerek, Khosrau'nun fillerle ve kendi ordusuyla Dastagerd denilen sarayın beş mil uzağındaki Varasorh denilen yerde olduğunu ve askerlerini orada topladığını bildirdiler. Çünkü oradaki nehir dar bir köprüye, evlerin olduğu yerlerde çok sayıda darlığa ve çürük korumalara sahipti.

İmparator, komutanları ve ordusuyla görüşerek Beklal sarayında konakladı. Orada üç yüz devekuşu, beş yüz ceylan ve yüz yaban eşeği bulup orduya dağıttı. Ocak ayının ilk günü orada kutlama yaptılar. Ayrıca sayılamayacak kadar çok koyun, domuz ve sığır buldular. Ordu Tanrı'ya şükrederek dinlendi. Hayvanları otlatanları yakalayıp durumu tam öğrendiler. Khosrau, 23 Aralık'ta imparatorun Torna köprüsünü geçtiğini öğrenince, hemen Dastagerd sarayından ayrılıp Ktesifon'a kaçtı. Saraydaki tüm hazineleri fillere, develere ve hizmet katırlarına yükletti. Razathes'in ordusuna, saraya girmemelerini ve oradaki evlere dokunmamalarını yazdı. İmparator ordusunun yarısını Dastagerd'e gönderdi, kendisi ise Bebdarh denilen diğer bir saraya gitti. Orayı da yıktırıp ateşe verdiler ve Tanrı'nın inayetiyle bu mucizeleri gerçekleştirdiği için O'na şükrettiler. Kim, Khosrau'nun Romalı imparatorun yüzünden kaçacağını ve 24 yıl boyunca görmediği Ktesifon'a gideceğini umardı ki Romalılar, Dastagerd sarayında kralın hazinesini buldular; burada farklı zamanlarda ele geçirilmiş üç yüz Roma birliği kadar ganimet vardı.

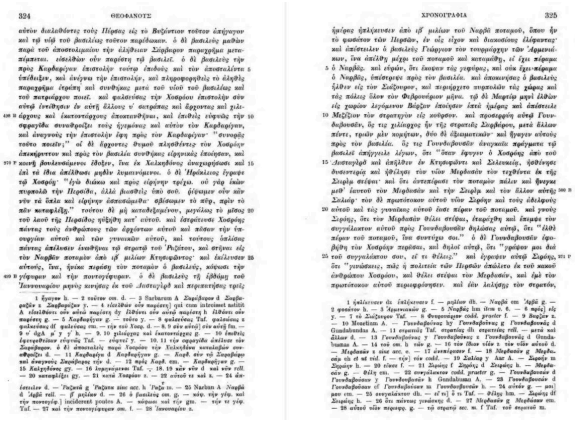
Sayfa 322

Geriye kalanlar arasında yetmiş ila seksen libre ağırlığında çok miktarda harman (tahıl), çok miktarda ipek, karabiber, "charbasia" denilen kumaşlar, ölçülemeyecek kadar çok miktarda şeker, zencefil ve diğer pek çok ürün mevcuttu. Bazıları gümüş, ipekli giysiler, halılar ve kilimlerdi; o kadar çoktu ki, bunların ağırlığından dolayı her şeyi yaktılar. Khosrau'nun özel eşyalarını ve çadırlarını, o düzlükte kurduğu her şeyi yaktılar. Saraylardaki dikili sütunları, devekuşlarını, ceylanları, yaban eşeklerini, tavus kuşlarını, sülünleri ve sınırsız miktarda av hayvanını, aslanları ve kaplanları canlı olarak buldular. Edesa (Urfa) ve İskenderiye halkından ve diğer şehirlerden pek çok esir imparatorun yanına geldi. İmparator, halkı ve hayvanları dinlendirerek Işıklar (Epifani) yortusunu Dastagerd'de kutladı. Khosrau'nun saraylarını, aşırı büyüklükleri ve hayranlık uyandırıcı yapıları nedeniyle yıktı ve yerle bir etti; böylece Khosrau, Romalıların kendi topraklarını yakıp yıkmasından ne kadar büyük bir acı duyduğunu öğrenmiş oldu. Dastagerd'den ayrılmadan önce orada yaşayanlar, imparatorun geldiğini gizlice duyduklarında şehrin surlarını yıktıklarını, ancak saray civarındaki insanların imparatorun gelişinden önce kaçtıklarını söylediler.

Sayfa 323

Khosrau, şehirde kargaşa çıkmasın diye eşi ve çocuklarıyla birlikte bahçelerden çıktı. Ne ordusu ne de soyluları, o beş mil gidene kadar durumdan haberdar olmadı; o

zaman Ktesifon'a doğru gittiğini bildirdi. Günde beş mil yol kat edemediği için kaçarken yirmi beş mil yol aldı. Eşleri ve çocukları birbirlerini görmeyince dehşet içinde kaçıştılar. Gece bastırınca Khosrau, barınacak yer bulamadığı bir çiftçinin evine girdi; orada Herakleios'u gördüğünde ise dehşete kapıldı. Üç gün sonra Ktesifon'a ulaştı. Kendisine büyücüler ve astrologlar tarafından, İmparator Phocas döneminde Dicle'yi kuşattığında söylenen kehaneti hatırladı: "Ktesifon'a gittiğin zaman yok olacaksın". Dastagerd'den ayrılmak istemeyip bir mil kala kaçtığı için o bölgede kalmaya cesaret edemedi, Dicle üzerindeki köprüden geçerek Perslerin Gouedesih, bizim ise Seleukia dediğimiz şehre gitti. Tüm hazinelerini oraya koydu, üç eşi ve kızlarıyla birlikte orada kaldı. Diğer eşlerini ve pek çok çocuğunu kırk mil doğudaki müstahkem bir yere gönderdi. Bazıları, Sarbar'ın Khosrau'ya Romalıların tarafını tuttuğunu iletti ve Khosrau, Sarbar'ın yardımcısı Kardarigan'a, Sarbar'ı öldürmesini ve ardından Pers ordusunu alıp Pers ülkesine geri dönmesini emreden bir yazı gönderdi. Ancak bu mektubu taşıyan kişi Galatia'da Romalılar tarafından yakalandı.

Sayfa 324

[Romalılar], mektubu taşıyanı yakalayıp Bizans'a (Khalkedon'a) getirdiler ve imparatorun oğluna teslim ettiler. İmparator, elçiden Sarbar hakkındaki gerçeği öğrenince onu hemen huzuruna getirtti. İmparator içeri girince Kardarigan'a yönelik mektubu ona verdi ve elçiye okuttu. Elçi gerçeği öğrenince hemen taraf değiştirdi ve imparatorun oğlu ile patrikle anlaşma yaptı. Khosrau'nun mektubunu sahtesini hazırlayarak, içine satrapların, beylerin, binbaşıların ve yüzbaşıların öldürülmesini ekledi ve Khosrau'nun mührünü ustalıkla üzerine basarak Kardarigan'ı ve diğer komutanları bir araya topladı. Mektubu onlara okuttuğunda "Kardarigan'a yönelik [Khosrau'nun] tavrı bu şekildedir" dedi. Komutanlar Khosrau'ya karşı öfkeyle doldular, onu reddettiler ve imparatorla barış antlaşması yaptılar. Ortak bir kararla Khalkedon'dan ayrılıp ülkelerine zarar vermeden dönmeye karar verdiler. Herakleios, Khosrau'ya şöyle yazdı: "Ben savaş peşinde değilim, barışa koşuyorum. Pers topraklarını kendi isteğimle yakmıyorum, buna senin tarafından zorlandım. Öyleyse hiç olmazsa şimdi silahlarımızı bırakalım ve barışı kucaklayalım; her şeyi kül etmeden ateşi söndürelim." Khosrau bunu kabul etmedi ve halkı arasında ona karşı korku büyüdü. Khosrau, soylularının tüm adamlarını ve mallarını, eşlerini topladı ve onları silahlandırıp Razathes'in ordusuyla birleşmeleri için gönderdi. Ktesifon'un on

beş mil uzağındaki Narban nehrinde durmalarını ve imparator nehri geçtiğinde köprüyü ve geçitleri kesmelerini emretti. İmparator, Ocak ayının yedisinde Dastagerd'den yola çıkıp üç gün boyunca ilerledi.
Sayfa 325
Narba nehrinin on iki mil uzağında, Perslerin iki yüz filinin de bulunduğu ordugâhının olduğu yere ulaştı. İmparator, Ermeni birliklerinden komutan Yeoryios'u gönderdi; o, nehre kadar ulaştı ve köprülerin yıkıldığını, geçit olmadığını görünce geri dönüp imparatora haber verdi. İmparator hareket edip Siazouron'a geldi ve tüm Şubat ayı boyunca şehirleri ve toprakları yakarak ilerledi. Mart ayında Varzan denilen bölgeye gelip orada yedi gün kaldı ve komutan Mezezios'u Kourson'a gönderdi. Sarbar'ın birliklerinden binbaşı Gundabousan, beş komutan ve iki soyluyla imparatorun yanına geldi. Gundabousan, imparatora şu hayati bilgileri verdi: "Khosrau, Dastagerd'den kaçıp Ktesifon ve Seleukeia'ya gittiğinde dizanteriye yakalandı. Sirim'den doğan oğlu Merdasan'ı taçlandırmak istedi; onu nehri geçirip yanında getirdi. Merdasan'ı, Sirim'i ve diğer eşi Saliar'ı, büyük oğlu Siroe'yi ve diğer kardeşlerini nehrin öteki tarafına geçirdi. Siroe, Merdasan'ın taçlandırılacağını öğrenince huzursuz oldu ve elçisini Gundabousan'a göndererek 'Nehrin ötesine gel, seninle görüşmem lazım' dedi." Gundabousan, Khosrau'nun karşıya geçmesinden korktu ve ona "Eğer istiyorsan, elçinle bana yaz" diye haber gönderdi. [Gundabousan] ona şöyle yazdı: "Bil ki, Pers yönetimi kötü adam Khosrau yüzünden mahvoldu; o Merdasan'ı taçlandırmak istiyor, bense senin ilk doğan olduğun için senin [hak sahibi olduğunu] konuşuyorum [...beni] kabul etsinler, maaşlarını artıracağım, Romalıların imparatoruyla (ve Türklerle) barış yapacağım ve iyi yaşayacağız.

Sayfa 326
Ordumla birlikte [seninle] görüşmek için çabalıyorum ki, seni imparatorun önüne çıkarayım ve seni diğerlerinden ayırarak onurlandırayım." [Gundabousan], Siroe'ye bunları bildirdiğini ve ordunun büyük bir kısmını kendi fikirleri doğrultusunda yanına çektiğini ve diğer pek çok soylu ve askeri de ikna ettiğini söyledi. Siroe'ye, Mart ayının 23'ünde Dicle köprüsünde kendisiyle buluşmamı, oraya gidip orduyu almamı ve babası Khosrau'ya karşı hareket etmemizi bildirdi. [Siroe'nin yanında] Sarbar'ın iki oğlu, İesdem'in oğlu ve soyluların diğer pek çok çocuğu, Aram'ın oğlu ve diğer seçkin kişiler vardı; eğer babası Khosrau'yu öldürmeyi başarırsak, hepsi imparatora boyun eğeceklerdi. [Gundabousan] imparatora, "Siroe, babası Khosrau'yu bir zamanlar

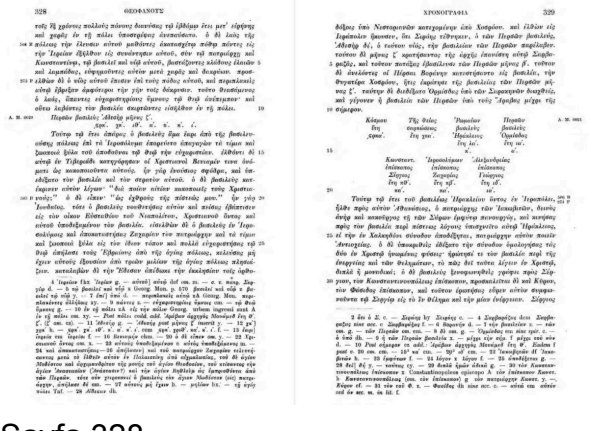
kurtardığı ve Khosrau yüzünden Romalıların topraklarında çok acı çektiği için Romalıların imparatoruna boyun eğmek istiyor; Khosrau'nun nankörlüğü yüzünden ona artık güvenmiyor" dedi. İmparator, Siroe'ye geri haber göndererek hapishanelerin açılmasını, tutuklu olan Romalıların serbest bırakılmasını, onlara silah verilmesini ve böylece Khosrau'ya karşı hareket edilmesini emretti. Siroe, imparatora itaat etti, [Khosrau'nun] sarayına girip babası Khosrau'yu yakaladı. Siroe kaçmak yerine onu zorla tutukladı, ayaklarına ve boynuna ağır demir prangalar takarak onu karanlık bir eve kapattı ve orada yeni bir yapı inşa ederek onu hapsetti.

Sayfa 327

[Khosrau'nun tutuklanması üzerine Siroe], "Boş yere topladığın o altını ye, uğruna pek çok kişiyi astığın ve dünyayı harabeye çevirdiğin o altını ye!" dedi. Daha sonra sadık satraplarını gönderdi; onlar [Khosrau'nun] oğlu Merdasan'ı, babasının taçlandırmak istediği çocuğu, babasının gözleri önünde katlettiler. Ardından babasının diğer tüm çocuklarını gözlerinin önünde öldürdüler. Beş gün boyunca bunları yaptıktan sonra Siroe, [Khosrau'nun] kötü ruhunu teslim etmesini emretti. O zaman Siroe, Herakleios'a müjdeli haberi yazarak, iğrenç Khosrau'nun öldürüldüğünü ve kendisinin barış yaptığını bildirdi. [Siroe], tüm Hristiyan esirleri ve Pers topraklarında tutulan bütün esirleri serbest bıraktı ve Kudüs'ten Sarbar tarafından alınan değerli ve yaşam veren kutsal haçları, Kudüs'ü ele geçirdiği zaman [verilen] patrik Zaharias ile birlikte [imparatora] geri gönderdi.

Pers Kralı Siroe, 1. yılı.

Persler ve Romalılar arasında barış sağlanınca, imparator kardeşi Theodoros'u, Pers kralı Siroe'nin mektupları ve adamlarıyla birlikte, Edesa (Urfa), Filistin ve diğer bölgelerdeki Romalı esirlerin Pers topraklarından barış içinde dönmeleri ve Pers topraklarından zarar görmeden geçmeleri için gönderdi. İmparator, Pers topraklarında yedi yıl savaştıktan sonra büyük bir zaferle Konstantinopolis'e döndü ve bu süreçte gizli bir öğretiyi tamamladı. Çünkü Tanrı altı günde tüm evreni yaratmış, yedinci günde ise dinlenmiştir; imparator da aynısını yapmıştır.

Sayfa 328

Altı yıl boyunca büyük sıkıntılar çektikten sonra, yedinci yılda barış ve sevinçle şehre döndü ve dinlendi. Şehir halkı onun geleceğini öğrenince büyük bir arzuyla, patrik ve Konstantinos ile birlikte onu karşılamak için İereia'ya çıktılar. İmparator ve oğlu, ellerinde zeytin dalları ve meşaleler taşıyarak onu sevinç ve gözyaşlarıyla övdüler. Oğlu yanına gelip ayaklarına kapandı ve birbirlerine sarılarak gözyaşlarıyla toprağı

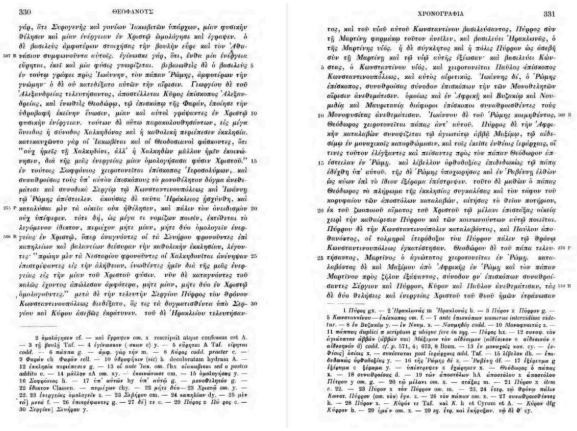
ıslattılar. Bunu gören halk, Tanrı'ya şükran ilahileri yükseltti ve böylece imparatoru alarak sevinç çığlıkları içinde şehre girdiler.
Pers Kralı Adeshir, 6 ay hüküm sürdü.
Bu yılda imparator, bahar gelir gelmez başkentten ayrılıp kutsal ve yaşam veren haçları Tanrı'ya şükran borcu olarak iade etmek üzere Kudüs'e gitti. Tiberias'a ulaştığında Hristiyanlar, Beniamin adında birini kendisine "kötü işler yapıyor" diye şikâyet ettiler. O çok kötü biriydi ve imparator ile ordusunu kabul etmemişti. İmparator ona, "Neden Hristiyanlara kötü davranıyorsun?" diye sordu. O ise, "Onlar inancımın düşmanlarıdır" dedi. İmparator onu azarladı ve ikna edip Neapolitli Hristiyan Eustathios'un evinde vaftiz ettirdi. İmparator Kudüs'e ulaştığında patrik Zaharias'ı ve kutsal haçları yerine iade etti, Tanrı'ya çok şükretti ve Yahudileri kutsal şehirden kovarak, kutsal şehrin üç mil yakınına yaklaşmalarını yasakladı. Edesa'ya ulaştığında ise Ortodoks kilisesini [buldu].
Sayfa 329
Nestoryanlar tarafından Khosrau'dan alınan yerlerde hüküm sürdü. İerapolis'e geldiğinde Pers kralı Siroe'nin öldüğünü ve oğlu Adeshir'in tahta geçtiğini duydu. 6 ay hüküm sürdükten sonra Sarbaraz ona karşı ayaklandı ve onu vurup Perslerin kralı oldu, ancak 3 ay sonra öldürüldü. Persler, Khosrau'nun kızı Boran'ı kraliçe yaptılar ve o, birkaç ay Pers topraklarını yönetti. Yerine Ormisdas geçti, o da Sarakenler (Araplar) tarafından kovuldu ve Perslerin krallığı bugüne kadar Arapların altına girdi.
Kronolojik Tablo

Dünya Yılı	Kutsal Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Perslerin Kralı
6121	621	Herakleios	Ormisdas
		20. yıl	1. yıl

Dini Makamlar Listesi

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
Sergios	Zaharias	Yeoryios
29. yıl	22. yıl	14. yıl

İmparator Herakleios İerapolis'teyken, Yakubi patriği Athanasios yanına geldi. Süryanilerin doğuştan gelen kurnazlığına sahip kötü bir adamdı. Khalkedon konsülünü kabul etmesi şartıyla, imparatoru Antakya patriği yapacağına dair ikna etmeye çalıştı. İmparator kabul etti ve Mesih'te birleşmiş iki doğa olduğu itirafını içeren konsülü onayladı. İmparator ona Mesih'teki enerji ve iradeler hakkında, bunların iki mi yoksa tek mi olduğunu sordu. İmparatorun sorusuyla şaşıran [Athanasios], Konstantinopolis piskoposu Sergios'a yazdı ve aynı zamanda Phasis piskoposu Kyros'u da çağırıp ona sordu; [onun da] Sergios ile aynı irade ve enerji konusunda hemfikir olduğunu gördü.

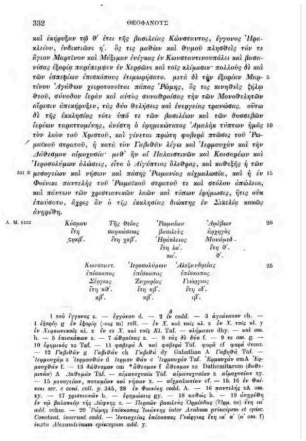
Sayfa 330

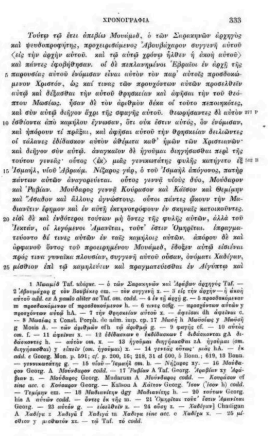
Süryani kökenli ve Yakubi ebeveynlerden olduğu için, Mesih'te tek bir doğal irade ve tek bir enerji olduğunu itiraf etti ve yazdı. İmparator her iki tarafla da uzlaşarak, Athanasios'un kendisiyle aynı fikirde olduğunu gördü. Çünkü biliyordu ki, nerede tek bir enerji bulunursa, orada tek bir doğa da bilinir. İmparator bunu Roma Papa'sı İoannes'e yazdığında, o da görüşlerini kabul etti. İskenderiyeli Yeoryios ölünce, Pharan piskoposu Kyros İskenderiye'ye gönderildi ve Theodore ile birleşerek o "hidro-vaftiz" birliğini, yani Mesih'te tek bir enerjiyi kaleme aldılar. Bunlar böyle devam edince, Khalkedon Konsili ve evrensel kilise büyük bir utanca düştü; çünkü Yakubiler ve Theodosius yanlıları, "Biz Khalkedon'a değil, Khalkedon bizim tek enerjiyle tek bir Mesih doğası itirafımıza katıldı" diyerek övünüyorlardı. O zaman Sophronios, Kudüs piskoposu seçildi ve piskoposları toplayarak monotelit doktrini aforoz etti ve bunu Konstantinopolisli Sergios ile Roma'daki İoannes'e gönderdi. Bunları duyan Herakleios utandı, ancak kendi yazdıklarını iptal etmek istemedi ve utançtan kurtulamadı. O zaman, büyük bir şey yaptıklarını sanarak, ne tek ne de iki enerji olduğunu savunan "Ekthesis" (Bildiri) adlı bir belge yayınladı. Bunu okuyan Severus yanlıları, kiliseyi "Daha önce Nestorius yanlısı olan Khalkedonlular, şimdi gerçeğe döndüler ve tek bir enerjiyle Mesih'in tek doğasında bizimle birleştiler. Şimdi ise, iyi olanı reddederek hem tek hem de iki enerji olmadığını söyleyip her ikisini de kaybettiler" diyerek aşağıladılar. Sergios'un ölümünden sonra, Sergios ve Kyros'un öğretilerini küfürle sürdüren Pyrrhos, Konstantinopolis tahtına geçti.

Sayfa 331

Herakleios öldüğünde ve oğlu Konstantinos imparator olduğunda, Pyrrhos ve Martina, Martina'nın oğlu Heraklonas'ı zehirlediler. Ancak Martina ve oğlu, inançsız oldukları için şehir ve soylular tarafından dışlandılar ve Konstantinos'un oğlu Konstans imparator oldu, Pavlos ise Konstantinopolis piskoposu seçildi, o da bir sapkındı. Roma piskoposu İoannes, piskoposlar konsili toplayarak Monotelit sapkınlığını aforoz etti; aynı şekilde Afrika, Bizakien ve Moritanya'daki piskoposlar da toplanıp Monofizitleri aforoz ettiler. İoannes'in Roma'da ölümü üzerine, Theodore Papa seçildi. Afrika'dan gelen aziz Maximus, manastır erdemleri ve oradaki inançlı piskoposlarla birlikte, Pyrrhos'u ikna edip Papa Theodore'a gönderdiler. Papa'ya sunduğu ortodoksluk belgesi kabul edildi; ancak sonradan Roma'yı terk edip Ravenna'ya gidince itirafını bir köpek gibi kustu. Bunu öğrenen Papa Theodore, kilise

meclisini topladı, Havari Petrus'un mezarına gitti ve Mesih'in hayat veren kanından mürekkebe damlatıp kendi eliyle Pyrrhos'un azil belgesini imzaladı. Pyrrhos Konstantinopolis'e dönünce, Pavlos öldü ve diğer sapkınlar Pyrrhos'u tekrar tahta oturttular. Roma'da ise Aziz Martinus piskopos seçildi. Afrika'dan gelen Maximus ve Papa Martinus, piskoposlar konsili toplayıp Sergios, Pyrrhos, Kyros ve Pavlos'u aforoz ettiler ve Tanrı olan Mesih'in iki iradesini ve enerjisini ilan ettiler.

Sayfa 332

[İmparator], Herakleios'un torunu İmparator Konstans, saltanatının 9. yılında bunu ilan etti. Aziz Martinus ve Maximus'un Konstantinopolis'e getirilip Cherson'a ve çeşitli bölgelere sürgün edilmelerine karar verdi. Martinus'un sürgününden sonra Agathon Roma Papa'sı seçildi; o, Tanrı'nın gayretiyle harekete geçerek bir konsil topladı ve Monotelit sapkınlığını aforoz edip iki irade ve enerjiyi ilan etti. O zaman, o dönemde imparatorlar ve dinsiz rahipler tarafından yönetilen kilise, **çölde yaşayan Amalek gibi Mesih'in halkına karşı ayaklandı.** Roma ordusunun Gabatha, Yermouk ve Dathes'deki kanlı savaşı gibi ilk korkunç düşüşü yaşandı; ardından Filistin, Kaisareia ve Kudüs'ün ele geçirilmesi, Mısır'ın mahvoluşu ve ardından iç kesimlerin, adaların ve tüm Roma topraklarının esareti, Fenike'de Roma ordusunun ve donanmasının tamamen yok oluşu ve tüm Hristiyan halkların ve yerlerin harabiyeti gerçekleşti ki bu durum, kiliseyi kovalayan [imparator] Sicilya'da kötü bir şekilde ölene dek durmadı.

Kronolojik Tablo

Dünya Yılı	Kutsal Enkarnasyon Yılı	Romalıların İmparatoru	Arapların Önderi
6122	622	Herakleios	Mouamed
		21. yıl	9. yıl

Dini Makamlar Listesi

Konstantinopolis Piskoposu	Kudüs Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
Sergios	Zaharias	Yeoryios
22. yıl	22. yıl	14. yıl

Sayfa 333

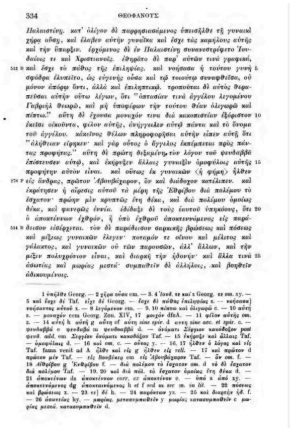
Bu yıl, Sarakenlerin lideri ve sahte peygamberi Mouamed öldü ve yerine akrabası Aboubachar'ı atadı. O dönemde onun ünü yayıldı ve herkes korktu. Aldanmış olan Yahudiler, onun liderliğini, kendilerinin beklediği Mesih'in gelişi zannettiler ve bazı ileri gelenleri ona gidip dinini kabul ettiler, böylece Tanrı'nın yolundan saptılar.

Türkçeye çeviren İbrahim Şimşeğin dipnotu:
Sebeos, 7. yüzyılda yaşamış ve Muhammed ile çağdaş bir figürdür.
Sebeos, kaleme aldığı kronikte, Muhammed'i İsmailoğulları arasında bir tüccar ve Tanrı'nın emriyle gelen bir vaiz olarak tanımlamaktadır.
Metne göre Muhammed, ataları İbrahim'in Tanrısı'na dönülmesini öğütlemiş ve onlara "Tanrı'nın atanız İbrahim'e verdiği toprağı ele geçirmeye gidin" emrini vermiştir.
Sebeos, Muhammed'in bu yönergelerini ve İsmailoğullarının kabileler halinde örgütlenerek Grek ordusuna saldırması, Şeria Nehri'ni geçmeleri ve nihayetinde Eriha'da kamp kurup Kudüs sakinlerini boyun eğmeye zorlamaları sürecini birbirini takip eden kesintisiz bir olay örgüsü olarak anlatmaktadır.
Bu anlatım biçimi, Sebeos'un kroniği perspektifinden bakıldığında, Kudüs'ün fethi sürecinin Muhammed'in yaşadığı ve İsmailoğullarını tek bir otorite altında birleştirdiği dönemle ilişkilendirildiğini göstermektedir.
Theophanes, Chronographia eserinde Muhammed'in ölümünü MS 622 yılına (Dünya Yılı 6122) yerleştirmektedir.
Bizanslı kronikçi, bu tarihi bir "ölüm kaydı" olarak belirtmekle birlikte, aynı zamanda bu yılı İslam'ın ve Arap fetihlerinin başlangıç noktası, yani "felaketin başlangıcı" olarak kodlamaktadır.
Yazarın anlatımında 622 yılı, Muhammed'in faaliyetlerinin sonu ile Arapların Bizans topraklarına yönelik başlattığı yıkım sürecinin (fetihlerin) kronolojik olarak birbirine bağlandığı bir "sabit nokta" işlevi görür.
Theophanes, tarihsel gerçeklikteki (632) ölüm tarihini dikkate almayarak, tüm bu süreci Hicret (622) ekseninde birleştirmeyi tercih etmiştir; bu durum, Bizans'ın Arap tehdidini kendi Hristiyan kronolojisi içinde "sahte peygamberin mirası" olarak tanımlama ve tarihlendirme çabasından kaynaklanmaktadır.
Yaşanan ile Yazılan Arasındaki Zaman Farkı: Theophanes, Muhammed'in ölümünden yaklaşık bir buçuk asır sonra yaşamıştır. Bu zaman dilimi, olayların birinci elden değil, uzun süreli bir sözlü veya yazılı gelenek üzerinden aktarıldığını göstermektedir.
622 Tarihinin Konumlandırılması: Theophanes, Muhammed'in ölümünü 622 yılına sabitleyerek, İslam tarihinin başlangıcı kabul edilen Hicret'i, tüm Arap yayılmacılığının hem başlangıç hem de bitiş noktası olarak tek bir potada eritmiştir.
Kronolojik Uyumsuzluğun Nedeni: Theophanes'in yaşadığı 8. yüzyıl sonu ile 9. yüzyıl başı, Bizans'ın Arap fetihlerini tarihsel bir süreçten ziyade, imparatorluğun ilahi bir cezası ve "sahte bir peygamberin" eseri olarak gördüğü bir dönemdir.
Sebeos 7. yüzyılda yaşamış bir tarihçi olup Muhammed ile çağdaştır. Sebeos'un kroniği, Muhammed'in yaşadığı dönemde İsmailoğullarını birleştirdiğini, onlara İbrahim'in Tanrısı'nı öğrettiğini ve fetih emrini bizzat kendisinin verdiğini aktarmaktadır; metin, Kudüs'ün fethini de kapsayan bu süreci Muhammed'in hayatta olduğu ve komuta ettiği bir dönemle ilişkilendirerek kurgular. Theophanes ise yaklaşık 758-817 yılları arasında yaşamış olup, Muhammed'in ölümünden yaklaşık 126 yıl sonra dünyaya gelmiştir.
Sebeos 7. yüzyılda yaşamış bir tarihçi olup Muhammed ile çağdaştır. Sebeos'un kroniği, Muhammed'in yaşadığı dönemde İsmailoğullarını birleştirdiğini, onlara İbrahim'in Tanrısı'nı öğrettiğini ve fetih emrini bizzat kendisinin verdiğini aktarmaktadır; metin, Kudüs'ün fethini de kapsayan bu süreci Muhammed'in hayatta olduğu ve komuta ettiği bir dönemle ilişkilendirerek kurgular.

Bunu yapanlar on kişiydi. Deve eti yediklerini görünce onun Mesih olmadığını anladılar ve şaşkınlık içinde ne yapacaklarını bilemediler; dinden dönmekten korkuyorlardı. [Araplar], onları biz Hristiyanların ahlak dışı olan öğretileriyle eğitiyorlardı. Onun soyundan bahsetmek gerekirse; o, İsmail, yani İbrahim'in soyundan geliyordu. **Nifaros, İsmail'in tüm soyların babası olduğunu belirtir. O, Moudar ve Rabian adında iki oğul dünyaya getirdi. Moudar ise Kouras, Kais, Themim ve Asad adında oğullar dünyaya getirdi ve bunlar Medya çölünde çadırlarda yaşayan hayvan yetiştiricileriydi.**

Türkçeye çeviren İbrahim Şimşeğin dipnotu:
Bizanslı kronikçi Theophanes'in Arap kabileleri arasında andığı "Kouras" (قريش - Kureyş) ismi ile Mesudi'nin sayfasında geçen kabile isimleri aynı etnik gruba işaret etmektedir. Bu bağlamda, Theophanes'in metinlerinde geçen "Kouras" ifadesinin, Mesudi'yi çeviren bazı kaynaklarda yanlış bir okumayla veya hatalı bir yorumla "Kürt" olarak tercüme edilmesi/kürtleştirilmesi, tarihsel kabile şecereleriyle uyuşmayan bir çarpıtmadır.
Sebeos, 7. yüzyılda yaşamış bir tarihçi olup Muhammed ile çağdaştır. Sebeos'un kroniği, Muhammed'in yaşadığı dönemde İsmailoğullarını birleştirdiğini, onlara İbrahim'in Tanrısı'nı öğrettiğini ve fetih emrini bizzat kendisinin verdiğini aktarmaktadır; metin, Kudüs'ün fethini de kapsayan bu süreci Muhammed'in hayatta olduğu ve komuta ettiği bir dönemle ilişkilendirerek kurgular. Theophanes ise yaklaşık 758-817 yılları arasında yaşamış olup, Muhammed'in ölümünden yaklaşık 126 yıl sonra dünyaya gelmiştir.

Bunların arasında Yektan'ın soyundan gelen, Amanit yani Omiritaliler denilen başka gruplar da vardı. Bazıları deve yetiştiriciliği yapardı. **Fakir olan Mouamed'in, Filistindeki Hadigan adında zengin bir kadın akrabasının yanına gidip Mısır'da kervancılık ve tüccarlık yapması uygun görüldü.**

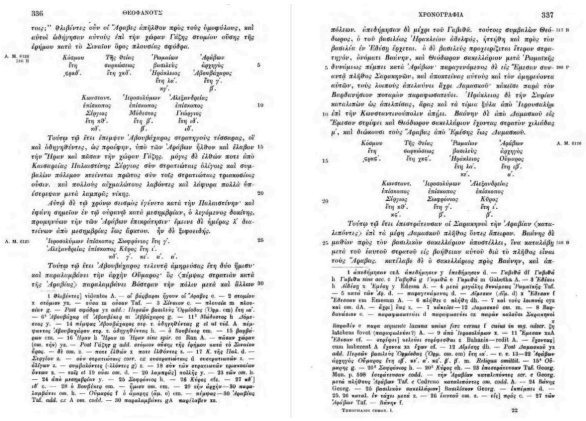
334

Yavaş yavaş kendini açarak dul olan kadının yanına girdi ve onu eş olarak aldı ve onun develerine ve varlığına sahip oldu. Filistin'e geldiğinde Yahudiler ve Hristiyanlarla birlikte yaşıyordu. Onlardan birinden yazı öğrendi ve epilepsi hastalığına yakalandı ve karısı durumundan dolayı çok üzüldü, çünkü soylu biriydi ve böyle biriyle evlenmişti, sadece yoksul değil, aynı zamanda epilepsi hastasıydı. O (kocası), onu şöyle tedavi etmeye karar verdi: "Gabriel adında bir melekten bir vizyon gördüğünü ve onun (meleğin) ilahi küçümsemesine ve düşüşüne katlanamadığını" (söyledi). O (kadın), orada yaşayan, sürgün edilmiş, günahkarlığı nedeniyle bir keşişe, kendi arkadaşına sahip olan, ona her şeyi ve meleğin adını anlattı. O da (keşiş) onu bilgilendirmek isteyerek ona dedi ki: "Gerçeği söyledi ve bu melek, tüm peygamberleri gönderen kişi tarafından gönderildi." O (kadın), yalancı peygamberin sözüne ilk inanan kişiydi ve onun (yalancı peygamberin) peygamber olduğuna dair diğer kadın hemcinslerine vaaz verdi. Ve böylece kadınlar vasıtasıyla erkeklere ulaştı, önce, geride halef olarak bıraktığı Ebu Bekir'e. Ve bu sapkınlık, savaş yoluyla o bölgelere (Etrib bölgesine) ulaştı; önce on yıl gizlice ve sonra on yıl boyunca savaşla ve dokuz yıl açıkça. Kendisine itaat edenlere, düşmanı öldürenin veya düşman tarafından öldürülenin cennete gireceğini öğretti. Fiziksel yeme içmeyi ve kadınlarla cinsel ilişkiyi, şarap, bal ve süt nehirleri olarak adlandırdı ve kadınların varlığıyla değil, başkalarıyla olduğunu ve cinsel birleşmenin çok yönlü olduğunu ve sürekli bir zevk olduğunu ve diğer sefahat ve aptallıklarla dolu olduğunu söyledi; birbirlerine merhamet etmelerini ve yardım etmelerini istedi.

335

Aynı yıl, dördüncü indiksiyon, Kasım ayının altıncı günü, Herakleios'un doğusunda, o gün ve aynı gün Herakleios doğdu, küçük Herakleios ve Konstantin'in oğlu, büyük Herakleios'un oğlu ve Patrik Sergios tarafından üçüncü indiksiyonun Kasım ayının üçüncü günü Vlakhernai'de vaftiz edildi.

Arapların lideri Ebubekir, 2 yıl. Yeruşalim Piskoposu Modestos, 2 yıl. Sarakin (Araplar), 22 yıl, 1 yıl, 10 yıl, 13 yıl.
Bu yılda Persler birbirlerine karşı ayaklandılar ve savaştılar. Aynı dönemde Hintlilerin kralı, Herakleios'a Pers zaferi için hediyeler gönderdi; değerli taşlar, inciler ve kıymetli taşlar. En sonunda, Hristiyanları savaşmak için dört emir (emir) hazırlayan ve Arapların soyundan gelen, Moukhe adında bir yere gelen bir adam vardı. Teodor adında bir vekil (vikar) vardı, kurban günlerinde Araplara saldırmak istiyorlardı. Ancak vekil, Moukhe adında bir kızın yanındaki bir ücretli askerden bunu öğrendi, çölü gözlemleyen askerleri topladı ve Sarakin'den (Araplardan) günü ve saati öğrendi ve tam olarak emin olduktan sonra, Muthous adında bir yerde, üç emiri ve halkın çoğunluğunu öldürmek için onlara saldırdı. Halid adında bir emir kaçtı, Tanrı'nın savaşı olduğunu söylüyorlar. Arapların yakınındaki bazıları, krallardan yiyecek (foga) alıyorlardı, çölün ağızlarını korumak için. Aynı zamanda bir hadım, askerlere yiyecek vermek için geldi ve Araplar adet olduğu üzere yiyeceklerini almak için geldiklerinde, hadım onları kovdu ve dedi ki:

336
"Efendi askerlere yiyecek vermekte zorlanıyor, onlara ne kadar daha köpeklerinize sıkışan Araplar, kendi soylarından olanlara gittiler ve onlar da kendilerine, Sina yakınlarında, çölün ağzında bulunan çok zengin bir araziye rehberlik ettiler."

Dünyanın Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Arapların Lideri
-	-	Herakleios	Ebubekir
-	-	-	3 yıl
-	-	-	2 yıl

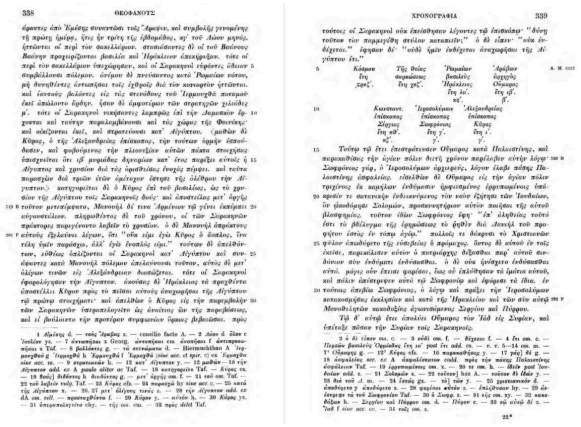
Yeruşalim Piskoposu Sergios: 29 yıl (veya 24 yıl)
İskenderiye Piskoposu Modestos: 2 yıl
Georgios: 14 yıl
Bu yılda Ebubekir dört general gönderdi ve daha önce söylediğim gibi, Araplar tarafından yönlendirilerek geldiler ve İran'ı ve Gazze'nin tüm topraklarını ele geçirdiler. Kayseri Filistin'den çok az sayıda askerle zorlukla gelen Piskopos

Sergios, savaşa girdi; yanındaki üç yüz askerle ilk düşen o oldu, ancak birçok esir ve ganimet alarak parlak bir zaferle geri döndüler. Aynı dönemde Filistin'de bir deprem meydana geldi ve öğleden sonra gökyüzünde, Arapların egemenliğini haber veren "dokitis" denilen bir işaret belirdi; güneyden kuzeye uzanan ve kılıç şeklinde olan bu işaret günlerce kaldı. **Yeruşalim Piskoposu Sofronios 3 yıl.** İskenderiye Piskoposu Kyros 10 yıl. (Sayısal değerler: 24, 3, 25, 1, 1)
Bu yılda Ebubekir iki buçuk yıl emirlik yaptıktan sonra vefat etti ve Ömer yönetimi devraldı; o, Arabistan'a karşı bir ordu göndererek Bostra şehrini ve diğerlerini ele geçirdi.
337
Gabitha'ya kadar gittiler. İmparator Herakleios'un kardeşi Teodor onlara karşı savaşa girdi, yenildi ve imparatorun yanına, Edessa'ya geldi. İmparator, Vahnes adında başka bir generali, Teodor'u ve bir grup Romalı askerle birlikte Araplara karşı gönderdi. Emesa'ya vardıklarında, Sarakinlerin (Arapların) kalabalığıyla karşılaştılar, onları ve emirlerini öldürdüler, geri kalanları Şam'a kadar kovaladılar. Orada, Vardanion nehrinin yanında pusu kurdular. Herakleios, Suriye'yi umutsuz bir vaka olarak terk etti, kutsal emanetleri aldı ve Yeruşalim'den Konstantinopolis'e doğru yola çıktı. Vahnes, Şam'dan Emesa'ya geri döndü ve binlerce askerden oluşan ordusuyla Arapları Emesa'dan Şam'a kadar kovaladı.

Dünyanın Yılı	Enkarnasyon Yılı	Romalıların Kralı	Arapların Lideri
-	-	Herakleios	Ömer
-	-	-	31 yıl
-	-	-	12 yıl
-	-	-	1 yıl

Yeruşalim Piskoposu Sofronios: 29 yıl
İskenderiye Piskoposu Kyros: 3 yıl
İskenderiye Piskoposu Kyros: 10 yıl
Bu yılda Sarakinler (Araplar), Şam tarafına doğru, sayıları belirsiz bir kalabalıkla, Arabistan'ı terk ederek saldırıya geçtiler. Vahnes, kraliyet temsilcisini (sakellarios) öğrendikten sonra, Arapların kalabalığı karşısında büyük bir orduyla kendisine yardım etmesi için onu gönderdi.
Türkçeye çeviren İbrahim Şimşeğin dipnotu:
Muhammed'in faaliyetlerinin geçtiği Filistin coğrafyası, yazar tarafından yine Arabistan'ın bir parçası veya ta kendisi olarak kabul edilmektedir.
Yazar, Muhammed'in peygamberlik faaliyetlerini Filistin merkezli anlatırken, bu bölgeyi genel "Arabistan" coğrafi tanımının içinde kurgulamaktadır.
"Arabistan'ı terk ederek" ifadesi, oradaki askeri hareketliliğin, Muhammed'in öğretisinin yayıldığı Filistin (Arabistan) bölgesinden dışarıya, Şam tarafına doğru genişlediğini ifade eden bir eylemdir.
Yani metne sadık kaldığımızda, yazar için "Filistin" ve "Arabistan" birbirini dışlayan iki ayrı yer değil, Muhammed'in merkez üssünü oluşturan aynı coğrafi bütündür.
Sebeos ve Muhammed İlişkisi
Çağdaşlık: Sebeos (7. yüzyıl Ermeni tarihçisi), Muhammed'in yaşadığı dönemle aynı zaman diliminde bulunan bir kronik yazarıdır.

Sebeos'un Metni: "O zamanlarda, İsmailoğullarından biri, Muhammed adında bir tüccar, onlara Tanrı'nın emriyle bir yol gösterici gibi göründü. Onlara İbrahim'in Tanrısı'nı, yani tek Tanrı'yı öğretti. Zira o, kutsal yazıları çok iyi biliyordu ve bu yüzden onlara İbrahim'in yolunu tanıttı.".
Eklenen Şerh: Muhammed'in "kutsal yazıları çok iyi bildiği" ve "yol gösterici" olarak tarif edildiği bu anlatıya, kendisinin Yahudi bir haham olduğu anlaşılmaktadır.

Sayfa 338
Vahnes'e ulaştı ve Emesa'dan (Humus) ayrılıp Araplarla karşılaştılar; ilk gün, yani üçüncü haftanın yirmi üçüncü günü bir çarpışma yaşandı ve sakellarios tarafı yenildi. Askerler isyan edip Vahnes'i kral ilan ettiler ve Herakleios'u reddettiler. O zaman sakellarios'un yanındakiler geri çekildiler. Araplar, savaşma fırsatı bulunca, Romalıların üzerine esen güney rüzgarıyla beraber, toz bulutundan dolayı düşmanlarına karşı koyamadılar ve yenildiler; kendilerini Yermük nehrinin dar geçitlerine atarak orada tamamen yok oldular. **Her iki taraftan kırk bin asker ölmüştü. Ardından Araplar görkemli bir şekilde galip gelerek Şam'ı ele geçirdiler ve oradan hareketle Fenike topraklarını alıp oraya yerleştiler ve Mısır'a karşı ordu sevk ettiler.**
İskenderiye piskoposu Kyrus, onların saldırısını öğrenince, korkuyla onların açgözlülüğünü durdurmak için her şeyi ayarladı ve onlara her yıl on iki myriad (yüz yirmi bin) dinar vereceğini, ayrıca Mısır'ın daha önce ödenmemiş borçları için altın göndereceğini ve bu şekilde üç yıl boyunca Mısır'ın yıkımını önleyeceğini vaat etti. Kyrus, imparator tarafından, Mısır'ın altınını Sarakinlere verdiği gerekçesiyle suçlandı ve öfkeyle imparatorun huzuruna çağrıldı. İmparator, Manuel adında bir Ermeniyi "augustalios" (yüksek rütbeli yönetici) olarak gönderdi. Süre dolduğunda, Sarakinlerin tahsildarları altını almaya geldiler; Manuel ise eli boş bir şekilde onları kovarak şöyle dedi: "Ben, size haraç ödeyecek silahsız Kyrus değilim; ben silahlı biriyim." Onlar gittikten hemen sonra Sarakinler Mısır üzerine silahlanıp Manuel'e karşı savaş başlattılar ve onu kovdular; o ise çok az sayıda adamla İskenderiye'ye kaçtı. Ardından Sarakinler Mısır'ı vergiye bağladılar. Olanları duyan Herakleios, Kyrus'u onları Mısır'dan ayrılmaya ikna etmesi için gönderdi. Kyrus, Sarakinlerin karargahına gittiğinde, antlaşmanın ihlali konusunda masum olduğunu iddia ederek yeminlerle savundu.
Sayfa 339
Bunlara karşı Sarakinler piskoposa inanmayarak şöyle dediler: "Bu devasa sütunu yiyebilir misin?" O ise "Mümkün değil" dedi. Onlar da "O halde Mısır'dan ayrılmamız da mümkün değil" dediler.

Kategori	Değer
Dünya Yılı	6127
İsa'nın Enkarnasyonu	627
Romalıların Kralı	Herakleios (31. yıl)
Arapların Şefi	Ömer (12. yıl)

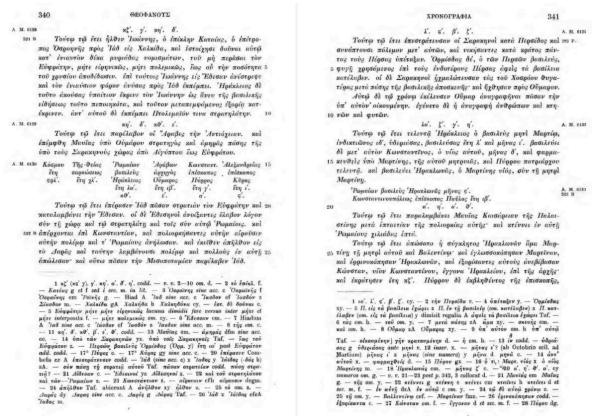
Piskoposluk Makamları ve Görev Süreleri

Piskoposluk Makamı	İsim	Görev Süresi
Konstantin	Sergios	29. yıl
Yeruşalim	Sofronios	3. yıl
İskenderiye	Kyros	10. yıl

Bu yıl Ömer, Filistin'e karşı ordu sevk etti ve kutsal şehri kuşatıp iki yıl boyunca süren bir kuşatmanın ardından onu anlaşma yoluyla ele geçirdi. Zira Yeruşalim başpiskoposu Sofronios, tüm Filistin'in güvenliği için bir söz (anlaşma) aldı. Ömer, kutsal şehre girdiğinde, kıllı bir giysi (keçe) giymişti ve iğrenç bir satanist gibi görünerek, Süleyman'ın inşa ettiği Yahudilerin tapınağını, kendi küfürlerini uygulamak için bir ibadet yeri yapmak üzere aradı. Yeruşalim piskoposu Sofronios onu görünce şöyle dedi: "Bu, Daniel peygamber tarafından önceden bildirilen, kutsal yerde duran o iğrenç yıkımdır." İman savunucusu (Sofronios) gözyaşlarıyla ağlıyordu. Orada bulunanlara, onlardan (Ömer'den) aldığı bir giysiyi giymesi için patriğe yalvarıyordu; o ise gönülsüzce giydi ve giysileri kirleninceye kadar onu taşıdı; sonra onu tekrar Sofronios'a geri verdi ve kendi giysilerini giydi. O yıl Sofronios, Yeruşalim'i düzenleyerek öldü ve Herakleios ile onunla birlikte olanların, Sergios ve Pyrrhos'un Monotelitizm sapkınlığına karşı mücadele etti.

Türkçeye çeviren İbrahim Şimşeğin dipnotu:
İlk Adım ve Muhammed'in Rolü: Muhammed, İsmailoğulları arasında Tanrı'nın emriyle bir yol gösterici olarak ortaya çıkmış ve onlara tek Tanrı inancını, İbrahim'in yolunu öğretmiştir. Muhammed döneminde başlatılan hareketle Filistin topraklarına yönelik ilk yönelimler gerçekleşmiştir.
Ebubekir Dönemi Taarruzu: Muhammed'in ardından Ebubekir, dört general göndererek Sarakinlerin (Arapların) bölgedeki askeri ilerleyişini yönetmiş; bu ordular Gazze'nin tüm topraklarını ve İran'ı ele geçirmiştir.
Ömer Dönemi Taarruzu ve Yeruşalim'in Fethi: Ömer, Ebubekir döneminde başlayan askeri sürecin bir devamı olarak, kendi ordularıyla Filistin üzerine taarruz etmiş ve kutsal şehri (Yeruşalim) iki yıl süren bir kuşatmanın ardından teslim almıştır.
Ömer, bu fetih sürecinde doğrudan Roma otoritesini (Piskopos Sofronios ile yapılan anlaşma üzerinden) muhatap almıştır.
Anlatılan süreçte herhangi bir Sarakin (Arap) ordusunun diğer Sarakin ordusuyla savaştığına dair bir bilgi bulunmamaktadır; aksine, bu süreç bölgedeki Sarakin hakimiyetinin aşamalı bir genişlemesi ve nihayete ermesi olarak kurgulanmıştır.

Aynı yıl Ömer, İad'ı Suriye'ye gönderdi ve tüm Suriye'yi Sarakinlere tabi kıldı.

Sayfa 340

Bu yılda, lakabı Katai olan İoannes, Osrhoene valisi olarak Chalkis'e (Kinnasrin) gönderildi ve ona her yıl Fırat'ı ne barışçıl ne de savaşçı bir yolla geçmemesi, aksi takdirde altın miktarını ödemesi şartıyla on miriad (yüz bin) nomisma vermesi kararlaştırıldı. İoannes, yıllık vergiyi ödedikten sonra Edessa'ya (Urfa) döndü ve İad'a gönderdi. Herakleios bunu duyduğunda, İoannes'in imparatorluk bilgisi olmadan bunu yapmasını suçlu buldu ve onu çağırarak yargıladı. Onun yerine Ptolemaios adında bir komutan gönderdi.

Bu yılda Araplar Antakya'yı ele geçirdiler ve Manias, Ömer tarafından tüm Sarazen topraklarının komutanı ve emiri olarak Mısır'dan Fırat'a kadar gönderildi.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Piskopos	Piskopos
6130	Herakleios (30 yıl)	Ömer (12 yıl)	Pyrrhos (3 yıl)	Kyros (10 yıl)

Bu yılda İad, tüm ordusuyla Fırat'ı geçti ve Edessa'yı ele geçirdi. Edessalılar kapıları açarak hem bölge hem de komutan ve yanındaki Romalılarla anlaşma yaptılar. Konstantin'e gittiler, burayı kuşatarak savaşla ele geçirdiler ve Romalıları yok ettiler. Oradan Dara'ya gittiler, orayı da savaşla aldılar ve orada birçok kişiyi kaybettiler; böylece İad tüm Mezopotamya'yı ele geçirdi.

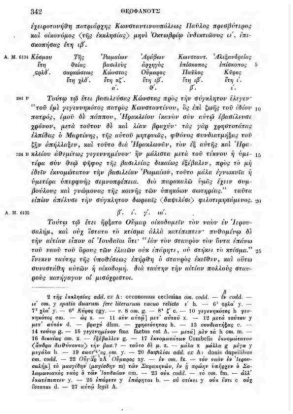
Sayfa 341

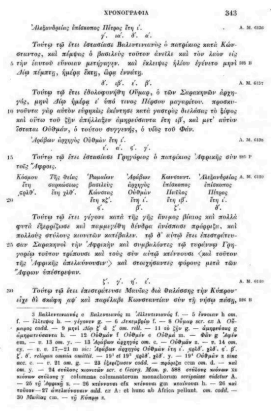
Bu yılda Sarazenler Pers ülkesine karşı savaşa giriştiler ve onlarla savaşarak Persleri tamamen mağlup ettiler. Pers kralı Hormisdas, kaçarak Perslerin iç kısımlarına sığındı ve sarayını terk etti; Sarazenler ise Hüsrev'in kızını tüm kraliyet eşyalarıyla birlikte esir aldılar ve Oumar'a (Ömer) götürdüler.

Aynı zamanda Ömer, kendi yönetimi altındaki tüm dünyayı kaydettirdi. İnsanların ve hayvanların sayımı yapıldı.

Bu yılda İmparator Herakleios, Mart ayında, 14. indiktio döneminde, 30 yıl 10 ay hüküm sürdükten sonra hidrops (ödem) hastalığından öldü. Ondan sonra yerine oğlu Konstantin, 4 ay hüküm sürdü ve annesi Martina ile Pyrrhos patriği tarafından zehirlendi. Ardından Martina'nın oğlu Heraklonas, annesi Martina ile birlikte hüküm sürdü.

Roma İmparatoru Heraklonas 6 ay, Konstantinopolis Piskoposu Pavlos ise 12 yıl hüküm sürdü.
Bu yılda Manias, Filistin'deki Kaisareia'yı (Kayseri) kuşatma altına aldı, kuşatmanın ardından şehri ele geçirdi ve orada yedi bin Romalıyı kılıçtan geçirdi.
Bu yılda senato, Heraklonas'ı annesi Martina ve Valentinus ile birlikte görevden aldı; Martina'nın dilini kestiler, Heraklonas'ı sürgüne gönderdiler ve Konstantin'in oğlu, Herakleios'un torunu Konstans'ı tahta çıkardılar, o da yıllarca hüküm sürdü. Pyrrhos ise piskoposluktan atıldı.

Sayfa 342
Konstantinopolis patriği Pavlos, rahip ve (kilisenin) oikonomosu olarak atandı, 12 yıl piskoposluk yaptı.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Piskopos	İskenderiye Piskoposu
6134	Konstas (27 yıl)	Ömer (12 yıl)	Pavlos (12 yıl)	Kyros (10 yıl)

Bu yılda İmparator Konstas senatoya şöyle dedi: "Babam Konstantin'in babası ve benim dedem Herakleios, çok uzun süre hüküm sürdü; ondan sonra ise çok kısa bir süre hüküm sürdü. Zira Martina, kendi üvey annesi, kıskançlığıyla onun yaşamını sonlandırdı ve bunu Heraklonas aracılığıyla yaptı; o ise ondan ve Martina'dan gayrimeşru bir şekilde doğdu. Tanrı'nın izniyle imparatorluk kararı, Roma imparatorluğunu bu tür isimlerin kirletmesini görmemek için onu adil bir şekilde dışarı attı; bunu sizin üstün saygınlığınız da çok iyi bilir. Bu nedenle sizden, tebaanın ortak kurtuluşu için danışmanlar ve rehberler olmanızı rica ediyorum." Bunu söyledikten sonra senatoya cömertçe ikramlarda bulunarak onları gönderdi.
Bu yılda Ömer, Kudüs'te bir tapınak inşa etmeye başladı, ancak yapı ayakta duramadı ve yıkıldı. Sebebini sorduklarında Yahudiler, "Zeytin Dağı'ndaki kilisenin üzerindeki haçı kaldırmadığınız sürece yapı ayakta durmaz" dediler. Bu mesele nedeniyle haç oradan kaldırıldı ve böylece yapıları tamamlandı. Bu nedenle Mesih düşmanları birçok haçı yıktı.
Sayfa 343
İskenderiye piskoposu Petros 10 yıl.

Bu yılda patrik Valentinianus, Konstas'a karşı isyan etti ve imparator onu göndererek öldürttü, halkı kendi tarafına çekti. Diyo ayında (Aralık) 6. gün, 9. saatte güneş tutulması oldu.

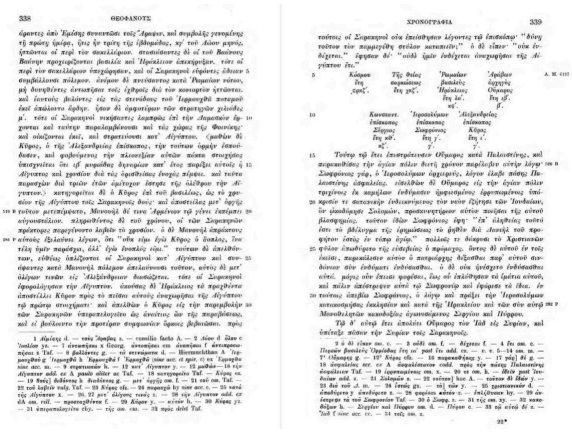
Bu yılda, Sarazenlerin lideri Ömer, Diyo ayında bir gün bir Pers büyücüsü tarafından öldürüldü. Tapınmaya giden bu kişi, karnına bir kılıç sapladı ve böylece 12 yıl hüküm süren Ömer öldü; onun yerine akrabası, Fan'ın oğlu Osman geçti. Arap lideri Osman 12 yıl hüküm sürdü.

Bu yılda, Afrikalı patrik Gregorius, Afrikalılarla birlikte isyan etti.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Piskopos	İskenderiye Piskoposu
6139	Konstas (27 yıl)	Osman (12 yıl)	Pavlos (12 yıl)	Petros (10 yıl)

Bu yılda şiddetli bir fırtına koptu, birçok bitkiyi kökünden söktü, çok büyük ağaçları yerinden çıkardı ve birçok sütunu yıktı. Aynı yıl Sarazenler Afrika'ya saldırdı, tiran Gregorius ile savaştılar, onu öldürdüler (ve onu Afrika'dan kovdular) ve Afrikalılarla vergi üzerine anlaştılar.

Bu yılda Manias deniz yoluyla Kıbrıs'a saldırdı; 100 gemisi vardı ve tüm adayla birlikte Konstans'ı ele geçirdi.

Sayfa 338

Emesa'dan (Humus) ayrılarak Araplarla karşılaştılar; haftanın üçüncü günü, Löos ayının 23'ünde gerçekleşen çarpışmada, sakellarios (hazine sorumlusu) tarafında bozguna uğradılar. Baanes isyan ederek imparatorluk makamını sahiplendi ve Herakleios'u reddetti. O zaman sakellarios'un yanındakiler geri çekildi ve Araplar, hiçbir engel görmeyerek savaşa devam ettiler. Romalılara karşı esen güney rüzgarı yüzünden tozdan dolayı düşmanlarına karşı koyamadılar ve yenildiler. Yermakhtos nehrinin dar geçitlerine sığındılar; her iki tarafın askerlerinin sayısı 40 bindi. O zaman Araplar parlak bir zafer kazanarak Şam'a geldiler, orayı ve Fenike topraklarını ele geçirdiler. İskenderiye Piskoposu Kyros, onların saldırısını öğrenince acele etti ve açgözlülüklerinden korkarak, Mısır'ın yıkımdan kurtulması için her yıl on bin dinar ödeyeceğine ve belirlenen altınları göndereceğine dair onlarla anlaşma yaptı. Ancak

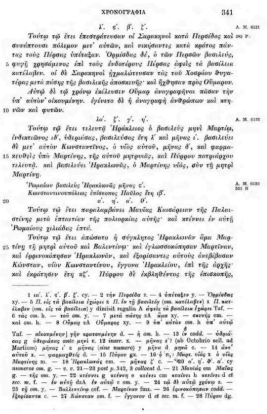
Kyros, Mısır'ın altınını Sarazenlere verdiği için imparatora şikayet edildi ve öfkeyle Manouel adında Ermeni asıllı bir augustus gönderdi. Süre dolduğunda, Sarazenler altınları almaya geldiler. Manouel, "Ben silahsız Kyros değilim ki size haraç vereyim, ben silahlıyım" diyerek onları kovdu. Onlar gidince, Sarazenler hemen Mısır'a karşı silahlandılar ve Manouel ile savaşarak onu kovdular, o ise birkaç kişiyle İskenderiye'ye kaçtı. Herakleios olanları duyunca, onları Mısır'dan ayrılmaya ikna etmesi için Kyros'u gönderdi; Kyros, Sarazen karargahına giderek ihlalden sorumlu olmadığını savundu ve önceki anlaşmayı yeminlerle teyit etmek istedi.
Sayfa 339
Sarazenler piskoposa, "Bu devasa sütunu yiyebilir misin?" diyerek inanmadılar; o ise "Bu mümkün değil" dedi. Onlar ise "Mısır'dan ayrılmamız da mümkün değil" dediler.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri
6127	Herakleios (31 yıl)	Ömer (12 yıl)

Konstantinopolis Piskoposu	Yeruşalim Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
Sergios (29 yıl)	Sophronios (3 yıl)	Kyros (10 yıl)

Bu yılda Ömer, Filistin'e saldırdı; kutsal şehri iki yıl kuşattıktan sonra anlaşma ile teslim aldı. Yeruşalim Başpiskoposu Sophronios, Filistin'in güvenliği için söz almıştı. Ömer, kutsal şehre keçi kılından yapılmış, pis ve yıpranmış kıyafetlerle girdi. Şeytani bir niyetle Süleyman tarafından inşa edilen Yahudi tapınağını aradı, orayı kendi küfürleri için bir ibadethane yapmayı amaçladı. Bunu gören Sophronios, "Gerçekten de, Daniel peygamberin kutsal yerde duracağını söylediği yıkım budur" dedi. Hristiyan halkı gözyaşları içindeydi, dindarlığın savunucusu olan patrik ise, oradaki Ömer'e kendisinden bir örtü alıp giymesini rica etti; ancak Ömer giymeyi reddetti, ancak sonunda giysileri yıkanana kadar giymeye ikna oldu, sonra kendi kıyafetlerini geri aldı. O sıralarda Sophronios, Yeruşalim'de kiliseyi düzene soktu, Herakleios ve yanındakilerin Monotelit sapkınlığına karşı Sergios ve Pyrrhos ile mücadele etti. Aynı yılda Ömer, İad'ı Suriye'ye gönderdi ve tüm Suriye'yi Sarazenlere boyun eğdirdi.

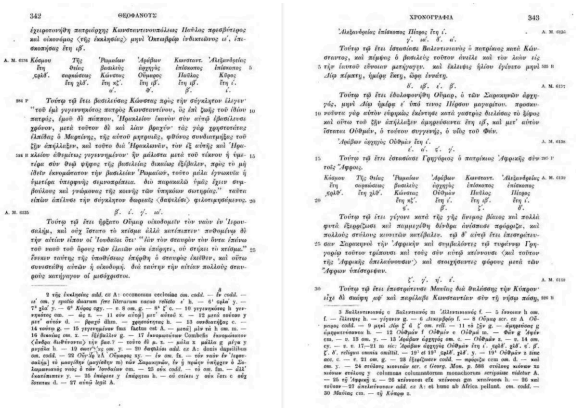

Sayfa 340
Bu yılda, lakabı Katai olan İoannes, Osrhoene valisi olarak Chalkis'e gönderildi ve ona her yıl Fırat'ı ne barışçıl ne de savaşçı bir yolla geçmemesi, aksi takdirde altın miktarını ödemesi şartıyla on miriad nomisma vermesi kararlaştırıldı. İoannes, yıllık vergiyi ödedikten sonra Edessa'ya döndü ve İad'a gönderdi. Herakleios bunu duyduğunda, İoannes'in imparatorluk bilgisi olmadan bunu yapmasını suçlu buldu ve onu çağırarak yargıladı. Onun yerine Ptolemaios adında bir komutan gönderdi.
Bu yılda Araplar Antakya'yı ele geçirdiler ve Manias, Ömer tarafından tüm Sarazen topraklarının komutanı ve emiri olarak Mısır'dan Fırat'a kadar gönderildi.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Piskopos	Piskopos
6130	Herakleios (30 yıl)	Ömer (12 yıl)	Pyrrhos (3 yıl)	Kyros (10 yıl)

Bu yılda İad, tüm ordusuyla Fırat'ı geçti ve Edessa'yı ele geçirdi. Edessalılar kapıları açarak hem bölge hem de komutan ve yanındaki Romalılarla anlaşma yaptılar. Konstantin'e gittiler, burayı kuşatarak savaşla ele geçirdiler ve Romalıları yok ettiler. Oradan Dara'ya gittiler, orayı da savaşla aldılar ve orada birçok kişiyi kaybettiler; böylece İad tüm Mezopotamya'yı ele geçirdi.
Sayfa 341
Bu yılda Sarazenler Pers ülkesine karşı savaşa giriştiler ve onlarla savaşarak Persleri tamamen mağlup ettiler. Pers kralı Hormisdas, kaçarak Perslerin iç kısımlarına sığındı ve sarayını terk etti; Sarazenler ise Hüsrev'in kızını tüm kraliyet eşyalarıyla birlikte esir aldılar ve Oumar'a götürdüler.
Aynı zamanda Ömer, kendi yönetimi altındaki tüm dünyayı kaydettirdi. İnsanların ve hayvanların sayımı yapıldı.
Bu yılda İmparator Herakleios, Mart ayında, 14. indiktio döneminde, 30 yıl 10 ay hüküm sürdükten sonra hidrops hastalığından öldü. Ondan sonra yerine oğlu Konstantin, 4 ay hüküm sürdü ve annesi Martina ile Pyrrhos patriği tarafından zehirlendi. Ardından Martina'nın oğlu Heraklonas, annesi Martina ile birlikte hüküm sürdü.
Roma İmparatoru Heraklonas 6 ay, Konstantinopolis Piskoposu Pavlos ise 12 yıl hüküm sürdü.
Bu yılda Manias, Filistin'deki Kaisareia'yı kuşatma altına aldı, kuşatmanın ardından şehri ele geçirdi ve orada yedi bin Romalıyı kılıçtan geçirdi.
Bu yılda senato, Heraklonas'ı annesi Martina ve Valentinus ile birlikte görevden aldı; Martina'nın dilini kestiler, Heraklonas'ı sürgüne gönderdiler ve Konstantin'in oğlu, Herakleios'un torunu Konstans'ı tahta çıkardılar, o da yıllarca hüküm sürdü. Pyrrhos ise piskoposluktan atıldı.

Sayfa 342

Konstantinopolis patriği Pavlos, rahip ve (kilisenin) oikonomosu olarak atandı, 12 yıl piskoposluk yaptı.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Piskopos	İskenderiye Piskoposu
6134	Konstas (27 yıl)	Ömer (12 yıl)	Pavlos (12 yıl)	Kyros (10 yıl)

Bu yılda İmparator Konstas senatoya şöyle dedi: "Babam Konstantin'in babası ve benim dedem Herakleios, çok uzun süre hüküm sürdü; ondan sonra ise çok kısa bir süre hüküm sürdü. Zira Martina, kendi üvey annesi, kıskançlığıyla onun yaşamını sonlandırdı ve bunu Heraklonas aracılığıyla yaptı; o ise ondan ve Martina'dan gayrimeşru bir şekilde doğdu. Tanrı'nın izniyle imparatorluk kararı, Roma imparatorluğunu bu tür isimlerin kirletmesini görmemek için onu adil bir şekilde dışarı attı; bunu sizin üstün saygınlığınız da çok iyi bilir. Bu nedenle sizden, tebaanın ortak kurtuluşu için danışmanlar ve rehberler olmanızı rica ediyorum." Bunu söyledikten sonra senatoya cömertçe ikramlarda bulunarak onları gönderdi.

Bu yılda Ömer, Kudüs'te bir tapınak inşa etmeye başladı, ancak yapı ayakta duramadı ve yıkıldı. Sebebini sorduklarında Yahudiler, "Zeytin Dağı'ndaki kilisenin üzerindeki haçı kaldırmadığınız sürece yapı ayakta durmaz" dediler. Bu mesele nedeniyle haç oradan kaldırıldı ve böylece yapıları tamamlandı. Bu nedenle Mesih düşmanları birçok haçı yıktı.

Sayfa 343

İskenderiye piskoposu Petros 10 yıl.

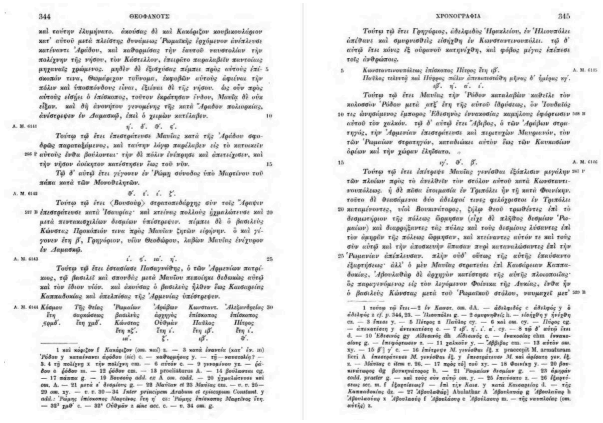
Bu yılda patrik Valentinianus, Konstas'a karşı isyan etti ve imparator onu göndererek öldürttü, halkı kendi tarafına çekti. Diyo ayında (Aralık) 6. gün, 9. saatte güneş tutulması oldu.

Bu yılda, Sarazenlerin lideri Ömer, Diyo ayında bir gün bir Pers büyücüsü tarafından öldürüldü. Tapınmaya giden bu kişi, karnına bir kılıç sapladı ve böylece 12 yıl hüküm süren Ömer öldü; onun yerine akrabası, Fan'ın oğlu Osman geçti. Arap lideri Osman 12 yıl hüküm sürdü.

Bu yılda, Afrikalı patrik Gregorius, Afrikalılarla birlikte isyan etti.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Piskopos	İskenderiye Piskoposu
6139	Konstas (27 yıl)	Osman (12 yıl)	Pavlos (12 yıl)	Petros (10 yıl)

Bu yılda şiddetli bir fırtına koptu, birçok bitkiyi kökünden söktü, çok büyük ağaçları yerinden çıkardı ve birçok sütunu yıktı. Aynı yıl Sarazenler Afrika'ya saldırdı, tiran Gregorius ile savaştılar, onu öldürdüler (ve onu Afrika'dan kovdular) ve Afrikalılarla vergi üzerine anlaştılar.
Bu yılda Manias deniz yoluyla Kıbrıs'a saldırdı; 100 gemisi vardı ve tüm adayla birlikte Konstans'ı ele geçirdi.

Sayfa 344
(Kıbrıs'ı) harap etti. Kakorizon adındaki kubikularios, büyük bir güçle ona karşı geldiğinde, onu Arados (Arvad) karşısında püskürttü ve adanın kasabası olan Kastellon'a kadar kendi donanmasını kullanarak çeşitli makinelerle burayı almaya çalıştı. İçeride bir piskopos bulamayınca, şehri teslim etmeleri ve adadan ayrılmaları için Thomarion adında birini gönderdi. Piskopos onun yanına gittiğinde, içeride tutuklandı; Manias ise boyun eğmedi. Arados kuşatması sonuçsuz kalınca, kış bastırdığı için Şam'a geri döndü.
Bu yılda Manias, Arados'a karşı sert bir şekilde saldırdı, şehri anlaşma ile ele geçirdi, oraya yerleşmek isteyenleri yerleştirdi, şehri surlarla çevirdi ve bugüne kadar adayı ıssız bıraktı.
Aynı yılda Roma'da, Papa Martin tarafından Monotelitlere karşı bir sinod düzenlendi.
Bu yılda Bousou, Araplarla birlikte İsauria'ya saldırdı, birçok kişiyi öldürdü, esir aldı ve beş bin esirle geri döndü. İmparator Konstas, barış istemek için Prokopios'u Manias'a gönderdi. İki yıl sonra, Manias, Theodoros'un oğlu Gregorius'u Şam'da rehin aldı.
Bu yılda Ermenilerin patriği Pasagnathis isyan etti, imparatorla anlaşma yaparak kendi oğlunu ona verdi; imparator bunu duyunca Kaisareia'ya (Kayseri) kadar geldi ve Ermenistan'dan umudunu keserek geri döndü.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis Piskoposu	İskenderiye Piskoposu
6144	Konstas (27 yıl)	Osman (12 yıl)	Pavlos (12 yıl)	Petros (10 yıl)

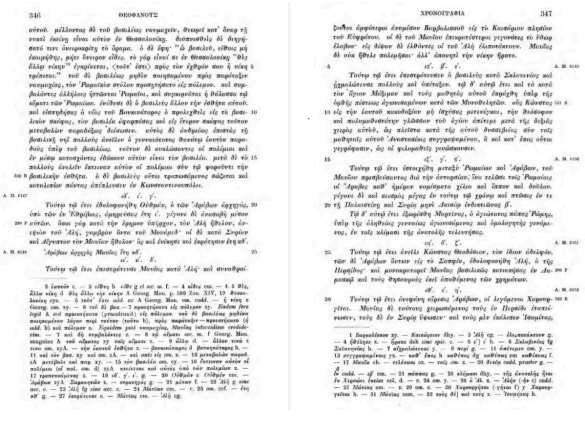
Sayfa 345

Bu yılda, Herakleios'un yeğeni Gregorius Heliopolis'te öldü ve cesedi mumyalanarak Konstantinopolis'e getirildi. Aynı yılda gökten toz yağdı ve insanlar büyük bir korkuya kapıldı.

Konstantinopolis piskoposu Petros 10 yıl; Pavlos ve Pyrrhos 4 ay 23 gün (görev yaptı).

Bu yılda Manias, Rodos'u ele geçirdi ve Rodos'un kuruluşundan 900 yıl sonra, Edessalı bir tüccarın satın aldığı ve 900 yük pirinç (bakır) ile yüklediği Rodos'un devasa heykelini yıktı. Aynı yılda Arap komutanı Abibos, Ermenistan'a saldırdı ve Romalıların komutanı Maurianos ile karşılaşarak onu Kafkas dağlarına ve bölgeye kadar takip etti ve orayı yağmaladı.

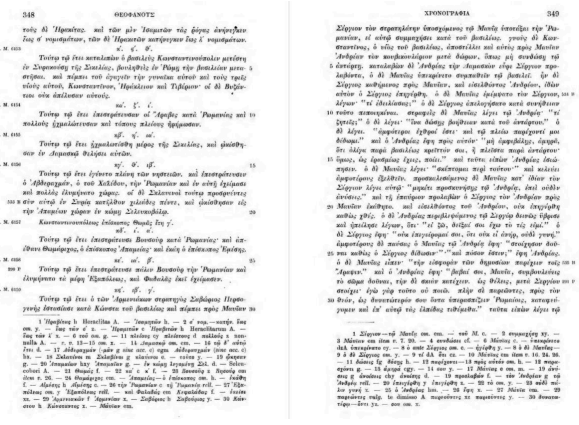
Bu yılda Manias, donanmasını Konstantinopolis'e doğru hazırlatmak için büyük bir hazırlık yapılmasına izin verdi. Bunu gören Tripolis'te (Trablusşam) yaşayan, Hristiyan sevgisiyle dolu iki kardeş, Bukinatoros'un oğulları, Tanrı aşkıyla yanarak şehrin hapishanesine saldırdılar (orada birçok Romalı esir vardı), kapıları kırdılar ve esirleri serbest bıraktılar, şehrin emirine saldırdılar, onu ve beraberindekileri öldürdüler, tüm eşyalarını yakıp yıktılar ve Roma'ya doğru yola çıktılar. Ancak bu bile donanmanın hazırlanmasını durdurmadı; Manias, Kaisareia Kapadokya'ya doğru ilerledi, Aboulathar'ı gemi yapımından sorumlu lider olarak atadı. O, Phoenice (Fenike) denilen yere vardığında, İmparator Konstas Roma donanmasıyla birlikte onunla deniz savaşına girdi.

Sayfa 346

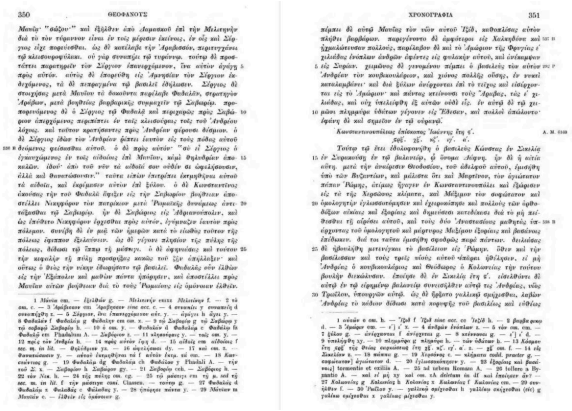
İmparator deniz savaşına girmek üzereyken, o gece rüyasında kendisini Selanik'te gördü. Uyandığında rüyasını bir tabirciye anlattı; tabirci ona "Ey imparator, keşke rüyanda Selanik'i görmeseydin" dedi. Çünkü (Selanik) "başka bir zafer" anlamına gelir, yani düşmanın zaferi. İmparator deniz savaşı için hiçbir hazırlık yapmadan

Roma donanmasını savaşa sürdü. Çarpışma sırasında Romalılar yenildi ve deniz Romalıların kanıyla boyandı. İmparator, giysilerini Bukinatoros'un oğlu (daha önce bahsedilen kişi) ile değiştirdi ve onu imparatorluk gemisine yerleştirdi. İmparator kendi gemisinde cesurca durdu ve birçok düşmanı öldürdü, ancak düşmanlar onu kuşatıp imparator olduğunu sanarak öldürdüler (kraliyet giysilerini giyen kişiyi öldürdüler). İmparator ise bu şekilde kurtuldu ve her şeyi bırakıp Konstantinopolis'e kaçtı.
Bu yılda, Arapların lideri Osman, Ethribos'ta 12 yıl hüküm sürdükten sonra öldürüldü. Çölde olanlar Ali'yi istiyordu; Ali, Muhammed'in damadıydı. Mısır ve Suriye'de olanlar ise Manias'ı istiyordu. Arapların lideri Manias 24 yıl.
Bu yılda Manias, Ali'ye karşı savaşa girişti ve toplandı.
Sayfa 347
Her ikisi de Fırat yakınlarındaki Kaisarion'da Barbalissos arasında karşı karşıya geldiler. Manias'ın tarafını tutanlar suyu ele geçirdi ve su susuzluğu çeken Ali'nin tarafı yenildi; Manias savaşmak istemedi ama zaferi kazandı.
Bu yılda imparator Sklavinia'ya saldırdı, birçok kişiyi esir aldı ve boyun eğdirdi. Aynı yılda, doğru inanç için Monotelitlere karşı mücadele eden Aziz Maksimos ve öğrencileri ile ilgili olaylar gerçekleşti. Konstas, onları kendi sapkınlığına çekemeyince, Aziz Maksimos'u ve öğrencisi Anastasios'u sağ elleriyle birlikte sürgüne gönderdi.
Bu yılda, Manias'ın aracılığıyla Romalılar ve Araplar arasında, Arapların Romalılara günde bin nomisma, bir at ve bir köle vermesi şartıyla bir anlaşma yapıldı. Aynı yıl Filistin ve Suriye'de büyük bir deprem oldu.
Aynı yılda, hakikat için cesurca mücadele eden ve itirafçı olan Roma'nın en kutsal papası Martin, doğu iklimlerinde sürgünde öldü.
Bu yılda Konstas, Arapların tarafında olan kendi kardeşi Theodosios'u öldürdü. Ali, Pers ülkesindeydi ve Şam'da yaşayan, hazinelerini orada tutan Manias tarafından öldürüldü.
Bu yılda, "Haroufites" denilen bir Arap sapkınlığı ortaya çıktı. Manias onları Pers ülkesinde ele geçirdi ve onları "İsamites" olarak adlandırdı.

Sayfa 348
İsamitlerin maaşlarını 5 nomismaya kadar yükseltti, Heraklitlerin maaşlarını ise 30 nomismaya kadar indirdi.

Bu yılda İmparator Konstantinopolis'i terk ederek Sicilya'daki Siraküza'ya yerleşti. Roma'da imparatorluğu kurmak istiyordu ve karısı ile üç oğlunu (Konstantin, Herakleios ve Tiberios) getirmeleri için adamlar gönderdi; ancak Bizanslılar onlara izin vermedi.
Bu yılda Araplar Romanya'ya saldırdı, birçok kişiyi esir aldı ve birçok yeri harabeye çevirdi.
Bu yılda Sicilya'nın bir kısmı esir alındı ve Şam'a yerleştirildiler.
Bu yılda oruç döneminde hata oldu. Halid'in oğlu Abderrahman, Romanya'ya saldırdı ve orada kışlayarak birçok yeri harap etti. Sklavinler de onlara katıldı ve Suriye'de beş bin kişi aşağı indiler, Apamea bölgesindeki Seleukobolon köyüne yerleştiler. Konstantinopolis piskoposu Thomas 3 yıl.
Bu yılda Bousour, Romanya'ya saldırdı; Apamea piskoposu Thomarichos öldü ve Emesa piskoposu da öldü.
Bu yılda Bousour tekrar Romanya'ya saldırdı, Eksapoleos bölgesini harap etti ve Phaladas orada kışladı.
Bu yılda Ermeni komutan Saborios, Pers soyundan gelen biri, İmparator Konstas'a karşı isyan etti ve Manias'a elçi gönderdi.
Sayfa 349
Konstantin'in oğlu (imparator), Manias'a karşı kendisine müttefik olması koşuluyla Manias'a Romanya'yı teslim edeceğine söz vererek Sergios adındaki komutanı gönderdi. Andreas, Şam'a vardığında Sergios'u hazır buldu. Manias, imparatora sadık görünüyordu. Sergios, Manias'ın yanındayken Andreas içeri girdi; Sergios onu görünce ayağa kalktı. Manias, Sergios'u azarlayarak "Neden korktun?" dedi. Sergios, her zamanki gibi cevap verdi. Manias, Andreas'a dönerek "Andreas, ne istiyorsun?" dedi. Andreas, "İmparatora karşı yardım istiyorum" dedi. Manias, "Her ikiniz de düşmansınız, kim bana daha fazlasını verirse onu desteklerim" dedi. Andreas ona, "Ey emir, imparatordan gelen az şey, asi olandan gelen çok şeyden daha iyidir; sen akıllı bir adamsın, buna göre yap" dedi. Manias, "Bunu düşüneceğim" dedi ve her ikisini de dışarı çıkardı.
Manias, Sergios'u özel olarak yanına çağırıp "Andreas'a artık boyun eğme, hiçbir şey elde edemezsin" dedi. Ertesi gün Sergios, Andreas'ın yanına gitti ve Manias'ın yanına oturdu. Andreas içeri girdiğinde Sergios kalkmadı; Manias, Sergios'un yanına giderek onu sert bir şekilde azarladı ve "Eğer yaşıyorsam, kim olduğumu göstereceğim" diye tehdit etti. Sergios, "Ne erkek ne de kadın değilim" dedi. Manias, Sergios'un Andreas'a "Sergios'un verdiği kadarını ver" dediğini duyunca, Andreas "Bu ne kadar?" dedi. Manias, "Halka açık vergileri Araplara vermesini" söyledi. Andreas ise "Manias, sana bedeni vermeni tavsiye ederim, gölgeyi değil; eğer istersen, Sergios ile birlikte... biz Tanrı'ya, Romalıları koruyan ve daha güçlü olana güveniyoruz ve umutlarımızı ona bağlıyoruz" dedi.

Sayfa 350

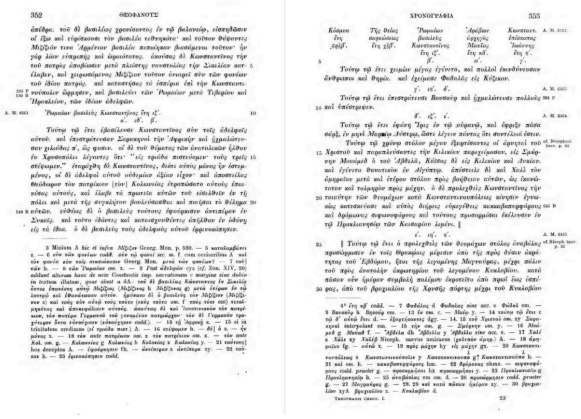
Manias, Şam'dan Melitene'ye doğru yola çıktı çünkü o bölgelerde bir tiran vardı ve Sergios da oraya gitmekteydi. Arabissos'a ulaştığında, Sergios'un geri dönmesini bekleyen kişileri buldu, böylece onu kendisine getirebilecekti; yaptıklarını imparatora bildirdi. Manias ile anlaşan Sergios, Saborios'a destek olmak için Arap komutanı Phaladas'ı yanına aldı. Sergios ve Phaladas ilerlerken, Andreas'ın askerleriyle karşılaştılar. Onları yakalayıp Andreas'a esir olarak getirdiler. Sergios, Andreas'ı görünce onun ayaklarına kapandı ve kendisine merhamet etmesi için yalvardı. Andreas ise ona, "Sen Sergios, Manias'ın yanında asılıp kadınsı birine dönüştün" dedi. Andreas, artık cinsel organlarının ona hiçbir fayda sağlamayacağını söyleyerek, onların kesilmesini emretti ve onu bir direğe astı. Konstantin, Phaladas'ın Saborios'a yardıma geldiğini duyunca, Nikephoros'u Roma ordusuyla birlikte Saborios'a karşı gönderdi. Saborios Adrianopolis'teydi; Nikephoros'un ona yaklaştığını duyunca, savaşa hazırlanmak için kendini dışarı attı. Şehrin kapılarının yakınında, atını kırbaçla sürmeye çalışırken atı ürktü ve onu kapıya çarptı; bu şekilde kötü bir şekilde öldü. Tanrı zaferi imparatora bahşetti. Phaladas gelip her şeyi öğrendiğinde, Romalıları barışa ikna etmek için Manias'tan yardım istedi.

Sayfa 351

Manias, oğlu Yezid'i gönderdi ve onu birçok barbarla donattı. İkisi Kalkedon'a vardılar, orada birçok kişiyi esir aldılar, Frigya'daki Amorium'u ele geçirdiler, 6 bin silahlı adamı orada nöbetçi olarak bıraktılar ve Suriye'ye geri döndüler. Kış geldiğinde, imparator Andreas'ı (kubikularios) gönderdi; çok kar vardı, gece vakti tahtalarla surlara tırmandılar ve Amorium'a girdiler. Tüm Arapları kılıçtan geçirdiler, 6 bin kişi öldü ve sağ kalan kimse olmadı. Aynı kış Edessa'da büyük bir su taşkını oldu ve birçok kişi öldü; gökyüzünde bir işaret belirdi. Konstantinopolis piskoposu İoannes 5 yıl.

Bu yılda İmparator Konstas, Sicilya'nın Siraküza kentindeki bir hamamda öldürüldü; sebebi şuydu: Kardeşi Theodosios'un öldürülmesinden sonra Bizanslılar, özellikle de Roma'nın en kutsal papası Martin tarafından sevilmedi. İmparator onu Konstantinopolis'e aşağılanmış bir şekilde getirdi ve Herson'a sürdü. Bilge Maksimos'u ve öğrencisi Anastasios'u dilini kestirerek, Ortodoksların çoğunu sürgüne ve acı işkencelere mahkum etti; çünkü sapkınlığına boyun eğmediler. Bu yüzden herkes tarafından nefret edildi. Sicilya'dan Roma'ya gitmeye çalıştı, ancak Andreas (kubikularios) ve Koloneia'lı Theodoros bu niyetini engelledi. Bahsi geçen

hamama girdiğinde, hizmetçisi olan Troilos'un oğlu Andreas onunla birlikte girdi. Andreas, banyo yapmaya başladıklarında bir su kabı alarak imparatorun başına vurdu ve hemen onu öldürdü.

Sayfa 352

İmparator çok gecikince, dışarıdakiler içeri girdiler ve imparatoru ölü buldular. Onu gömdüler ve Mizizios adında bir Ermeni'yi zorla imparator yaptılar; çünkü çok yakışıklı ve güzel bir görünüme sahipti. Konstantin'in babasının ölümünü duyan oğlu, büyük bir donanmayla Sicilya'yı ele geçirdi, Mizizios'u yakaladı ve onu babasının katilleriyle birlikte idam etti. Ardından Konstantinopolis'e doğru yola çıktı ve kardeşleri Tiberios ve Herakleios ile birlikte Roma imparatoru oldu.

Roma İmparatoru Konstantin 17 yıl.

Bu yılda Konstantin kardeşleriyle birlikte hüküm sürdü. Sarazenler Afrika'ya saldırdı ve binlerce kişiyi esir aldılar. Doğu temalarının askerleri Hrisopolis'e (Üsküdar) gelerek, "Biz üçlüye inanıyoruz, üçlüye taç giydirelim" dediler. Konstantin buna sinirlendi çünkü sadece kendisi taç giymişti. Kardeşlerinin hiçbir değeri yoktu. Koloneia'lı patrik Theodoros'u göndererek onları övdü ve şehre girmeleri için önce onları kabul etti, sonra senato ile görüşerek kendi isteğini gerçekleştirdi. Daha sonra imparator, kardeşlerini sürgüne gönderdi.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis Piskoposu
6162	Konstantin (17 yıl)	Manias (24 yıl)	İoannes (5 yıl)

Sayfa 353

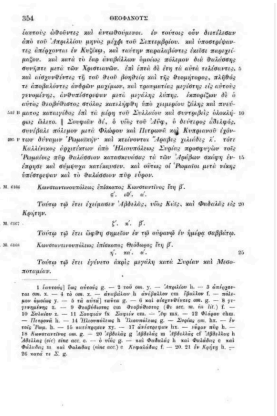
Bu yılda büyük bir kış yaşandı; birçok insan ve hayvan tehlikeye girdi. Phaladas, Kyzikos'ta (Kapıdağ) kışladı.

Bu yılda Bousour saldırdı ve birçok kişiyi esir alıp geri döndü.

Bu yılda gökyüzünde bir gökkuşağı belirdi ve herkes dünyanın sonunun geldiğini söyleyerek korkuya kapıldı.

Bu sırada, Mesih'i inkar edenler büyük bir donanma hazırlayarak Kilikya'dan geçtiler ve Smyrna'yı (İzmir) yağmaladılar; ardından Kilikya ve Lykia'ya geçtiler. Mısır'da bir salgın meydana geldi. Emir Hale, başka bir donanma ile onlara yardıma gitti. Bahsi

geçen Konstantin, Konstantinopolis'e karşı yapılan bu Tanrı düşmanı hareketi öğrenince önlem aldı ve büyük ateş püskürten gemiler (kakkabopyrphoros) hazırlattı ve bunları Kaisarion'daki Proklian limanına demirletti.
Bu yılda, bahsi geçen tema donanması, Trakya kıyılarında Hebdomon'dan, yani Magnaura denilen yerden doğuya, Kyklobion denilen buruna kadar demirledi. Savaş tüm gün boyunca, sabah erken saatlerden akşama kadar, Altın Kapı'nın kolundan Kyklobion'a kadar sürdü.

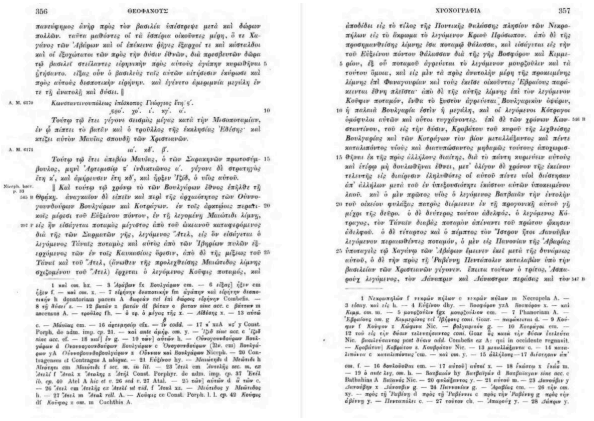

Sayfa 354
Nisan ayından Eylül ayına kadar itişip kakıştılar. Daha sonra geri dönüp Kyzikos'a gittiler ve orayı kuşatarak Hristiyanlarla deniz yoluyla savaş yaptılar. Yedi yıl boyunca aynı şeyleri yaptıktan sonra, Tanrı'nın yardımıyla ve dindarlıklarıyla utandırıldılar, savaşçı askerlerini ve çok sayıda yaralılarını kaybederek büyük bir üzüntüyle geri döndüler. Sufian donanması fırtına nedeniyle Sulla bölgelerine savruldu ve tamamen parçalandı. Auf'un oğlu Sufian, ikinci kardeşi ile birlikte Floros, Petros ve Kiprianos ile savaşta karşılaştı ve 20 bin Arap öldürüldü. O zaman Heliopolis'ten Kallinikos, Arapların gemilerini yakan ve yok eden deniz ateşini (Rum ateşi) icat etti, böylece Romalılar zaferle ve deniz ateşiyle geri döndüler.
Konstantinopolis piskoposu Konstantinos 2 yıl.
Bu yılda Kad'ın oğlu Abdellas ve Phaladas, Girit'te kışladı.
Bu yılda cumartesi günü gökyüzünde bir işaret görüldü.
Konstantinopolis piskoposu Theodoros 2 yıl.
Bu yılda Suriye ve Mezopotamya'da büyük bir çekirge istilası oldu.
Sayfa 355

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis Piskoposu
6169	Konstantin (17 yıl)	Manias (24 yıl)	Theodoros (2 yıl)

Bu yılda Mardaitler Lübnan'a girdiler ve Kara Dağ'dan kutsal şehre kadar yayıldılar, Lübnan çevresindekileri esir aldılar. Yerli halk onlara sığındı, öyle ki kısa sürede binlerce kişi oldular. Manias ve danışmanları bu durumdan korktular, çünkü Roma İmparatorluğu'nun Tanrı tarafından korunduğunu düşündüler. Barış istemek için

İmparator Konstantin'e elçiler gönderdiler ve imparatora yıllık haraç ödemeyi vaat ettiler. İmparator bu elçileri kabul edip taleplerini dinledikten sonra, onların yanına devletin geleneklerine vakıf ve büyük bir bilgelikle Araplarla uygun şekilde görüşebilecek olan Patrik İoannes'i gönderdi. O, Suriye'ye ulaştığında Manias onu büyük bir onurla karşıladı. Uzun süren görüşmelerin ardından, Arapların Romalılara yıllık 3 bin altın, 50 esir ve 50 cins at ödemesi şartıyla bir barış anlaşması imzalandı. Bu, Romalılar ve Araplar arasında 30 yıl sürecek bir barışın tesisiydi.

Sayfa 356

Bu çok övülen adam, imparatora döndü ve beraberinde birçok hediye getirdi. Batı bölgelerinde yaşayanlar, Avarların Kağan'ı ve ötesindeki şefler ve ileri gelenler, elçiler göndererek imparatordan barış ve dostluk istediler. İmparator bu talepleri kabul etti ve onlarla barışı sağladı, böylece hem doğuda hem de batıda büyük bir huzur ortamı oluştu.

Konstantinopolis piskoposu Georgios 5 yıl.

Bu yılda Mezopotamya'da büyük bir deprem oldu; Edessa'daki kilisenin batonu ve kubbesi çöktü. Hristiyanların gayretiyle Manias onu tekrar inşa etti.

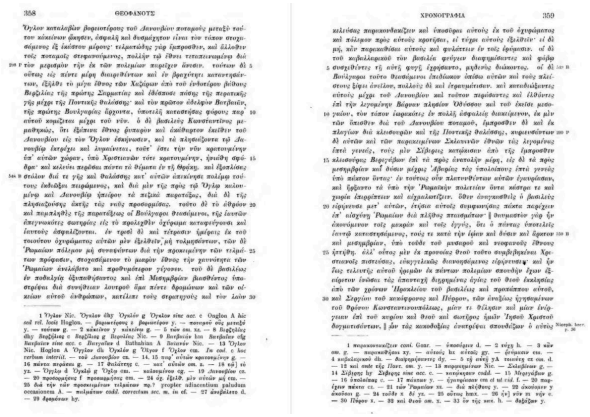
Bu yılda, Arapların baş danışmanı Manias, Artemision ayının 5'inde, 1. indiktio döneminde öldü. 20 yıl komutanlık, 24 yıl emirliği sürdürdü ve yerine oğlu Yezid geçti.

Bu sıralarda Bulgarların kökeni hakkında konuşmak gerekir; Hun-Bulgarları ve Kotragların yaşadığı yerler Karadeniz'in uç kısımlarıdır, Maeotis (Azak) Gölü'nün olduğu yerler. Oraya okyanustan gelen büyük bir nehir dökülür; Sarmatya topraklarından geçen bu nehre Atel denir, İber kapılarından Kafkas dağlarına çıkan Tanais (Don) nehri ile birleşir. Bahsi geçen Maeotis gölü üzerinden ayrılan Atel'den Kouphis nehri gelir.

Sayfa 357

Bu nehir, Pontus denizi (Karadeniz) boyunca Necropolis'in sonuna, yani Krios Prosopon denilen burnun yanına kadar dökülür. Oradan Karadeniz'e Bosporos ve Kimmer boğazlarından girer; bu nehirlerden mouzoul denilen balık avlanır. Eski ve büyük Bulgaristan'ın doğu taraflarında, Phanagoria'da ve orada yaşayan Yahudiler arasında birçok halk bulunur; yine aynı gölün ötesinde Kouphis nehri bulunur. Burada, Bulgar görünümünde olan ve "eski" denilen büyük Bulgaristan ile akraba olan Kotraglar yaşar. Konstantin zamanında, batıda yaşayan sözde Bulgaristan'ın

efendisi Kubrat, yaşamını yitirdi ve beş oğlunu geride bıraktı. Babalarının onlara bıraktığı vasiyete uyarak birbirlerinden ayrılmadılar; ancak kısa bir süre sonra ayrılıp dağıldılar ve her biri kendi halkına hükmetmeye başladı. İlk oğul Batbaian, babasının vasiyetine uyarak kendi yurdunda kaldı. İkinci kardeş Kotragos, Tanais (Don) nehrini geçerek ilk kardeşinin karşı tarafına yerleşti. Dördüncü ve beşinci kardeşler ise İster (Tuna) nehrini geçerek Pannonia'ya (Avar bölgesi) gittiler; biri Avar Kağan'ına tabi olarak orada kaldı, diğeri ise Ravenna Pentapolis'ine gelerek Hristiyanların egemenliğine girdi. Sonra üçüncüleri olan Asparoukh, Dnieper ve Dniester nehirlerini geçti.

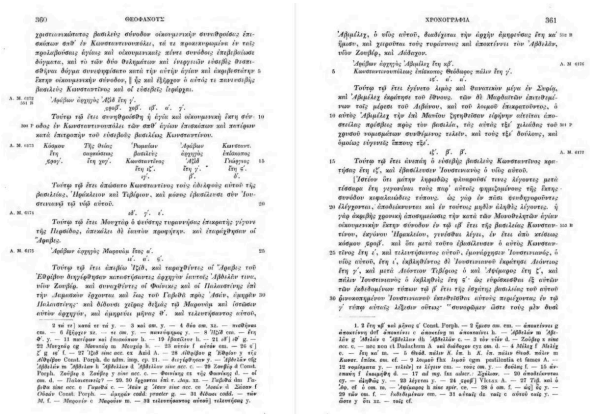
Sayfa 358

Oglon'u ele geçirip Tuna nehrinin kuzeyine, buralara yerleşti; buranın her yönden bataklıklarla çevrili olması nedeniyle güvenli ve ele geçirilmesi zor bir yer olduğunu düşündü. Bu şekilde beş parçaya bölünen bu halk, kısa bir süre sonra Hazar'ın büyük halkı tarafından Berzilia'nın iç derinliklerinden çıkılarak Sarmatya'ya kadar Karadeniz'e ulaşıldı. İlk kardeş Batbaian, birinci Bulgaristan'ın yöneticisi olarak onlara vergi ödemek zorunda kaldı. İmparator Konstantin, halkın Tuna'nın kuzeyindeki Oglon'a yerleşip oraları yağmaladığını ve o zamanlar Hristiyanların elinde olan toprakları işgal ettiğini öğrendi. Tüm Trakya temalarını seferber ederek onları karadan ve denizden kovmaya çalıştı. Tuna kıyısındaki Oglon'a donanma ile ulaştı. Çok kalabalık bir ordu gören Bulgarlar, kendi kurtuluşlarından umudu keserek bahsi geçen kaleye sığındılar ve kendilerini güvenceye aldılar. Üç dört gün boyunca ne onlar kaleden dışarı çıkmaya cesaret etti ne de Romalılar bataklıklar nedeniyle saldırabildi. Bataklıkların neden olduğu gevşekliği fark eden bu habis halk, daha cesur hale geldi. İmparator Konstantin, gut hastalığı nedeniyle banyo yapmak için Mesembria'ya dönmek zorunda kaldı ve komutanları ile halkı orada bıraktı.

Sayfa 359

İmparator onları kaleden dışarı çıkarmak için emir verdi. Ancak Bulgarlar bunu görüp süvarileriyle imparatorun kaçtığını yaydılar ve korkuya kapılarak peşine düştüler. Birçoğunu kılıçtan geçirdiler, pek çoğunu yaraladılar; Tuna'yı geçip Odessos (Varna) yakınlarındaki bölgeye ulaştıklarında buranın güvenliğini gördüler. Tuna'nın arkasında, bataklıkların ve Karadeniz'in ön tarafında, hem orayı hem de çevreleyen Sklavin (Slav) kabilelerini ele geçirip yedi kabileye hükmettiler. Seberesleri Berigab'ın geçitlerine, doğu tarafına, diğer yedi kabileyi ise güney ve batı taraflarında, Avar bölgesine doğru yerleştirdiler. Bu durum karşısında imparator, Romalıların hataları

nedeniyle barış yapmak ve haraç ödemek zorunda kaldı. Doğu ve batıdaki tüm halkların kendi topraklarını işgal eden bu habis ve yeni halk tarafından yenilgiye uğratılması şaşırtıcıydı. O, Hristiyanlara inanarak barış içinde yaşamayı düşündü ve ömrünün sonuna kadar tüm düşmanlardan arındırılmış bir şekilde, Herakleios ve dedesi ile Konstantinopolis tahtını layık olmayan Sergios ve Pyrrhos gibi kötü niyetli kişilerin "tek irade ve tek eylem" dogmasıyla böldükleri Tanrı'nın kutsal kilisesini birleştirmek için çaba sarf etti.

Sayfa 360

En dindar imparator, Konstantinopolis'te 170 piskoposu bir araya getirerek evrensel bir sinod topladı. Önceki beş kutsal ve evrensel sinodda belirlenen dogmaları teyit etti ve iki irade ve iki eylem dogmasının, bizzat en dindar imparator Konstantin ve dindar hiyerarşiler tarafından altıncı evrensel sinodda belirlenmesini onayladı.

Arap lideri Yezid 3 yıl.

Bu yılda, 170 kutsal piskopos ve baba, dindar imparator Konstantin'in emriyle Konstantinopolis'te altıncı kutsal ve evrensel sinodu topladı.

Kosmos'un yaratılışından bu yana geçen yıllar	Roma İmparatoru	Arap lideri	Piskopos
6160	Konstantin (17 yıl)	Yezid (3 yıl)	Georgios (5 yıl)

Bu yılda Konstantin, kardeşleri Herakleios ve Tiberios'u yönetimden uzaklaştırdı ve tek başına oğlu İustinianos ile birlikte hüküm sürdü.

Bu yılda yalancı Mukhtar, Pers ülkesinde tiranlığını ilan etti ve kendini peygamber olarak adlandırdı; Araplar ona inandı.

Arap lideri Maroun 1 yıl.

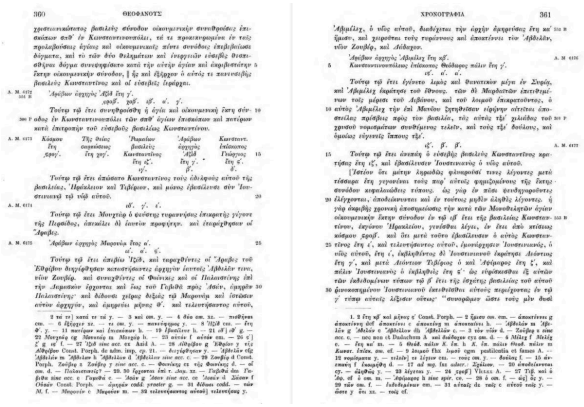
Bu yılda Yezid öldü ve Ethribos'taki Araplar kargaşaya düşerek, Zouber'in oğlu Abdellan'ı kendilerine lider seçtiler. Fenike ve Filistin halkı Şam'a, Asan'ın yanındaki Gabitha'ya kadar gelerek Emir Maroun'a biat ettiler, onu liderleri yaptılar ve 9 ay boyunca hüküm sürdü.

Sayfa 361

Abimelek, onun oğlu, iki buçuk yıl boyunca liderliği devraldı ve tiranları yenerek Zouber'in oğlu Abdellan'ı ve Dadachon'u öldürdü.

Arap lideri Abimelek 22 yıl.

Konstantinopolis piskoposu Theodoros tekrar 3 yıl.
Bu yılda Suriye'de büyük bir kıtlık ve salgın hastalık yaşandı; Abimelek halka hakim oldu. Mardaitler Lübnan'a saldırdığında, aynı Abimelek, Manias döneminde istenen barışı talep ederek imparatora elçiler gönderdi ve 15 bin altın nomisma, köleler ve aynı şekilde 15 cins at vermeyi kabul etti.
Bu yılda dindar imparator Konstantin 17 yıl hüküm sürdükten sonra huzura erdi ve yerine oğlu İustinianos geçti.
Bazı kimselerin altıncı sinodun kararlarının dört yıl sonra yapıldığına dair saçma iddiaları tamamen yanlıştır ve kanıtlanabilir şekilde yalan olduğunu kanıtlar. Zira altıncı kutsal evrensel sinodun kronolojik kaydı, Konstantin'in 17. yılında, dünyanın yaratılışından 6160 yıl sonra gerçekleştiğini söyler. Ondan sonra aynı Konstantin 5 yıl daha hüküm sürdü ve öldü, ardından oğlu İustinianos 10 yıl, Leontios 3 yıl, Tiberios ve Apsimaros 7 yıl hüküm sürdü; tekrar İustinianos 6 yıl hüküm sürdü.

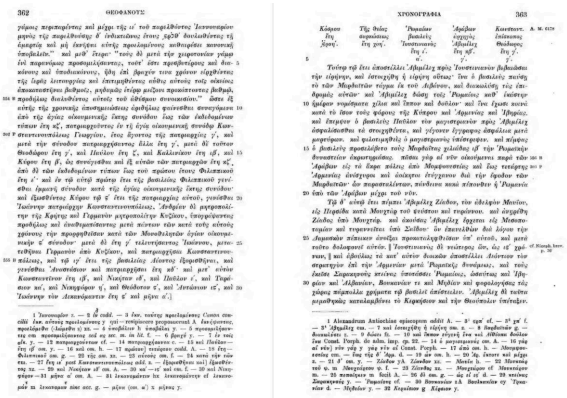

Sayfa 360
En çok Hristiyan olan imparator, üç yüz elli piskoposla birlikte Konstantinopolis'te bir ekümenik konsil toplayarak, önceki kutsal ve ekümenik beş konsilde onaylanan dogmaları teyit etmiş ve iki irade ile iki enerjiye dair dogmanın, aynı kutsal ve en kesin altıncı ekümenik konsilce kabul edilmesini emretmiştir; bunu bizzat İmparator Konstantinos ve kutsal piskoposlar gerçekleştirmiştir.
Arapların lideri Yezid, 3 yıl.
Bu yıl, İmparator Konstantinos'un emriyle Konstantinopolis'te üç yüz elli kutsal piskopos ve babanın katılımıyla kutsal ve ekümenik altıncı konsil toplandı.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
6173	665	Konstantinos	Yezid (3 yıl)	Georgios (5 yıl)

Bu yıl Konstantinos, kardeşleri Herakleios ve Tiberios'u krallıktan uzaklaştırdı ve sadece oğlu Iustinianos ile birlikte hüküm sürdü.
Yalancı Muhtar, <<Muhtar es-Sekafî>> Pers diyarında tiranlığı ele geçirdi, kendini peygamber ilan etti ve Araplar karıştı.
Arapların lideri Mervan, 1 yıl.

Bu yıl Yezid öldü ve Arapların kışkırttığı kabileler, kendilerine lider olarak Zübeyr'in oğlu Abdelan'ı (Abdullah) seçerek ayaklandılar. Fenikeliler ve Filistinliler birleşerek Şam'a, ardından Gabitha'ya, Asan'a doğru ilerlediler; orada, Arapların emiri Mervan'ı ele geçirdiler ve onu liderleri olarak kabul edip dokuz ay boyunca hüküm sürmesini sağladılar ve onun ölümünden sonra Abimeleh, onun oğlu, 3,5 yıl boyunca hükümdarlık yaptı ve tiranları alt ederek Zübeyr'in oğlu Abdelan'ı ve Dadakon'u öldürdü.
Sayfa 361
Arapların lideri Abimeleh, 22 yıl.
Konstantinopolis piskoposu Theodoros tekrar, 3 yıl.
Bu yıl Suriye'de büyük bir kıtlık ve salgın hastalık yaşandı ve Abimeleh, Lübnan'ın bazı bölgelerine saldıran Mardaitlerin ve hüküm süren veba hastalığının etkisiyle, imparatora elçiler göndererek, altın sikkelerden 3 bin adet ödemeyi, köleler vermeyi ve aynı şekilde seçkin atlar göndermeyi kabul ederek barış istedi.
Bu yıl imparator Konstantinos öldü ve oğlu Iustinianos hüküm sürdü.
Bazılarının, altıncı konsilin özetlerini içeren metinlerin dört yıl sonra yazıldığını iddia ederek boş yere saçmaladıklarını bilmek gerekir. Zira yalan söyleyen herkes, bunların aksini ispatlayarak hiçbir gerçeği dile getirmediklerini kanıtlamış olurlar. Zira, altı kutsal ekümenik konsile dair kronolojik not, imparator Konstantinos'un hükümdarlığının 12. yılında, Herakleios'un torunu olan kişi, yaratılıştan 6280. yılda gerçekleştiğini söyler. Ve sonrasında kendisi 5 yıl hüküm sürdü ve o öldükten sonra Iustinianos, onun oğlu hüküm sürdü, öldüğünde ise Leontios 3 yıl boyunca hüküm sürdü, Leontios'tan sonra Apsimar 7 yıl, ardından Iustinianos tekrar 6 yıl boyunca hüküm sürdü; altıncı konsilin metinleri, onun hükümdarlığının sonunda yayınlandığı ve hükümdarlığının 13. yılında Iustinianos'un, bu metinleri içeren belgeleri aşağıdaki ifadelerle yayınlaması sayesinde, iki iradeye dair olduğu da anlaşılmaktadır

Sayfa 362
evlilikleriyle kirlenen ve geçen Ocak ayının 15'ine kadar, geçen indiksiyon yılının 6594. yılında günaha esir olanların, kendisinden kaynaklanan günahı işlememiş olanların kanonik olarak görevden alınmaları gerekmez. Başka bir yerde ise şöyle denir: "Yasaya aykırı evlilik yapmış olan rahipler ve diyakozlar, kısa bir süreliğine kutsal görevlerinden uzaklaştırılmalı, ancak kendi rütbelerine geri dönmeli ve evlilikleri açıkça feshedilmedikçe, daha yüksek bir rütbeye terfi ettirilmemelidirler". Dolayısıyla, bu kronolojik nottan, kutsal altıncı ekümenik konsilden yayınlanan

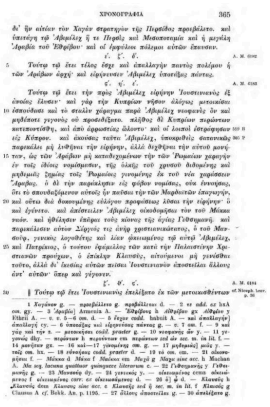
metinlere kadar 27 yıl geçtiği anlaşılmaktadır; bu dönemde Konstantinopolis'te Georgios patriklik yapmıştır ve patriklik görevindeki 3. yılındadır. Bu konsilden sonra 3 yıl daha patriklik yapmıştır; ondan sonra Theodoros 3 yıl, Pavlos 7 yıl, Kallinikos 18 yıl ve Kyros 8 yıl boyunca patriklik yapmıştır; görüldüğü üzere patriklik toplamda 27 yıldır. Yayınlanan metinlerden, Philippikos'un hükümdarlığının ilk yılına kadar 27 yıl geçmiştir. Philippikos'un hükümdarlığının o ilk yılında, kutsal ekümenik konsile karşı bir çılgınlık oluşmuş, Kyros görevden alınmış ve patriklik görevindeki 5. yılında Konstantinopolis patriği İoannes'in, Girit metropoliti Andreas'ın ve Kyzikos metropoliti Germanos'un imza atarak, aziz ekümenik 6. konsile karşı olanları açıkça aforoz etmeleri sağlanmıştır. İoannes'in ölümünden 2 yıl sonra Germanos Kyzikos'tan gelmiş ve Konstantinopolis patriği olmuştur. Leon'un 13. yılında sürgün edilmiş, Anastasios 24 yıl, ardından Konstantinos 12 yıl, Nikitas 14 yıl, Pavlos 5 yıl, Tarasios, Nikephoros 8 yıl, Theodoros 5 yıl, Antonios 16 yıl ve İoannes (Lekanomantis) 5 yıl 1 ay boyunca patriklik yapmıştır.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
6594	6594	Iustinianos (10 yıl)	Abimeleh (22 yıl)	Theodoros (3 yıl)

Bu yıl Abimeleh, Iustinianos'a barışı teyit etmesi için elçi gönderdi ve barış şu şekilde sağlandı: İmparator, Lübnan'daki Mardait birliğini durduracak, akınları engelleyecek ve Abimeleh, Romalılara her gün bin sikke, bir at ve bir köle verecek, Kıbrıs, Ermenistan ve İberya'nın vergilerini eşit bir şekilde paylaşacaklardı. İmparator, üzerinde anlaşılanları güvence altına almak için magistrianos Pavlos'u Abimeleh'e gönderdi ve şahitler huzurunda yazılı bir güvence oluşturuldu; magistrianos onurlandırılarak geri döndü. İmparator, 12 bin Mardaiti göndererek Roma hakimiyetini zayıflattı. Zira Mopsouestia'dan ve Ermenistan'ın dördüncü bölgesine kadar olan sınırlar, Mardaitlerin akınları nedeniyle ıssız kalmıştı ve bu durum Romalıların Araplar tarafından perişan edilmesine neden oluyordu.

Aynı yıl Abimeleh, Muhtar'a karşı kardeşi Ziados'u Pers diyarına gönderdi. Ziados, Muhtar tarafından öldürüldü. Bunu duyan Abimeleh Mezopotamya'ya geldi ve Said'in zorbalığına uğradı; daha sonra Şam'a döndü ve kendisiyle önceden kararlaştırılan bir anlaşma yoluyla onu oradan uzaklaştırdı, ardından onu öldürttü. Genç Iustinianos, zamanın gereklerine göre hareket ederek, Ermenistan üzerine general Leontios'u Roma ordusuyla gönderdi. Leontios oradaki Sarazenleri öldürerek Romalılara tabi kıldı; aynı şekilde İberya, Arnavutluk, Boukania ve Medya topraklarını vergiye bağladı ve imparatora büyük miktarda para gönderdi. Abimeleh bunu öğrenince Kerkyon'u ele geçirdi ve Theoupolis'i (Antakya) fethetti.

Sayfa 364

Konstantinopolis piskoposu Pavlos 7 yıl.

Bu yıl Suriye'de kıtlık yaşandı ve pek çok kişi Roma topraklarına girdi. İmparator Ermenistan'a geldiğinde Lübnan'daki Mardaitleri oradan kovdu ve duvarlarını yıktı. Ayrıca Bulgarlarla yapılmış olan barışı bozarak, babasının kurmuş olduğu düzeni ihlal etti ve süvari birliklerine Trakya'ya geçip Bulgarları ve Slavları esir almaları emrini verdi.

Bu yıl Iustinianos, Slavlara ve Bulgarlara karşı sefere çıktı. Bulgarları karşılamak üzere Selanik'e kadar ilerledi; Slavların büyük bir kısmını savaşla veya tutsak alarak Ofikion topraklarına getirdi ve Abudos üzerinden geçirerek oraya yerleştirdi. Ancak dönüş yolunda Bulgarlar tarafından dar bir geçitte kıstırıldı; kendi halkından çok sayıda kişi öldürüldü ve kendisi de yaralanarak büyük zorlukla oradan kaçabildi.

Aynı yıl Abdelas, Zübeyr'in oğlu Musab'ı Muhtar'a karşı gönderdi; karşılaştıklarında Muhtar'ı mağlup etti, Muhtar Suriye'ye kaçtı ve orada yakalanıp öldürüldü. Abimeleh de Musab'a karşı sefere çıktı, onu yenip öldürdü ve tüm Pers diyarını hakimiyeti altına aldı.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
6181	6181	Iustinianos (10 yıl)	Abimeleh (22 yıl)	Pavlos (7 yıl)

Bu yıl Abimeleh, Zübeyr'in oğlu Hakan'ı Mekke'ye karşı gönderdi; Hakan onu orada öldürdü ve Abimeleh, Hakan'ın kendisine karşı olan topraklarını ele geçirerek, onların putperestlik simgesi olan evlerini yıktırdı.

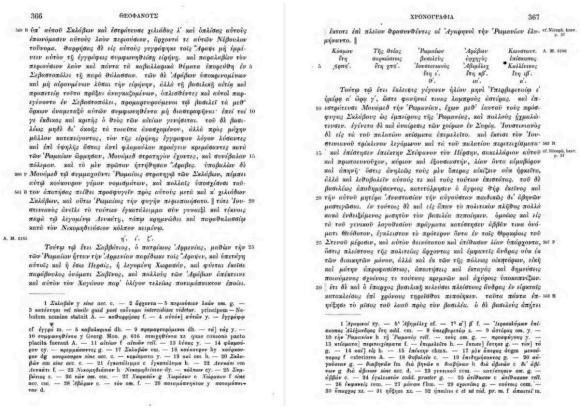
Sayfa 365

Bu sebeple Pers diyarının generali Hakan'ı öne çıkardı; sonuçta Persler, Mezopotamya ve Yezid'in büyük Arabistan'ı Abimeleh'e boyun eğdi ve kendi aralarındaki iç savaşlar son buldu.

Bu yıl tüm savaşlar sona erdi ve Arapların lideri Abimeleh herkesi kendine tabi kılarak barışı sağladı.

Bu yıl Iustinianos, Abimeleh ile yaptığı barışı bozdu. Zira Kıbrıslıları sebepsiz yere başka yere yerleştirmeye kalkıştı; Abimeleh tarafından gönderilen ve daha önce hiç görülmemiş olan yeni sikke basımını kabul etmedi. Kıbrıslıların çoğu yolculuk

sırasında boğuldu, bazıları hastalıktan öldü, geri kalanlar ise Kıbrıs'a geri döndü. Bunu duyan Abimeleh, şeytani bir ikiyüzlülükle barışın bozulmamasını, aksine kendisinin bastırdığı sikkelerin kullanılmasını rica etti; zira Araplar kendi sikkelerini basarak Romalılara bir zarar vermiyorlardı, aksine saf altın vererek kendi ekonomilerini yürütüyorlardı. Iustinianos, Mardaitlerin akınlarını durdurmayı amaçlayan Arapların bu ricasını anlayarak, geçerli bir mazeretle barışı bozmak istedi ve nitekim öyle de oldu. Abimeleh, Mekke'deki tapınağı inşa ettirdi ve Kutsal Getsemani'nin sütunlarını oraya taşımak istedi. O dönemde Filistin'deki Hristiyanların önde gelenlerinden ve Abimeleh'in yakın dostu olan çok Hristiyan bir adam, Man-sur, logos (sayman) ve patrik Klaus, bunun yapılmamasını rica ettiler ve Iustinianos'u sütunlar yerine başkalarını göndermeye ikna ettiler, nitekim öyle de oldu.

Sayfa 366

Bu yıl Iustinianos, kendi tarafındaki Slavlar tarafından, 30 bin kişilik bir orduyu silahlandırdı ve onlara "seçkin halk" adını verdi, liderlerine ise Nebul adını koydu. Araplarla yazılı olarak anlaşmaya varıldığına güvenen ve seçkin halkı ve tüm süvari birliklerini yanına alan imparator, deniz kenarındaki Sebastopolis'e gitti. Ancak Araplar barışı bozmaya yanaşmadıkları ve buna dair bir istekleri olmadığı için, imparatorun bu tutumu imparatorluk kaynaklı bir kışkırtma olarak görüldü ve zorunlu olarak silahlandılar. Sebastopolis'te, imparatorun şahitliğinde, aralarında anlaşmaya varılan maddelerin bozulmayacağına dair yemin ettiler; çünkü tanrının haksızlık yapanların yargıcı ve hakimi olacağı düşünülmüştü. Ancak imparator, barış anlaşmasını bozup savaşa meyletti ve yüksek bir yere flama asarak Romalılara saldırdı, Mouamed komutasındaki orduyla karşılaştılar ve savaştılar. Başlangıçta yenilseler de, Romalılarla müttefik olan Slavların generali, Mouamed'e altın dolu bir kova gönderdi ve pek çok vaatle kandırarak 1000 Slavı onlara sığınmaya ikna etti; böylece Romalıların kaçışını hazırladı. Iustinianos, onların eşlerini ve çocuklarını terk ederek Nikomedia körfezi yakınlarında, sarp ve deniz kenarındaki Leukate denen bir yerde ölümlerine neden oldu.

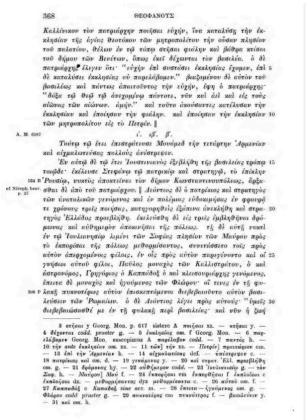
Bu yıl, Ermeni patrik Sabitios, Romalıların yenildiğini öğrendiğinde Ermenistan'ı Araplara teslim etti ve Pers diyarı olan Horasan'a tabi oldu.

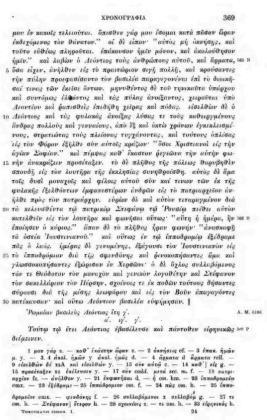
Sayfa 367

Orada Hakan tarafından kabul edildi ve neredeyse tamamen nehirde boğulmak üzereydi o tarihten sonra Agarenler (Araplar) daha da cüretkarlaşarak Roma topraklarını talan ettiler.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
6596	6596	Iustinianos (10 yıl)	Abimeleh (22 yıl)	Kallinikos (18 yıl)

Bu yıl, Hyperberetaios ayının 5. gününde, 3. saatte güneş tutulması oldu, öyle ki parlak yıldızlar göründü. Mouamed, yanına sığınan Slavlarla birlikte Roma topraklarına sefere çıktı ve pek çok kişiyi esir aldı. Suriye'de domuzların telef olması olayı gerçekleşti. Iustinianos, saray yapılarıyla ilgileniyordu ve Iustinianos triklini denilen yapıyı inşa etti. Ayrıca Pers asıllı, sakellarios (hazine sorumlusu) ve baş hadım, efendi ve yönetici olan, çok kan dökücü ve acımasız Stephan'ı görevlendirdi. O, insanları kırbaçlamakla yetinmiyor, onları taşlıyordu. İmparator uzaktayken, bu vahşi canavar annesi Augusta Anastasia'yı çocukluk dönemindeki gibi kırbaçlamaya cüret etti. Tüm sivil halka pek çok kötülük yaparak imparatoru nefret edilen biri haline getirdi. Aynı şekilde genel logothetes (maliye bakanı) işlerini, daha önce Trakya'nın Stenos bölgesinde hapis yatmış, çok sert ve vahşi olan Theodotos adında birine verdi. O, devletin önde gelenlerini ve saygın isimlerini, sadece görevlileri değil, şehir sakinlerini de hiçbir sebep yokken, boş yere suçlamalarda bulunarak, vergi talep ederek ve mülklerine el koyarak, onları iplerle asarak ve dumanla boğarak cezalandırıyordu. Ayrıca vali, kraliyet emriyle birçok kişiyi zindanlara kapatarak uzun süre hapiste tutulmalarını sağladı; tüm bunlar halkın imparatora olan nefretini artırdı.

Sayfa 360

En çok Hristiyan olan imparator, üç yüz elli piskoposla birlikte Konstantinopolis'te bir ekümenik konsil toplayarak, önceki kutsal ve ekümenik beş konsilde onaylanan dogmaları teyit etmiş ve iki irade ile iki enerjiye dair dogmanın, aynı kutsal ve en kesin altıncı ekümenik konsilce kabul edilmesini emretmiştir; bunu bizzat İmparator Konstantinos ve kutsal piskoposlar gerçekleştirmiştir.

Arapların lideri Yezid, 3 yıl.

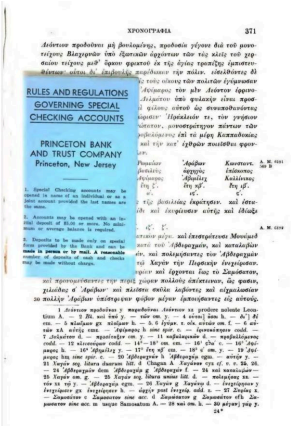
Bu yıl, İmparator Konstantinos'un emriyle Konstantinopolis'te üç yüz elli kutsal piskopos ve babanın katılımıyla kutsal ve ekümenik altıncı konsil toplandı.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu

6173	665	Konstantinos	Yezid (3 yıl)	Georgios (5 yıl)

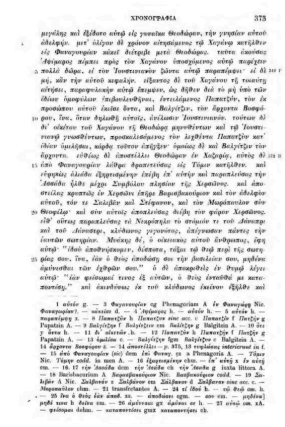
Bu yıl Konstantinos, kardeşleri Herakleios ve Tiberios'u krallıktan uzaklaştırdı ve sadece oğlu Iustinianos ile birlikte hüküm sürdü.
Yalancı Muhtar, Pers diyarında tiranlığı ele geçirdi, kendini peygamber ilan etti ve Araplar karıştı.
Arapların lideri Mervan, 1 yıl.
Bu yıl Yezid öldü ve Arapların kışkırttığı kabileler, kendilerine lider olarak Zübeyr'in oğlu Abdelan'ı seçerek ayaklandılar. Fenikeliler ve Filistinliler birleşerek Şam'a, ardından Gabitha'ya, Asan'a doğru ilerlediler; orada, Arapların emiri Mervan'ı ele geçirdiler ve onu liderleri olarak kabul edip dokuz ay boyunca hüküm sürmesini sağladılar ve onun ölümünden sonra Abimeleh, onun oğlu, 3,5 yıl boyunca hükümdarlık yaptı ve tiranları alt ederek Zübeyr'in oğlu Abdelan'ı ve Dadakon'u öldürdü.
Sayfa 361
Arapların lideri Abimeleh, 22 yıl.
Konstantinopolis piskoposu Theodoros tekrar, 3 yıl.
Bu yıl Suriye'de büyük bir kıtlık ve salgın hastalık yaşandı ve Abimeleh, Lübnan'ın bazı bölgelerine saldıran Mardaitlerin ve hüküm süren veba hastalığının etkisiyle, imparatora elçiler göndererek, altın sikkelerden 3 bin adet ödemeyi, köleler vermeyi ve aynı şekilde seçkin atlar göndermeyi kabul ederek barış istedi.
Bu yıl imparator Konstantinos öldü ve oğlu Iustinianos hüküm sürdü.
Bazılarının, altıncı konsilin özetlerini içeren metinlerin dört yıl sonra yazıldığını iddia ederek boş yere saçmaladıklarını bilmek gerekir. Zira yalan söyleyen herkes, bunların aksini ispatlayarak hiçbir gerçeği dile getirmediklerini kanıtlamış olurlar. Zira, altı kutsal ekümenik konsile dair kronolojik not, imparator Konstantinos'un hükümdarlığının 12. yılında, Herakleios'un torunu olan kişi, yaratılıştan 6280. yılda gerçekleştiğini söyler. Ve sonrasında kendisi 5 yıl hüküm sürdü ve o öldükten sonra Iustinianos, onun oğlu hüküm sürdü, öldüğünde ise Leontios 3 yıl boyunca hüküm sürdü, Leontios'tan sonra Apsimar 7 yıl, ardından Iustinianos tekrar 6 yıl boyunca hüküm sürdü; altıncı konsilin metinleri, onun hükümdarlığının sonunda yayınlandığı ve hükümdarlığının 13. yılında Iustinianos'un, bu metinleri içeren belgeleri aşağıdaki ifadelerle yayınlaması sayesinde, iki iradeye dair olduğu da anlaşılmaktadır.

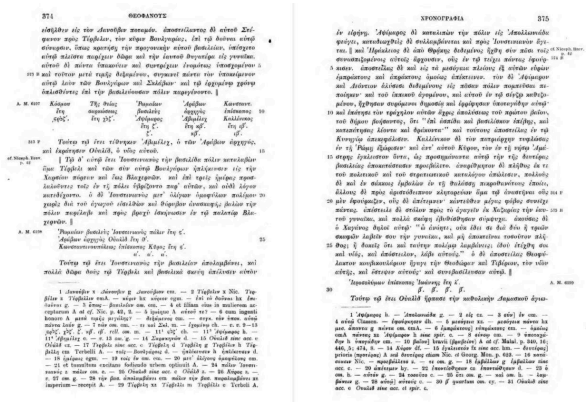

Sayfa 370
Bu yıl Alidos, Roma topraklarına sefere çıktı ve pek çok kişiyi esir alarak geri döndü. Lazikalı patrik Sergios isyan etti ve orayı Araplara tabi kıldı.
Bu yıl Araplar Afrika'ya sefere çıktılar ve orayı ele geçirdiler. İmparator, oradaki kendi ordusundan İoannes adında yetenekli bir adamı, tüm Roma donanmasıyla birlikte gönderdi. İoannes Kartaca'ya vardığında, limandaki zinciri açtı, savaşarak düşmanları püskürttü ve kovdu; tüm Afrika topraklarını özgürleştirdi ve orada kendi garnizonunu bırakarak durumu imparatora bildirdi ve oradan gelecek emri beklemeye başladı. Başdanışman bunu öğrendiğinde, onlara karşı daha güçlü ve büyük bir filo göndererek, adı geçen İoannes'i liman savaşında donanmasıyla birlikte kovaladı ve etrafını sararak içeridekileri dışarıdan kuşattı. Adı geçen kişi, daha büyük bir güçle imparatorun yanına dönmek isteyerek Roma topraklarına geri döndü ve imparatorun yanına geldi. Ancak ordu, kendi liderlerinin imparatora gitmek istememesi üzerine (çünkü korku ve utanç içindeydiler), kötü bir plan yaparak onu buldular ve Apsimar adında birini imparator ilan ettiler, onu Kibyrrhaiotların lideri ve Kourikiotas valisi olan Tiberios olarak adlandırdılar. Leontios'u Konstantinopolis'teki Neorion limanından temizlediler, dört ay boyunca şehre veba musallat oldu ve pek çok insan öldü. Apsimar donanmasıyla geldi ve şehrin karşısında, Sykais'te demirledi.
Sayfa 371 <<görülen kısım>> Üstteki görsele bakınız.
Leontios'un teslim olmaması üzerine, Blachernae'nin tek surunu koruyan yabancı liderlerin ihaneti gerçekleşti; kutsal sofradaki yeminlerine rağmen, haince şehri teslim ettiler. İçeri girdiklerinde vatandaşların evlerini yağmaladılar. Apsimar, Leontios'u hapsedip Delfax'a gönderirken, dostlarını da onunla birlikte öldürdü. Herakleios'u, gerçek ve asil olanı, herkesin komutanı olarak Kapadokya bölgesine gönderdi ve düşmanlara karşı koruma sağlamasını emretti.
Bu yıl imparatorlukta hüküm sürdü ve krallığı ilan edip kovdu.
Bu yıl büyük bir kıtlık yaşandı ve Mouamed, Abderrahman'a karşı sefere çıktı; Abderrahman'ı ele geçirdi ve savaşarak Abderrahman'ı Hakan'a ve Perslilere teslim ettiler.
...ve etrafındaki bölgeleri yağmalayarak pek çok kişiyi öldürdüler; Araplardan binlerce kişiyi ve birçok ganimeti alıp esir ettikleri pek çok kişiyi geri dönerek onlara büyük bir zafer kazandırdılar.

Sayfa 372
Bu yıl Abdelas, Roma topraklarına sefere çıktı; Tarentum'u kuşattı ancak bir sonuç alamadan geri döndü ve Mopsuestia'yı inşa edip içine garnizon yerleştirdi.
Bu yıl Banes (Eptadaimon lakaplı), dördüncü Ermenistan'ı Araplara tabi kıldı.
Apsimar, patrik Nikephoros'un oğlu Philippikos'u, gördüğü bir rüya nedeniyle Kephallenia'ya sürdü. Zira rüyasında başının üzerinde bir kartalın uçtuğunu görmüştü; imparator bunu duyar duymaz onu sürgüne gönderdi.
Bu yıl Ermenistan'ın ileri gelenleri Sarazenlere karşı isyan etti ve Ermenistan'daki Sarazenleri öldürdüler. Ardından tekrar Apsimar'a elçiler göndererek, Roma topraklarına geri dönmek istediklerini bildirdiler. Mouamed onlara karşı sefere çıkıp çoğunu öldürdü, Ermenistan'daki Sarazenleri onlara tabi kıldı ve oradaki Ermeni ileri gelenlerini tek bir yerde toplayarak yaktırdı. Aynı yıl Hazar, on bin askerle Kilikya'ya sefere çıktı; imparatorun kardeşi Herakleios onunla karşılaştı, savaşarak çoğunu öldürdü ve geri kalanları esir alarak imparatora gönderdi.
Bu yıl Hunlu Alidos, Kilikya'ya sefere çıktı. Sisium kalesini kuşattıktan sonra imparatorun kardeşi Herakleios onu ele geçirdi, savaştı ve on iki bin Arabı öldürdü.
Herson'da yaşayan ve tekrar imparator olmayı hedefleyen Iustinianos, oradakilerin kendisini imparatorluk için bir tehlike olarak görüp öldürmeyi planladıklarını öğrenince, kaçmayı başardı ve Dorylaion'a (Laz) giderek Hazarların Hakan'ından sığınma talep etti. Hakan bunu öğrenince onu onurla kabul etti.
Sayfa 373
Ve ona kız kardeşi Theodora'yı eş olarak verdi. Kısa bir süre sonra Hakan'dan izin isteyerek Phanagoria'ya gitti ve Theodora ile orada yaşamaya başladı. Bunu duyan Apsimar, Hakan'a elçiler göndererek, eğer Iustinianos'u kendisine canlı teslim ederse ona büyük hediyeler vereceğini, aksi takdirde başını göndermesini istedi. Hakan bu isteğe boyun eğdi ve onu izlemek için Papatzin ve Bosphoros hükümdarı Balgitzin adında iki kişiyi görevlendirdi. Hakan'ın hizmetkarı, Theodora aracılığıyla durumu Iustinianos'a bildirdi. Iustinianos haberi alır almaz, söz konusu Papatzin'i yanına çağırıp öldürttü; aynı şekilde Balgitzin'i de öldürdü. Hemen Theodora'yı Khazaria'ya gönderdi ve kendisi gizlice Phanagoria'dan kaçarak Tomis'e geldi. Hazır bekleyen bir gemi bulup ona bindi; Herson yakınlarındaki Symboulon'a doğru Assada kıyısı boyunca ilerledi. Gizlice Herson'a haber gönderip Barisbakourios, kardeşi Salibas, Stephanos ve Theophilos'u yanına aldı ve onlarla birlikte yola çıktı. Herson körfezini geçip, Dinyeper ve Dinyester ağızlarına ulaştıklarında fırtına çıktı ve herkes kurtulacaklarından umudunu kesti. Yakınındaki adamlardan biri ona, "Efendim, işte ölüyoruz, kurtuluşun için Tanrı'ya dua et; eğer Tanrı seni imparatorluğa geri döndürürse, düşmanlarından intikam almayacağına dair yemin et" dedi. O ise öfkeyle, "Eğer onlardan birini bile bağışlarsam, Tanrı beni burada boğsun" dedi ve fırtınadan kurtulup karaya çıktı.

Sayfa 374

Tuna nehrine girdi. Bulgarların efendisi Terbelis'e, atalarının krallığını geri kazanmasına yardım etmesi için Stephan'ı gönderdi; ona bol miktarda hediye vereceğini ve kızını eş olarak vereceğini vaat etti. Terbelis, ona itaat etmeye ve yeminle destek olmaya söz verdi; emrindeki tüm Bulgar ve Slav halkını harekete geçirdi ve ertesi yıl imparatorluk şehrine doğru yola çıktılar.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
6596	6596	Apsimar (7 yıl)	Abimeleh (22 yıl)	Kallinikos (18 yıl)

Bu yıl Arapların lideri Abimeleh ve oğlu Valis öldü.

Bu yıl Iustinianos, Terbelis ve beraberindeki Bulgarlarla birlikte imparatorluk şehrini ele geçirerek Harsios kapısına ve Blachernae'ye ulaştı. Üç gün boyunca şehre seslendiler, ancak şehirdekiler tarafından aşağılandılar ve hiçbir şekilde muhatap alınmadılar. Iustinianos, az sayıda soydaşıyla birlikte savaşsız bir şekilde su kanalından içeri girdi, kargaşa ve panik yaratarak şehri ele geçirdi ve bir süre Blachernae sarayında kaldı.

Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
Iustinianos (tekrar, 5 yıl)	Valis (9 yıl)	Kyros (5 yıl)

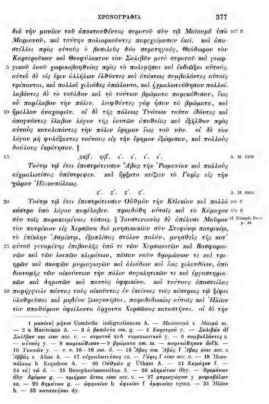
Bu yıl Iustinianos imparatorluğunu geri aldı; Terbelis'e pek çok hediye ve imparatorluk eşyası vererek onu uğurladı.

Sayfa 375

Terbelis barış içinde ayrıldı. Apsimar şehri terk edip Apollonias'a kaçtı, ancak yakalanıp Iustinianos'un önüne getirildi. Herakleios ve Trakya'dan tutuklanan diğer liderler de surlarda tutuluyorlardı. Iustinianos, onların çoğunu iç kısımlara gönderdi, bazılarını öldürttü. Apsimar ve Leontios'u zincire vurulmuş halde şehrin sokaklarında dolaştırdı ve hipodromda otururken, halkın tezahüratları eşliğinde "aslan ve ejderhanın üzerine bastı". Onları av alanına (Kynigos) gönderip başlarını kestirdi. Patrik Kallinikos'u kör etti ve yerine, ikinci imparatorluk döneminin restorasyonunu önceden öngören, Amastris adasında hapis tutulan Kyros'u getirdi. Sivil ve askeri kayıt tutulan halkın çoğunu yok etti; pek çoğunu çuvallara koyup denize atarak

boğdurdu, diğerlerini ise ölüme mahkum etti. Bazılarını idam ettirdi, bazılarını ise infaz etti; buradan sonra herkesi büyük bir korku sardı. Hazar'daki karısını getirmesi için bir donanma gönderdi, ancak birçok gemi battı. Hakan bunu duyunca ona haber gönderdi: "Ey çılgın, karını almak için üç gemiye ihtiyacın yoktu, bu kadar çok insanı öldürmen gerekmiyordu; yoksa bunu da mı savaşla alabileceğini sanıyorsun? İşte sana oğlun, onu al." Iustinianos, Theophylaktos adındaki bir görevliyi göndererek Theodora'yı ve oğlu Tiberios'u getirtti; onları taç giydirdi ve kendisiyle birlikte hüküm sürmelerini sağladı.

Sayfa 376

Bu yıl Valis, Şam'ın kutsal makamını ele geçirdi bu kiliseyi, Hristiyanlara karşı duyduğu kıskançlık nedeniyle, o lanetli kişi bu tür bir yapının aşırı güzelliği yüzünden yazılmasını engelledi ve logothetes kayıtlarında Hristiyan olarak kaydedilmelerini yasakladı; oysa Araplar, kendi dillerinde bir, iki veya üçü, sekiz buçuk veya üçü yazmanın imkansız olması nedeniyle, bugün bile Hristiyan noteri kullanmaktadırlar.

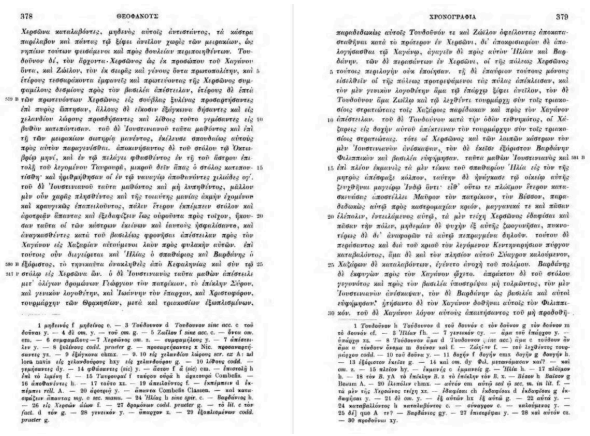
Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu	Kudüs piskoposu
6596	6596	Iustinianos (5 yıl)	Valis (9 yıl)	Kyros (5 yıl)	İoannes (30 yıl)

Bu yıl Iustinianos, Romalılar ve Bulgarlar arasındaki barışı bozdu ve süvari birliklerini Trakya'ya geçirip donanmayı Bulgarlara karşı silahlandırarak Terbelis'e saldırdı. Anchialos'a vardığında donanmayı kalenin önüne demirledi; süvari birliklerini ise yukarıdaki ovalara, herhangi bir şüpheye yer vermeyecek şekilde konuşlanmaları için gönderdi. Halk dağıldığında ve koyunlar ovada otlarken, Bulgarların casusları Roma yönetiminin boşluğunu gördüler ve cesaretlenerek aniden saldırıp Roma sürüsünü büyük ölçüde telef ettiler, öldürülenlerin yanı sıra çok sayıda esir, at ve teçhizat ele geçirdiler. Iustinianos kalede sığındı, üç gün boyunca kapıları kapattı. Bulgarların beklediğini görünce, önce kendi atını kamçılayarak herkesi cesaretlendirdi, sonra surlara işaret koyarak gece gizlice gemilere bindi ve utanç içinde şehre geri döndü.

Sayfa 377

Bu yıl Masalmas ve Abas Tyana'ya sefere çıktı Mariano'nun emriyle öldürülen ordunun öfkesi nedeniyle, orayı kuşatarak teslim olmaya zorladılar. İmparator onlara iki general, Karteroukan ve Saliban komutasındaki Theophylaktos'u bir ordu ve

savaşmaları ve onları kovmaları için tarım yardımıyla gönderdi. Ancak karşı karşıya geldiklerinde düzensizce savaştılar ve yenildiler; binlercesi öldü ve pek çoğu esir düştü. Galip gelenler, yiyecekleri kalmayana kadar kuşatmayı sürdürdüler. Tyana şehri sakinleri durumu gördüklerinde, saflıklarını anlayıp şehri terk ederek bugüne kadar boş bıraktılar. Sözü tutmayanları çöle sürgün ettiler ve pek çok kişiyi köleleştirdiler.
Bu yıl Abas, Roma topraklarına sefere çıktı, pek çok kişiyi esir alıp geri döndü ve Heliopolis bölgesinde Garis'i inşa etmeye başladı.
Bu yıl Uthman, Kilikya'ya sefere çıktı ve birçok kaleyi ele geçirdi. Oradaki yerleri teslim aldı. Iustinianos, Herson'a olan kininden dolayı, "Asmak" lakaplı Stephanos adındaki patrik'i azletti ve Hersonlular ile Bosphoruslular ve diğer bölgelerden gelen komplolardan korkarak, dromonlar, triremler ve çeşitli nakliye gemileriyle donanmış büyük bir filo hazırladı. Şehir sakinlerini, senatörleri, zanaatkarları, halkı ve tüm görevlileri o gemilere gönderip, o kalelerde oturan herkesin kılıçtan geçirilmesini, kimsenin hayatta bırakılmamasını emretti; Herson'un spatharion olan valisini atadı.

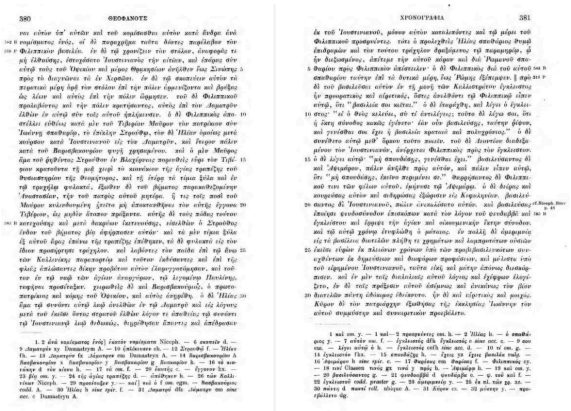

Sayfa 378
Herson'u ele geçirdiklerinde, karşı koyan olmadığından kaleleri teslim aldılar ve çocukların dışında herkesi kılıçtan geçirdiler, zira çocuklar bağışlanıp köle yapıldılar. Hakan'ın temsilcisi olan Tudoun'u ve soylu bir aileden gelen, Herson'un önde gelenlerinden Zoilos'u ve kırk önemli Hersonlu seçkin kişiyi imparatora esir olarak gönderdiler. Herson'un diğer yedi ileri gelenini ahşap kazıklara bağlayarak ateşte yaktılar; yirmisini de gemi halatlarına bağlayıp taş doldurarak denizin dibine batırdılar. Iustinianos bunu öğrendiğinde ve çocukların kurtulduğunu duyunca, onların acilen yanına getirilmesini emretti. Filo Ekim ayında yola çıktı, ancak denizde Tanroura denen bir yıldızın yakınında fırtınaya yakalandı ve neredeyse tüm filo battı; bin iki yüz kişi boğularak öldü. Iustinianos bunu öğrendiğinde üzülmek yerine, daha da büyük bir çılgınlığa kapılarak, bağırıp çağırıp herkesi tehdit ederek, diğer bir filoyu hazırlatıp hepsini kılıçtan geçirmelerini emretti. Bunu duyan kale sakinleri kendilerini sağlama aldılar ve imparatorun zulmünden korkarak Hakan'a Hazarya'ya elçi gönderip kendilerini koruması için asker istediler. Bunun üzerine, o zamanlar sürgünde olan spatharion İlias ve Kephallenia'dan geri çağrılan Bardanes, Herson'a ulaşan filoda bulunuyorlardı. Iustinianos bunu öğrendiğinde, yanına az sayıda dromon gemisiyle, lakabı Suros olan patrik Georgios'u, genel logothetes'i, Herson

valisi İoannes'i ve Trakyalıların tourmarches'i Christophoros'u üç yüz silahlı askerle birlikte gönderdi.

Sayfa 379

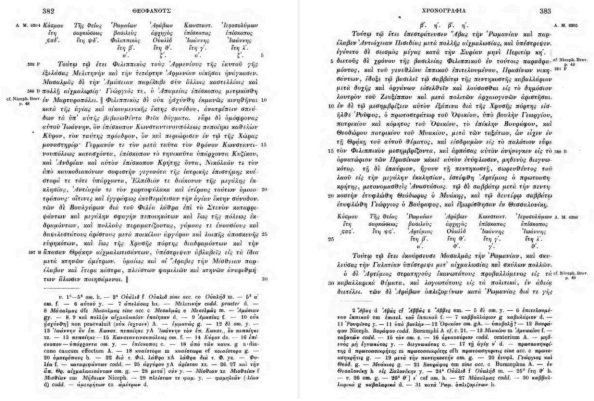
İmparator, Herson'a iade edilmeleri gereken Tudoun ve Zoilos'u teslim etmişti, ancak Hakan'a İlias ve Bardanes'i göndermesi için elçi aracılığıyla yanıt verdi. Herson'da bulunanlar onlara (elçilere) bir sığınak sağlamadılar. Ertesi gün şehre tek başlarına girdiklerinde kapıları kapattılar; genel logothetes'i ve valiyi kılıçtan geçirdiler, Tudoun ve Zoilos'u ise üç yüz Hazar askeriyle birlikte Hakan'a gönderdiler. Tudoun yolda öldüğünden, Hazarların gönderdiği tourmarches'i ve üç yüz askeri öldürdüler. O zaman Herson ve diğer kaleler, Iustinianos'u tahttan indirdiler ve oraya sürgün edilmiş olan Philippikos'u imparator ilan ettiler. Bunu öğrenen Iustinianos daha da çıldırarak, spatharion İlias'ın çocuklarını ve annesinin kucağındakini kılıçtan geçirdi, anneyi ise bir Hindistanlı aşçıyla evlenmeye zorladı. Böylece başka bir filo hazırlayarak patrik Maurus, Besson ve kuşatma koçları, mancınıklar ve tüm kuşatma araçlarını vererek Herson surlarını yıkmasını ve şehri tamamen yerle bir edip, orada kimseyi sağ bırakmamasını emretti. Kentinarches denilen burcu kuşatma koçuyla yıktıktan sonra, yanındaki Syagros denen yeri ve Hazarların ele geçirdiği yerleri yıktıktan sonra savaş durdu. Bardanes ise kaçıp Hakan'a sığındı. Donanma sonuç alamadan imparatorun yanına dönerken, Iustinianos tahttan indirildi ve Bardanes imparator ilan edildi.

Sayfa 380

Hakan'dan Philippikos'u teslim etmesini istediler onları kendi başlarına ve her biri bir altın sikke karşılığında teslim etmelerini istediler; onlar da hemen verip Philippikos'u imparator olarak teslim aldılar. Iustinianos filonun gecikmesinden şüphelenerek durumu anladı ve Opsikion ve Trakya bölgelerinden aldığı askerlerle Sinope'ye kadar ilerleyip Herson'daki durumu inceledi. Filoyu şehre yaklaşırken gördüğünde, bir aslan gibi kükreyerek şehre saldırdı. Philippikos şehri ele geçirmiş olduğundan, Damastryon'a gelerek onu kendi donanmasıyla karşıladı. Philippikos hemen Tiberios'u ve patrik Maurus'u, spatharion İoannes (Strouthos lakaplı) ile birlikte gönderdi; İlias'ı da benzer şekilde Iustinianos'a karşı Damastryon'a gönderdi. Bir diğeri ise Barisbakourios'a karşı kaçışını kullandı. Maurus, Strouthos ile birlikte Blachernae'ye giderek Tiberios'u bir eliyle kutsal sofranın sütununa tutunmuş, diğer eliyle de kutsal emanetleri ve boynunda bir muskayı tutarken buldu; dışarıda ise babasının annesi Anastasia, sunağın önünde diz çökmüş, torunu Tiberios'un

öldürülmemesi için yalvarıyor, hiçbir suç işlemediğini söylüyordu. Kadın ayaklarına kapanıp gözyaşlarıyla yalvarırken, Strouthos içeri girip sunağın arkasından onu çekip çıkardı ve elindeki kutsal emanetleri alıp masanın üzerine koydu; muhafızlar da onu kendi boynundan yakaladılar. Çocuğu alıp yukarıya, Kallinikos'a götürdüler ve orada, koyun gibi boğazlayarak öldürdüler ve isimsiz azizlerin bulunduğu kiliseye gömülmesini emrettiler. Protopatrik ve Opsikion kontu Barisbakourios da yakalandı ve öldürüldü. İlias ise beraberindeki halkla Damastryon'a çıkıp oradaki orduyla görüştü; Iustinianos'un ordusuna barış sözü verince herkes dağıldı Iustinianos'tan ayırdılar, sadece onu bırakıp Philippikos'un tarafına geçtiler.
Sayfa 381
O zaman, spatharion İlias öfkeyle koştu ve kılıcını çekerek, daha önce Iustinianos'un Philippikos'a gönderdiği kılıçla onun boynunu kesti. Philippikos, spatharion'u Batı bölgelerine gönderdi, o da Roma'ya kadar gitti. İmparator onu Kallistratos manastırındaki bir münzevi ve sapkın olan birine gönderdi; o da Philippikos'a gelerek "İmparatorluk senin" dedi. O da korktu ve münzevi, "Eğer Tanrı emrederse, kim karşı gelebilir? Bunu sana söylüyorum, eğer bu meclis toplanırsa, senin krallığın güçlü ve uzun ömürlü olacaktır" dedi. O da bunu yeminle yapacağına söz verdi. Iustinianos'un yerine gelen Leontios'tan sonra, Philippikos münzeviye gitti. O ise, "Acele etme, olması gereken olur" dedi. Apsimar imparator olduğunda yine ona gitti, o yine "Acele etme, o seni bekliyor" dedi. Philippikos arkadaşlarından birine güvenerek Apsimar'a haber gönderdi. O ise onu kırbaçlatıp saçlarını kestirerek Kephallenia'ya sürgüne gönderdi. Iustinianos imparator olunca onu geri çağırdı ve imparator olduğunda, sahte bir piskoposlar meclisi toplayarak altıncı ekümenik konsili ve münzeviyi aforoz edip suçladı. Aynı zamanda kör edildi. Uzun süre, hazinelerini ve parlak varlıklarını, Iustinianos tarafından müsadere edilerek boş yere ve hiçbir fayda sağlamadan harcadı. Söylemlerinde mantıklı ve bilge biri olarak görünse de, eylemlerinde yaşamını tam bir ahlaksızlık içinde geçirdi. Sapkın ve zina eden biriydi; Patrik Kyros'u görevden alarak kiliseden kovdu ve yerine İoannes'i getirdi.
Başka bir sayfaya geçmemi ister misiniz?

Sayfa 382

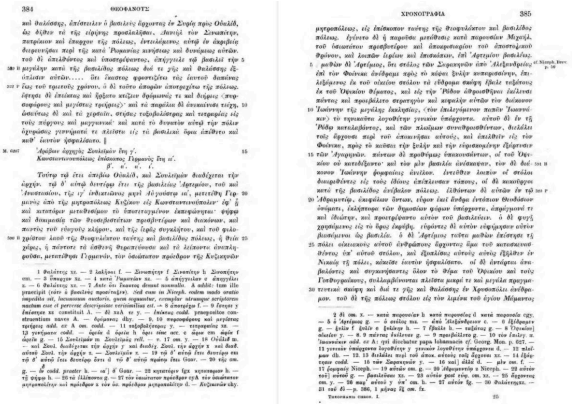
Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu	Kudüs piskoposu

6604	6604	Philippikos (2 yıl)	Valis (9 yıl)	İoannes (3 yıl)	İoannes (30 yıl)

Bu yıl Philippikos, Ermenileri kendi topraklarından sürdü ve dördüncü Ermenistan'da yaşamaya zorladı. Masalmas, Amasya'yı ve diğer kaleleri ele geçirdi. Apameia piskoposu Georgios, Marturopolis'e atandı. Philippikos, altıncı ekümenik konsile karşı çılgınca bir kin duyuyordu ve konsilin kararlarını iptal etmeye çalışıyordu. Kendi görüşünde olan İoannes'i buldu ve onu Konstantinopolis patriği yaptı; Kyros'u makamından uzaklaştırdı. O zamanlar Kyzikos piskoposu olan Germanos'u, Girit piskoposu Andreas'ı ve tıp bilgisinden sapmış olan Nikolas'ı bu işe ortak etti. O dönemde kilisenin diyakonu olan Elpidios ve benzer görüşteki diğer kişiler de, altıncı konsili yazılı olarak lanetlediler. Bulgarlar Filea üzerinden gizlice geçip şehre kadar gelerek büyük bir kıyım yaptılar. Çok sayıda esir, gümüş ve ganimet ele geçirip Hrysopolis kapısına kadar ulaştılar ve tüm Trakya'yı yağmalayıp esir aldılar, ardından zarar görmeden kendi topraklarına döndüler. Aynı şekilde Araplar da Mithia'yı ve diğer kaleleri ele geçirdiler, sayısız aile ve hayvanı esir aldılar.
Sayfa 383
Bu yıl Abas, Roma topraklarına sefere çıktı, Pisidia Antakyası'nı ele geçirip pek çok esir aldı ve geri döndü. Suriye'de Peritios ayının 28. gününde büyük bir deprem oldu. Philippikos'un imparatorluğunun ikinci yılında, Pentecost yortusunda atlı bir törenle Zeusippos hamamına gidip yıkanması ve ardından eski tarzda bir ziyafet vermesi kararlaştırıldı. Ancak öğle vakti, Opsikion patrik ve kontu Georgios ile Burafo lakaplı Theodoros, Muaquis ile birlikte aniden Hrysopolis kapısından içeri girdiler. Philippikos'u öğle uykusundayken buldular, onu oradan kaçırıp gözlerini kör ettiler. Ertesi gün, halk büyük kilisede toplandığında, protokrites Artemios imparator ilan edildi ve adı Anastasios olarak değiştirildi. Muaquis Theodoros kör edildi ve ikinci cumartesi günü Georgios ile Burafo da kör edilerek Selanik'e sürüldü.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu	Kudüs piskoposu
6605	6605	Artemios (2 yıl)	Valis (9 yıl)	İoannes (3 yıl)	İoannes (30 yıl)

Bu yıl Masalmas, Roma topraklarına akın düzenledi ve pek çok esir ve ganimetle geri döndü. Artemios, deneyimli bir general olarak askeri birlikleri yönetti ve deniz yoluyla, imparator Suriye'deki liderleri, özellikle de Sinope'li patrik ve şehrin valisi olan Daniil'i çağırarak, Roma topraklarına yönelik hareketleri ve güçleri hakkında dikkatlice araştırma yapmalarını emretti.

Sayfa 384

Gidip döndüklerinde, başkente hem karadan hem de denizden büyük bir saldırı hazırlığı olduğu haberini imparatora ilettiler. Herkes kendi masraflarını karşıladı, bunu düşünen kişi ise şehrin savunmasını güçlendirdi. Gemiler inşa etmeye başladı, dromonlar ve çift kürekli (ateş taşıyan ve çok büyük triremler) gemiler yaptı ve deniz kenarındaki surları yeniledi. Aynı şekilde karada da okçu mancınıklarını yerleştirdi ve kulelere dört katlı kuşatma araçları koydu; şehrin tahıl rezervlerini mümkün olduğunca güçlendirdi ve bunları imparatorluk sınırları içine yerleştirerek kendini güvenceye aldı.

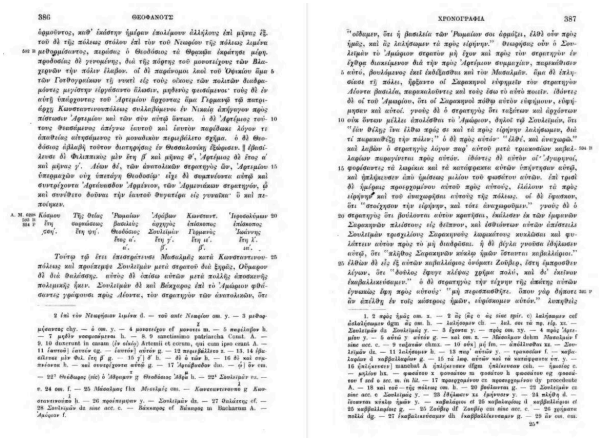
Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu
Süleyman (3 yıl)	Germanos (15 yıl)

Bu yıl Valis öldü ve iktidarı Süleyman devraldı. Artemios'un imparatorluğunun aynı yılında, 13. indiktion'da, Ağustos ayının 11. gününde, Germanos Kyzikos metropolünden Konstantinopolis'e nakledildi. Bu atama, en kutsal rahiplerin ve diyakozların oylarıyla ve en kutsal senato ve Tanrı'nın sevdiği Hristiyan halkının kararıyla gerçekleştirildi. Tanrı'nın lütfu, her zaman zayıf olanı iyileştirir ve eksik olanı tamamlar, Germanos'u Kyzikos'un en kutsal liderliğinden, Tanrı'nın koruduğu bu başkentin ve imparatorluk şehrinin piskoposluğuna taşıdı bu nakil, en kutsal rahip

Sayfa 385

Mikhail'in, apostolik tahtın elçisinin ve diğer rahip ve piskoposların huzurunda, Artemios'un imparatorluğu sırasında gerçekleşti. Artemios, İskenderiye'den gelen Sarazen filosunun Fenike'ye gidip selvi keresteleri kesmekte olduğunu öğrendiğinde, kendi filosundan en hızlı gemileri seçti. Opsikion temasından askerleri topladı ve hepsinin Rodos'ta toplanmasını emretti. Başlarına, büyük kilisenin diyakonu olan ve "Papas İoannes" olarak anılan, o dönemde genel logothetes olan İoannes'i general olarak atadı. Rodos'a vardıklarında ve askerler toplandığında, liderlerle durumu görüştü. Fenike'ye gidip, orada bulunan Arap kerestelerini ve teçhizatını yakmaları için onları gönderdi. Herkes isteyerek itaat etti ancak Opsikion askerleri imparatoru reddederek İoannes'i kılıçla öldürdüler. Bundan sonra filolar kendi bölgelerine dağıldılar. Adramyttion'a geldiklerinde, orada bulunan yerli Theodosios adındaki bir adamı buldular; o, devlet vergilerini toplayan bir görevliydi ve onu imparator ilan etmeye zorladılar. O, dağlara kaçarak gizlendi. Onu bulup imparator olarak ilan

ettiler. Artemios, durumu öğrenince şehri kendi adamlarıyla ve hazırladığı filoyla takviye etti; onlarla birlikte Nikaia şehrine gitti ve orada kendini güvenceye aldı. İsyancılar Opsikion temasının tamamını ve Gotograikoi'yi kışkırtarak, birçok küçük ve büyük tekneyi ele geçirip karadan ve denizden Hrysopolis'e çıktılar demir atmışlardı, altı ay boyunca her gün birbirleriyle savaştılar.

Sayfa 386

Şehir filosunun limanının (Neorion) değiştirilmesinden sonra, Theodosios Trakya tarafını ele geçirdi ve bir ihanet sonucunda Blachernae'nin tek surlu kapısından şehri aldılar. Opsikion'un kanunsuz halkı ve Gotograikoi, gece vakti vatandaşların evlerine girerek büyük bir yıkıma sebep oldular, Artemios'un taraftarlarını ve patrik Germanos'u esir alıp Nikaia'ya götürdüler. Artemios, bunları gördüğünde umudunu kesti, teslim oldu ve keşişlik kıyafetini giydi. Theodosios onu sağ salim Selanik'e sürdü. Philippikos iki yıl altı ay hüküm sürerken, Artemios ise bir yıl üç ay hüküm sürdü. Anadolu ordusu komutanı olan Leon, Artemios'u destekledi ve Theodosios'a itaat etmedi. Artemios'un yanında olan Ermeni stratejist Artabasdos ile de kızını ona eş olarak vereceğine dair sözleşmişti ve bunu da yaptı.

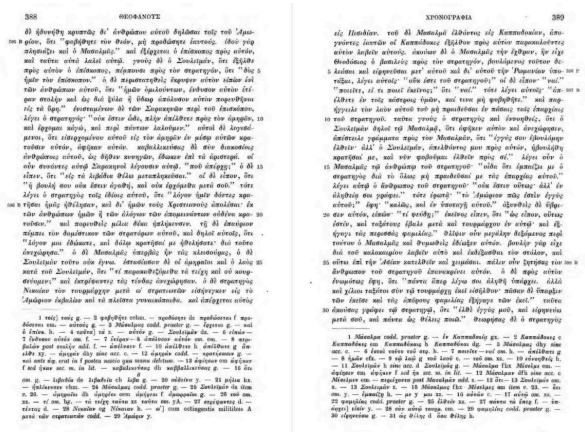
Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu	Kudüs piskoposu
6608	6608	Theodosios (1 yıl)	Süleyman (3 yıl)	Germanos (15 yıl)	İoannes (30 yıl)

Bu yıl Masalmas, Konstantinopolis'e sefere çıktı, Süleyman'ı karadan, Oumar'ı ise denizden gönderdi. Süleyman ve Bakkharos, Amorion'a vardıklarında, Anadolu stratejisti Leon'a "Biliyoruz ki Roma imparatorluğu sana yakışır, o halde bize gel ve barış hakkında konuşalım" diye yazdılar.

Sayfa 387

Süleyman'ı Amorion ordusunda, Artemios'a olan sadakatinden dolayı bir düşman olarak gören stratejist, Masalmas'ın da orada olmasını bekleyerek Süleyman'ın yanına oturdu. Sarakenler, stratejist Leon'u İmparator olarak selamlamaya başladılar ve şehirdekileri de aynısını yapmaya teşvik ettiler. Amorionlular, Sarakenlerin onu neden selamladığını gördüklerinde, onlar da selamladılar. Stratejist, orduların ve

yöneticilerin orada olmadığını ve Amorion'un yok olmak üzere olduğunu anlayınca, Süleyman'a "Barış konuşmak için gelmemi istiyorsan, şehri neden kuşatıyorsun?" dedi. O da "Gel, geri çekilelim" dedi. Stratejist üç yüz atlıyla onun yanına gitti; Sarakenler onu gördüklerinde zırhlarını çıkardılar ve yarım mil uzakta karşıladılar. Üç gün boyunca barış hakkında konuştular. Süleyman, onu ele geçirmek istediğini anlayınca, seçkin Sarakenleri akşam yemeğine davet etti, yemek yerlerken onları üç bin Sarakenle kuşatıp kaçmamaları için tutuklattı. Gözcüler ona, "Sarakenler bizi kuşatıyor" diye haber verdiğinde, o, "Zouber adında bir atlı geldi" dedi. Stratejist onların hilelerini bildiği için "Dert etmeyin, kalelerimize nerede giderlerse gitsinler onları bulurum" dedi, kendi adamları aracılığıyla Amorion halkına, "Tanrı'dan korkun ve kendinizi teslim etmeyin. İşte Masalmas da yaklaşıyor" diye haber gönderemedi.

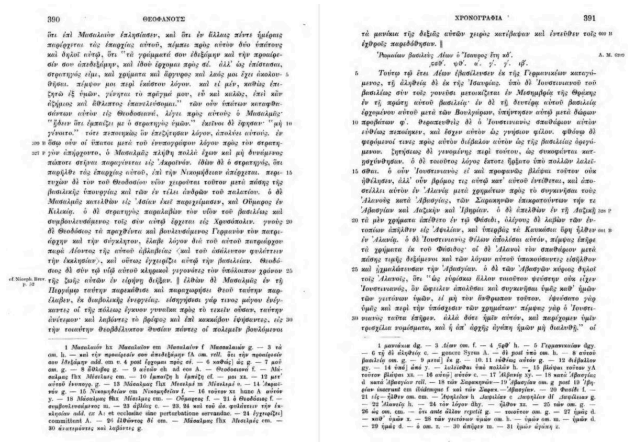
Sayfa 388

Piskopos onun yanına geldi ve ona bunları söyledi. Stratejist bunu öğrendiğinde, piskoposu gönderenlere "Piskoposu bize verin" dedi. Ancak piskoposu gizlice sakladı ve adamlarından birine piskoposun üzerine başka elbiseler giydirip onu sudan geçirmesini ve gitmesine izin vermesini söyledi. Sarakenler piskopos konusunda ısrar edince stratejist, "Öyle değil, ancak siz emire (Arap komutanına) gidin, biz de gelip her şeyi konuşalım" dedi. Sarakenler, stratejistin emirle konuştuğunu düşünerek yanına geldiler. İki yüz adamıyla atına binen stratejist, onları karşıladı. Sarakenler ona, "Nereye gidiyorsun?" dediklerinde, o "Otlaklara gitmek istiyorum" dedi. Onlar, "Bu niyet iyi değil, seninle geliyoruz" dediler. Stratejist kendi adamlarına, "Bize söz verip bizi tutuklamak istediler, Hristiyanları yok etmek istediler, ama bizimkilerden hiçbirini tutamıyorlar" dedi. On mil ilerlediler. Ertesi gün stratejist ordusunun komutanını göndererek onlara, "Bize söz verdiniz ama hileyle tutuklamak istediniz, bu yüzden geri çekildik" dedi. Masalmas geçitleri aştı. Süleyman bunu öğrendi. Emirler ve Masalmas'a karşı olan Süleyman arasında, "Neden surları kuşatıyoruz ve ilerlemiyoruz?" tartışması yaşandı ve çadırlarını toplayıp ayrıldılar. Stratejist Nikaia tourmarch'ını askerlerle Amorion'a soktu, kadınları ve çocukları çıkardı ve kendisi Pisidia'yadan ayrıldı.

Sayfa 389

Masalmas Kappadokia'ya geldiğinde, Kappadokialılar umutlarını kesip onu karşılamaya ve teslim olmaya gittiler. Masalmas'ın, Theodosios'un stratejiste olan düşmanlığını bildiğini duyan imparator, stratejisti onunla barıştırmak ve Roma

yönetimini düzene sokmak istedi. Onlara, "Stratejist yok mu?" diye sorduğunda, onlar "Evet" dediler. "O halde kalelerinize gidin ve korkmayın" dedi. Halkına, tüm eyaletlerde stratejiste uymamalarını öğütledi. Bunu öğrenen stratejist, Süleyman'ın onu terk ettiğini anladı ve Masalmas'a, "Süleyman'ın yanına gelmek istiyordum ama o beni tutuklamak istedi, şimdi sana gelmekten korkuyorum" diye mektup gönderdi. Masalmas, stratejistin adamına, "Stratejistin eyaletlerini yağmalamakla alay ettiğini biliyorum" dedi. Adam, "Öyle değil, gerçekleri yazıyor" dedi. Sonra, "Amorion nasıl yakınında?" diye sordu. "Güzel ve itaatinde" dedi. Süleyman öfkelenip onu aşağıladı ve "Yalancısın" dedi. O ise, "Dediğim gibi, öyledir" dedi. Süleyman bir tourmarch ile oraya gitti ve zengin aileleri çıkardı. Bu durumdan büyük üzüntü duyan Masalmas, öfkeyle onu takip etti. Stratejist, kış gelmeden şehri alıp filoyu beklemek için plan yapmıştı. Tekrar stratejistin adamını arayıp onu sorguladı. Adam yeminle, "Söylediklerimin hepsi doğrudur. Ancak bin asker ve tourmarch oraya girdi, oradaki tüm varlıkları ve yoksul aileleri çıkardılar" dedi. Bunları duyan stratejiste, "Yanına gel, seninle barışırım, ne istersen yaparım" diye yazdı.

Sayfa 390

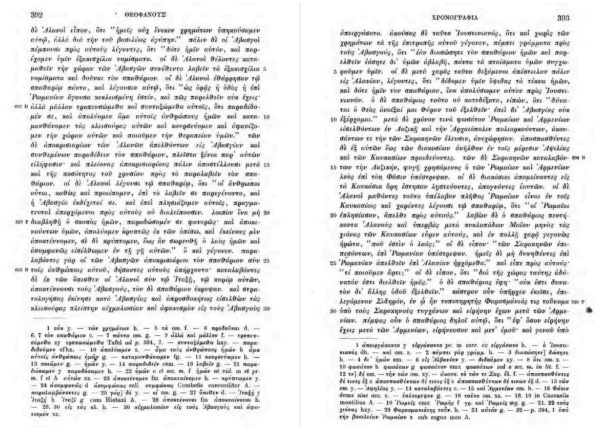
Masalmas'ın yaklaştığını ve beş gün içinde eyaletlerinden geçeceğini öğrenince, ona iki konsül gönderdi ve "Mektuplarını aldım ve niyetini anladım, işte sana geliyorum. Ancak bilmelisin ki ben bir stratejistim, yanımda para, gümüş ve asker var. Her birinizle ayrı ayrı görüşeceğim. Eğer istediğim gibi olursa ne mutlu, aksi takdirde zarar görmeden ve hiçbir şey kaybetmeden geri dönerim" dedi. Konsüller, stratejistin onlarla alay ettiğini Masalmas'a ilettiler. O da "Asla öyle olmaz" dedi. Konsüller, stratejistin yanına imzasız bir belgeyle döndüklerinde, yanında çok sayıda askerle gelen Masalmas, Akroinon'a ulaşamadı. Stratejist, onun eyaletlerini geçtiğini ve Nikomedia'ya gittiğini görünce, Theodosios'un oğlunu yanına aldı ve onu imparatorluk hizmetine ve saraydaki tüm görevlere atadı. Masalmas Asya'ya inip kışı orada geçirdi, Oumar ise Kilikya'da kaldı. Stratejist, imparatorun oğlunu alıp yanındakilerle istişare ederek Hrysopolis'e geldi. Theodosios olanları öğrenince, patrik Germanos ve senato ile görüşerek, Leon aracılığıyla imparatorluğu ona devretti; patrikten kiliseyi korumasını istedi ve böylece imparatorluğu ona teslim etti. Theodosios, oğluyla birlikte keşiş oldu ve hayatının geri kalanını bu şekilde geçirdi. Masalmas, Pergamon'da kaldı ve bir büyücünün kışkırtmasıyla, şehirdeki hamile bir kadını bebek doğurması için aldılar, bebeği alıp bir kazanın üzerine koydular; bu

Tanrı'ya aykırı kurbanı isteyen herkes sağ ellerindeki eldivenleri çıkardılar ve oradan düşmanlara teslim edildiler.

Sayfa 391

Roma imparatoru
Leon Isaurios (24 yıl)

Bu yıl Leon, İsauryalı olarak imparator oldu; Iustinianos tarafından ailesiyle birlikte Trakya'nın Mesembria şehrine sürülmüştü. İlk imparatorluk döneminde Bulgarlarla birlikte gelirken, hediyelerle karşılandı. Iustinianos onu hemen spatharion yaptı ve gerçek bir dostu olarak gördü. Kıskançlık duyan bazıları, onu imparatorluk arzusuyla suçlayarak şikayet ettiler. Soruşturma yapıldığında, iftira olduğu anlaşıldı ve utandılar. Iustinianos, ona açıkça zarar vermek istemedi ancak üzerine bir şüphe düştü; onu, Alanları Abasgia'ya karşı kışkırtması için parayla Alan ülkesine gönderdi; Sarakenler o bölgede Abasgia, Lazika ve İberya'ya hükmediyordu. Lazika'ya gittiğinde, parayı Phasis'te sakladı, yerlilerden birkaç kişiyle birlikte Afilia'ya gitti ve Kafkasya'yı geçerek Alan ülkesine ulaştı. Iustinianos onu yok etmek isteyerek, parayı Phasis'ten alması için elçi gönderdi. Alanlar, spatharion'u tüm saygıyla karşıladılar ve sözüne uyarak Abasgia'yı yağmaladılar. Abasgia'nın hakimi Alanlara, "Iustinianos'un elinde sizin Iustinianos'tan daha yalancı birini bulamadım, onu size karşı kışkırtmam gerekiyordu, o bu adamın elçisi değil. Size para sözü vermişti" dedi. "Onu bize verin, size üç bin altın verelim ve aramızdaki sevgi devam etsin".

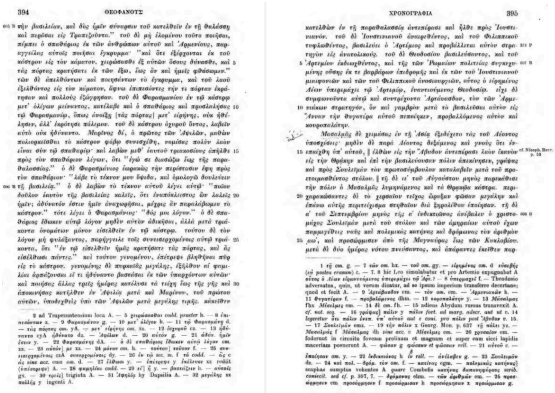
Sayfa 392

Alanlar, "Biz ona para için değil, imparatora olan sevgimizden dolayı itaat ettik" dediler. Abasgialılar tekrar elçi göndererek, "Onu bize verin, size altı bin altın verelim" dediler. Alanlar, Abasgia topraklarını keşfetmek istediklerinden, altı bin altını alıp spatharion'u teslim etmeye karar verdiler. Alanlar spatharion'a güven verip, "Gördüğün gibi Roma'ya giden yol kapalı, geçemezsin. Biz seni geri göndereceğiz, seninle birlikte adamlarımızı gönderip yollarını öğrenelim, topraklarını keşfedelim ve senin için bir tedavi yolu bulalım" dediler. Alan elçileri Abasgia'ya gidip spatharion'u teslim ettiklerinde, karşılığında birçok hediye aldılar. Altın miktarını alıp spatharion'u geri almak için tekrar elçiler gönderdiler. Alanlar spatharion'a, "Bu insanlar onu almak için geldiler, Abasgia onu kabul ediyor. Biz onlarla pazarlık yaparken işleri gizlice halledeceğiz. Amacımızın ifşa olmaması için açıkça teslim edeceğiz, ancak siz

gizlice arkadan gelin ve onları öldürün; biz de gizlice bekleyip halkımız toplanınca topraklarına görünmeden girelim" dediler. Öyle de oldu. Abasgialı elçiler spatharion'u ve adamlarını alıp bağlayarak götürürken, arkadan gelen Alanlar ve efendileri İtaz, onları öldürdüler. Spatharion'u sakladılar; stratejist Abasgia'ya karşı harekete geçti, geçitlere beklenmedik bir şekilde girerek bunu başardı Abasgialılara büyük bir yıkım ve esaret getirdi.

Sayfa 393

Iustinianos, paralar olmasa bile onun görevini yerine getirdiğini duyunca, Abasgialılara mektup göndererek, "Eğer spatharion'umuzu sağ salim bırakırsanız, tüm hatalarınızı affederim" dedi. Onlar da bunu sevinçle karşılayıp, "Spatharion'u size veriyoruz, onu Iustinianos'a gönderin" diyerek tekrar Alanlara gönderdiler. Spatharion bunu kabul etmeyerek, "Tanrı bana kapıyı açarsa çıkarım, Abasgia'dan çıkmıyorum" dedi. Bir süre sonra, Lazika'ya giren ve Arkaopolis'i kuşatan Romalı ve Ermeni birliklerini duyduğunda, Sarakenlerin gelişinden korkup geri çekildiler. İki yüz asker Afilia ve Kafkasya taraflarına dağıldı. Sarakenler Lazika'yı ele geçirince, Romalılar ve Ermeniler Phasis'e geri çekildiler. Kalan iki yüz kişi Kafkas dağlarında yağmacılık yapmaya başladılar, umutsuzluğa düştüler. Alanlar bunu öğrenince, onların Romalılar olduğunu sanıp spatharion'a sevinçle, "Romalılar yaklaştı, onlara git" dediler. Spatharion, Maios ayında karlar eridikten sonra, Kafkas dağlarını geçip onlara ulaştı ve büyük bir sevinçle, "Halk nerede?" diye sordu. "Sarakenlerin saldırısına uğradık, Roma'ya dönüyoruz. Biz Roma'ya gidemedik, Alan bölgesine geldik" dediler. Onlara, "Şimdi ne yapacağız?" diye sordu. "Bu topraklardan geçmemiz imkansız" dediler. Spatharion, "Başka yoldan gitmek imkansız" dedi. Orada, Sarakenlerin hakimiyeti altında olan ve Ermenilerle barış içinde yaşayan, Farasmanios adında birinin komuta ettiği Sideron adında bir kale vardı. Spatharion ona haber gönderip, "Ermenilerle barış içinde olduğun kadar, benimle de barış yap ve benim tarafıma geç" dedi.

Sayfa 394

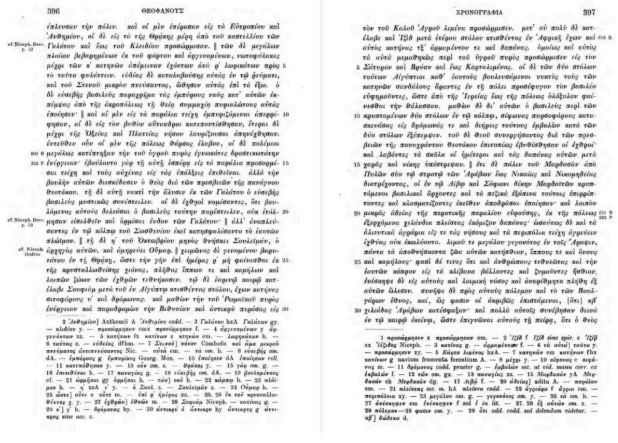
"imparatorluğa geçmemizi ve Trabzon'a geçmemizi sağla." Bunu yapmayı kabul eden spatharion, kendi adamlarından ve Ermenilerden bir grup göndererek onlara pusu kurmalarını emretti: "Kaleden dışarı çıktıklarında kapıları tutun ve biz ulaşana kadar onları dışarıda tutun." Pusuyu kuranlar ve halk kaleden çıktığında, aniden kapıları tutarak esir aldılar. Farasmanios kalede az kişiyle kalınca, spatharion oraya ulaştı ve kapıları açması için onunla konuştu, ancak o barış istemedi ve savaşı

başlattı. Kale sağlam olduğundan onu alamadılar. Apsilianların lideri Marinos, kalenin kuşatıldığını öğrenince korkuya kapıldı, spatharion'un yanında çok sayıda asker olduğunu sanarak üç yüz adamını yanına alıp spatharion'un yanına giderek, "Sizi deniz kıyısına kadar sağ salim götüreceğim" dedi. Durumu gören Farasmanios, spatharion'a, "Çocuğunu rehin ver, imparatorluğa hizmet edeceğime yemin ederim" dedi. Spatharion çocuğunu alıp ona verdi ve "Hangi imparatorluğa hizmet ediyorsun?" dedi. "Biz kaleye hapsedildik, kaleyi almadan ayrılmamız imkansız" dediler. Farasmanios, "Söz ver" dedi. Spatharion, sadece otuz kişinin kaleye girmesi için söz verdi. Sözünü tutan spatharion, içeri giren otuz kişiye, "İçeri girdiğimizde kapıları tutun ve herkes içeri girene kadar bekleyin" emrini verdi. Bu gerçekleşince, kaleyi ateşe verdi. Aileler, eşyalarından taşıyabildikleri her şeyi yağmaladılar. Üç gün daha kaldıktan sonra surları yıkarak Apsilia'ya Marinos'un yanına indi ve orada büyük bir onurla karşılandı deniz kıyısına inip oradan Iustinianos'a geçti.

Sayfa 395

Iustinianos öldürülüp Philippikos kör edildikten sonra, Artemios imparator oldu ve onu doğu ordusu komutanı yaptı. Theodosios imparator olduğunda ve Artemios sürgüne gönderildiğinde, Roma devletinin durumu karmakarışıktı; barbarların akınları ve Iustinianos ile Philippikos'un dinsizlikleri nedeniyle, bahsi geçen Leon, Theodosios'a karşı çıkarak Artemios'u destekledi. Onunla aynı fikirde olan Ermeni ordusu komutanı Artabasdos ile de anlaştı ve imparator olduktan sonra kızını onunla evlendirip onu kouropalates ilan etti.

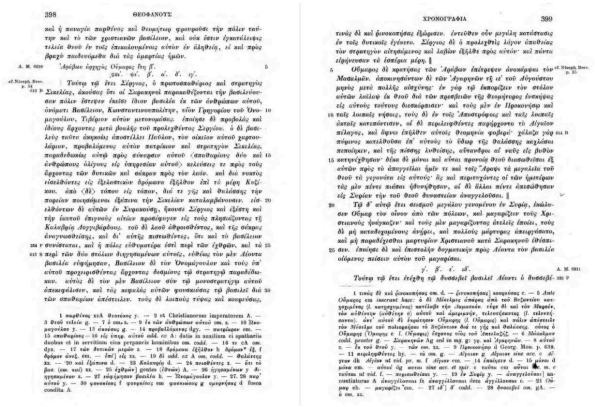
Masalmas, Asya'da kışlarken Leon'un vaatlerini bekliyordu ancak ondan hiçbir şey görmeyince, onun tarafından kandırıldığını anladı. Abydos'a gelip çok sayıda askeri Trakya'ya geçirdi ve başkente yöneltti; Süleyman'a bir mektup yazarak hazırlanan filo ile gelmesini emretti. Ağustos ayının 15. gününde, Masalmas şehri kuşattı ve Trakya kalelerini yağmaladı. Karadaki surların etrafını kazıp büyük bir hendek oluşturdular ve üzerine kuru taştan bir siper yaptılar. Eylül ayının 1. gününde, indiktion döneminde Hristiyan Süleyman, 800 adet devasa gemi, savaş gemisi ve dromonlardan oluşan filosuyla geldi ve güney rüzgarının etkisiyle iki gün sonra Magnaura'ya, oradan da Kyklobion'a demir attı.

Sayfa 396

Bir kısmı Eutropios ve Anthemios'a, diğerleri ise Galata kulesinden Trakya tarafına, Galata'ya kadar demir attılar. Yüklerinden dolayı ağırlaşan büyük gemiler, taşıdıkları

tahıllarla beraber, bunları korumak için zırhlı muhafızlarla (lorikoi) bırakılmışlardı. Rüzgar sakinleşince, akıntıyla beraber boğazdan dışarı doğru sürüklendiler. Dindar imparator, ateş püskürten gemilerini göndererek, Tanrı'nın yardımıyla onları ateşe verdi. Sahil surlarına çarpanlar yanarak savruldu, derin sulara batanlar kendi kendine battı, diğerleri ise Oxia ve Plateia adalarına kadar sürüklendiler. Buradan bizimkiler cesaret alırken, düşmanlar "sıvı ateşin" (Grejuva ateşi) etkisini büyük ölçüde hissederek büyük bir şaşkınlığa düştüler; zira aynı akşam sahil surlarına yanaşıp siperlere ve kulelere saldırmayı planlıyorlardı. Ancak her şeyin üzerindeki Tanrı, Meryem Ana'nın dualarıyla onların bu niyetini boşa çıkardı. Aynı gece, dindar imparator Galata'daki zinciri gizlice güçlendirdi. Düşmanlar, imparatorun onları kandırmak için zinciri gönderdiğini sanarak içeri girmeye cesaret edemediler; bunun yerine Sosthenion körfezine geri dönüp gemilerini orada sabitlediler. Ekim ayının başında liderleri Süleyman öldü ve yerine Oumar geçti. Kışın Trakya'da çok şiddetli bir kış oldu; öyle ki 40 gün boyunca buz tutan karlar yüzünden düşmanların atlarının, develerinin ve diğer hayvanlarının çoğu öldü. Bahar mevsiminde Sufian, Mısır'da inşa edilen 50 erzak gemisi ve 20 dromon gemisiyle geldi. Roma ateşinin etkisini öğrenince Bithynia'ya geçti ve karşı tarafa geçti ve Kalo Agrou limanına demir attı.
Sayfa 397
Kısa süre sonra, Afrika'da inşa edilen ve 60 gemisi olan İzid de geldi. Aynı şekilde sıvı ateş hakkında bilgilendirilince, Satyros ve Bryas limanlarına ve Kartalimena'ya demir attı. Mısırlıların iki filosu kendi aralarında istişare ederek, geceleyin gemilerini terk edip imparatora sığındılar ve onu övdüler; böylece denizden şehre kadar her yer görülmeye başlandı. İmparator, körfezde gizlenen bu iki filodan haberdar olunca, ateş püskürten sifonlarla donatılmış dromonlar ve çift kürekli gemiler hazırlatıp bu iki filonun üzerine gönderdi. En kutsal Meryem Ana'nın dualarıyla düşmanlar yerinde battılar; ganimetleri ve masraflarını alarak sevinç ve zaferle döndüler. Ayrıca Mardasan, Arap ordusuyla Nikaia ve Nikomedia yollarını geçiyordu; Libos ve Sophon bölgelerinde gizlenen imparatorluk görevlileri, piyade birlikleriyle aniden onlara saldırıp parçalayarak oradan kaçmalarını sağladılar. Sahil boyunca küçük bir boşluk bulan düşmanlar, şehirden çıkan gemilerin taşıdığı büyük erzakları ve sahil surlarındaki balıkçı teknelerini yağmaladılar. Araplar arasında büyük bir kıtlık baş gösterdi; ölen hayvanlarını, atlarını, eşeklerini ve develerini yiyorlardı. Hatta bazılarının ölülerini fırınlara atıp, kendi dışkılarını karıştırıp yediklerini söylerler. Ayrıca onları salgın bir hastalık vurdu ve sayısız insan öldü. Bulgarlar onlarla savaşa girdi; deneyimli kişilerin söylediğine göre, o dönemde 22 bin Arap öldü ve o kadar çok felaket yaşadılar ki, Tanrı'nın yargısıyla cezalandırıldıklarını anladılar ve kutsal bakire ve Tanrı'nın annesi bu şehri ve Hristiyan imparatorluğunu korur; O'nu gerçek bir inançla çağıranlar için Tanrı'nın terk edişi yoktur, günahlarımız için kısa bir süre terbiye edilsek bile.

Sayfa 398

Arapların lideri
Oumar (2 yıl)

Bu yıl, Sicilya'daki protospatharios Sergios, Arapların başkentte kendi adamlarından, Konstantinopolisli Basileios adında birini imparator ilan ettiklerini ve adını Tiberios olarak değiştirdiklerini duydu. Sergios, daha önce bahsi geçenlerin tavsiyesiyle kendi yöneticilerini atadı. İmparator bunu duyunca kendi kâtibi Paulos'u gönderdi, onu Sicilya'nın patrik'i ve stratejisti ilan etti. Ona yardım etmesi için iki spatharion verdi ve batıdaki yöneticilere ve halka duyuru yapmasını emretti. Gece gizlice dromon gemilerine binerek Kyzikos bölgelerine çıktılar. Oradan oraya, karadan ve denizden yol alarak aniden Sicilya'ya vardılar. Siraküza'ya geldiklerinde Sergios durumu duydu ve kendi hatasını anlayarak, yakınlardaki Longobardlara sığındı. Halk toplanıp belge okunduğunda ve imparatorluğun hala ayakta olduğu, şehrin düşmanlar tarafından kuşatılmadığı anlaşıldığında, iki filo hakkındaki hikayeler anlatıldı; hemen Leon imparatoru övdüler, Basileios Onomagoulos'u ve atanan yöneticilerini esir alıp teslim ettiler. Sergios, Basileios'u ve monostratejistini kafalarını keserek idam etti, kafalarını şişirip imparatora gönderdi ve diğerlerini kırbaçlayıp saçlarını kestirdi bazılarının da burunlarını keserek sürgüne gönderdi. Bunun üzerine batıda büyük bir değişim oldu.

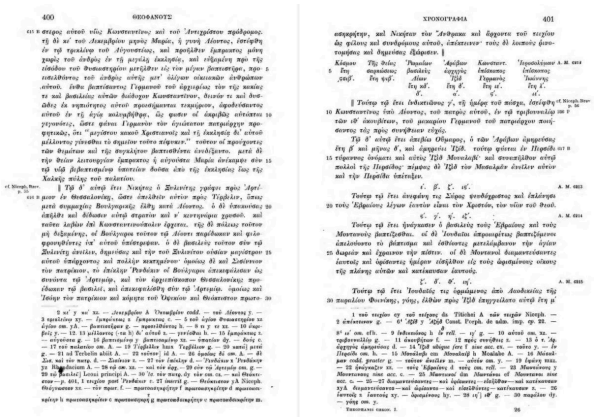
Sayfa 399

Daha önce bahsedilen Sergios, stratejistin yanına gidip her şeyi barışla batı bölgelerine bildirdi.

Oumar, Arapları kontrol altına alıp Masalmas'ın Ağustos ayının 15'inde büyük bir utançla geri dönmesine izin verdi; zira Tanrı, Meryem Ana'nın dualarıyla onların filosunu bir fırtınayla dağıttı. Prokonisos'a ve diğer adalara sürüklendiler; Apostrophoi'ye ve diğer kıyılara gidenler Ege Denizi'ne ulaştılar. Aniden başlarına korkunç bir fırtına koptu, dolu yağdı ve deniz suyu sanki kaynıyormuş gibi üzerlerine boşaldı, gemiler batıp dibe çöktü. Tanrı'nın korumasıyla sadece on gemi kurtuldu; geri dönenler Tanrı'nın büyüklüğünü bizlere bildirdi.

Aynı yıl Suriye'de büyük bir deprem oldu. Oumar, Hristiyanların şehirlerde şarap içmesini yasakladı; Hristiyanları İslam'a zorladı, kabul etmeyenleri öldürdü ve birçok Hristiyan şehidini Arap adetlerine göre cezalandırdı. Ayrıca imparator Leon'a

dogmatik bir mektup yazarak onu İslam'a çekmeye çalıştı ve onun oğlu Konstantinos, Deccal'in habercisi.

Sayfa 400

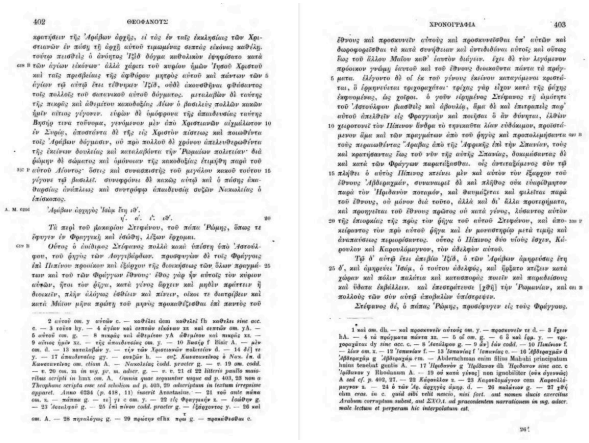
Aralık ayının 25'inde, Leon'un eşi Maria, Augusteus salonunda taç giydi ve tek başına, eşi olmadan büyük kiliseye gitti. Kutsal alanın girişinden önce dua ederek büyük vaftizhaneye girdi; kocası gelmeden önce birkaç hizmetlisiyle birlikte içeri girdi. Başrahip Germanos, imparatorluklarının varisi Konstantinos'u vaftiz ederken, çocukluktan itibaren kötü ve uğursuz bir işaret olduğu ortaya çıktı; kutsal vaftiz havuzuna bırakıldığında, görgü tanıklarının belirttiğine göre, o kadar çok dışkıladı ki, kutsal patrik Germanos peygamberce bir şekilde, "Bu işaret, Hristiyanlar ve kilise için büyük bir kötülüğün ondan geleceğinin göstergesidir" dedi. Tema yöneticileri ve senato, vaftiz edilen çocuğu karşıladı. İlahi ayinden sonra, imparatoriçe Maria, vaftiz edilen oğluyla birlikte kiliseden sarayın Chalki kapısına kadar şaşaalı bir törenle döndü. Aynı yıl Niketas Xylinites, Artemios'a mektup yazarak Selanik'ten Terbelin'e gitmesini, Bulgar ittifakıyla gelip Leon'a saldırmasını istedi. O, itaat ederek yüz kentar altınla beraber orduyla birlikte geldi. Ancak Konstantinopolis şehri onu kabul etmedi, Bulgarlar onu Leon'a teslim ettiler ve o da onu ağırladı; ancak imparator onu Xylinites ile birlikte öldürttü ve magistros Xylinites'in varlığını müsadere etti. Benzer şekilde, patrik Sisinnios'u ve Rendakin lakaplı patrik Sissinios'u, Artemios ile işbirliği yaptıkları için Bulgarların yanında kafalarını kestiler. Başpiskopos Selanik'i imparatora verdiler ve o da Artemios ile beraber kafasını kestirdi. Benzer şekilde, patrik İsas ve Opsikion kontu ve protoproasikrites Theoktistos ve duvarın yöneticisi Anthrax'ı arkadaşları ve destekçileri olarak öldürttü; diğerlerinin ise burunlarını kesti ve mallarına el koyup sürgüne gönderdi.

Sayfa 401

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Konstantinopolis piskoposu	Kudüs piskoposu
6612	6612	Leon (24 yıl)	İzid (4 yıl)	Germanos (15 yıl)	İoannes (30 yıl)

Bu yıl, 3. indiktion'da, Paskalya gününde, Leon, oğlu Konstantinos'u Tribounalia'da, kutsal patrik Germanos'un geleneksel dualarıyla taçlandırdı. Aynı yıl, 2 yıl 4 ay

Arapların liderliğini yapan Oumar öldü ve yerine İzid geçti. Pers bölgesinde, İzid Movalabi adında bir zorba çıktı ve İzid'in birçok taraftarı onunla birleşti. İzid, Masalmas'ı göndererek onu öldürttü ve Pers bölgesini kendine tabi kıldı.
Bu yıl, Suriyeli sahte bir mesih ortaya çıktı ve kendisinin Tanrı'nın oğlu İsa olduğunu söyleyerek Yahudileri kandırdı.
Bu yıl imparator, Yahudileri ve Montanistleri vaftiz olmaya zorladı. Yahudiler isteksizce vaftiz edildiler ve ekmek yiyip kutsal lütfu aldılar ancak inançlarını gizli tuttular. Montanistler ise kendi aralarında tartışıp bir gün belirlediler ve belirlenen evlere girip kendilerini yaktılar.
Bu yıl, Fenike kıyısındaki Laodikeia'dan gelen bir Yahudi büyücü, İzid'e giderek ona 40 yıl sözü verdi.

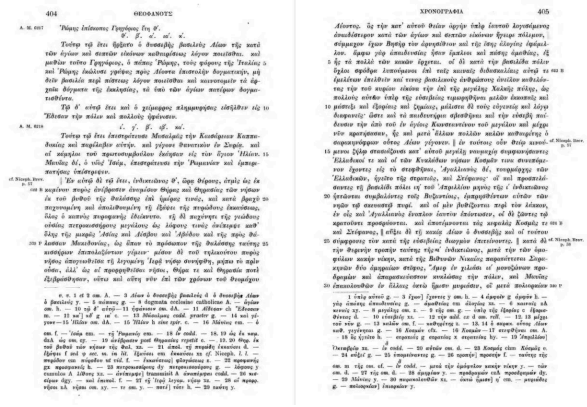

Sayfa 402
Arap iktidarını elinde tutan, Hristiyanların tüm egemenliklerinde kutsal sayılan ve onurlandırılan ikonaları kaldırdı. Buna kanan ahmak İzid, kutsal ikonalara karşı bir yasa çıkardı ancak Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ve lekesiz annesinin ve tüm azizlerin dualarıyla İzid, bu şeytani dogmasının ne olduğunu halka duyuramadan öldü. Bu acı ve yasadışı sapkınlığın, yani Leon'un, bizlere pek çok kötülüğün sebebi olduğu ortaya çıktı. Bu cahilliğe ortak olan Besir adında birini buldu; o, Suriye'de Hristiyan esirlerden biriydi ve daha sonra Hristiyan inancından vazgeçip Arap dogmalarına geçti. Kısa bir süre sonra esaretten kurtulup Roma devletine geldi ve güçlü fiziği ve aynı sapkınlığa sahip olması nedeniyle Leon tarafından onurlandırıldı ve bu büyük kötülüğün imparatorla birlikte destekçisi oldu. Nakoleia piskoposu da onunla aynı kötü görüşü paylaşıyor ve tam bir cehalet içinde yaşıyordu.

Arapların lideri
İsam (1 yıl)

Kutsal Roma papası Stephanos'un yaşadığı felaketler, Frankların yanına nasıl sığındığı ve kurtulduğu hakkında bilgi vereceğiz.
Bu övgüye layık Stephanos, Longobardların lideri Astulfos'un elinde pek çok kötülüğe maruz kaldı. Frankların yanına kaçtı ve Pippin'e sığındı. Pippin, tüm işlerin ve Frank milletinin yöneticisiydi; zira onlarda adet olduğu üzere kralları, yani kral

soyundan gelenler sadece hükmeder, hiçbir şey yapmaz, sadece yer ve içer, evde otururdu.
Sayfa 403
Mayıs ayının birinci gününde, halkın huzuruna çıkardı halkın huzurunda onlara tapınılır, hediyeler verilir ve karşılığında hediyeler alınırdı; böylece bir sonraki Mayıs ayına kadar kendi başına yaşardı. Halkı yöneten ve tüm işleri yapan ise "trirokhatai" denilen (tüylü saçlı, çünkü domuzlar gibi sırtlarında kıl çıkardı) kişilerdi. Stephanos, Astulfos'un zorbalığı ve düşüncesizliği nedeniyle, aynı zamanda onun izniyle Frank topraklarına gitmek ve elinden geleni yapmak için görevlendirildi. Oraya vardığında, Pippin'i o zamanlar çok makbul olan, hem işleri yürüten hem de Afrika'dan İspanya'ya geçen Araplarla savaşan ve bugüne kadar İspanya'yı elinde tutan kişilerin yöneticisi olarak gördü. Franklara karşı savaşmayı denedi, onlar ise ona karşı durdu. Pippin, o milletin yöneticisi Abderahman'ı ve sayısız kalabalığı Rhidanus (Rhone) nehri kıyısında yendi, sadece kendisi değil, aynı zamanda diğer üstünlükleri nedeniyle de halkı tarafından hayranlık duyuldu ve sevildi. Pippin, halkını, kendisini ondan önce krallığı yemin bozarak elinden alan kralla karşılaştıran ve onu manastıra onurla kapatan papas Stephanos'un yanına götürdü. Pippin'in Karolus ve Karlomannus adında iki oğlu vardı.
Aynı yıl, 4 yıl hüküm süren Arapların lideri İzid öldü ve yerine kardeşi İsam geçti. İsam, topraklar içinde saraylar ve bahçeler inşa etmeye, sular getirmeye başladı. Roma'ya karşı da ordu gönderdi ve pek çok ganimetle geri döndü.
Stephanos, Roma papası, Franklara sığındı.

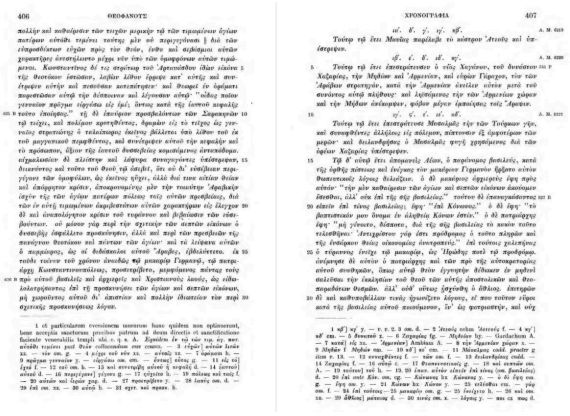

Sayfa 404

Roma piskoposu
Gregorios (9 yıl)

Bu yıl, dinsiz imparator Leon, kutsal ve saygıdeğer ikonaların kaldırılması hakkında konuşmaya başladı. Papa Gregorios bunu öğrenince, İtalya'dan gelen vergileri Roma'ya bağladı ve Leon'a dogmatik bir mektup yazarak imparatorun inanç hakkında konuşmaması ve kilisenin eski dogmalarını, yani kutsal babalar tarafından belirlenenleri değiştirmemesi gerektiğini bildirdi. Aynı yıl, sel felaketi yaşanarak Edessa şehrine girdi ve birçok kişiyi yok etti.

Bu yıl Masalmas, Kapadokya'daki Kayseri'ye sefere çıktı ve orayı ele geçirdi; Suriye'de ise bir salgın hastalık yayıldı. Baş danışmanın develeri kutsal İlyas'ta otluyordu. İsam'ın oğlu Mauias da Roma topraklarına sefere çıktı ve yağmalayıp geri döndü.
Aynı yıl, 9. indiktion'da, yaz aylarında, Thera ve Therasia adaları arasında deniz dibinden bir fırından gelen ateş yükseldi. Günlerce devam eden bu ateşin yayılmasıyla birlikte, yoğun bir duman havayı kapladı ve deniz yüzeyi kaynıyor gibi göründü. Küçük Asya'nın tamamı, Lesbos ve Abydos kıyıları boyunca denizin yüzeyi taşlı bir maddeyle kaplandı; ateşle oluşan bu yeni ada, Thera ve Therasia adalarıyla birleşti.
Sayfa 405
Leon, kutsal ve saygıdeğer ikonaların kaldırılması için daha küstahça bir savaş başlattı ve yanında Besir'i müttefik olarak aldı. İkisi de cehalet ve bilgisizlikle doluydu, tüm kötülüklerin kaynağı da buradan geliyordu. Başkentteki halk, bu öğretilerden dolayı büyük üzüntü duyuyordu. Bazıları kutsal Chalke kapısındaki Rab'bin ikonunu kaldırmaya çalışırken imparatorluk görevlileri tarafından yakalandı, birçoğu iman uğruna işkence gördü, kırbaçlandı ve sürgüne gönderildi.
Bu durumlar içinde, İlahi bir gayretle hareket eden Hellaslılar ve Kiklad adalarından Kosmas, taç giydirmek için anlaştılar. Hellaslı askerlerin tourmarches'i Agallianos ve Stephanos, Nisan ayının 10. indiktion döneminde başkente yaklaştılar ancak Bizanslıların hazırladığı ateşle mağlup edildiler. Agallianos kendini denize atarak öldürdü, diğerleri ise yakalanıp Kosmas ve Stephanos'un kafaları kesildi.
Dinsiz Leon, kötülükte daha da ileri gitti ve bu inanç zulmünü artırdı. Yazın sonunda, Bithynia'nın Nikaia kenti yakınlarında, 15 bin kişilik Saraken filosuyla gelen amir Mauias, şehri hazırlıksız bir şekilde kuşattı ancak duvarların kısmi yıkımında başarılı olamadılar; zira Tanrı'ya yöneltilen dualar ve kutsal yerlerin kutsanması sayesinde şehri korudular.

Sayfa 406
Konstantinos adındaki Artabasdos'un askeri, Meryem Ana'nın bir ikonunu gördüğünde, bir taş alıp ona fırlattı, parçaladı ve düşüp üzerinde tepindi. Rüyasında Meryem Ana'nın kendisine görünerek, "Bana ne kadar soylu bir iş yaptığını biliyor musun?" dediğini gördü. Ertesi gün, Sarakenler duvara saldırdığında ve savaş şiddetlendiğinde, o asker duvara koştu, mancınıkla atılan bir taşla vuruldu, kafası ve yüzü parçalandı; kendi dinsizliğine layık bir karşılık buldu. Çok sayıda esir ve

ganimet toplayıp geri döndüler. Bu, Tanrı'nın, dindarların kendi halkları tarafından korunduğunu gösterdiği bir işaretti. Leon, ikonaları kaldırmakla aslında Tanrı'nın gizli ve anlaşılmaz bir hükmünü yerine getirmiş oldu. İkonaların göreceli ibadeti konusunda sadece yanılmakla kalmıyor, aynı zamanda Meryem Ana'nın ve tüm azizlerin şefaatini ve kalıntılarını da reddediyor ve öğretmeni olan Araplar gibi onlardan iğreniyordu. O zamandan beri, Konstantinopolis patriği olan kutsal Germanos'un yanına gidip, ikonlara tapınan tüm Hristiyan halkını putperestlikle suçlayarak herkesi aşağılıyordu.

Sayfa 407

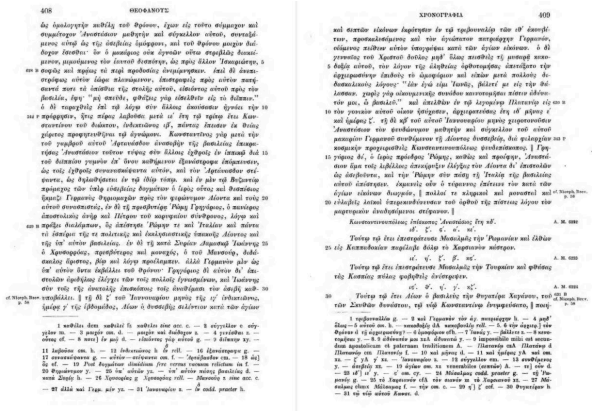
6619	6620	6621

Bu yıl Mauias, Ateous kalesini ele geçirdi ve geri döndü.

Bu yıl Hakan'ın oğlu, Hazarya'nın yöneticisi, Medya ve Ermenistan'a sefere çıktı. Garagon adlı Arap komutanını Ermenistan'da bulup, yanındakilerle birlikte öldürdü; Ermeni topraklarını ve Medya'yı yağmalayıp Araplara büyük bir korku salarak geri döndü.

Bu yıl Masalmas, Türk topraklarına sefere çıktı. Birbirleriyle savaşa girdiklerinde iki taraftan da kayıplar oldu; Masalmas korkuya kapılıp kaçtı ve Hazar dağlarından geri döndü.

Aynı yıl, dinsiz imparator Leon, doğru inanca karşı çıkarak kutsal Germanos'u getirdi ve ona ikna edici sözlerle ders vermeye başladı. Kutsal başrahip ona, "Kutsal ve saygıdeğer ikonaların kaldırılacağını duyuyoruz, ancak bu senin saltanatında olmamalı" dedi. O da "Hangi imparatorun saltanatında?" diye sorunca, başrahip "Konon'un" dedi. İmparator "Vaftiz ismim gerçekte Konon'dur" dedi. Patrik, "Asla efendim, bu kötülük senin saltanatında gerçekleşmemeli; çünkü Deccal'in habercisi bunu yerine getirecek ve Tanrı'nın vücut bulmuş ekonomi ilahi düzenini yıkacaktır" dedi. Buna öfkelenen zorba, ona Vaftizci Yahya'ya (Vaftizci Yahya'ya yapılanları kastederek) yapılanı hatırlattı. Patrik, imparator olmadan önce yaptığı, kiliseyi ve Tanrı'nın emanetlerini bozmayacağına dair antlaşmasını hatırlattı. Ancak sefil kişi bundan bile utanmadı; bazı kişileri görevlendirip ona karşı kullanabileceği sözler aramaya başladı onu makamından indirerek, yerine destekçisi ve öğrencisi olan Anastasios'u, dinsiz görüşlerini paylaşan birini getirdi.

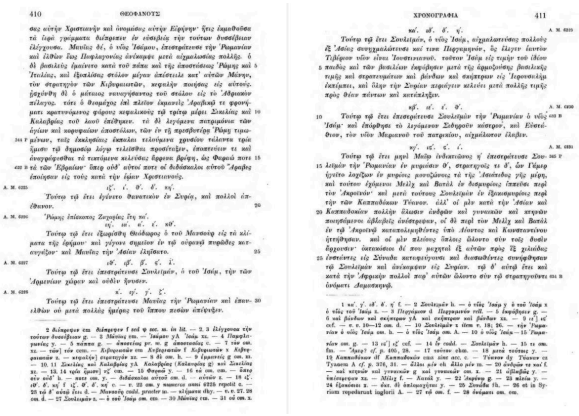

Sayfa 408

Makamın sahte varisi olan bu kişi, efendisini taklit ederek Yahuda İskariyot gibi davrandı. Ancak onun geri dönülmez bir şekilde saptığını görünce, ona doğru dönüp cübbesinin arkasına basarak imparatorun huzuruna girerken, "Acele etme, çünkü Dippion'a girmene daha çok var" dedi. Bu öngörü, üç yıl sonra Konstantinos'un takibiyle (12. indiktion) gerçekleşti ve herkesi Tanrı'nın lütfuyla peygamberlik edildiğine ikna etti. Konstantinos, damadı Artabasdos'un imparatorluğu ele geçirmesinden sonra, bu Anastasios'u diğer düşmanlarıyla birlikte hipodromda soyup ters bir şekilde eşeğe bindirerek dolaştırdı; böylece düşmanlarıyla birlikte olanların sonu da böyle olacaktı. Bizans'ta iman uğruna mücadele eden bu kutsal ve ilahi Germanos, Leon'a karşı en büyük destekçisiydi. Eski Roma'da ise Papa Gregorios, Petrus'un tahtının ortağı, söz ve eylemleriyle parlayan, Roma'yı ve İtalya'yı, batıdaki tüm siyasi ve dini bağlılıkları Leon'un imparatorluğundan koparan kişiydi. Suriye'de ise, Mansour'un oğlu, yaşam ve söz olarak üstün bir öğretmen olan İoannes Damaskenos, "Altın akan" (Khrysorrhoas), papaz ve keşiş, onu makamından uzaklaştırdı. Ancak o, mektuplarıyla imparatoru birçok kişi önünde ifşa etti ve İoannes, doğudaki piskoposları dinsizi aforoz etmeye çağırdı. Ocak ayının 7'sinde, 13. indiktion döneminde, haftanın 3. günü, dinsiz Leon ikonlara karşı ve ikonlara karşı Tribounalia'da bir toplantı düzenledi ve en kutsal patrik Germanos'u çağırarak onu ikonaların aleyhinde imzalamaya ikna etmeye çalıştı.
Sayfa 409
Mesih'in soylu kulu, bu kirli sapkınlığa asla ikna olmayarak, hakikatin sözünü ve piskoposluk sembolünü, birçok öğretici sözle birlikte geri vererek, "Eğer Yunus isem, beni denize atın. Zira evrensel bir konsil olmadan inancı yenilemek imkansızdır" dedi. Sonra Platanion denilen yere, atalarının evine gidip 15 ay 7 gün dinlendi. Aynı yılın Ocak ayında, Leon'un dinsizliği nedeniyle, bu kutsal Germanos'un makamına, makam tutkusu yüzünden seçilen Konstantinopolis'in sahte piskoposu Anastasios (sahte öğrenci ve Germanos'un öğrencisi) getirildi. Roma'nın kutsal lideri Gregorios ise, önceden bildirdiği gibi, mektuplarıyla Leon'u ifşa ederek onu dinsiz ilan etti ve tüm İtalya ile birlikte Roma'yı onun imparatorluğundan kopardı. Zorba, ikonlara karşı zulmünü artırdı; birçok ruhban, keşiş ve dindar laik kişi, doğru inancı savunmak adına şehitlik tacını giymeyi göze aldı.

Konstantinopolis piskoposu
Anastasios (24 yıl)

Bu yıl Masalmas, Roma topraklarına sefere çıktı ve Kapadokya'ya gelip hileyle Kharsianon kalesini ele geçirdi.
Bu yıl Masalmas, Türk topraklarına sefere çıktı ve Hazar kapılarına ulaştığında korkup geri döndü.
Bu yıl imparator Leon, kızı ile Hakan'ın oğlu, İskit yöneticisi Konstantinos'u evlendirdi onu Hristiyan yaptı ve adını Eirene koydu; o, kutsal yazıları öğrenerek onların dinsizliğini ifşa etmede öne çıktı.

Sayfa 410

İsam'ın oğlu Mauias, Roma topraklarına sefere çıktı ve Paflagonya'ya kadar gelip birçok esirle geri döndü. İmparator, Papa'ya ve Roma'nın ayrılmasına karşı öfkeyle doluydu; İtalya'ya bir filo gönderdi ve Kibyrrhaiotai stratejisti Manes'i onlara baş yaptı. Filosunun batmasıyla bozguna uğrayan sefil adam sakinleşti. O zaman, Tanrı'dan korkmayan imparator, daha da çıldırarak, Arap düşüncesiyle güçlenerek, Sicilya ve Calabria halkına üç buçuk altın talant tutarında ağır vergiler koydu. Eskiden Roma'nın yaşlı kiliselerinde azizlerin ve havarilerin onuruna kullanılan bu vergilerin kamu hazinesine aktarılmasını emretti; hatta Firavun'un bir zamanlar Yahudi çocuklarına yaptığı gibi, doğan erkek çocukların kaydedilmesini emretti ki, bunu onun öğretmeni olan Araplar bile Hristiyanlara yapmamıştı.

Roma piskoposu

Zacharias (10 yıl)

Bu yıl, Mansour'un oğlu Theodoros çöl bölgelerine sürüldü; gökyüzünde parlayan ateşli bir işaret görüldü ve Asya'yı aydınlattı.

Bu yıl İsam'ın oğlu Süleyman, Ermeni topraklarına sefere çıktı ancak hiçbir şey yapamadı.

Bu yıl Mauias, Roma topraklarına sefere çıktı ve birkaç gün sonra atından düşerek öldü.

Sayfa 411

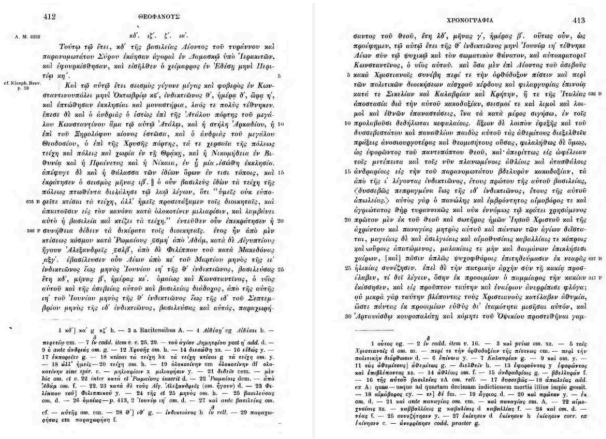
662	663	663
9	0	1

Bu yıl İsam'ın oğlu Süleyman, Asya'dan birçok esir aldı; Pergamon'da kendisinin Iustinianos'un oğlu Tiberios olduğunu iddia eden birini esir aldı. İsam onu kendi oğlunun onuruna layık gördü ve uygun bir kraliyet töreni, birlikler ve sancaklarla Yeruşalim'e gönderdi; tüm Suriye'nin onu büyük bir onurla karşılamasını emretti.

Bu yıl İsam'ın oğlu Süleyman, Roma topraklarına sefere çıktı, Sideroun denilen kaleyi kuşattı ve Marianos'un oğlu Eustathios'u esir aldı.

Bu yıl, 9. indiktion döneminde, Mayıs ayında Süleyman, 90 bin kişilik bir orduyla Roma topraklarına sefere çıktı. Stratejist Gamer, Asya bölgelerinden 10 bin piyade

ile önderlik ediyordu. Melih ve Batal ise 20 bin atlıyla Akroinon civarındaydı; Süleyman ve diğer 6 bin kişi de Kapadokyalıların Tyana kenti yakınlarındaydı. Asya ve Kapadokya'daki birlikler birçok esir ve hayvan alarak zarar görmeden geri döndüler; ancak Akroinon'daki Melih ve Batal, Leon ve Konstantinos tarafından mağlup edildiler. Çoğu iki liderin yanında silahlandı; 800 savaşçı 6 bin kişiye karşı durdu, Synada'ya sığındılar ve sağ kurtulanlar Süleyman'a ulaşıp Suriye'ye geri döndüler. Aynı yıl, Afrika'da da Şamlı komutasındaki pek çok kişi öldü.

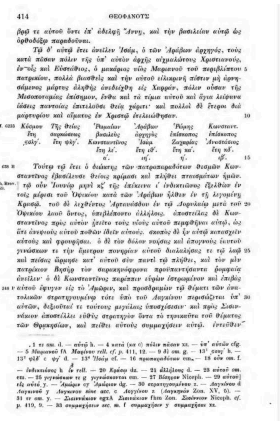
Sayfa 412

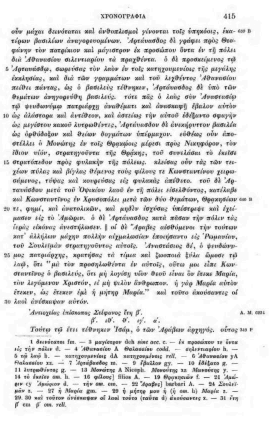
Dinsiz imparator Leon'un saltanatının 24. yılında, Şam'da İerakitai tarafından pazarlar kuruldu ve sular taştı, Peritios ayında sel Edessa'ya girdi. Aynı yıl, 9. indiktion döneminde, Ekim ayının 4. gününde ve 8. saatte Konstantinopolis'te büyük ve korkunç bir deprem oldu. Kiliseler ve manastırlar yıkıldı, çok sayıda insan öldü. Büyük Konstantinos'un Atalos'taki heykeli, Xerolophos sütununda duran büyük Theodosios'un heykeli, Hrysos kapısındaki heykel, Trakya'daki şehir ve köylerin surları, Bithynia'daki Nikomedia, Prainetos ve Nikaia depremden zarar gördü; sadece bir kilise kurtulabildi. Deniz, kendi sınırlarından bazı yerlerde çekildi ve deprem 12 ay sürdü. İmparator, şehrin surlarının zarar gördüğünü görünce halka, "Siz surları inşa etmediniz, ben yöneticilere emrettim" dedi ve surların inşası için halktan her bir miliare için vergi topladı. Leon, 15. indiktion döneminin 25 Mart gününden, 9. indiktion döneminin Haziran ayına kadar 24 yıl, 2 ay ve 2 gün hüküm sürdü. Oğlu ve sapkınlığının varisi Konstantinos ise 9. indiktion döneminin Haziran ayından, 14. indiktion döneminin Eylül ayına kadar hüküm sürdü Tanrı'nın izniyle 34 yıl, 3 ay

Sayfa 413

ve 2 gün süren bu dönem, 9. indiktion döneminin Haziran ayının 18. gününde Leon'un hem bedenen hem de ruhen ölümüyle sona erdi. Oğlu Konstantinos imparator oldu. Dinsiz Leon'un Ortodoks inancına ve siyasi yönetimine, açgözlülüğüne, Sicilya, Calabria ve Girit'teki uygulamalarına, İtalya'nın sapkınlık yüzünden ayrılmasına, depremlere, kıtlıklara ve salgın hastalıklara neden olduğu daha önce belirtilmişti. Şimdi, onun kadar dinsiz ve sefil oğlunun, Tanrı'dan korkmayan, kendinden sonra gelenler için kötü örnek olan uygulamalarını anlatmak gerekir. O, Tanrı'dan, kurtarıcımız İsa Mesih'ten, lekesiz annesinden ve tüm azizlerden uzaklaşmıştı; büyücülük, sefahat ve kan kurbanları ile uğraşıyor, şehvet ve günah dolu bir yaşam sürüyordu. Henüz genç yaşta patrikliği ele geçirdiğinde,

kötülük dolu bir başlangıç yaptı ve Hristiyanların nefretini kazandı. İnsanlar onu o kadar çok sevmiyorlardı ki, herkes onun imparator olmasından dolayı büyük bir üzüntü duyuyordu kız kardeşi Anna'nın oğlu, imparatorluğu Ortodoks olarak ona teslim edecekti.

Sayfa 414

Bu yıl, Arapların lideri İsam, yönetimleri altındaki tüm şehirlerdeki Hristiyan esirleri öldürttü; bunlar arasında Marianos'un oğlu Eustathios da vardı. Kendisi saygın bir patrik olmasına rağmen, samimi imanını inkâr etmeye zorlandığında, Mezopotamya'nın önemli şehirlerinden olan Harran'da gerçek bir şehit olarak ilan edildi. Orada, Tanrı'nın lütfuyla her türlü mucizevi şifayı gerçekleştirdi ve daha birçok kişi İsa uğruna şehitlik ve kanla hayatlarını tamamladı.

Dünyanın yılı	Enkarnasyon yılı	Roma imparatoru	Arapların lideri	Roma piskoposu	Konstantinopolis piskoposu
6633	6633	Konstantinos (35 yıl)	İsam (19 yıl)	Zacharias (21 yıl)	Anastasios (24 yıl)

Bu yıl, atalarından kalma geleneklerin takipçisi Konstantinos, ilahi takdirle ve bizim günahlarımızın ağırlığıyla imparator oldu. Haziran ayının 25'inde, 13. indiktion döneminde, Opsikion bölgelerine çıktı. Araplara karşı, Krasos denilen yere geldi. Daha önce bahsedilen Artabasdos, Opsikion halkıyla Dorylaion'daydı ve birbirlerine düşmanlık besliyorlardı. Konstantinos, ona elçi göndererek, yeğeni olduğu gerekçesiyle oğlunun yanına gönderilmesini istedi, amacı onu ele geçirip hapsetmekti. Onun hilesini anlayan ve kendisinin sınırsız kötülüğünü bilen, halka durumu anlatıp ikna eden Artabasdos, tüm ordusuyla ona saldırdı; saray destekçisi olan patrik Besir'i kılıçla öldürdü. Konstantinos, gafil avlanıp kaçarak Amorion'a sığındı ve oradaki Anadolu ordusuna katılıp Laginos tarafından korundu; onları büyük sözlerle karşılayıp, o zamanlar Trakya ordusunun stratejisti olan Sissinios'a gönderdi ve onları kendisiyle ittifak yapmaya ikna etti tebaası arasında şiddetli savaşlar ve çatışmalar yaşandı, her biri imparator ilan edildi.

Sayfa 415

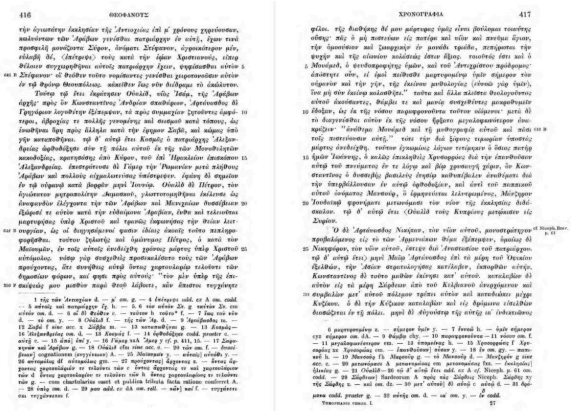
Artabasdos, Theophanes'e, patrik ve magistros'u şehirde bırakarak, Athanasios'un sessizliğiyle olup bitenleri yazdı. Artabasdos'a bağlı olan kişi, büyük kilisenin avlusunda halkı toplayıp, Athanasios aracılığıyla gönderilen mektuplarla, imparatorun öldüğünü, Artabasdos'un ise tüm bölge halkı tarafından imparator ilan

edildiğini herkese ikna etti. O zaman halk, sahte patrik Anastasios ile birlikte onu aforoz edip makamından indirdi ve en büyük kötülükten kurtulmuş gibi, Artabasdos'u Ortodoks ve ilahi dogmaların savunucusu bir imparator olarak ilan ettiler. Hemen Trakya bölgesindeki Monotes'i, kendi oğlunu, Trakya stratejistini, oradaki orduyu şehri koruması için gönderdi. Şehrin kapılarını kapatıp gözcüler dikerek, dostlarını korudu, suçlu olanları dövdürüp saçlarını kestirerek hapse attı. Artabasdos, Opsikion halkıyla şehre girince, Konstantinos'u Hrysopolis'te iki bölükle (Thrakesion ve Anadolu) buldu; bir şey yapamayıp geri döndü ve Amorion'a ulaştı. Artabasdos ise şehirdeki tüm kutsal ikonaları yeniden dikti. Araplar, onların kendi aralarındaki savaşlarını fark ederek, Roma topraklarında birçok esir aldılar. Sahte patrik Anastasios, kutsal ve yaşam veren haçı tutarak, ona inananlar huzurunda, "İmparator Konstantinos'un, Meryem'den doğan Mesih'in Tanrı'nın oğlu olmadığını, sadece bir insan olduğunu söylediği gibi, ben de onun söylediğine inanmıyorum; çünkü Meryem onu doğurmadı, o benim annem Meryem'dir" dedi. Bunu duyan halk onu tahtından indirip aşağıladı.

Antakya piskoposu

Stephanos (2 yıl)

Bu yıl, Arapların lideri İsam öldü.

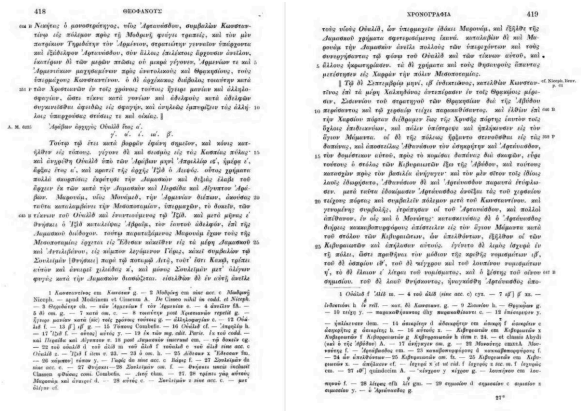

Sayfa 416

Antakya'nın en kutsal kilisesi 40 yıl boyunca başpiskopossuz kaldı, çünkü Araplar orada bir başpiskopos bulunmasına izin vermiyordu. Stephanos adında, biraz köylü görünümlü ancak dindar bir keşiş, Araplara orada bir başpiskopos olmalarına izin vermeleri için ricacı oldu. Stephanos, Tanrı'nın isteğiyle seçildi ve Theoupolis tahtına oturtuldu.

Bu yıl, İsam'ın oğlu Oualid, Arapların liderliğini devraldı. Konstantinos, Artabasdos'a Andreas adında bir spatharion gönderdi, ancak her ikisi de müttefik arıyordu. Büyük kuraklıklar oldu ve saba çölündeki yer sarsıntıları köyleri yuttu. Aynı yıl, İskenderiye'nin Ortodoks patriği Kosmas, Monothelite sapkınlığına karşı çıktı. Gamer, Roma topraklarına sefere çıktı, birçok esir aldı ancak birçoğunu kaybetti. Haziran ayında gökyüzünde bir işaret belirdi. Oualid, Şam'ın en kutsal metropoliti Petros'un, Arapların ve Maniheistlerin dinsizliğini kınadığı için dilinin kesilmesini

emretti. Onu Arabistan'a sürdü, orada Mesih uğruna şehitlik mertebesine ulaştı. Onun takipçisi Petros da, Maioumas'ta Mesih uğruna şehit oldu.
Sayfa 417
"Sizi benim ahdimin tanıkları olmanızı istiyorum; Baba'ya, Oğul'a ve Kutsal Ruh'a, yani tek özlü ve yaşam verici üçlüye inanmayan, ruhunu ve ebedi azabı hak etmiştir". Böylece sahte peygamberiniz Muammed ve Deccal'in habercisi, bu sözleri söyledi. O, Muammed'i ve mitolojisini lanetledi ve ona inananları kınadı. Kılıçla idam edildikten sonra, azizimiz İoannes şehit olarak ilan edildi. Konstantinos, onun aşırı Ortodoksluğu nedeniyle ona lanet okudu. Mansour'un ismi yerine, kilisenin yeni öğretmeni olarak Mansour'dan Manzhour olarak yeniden adlandırıldı.
Artabasdos, oğlu Niketas'ı monostratejist olarak atadı ve Ermeni bölgesine gönderdi. Aynı şekilde Nikophoros'u, patrik Anastasios aracılığıyla taçlandırdı. Aynı yılın Mayıs ayında Artabasdos, Opsikion bölgelerine çıktı, orayı yağmaladı. Konstantinos bunu öğrenince üzerine yürüdü, Sardes bölgelerinde onu karşıladı, çatıştılar ve ardından onu Kyzikos'a kadar takip etti. Kyzikos'u ele geçiren Artabasdos, bir dromon gemisine binerek şehre geri döndü.

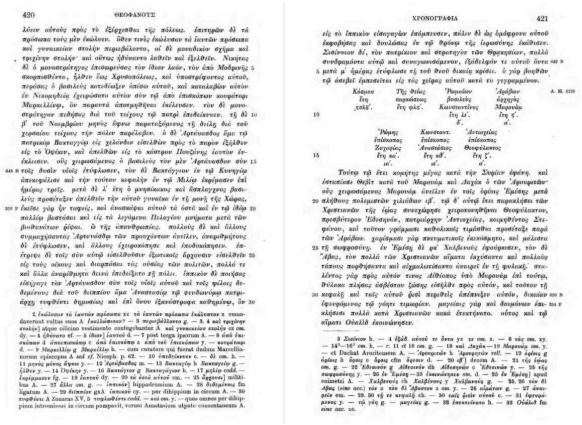

Sayfa 418
Artabasdos'un oğlu monostratejist Niketas, Konstantinos ile Modrine'de savaşa girdi ancak kaçtı. Konstantinos, Ermeni patriklerinden Tiridates'i ve cesur bir asker olan Artabasdos'un kuzenini ve diğer seçkin yöneticileri öldürdü. Her iki taraftan da kayıplar yaşandı; Konstantinos'un taraftarları olan Ermeni birlikleri ve Trakya birlikleri birbirlerine karşı savaştı. Şeytan, Hristiyanlar arasında öyle bir çılgınlık ve katliam başlattı ki, çocuklar ebeveynlerine, kardeşler kardeşlerine karşı acımasızca savaştı, evler ve aileler paramparça oldu.

Arapların lideri
Oualid (1 yıl)

Bu yıl kuzeyde bir işaret belirdi ve toprakların üzerine toz yağdı. Hazar kapılarında deprem oldu. Oualid, Nisan ayının 15. gününde Araplar tarafından öldürüldü. Bir yıl hüküm sürdü ve yerine İzid el-Leips (İzid) geçti. Şam, Pers ve Mısır Arapları üzerinde egemenlik kurdu. İzid'in çocuklarının savunucusu gibi görünen ve onun taraftarı olan Marounam, Mezopotamya'yı yönetiyordu. Birkaç ay sonra İzid öldü ve yerine Şam'ın yöneticisi olan kardeşi İbrahim'i bıraktı. Marounam, Mezopotamya'dan askerlerini

toplayıp Şam bölgesine, Antilibanon'a, Garis denilen yere geldi. Burada Souleiman ile karşılaştı, Litani (Kakh) nehri kenarında savaştı, onu yendi ve 20 bin kişiyi öldürdü. Souleiman sadece birkaç kişiyle kaçarak Şam'a sığındı.
Sayfa 419
Oualid'in oğullarını, yani Marounam'ın desteklediği kişileri öldürdü, Şam'a girip Oualid'in cinayetinde işbirliği yapanları ve çocuklarını öldürdü, diğerlerini sakat bıraktı. Tüm hazineleri ve malları Mezopotamya'daki Harran'a taşıdı.
Eylül ayında, 12. indiktion döneminde, Konstantinos Trakya tarafına geçti, Sissinios'un Trakya birlikleriyle Abydos'tan karşıya geçti ve surların yanına kamp kurdu. Kharsianon kapısına geldi, şehre kendini gösterdi, sonra geri döndü ve Aziz Mamas'a sığındı. Şehirdekiler, 15 kentar harcama yapmak zorunda kaldılar. Athanasios'u ve Artabasdos'un ev içi yöneticisi (domestikos) olanı, gemilerin masraflarını karşılamaları için gönderdi. Onları Abydos yakınlarında, Kibyrrhaiotai filosunu buldu, onları esir alıp imparatora getirdi; tahılı kendi halkına dağıttı, Athanasios'u ve Artabasdos'u hemen kör etti. Daha sonra Artabasdos, sur kapılarını açıp Konstantinos ile savaşmaya karar verdi. Savaş başladığında Artabasdos'un tarafı bozguna uğradı ve çoğu öldü; aralarında Monoutes de vardı. Artabasdos, Aziz Mamas'a karşı Kibyrrhaiotai filosunu gönderdi ancak onlar da yenilgiye uğradı. Şehirde şiddetli bir kıtlık yaşandı; bir modios arpa 12 nomismata, bir modios darı 19, lupin 8, bir libre zeytinyağı 5, bir şarap ise 6 nomismata oldu.

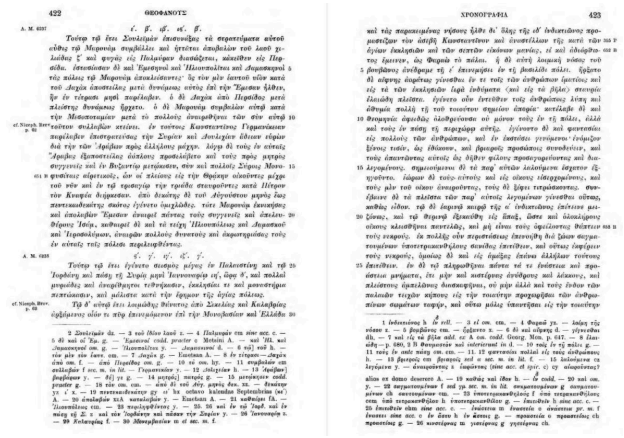
Sayfa 420
Halkın ölümü üzerine, Artabasdos zorunlu bırakıldı onları şehirden çıkmaya zorlamak için. Ancak yüzleri gözlüyordu, bazıları yüzlerini kapattı, bazıları ise kadın kıyafetleri ve keşiş cübbesi giyindi ve böylece gizlice kaçabildiler. Monostratego (tek komutan) olan Nikitas, kendi askerlerini toplayıp Modrini'den dağılanları alarak Hrisopolis'e geldi ve imparatorun peşinden gidip onu takip ederek Nikomedia'da yakaladı, kendi piskoposlarından biri olan kurator Markellinos'un eliyle onu tutukladı, monostratego'yu zincirledi ve surlardan babasına gösterdi. 12 Kasım ayında, aniden öğleden sonra şehri kara surlarından ele geçirdi. Artavasdos, patrikios Vaktangios ile birlikte, şimdilik şehirden çıktı ve Ofikion'a giderek oradan Pouzanes kalesine girip kapandı. İmparator onları ele geçirip Artavasdos'u iki oğluyla birlikte kör etti, Vaktangios'u ise Kunigios'ta kafasını kestirdi ve başını üç gün boyunca Milion'da sergiledi. Kindar ve acımasız imparator, 30 gün sonra oraya giderek karısını Hris

Hôra manastırına gömdürdü, kemiklerini oradan çıkartıp kendi sarayına taşıdı ve Pelagios mezarları denilen yere ölülerle birlikte attı. İnsanlık dışı bir şekilde, Artavasdos'a yardım eden ileri gelenlerden birçoğunu öldürdü, sayılamayacak kadar çoğunu kör etti, diğerlerini ise sakat bıraktı ve görevden aldı. Dışarıdan gelen yöneticilerin evlerine girip vatandaşların mallarını yağmalamalarına izin verdi, şehirde başka sayısız kötülükler sergiledi. Süvarileri getirip Artavasdos'u oğullarıyla ve dostlarıyla birlikte bağlayarak, Anastasios denilen sahte patriğin oturduğu yerden halka teşhir ederek soktu.
Sayfa 421
Süvarileri getirerek onları peşinden sürükledi, tekrar onları kendi zihniyetinde olanları korkutarak ve köleleştirerek, rahiplik tahtına oturdu. Sisinnios ise, patrikios ve Trakyalıların komutanı, ona çok destek oldu ve onunla birlikte savaştı, 640 yılında Tanrı'nın adil yargısı ile gözlerini kör etti. Çünkü yardımcı olan, yazıldığı gibi, dinsizin ellerine düşecektir.

Dünyanın Yılları	Enkarnasyon Yılları	Romalıların İmparatoru	Sarazenlerin Lideri
6256	748	Konstantinos	Marounam

Roma Piskoposu	Konstantinos Piskoposu	Antakya Piskoposu
Zakharias	Anastasios	Theofylaktos
11 yıl	24 yıl	7 yıl

Bu yıl, Sofya'ya karşı büyük bir komutan göründü ve Aroufitlerden Mervan ile Dakhak ayaklandı. Mervan onları ele geçirip Emes sınırlarında 20 bin askerle öldürdü. Aynı yıl, Hristiyanların arasında, Edessalı presbyter, Antakya patriği Stefanos'un vefatı üzerine, Theofylaktos'un atanmasına izin verdi ve bunun için Sarazenlerden gelen yazı ile onurlandırılmasını emretti, ruhani hediyelerle süslenmişti ve özellikle ölçülülüğü ile. Emes'te ise Halbeus ayaklandı, çok sayıda Hristiyan'ın kanını döken ve birçok yeri yağmalayıp esir alan Abas'ı hapishanede öldürdü. Ona doğru gönderilen, Etyopyalı biri olan Marounam tarafından, theofylaktos'u kör etti, yaşayanların ateşiyle doldu ve ona girdi, başını kendi bağırsaklarıyla sararak boğdu, adil bir ceza bularak. Çünkü büyü ve cinlerle Hristiyanlara karşı çok kötülükler yapmıştı. O da Ouald'ın kanına ortak oldu.

Sayfa 422

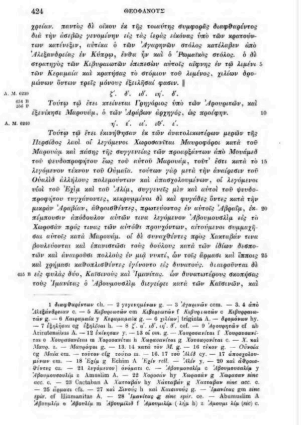
(Dünyanın Yılı 6237): Bu yıl Süleyman ordularını toplayıp tekrar Marounam ile karşılaştı ve 7 bin asker kaybederek yenildi; kaçarak Palmira'ya sığındı, oradan da Pers ülkesine geçti. Emesliler, Heliopolisliler ve Dammaklılar, Marounam'a karşı ayaklanarak şehirleri kapattılar. O, kendi oğlunu Dakhak'a karşı gönderdi, büyük bir güçle Emes'e geldi ve şehri dört ayda ele geçirdi. Dakhak ise Pers ülkesinden çok büyük bir güçle geldi. Marounam onunla Mezopotamya'da karşılaştı, çok sayıda kişiyi öldürdükten sonra onu yakalayıp öldürdü. Bu arada Konstantinos, Suriye'de ordusunu toplayıp Germanikeia'yı aldı ve Arapların birbirleriyle savaşmasından dolayı Pavlikianlara izin verdi. Sözde, Arapları silahsız gönderdi ve onları teslim aldı, anne tarafından akrabalarını Bizans'a taşıdı, birçok Suriyeli ile birlikte; bunlar, çoğu Trakya'da yaşayan ve günümüze kadar teslis üzerine Petrus Knafeus'a göre haç çıkaran sapkınlardı. Ağustos ayının on beşinden itibaren hava sisli ve karanlık oldu. O zaman Marounam zafer kazandı, Emes'i alıp tüm akrabalarını öldürdü, ardından İsam'a gitti, Heliopolis ve Dammak ve Kudüs surlarını yıktı, birçok ileri geleni öldürdü ve şehirlerde kalanları sakat bıraktı.

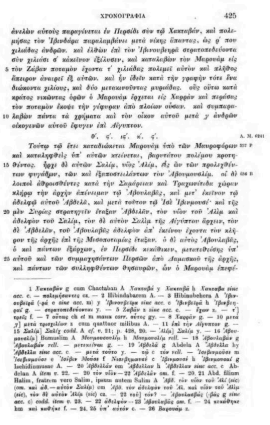
(Dünyanın Yılı 6238): Bu yıl Filistin'de, Ürdün'de ve tüm Suriye'de 18 Ocak'ta, dördüncü saatte deprem oldu ve sayısız on binler öldü, kiliseler ve manastırlar yıkıldı, özellikle kutsal şehrin çölünde. Aynı yıl Sicilya ve Calabria'dan başlayan, Monobasia ve Yunanistan üzerine yayılan, ateş gibi vebalı bir ölüm hastalığı görüldü.

Sayfa 423

Ve çevredeki adalar, 14. indiktion boyunca dinsiz Konstantinos'un kiliselere ve kutsal ikonlara karşı çılgınlığı ve zulmü ile devam etti, o ise eski Firavun gibi değişmez kaldı. Aynı vebalı hastalık başkentte belirdi. Aniden, insanların giysileri üzerinde ve kiliselerin kutsal örtülerinde görünmez bir şekilde haç işaretleri belirdi. Bu durum insanlarda büyük bir üzüntü ve umutsuzluk yarattı; bu işaret, sadece şehirde değil, tüm çevresinde acımasızca yok etti. İnsanların çoğunda hayaller belirdi, kendinden geçip, yabancıların, sandıkları gibi, vahşi yüzlerle onlara eşlik ettiğini ve onlara selam verip konuştuklarını sanıyorlardı; kendilerine gelenleri en son anları sanıyorlardı. Onları evlerine girerken görüyorlar, kimini öldürüyor, kimini kılıçla yaralıyorlardı; bu durum, gördükleri gibi, aralarında yaygınlaşmaya devam etti. İlkbaharda, 14. indiktion'da hastalık şiddetlendi, yazın ise tamamen yayıldı, öyle ki evler tamamen kapandı ve ölüleri gömecek kimse kalmadı. Büyük çaresizlikten, hayvanların üzerine

tahtalar koyarak ölüleri taşıdılar, arabaların üzerine üst üste yığdılar. Bütün mezarlar, eski sarnıçlar ve kuyular dolduğunda, bahçeler kazıldı, hatta eski surların içindeki bahçeler bile insanların cesetlerinin gömülmesi için ihtiyaç duyuldu ve kullanıldı.

Sayfa 424

Her ev bu felaketten etkilendiğinden, kutsal ikonların hüküm sürenler tarafından tahrip edilmesi nedeniyle, aniden Agarenlerin filosu İskenderiye'den Kıbrıs'a ulaştı. Kibyrrhaiotların stratego'su aniden limanda üzerlerine saldırıp limanın ağzını ele geçirdi ve bin dromon gemisi olduğunu söylediler.

(Dünyanın Yılı 6239): Bu yıl Gregorios, Aroufitler tarafından öldürüldü ve daha önce belirttiğim gibi Arap lideri Marounam sürgün edildi.

(Dünyanın Yılı 6240): Bu yıl Pers ülkesinin doğu bölgelerinden, sahte peygamber Muhammed'den, Marounam'a kadar tüm akrabalarının soyundan gelen, yani Oumaya'nın sözde çocuğu olan Marounam'a karşı, Horosanlılar denilen Siyah Giyenler harekete geçti. Ouald'ın öldürülmesinden sonra birbirleriyle savaşan ve meşgul olan, Echim'in oğulları ve Alim denilenler, sahte peygamberin akrabalarıydılar, gizlenmişlerdi ve Küçük Arabistan'da sürgündeydiler; toplanıp, aralarında önde gelen Abroum'u, Aboumuslim denilen birini, oradaki ileri gelenlerden bazılarına destek istemek üzere Marounam'a karşı gönderdiler. O, orada danışmanlık yapan ve kendi efendilerine karşı ayaklanan köleleri kışkırtarak, bir gecede birçoğunu öldürdü; silahlar ve atlarla donanarak güçlendiler. İki kabileye ayrıldılar, Katsinoi ve Imanitai; Aboumuslim, daha güçlü olan Imanitai'yi Katsinoi'ye karşı kışkırttı ve onları öldürerek, Haktaban ile Pers ülkesine vardı ve İbindara ile savaşıp, bin askerle birlikte zafer kazandı.

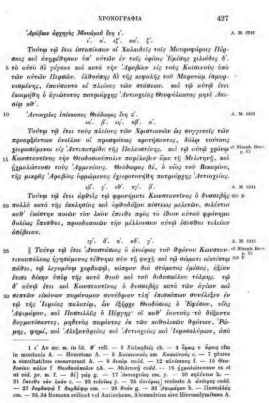
Sayfa 425

Oraya gelip İbinubehera'da kamp kuran Marounam'ı, Zaban nehri kenarında, bin askerle ve sayısız bir kalabalıkla yakalayıp öldürdü. Marounam, bin kişiyi takip eden iki on bin asker gördüğünde, onları mağlup ettiğini görerek Harran'a geldi ve nehri geçerek gemilerden olan köprüyü kesti. Tüm paralarını ve ailesini alarak erkeklerle birlikte Mısır'a kaçtı.

(Dünyanın Yılı 6241): Bu yıl Marounam, Siyah Giyenler tarafından takip edildi ve yakalanıp öldürüldü, şiddetli bir savaşın ardından. Onları, sürgünlerin önde gelenlerinden ve Aboumuslim'i gönderenlerden biri olan, Alim'in oğlu Salim yönetiyordu. Samarya ve Trakhonitis bölgelerinde toplanan diğerleri, yönetimi

Aboulabas'a bıraktılar; ondan sonra kardeşi Abela ve onunla birlikte Suriye'nin stratego'su, Alim'in oğlu Abela, Salim'in kardeşi ise Mısır'ı yönetmek için atandı, Abela ise, Aboulabas'ın kardeşi, yönetimi Mezopotamya'ya atandı. Herkesin başı olan aynı Aboulabas, Pers ülkesinde ikamet etti, Şam'dan Perslerin yönetimi ve tüm ele geçirilen hazineler tarafından değiştirildi ve Marounam'ın elinde olanlar gerçekleşti.

Sayfa 426

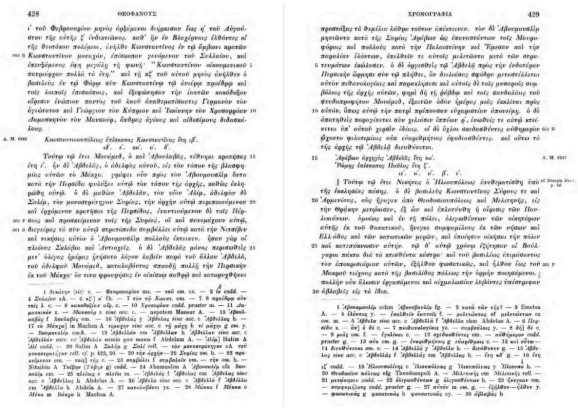
Marounam'ın hayatta kalan oğulları ve akrabaları Mısır'dan Afrika'ya geldiler ve oradan da Libya ile Avrupa arasındaki boğazı geçerek Septa denilen yere ulaştılar. O zamana kadar orada yaşayan İspanya'nın Avrupa topraklarına yerleştiler, Maniou'dan oraya deniz yoluyla sürülen ve aynı dinden olan akrabaları da vardı. Marounam'ın düşüşü 5. yılda gerçekleşti, bu süre zarfında Suriye'deki tüm meşhur şehirler, bir sığınak olarak Antakya hariç, kuşatıldı; sayısız Arap onun tarafından öldürüldü. Kendisi, Harran'da yaşayan Helenlerden gelen Epikürcüler veya Otomatistlerin sapkınlığına bulaşmış, savaş işlerinde oldukça tecrübeliydi.
Aynı yılın Ocak ayının 3. indiktionunda, İmparator Konstantinos'un, Hazarların kağanının kızıyla evlenmesinden doğan Leon adında bir oğlu oldu. Aynı yıl Suriye'de büyük ve korkunç bir deprem oldu, öyle ki bazı şehirler tamamen yok oldu; bazıları ise dağlardan ovalara doğru, surları ve evleri sağlam bir şekilde, bir veya iki mil kadar yer değiştirdi. Bunu görenler, Mezopotamya'nın uzunluğunun iki katına çıktığını söylediler; aynı zamanda derinlikten beyaz ve kumlu başka bir kara yükseldi; söylendiğine göre, ortasından insan sesiyle konuşan, çölden Araplara karşı bir ulusun saldırısını haber veren bir hayvan çıktı, nitekim öyle de oldu. Ertesi yıl, 4. indiktion'da, Kutsal Pentikost bayramında, dinsiz İmparator Konstantinos, oğlu Leon'u, sahte patrik Anastasios aracılığıyla imparator ilan etti.

Sayfa 427

Arap Lideri			
Monamed	5 yıl		
	748	21 yıl	7 yıl

(Dünyanın Yılı 6242): Bu yıl Khalkide'de Siyah Giyenler Perslere karşı ayaklandı ve Emes sınırlarında 4 bin kişiyi öldürdüler. Aynı şey Arabistan'da da Siyah Giyenler

tarafından, Perslerin yenilmesiyle gerçekleşti. Marounam'ın başının getirilip teşhir edilmesiyle, ayaklanmaların çoğu durdu. Aynı yıl, Antakya'nın en kutsal patriği Theofylaktos, Aralık ayında vefat etti.
(Dünyanın Yılı 6243): Antakya piskoposu Theodoros 5 yıl. Bu yıl, Hristiyanların çoğunu, daha önce yakalayıp hileyle tutukladığı akrabaları olarak öldürdü; Antipatris Filistin'i ele geçirdi. Aynı zamanda Konstantinos, Melitene ile birlikte Theodosiopolis'i aldı ve Ermenileri esir aldı. Vikarios'un oğlu Theodoros, Küçük Arabistan'dan gelerek Antakya patriği olarak atandı.
(Dünyanın Yılı 6244): Bu yıl, dinsiz Konstantinos, kiliseye ve Ortodoks inancına karşı birçok şey planlayarak, halkı kendi fikrine doğru hileyle ikna etmek ve gelecekte tamamen dinsizliğe sürüklemek için her gün toplantılar yaptı.
(Dünyanın Yılı 6245): Bu yıl, Konstantinopolis tahtının kutsal olmayan sahibi Anastasios, bedeni ve ruhuyla acı bir şekilde öldü; ağzından dışkı kusarak, Tanrı'ya ve öğretmene karşı olan küstahlığına layık bir ceza ödedi. Aynı yıl, dinsiz Konstantinos, kutsal ikonlara karşı, Efesli Theodoros'un ve Pergeli Pastillas'ın yönettiği ve kendisinin de dahil olduğu piskoposlar konseyini, Roma, İskenderiye ve Kudüs'teki katolik tahtlarından kimse bulunmadan, kendi görüşlerini dogmalaştırarak topladı.

Sayfa 428
Şubat ayının 10'undan başlayıp aynı indiktionun Ağustos ayının 8'ine kadar sürdüler. Blachernae'ye gelen ve Theotokos'un düşmanları olanlar, Konstantinos'un yanında, minberde durarak, Sullaion'dan piskopos olan keşiş Konstantinos'u tuttu ve yüksek sesle bağırdı: "Konstantinos evrensel patriktir!" Ayın 20'sinde imparator, kutsal olmayan başkan Konstantinos ve diğer piskoposlarla birlikte Forum'a geldi ve tüm halkın önünde, en kutsal Germanos'u, Kıbrıslı Georgios'u ve Şamlı Mansour'un oğlu İoannes'i, kutsal adamları ve saygıdeğer öğretmenleri aforoz ederek kendi kötü inançlarını ilan ettiler.
(Dünyanın Yılı 6246): Konstantinopolis piskoposu Konstantinos 12 yıl. Bu yıl Monamed ve Aboulabas öldü, 5 yıl sürdü. Abela, onun kardeşi, küfürlerinin yeri olan Makha'da kaldı. Bu nedenle, Pers ülkesinde olan Aboulabas'a, kendisine verilen yönetim yerini koruması için yazdı. Bunu öğrenen Abela, Alim'in oğlu, Salim'in kardeşi, Suriye'nin monostratego'su, Perslere karşı gelerek ve Suriye'den kendisine destek olanlarla birlikte Perslerin yönetimi altındaki bölgeleri ele geçirmek için harekete geçti. Aboulabas ile Nitsibin'de karşılaşıp savaşarak, onu yendi ve birçok

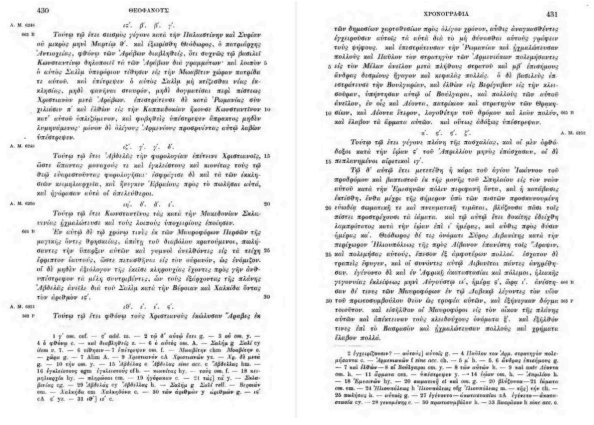
kişiyi öldürdü; çünkü askerlerin çoğu Slav ve Antakyalıydı. Abela, yalnız başına kurtulup birkaç gün sonra diğer kardeşi Monamed'den haber almaya çalıştı; Monamed'in Pers bölgesini hızla ele geçirdiğini öğrenince, onu çürük bir evde koruyup gömülmesini emretti, gizlice temelleri attı ve onu öldürdü. Aboumuslim ise, Suriye'deki Araplara karşı ayaklanıp, Filistin'de ve Emes'te ve sahil şeridinde birçok yeri ele geçirerek, onlara karşı orduyla saldırmayı planladı, ancak Abela bunu engelledi.

Sayfa 429

Abela, öfkelenerek Pers ülkesine doğru büyük bir kalabalıkla yürüdü. Ancak çok korktuğu için, onu ikna ederek ve vaatlerle yanına çağırdı; iğrenç tavsiyeleriyle, sahte peygamber Monamed'in asası ve sandaletleri adına, yönetimi teslim etmeye ve bir günlük yoldan sapmaya ikna etti. Böylece babasına layık bir şükran sunacaktı; ancak o, hileye kanıp bin atlıyla ona gitti, onunla birleştiğinde kendi elleriyle öldürüldü. Kalabalık, aynı gün içinde dağıldı ve çok az kişiyle donatıldı; böylece yönetim Abela'ya geçti.

Arap Lideri		
Abela	21 yıl	
Roma Piskoposu		7 yıl

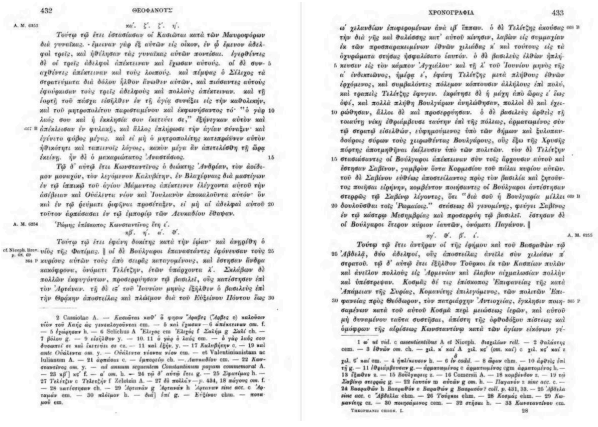
(Dünyanın Yılı 6247): Bu yıl Heliopolisli Nikitas, tüm kilise tarafından aforoz edildi. İmparator Konstantinos, Theodosiopolis ve Melitene'den getirdiği Suriyelileri ve Ermenileri Trakya'ya yerleştirdi, buradan Pavlikian sapkınlığı da dışlandı. Aynı şekilde şehirde, vebadan dolayı sakinlerin azalmasıyla, adalardan ve Yunanistan'dan ve aşağı bölgelerden gelenlerle şehri yeniden doldurdu. Aynı dönemde Bulgarlar, elçilerine hakaret eden kralın inşa ettiği kalelerden dolayı, savaş hazırlığı yaparak surlara kadar geldiler, başkent şehrine saldırı düzenlediler. Birçoğunu yağmalayıp esir aldıktan sonra hiçbir zarar görmeden ülkelerine döndüler.

Sayfa 430

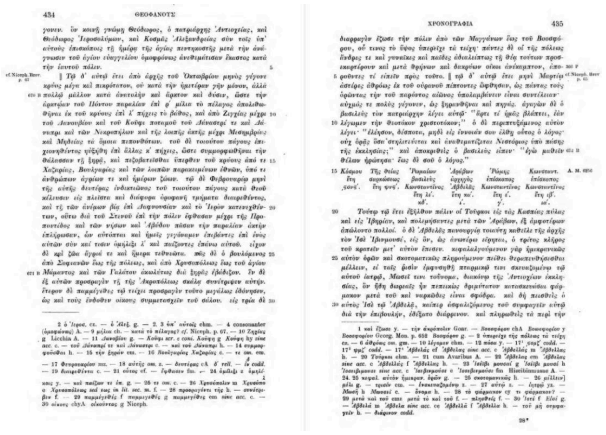
(Dünyanın Yılı 6248): Bu yıl Filistin ve Suriye'de Mart ayının 9'unda bir deprem meydana geldi. Antakya patriği Theodoros, İmparator Konstantinos'a Arapların durumunu mektuplarla sık sık bildirdiği gerekçesiyle, Arapların kıskançlığı nedeniyle uzaklaştırıldı. Salim, onu Moabite bölgesine sürgüne gönderdi ve yeni kiliseler inşa

edilmesine izin vermedi; haçların görünmesini veya inanç hakkında vaaz verilmesini yasakladı. Daha sonra 10 bin kişilik bir orduyla Roma'ya karşı yürüdü, ancak Kapadokya'ya geldiğinde Konstantinos'un ona karşı hazırlandığını duyunca, korktu ve elindeki birkaç Ermeni ile geri döndü.
(Dünyanın Yılı 6249): Bu yıl Abela, Hristiyanlar üzerindeki vergileri artırdı; öyle ki tüm keşişler ve münzeviler bile vergilendirildi. Kiliselerin hazinelerine el koydu ve Yahudileri bunları satmaya zorladı, ancak azat edilmiş kişiler onları satın aldı.
(Dünyanın Yılı 6250): Bu yıl Konstantinos, Makedonya'daki Slavları esir aldı ve diğerlerini itaat altına aldı. Aynı dönemde, büyücülük dinine mensup bazı Siyah Giyen Persler, şeytanın aldatmacasıyla, varlıklarını satıp çıplak bir şekilde surlara çıktılar ve gökyüzüne uçacaklarını sanarak kendilerini attılar, ancak parçalanarak öldüler. Abela, Veroia ve Kalkide'deki 15 elebaşını Salim aracılığıyla öldürttü.
(Dünyanın Yılı 6251): Bu yıl Araplar kıskançlık yüzünden Hristiyanları engelledi.
Sayfa 431
Halka resmi belgeleri kısa bir süreliğine yazmalarını emrettiler, ancak bunu yapamadıkları için tekrar eski düzenlerine dönmek zorunda kaldılar. Romanya'ya karşı ordu gönderdiler, Ermeni stratego Pavlos'u esir alıp 15 bin kişilik ordusuyla öldürdüler. İmparator, Bulgarlara karşı yürüdü, ancak Bulgar geçidinde pusuya düşürüldü; Leon ve Trakyalıların komutanı dahil olmak üzere birçok kişiyi kaybettiler ve ordularını bırakıp onursuzca geri çekildiler.
(Dünyanın Yılı 6252): Bu yıl Paskalya sapkınlığı oldu; Ortodokslar Paskalya'yı 6 Nisan'da kutlarken, sapkın olanlar 13 Nisan'da kutladı. Aynı yıl Vaftizci Yahya'nın başı, Mağara'daki manastırdan çıkarılıp Emes şehrindeki kiliseye getirildi. Suriye'nin Lübnan bölgesindeki Heliopolis yakınlarında Theodoros adında biri, Araplarla savaştı. Afrika'da kargaşalar ve savaşlar yaşandı; Ağustos ayının 15'inde, 5. saatte güneş tutulması meydana geldi. Siyah Giyenlerden bazıları, Tanrı'nın oğlunun kendi yiyecekleri olduğunu söyleyerek sapkın bir inanç çıkardılar ve sapkınlık evlerine girip oradaki 60 kişiyi öldürdüler. Basra'dan çıkıp birçok yeri yağmaladılar.

Sayfa 432
Yaratılış Yılı (A. M.) 6253 Bu yıl içinde Kasiodai, bir kadın yüzünden Siyahlılara karşı ayaklandılar. Zira kendi içlerinden üç kardeş, evlerinde bir kadının olduğu bir evde kalıyorlardı ve kadınlarını boğmak istediler. Kardeşler ayağa kalkıp onları öldürdüler ve diğerlerini de yok ettiler. Selichos birliklerini gizlice onların üzerine gönderdi, onları

yakaladı ve üç kardeşi ve diğer pek çok kişiyi öldürdü. Paskalya yortusunda ise, Katedral'de kutsal ayin sırasında, metropolit orada hazır bulunup vaaz verirken, halk "Tanrım, kiliseni koru!" diye yakarıyordu, onu çıkarıp hapishaneye kapattılar ve bir başkası kutsal ayini bitirdi. Büyük bir korku yaşandı ve eğer metropolit onları ahlaki ve alçakgönüllü sözleriyle yatıştırmasaydı, o anda çok büyük bir kötülük gerçekleşmiş olacaktı. O dönemde kutsanmış olan Anastasios idi.
Aynı yıl Konstantin, kaleci Andreas'ı, o meşhur keşiş Kalubites'i, Blachernae'de, imparatorluk binasında kırbaçlatarak öldürttü; zira o, [Andreas'ın] dinsizliğini ifşa ediyordu ve onu Valentinus ve Julianus adlarıyla çağırıyordu. Onu denize atmalarını emretti, ancak kız kardeşleri onu oradan alıp Leukadius çarşısında gömdüler.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6254 Roma piskoposu Konstantin 5 yıl.
Bu yıl içinde batıya karşı bir dokit göründü ve öldürüldü. Bulgarlar ayaklanıp efendilerini öldürdüler ve kendi soylarından, kötü niyetli, 30 yaşlarında Teletzes adında bir adamı başlarına geçirdiler. Kaçan pek çok İsklav'ı (Slav) toplayıp Artana'ya karşı ayaklandırdı. Haziran ayının 15'inde imparator, Euxine Pontus (Karadeniz) üzerinden Trakya'ya birlikler göndererek yola çıktı.
Sayfa 433
12 atlı bir birlik tarafından destekleniyordu. Teletzes, karadan ve denizden kendisine karşı hareket edildiğini duyunca, müttefik milletlerden 20.000 asker aldı ve kaleleri güçlendirerek kendini korumaya aldı. İmparator gelip 30 Haziran'da Anchialus ovasına ulaştı; 1. indiksiyonun günü, Teletzes pek çok milletten oluşan kalabalık bir orduyla belirdi. Uzun süre birbirlerini kıran bir savaş yaptılar; sonunda Teletzes tarafı bozguna uğradı ve kaçtı. Savaş uzun süre devam etti, ta ki akşama kadar Bulgar kalabalığı yok edilene, pek çoğu öldürülene, diğerleri de kaçana kadar. İmparator bu zaferden gurur duyarak şehre girdi, ordusuyla birlikte ağır silahlı olarak girdi; halk tarafından alkışlandı ve Bulgarların kestirdiği elleri, şehir surlarının dışında vatandaşlara kestirmesini emretti. Teletzes'e karşı ayaklanan Bulgarlar, onunla birlikte olan soylularıyla birlikte onu ve daha önce efendileri olan Sabinus'u öldürdüler. Sabinus, hemen imparatora elçi gönderip barış istediğinde, Bulgarlar Sabinus'a karşı sert bir şekilde direndiler ve dediler ki: "Senin yüzünden Bulgaristan Romalılara köle olacak." Ayaklanma çıkınca, Sabinus Mesembria kalesine kaçtı ve imparatora sığındı. Bulgarlar başlarına Pagan adında başka bir efendi seçtiler.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6255 Bu yıl içinde çölün ve Basrath'ın iki kardeşi olan Abdella, imparator tarafından gönderilen 10.000 kişilik bir ordu tarafından öldürüldü. Aynı yıl Türkler, Hazar kapılarından çıkıp Ermenistan'da pek çok kişiyi öldürdüler, çok sayıda ganimet aldılar ve geri döndüler. Suriye'nin Apamea kentinin piskoposu ve Komanites olarak adlandırılan Epiphanias, vatandaşlar tarafından Antakya patriği Theodoros'a şikayet edildi; Kosmas aleyhine kutsal eşyaların azaltılması konusunda suçlamada bulunuldu. Kosmas bunları kanıtlayamadığı için ortodoks inancından düştü ve Konstantin'in kutsal ikonalar aleyhindeki sapkınlığına uydu.

Sayfa 434

Antakya Patriği Theodorus, Kudüs Patriği Theodorus ve İskenderiye Patriği Kosmas, Kutsal Pentikost gününde, kutsal İncil'in okunmasından sonra, kendi şehirlerinde her birinin üzerine atanan piskoposlara karşı aynı fikirde birleşerek aforoz ettiler.

Aynı yıl, Ekim ayının başından itibaren çok büyük ve şiddetli bir soğuk yaşandı; sadece bizim topraklarımızda değil, doğuda ve kuzeyde, batıda ve Pontus'un kuzey kıyılarında daha da yoğun hissedildi. Deniz 10 kulaç derinliğinde dondu ve Zygia'dan Tuna'ya, Dinyester'e, Tuna kollarına, Nikupilla'ya ve Mesembria'ya, Midea'ya kadar olan diğer kıyılar da benzer şekilde etkilendi. Buz kütlesi daha da büyüyerek 20 kulaç daha arttı; deniz ve kara birleşti, vahşi ve evcil hayvanlar için yürünebilir hale geldi. Aynı yılın Şubat ayında, Tanrı'nın emriyle bu buz kütlesi birçok parçaya bölündü, rüzgârlarla birlikte Dafnousia ve Hieron'a sürüklendi; Boğaz'dan geçerek Propontis'e, adalara ve Abydos'a kadar tüm sahil şeridini kapladı. Biz de o dönemde, üzerinde yürünebilen veya hayvanların üzerinde gezilebilen bu buz kütlelerinden birine bindik; hem vahşi hem de evcil hayvanların ölmüş olduğunu gördük. Sofian'dan şehre, Chrysopolis'ten Aziz Mamas'a ve Galata'ya kadar herkes karadan engelsiz bir şekilde yürüyebiliyordu. Bunlardan biri Akropolis iskelesine çarptığında iskeleyi yıktı; içerideki evler bile sarsıntıdan etkilendi.

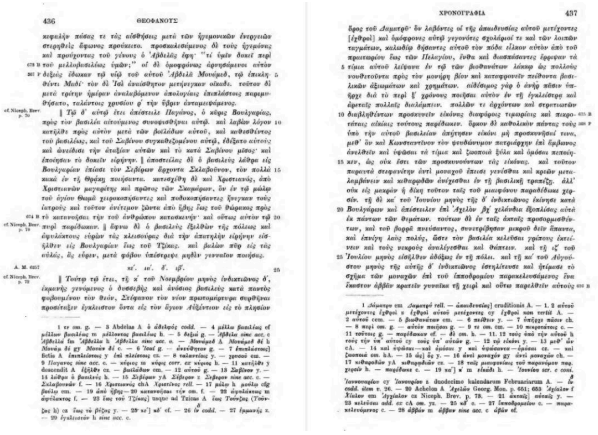
Sayfa 435

Şehri, surların yüksekliğini aşan Maggana'dan Boğaz'a kadar kuşattı; şehrin tüm erkekleri, kadınları ve çocukları durmaksızın bu ilahi olaya katıldılar ve ağıtlar, gözyaşları içinde beklediler. Aynı yılın Mart ayında gökten yıldızların aniden düştüğü görüldü; bu durum, mevcut çağın sona erdiğini düşündürttü. Kuraklık çok şiddetliydi, pınarlar bile kurumuştu; birisi Patrik'e gidip "Bakire'ye neden İsa'yı doğuran demiyoruz?" diye sordu. O ise ona cevap vererek "Efendim, merhamet et, bu konuyu düşünme bile; kilisenin Nestorius'u ayıpladığı ve aforoz ettiği her şeyi görmüyor musun?" dedi. İmparator cevap verip "Öğrenmek istediğim için sordum, bu konuda başka bir şey değil" dedi.

Kategori	Detay
Dünyanın Yaratılışından (A.M.)	6256
Enkarnasyon Yılı	256

Roma İmparatoru	Konstantin
Arap Lideri	Abdella
Roma Piskoposu	Konstantin
Konstantinopolis Piskoposu	Konstantin
Yıl	24
Yıl	10
Yıl	3
Yıl	11

Bu yıl Türkler tekrar Hazar kapılarından geçerek İberya'ya girdiler ve Araplarla savaştılar, her iki taraftan da pek çok kişi öldü. Abdella, kurnazlığıyla iktidardan İse İbinmuse'yi uzaklaştırdı. Daha önce belirtildiği gibi, üçüncü sınıf [olan İse], yönetim sırasında baş ağrısı ve baş dönmesi çekiyordu; Antakya kilisesinin hizmetinde olan ve daha önce hediyelerle ikna ettiği Muse isimli bir doktor tarafından tedavi edilmek istendi. Muse, çok kuvvetli bir zehir hazırladı; İse, kurduğu komploya rağmen buna güvendi ve zehri içti.

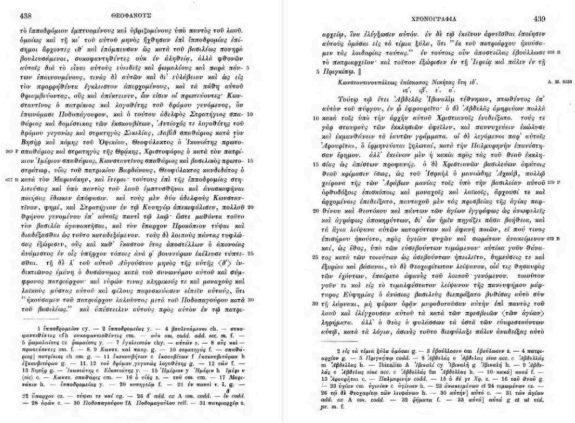
Sayfa 436

Tüm duyularını ve iradesini yitirmiş bir şekilde sessizce yatıyordu. Abdela, önde gelenleri ve soyluları çağırarak, "Müstakbel imparator hakkında ne düşünüyorsunuz?" dedi. Onlar ise oybirliğiyle onu reddettiler. Abdela, oğlu Mouamed'i, diğer adıyla Madi'yi, İse'nin yerine getirerek oraya taşıttı. Üç gün sonra, uydurma bahanelerle onu geri aldı ve hakaretin bedeli olarak bin talant altın istedi. Aynı yıl, Bulgarların efendisi Pagan, imparatora elçi göndererek onunla barışmak istediğini bildirdi. İmparator, onunla birlikte boyarlarını (soylularını) kabul etti ve imparator ile Sabinus oturduğunda, onlara sitem etti; onların Sabinus'a karşı sergiledikleri düzensizliği kınadı ve barış yapmış gibi görünmelerini sağladı. İmparator gizlice Bulgaristan'a adam göndererek Trakya'da pek çok kötülük yapan

Seberus Sklaboun'u yakalattı. Hristianos isimli bir kişi, Aziz Thomas'ın kılıcıyla vurulup ayaklarına pranga takılarak hekimlere getirildi; hekimler, insan anatomisini anlamak için onu canlı olarak kasıklarından göğsüne kadar ateşle yaktılar. Aniden imparator şehirden çıkıp, aldatıcı barış nedeniyle savunmasız olan Bulgaristan'a girdi ve Tzikas'a kadar gitti; ancak hiçbir başarı elde etmeden korkuyla geri döndü. Yaratılış Yılı (A. M.) 6257 Bu yılın 20 Kasım günü, Tanrı'dan korkan herkesi çılgına çeviren ve dinsiz imparator, yeni şehit Stefan'ın, manastıra yakın bir yerde sürüklenerek öldürülmesini emretti.

Sayfa 437

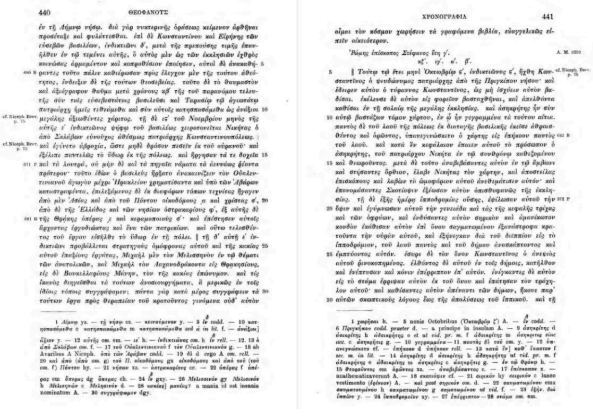
Damarou dağında, eğitimsiz düşmanları ve onunla aynı görüşte olan okul görevlileri, onu ayaklarından prangayla bağlayıp Pelagios'a kadar sürüklediler; orada parçaladılar ve değerli naaşını, kraliyet unvanlarını ve zenginliklerini küçümseyenleri eğitmek için bir çukura attılar. Adam, inzivada erdemleriyle parladığı için herkes tarafından saygı görüyordu. İkonlara tapınan pek çok soylu ve asker, çeşitli işkencelerle cezalandırıldı. Konstantin, herkesi ikonlara tapınmamaya yemin ettirdi; sahte patrik Konstantin'i minbere çıkararak ikonlara ve kutsal canlı tahtalara tapınanların aforoz edilmesini emretti. Onu keşiş kıyafetinden çıkarıp saray sofrasında et yemeye ve müzik dinlemeye zorladı. Ancak çok geçmeden, bu cani adamın cezası geldi. Haziran ayının 20'sinde, Bulgarlara karşı yola çıktı ve tüm temalardan 2.000 gemi hazırlayarak Achelous'a gönderdi. Bunlar kıyıya yanaştıklarında, kuzeyden esen rüzgâr yüzünden neredeyse tamamı parçalandı ve pek çok insan boğuldu; imparator, ağlar atılmasını ve ölülerin toplanıp gömülmesini emretti. 15 Ağustos'ta şehre onursuz bir şekilde girdi. Aynı yılın Ağustos ayında, hipodromda keşişlerin kıyafetlerini aşağıladı ve her keşişin bir kadın tutmasını emrederek onları bu şekilde geçirdi.

Sayfa 438

Hipodromda tüm halk tarafından tükürülüp hakarete uğruyorlardı. Aynı ayın 25'inde, imparatora karşı kötü niyetlerle komplo kuran 19 önemli soylu, hipodromda teşhir edildi. İftiraya uğradıkları için değil, herkes tarafından sevilen ve saygı duyulan kişiler oldukları için kıskanıldılar. İçlerinden bazıları ve o dönemde hücrede bulunan keşiş, acı çekenleri zaferle taçlandırdı ve öldürüldüler. Bunların arasında önde gelenler; Podopagouros olarak adlandırılan Konstantinos (Patrik ve loothetes) ve kardeşi Stratigios (spatarios ve ekskoubiton komutanı), Antiokhos (loothetes ve Sicilya

strategozu), David (spatarios ve ofikion kontu), Theophylaktos (İkonya'dan baş-spatarios ve Trakya strategozu), Christophoros (patrik yanındaki), Imirion (spatarios), Konstantinos (spatarios ve imparatorluk baş-stratopatrosu, patrik Bardas'ın oğlu), Theophylaktos (kandidatos ve Marinakis yanındaki) ve diğerleri vardı. Hepsi hipodromda tüm halk tarafından tükürülmeye ve aşağılanmaya maruz kaldı. İki kardeş Konstantinos ve Stratigios, Kynigios'ta kafaları kesilerek öldürüldü ve tüm halk onlar için büyük yas tuttu. İmparator bunu öğrenince öfkelendi, vali Prokopios'u dövdürdü ve görevden aldı. Diğerlerini kör ederek sürgüne gönderdi ve her birini anlaşmazlık yaşanan yerlere göndererek 100 kırbaç vurulmasını emretti. 30 Ağustos'ta, patrikle aynı adı taşıyan ve onunla iş birliği içinde olan kötü şöhretli kişi, bazı din adamlarını, keşişleri ve laikleri toplayarak, "Patriğin Podopagouros ile imparator hakkında konuştuğunu duydum" dedirtti. Onları patrikhaneye gönderdi.
Sayfa 439
Patrikhaneyi mühürledi ve onu İreia'ya, oradan da tekrar Prinkipos'a sürgün etti. Konstantinopolis Piskoposu Nikitas 14 yıl.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6258 Bu yıl içinde Abdela Ibinalim öldü, hapsedildiği kulede yoksulluk içinde kaldı. Abdela, Hristianos'un egemenliği altında pek çok kötülük yaptı. Kiliselerdeki haçları kaldırdı, gece ayinlerini (pannychis) yasakladı ve kendi yazılarını öğrenmelerini engelledi. Aralarında Arouritai olarak bilinen ve "gayretli olanlar" diye yorumlanan kişiler, Palmyra'lıların çölüne ayaklandılar. Hristianos imparatoru, Tanrı'nın yargılarına göre, İsrail'in çılgın Ahab'ından bile daha kötüydü; yönetimi altındaki ortodoks piskoposlara, keşişlere ve halka, hem yöneticilere hem de yönetilenlere, kutsal Bakire'nin, Tanrı Doğuran'ın ve tüm azizlerin şefaatini yazılı ve sözlü olarak inkar ettirerek büyük kötülükler gösterdi. Kutsal kalıntılarını gömdü ve gizledi. Şehit Euphemia'nın o güzel kokulu naşını, halkın önünde tutmak istemediği ve şefaatine olan inancı kırmak istediği için, tanrıtanımaz imparator, naşı lağımıyla birlikte denize attırdı. Ancak azizlerin kemiklerini koruyan Tanrı, sözlerine uygun olarak, naşı denizde korudu ve tekrar Limni adasında ortaya çıkardı.

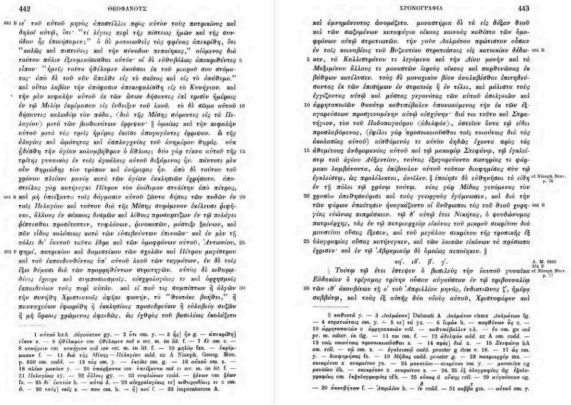
Sayfa 440
Zira gece gördüğü bir rüya ile oradan kaldırılmasını ve korunmasını emretti. Dindar imparatorlar Konstantin ve İrini döneminde, 4. indiksiyon yılında, uygun bir törenle geri getirildi. O, kilisenin düşmanıydı, onu ortak mülkiyet haline getirip yağmalatmıştı; ancak onlar, bu dinsizliği kınamak ve kendi dindarlıklarını göstermek için tekrar kutsadılar. Bu hayranlık verici ve anılmaya değer olay, yasa dışı ölümünden 22 yıl

sonra, dindar imparatorlar ve en kutsal patrik Tarasios ile birlikte gerçekleşti ve onlar büyük bir lütfa layık görüldüler. Aynı indiksiyonun 15 Kasım günü, imparatorun oyuyla Sklabos'lu Nikitas, Konstantinopolis'in değersiz patriği olarak seçildi. Kuraklık oldu, öyle ki gökten bir damla bile çiy düşmedi ve şehirdeki sular tamamen tükendi; hem sarnıçlar hem de hamamlar kurudu. Daha önce sürekli akan kaynak suları bile akmaz oldu. İmparator bunu görünce, Avarlar tarafından yıkılan ve daha önce Herakleia'ya kadar uzanan Valentinianus su kemerini onarmaya başladı. Çeşitli yerlerden teknisyenler getirtti; Asya'dan 100, Pontus'tan 100 inşaatçı, Yunanistan ve adalardan 500 çömlekçi, Trakya'nın diğer yerlerinden 500 kiremitçi getirtti ve başlarına iş yöneticisi olarak patriklerden birini atadı. İş tamamlandığında su şehre girdi. Aynı yıl içinde, kendisiyle aynı fikirde olan ve liyakat sahibi kişileri strategoz olarak atadı: Anatolikon themasında Melissenos'lu Mikhail, Thrakesion'da Lakhanodrakon'lu Mikhail, Boukellarion'da ise kötülükleriyle ünlü Mannos. Bu kişinin ne kadar kötü işler yaptığını, kendi yerlerinde ayrıntılı olarak yazanlar anlatabilir; zira bu işleri ayrıntılı olarak yazmak, hüküm sürenin tedavisini sağlamak bile dünyanın yazılan kitapları içine alacağını, İncil diliyle söylemek gerekirse.

Sayfa 441

Roma piskoposu Stefanos 3 yıl.

Yaratılış Yılı (A. M.) 6259 Bu yılın 5 Ekim'inde, 5. indiksiyon yılında, yalancı patrik Konstantin, Prinkipos adasından getirildi. Zorba Konstantin, onun ayakta duramayacak kadar dövülmesini emretti; o da büyük kilisenin avlusuna (solea) taşındı. Yanında, suçlarının yazılı olduğu bir tomar kâğıt taşıyan sekreter (asikritis) vardı. Şehrin tüm halkı imparatorluk emriyle orada toplandı ve sekreter, patrik Nikitas'ın ve halkın duyabileceği şekilde kâğıdı okudu. Bunun üzerine onu minbere (ambo) çıkardılar ve ayağa kaldırdılar; Nikitas kâğıdı aldı, piskoposlara gönderdi, onlar da onun omoforionunu alıp aforoz ettiler ve ona "Skotiops" (Karanlık Yüzlü) adını vererek kiliseden kovdular. Ertesi gün hipodromdayken, sakalını, başındaki saçlarını ve kaşlarını yoldular; ona ipek ve kolsuz bir tunik giydirdiler, ters bir şekilde bir eşeğe bindirdiler ve onu hipodromun kapısından dışarı çıkardılar; tüm halk ve meclis ona tükürdü. İmparatorun yeğeni Konstantin, burnu kesilmiş bir şekilde onu sürükledi. Halkın arasına geldiğinde, halk aşağı indi ve ona tükürüp üzerine kül serpti. Onu kapıdan dışarı atıp boynunu ezdiler ve hipodromdan çıkarılana kadar halkın önünde küçük düşürücü sözler işitti.

Sayfa 442

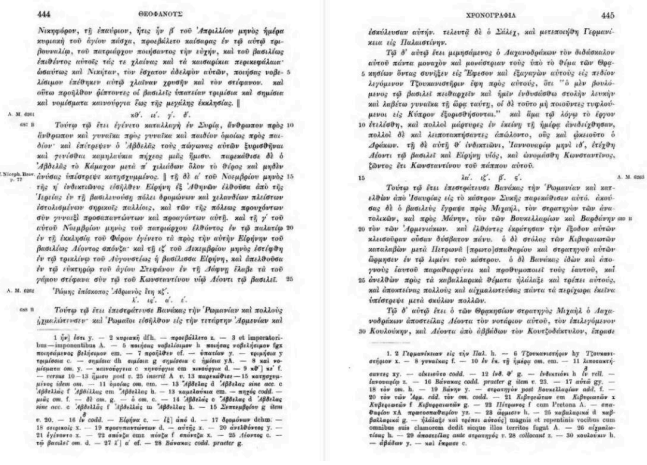
Aynı ayın 15'inde patrikleri kendisine gönderdi ve onlara, "İnancımız ve yaptığımız konsil hakkında ne düşünüyorsunuz?" dedi. Boş inançlı kişi, bununla onu tekrar kendi tarafına çekeceğini düşünerek, "İnancın ve konsilin doğru" diye cevap verdi. Ancak onlar açıkça şu cevabı verdiler: "Biz senin o kirli ağzından bir şey duymak istemiyoruz, şimdi git ve karanlığa, aforozun içine gir". Bunun üzerine infaz kararı alındı ve Kynigion'da başı kesildi. Başı, saçlarından bağlanarak üç gün boyunca Milion'da halka ibret olsun diye asıldı. Bedeni ise ayaklarından iple bağlanarak Mese üzerinden Pelagios'a sürüklendi ve oraya atıldı. Aynı şekilde başını da üç gün sonra oraya götürüp attılar. Bu şahsın akılsızlığına, vahşetine ve merhametsizliğine şaşmamalı; o, üçüncü eşinden olan iki çocuğunu bile kucağına aldığında merhamet etmedi. Her zaman vahşi ve acımasızdı. O günden sonra kutsal kiliselere karşı daha büyük bir çılgınlık gösterdi. Öğretilerini kabul etmeyen Petros isimli bir sütun azizini (stilit) taşından indirtti. Ayaklarını bağlatıp Mese üzerinden Pelagios'a sürükleterek öldürttü. Diğerlerini ise çuvallar içinde denizlere attırıyor; kör ediyor, kırbaçlatıyor ve dindarlar üzerinde akla gelebilecek her türlü işkenceyi uyguluyordu. Bunları kendi destekçileri olan Patrikios ve Domestikos Antonios, Magister Petros ve diğerlerine yaptırıyordu. Kendi çevresindekilere ise müzik, ziyafet, müstehcenlik ve dans öğretiyordu ve unutulmuş olarak anılıyordu.

Sayfa 443

Tanrı'nın görkemi için olan manastırları, askerlerin evleri haline getirdi. Kallistratos ve Diou manastırlarını ve diğer manastırları temeline kadar yıktı. Manastır hayatını benimseyenleri ve ona yakın olanları, iftira atarak ölüme mahkûm etti. Kendisine karşı iftira atılmasından korktuğu için kardeşi Podopagouros'u bile öldürttü. Şehirde "Midas" gibi davranarak altınları topladı ve çiftçileri vergi yüküyle ezdi.

Aynı yıl, yalancı patrik Nikitas, patrikhanedeki ikonaları küçük sekreterden kazıdı ve büyük sekreterin ikonalarını da boyadı. Aynı şeyi Abramaion'da da yaptı.

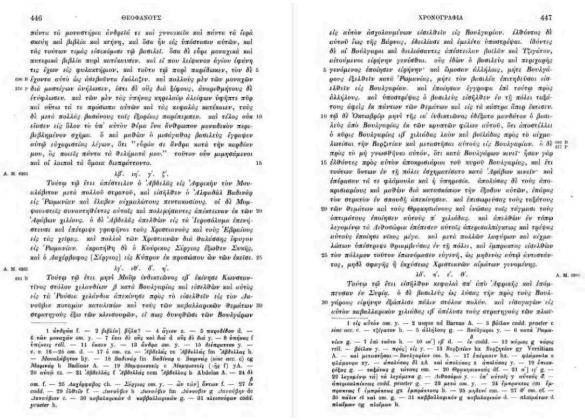
Yaratılış Yılı (A. M.) 6260 Bu yıl, 1 Nisan günü, 7. indiksiyonda, cumartesi günü, imparator, üçüncü eşi olan Eudokia'yı tribunali'de üçüncü augusta olarak taçlandırdı.

Sayfa 444

Ertesi gün, yani 2 Nisan Paskalya günü, imparator onları aynı tribunali'de sezar ilan etti. İmparator, üzerlerine kaftanlarını ve kayser miğferlerini giydirdi. Aynı şekilde en küçük kardeşleri Nikitas'ı da nobilitissimo (soylu) yaptı, üzerine altın bir kaftan

giydirdi ve ona bir taç taktı. Böylece imparatorlar, büyük kiliseye kadar (yolda) trimisia (altın sikke) ve yeni basılmış paralar saçarak ilerlediler.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6261 Bu yıl Suriye'de bir uzlaşma sağlandı; erkekler erkeklerle, kadınlar kadınlarla, çocuklar da çocuklarla bir araya getirildi. Abdela, hepsinin sakallarının tıraş edilmesini ve bir buçuk arşın boyunda deve kılından giysiler giymelerini emretti. Abdela, tüm yazı boyunca Kamakh'ı kuşattı, ancak hiçbir şey elde edemeden utanç içinde geri döndü. Aynı yılın 1 Kasım günü, Atina'dan gelen İrini, imparatorluk şehri Konstantinopolis'e girdi; ipek pelerinler giymiş birçok gemi ve halk, onu karşılamak için önden gitti. Aynı ayın 7'sinde patrik, imparator Leontos'un sarayındaki Faros kilisesine geldi. 16 Aralık'ta Augusta İrini, imparatorluk sarayının triklinos'unda taç giydi; Aziz Stefan şapelinde, imparator Konstantin'in oğlu Leontos ile evlilik tacını taktı.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6262 Roma piskoposu Adrian 27 yıl. Bu yıl Vanakas, Romanya'ya (Bizans topraklarına) saldırdı ve birçok kişiyi esir aldı. Romalılar, Dördüncü Ermenistan'a girdiler ve orayı yağmaladılar. Salek öldü ve Germanikeia, Filistin'e taşındı.
Sayfa 445
Yaratılış Yılı (A. M.) 6263 Bu yıl, Thrakesion themasındaki tüm keşişleri ve rahibeleri taklit eden Lakhanodrakon, onları Efes'e topladı. Tzukanisterion denilen yere getirterek onlara şöyle dedi: "İmparatora itaat etmek isteyen beyaz bir elbise giysin ve hemen evlensin; bunu yapmayanlar ise Kıbrıs'a sürgün edilecektir." Bu emir hemen uygulandı, o gün birçok şehit ortaya çıktı; pek çoğu vazgeçip öldü, ancak Drakon onlara acımadı. Aynı yılın 9. indiksiyonunda, 14 Ocak günü, İmparator Leontos ve İrini'nin bir oğlu oldu ve dedesi Konstantin'in ismine atfen ona Konstantin adı verildi.
Bu yıl Vanakas, İsauria'dan gelerek Romanya'ya saldırdı ve Sukis kalesini kuşattı. İmparator bunu duyunca, Anatolikon themasının strategozu Mikhail'e, Boukellarion'dan Mannos'a ve Armeniakon'dan Bardanes'e mektup yazdı. Gelenler, oldukça sarp olan çıkışlarını kapattılar. Kibyrrhaiotai donanması, Petrus (protospatharios) ve strategozları ile birlikte kalenin limanına saldırdı. Vanakas onları görüp korktu, adamlarını cesaretlendirmeye çalıştı; ancak süvari birlikleri yaklaştığında paniğe kapıldılar, bozguna uğradılar. Birçoğu öldürüldü ve çevre bölgeler esir alındı, büyük bir ganimetle geri dönüldü.
Bu yıl, Thrakesion strategozu Mikhail Lakhanodrakon, noteri olan ve Kouloukes diye çağrılan Leontos'u ve keşişlerden Koutzodaktylos'u gönderdi ve Erkek ve kadın manastırlarındaki tüm kutsal eşyaları, kitapları, hayvanları ve varlıklarına dair her şeyi imparatorun hazinesine getirtti. Manastır kitaplarını ateşe verdi. Eğer bir azizin kutsal kalıntılarının bulunduğu biri tespit edilirse, onu ateşe atardı.

Sayfa 446

Buna sahip olan dinsizleri cezalandırır, keşişlerden bazılarını kırbaçla öldürür, bazılarını kılıçtan geçirir, bazılarını ise kör ederdi. Bazılarının sakallarını mum yağıyla yağlayıp ateşe verir, yüzlerini ve başlarını yakar, ardından ağır işkencelerden sonra sürgüne gönderirdi. Sonunda, bir keşiş kıyafeti giyen tek bir kişiyi bile kendi bölgesinde bırakmadı. Bunu öğrenen dinsiz imparator, ona bir teşekkür mektubu yazarak, "Kalbimdeki gibi, tüm isteklerimi yerine getiren bir adam buldum" dedi. Diğerleri de onu örnek alarak aynı şeyleri yaptılar.

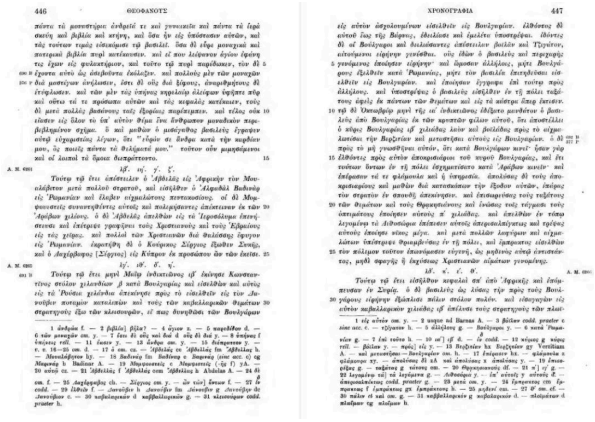
Yaratılış Yılı (A. M.) 6264 Bu yıl Abdela, Moulabitos'u büyük bir orduyla Afrika'ya gönderdi. Alafadal Badinar Romanya'ya girip beş yüz kişiyi esir aldı. Momouesites onlarla karşılaştı ve savaşıp bin Arap öldürdü. Abdela Kudüs'e gidip Hristiyanların ve Yahudilerin yazılarını ellerinden almalarını emretti. Pek çok Hristiyan deniz yoluyla Romanya'ya kaçtı. Kourikos Sergios, Sukis dışında yakalandı ve Lagherbafos [Sergios], oradaki temsilciler tarafından Kıbrıs'a gönderildi.

Yaratılış Yılı (A. M.) 6265 Bu yıl Mayıs ayında, 12. indiksiyonda, Konstantin, Bulgar gemilerinden oluşan bir filo hazırladı. Rus gemileri Tuna nehrine girmek için yola çıktı ve süvari temalarından olan strategozları Bulgar geçitlerinin dışına bıraktı.

Sayfa 447

...Bulgaristan'a girmekle meşguldü. Varna'ya ulaştığında, Bulgarları görünce korktu ve geri dönmeyi planladı. Bulgarlar da korkup elçilerini (boyar ve Tzigate) göndererek barış istediler. İmparator memnuniyetle barışı kabul etti ve Bulgarların Romanya'ya saldırmayacağına, imparatorun da Bulgaristan'a girmeyeceğine dair birbirlerine yemin ettiler. İmparator geri dönüp şehre girdi. 11 Ekim'de, 11. indiksiyonda, imparator Bulgaristan'dan gelen elçilerden gizli bir haber aldı. Bulgar efendisi, Berzitia'yı esir alıp onları Bulgaristan'a taşımaları için on iki bin asker ve boyar gönderiyordu. İmparator buna karşı çıktı, çünkü Bulgar elçileri şehirdeydi. Elçileri gönderdikten sonra casuslar aracılığıyla hareketlerini öğrendi ve ordusunu hızla topladı. Temaların süvarilerini ve Trakya birliklerini birleştirip 80 bin kişilik ordu kurdu. Lithosoria denilen yere gittiğinde, onlara aniden saldırıp büyük bir zafer kazandı. Pek çok ganimet ve esirle şehre muzaffer bir şekilde döndü; bu zaferi "asil" olarak nitelendirdi, zira Hristiyan kanı dökülmeden ve katliam olmadan zafer kazanılmıştı.

Yaratılış Yılı (A. M.) 6266 Bu yıl Afrika'dan liderleri geldi ve Suriye'ye saldırdılar. İmparator, Bulgarlarla barışı bozunca tekrar büyük bir filo hazırladı ve 12 bin süvariyi gemilere bindirip donanma strategozlarını gönderdi.

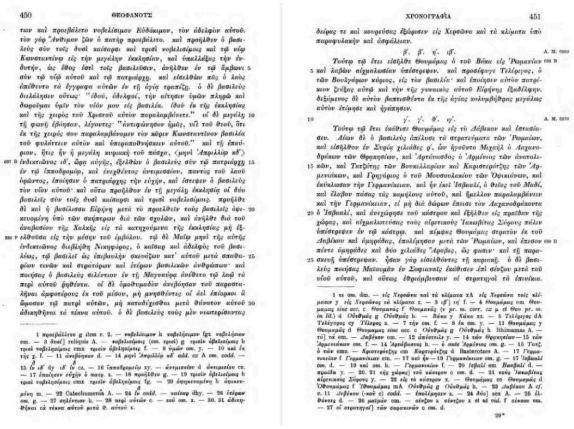
Sayfa 446

Yaratılış Yılı (A. M.) 6264 İmparator, tüm erkek ve kadın manastırlarındaki kutsal eşyaları, kitapları, hayvanları ve varlıklarına dair her şeyi hazinesine getirtti. Manastır kitaplarını ateşe verdi. Eğer bir azizin kutsal kalıntılarının bulunduğu biri tespit edilirse, onu ateşe atardı. Buna sahip olan dinsizleri cezalandırır, keşişlerden bazılarını kırbaçla öldürür, bazılarını kılıçtan geçirir, bazılarını ise kör ederdi. Bazılarının sakallarını mum yağıyla yağlayıp ateşe verir, yüzlerini ve başlarını yakar, ardından ağır işkencelerden sonra sürgüne gönderirdi. Sonunda, bir keşiş kıyafeti giyen tek bir kişiyi bile kendi bölgesinde bırakmadı. Bunu öğrenen dinsiz imparator, ona bir teşekkür mektubu yazarak, "Kalbimdeki gibi, tüm isteklerimi yerine getiren bir adam buldum" dedi. Diğerleri de onu örnek alarak aynı şeyleri yaptılar.
Abdela, Moulabitos'u büyük bir orduyla Afrika'ya gönderdi. Alafadal Badinar Romanya'ya girip beş yüz kişiyi esir aldı. Momouesites onlarla karşılaştı ve savaşıp bin Arap öldürdü. Abdela Kudüs'e gidip Hristiyanların ve Yahudilerin yazılarını ellerinden almalarını emretti. Pek çok Hristiyan deniz yoluyla Romanya'ya kaçtı. Kourikos Sergios, Sukis dışında yakalandı ve Lagherbafos [Sergios], oradaki temsilciler tarafından Kıbrıs'a gönderildi.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6265 Mayıs ayında, 12. indiksiyonda, Konstantin, Bulgar gemilerinden oluşan bir filo hazırladı. Rus gemileri Tuna nehrine girmek için yola çıktı ve süvari temalarından olan strategozları Bulgar geçitlerinin dışına bıraktı.
Sayfa 447
Bulgaristan'a girmekle meşguldü. İmparator Varna'ya ulaştığında, Bulgarları görünce korktu ve geri dönmeyi planladı. Bulgarlar da korkup elçilerini (boyar ve Tzigate) göndererek barış istediler. İmparator memnuniyetle barışı kabul etti ve Bulgarların Romanya'ya saldırmayacağına, imparatorun da Bulgaristan'a girmeyeceğine dair birbirlerine yemin ettiler. İmparator geri dönüp şehre girdi. 11 Ekim'de, 11. indiksiyonda, imparator Bulgaristan'dan gelen elçilerden gizli bir haber aldı. Bulgar efendisi, Berzitia'yı esir alıp onları Bulgaristan'a taşımaları için on iki bin asker ve boyar gönderiyordu. İmparator buna karşı çıktı, çünkü Bulgar elçileri şehirdeydi. Elçileri gönderdikten sonra casuslar aracılığıyla hareketlerini öğrendi ve ordusunu

hızla topladı. Temaların süvarilerini ve Trakya birliklerini birleştirip 80 bin kişilik ordu kurdu. Lithosoria denilen yere gittiğinde, onlara aniden saldırıp büyük bir zafer kazandı. Pek çok ganimet ve esirle şehre muzaffer bir şekilde döndü; bu zaferi "asil" olarak nitelendirdi, zira Hristiyan kanı dökülmeden ve katliam olmadan zafer kazanılmıştı.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6266 Afrika'dan liderleri geldi ve Suriye'ye saldırdılar. İmparator, Bulgarlarla barışı bozunca tekrar büyük bir filo hazırladı ve 12 bin süvariyi gemilere bindirip donanma strategozlarını gönderdi.

Sayfa 448
Tüm ordusuyla birlikte. Kendisi korkarak süvarilerle birlikte kaldı. Kuzeyden esen şiddetli rüzgâr yüzünden neredeyse her şey parçalandı ve pek çok kişi öldü, hiçbir şey yapamadan geri döndü. Bulgar efendisi Teletzes, kendi adamlarından imparatorun niyetini öğrenince ona şöyle yazdı: "Kaçma niyetim vardı ve sana gelmek istedim, ancak bana kötülük yapmayacağına dair yemin et ve orada dostların olduğunu bil, bana merhamet et". O, bunu öğrenince çok sevindi ve her şeyi duyurdu; Konstantin bunu duyunca saçlarını başını yoldu.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6267 Bu yıl, 13. indiksiyonda, Ağustos ayında İmparator Konstantin Bulgarlara karşı yola çıktı. Bacaklarında ve kasıklarında meydana gelen şiddetli karbonkül yarası ve ardından gelen yüksek ateş nedeniyle Arkadiopolis'e döndü; sedye ile taşınırken Selymbria'ya geldi. 14 Eylül'de, 13. indiksiyonda, Stroggylo kalesine ulaştığında, acı verici bir şekilde, henüz ölmemişken ateşe teslim edildi. Kutsal bakireyi ve Tanrı doğuranı hakaretleriyle yaraladı; babasının ölümünden sonra 34 yıl, 2 ay, 25 gün boyunca imparatorluk yaptı. Hristiyanların kanıyla lekelenmiş, iblisleri çağıran, ayinleri ve azizlerin kiliselerini yıkan, manastırları kirleten ve Diocletianus'tan daha az kötülük yapmayan, eski tiranların bir karışımı olarak hayatını noktaladı. **Aynı ay içinde Abdela da öldü; Arapların lideriydi, insan soyuna karşı savaşan ve Tanrı'nın yarattıklarını yok eden kişiydi** ve kardeşi Eudokimos'u nobelissimus ilan etti.

Sayfa 450

Zira Anthimos yaşarken baba onu aday göstermişti. İmparator, iki sezar ve üç nobelissimus ile birlikte yeni Konstantin'le birlikte büyük kiliseye gitti, kıyafetini değiştirdi ve imparatorlar geleneğinde olduğu gibi patrikle birlikte minbere (ambo) çıktı. Tüm halk içeri girdi ve belgelerini kutsal masanın üzerine bıraktı. İmparator şöyle konuştu: "İşte kardeşlerim, isteğinizi yerine getirdim ve oğlumu size imparator olarak hediye ediyorum. İşte kilise ve onu Mesih'in elinden alın". Onlar da yüksek sesle, "Bizim tarafımızdan kabul edildi, Tanrı'nın oğlu; efendimiz imparator Konstantin'i senin elinden alıyoruz, onu korumak ve onun için ölmeye hazırız" diye bağırdılar. Ertesi gün, yani büyük Paskalya günü, 14. indiksiyonda, şafak vakti imparator patrikle birlikte hipodroma çıktı ve herkesin huzurunda ant içtirdi. Patrik duayı okudu ve imparator oğluna taç giydirdi; böylece iki sezar ve üç nobelissimus eşliğinde büyük kiliseye gittiler. İmparatoriçe İrini de törenden sonra skholai (muhafız birlikleri) ile birlikte asasıyla göründü, Khalke'den geçerek kilisenin katekumena (ders verilen) kısmına gitti. Aynı indiksiyonun Mayıs ayında, sezar ve imparatorun kardeşi Nikephoros, bazı spatharioslar, stratolar ve diğer saray görevlileriyle birlikte imparatora karşı komplo kurmakla suçlandı. İmparator, Magnaura'da bir sessizlik (silentium) yaptırarak halka durumu açıkladı. Onlar da oybirliğiyle, babalarına yemin ettikleri ve çocuklarının babalarının ölümünden sonra haksızlığa uğramasına izin vermeyecekleri için onları aralarından çıkarmayı reddederek karşı çıktılar.

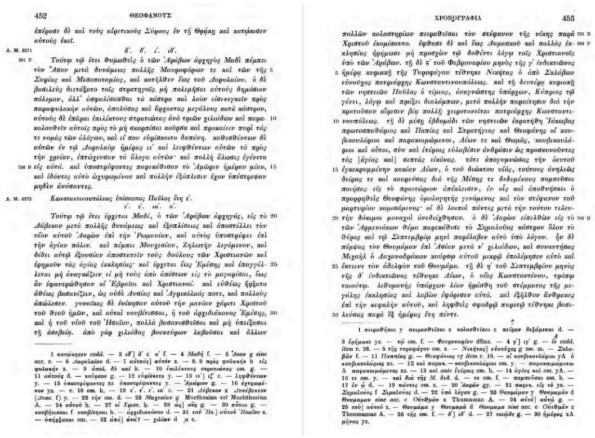
Sayfa 451

İmparator, ayaklananları dövüp saçlarını kazıtarak Cherson'a (Kırım) ve diğer bölgelere sürgün etti, onları gözetim ve güvenlik altında tuttu.

Yaratılış Yılı (A. M.) 6269 Bu yıl Thoumamas (oğlunun adı Baka idi) Romanya'ya girdi ve esir alarak geri döndü. Bulgarların efendisi Telerygos, imparatora sığındı ve imparator onu vaftiz ederek, imparatorun karısı İrini'nin yeğeniyle evlendirdi. Vaftiz havuzundan çıkan bu kişiyi büyük bir sevgiyle onurlandırdı.

Yaratılış Yılı (A. M.) 6270 Bu yıl Thoumamas, Dabekon'a yerleşti ve ayaklandı. İmparator Leon, Roma birliklerini gönderdi; Thrakesion'dan Mikhail Lakhanodrakon, Anatolikon'dan Artabasdos, Boukellarion'dan Tatzatis, Armeniakon'dan Karisterotzes ve Opsikion'dan Mousoulakios'un oğlu Gregorios'un önderliğindeki 50 bin kişilik bir ordu Suriye'ye girdi ve Germanikeia'yı kuşattı. Oradaki Isbaali (Madi'nin tanrısı), Lakhanodrakon araya girmeseydi Germanikeia'yı teslim edecekti. Isbaali geri çekildi

ve bölgede yağma yaptı; Jakobit Süryanileri esir alarak kaleye geri döndü. Thoumamas, Dabekon'dan birlik gönderdi ve Romalılarla savaştılar; beş emir ve iki bin Arap öldü. Pazar günü geri döndüler. İmparator, Sofiana'da oğluyla birlikte kaldı ve strategozlar zaferlerini kutladılar Trakya'daki sapkın Süryanileri de oraya yerleştirdi.

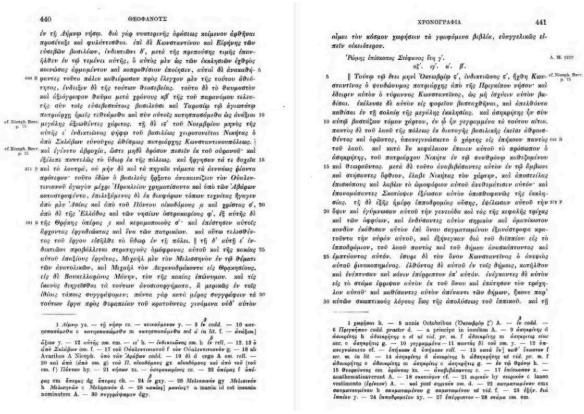
Sayfa 452

Yaratılış Yılı (A. M.) 6271 Arapların lideri Madi, öfkelenerek Asan'ı büyük bir Mavrophoroi (Siyahlılar) ordusuyla Suriye ve Mezopotamya üzerinden gönderdi; Asan, Dorylaion'a kadar geldi. İmparator, strategozlarına onlarla açık bir savaş yapmamalarını, ancak kaleleri güvenlik altına almalarını ve halkı iç kısımlara çekmelerini emretti. Ayrıca, üçer bin kişilik seçkin asker birlikleri oluşturarak onları takip etmelerini ve erzak kaynaklarını yakarak onları dağıtmamalarını istedi. Dorylaion'da on gün kaldılar ve ihtiyaç duydukları erzakları bulamadıklarında atları telef oldu, büyük bir ganimet elde edilemedi. Geri dönerken Amorion'u bir gün kuşattılar, ancak kalenin güçlendirilmiş olduğunu ve çok sayıda savunma ekipmanına sahip olduğunu görünce hiçbir şey yapamadan geri döndüler.
Konstantinopolis Piskoposu Pavlos 5 yıl.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6272 Bu yıl Arapların lideri Madi, büyük bir ordu ve ekipmanla Dabekon'a geldi; oğlu Asan'ı Romanya'ya gönderdi, kendisi ise Kutsal Şehir'e (Kudüs) döndü. Zeolot olarak adlandırılan Moukhesios'u gönderdi ve ona Hristiyanların kiliselerini yıkması için yetki verdi; o da Emesa'ya kadar geldi. Yahudiler ve Hristiyanlar inançlarını açıklayana kadar onları dinsizce cezalandırmaya başladı; Lysias, Afrikalos ve birçok kişi öldü.

Sayfa 453

Ancak Tanrı'nın inayetiyle, İsa'nın oğlu, başdiyakoz ve diğerleri, imansızlığa boyun eğmeyerek bu zulme direndiler peş peşe işkencelere maruz kalarak, Mesih'in yanındaki zafer tacını kazandılar. Hatta Şam'a kadar ulaştılar; Araplar tarafından Hristiyanlara verilen sözlere aldırış etmeden birçok kiliseyi yıktılar. 24 Şubat'ta, 3. indiksiyonda, Peynirli Pazar günü, Konstantinopolis'in Slav asıllı hadım patriği Nikitas öldü. Oruç döneminin ikinci pazar günü, Kıbrıslı olan ve sözleri ve davranışlarıyla parlayan, ancak hakim olan sapkınlık nedeniyle istifa eden Pavlos, Konstantinopolis patriği olarak seçildi. Oruç haftasının ortasında; Iakobos, Papia, Stratigios ve Theophanes, Leon ve Thomas tutuklandılar; diğer dindar kişilerle birlikte kutsal

ikonlara taptıkları için suçlandılar. İmparator kendi içindeki kötülüğü açığa çıkararak, onları acımasızca dövdürdü, saçlarını kazıttı ve Mese üzerinden zincirlenmiş halde praitorion'a sürükledi. Orada Theophanes öldü ve şehitlik tacını kazandı; diğerleri ise onun ölümünden sonra sadık keşişler olarak kaldılar. Asan, Armeniakon themasına girerek tüm yazı burada geçirdi ve Eylül ayında bir anlaşma ile geri çekildi. Thoumamas, Asya'ya 4 bin kişiyle gönderildi ve Lakhanodrakon'lu Mikhail ile karşılaştı, onun küçük bir birliğiyle savaştı ve Thoumamas'ın kardeşini öldürdü. 14 Eylül'de, 3. indiksiyonda, Konstantin'in oğlu Leon, büyük kilisenin tacına aşık olduğu için öldü; kafasında karbonkül yarası oluştu ve beş gün sonra imparator olarak Limni adasında öldü.

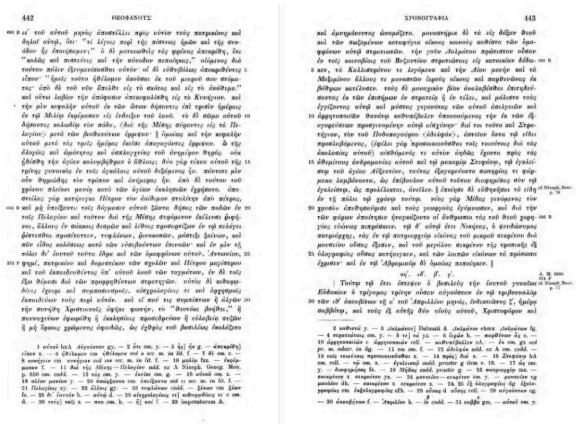
Sayfa 440

Zira gece gördüğü bir rüya ile oradan kaldırılmasını ve korunmasını emretti. Dindar imparatorlar Konstantin ve İrini döneminde, 4. indiksiyon yılında, uygun bir törenle geri getirildi. O, kilisenin düşmanıydı, onu ortak mülkiyet haline getirip yağmalatmıştı; ancak onlar, bu dinsizliği kınamak ve kendi dindarlıklarını göstermek için tekrar kutsadılar. Bu hayranlık verici ve anılmaya değer olay, yasa dışı ölümünden 22 yıl sonra, dindar imparatorlar ve en kutsal patrik Tarasios ile birlikte gerçekleşti ve onlar büyük bir lütfa layık görüldüler. Aynı indiksiyonun 15 Kasım günü, imparatorun oyuyla Sklabos'lu Nikitas, Konstantinopolis'in değersiz patriği olarak seçildi. Kuraklık oldu, öyle ki gökten bir damla bile çiy düşmedi ve şehirdeki sular tamamen tükendi; hem sarnıçlar hem de hamamlar kurudu. Daha önce sürekli akan kaynak suları bile akmaz oldu. İmparator bunu görünce, Avarlar tarafından yıkılan ve daha önce Herakleia'ya kadar uzanan Valentinianus su kemerini onarmaya başladı. Çeşitli yerlerden teknisyenler getirtti; Asya'dan 100, Pontus'tan 100 inşaatçı, Yunanistan ve adalardan 500 çömlekçi, Trakya'nın diğer yerlerinden 500 kiremitçi getirtti ve başlarına iş yöneticisi olarak patriklerden birini atadı. İş tamamlandığında su şehre girdi. Aynı yıl içinde, kendisiyle aynı fikirde olan ve liyakat sahibi kişileri strategoz olarak atadı: Anatolikon themasında Melissenos'lu Mikhail, Thrakesion'da Lakhanodrakon'lu Mikhail, Boukellarion'da ise kötülükleriyle ünlü Mannos. Bu kişinin ne kadar kötü işler yaptığını, kendi yerlerinde ayrıntılı olarak yazanlar anlatabilir; zira bu işleri ayrıntılı olarak yazmak, hüküm sürenin tedavisini sağlamak bile dünyanın yazılan kitapları içine alacağını, İncil diliyle söylemek gerekirse.

Roma piskoposu Stefanos 3 yıl.

Sayfa 441

Yaratılış Yılı (A. M.) 6259 Bu yılın 5 Ekim'inde, 5. indiksiyon yılında, yalancı patrik Konstantin, Prinkipos adasından getirildi. Zorba Konstantin, onun ayakta duramayacak kadar dövülmesini emretti; o da büyük kilisenin avlusuna taşındı. Yanında, suçlarının yazılı olduğu bir tomar kâğıt taşıyan sekreter vardı. Şehrin tüm halkı imparatorluk emriyle orada toplandı ve sekreter, patrik Nikitas'ın ve halkın duyabileceği şekilde kâğıdı okudu. Bunun üzerine onu minbere çıkardılar ve ayağa kaldırdılar; Nikitas kâğıdı aldı, piskoposlara gönderdi, onlar da onun omoforionunu alıp aforoz ettiler ve ona "Skotiops" (Karanlık Yüzlü) adını vererek kiliseden kovdular. Ertesi gün hipodromdayken, sakalını, başındaki saçlarını ve kaşlarını yoldular; ona ipek ve kolsuz bir tunik giydirdiler, ters bir şekilde bir eşeğe bindirdiler ve onu hipodromun kapısından dışarı çıkardılar; tüm halk ve meclis ona tükürdü. İmparatorun yeğeni Konstantin, burnu kesilmiş bir şekilde onu sürükledi. Halkın arasına geldiğinde, halk aşağı indi ve ona tükürüp üzerine kül serpti. Onu kapıdan dışarı atıp boynunu ezdiler ve hipodromdan çıkarılana kadar halkın önünde küçük düşürücü sözler işitti.

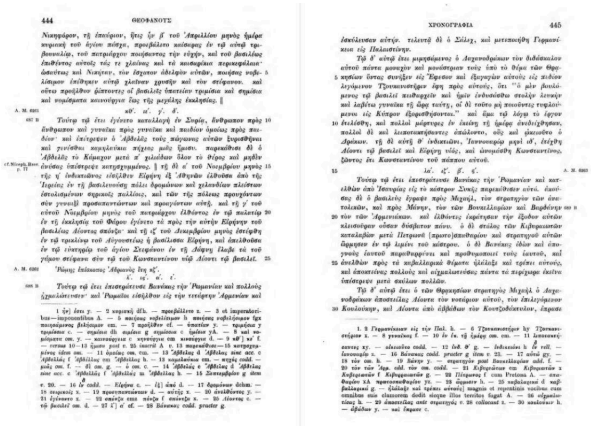
Sayfa 442

Aynı ayın 15'inde patrikleri ona gönderdi ve ona, "İnancımız ve yaptığımız toplantı hakkında ne diyorsun?" diye sordu. O, aklı karıştırılmış bir şekilde, "İnancın ve yaptığın toplantı iyidir" diye cevap verdi ve bununla tekrar kendini affettirmeye çalıştı. Ancak onlar doğrudan cevap vererek, "Biz bunu senin kirli ağzından duymak istemedik; şimdi karanlığa ve lanete git" dediler. Ve böylece infaz kararını Kynigion'da yerine getirdiler; başını kesip üç gün boyunca Milyon'da halka göstermek için kulaklarından astılar. Bedenini ayaklarından iple bağlayıp Mese üzerinden sürükleyerek Pelagion'a attılar. Aynı şekilde, üç gün sonra başını da oraya götürüp attılar. Zavallı kişi, kutsal vaftiz havuzuna hiç saygı duymadı; zira üçüncü eşinden olan iki çocuğunu kucaklarında almıştı. Her zaman vahşi bir tavrı vardı ve acımasızdı. O günden sonra kutsal kiliselere karşı daha fazla çılgınlık gösterdi. Ünlü sütun azizi Petrus'u kayadan indirtip, doktrinlere boyun eğmediği için ayaklarından bağlayıp Pelagion'a sürüklettirdi. Onu çuvallara koydurup denizlerde attırdı; kör etme, burun kesme, kırbaçlama ve her türlü işkenceyi dindarlara karşı icat etti. Şehirde kendisi ve onunla aynı fikirde olanlar, yani patrikler ve skholai komutanları ve magister Petrus, kendi eğitilmiş birlikleriyle bu işleri yapıyordu. Dış themalarda ise daha önce belirtilen strategozlar aracılığıyla bu işler yapılıyordu. Kendisi kithara

çalmaktan hoşlanır, müstehcenlikler ve danslarla çevresindekileri eğitirdi. Eğer birisi Hristiyanların alışık olduğu "Tanrı annesi yardım et" duasını sesli söylerse veya kilisede dua ederken görülürse, cömertçe yeminler ederek ya da imparatorun düşmanı olarak cezalandırılırdı.

Sayfa 443

Tanrı'nın yüceliğine adanmış manastırları ve kurtulmuş olanların sığınaklarını, kendi inancındaki askerler için konutlara dönüştürdü; Dalmatus'un Bizans'taki askerlerin konutunda olan yerini, Kallistratos ve Dion manastırlarını ve Maksiminos'un kutsal manastırlarını temelinden yıktı. Ordunun önde gelenlerinden ya da en sonunda olanlardan, özellikle kendisine yakın olan ve sırlarını bilen keşişleri seçip, kendisine karşı itiraf çıkmasından korktuğu için onları tarif edilemez ölümlere mahkum etti. Bu yüzden, dış görünüşü hoş olan Podokagouros'un [kardeşi] bile, onun bu tür iğrençliklere ve yasadışı erkek sevgisine karşı tiksinti duyduğunu anladığında ve bunu Aziz Auxentios'un çilekeşi kutsal Stefanos'a, kendisini kurtaracak bir ilaç gibi anlattığında, belirtildiği gibi onu da öldürdü. Bu şehirde de benzer şekilde hareket etti. Midas gibi altın biriktirdi, çiftçileri fakirleştirdi ve vergi talepleri nedeniyle insanlar Tanrı'nın bağışlarını ucuza satmak zorunda kaldı. Aynı yıl, yalancı patrik Nikitas, patrikhanedeki küçük sekretondaki ikonları, mozaik oldukları için kazıdı; büyük sekretondaki tahta olanları ise yaktı ve diğer ikonların yüzlerini boyadı; Abraham manastırında da aynı şeyi yaptı.

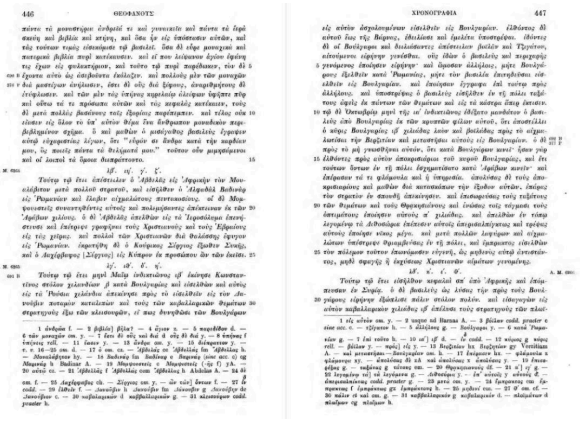

Sayfa 444

Yaratılış Yılı (A. M.) 6268 Bu yıl, imparator karısı Eudokia'yı, 1 Nisan günü, 7. indiksiyon, Cumartesi günü tribünalde Augusta ilan edip taç giydirdi ve ondan olan iki oğlu Hristoforos ve ertesi gün, yani Kutsal Paskalya'nın pazar gününde, tribünalde patriğin duasıyla imparator, Nikephoros'u sezar ilan etti, onlara pelerinlerini ve sezar başlıklarını verdi. Aynı şekilde Nikitas'ı da en küçük kardeşleri olarak nobelissimus ilan etti, ona altın pelerin ve taç giydirdi. Böylece imparator, yeni paralar ve flamalar saçarak büyük kiliseye doğru ilerlediler.

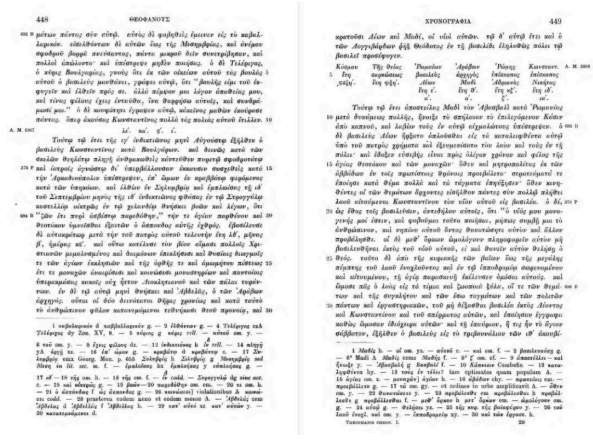
Yaratılış Yılı (A. M.) 6261 Bu yıl Suriye'de insanlar arasında barış sağlandı, kadın kadınla, çocuk çocukla takas edildi ve Abdela sakallarının bir buçuk arşın kesilmesini emretti. Abdela, Kamakhos'u on bin kişiyle tüm yaz boyunca kuşattı ancak hiçbir şey elde edemeden geri döndü. 15 Eylül'de Atina'dan gelen İrini, imparatorluk şehrine birçok dromon ve şeritli gemiyle girdi, şehrin önde gelenleri eşleri ve kendisini

karşılayanlarla birlikte onu karşıladı. 3 Kasım'da patrik, Pharos kilisesine geldi ve imparator Leon ile İrini'nin nikahı kıyıldı. 15 Aralık'ta İrini, Augusteus triklinosunda taç giydi ve Dafni'deki Aziz Stefanos şapelinde oğlu imparator Leon ile evlilik tacını aldı. Roma piskoposu Adrian 27 yıl.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6262 Bu yıl Banakas Romanya'ya saldırdı ve pek çok kişiyi esir aldı; Romalılar dördüncü Ermenistan'a girdiler ve onu yağmaladılar, ardından Saleh öldü ve Germanikeia Filistin'e taşındı.
Sayfa 445
Aynı yıl Lakhanodrakon, öğretmeni olan tüm keşişleri ve Thrakesion themasındaki manastırda bulunanları topladı, onları Tzoukanisterion denilen düzlüğe çıkararak onlara şöyle dedi: "İmparatora itaat etmek ve bu saatte beyaz elbiseler giyip evlenmek isteyenler evlensin, bunu yapmayanlar ise kör edilip Kıbrıs'a sürgün edilecektir". Bu emir o gün yerine getirildi ve o gün pek çok şehit verildi; dönek olanlar ise yok oldu. Aynı indiksiyonda, 14 Ocak'ta, Konstantin henüz dedesi Konstantin yaşarken imparator Leon ve İrini'nin oğlu olarak dünyaya geldi ve ona Konstantin adı verildi.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6263 Bu yıl Banakas Romanya'ya saldırdı, Isauria'ya indi ve kaleyi kuşattı. Bunu duyan imparator, Anatolikon strategozu Mikhail'e, Boukellarion'dan Mann'a ve Armeniakon'dan Vardanes'e mektup yazdı. Vardıkları yer çok zor geçit veren bir yerdi, ancak Petrona komutasındaki Kibyraiot filosu kalenin limanına geldi. Banakas bunu görünce cesaretini yitirdi ve ordusunu teşvik ederek süvari themalarına doğru yöneldi, ancak onlar saldırdı, pek çok kişiyi öldürdü ve ganimetlerle geri döndüler. Aynı yıl, Thrakesion strategozu Mikhail Lakhanodrakon, noteri Kouloukoun'u ve Abbadon'lu Leon Koutzodaktylos'u gönderdi.

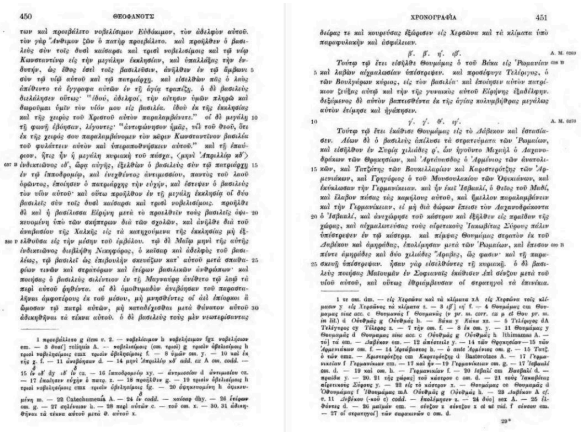
Sayfa 446
İmparator, tüm erkek ve kadın manastırlarındaki kutsal eşyaları, kitapları, hayvanları ve varlıklarına dair her şeyi hazinesine getirtti. Manastır kitaplarını ateşe verdi. Eğer bir azizin kutsal kalıntılarının bulunduğu biri tespit edilirse, onu ateşe atardı. Buna sahip olan dinsizleri cezalandırır, keşişlerden bazılarını kırbaçla öldürür, bazılarını kılıçtan geçirir, bazılarını ise kör ederdi. Bazılarının sakallarını mum yağıyla yağlayıp ateşe verir, yüzlerini ve başlarını yakar, ardından ağır işkencelerden sonra sürgüne gönderirdi. Sonunda, bir keşiş kıyafeti giyen tek bir kişiyi bile kendi bölgesinde bırakmadı. Bunu öğrenen dinsiz imparator, ona bir teşekkür mektubu yazarak,

"Kalbimdeki gibi, tüm isteklerimi yerine getiren bir adam buldum" dedi. Diğerleri de onu örnek alarak aynı şeyleri yaptılar.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6264 Bu yıl Abdela, Moulabitos'u büyük bir orduyla Afrika'ya gönderdi. Alafadal Badinar Romanya'ya girip beş yüz kişiyi esir aldı. Momouesites onlarla karşılaştı ve savaşıp bin Arap öldürdü. Abdela Kudüs'e gidip Hristiyanların ve Yahudilerin yazılarını ellerinden almalarını emretti. Pek çok Hristiyan deniz yoluyla Romanya'ya kaçtı. Kourikos Sergios, Sukis dışında yakalandı ve Lagherbafos [Sergios], oradaki temsilciler tarafından Kıbrıs'a gönderildi.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6265 Bu yıl Mayıs ayında, 12. indiksiyonda, Konstantin, Bulgar gemilerinden oluşan bir filo hazırladı. Rus gemileri Tuna nehrine girmek için yola çıktı ve süvari temalarından olan strategozları Bulgar geçitlerinin dışına bıraktı.
Sayfa 447
Bulgaristan'a girmekle meşguldü. İmparator Varna'ya ulaştığında, Bulgarları görünce korktu ve geri dönmeyi planladı. Bulgarlar da korkup elçilerini (boyar ve Tzigate) göndererek barış istediler. İmparator memnuniyetle barışı kabul etti ve Bulgarların Romanya'ya saldırmayacağına, imparatorun da Bulgaristan'a girmeyeceğine dair birbirlerine yemin ettiler. İmparator geri dönüp şehre girdi. 11 Ekim'de, 11. indiksiyonda, imparator Bulgaristan'dan gelen elçilerden gizli bir haber aldı. Bulgar efendisi, Berzitia'yı esir alıp onları Bulgaristan'a taşımaları için on iki bin asker ve boyar gönderiyordu. İmparator buna karşı çıktı, çünkü Bulgar elçileri şehirdeydi. Elçileri gönderdikten sonra casuslar aracılığıyla hareketlerini öğrendi ve ordusunu hızla topladı. Temaların süvarilerini ve Trakya birliklerini birleştirip 80 bin kişilik ordu kurdu. Lithosoria denilen yere gittiğinde, onlara aniden saldırıp büyük bir zafer kazandı. Pek çok ganimet ve esirle şehre muzaffer bir şekilde döndü; bu zaferi "asil" olarak nitelendirdi, zira Hristiyan kanı dökülmeden ve katliam olmadan zafer kazanılmıştı.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6266 Afrika'dan liderleri geldi ve Suriye'ye saldırdılar. İmparator, Bulgarlarla barışı bozunca tekrar büyük bir filo hazırladı ve 12 bin süvariyi gemilere bindirip donanma strategozlarını gönderdi.

Sayfa 448
Tüm ordusuyla birlikte. Kendisi korkarak süvarilerle birlikte kaldı. Kuzeyden esen şiddetli rüzgâr yüzünden neredeyse her şey parçalandı ve pek çok kişi öldü, hiçbir şey yapamadan geri döndü. Bulgar efendisi Teletzes, kendi adamlarından

imparatorun niyetini öğrenince ona şöyle yazdı: "Kaçma niyetim vardı ve sana gelmek istedim, ancak bana kötülük yapmayacağına dair yemin et ve orada dostların olduğunu bil, bana merhamet et". O, bunu öğrenince çok sevindi ve her şeyi duyurdu; Konstantin bunu duyunca saçlarını başını yoldu.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6267 Bu yıl, 13. indiksiyonda, Ağustos ayında İmparator Konstantin Bulgarlara karşı yola çıktı. Bacaklarında ve kasıklarında meydana gelen şiddetli karbonkül yarası ve ardından gelen yüksek ateş nedeniyle Arkadiopolis'e döndü; sedye ile taşınırken Selymbria'ya geldi. 14 Eylül'de, 13. indiksiyonda, Stroggylo kalesine ulaştığında, acı verici bir şekilde, henüz ölmemişken ateşe teslim edildi. Kutsal bakireyi ve Tanrı doğuranı hakaretleriyle yaraladı; babasının ölümünden sonra 34 yıl, 2 ay, 25 gün boyunca imparatorluk yaptı. Hristiyanların kanıyla lekelenmiş, iblisleri çağıran, ayinleri ve azizlerin kiliselerini yıkan, manastırları kirleten ve Diocletianus'tan daha az kötülük yapmayan, eski tiranların bir karışımı olarak hayatını noktaladı. Aynı ay içinde Abdela da öldü; Arapların lideriydi, insan soyuna karşı savaşan ve Tanrı'nın yarattıklarını yok eden kişiydi.
Sayfa 449
Leon ve Madi hüküm sürmektedir. Aynı yıl, Longobardların şefi Theodotos imparatorluk şehrine gelerek imparatora başvurdu.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6268 Bu yıl Madi, Abasball'ı büyük bir orduyla Romanya'ya gönderdi; o, Kasin adındaki mağarayı dumanla açtı ve esirleri alarak geri döndü. İmparator Leon, babasının kendisine bıraktığı paraları dağıtmaya başladı, halkı ve şehirdekileri yatıştırdı; kısa bir süre için dindar biri ve Aziz Tanrı Doğuran'ın ve keşişlerin dostu olarak göründü. Bundan dolayı, keşişlerden bazılarını en yüksek makamlara atadı, orduları güçlendirdi. Bunun üzerine themaların şefleri, büyük bir kalabalıkla birlikte Konstantin'e gelerek, oğlu Konstantin'i imparator yapmasını istediler. İmparator, imparatorlara özgü gelenekle onlara şöyle karşılık verdi: "Oğlum benim tek evladımdır; bunu yapmaktan korkuyorum, çünkü insani bir durum olabilir, bebeklik döneminde ölürse başkasını seçmek zorunda kalırsınız". Ancak onlar yemin ederek, Tanrı dilerse Leon'un ve oğlu dışında kimseyi imparator olarak kabul etmeyeceklerini belirttiler. Bu durum, Palmiye Pazarı'ndan Büyük Perşembe'ye kadar sürdü; halk kalabalığı hipodromda toplandı ve imparator Kutsal Cuma günü onlara yemin ettirdi. Tüm halk, themaların üyeleri, senato, birlikler ve esnaf, Leon ve Konstantin ile onların soyundan başka kimseyi imparator olarak tanımayacaklarına dair yemin ettiler ve belgeler hazırladılar. Kutsal Cumartesi günü imparator, 19 acoubitai tribunaline gitti ve kardeşi Eudokimos'u nobelissimus ilan etti.

Sayfa 450

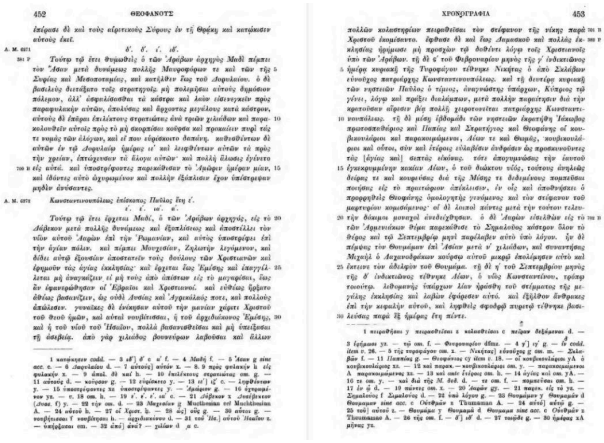
Zira Anthimos yaşarken baba onu aday göstermişti. İmparator, iki sezar ve üç nobelissimus ile birlikte yeni Konstantin'le birlikte büyük kiliseye gitti, kıyafetini değiştirdi ve imparatorlar geleneğinde olduğu gibi patrikle birlikte minbere (ambo) çıktı. Tüm halk içeri girdi ve belgelerini kutsal masanın üzerine bıraktı. İmparator şöyle konuştu: "İşte kardeşlerim, isteğinizi yerine getirdim ve oğlumu size imparator olarak hediye ediyorum. İşte kilise ve onu Mesih'in elinden alın". Onlar da yüksek sesle, "Bizim tarafımızdan kabul edildi, Tanrı'nın oğlu; efendimiz imparator Konstantin'i senin elinden alıyoruz, onu korumak ve onun için ölmeye hazırız" diye bağırdılar. Ertesi gün, yani büyük Paskalya günü, 14. indiksiyonda, şafak vakti imparator patrikle birlikte hipodroma çıktı ve herkesin huzurunda ant içtirdi. Patrik duayı okudu ve imparator oğluna taç giydirdi; böylece iki sezar ve üç nobelissimus eşliğinde büyük kiliseye gittiler. İmparatoriçe İrini de törenden sonra skholai (muhafız birlikleri) ile birlikte asasıyla göründü, Khalke'den geçerek kilisenin katekumena (ders verilen) kısmına gitti. Aynı indiksiyonun Mayıs ayında, sezar ve imparatorun kardeşi Nikephoros, bazı spatharioslar, stratolar ve diğer saray görevlileriyle birlikte imparatora karşı komplo kurmakla suçlandı. İmparator, Magnaura'da bir sessizlik (silentium) yaptırarak halka durumu açıkladı. Onlar da oybirliğiyle, babalarına yemin ettikleri ve çocuklarının babalarının ölümünden sonra haksızlığa uğramasına izin vermeyecekleri için onları aralarından çıkarmayı reddederek karşı çıktılar. İmparator, ayaklananları dövüp saçlarını kazıtarak Cherson'a (Kırım) ve diğer bölgelere sürgün etti, onları gözetim ve güvenlik altında tuttu.

Sayfa 451

Yaratılış Yılı (A. M.) 6269 Bu yıl Thoumamas (oğlunun adı Baka idi) Romanya'ya girdi ve esir alarak geri döndü. Bulgarların efendisi Telerygos, imparatora sığındı ve imparator onu vaftiz ederek, imparatorun karısı İrini'nin yeğeniyle evlendirdi. Vaftiz havuzundan çıkan bu kişiyi büyük bir sevgiyle onurlandırdı.

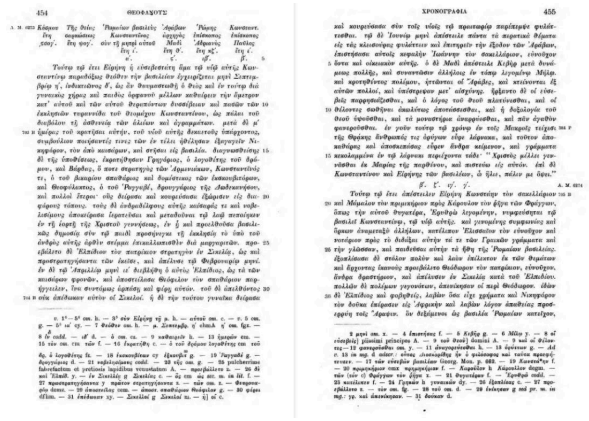
Yaratılış Yılı (A. M.) 6270 Bu yıl Thoumamas, Dabekon'a yerleşti ve ayaklandı. İmparator Leon, Roma birliklerini gönderdi; Thrakesion'dan Mikhail Lakhanodrakon, Anatolikon'dan Artabasdos, Boukellarion'dan Tatzatis, Armeniakon'dan Karisterotzes ve Opsikion'dan Mousoulakios'un oğlu Gregorios'un önderliğindeki 50 bin kişilik bir ordu Suriye'ye girdi ve Germanikeia'yı kuşattı. Oradaki Isbaali (Madi'nin tanrısı), Lakhanodrakon araya girmeseydi Germanikeia'yı teslim edecekti. Isbaali geri çekildi

ve bölgede yağma yaptı; Jakobit Süryanileri esir alarak kaleye geri döndü. Thoumamas, Dabekon'dan birlik gönderdi ve Romalılarla savaştılar; beş emir ve iki bin Arap öldü. Pazar günü geri döndüler. İmparator, Sofiana'da oğluyla birlikte kaldı ve strategozlar zaferlerini kutladılar ve Trakya'daki sapkın Süryanileri de oraya yerleştirdi.

Sayfa 452
Yaratılış Yılı (A. M.) 6271 Arapların lideri Madi, öfkelenerek Asan'ı büyük bir Mavrophoroi (Siyahlılar) ordusuyla Suriye ve Mezopotamya üzerinden gönderdi; Asan, Dorylaion'a kadar geldi. İmparator, strategozlarına onlarla açık bir savaş yapmamalarını, ancak kaleleri güvenlik altına almalarını ve halkı iç kısımlara çekmelerini emretti. Ayrıca, üçer bin kişilik seçkin asker birlikleri oluşturarak onları takip etmelerini ve erzak kaynaklarını yakarak onları dağıtmamalarını istedi. Dorylaion'da on gün kaldılar ve ihtiyaç duydukları erzakları bulamadıklarında atları telef oldu, büyük bir ganimet elde edilemedi. Geri dönerken Amorion'u bir gün kuşattılar, ancak kalenin güçlendirilmiş olduğunu ve çok sayıda savunma ekipmanına sahip olduğunu görünce hiçbir şey yapamadan geri döndüler.
Konstantinopolis Piskoposu Pavlos 5 yıl.
Yaratılış Yılı (A. M.) 6272 Bu yıl Arapların lideri Madi, büyük bir ordu ve ekipmanla Dabekon'a geldi; oğlu Asan'ı Romanya'ya gönderdi, kendisi ise Kutsal Şehir'e (Kudüs) döndü. Zeolot olarak adlandırılan Moukhesios'u gönderdi ve ona Hristiyanların kiliselerini yıkması için yetki verdi; o da Emesa'ya kadar geldi. Yahudiler ve Hristiyanlar inançlarını açıklayana kadar onları dinsizce cezalandırmaya başladı; Lysias, Afrikalos ve birçok kişi öldü.
Sayfa 453
Ancak Tanrı'nın inayetiyle, İsa'nın oğlu, başdiyakoz ve diğerleri, imansızlığa boyun eğmeyerek bu zulme direndiler peş peşe işkencelere maruz kalarak, Mesih'in yanındaki zafer tacını kazandılar. Hatta Şam'a kadar ulaştılar; Araplar tarafından Hristiyanlara verilen sözlere aldırış etmeden birçok kiliseyi yıktılar. 24 Şubat'ta, 3. indiksiyonda, Peynirli Pazar günü, Konstantinopolis'in Slav asıllı hadım patriği Nikitas öldü. Oruç döneminin ikinci pazar günü, Kıbrıslı olan ve sözleri ve davranışlarıyla parlayan, ancak hakim olan sapkınlık nedeniyle istifa eden Pavlos, Konstantinopolis patriği olarak seçildi. Oruç haftasının ortasında; Iakobos, Papia, Stratigios ve Theophanes, Leon ve Thomas tutuklandılar; diğer dindar kişilerle birlikte kutsal

ikonlara taptıkları için suçlandılar. İmparator kendi içindeki kötülüğü açığa çıkararak, onları acımasızca dövdürdü, saçlarını kazıttı ve Mese üzerinden zincirlenmiş halde praitorion'a sürükledi. Orada Theophanes öldü ve şehitlik tacını kazandı; diğerleri ise onun ölümünden sonra sadık keşişler olarak kaldılar. Asan, Armeniakon themasına girerek tüm yazı burada geçirdi ve Eylül ayında bir anlaşma ile geri çekildi. Thoumamas, Asya'ya 4 bin kişiyle gönderildi ve Lakhanodrakon'lu Mikhail ile karşılaştı, onun küçük bir birliğiyle savaştı ve Thoumamas'ın kardeşini öldürdü. 14 Eylül'de, 3. indiksiyonda, Konstantin'in oğlu Leon, büyük kilisenin tacına aşık olduğu için öldü; kafasında karbonkül yarası oluştu ve beş gün sonra imparator olarak öldü.

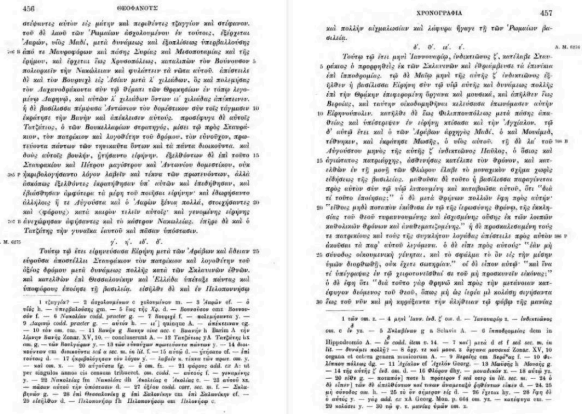
Sayfa 454

Dünya Yılı 6273. İlahi tecelli yılı 1. Romalıların kralı Konstantin, annesiyle birlikte 1. yıl. Arapların lideri Madi 6. yıl. Roma piskoposu Adrian 27. yıl. Konstantin piskoposu 2. yıl.

Bu yılda İrene, dindar oğlu Konstantin ile birlikte, eylül ayının 8'inde, 4. indiksiyon döneminde, Tanrı'nın bir kadın ve yetim bir çocuk aracılığıyla, Tanrı düşmanı Konstantin'in, tıpkı eskiden şeytanın balıkçıların ve cahillerin acizliğiyle yaptığı gibi, kiliseler üzerinde kurduğu sınırsız zorbalığı temizleyeceği ve Tanrı'nın hayranlık uyandıracağı şekliyle, imparatorluğu tanrısal bir şekilde ele aldı. O, oğlu on yaşındayken, bazı yetkililer bir konsey toplayarak Sezar olan Nikiforos'u imparatorluk makamına çıkarmak istediler. Bu niyet anlaşılınca, yol loğoteti (yöneticisi) Grigoryos, o sırada Ermeni birliklerinin generali olan Vardas, ekskubitorların (muhafızların) vikariusu ve domestikosu olan Konstantin, Dodekanisos'un droungarios'u (filo komutanı) Teofilaktos Rangabe ve diğer pek çok kişi tutuklandılar, kırbaçlandılar ve farklı yerlere sürgün edildiler. Onların erkek kardeşleri olan Sezarları ve nobelissimosları (asilzadeleri) rahip olmaya zorladı ve halka bunu duyurdu. Noel yortusunda, saray geleneklerine uygun olarak, çocuğuyla birlikte kiliseye gitti ve kocası tarafından alınmış olan, incilerle bezenmiş tacı taktı. Sicilya'nın patrikios generali Elpidios'u, orada stratejlar (generaller) görevinde bulunduğu için, Şubat ayında görevden aldı. Nisan ayının 15'inde, o Elpidios'un Sezar gibi düşündüğü ihbar edildi ve Theofilos'u spatharios (muhafız subayı) olarak göndererek, onu çabucak yakalayıp getirmesini emretti.

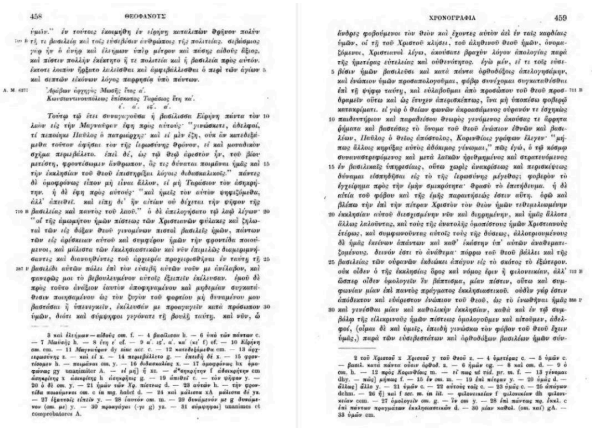
Sayfa 455

O gidip Sicilya'yı geri vermeyince, o (İrene), onun karısını kırbaçlatıp ve oğullarıyla birlikte praetorium'a (saray/karargah) gönderilip korunmasını emretti. Haziran ayında ise, tüm uzak temaları (bölgeleri) koruması ve Arapların çıkışını gözlemlemesi için hepsine, kendi hadımı ve saray sorumlusu olan sakellarios (hazine sorumlusu) İoannes'i gönderdi. Madi ise çok büyük bir güçle Kebir'i gönderdi. Karşılaşıp Milos denilen yerde savaştıklarında, Araplar yenildiler, birçoğu öldürüldü ve utanç içinde geri döndüler. Dindarlar açıkça konuşmaya başladılar, Tanrı'nın sözü yayıldı, engelsiz bir şekilde dinden dönmek isteyenler dinden döndü, Tanrı'nın yüceltilmesi ve manastırların onarılması gerçekleşti ve iyilikler ortaya çıktı. Trakya'nın Uzun Duvarları'nda, bir adam toprağı kazarken bir lahit buldu, onu temizleyip açtığında içinde yatan bir adam ve üzerinde şu yazıtın kazılı olduğu bir levha buldu: "Mesih Meryem'den doğacak ve ben ona inanıyorum. Konstantin ve İrene döneminde, ey güneş, beni tekrar göreceksin."
Dünya Yılı 6274.
Bu yılda İrene, sakellarios Konstantin'i ve primikeryos (birinci kıdemli memur) Mamalon'u, Frankların kralı Karolus'a, kızı Eru (Erutho) denilen kişiyi, oğlu imparator Konstantin ile evlendirmek için gönderdi. Anlaşma yapılıp taraflar arasında yeminler edildikten sonra, Elissaios adındaki hadımı ve bir noteri, Grek (Romalı) yazılarını ve dilini öğretmeleri ve onu Romalıların imparatorluk gelenekleriyle eğitmeleri için bıraktılar. Daha sonra büyük bir donanma ve temalardan seçkin birlikler hazırladı ve deneyimli bir adam olan patrikios ve hadım Teodoros'u öne çıkardı ve onu Sicilya'ya Elpidios'a karşı gönderdi. Pek çok olay yaşandı, Teodoros yenildi. Durumu gören Elpidios korktu, sahip olduğu paraları ve Dük Nikiforos'u alıp Afrika'ya geçti ve Araplardan koruma sözü aldı. Onlar da onu Romalıların imparatoru olarak kabul ettiler onu boşuna taçlandırıp üzerine tzyangion ve taç giydirdiler.

Sayfa 456
Halk Romalıların işleriyle uğraşırken, Madi'nin oğlu Aaron, Mavroforoi'den, tüm Suriye, Mezopotamya ve çölden aşırı büyük kuvvetlerle çıktı ve Hrisopolis'e kadar geldi, Nakoleia'yı kuşatıp arkasını korumaya aldı. Ayrıca Bournikes'i 30 bin kişiyle Asya'ya gönderdi, o da Lachanodrakon'u Trakya temalarıyla birlikte Dafne denilen yerde savaştı ve on bin kişilik ordusundan 15 bin kişiyi öldürdü. İmparatoriçe, domestikos Antonios'u birliklerle birlikte gönderdi ve onları kovaladı. Tatzatios, Boukellarion'un generali, onlara sığındı, patrikios ve yol loğoteti Staurakios'a kin

besliyordu, o zamanlar her şeyin başında olan ve her şeyi yöneten hadım. Onlara tavsiye vererek barış istediler. Staurakios ve magister Petros ve domestikos Antonios buna çıktıklarında, çocuklarını rehin alma konusunda anlaşmaya varamadılar, ancak dikkatsizce dışarı çıktıkları için her iki taraf da yakalandı ve hapsedildi. Augusta (İmparatoriçe) ve Aaron birbirlerine pek çok hediye verdiler, her biri için vergi ödemeyi kabul ettiler ve barış sağlandığında Nakoleia kalesini terk ederek gittiler. Tatzatios ise karısını ve tüm mal varlığını aldı.
Dünya Yılı 6275.
Bu yılda İrene, Araplarla barış yapıp fırsat bulunca, patrikios ve yol loğoteti Staurakios'u, Slav halklarının çok büyük kuvvetleriyle birlikte gönderdi. O, Selanik'e inip Yunanistan'ın tamamını imparatorluğa boyun eğdirdi.
Sayfa 457
Peloponnese'ye de girdi ve Romalılar imparatorluğuna çok sayıda esir ve ganimet getirdi.
Dünya Yılı 6276.
Bu yılda, Ocak ayında, 6. indiksiyon döneminde, bahsi geçen Staurakios, Sklavinoi'den (Slavlar) geri döndü ve hipodromda zafer kutlamaları yaptı. Aynı yılın Mayıs ayında, aynı 6. indiksiyon döneminde, İmparatoriçe İrene oğluyla birlikte büyük bir kuvvetle Trakya'ya, beraberinde müzik aletleri ve müzisyenlerle geldi ve Beroia'ya kadar gitti, orayı imar edip İrenoupolis adını verdi. Filipoupolis'e kadar inip her şey güven içinde barışla geri döndü ve Anchialos'u da barışa kavuşturdu. Bu sırada Arapların lideri Madi ve Muhamed öldü ve oğlu Mouses (Musa) başa geçti. Aynı yılın Ağustos ayında, aynı indiksiyon döneminde, en kutsal patrik Pavlos, hastalanarak tahtı bıraktı, Floros manastırına giderek imparatorluğun haberi olmaksızın keşişlik kıyafetini giydi. Bunu öğrenen imparatoriçe üzülerek yanına gidip şöyle dedi: "Neden bunu yaptın?" O, ağlayarak şöyle dedi: "Tanrı'nın kilisesi zorbalığa uğrarken ve diğer katolik tahtlardan ayrılıp aforoz edilirken, kutsallık tahtında değersiz bir şekilde oturmak istemedim." O, patrikiosları ve senato ileri gelenlerini çağırarak, onun söylediklerini dinlemek için yanına gönderdi. O, onlara şöyle dedi: "Eğer ekümenik bir sinod toplanmazsa ve aranızdaki hata düzeltilmezse, kurtuluş yoktur." Onlar, "Peki neden kutsal ikonlara tapınmamayı imzaladın?" dediler. O, "Bunun için ağlıyorum ve Tanrı'ya sığınıyorum ki, şimdiye kadar sustuğum ve korkudan dolayı gerçeği söylemediğim için Tanrı beni bir rahip olarak cezalandırmasın" dedi.

Sayfa 458

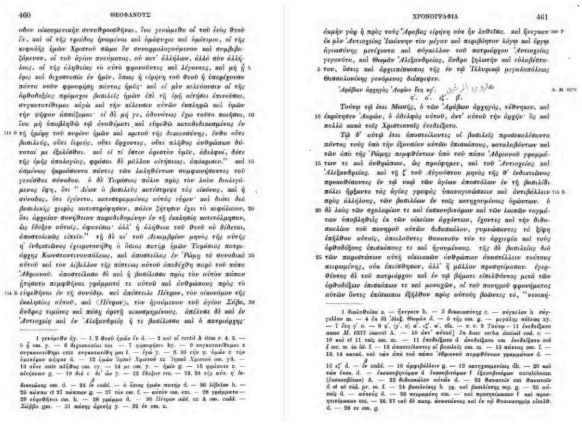
Bu sırada, imparatorluğa, dindar insanlara çok büyük bir keder bırakarak barış içinde öldü. Çünkü o adam, ölçüsüz derecede merhametli ve her türlü saygıya layık, kilise ve imparatorluk ona karşı büyük bir inanca sahipti. O zamandan beri kutsal ikonlar hakkındaki söz, herkes tarafından açıkça konuşulmaya ve tartışılmaya başlandı. Dünya Yılı 6277. Arapların lideri Mouses 1. yıl. Konstantinopolis piskoposu Tarrasios 21. yıl.

Bu yılda İmparatoriçe İrene, tüm halkı Magnaura'da toplayıp onlara şöyle dedi: "Bilin ki kardeşler, Patrik Pavlos ne yaptı. O, eğer hayatta olsaydı, kutsallık tahtını terk etmesine izin vermezdik, keşişlik kıyafeti giydi. O, Tanrı'yı memnun eden bir yaşamla dünyadan göçtüğü için, Tanrı'nın kilisesini öğretici sözlerle besleyip yönetebilecek bir insan düşünelim." Herkes tek bir fikirle Tarrasios'tan başkasını istemediklerini söyledi. O ise onlara şöyle dedi: "Biz de onu oyluyoruz, ancak o kabul etmeli." İmparatorluk ve tüm halktan onay aldıktan sonra, halka şu sözlerle cevap verdi: "Bizim kusursuz inancımızın koruyucuları olan siz Hristiyanlar ve Tanrı'nın yüceliğine inanan dindar imparatorlar, her şeyin onun memnuniyetine ve bizim yararımıza olmasını sağlayarak, özellikle kilise işlerini ve titizlikle bölünmüş olanları göz önünde bulundurarak, başkentlerinde en yüksek piskoposluk makamı için birini seçtiler ve düşüncelerini bana açıkça bildirmemi emrettiler. Ben kendimi buna layık görmediğimi ve bu yükün boyunduruğunu taşıyamayacağımı belirterek hiçbir onay vermediğim için, bu kararı vermenizi emrettiler. Ve şimdi, ey...

Sayfa 459

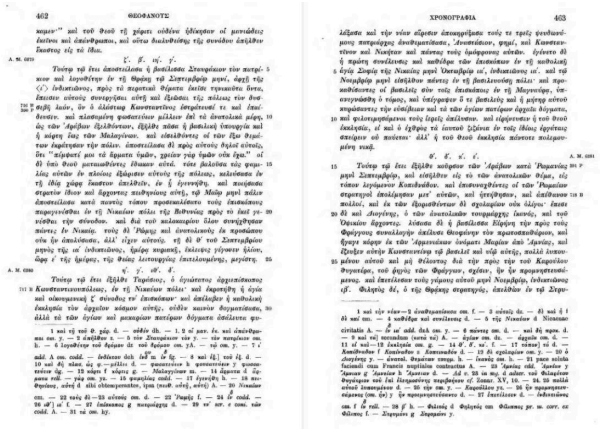
...Tanrı'dan korkan ve O'nu her zaman kalplerinde taşıyan insanlar, gerçek Tanrı'mız İsa Mesih'in adıyla çağrılan Hristiyanlar, bizim acizliğimizin küçük bir savunmasını duyun." Ben, dindar imparatorlarımızın huzurunda ve her konuda Ortodoks olanların huzurunda, sizin ve herkesin huzurunda, korkuyla bu kararı kabul etmeye zorlanıyorum ve Tanrı'nın önünde, böyle düşüncesizce davranıp korkunç bir hükme düşmekten çekiniyorum. Çünkü Tanrı'nın seslerini işiten, cenneti gören, ifade edilemez sözleri duyan ve Tanrı'nın adını ulusların ve kralların önünde taşıyan kutsal elçi Pavlos, Korintlilere yazdığı mektubunda şöyle demiştir: "Başkalarına vaaz ederken kendim reddedilmiş olmayayım." Ben, dünya işleriyle uğraşan, halk arasında bulunan, askerlik yapan, sorgusuz ve düşüncesizce bu kutsallık makamının büyüklüğüne atılamam; bu küçük acizliğime yönelik bu girişim korkunçtur. Bu

korkumun ve istifamın nedeni budur. Görüyorum ki, Tanrı'mız İsa'nın üzerine kurulmuş olan kilise, şimdi bölünmüş ve ayrılmış, diğerleri başka türlü konuşuyor, doğudaki inanç kardeşlerimiz olan Hristiyanlar başka türlü, batıdakiler ise farklı düşünüyorlar ve her gün birbirleri tarafından aforoz ediliyorlar. Aforoz edilmek korkunçtur, insanı Tanrı'dan uzaklaştırır ve göklerin krallığından dışlayıp dış karanlığa atar.
Kilisenin sınırını ve yasasını, kavgayı veya çekişmeyi bilmez; nasıl ki bir vaftiz, bir inanç olduğunu bilirse, kiliseye ait her konuda da öyle bir birlik ve uyum vardır. Tanrı'nın önünde kabul edilemez ve hoş olmayan hiçbir şey yoktur, bizim birleşip tek ve evrensel bir kilise olmamız, tıpkı samimi inancımızı itiraf ettiğimiz zamanki gibi; kardeşim (sizlerin de Tanrı korkusuna sahip olduğunuzu biliyorum), en dindar ve

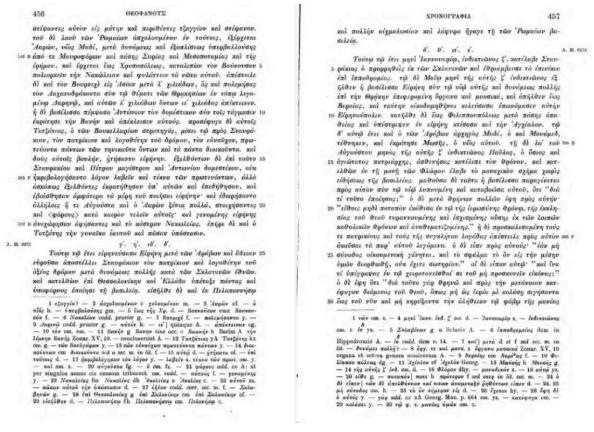
Sayfa 460
Ortodoks imparatorlarımızın ekümenik bir yolun toplanmasını, tek bir Tanrı'nın birliği ve üçlü birliğin birleşmiş ve aynı fikirde, aynı onurda olanları, başımız Mesih'te birleşmiş ve uyumlu, kutsal ruhun birliği ile; birbirimizden değil, birbirimizle, gerçeğin aynı düşüncesiyle ve sözüyle, aramızda ne bir çekişme ne de bir ayrılık olsun, Tanrı'nın barışı her anlayışı aşarak hepimizi korusun. Eğer Ortodoksluğun koruyucusu olan imparatorlarımız, benim bu isteğimi onaylarlarsa, sizin de oylamanızı memnuniyetle kabul ederim; aksi takdirde bunu yapmam imkansızdır, yoksa o lanete maruz kalırım ve Rabbimiz ve doğruluk yargıcımızın huzurunda, ne kralın, ne rahibin, ne hükümdarların, ne de insanların çoğunluğunun kurtaramayacağı şekilde yargılanırım. Eğer size uygunsa, kardeşler, savunmamı söylememe izin verin, daha doğrusu cevap verin." Herkes onun söylediklerini memnuniyetle karşılayıp bir sinodun toplanması konusunda anlaştılar. Tarrasios tekrar halka konuşarak, "İmparator Leon ikonları yıktı ve sinod toplandığında onları yıkılmış buldu; ve imparatorluk eliyle yıkıldığı için, tekrar başını aramak gereklidir; kilisede kadim geleneği gelenekselleştirmeye cesaret ettiler, onlara göre yok etmek, ancak Tanrı'nın gerçeği bağlıdır, elçisel olarak söylemek gerekirse." Aynı yılın Aralık ayının 25'inde, kutsal babamız Tarrasios, Konstantinopolis patriği olarak atandı ve Roma'ya sinodunu ve inanç bildirisini gönderdi, Papa Adrian tarafından kabul edildi. İmparatoriçe, aynı papadan kendisine mektup gönderilmesini ve sinodda bulunmak üzere temsilciler gönderilmesini istedi. O, kilisesinin ekonomos'u Petros'u, aziz

Saba'nın hegumen'ini (manastır başkanı), her türlü erdemle bezenmiş onurlu Sayfa 461
adamları gönderdi. İskenderiye ve Antakya'da da imparatoriçe ve patrik henüz Araplarla barış bozulmamıştı. Antakya'dan, sözü ve işiyle büyük, azizliğe sahip, Antakya patriğinin sinkellos'u (yardımcısı) olan büyük İoannes'i ve İskenderiye'den, gayretli ve çok dindar bir adam olan, aynı zamanda İlirya'daki büyük şehir Selanik'te piskoposluk yapmış olan Thomas'ı getirdiler.
Arapların lideri Aaron 23. yıl.
Bu yılda, Arapların lideri Mouses öldü ve kardeşi Aaron, onun yerine liderliği ele geçirdi; o, Hristiyanlara çok kötülük etti.
Aynı yılda imparatorlar, yetkileri altındaki tüm piskoposları çağırdılar; Papa Adrian tarafından gönderilenlerin ve benim belirttiğim gibi Antakya ve İskenderiye'den gelenlerin gelmesiyle; Ağustos ayının 7'sinde, 9. indiksiyon döneminde, imparatorluk şehrindeki aziz havariler kilisesinde, imparatorların huzurunda kutsal yazıların okunmasına ve karşılaştırılmasına başladılar. Okuyanların, scholarioi (askeri birlik) ve ekskubitorların halkı ve diğer birlikler, kendi liderlerinin kışkırtmasıyla, şeytani öğretmenlerinin öğretilerine sahip olarak, kılıçlarını çekip, patrik ve Ortodoks piskoposlar ve hegumenleri tehdit ederek, onları öldürmek için üzerine yürüdüler. Ancak imparatorluk yanlarında bulunan saray görevlileriyle onları engellemeye çalıştı, ikna olmadılar, aksine daha da ileri gittiler. Patrik ayağa kalkıp Ortodoks piskoposlar ve keşişlerle birlikte kürsüye girdiğinde, o şeytani düşünceye sahip olanların arasından piskoposlar onlara doğru bağırarak, "Kazandık!" dediler.

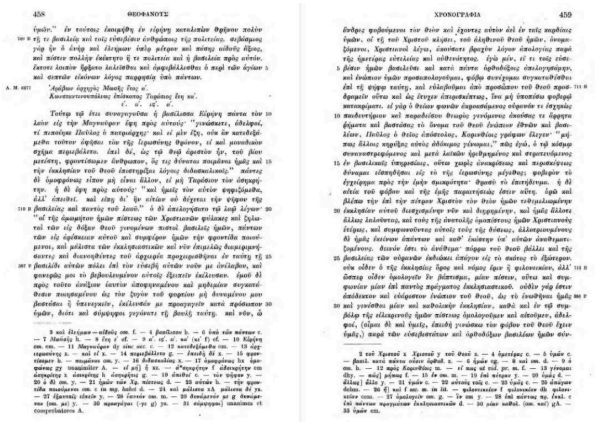
Sayfa 462
Ve Tanrı'nın inayetiyle o çılgın ve insanlık dışı olanlar kimseye zarar veremediler ve böylece sinod dağıtılınca herkes kendi evine gitti.
Dünya Yılı 6279.
Bu yılda, imparatoriçe, patrikios ve loğotet Staurakios'u Eylül ayında, 10. indiksiyon döneminde Trakya'ya gönderdi; o zamanlar orada bulunan sınırdaki temalara, onlara kendisiyle iş birliği yapmalarını ve dindar olmayan halkı şehirden uzaklaştırmalarını emretti. Arap'ların doğu taraflarına doğru harekete geçeceklerine dair söylentiler çıkararak, imparatorluk tüm saray görevlileri ve birlikler Malagina'ya kadar gitti ve dış temalardan gelenler şehri ele geçirdiler. Onlara haber gönderip, "Silahlarınızı bana gönderin, onlara ihtiyacım yok" dedi. Tanrı'nın yardımıyla silahlarını teslim ettiler.

Sonra ailelerini gemilere koyup şehirden sürdü ve her birinin doğduğu yere geri dönmesini emretti. Kendi ordusunu ve kendisine itaat eden liderleri oluşturarak, Mayıs ayında tekrar her yerden piskoposları, sinodu gerçekleştirmek üzere Bitinya'daki Nikaia (İznik) şehrine gelmeye çağırdı. Yaz boyunca herkes Nikaia'da toplandı. Roma ve doğudan gelenlerin gitmesine izin vermedi, onları tuttu. Eylül ayının 24'ünde, 11. indiksiyon döneminde, pazar günü, güneş tutulması oldu, günün 5. saatinde, ilahi ayin yapılırken, çok büyüktü.
Dünya Yılı 6280.
Bu yılda, Konstantinopolis'in en kutsal başpiskoposu Tarrasios dışarı çıktı ve piskoposların 7. kutsal ve ekümenik sinodu Nikaia şehrinde kutlandı ve katolik kilisesi eski dünyasını geri kazandı, hiçbir yeni dogma koymadı, ancak aziz ve Sayfa 463
kutsanmış babaların dogmalarını sarsılmaz bir şekilde korudu ve yeni sapkınlığı reddedip, sahte isimli üç patriği, yani Anastasios'u, Konstantin'i ve Nikitas'ı ve onlarla aynı fikirde olan herkesi aforoz etti. Piskoposların ilk toplantısı ve kürsüsü, 11. indiksiyon döneminde, Ekim ayının 11'inde Nikaia'daki kutsal Sofya'da gerçekleşti. Kasım ayında hepsi başkente geldi ve imparatorla birlikte piskoposlar Magnaura'da toplandılar, tomos (kararname) okundu ve hem imparator hem de annesi imzaladılar, dindarlığı ve aziz babaların kadim dogmalarını onaylayarak, rahipleri onurlandırıp gönderdiler ve Tanrı'nın kilisesi huzura kavuştu, düşman kendi ayrık otlarını kendi işçileri arasında ekse de, Tanrı'nın kilisesi her zaman saldırıya uğrasa da kazanır.
Dünya Yılı 6281.
Bu yılda, Eylül ayında, Arapların bir akını Romanya'ya çıktı ve doğu temalarından birine, Kopidnadon denilen yere girdi. Romalıların generalleri onlarla savaştı ve yenildiler, birçok kişi öldü, scolarii (askeri birlik) birliklerinden çok az kişi kaldı; doğu birliklerinden Diogenes ve Ofikion'un liderleri de düştü. İmparatoriçe İrene, Franklarla olan anlaşmayı bozup protospatharios Teofanes'i gönderdi ve Amnia'dan Maria adında bir kız getirdi ve onu oğlu imparator Konstantin ile evlendirdi, o ise çok üzgündü ve Frank kralı Karolus'un kızıyla önceden nişanlandığı için istemiyordu. Düğünü Kasım ayında, 12. indiksiyon döneminde gerçekleştirdiler. Trakya generali

Sayfa 456
Filetos ise Strym onu boşuna taçlandırıp üzerine tzyangion ve taç giydirdiler. Halk Romalıların işleriyle uğraşırken, Madi'nin oğlu Aaron, Mavroforoi'den, tüm Suriye,

Mezopotamya ve çölden aşırı büyük kuvvetlerle çıktı ve Hrisopolis'e kadar geldi, Nakoleia'yı kuşatıp arkasını korumaya aldı. Ayrıca Bournikes'i 30 bin kişiyle Asya'ya gönderdi, o da Lachanodrakon'u Trakya temalarıyla birlikte Dafne denilen yerde savaştı ve on bin kişilik ordusundan 15 bin kişiyi öldürdü. İmparatoriçe, domestikos Antonios'u birliklerle birlikte gönderdi ve onları kovaladı. Tatzatios, Boukellarion'un generali, onlara sığındı, patrikios ve yol loğoteti Staurakios'a kin besliyordu, o zamanlar her şeyin başında olan ve her şeyi yöneten hadım. Onlara tavsiye vererek barış istediler. Staurakios ve magister Petros ve domestikos Antonios buna çıktıklarında, çocuklarını rehin alma konusunda anlaşmaya varamadılar, ancak dikkatsizce dışarı çıktıkları için her iki taraf da yakalandı ve hapsedildi. Augusta (İmparatoriçe) ve Aaron birbirlerine pek çok hediye verdiler, her biri için vergi ödemeyi kabul ettiler ve barış sağlandığında Nakoleia kalesini terk ederek gittiler. Tatzatios ise karısını ve tüm mal varlığını aldı.
Dünya Yılı 6275.
Bu yılda İrene, Araplarla barış yapıp fırsat bulunca, patrikios ve yol loğoteti Staurakios'u, Slav halklarının çok büyük kuvvetleriyle birlikte gönderdi. O, Selanik'e inip Yunanistan'ın tamamını imparatorluğa boyun eğdirdi. Peloponnese'ye de girdi ve Romalılar imparatorluğuna çok sayıda esir ve ganimet getirdi.
Sayfa 457
Dünya Yılı 6276.
Bu yılda, Ocak ayında, 6. indiksiyon döneminde, bahsi geçen Staurakios, Sklavinoi'den (Slavlar) geri döndü ve hipodromda zafer kutlamaları yaptı. Aynı yılın Mayıs ayında, aynı 6. indiksiyon döneminde, İmparatoriçe İrene oğluyla birlikte büyük bir kuvvetle Trakya'ya, beraberinde müzik aletleri ve müzisyenlerle geldi ve Beroia'ya kadar gitti, orayı imar edip İrenoupolis adını verdi. Filipoupolis'e kadar inip her şey güven içinde barışla geri döndü ve Anchialos'u da barışa kavuşturdu. Bu sırada Arapların lideri Madi ve Muhamed öldü ve oğlu Mouses (Musa) başa geçti. Aynı yılın Ağustos ayında, aynı indiksiyon döneminde, en kutsal patrik Pavlos, hastalanarak tahtı bıraktı, Floros manastırına giderek imparatorluğun haberi olmaksızın keşişlik kıyafetini giydi. Bunu öğrenen imparatoriçe üzülerek yanına gidip şöyle dedi: "Neden bunu yaptın?" O, ağlayarak şöyle dedi: "Tanrı'nın kilisesi zorbalığa uğrarken ve diğer katolik tahtlardan ayrılıp aforoz edilirken, kutsallık tahtında değersiz bir şekilde oturmak istemedim." O, patrikiosları ve senato ileri gelenlerini çağırarak, onun söylediklerini dinlemek için yanına gönderdi. O, onlara şöyle dedi: "Eğer ekümenik bir sinod toplanmazsa ve aranızdaki hata düzeltilmezse, kurtuluş yoktur." Onlar, "Peki neden kutsal ikonlara tapınmamayı imzaladın?" dediler. O, "Bunun için ağlıyorum ve Tanrı'ya sığınıyorum ki, şimdiye kadar sustuğum ve korkudan dolayı gerçeği söylemediğim için Tanrı beni bir rahip olarak cezalandırmasın" dedi.

Sayfa 458

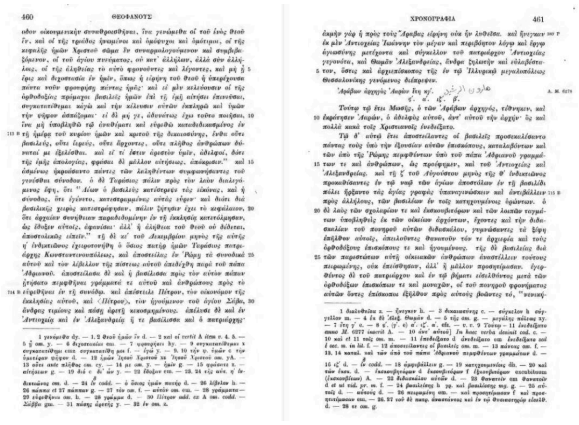
Bu sırada, imparatorluğa, dindar insanlara çok büyük bir keder bırakarak barış içinde öldü. Çünkü o adam, ölçüsüz derecede merhametli ve her türlü saygıya layık, kilise ve imparatorluk ona karşı büyük bir inanca sahipti. O zamandan beri kutsal ikonlar hakkındaki söz, herkes tarafından açıkça konuşulmaya ve tartışılmaya başlandı. Dünya Yılı 6277. Arapların lideri Mouses 1. yıl. Konstantinopolis piskoposu Tarrasios 21. yıl.

Bu yılda İmparatoriçe İrene, tüm halkı Magnaura'da toplayıp onlara şöyle dedi: "Bilin ki kardeşler, Patrik Pavlos ne yaptı. O, eğer hayatta olsaydı, kutsallık tahtını terk etmesine izin vermezdik, keşişlik kıyafeti giydi. O, Tanrı'yı memnun eden bir yaşamla dünyadan göçtüğü için, Tanrı'nın kilisesini öğretici sözlerle besleyip yönetebilecek bir insan düşünelim." Herkes tek bir fikirle Tarrasios'tan başkasını istemediklerini söyledi. O ise onlara şöyle dedi: "Biz de onu oyluyoruz, ancak o kabul etmeli." İmparatorluk ve tüm halktan onay aldıktan sonra, halka şu sözlerle cevap verdi: "Bizim kusursuz inancımızın koruyucuları olan siz Hristiyanlar ve Tanrı'nın yüceliğine inanan dindar imparatorlar, her şeyin onun memnuniyetine ve bizim yararımıza olmasını sağlayarak, özellikle kilise işlerini ve titizlikle bölünmüş olanları göz önünde bulundurarak, başkentlerinde en yüksek piskoposluk makamı için birini seçtiler ve düşüncelerini bana açıkça bildirmemi emrettiler. Ben kendimi buna layık görmediğimi ve bu yükün boyunduruğunu taşıyamayacağımı belirterek hiçbir onay vermediğim

Sayfa 459

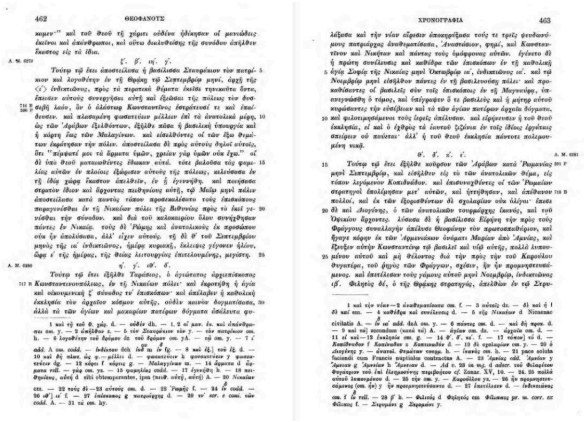
için, bu kararı vermenizi emrettiler. Ve şimdi, ey Tanrı'dan korkan ve O'nu her zaman kalplerinde taşıyan insanlar, gerçek Tanrı'mız İsa Mesih'in adıyla çağrılan Hristiyanlar, bizim acizliğimizin küçük bir savunmasını duyun." Ben, dindar imparatorlarımızın huzurunda ve her konuda Ortodoks olanların huzurunda, sizin ve herkesin huzurunda, korkuyla bu kararı kabul etmeye zorlanıyorum ve Tanrı'nın önünde, böyle düşüncesizce davranıp korkunç bir hükme düşmekten çekiniyorum. Çünkü Tanrı'nın seslerini işiten, cenneti gören, ifade edilemez sözleri duyan ve Tanrı'nın adını ulusların ve kralların önünde taşıyan kutsal elçi Pavlos, Korintlilere yazdığı mektubunda şöyle demiştir: "Başkalarına vaaz ederken kendim reddedilmiş olmayayım." Ben, dünya işleriyle uğraşan, halk arasında bulunan, askerlik yapan, sorgusuz ve düşüncesizce bu kutsallık makamının büyüklüğüne atılamam; bu küçük acizliğime yönelik bu girişim korkunçtur. Bu korkumun ve istifamın nedeni budur.

Görüyorum ki, Tanrı'mız İsa'nın üzerine kurulmuş olan kilise, şimdi bölünmüş ve ayrılmış, diğerleri başka türlü konuşuyor, doğudaki inanç kardeşlerimiz olan Hristiyanlar başka türlü, batıdakiler ise farklı düşünüyorlar ve her gün birbirleri tarafından aforoz ediliyorlar. Aforoz edilmek korkunçtur, insanı Tanrı'dan uzaklaştırır ve göklerin krallığından dışlayıp dış karanlığa atar.
Kilisenin sınırını ve yasasını, kavgayı veya çekişmeyi bilmez; nasıl ki bir vaftiz, bir inanç olduğunu bilirse, kiliseye ait her konuda da öyle bir birlik ve uyum vardır. Tanrı'nın önünde kabul edilemez ve hoş olmayan hiçbir şey yoktur, bizim birleşip tek ve evrensel bir kilise olmamız, tıpkı samimi inancımızı itiraf ettiğimiz zamanki gibi; kardeşim (sizlerin de Tanrı korkusuna sahip olduğunuzu biliyorum), en dindar ve

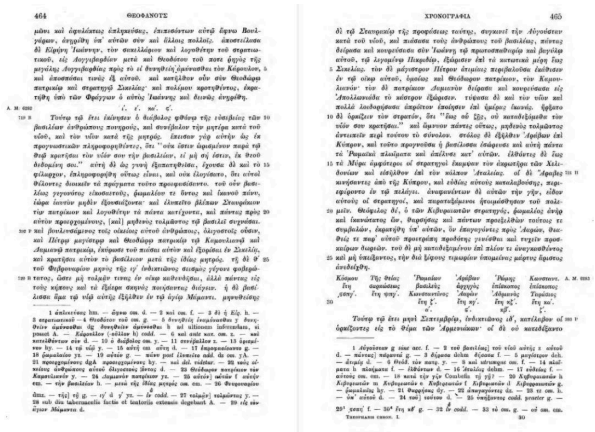
Sayfa 460
Ortodoks imparatorlarımızın ekümenik bir yolun toplanmasını, tek bir Tanrı'nın birliği ve üçlü birliğin birleşmiş ve aynı fikirde, aynı onurda olanları, başımız Mesih'te birleşmiş ve uyumlu, kutsal ruhun birliği ile; birbirimizden değil, birbirimizle, gerçeğin aynı düşüncesiyle ve sözüyle, aramızda ne bir çekişme ne de bir ayrılık olsun, Tanrı'nın barışı her anlayışı aşarak hepimizi korusun. Eğer Ortodoksluğun koruyucusu olan imparatorlarımız, benim bu isteğimi onaylarlarsa, sizin de oylamanızı memnuniyetle kabul ederim; aksi takdirde bunu yapmam imkansızdır, yoksa o lanete maruz kalırım ve Rabbimiz ve doğruluk yargıcımızın huzurunda, ne kralın, ne rahibin, ne hükümdarların, ne de insanların çoğunluğunun kurtaramayacağı şekilde yargılanırım. Eğer size uygunsa, kardeşler, savunmamı söylememe izin verin, daha doğrusu cevap verin." Herkes onun söylediklerini memnuniyetle karşılayıp bir sinodun toplanması konusunda anlaştılar. Tarrasios tekrar halka konuşarak, "İmparator Leon ikonları yıktı ve sinod toplandığında onları yıkılmış buldu; ve imparatorluk eliyle yıkıldığı için, tekrar başını aramak gereklidir; kilisede kadim geleneği gelenekselleştirmeye cesaret ettiler, onlara göre yok etmek, ancak Tanrı'nın gerçeği bağlıdır, elçisel olarak söylemek gerekirse." Aynı yılın Aralık ayının 25'inde, kutsal babamız Tarrasios, Konstantinopolis patriği olarak atandı ve Roma'ya sinodunu ve inanç bildirisini gönderdi, Papa Adrian tarafından kabul edildi. İmparatoriçe, aynı papadan kendisine mektup gönderilmesini ve sinodda bulunmak üzere temsilciler gönderilmesini istedi. O, kilisesinin ekonomos'u Petros'u, aziz Saba'nın hegumen'ini (manastır başkanı), her türlü erdemle bezenmiş onurlu

adamları gönderdi. İskenderiye ve Antakya'da da imparatoriçe ve patrik henüz Araplarla barış bozulmamıştı.
Sayfa 461
Antakya'dan, sözü ve işiyle büyük, azizliğe sahip, Antakya patriğinin sinkellos'u (yardımcısı) olan büyük İoannes'i ve İskenderiye'den, gayretli ve çok dindar bir adam olan, aynı zamanda İlirya'daki büyük şehir Selanik'te piskoposluk yapmış olan Thomas'ı getirdiler.
Arapların lideri Aaron 23. yıl.
Bu yılda, Arapların lideri Mouses öldü ve kardeşi Aaron, onun yerine liderliği ele geçirdi; o, Hristiyanlara çok kötülük etti.
Aynı yılda imparatorlar, yetkileri altındaki tüm piskoposları çağırdılar; Papa Adrian tarafından gönderilenlerin ve benim belirttiğim gibi Antakya ve İskenderiye'den gelenlerin gelmesiyle; Ağustos ayının 7'sinde, 9. indiksiyon döneminde, imparatorluk şehrindeki aziz havariler kilisesinde, imparatorların huzurunda kutsal yazıların okunmasına ve karşılaştırılmasına başladılar. Okuyanların, scholarioi (askeri birlik) ve ekskubitorların halkı ve diğer birlikler, kendi liderlerinin kışkırtmasıyla, şeytani öğretmenlerinin öğretilerine sahip olarak, kılıçlarını çekip, patrik ve Ortodoks piskoposlar ve hegumenleri tehdit ederek, onları öldürmek için üzerine yürüdüler. Ancak imparatorluk yanlarında bulunan saray görevlileriyle onları engellemeye çalıştı, ikna olmadılar, aksine daha da ileri gittiler. Patrik ayağa kalkıp Ortodoks piskoposlar ve keşişlerle birlikte kürsüye girdiğinde, o şeytani düşünceye sahip olanların arasından piskoposlar onlara doğru bağırarak, "Kazandık!" dediler.

Sayfa 462
Ve Tanrı'nın inayetiyle o çılgın ve insanlık dışı olanlar kimseye zarar veremediler ve böylece sinod dağıtılınca herkes kendi evine gitti.
Dünya Yılı 6279.
Bu yılda, imparatoriçe, patrikios ve loğotet Staurakios'u Eylül ayında, 10. indiksiyon döneminde Trakya'ya gönderdi; o zamanlar orada bulunan sınırdaki temalara, onlara kendisiyle iş birliği yapmalarını ve dindar olmayan halkı şehirden uzaklaştırmalarını emretti. Arap'ların doğu taraflarına doğru harekete geçeceklerine dair söylentiler çıkararak, imparatorluk tüm saray görevlileri ve birlikler Malagina'ya kadar gitti ve dış temalardan gelenler şehri ele geçirdiler. Onlara haber gönderip, "Silahlarınızı bana gönderin, onlara ihtiyacım yok" dedi. Tanrı'nın yardımıyla silahlarını teslim ettiler.

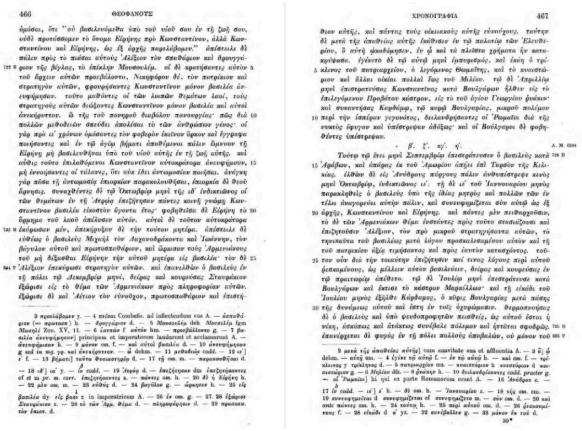
Sonra ailelerini gemilere koyup şehirden sürdü ve her birinin doğduğu yere geri dönmesini emretti. Kendi ordusunu ve kendisine itaat eden liderleri oluşturarak, Mayıs ayında tekrar her yerden piskoposları, sinodu gerçekleştirmek üzere Bitinya'daki Nikaia (İznik) şehrine gelmeye çağırdı. Yaz boyunca herkes Nikaia'da toplandı. Roma ve doğudan gelenlerin gitmesine izin vermedi, onları tuttu. Eylül ayının 24'ünde, 11. indiksiyon döneminde, pazar günü, güneş tutulması oldu, günün 5. saatinde, ilahi ayin yapılırken, çok büyüktü.
Dünya Yılı 6280.
Bu yılda, Konstantinopolis'in en kutsal başpiskoposu Tarrasios dışarı çıktı ve piskoposların 7. kutsal ve ekümenik sinodu Nikaia şehrinde kutlandı ve katolik kilisesi eski dünyasını geri kazandı, hiçbir yeni dogma koymadı, ancak aziz ve kutsanmış babaların dogmalarını sarsılmaz bir şekilde korudu...
Sayfa 463
...ve yeni sapkınlığı reddedip, sahte isimli üç patriği, yani Anastasios'u, Konstantin'i ve Nikitas'ı ve onlarla aynı fikirde olan herkesi aforoz etti. Piskoposların ilk toplantısı ve kürsüsü, 11. indiksiyon döneminde, Ekim ayının 11'inde Nikaia'daki kutsal Sofya'da gerçekleşti. Kasım ayında hepsi başkente geldi ve imparatorla birlikte piskoposlar Magnaura'da toplandılar, tomos (kararname) okundu ve hem imparator hem de annesi imzaladılar, dindarlığı ve aziz babaların kadim dogmalarını onaylayarak, rahipleri onurlandırıp gönderdiler ve Tanrı'nın kilisesi huzura kavuştu, düşman kendi ayrık otlarını kendi işçileri arasında ekse de, Tanrı'nın kilisesi her zaman saldırıya uğrasa da kazanır.
Dünya Yılı 6281.
Bu yılda, Eylül ayında, Arapların bir akını Romanya'ya çıktı ve doğu temalarından birine, Kopidnadon denilen yere girdi. Romalıların generalleri onlarla savaştı ve yenildiler, birçok kişi öldü, scolarii (askeri birlik) birliklerinden çok az kişi kaldı; doğu birliklerinden Diogenes ve Ofikion'un liderleri de düştü. İmparatoriçe İrene, Franklarla olan anlaşmayı bozup protospatharios Teofanes'i gönderdi ve Amnia'dan Maria adında bir kız getirdi ve onu oğlu imparator Konstantin ile evlendirdi, o ise çok üzgündü ve Frank kralı Karolus'un kızıyla önceden nişanlandığı için istemiyordu. Düğünü Kasım ayında, 12. indiksiyon döneminde gerçekleştirdiler.

Sayfa 464

Trakya generali Filetos ise Strymmon'u korumasız ve dikkatsizce bırakıp, Bulgarlar aniden üzerine çökünce, onlarla birlikte birçok kişi tarafından öldürüldü. İrene, İoannes'i, sakellarios'u ve askeri loğoteti, Longobard'lara ve o zamanlar büyük Longobard'ların reisi olan Theodotos'a gönderdi, ancak kendini savunamadı. Sicilya'nın patrikios ve generali Theodoros ile birlikte geri çekildiğinde ve savaş patlak verdiğinde, İoannes Franklar tarafından ele geçirildi ve vahşice öldürüldü.
Dünya Yılı 6282.
Bu yılda, şeytan dindarlığa olan kıskançlığı nedeniyle kötü insanları harekete geçirdi ve anneyi oğluna, oğlunu da annesine karşı kışkırttılar. Kehanet bilgilerinden, "Tanrı tarafından sana verilmedikçe, imparatorluk üzerinde oğlunun üzerinde kesin bir hakimiyetin yoktur" diye bilgilendirilenler, ona karşı ayaklandılar. O, bir kadın olarak kandırıldı ve zaten güç düşkünüydü, durumun böyle olduğuna inandı ve konuyu derinlemesine düşünmedi, çünkü onlar işleri kendi başlarına yönetmek istiyorlardı. İmparator yirmi yaşına gelip, güçlü ve oldukça yetenekli biri olduğunda, patrikios ve loğotet Staurakios'un hiçbir şey yapmadığını gördü ve her şeyin onun elinde olduğunu, herkesin ona yöneldiğini ve kimsenin imparatorla konuşmaya cesaret edemediğini görünce üzüldü. Kendi yakınındaki az sayıdaki adamıyla, magister Petros, patrikios Theodoros Kamulianos ve patrikios Damian ile görüşerek, onu yakalayıp Sicilya'ya sürgün etmeye karar verdi ve imparatorluğu kendi annesinden aldı. 25 Şubat'ta, 13. indiksiyon döneminde, çok şiddetli bir deprem oldu, öyle ki kimse evde uyumaya cesaret edemedi, herkes bahçelerde ve dışarıda çadır kurarak yaşadı.
Sayfa 465
İmparatoriçe, oğlu ile birlikte aziz Mamanti'ye gitti. Bildirildiğinde Staurakios'u bu bahaneyle, Augusta'yı oğluna karşı kışkırttı ve kralın tüm adamlarını yakalayıp, hepsini kırbaçlatıp saçlarını kestirerek, İoannes, protospatharios ve bagylos'u (eğitmeni) ile birlikte, Pixidion denilen yere, Sicilya'nın aşağı kısımlarına sürgün etti. Magister Petros'u onursuz bir şekilde giydirip kendi evinde oturttu, aynı şekilde patrikios Theodoros Kamulianos'u da; patrikios Damian'ı da kırbaçlatıp saçını kestirerek Apollonias kalesine sürgün etti. Ayrıca oğlunu da cezalandırdı ve ona çok hakaret edip ev hapsine aldı. Askerlere yemin ettirerek, "Yaşadığım sürece oğlumu imparator olarak kabul etmeyeceğim" dedi. Herkes böyle yemin etti, hiç kimse bu konuda karşı çıkmaya cesaret edemedi. Arapların bir donanması Kıbrıs'a çıktı, imparatoriçe bunu önceden görüp tüm Romalı donanmasını gönderdi ve onlara karşı savaştı. Myra'ya kadar geldiklerinde, her iki komutan da Khelidonia burnunu döndüler ve Attaleia körfezine girdiler. Araplar Kıbrıs'tan yola çıkıp onları hemen yakaladıklarında, denizde çevresini sardılar. Karaya çıktıklarında, komutanlar onları gördü, savaş düzenine girip savaşmaya hazırlandılar. Kibyraiots generali Teofilos, güçlü ve çok yetenekli bir adam, cesaretle öne çıkıp onlarla savaştı, Araplar tarafından ele geçirildi, Aaron'a götürüldüğünde, onun tarafından kendisine hain olması ve dünyevi ödüller alması teklif edildi. Kabul etmeyip zorlandığında ve yine de boyun eğmeyince, kılıçla cezalandırılıp en iyi şehit olarak gösterildi.

Dünya Yılı 6283. Dünya Yılı 1. İlahi tecelli yılı 1. Romalıların kralı Konstantin 7. yıl. Arapların lideri Aaron 23. yıl. Roma piskoposu Adrian 27. yıl. Konstantin piskoposu Tarrasios 21. yıl.

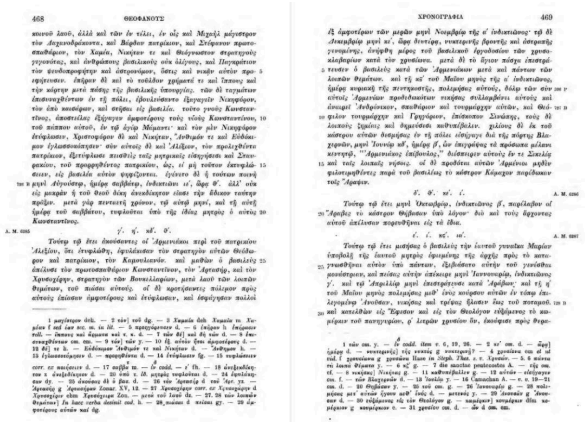
Sayfa 466

Bu yılda, Eylül ayında, 14. indiksiyon döneminde, yemin edenler Ermeni temasına ulaştılar; kabul etmediler yemin etmek, "Senin yaşadığın sürece oğlun tarafından yönetilmeyeceğiz, İrene ve Konstantin'in adını Konstantin ve İrene'den önce anmayacağız, tıpkı başlangıçta aldığımız gibi." Onları yakalaması için spatharios ve vigla'nın (muhafız birliği) droungarios'u olan, Mousoulem lakaplı Alexios'u gönderdi. Onları yakalayıp önderleri Nikeforos'u, patrikios ve generalleri, Konstantin'i tek imparator ilan ederek korumaya aldılar. Bunu duyan diğer tema halkları, generallerini kovarak Konstantin'i tek imparator ilan ettiler. Kötü şeytanın kurnazlığına bakın; nasıl birçok yöntemle insan soyunu yok etmeye çalışıyor, çünkü 15 yıl önce o korkunç yemini edip yazılı belgeler hazırlayıp kutsal kürsüde sakladıkları halde, yine annesi yaşadığı sürece İrene'nin hüküm sürmemesi konusunda yemin ettikleri halde, bunu unutup yine Konstantin'i imparator ilan ettiler, yemin bozmanın ne anlama geldiğini düşünmediler. Çünkü yeminin ardında yalan yere yemin vardır, yalan yere yemin Tanrı'nın inkarıdır. Ekim ayının 14. indiksiyon döneminde toplanan temalar, Eforya'da ortak bir kararla yirmi yaşındaki Konstantin'i imparator olarak talep ettiler. Halkın bu hamlesinden korkan İrene onu serbest bıraktı. Onlar ise onu imparator ilan ettiler ve annesini reddettiler. İmparator hemen Mikhael Lachanodrakon ve İoannes'i, eğiticisi ve protospatharios'u gönderdi ve Ermenileri, İrene'yi imparator olarak kabul etmemeye yemin ettirdiler, Alexios'u onların generali olarak onayladılar. İmparator şehre döndüğünde, Aralık ayında, Staurakios'u kırbaçlatıp saçlarını kestirerek, Ermeni temasına bilgi vermesi için sürgüne gönderdi. Ayrıca hadım ve protospatharios Aetios'u da sürgüne gönderdi onun ve tüm yakınındaki hadımların.

Sayfa 467

Onu, kendisinin inşa ettiği ve içinde pek çok hazine sakladığı Eleutherion sarayına yerleştirdi. Aynı ay içinde bir yangın çıktı ve patrikhanenin Thomaits denilen üç yataklı odası ve birçok başka ev Milion'a kadar yandı. Nisan ayında Konstantin Bulgarlara karşı yürüdü, Probaton denilen kaleye geldi, orada aziz Georgios'un kutsal emanetleri vardı ve Bulgar efendisi Kardamos ile karşılaştı, akşamüzeri küçük

bir savaş oldu, Romalılar korkup gece kaçtılar ve şan şerefsizce geri döndüler, Bulgarlar ise korkup geri döndüler.
Dünya Yılı 6284.
Bu yılda, Eylül ayında imparator Araplara karşı yürüdü ve Amoryum'dan ayrılıp Kilikya'daki Tarsus'a gitti, Androus kulelerine ulaşıp tekrar geri döndü. Ocak ayında, annesi ve birçok yetkili tarafından ikna edilen imparator, onu tekrar ortak yönetici olarak ilan etti, Konstantin ve İrene olarak birlikte yönetiliyorlardı ve herkes itaat etti. Ancak Ermeniler teması buna karşı çıkarak isyan ettiler ve kısa bir süre önce generalleri olan, o sırada imparator tarafından yanına çağrılan ve patrikios rütbesiyle onurlandırıp yanında tuttuğu Alexios'u istediler. Kendisi hakkında böyle bir istekte bulunulması ve konuşulması üzerine, onu tutuklayıp kırbaçlatarak ve saçlarını kestirerek praetorium'a kapattı. Temmuz ayında Bulgarlara karşı yürüdü ve Markellon kalesini inşa etti. 20 Temmuz'da Bulgar efendisi Kardamos tüm kuvvetleriyle çıktı ve surların içinde durdu. İmparator yalancı peygamberler tarafından ikna edilip, zaferin kendisinin olacağına inanarak, düşüncesizce ve düzensizce savaşa girdi ve ağır bir

Sayfa 468
yenilgiye uğradı, kaçarak pek çok kişiyi kaybetti, sadece kendisi halktan değil, soylulardan, aralarında magister Mikhael Lachanodrakon, patrikios Vardas, protospatharios Stefanos, Hamea, generaller Nikitas ve Theognostos olanlardan, ve azımsanmayacak sayıda saray mensubu, sahte peygamber ve astronom Pankratios, ki ona zaferi önceden söylemişti. Annesi imparatorluk hazinesini, atları ve saray görevlileriyle birlikte şehirden çıkardı. Şehirde toplanan birlikler, imparatorun amcası Nikeforos'u imparatorluk makamına çıkarmaya karar verdiler. Bunu duyan Konstantin, imparatorun amcası olan Konstantin'in oğullarını, aziz Mamanti'de tutuklatıp, Nikeforos'u kör etti, Kristoforos, Nikitas, Anthimos ve Eudokimos'un dillerini kesti; önceden bahsedilen patrikios Alexios'u ise, annesinin ve patrikios Staurakios'un tavsiyelerine uyarak, eğer onu kör etmezse, onu imparator ilan edeceklerinden korkarak kör etti. Bunun cezası Ağustos ayında, Cumartesi günü, 9. saatte gerçekleşti. Ancak Tanrı'nın adalet mekanizması bu haksız eylemin uzun süre karşılıksız kalmasına izin vermedi. Beş yıl sonra, aynı ayda ve aynı Cumartesi gününde, aynı Konstantin kendi annesi tarafından kör edildi.
Dünya Yılı 6285.

Bu yılda Ermeni teması, patrikios Alexios'un kör edildiğini duyunca, generalleri Theodoros'u ve patrikios Kamulianos'u hapsettiler. İmparator bunu öğrenince, protospatharios Konstantin'i, Artasias'ı ve Boukellarion generali Hrisoheres'i, diğer temalardan gelen halkla birlikte gönderdi, onları yakaladılar. Onlarla savaştıklarında,

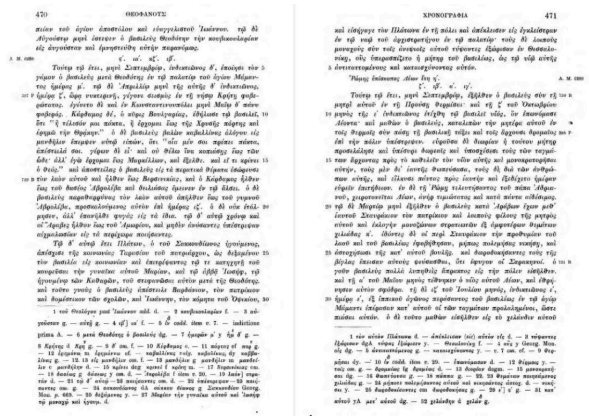
her ikisini de yakalayıp kör ettiler ve birçok kişi öldü her iki taraftan, Kasım ayında, 1. indiksiyon döneminde. Aralık ayının 25'inde, ikinci saatte, gece yaşanan gök gürültüsü ve şimşekle birlikte, imparatorluk altın atölyesinin bir kısmı yandı. Mayıs ayının 25'inde, 1. indiksiyon döneminde, Pazar günü, Pentikost yortusunda, Ermenilerin hileli bir şekilde yaptıkları planı yenerek, imparator geri kalan temalarla birlikte onlara karşı savaştı, onları yakalayıp Andronikos'u, spatharios ve tourmarch'ı (birlik komutanı) ve Sinop piskoposu Gregorios'u idam etti, geri kalanlarını cezalandırıp mallarına el koydu. Bin kişiyi, kaleden zincirlenmiş olarak Vlakhernai kapısından şehre soktu, Haziran ayının 24'ünde, Pazartesi günü, yüzlerine siyah boya sürerek, "Ermeni komploculları" yazdı ve onları Sicilya ve diğer adalara dağıttı. İhanet eden Ermeniler, imparator tarafından hiçbir ödül almadan, Kamachon kalesini Araplara teslim ettiler.

Dünya Yılı 6286.

Bu yılda, Ekim ayında, 2. indiksiyon döneminde, Araplar savaşsız bir şekilde Thebas kalesini ele geçirdiler, bu nedenle liderlerini serbest bırakıp evlerine gitmelerine izin verdiler.

Dünya Yılı 6287.

Bu yılda imparator, annesinin kışkırtmasıyla karısı Maria'dan nefret ederek, herkes tarafından bilinmesini arzulayarak, onu zorla manastıra kapattı ve Ocak ayının 3'ünde, 3. indiksiyon döneminde ondan ayrıldı. Nisan ayında Araplara karşı savaştı ve Mayıs ayında, Anousan denilen yerde, bir Arap akını ile savaşıp, onları yenip nehre kadar kovaladı. Efes'e inip, Teologos'a dua edip, 100 pound altın bağışladı,

festival giderleri için kutsal elçi ve müjdeci İoannes'in. Ağustos ayında imparator, Theodote'yi kubikoularia (oda hizmetlisi) olarak Augusta (imparatoriçe) yaptı ve onunla yasadışı bir şekilde evlendi.

Dünya Yılı 6288.

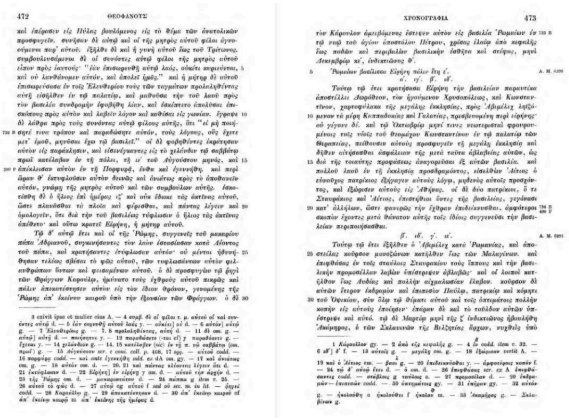
Bu yılda, Eylül ayında, 4. indiksiyon döneminde, imparator Theodote ile aziz Mamanti sarayında 40. gün evlendi. Nisan ayının 7'sinde, aynı 4. indiksiyon

döneminde, gece saatinde, Girit adasında ve Konstantinopolis'te korkunç bir deprem oldu. Bulgar efendisi Kardamos imparatora, "Paktları (anlaşmaları) tamamla, Trakya'daki Altın Kapı'ya kadar geliyorum" diye bildirdi. İmparator, bir atın üzerine bir mendil koyup gönderdi ve şöyle dedi: "Sana uygun olan her şeyi gönderiyorum. Yaşlıyım ve buraya kadar yorulmanı istemiyorum; ben Markellon'a geliyorum, sen de çık." İmparator askerlerini gönderip sınır temalarını donattı ve Bersinikia'ya geldi, Kardamos da Avroleba ormanına kadar geldi ve orada korkup kaldı. İmparator halkını cesaretlendirerek çıplak Avroleba'ya kadar gitti ve onu 17 gün bekledi. O (Kardamos) cesaret edemeyip kaçarak kendi ülkesine geri döndü. Aynı yıl Araplar Amoryum'a kadar geldiler ve hiçbir şey başaramadan esir alarak geri döndüler. Aynı yılda, Sakkoudion'un hegumen'i Platon, karısı Maria'nın boşanmasını kabul edip onu kutsayan ve İmparatoriçe İrene'nin karısını manastıra kapatan, onları taçlandıran Theodote ile evlenmesine izin veren patrik Tarrasios ile iletişimi kesti. Bunu duyan imparator, patrikios Vardanios'u, scolarii domestikos'u ve Ofikion kontu

İoannes'i gönderdi ve Platon'u şehre getirip saraydaki başkomutan kilisesinde bir hücreye kapattı; diğer keşişleri ise yeğenleriyle birlikte Selanik'e sürgün etti, onları imparatorun annesi savunuyordu, çünkü onlar onun oğluyla çatışıyor ve onu utandırıyorlardı.

Roma piskoposu Leon 1. yıl.

Bu yılda, Eylül ayında imparator, annesiyle birlikte Prousa kaplıcalarına gitti. 7 Ekim ayında, 5. indiksiyon döneminde, imparatorun bir oğlu doğdu ve ona Leon adını verdi. İmparator, annesini kaplıcalarda tüm imparatorluk düzeni ve görevlileriyle bırakıp şehre döndü. Bunu öğrenen annesi, onu taçlandırıp, askerleri rüşvet ve vaatlerle oğlunu indirip kendisinin tek hükümdar olması için kışkırttı, bir kısmını ikna etti, diğerlerini ise kendi adamlarıyla çekti ve herkesi yanına çekerek uygun bir gün buldu. Roma'da Papa Adrian öldüğünde, yerine Leon, en değerli ve her açıdan saygıdeğer bir adam atandı. Mart ayında imparator, annesinin patrikios ve diğer dostlarını yanına alarak Araplara karşı çıktı ve her iki temadan da seçkin askerler seçti. Staurakios ve diğerleri halkın istekliliğini gördüler ve imparatorun savaşı kazanıp geri dönmesinden korkarak, sinirlenip rüşvetle vigla'yı (muhafız birliği) ikna ederek, Sarakenlerin (Arapların) kaçtığı konusunda yalan söylemelerini sağladılar. İmparator çok üzülerek şehre boşuna girdi. Mayıs ayında oğlu Leon doğdu ve çok ağladı. Temmuz ayının 15'inde, 5. indiksiyon döneminde, at yarışları bittikten sonra imparator aziz Mamanti'deydi ve üzerine yürüyen birlikler onu yakalamak için hazırdı. Bunu öğrenince kendi gemisine bindi ve Pylai'ye geçti, doğu temalarına sığınmak istiyordu. Annesinin ona sadık olan arkadaşları da, onun tarafından bilinmeksizin onunla bir araya geldiler. O (İrene) Tritos'a kadar çıktı. Onunla birlikte olan annesinin dostları aralarında şöyle dediler:

Sayfa 472

"Eğer halk onun etrafında toplanırsa, artık ona hükmedemeyiz ve o bizi yok eder." Ve annesi, önceden kendisine sadık olan birliklerle Eleutherion'a girdi, saraya gitti ve halkın ona olan eğilimini öğrenince çok korktu, onu piskoposlara verip bir köşeye kapatmayı düşündü. Gizlice onunla birlikte olan arkadaşlarına, "Eğer bunu yapmazsanız ve onu bana teslim etmezseniz, benimle olan sözlerinizi tutmamış olursunuz, artık kralınız olmam" diye yazdı. Korkuya kapılanlar, onu yakalayıp, Cumartesi sabahı tekneye bindirip şehre getirdiler, 15 Ağustos günü, doğduğu yer olan Porphyra'da hapsettiler ve orada kör edildi, acı verici ve iyileşmez bir şekilde ölüme terk edildi, annesinin ve danışmanlarının kararıyla. Güneş 17 gün boyunca karardı ve ışınlarını vermedi, öyle ki gemiler yönlerini şaşırıp sürüklendi ve herkes güneşin imparatorun kör edilmesi nedeniyle ışınlarını kestiğini söyledi ve itiraf etti ve böylece İrene, annesi, iktidarı ele geçirdi.

Aynı yılda Roma'daki, kutsal Papa Adrian'ın akrabaları, halkı kışkırtarak Papa Leon'a karşı ayaklandırdılar ve onu yakalayıp kör ettiler; ancak tamamen ışığını söndüremediler, kör edenler insancıl davranıp ona merhamet ettiler. O, Frank kralı Karolus'a sığındı, düşmanlarından acı bir şekilde intikam aldı ve onu tekrar kendi tahtına oturttu, Roma o zamandan beri Frankların egemenliği altındadır.

Sayfa 473

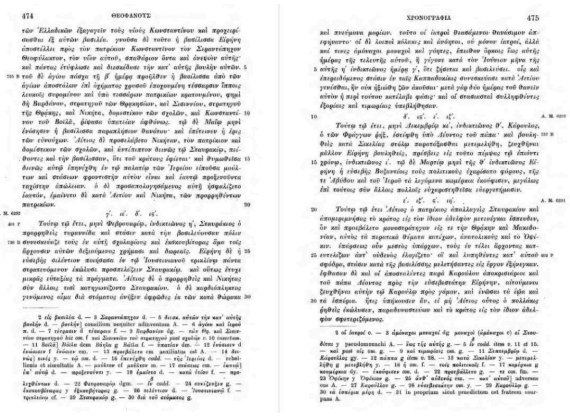
...Karolus'a karşılık olarak, onu Aralık ayının 25'inde, 9. indiksiyon döneminde, aziz Petrus kilisesinde, başından ayağına kadar yağla yağlayarak ve kraliyet giysisi ve taç giydirerek Romalıların kralı ilan etti.

Romalıların imparatoriçesi İrene tekrar 5. yıl.

Bu yılda İrene, imparatorluğu ele geçirince hemen Hrisopolis hegumen'i Dorotheos'u ve büyük kilisenin memuru Konstantin'i, Kapadokya ve Galatya bölgelerini yağmalayan Abimeleh'in yanına barış görüşmeleri için gönderdi; sonuç alınamadı.

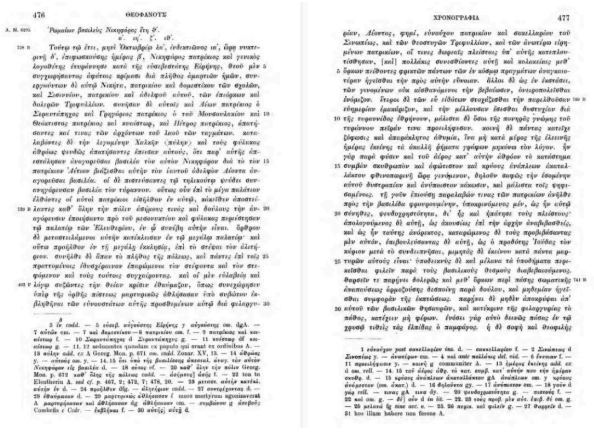
Ekim ayında, 15. indiksiyon döneminde, Tanrı düşmanı Konstantin'in oğullarını Therapia sarayında koruyan bazı yeni yetmeciler, onları büyük kiliseye sığınıp güvenlik istemeye ikna ettiler, sanki bu bahaneyle aralarından birini imparator ilan edecekmiş gibi. Çok sayıda halk kiliseye akın edince, hadım ve patrikios Aetios içeri girip onları nazik sözlerle dışarı çıkardı ve Atina'ya sürgün etti. Her iki patrikios, Staurakios ve Aetios, imparatorluğun görevlileri olmalarına rağmen birbirlerine

düşman oldular, öyle ki açıkça düşmanlıklarını gösterdiler, her ikisi de onun ölümünden sonra imparatorluğu kendi akrabalarına bırakmayı hedefliyorlardı.
Dünya Yılı 6291.
Bu yılda Abimeleh Romanya'ya çıktı ve yalnız bir birlik gönderip Malagina'ya kadar gitti. Staurakios'un ahırlarına ulaşıp atlarını ve kraliyet giysilerini alıp zarar görmeden geri döndü; diğerleri ise Audias'a geldiler ve birçok esir aldılar. Başka bir Arap akını, patrikios ve Ofikion kontu Pavlos'u tüm birliğiyle birlikte basıp onlara büyük bir kırgınlık verdi ve birliklerinin çoğunu esir alıp geri döndü. Mart ayında, 9. indiksiyon

Sayfa 474
döneminde, Slavların efendisi Akamheres, Beletzia'da Elladik'ten Konstantin'in oğullarını getirmek ve onlardan birini imparator seçmek için. Bunu öğrenen İmparatoriçe İrene, patrikios Konstantin Serantapichos'u, kendi oğlu olan ve spathariosluk yapan yeğeni Theofylaktos'a gönderdi; hepsini kör etti ve kendi isteğine göre dağıttı. Kutsal Paskalya'nın 2. gününde, imparatoriçe dört beyaz atın çektiği altın bir arabada, dört patrikios tarafından tutulan, yani Thrakesion generali Vardanios, Trakya generali Sisinnios, domestikos Nikitas ve Boila'nın oğlu Konstantin tarafından eşlik edilerek Kutsal Havariler'den çıktı, konsolosluk unvanını fırlattı. Mayıs ayında imparatoriçe ölüm döşeğindeydi ve hadımların kavgası şiddetlendi. Aetios, patrikios Nikitas'ı yanına aldı ve Staurakios'a şiddetle karşı çıkarak imparatoriçeyi, onun iktidarı arzuladığına inandırdı; çok öfkelenen İrene, onu sarayda sert bir şekilde azarladı, onun ayaklanmaların kışkırtıcısı olduğunu ve kendi sonunu hazırladığını söyledi. O ise kendini savunarak güvenceye aldı, patrikios Aetios ve Nikitas'a karşı öfkelendi.
Dünya Yılı 6292.
Bu yılda, Şubat ayında, 8. indiksiyon döneminde, daha önce bahsedilen Staurakios, imparatorluk şehrine karşı bir tiranlık ve isyan hazırladı, scholarioi (askeri birlik) ve excubitores (koruma birliği) birliklerini kendi yanına çekerek, liderlerine paralar ve bağışlar vererek onları sağlama aldı. İrene, Justinianus triklinos'unda bir toplantı yaparak tüm askerlerin Staurakios'a yaklaşmasını engelledi ve böylece işler bir süreliğine düzene girdi. Aetios ve Nikitas, diğerleriyle birlikte Staurakios'a karşı savaştılar. Kalp çarpıntısı geçiren Staurakios, ağzından köpüklü kan kustu ve göğüs
Sayfa 475
boşluğundan gelen ve akciğer dokusu. Doktorlar bunu gördüklerinde ölümcül olduğunu belirttiler; diğer dalkavuklar ve akılsızlar, sadece doktorlar değil, bazı

münzevi keşişler ve büyücüler, onun ölümünden sonra bile Haziran ayının 5. gününe, 3. indiksiyon dönemine kadar yaşayacağını ve imparator olacağını iddia ettiler. O, bu söze güvenerek Kapadokya'da Aetios'a karşı bir isyan başlattı, ancak bunu duymaya ömrü yetmedi, çünkü iki gün sonra öldü ve bu konudaki tüm dedikodular sona erdi, isyancılar tutuklandı ve sürgün ve cezalara çarptırıldılar.
Dünya Yılı 6293.
Bu yılda, Aralık ayının 25'inde, 9. indiksiyon döneminde, Frank kralı Karolus, Papa Leon tarafından taç giydirildi ve Sicilya'ya karşı donanma hazırlamaktan pişman oldu, İrene'nin daha çok yanında olmak istedi; ertesi yıl, 10. indiksiyon döneminde, elçiler gönderdi. Mart ayında, 9. indiksiyon döneminde, dindar İrene, Bizanslılara vergi muafiyeti sağladı, Abydos ve Hieron denilen gümrük vergilerini kaldırdı, diğer birçok iyilikle onları sevindirdi.
Dünya Yılı 6291.
Bu yılda, patrikios Aetios, Staurakios'tan kurtulup, iktidarı kendi öz kardeşine devretmek için çabaladı ve onu Trakya ve Makedonya'nın tek generali olarak atadı, kendisi de sınır temalarını, doğu temalarını ve Ofikion'u kontrol ediyordu. Gururdan içi dolup taşan Aetios, saraydaki görevlileri aşağılıyor ve kimseyi önemsemiyordu; bu yüzden ona karşı öfkelenenler isyan çıkardılar. Karolus ve Papa Leon tarafından gönderilen elçiler, dindar İrene'ye ulaşıp, Karolus ile onun evlenmesini ve batı ile birleşmesini istediler. Eğer bu kardeşi kendi çıkarı için kullanıp sürekli engeller çıkaran Aetios olmasaydı, İrene bu teklifi kabul edecekti.

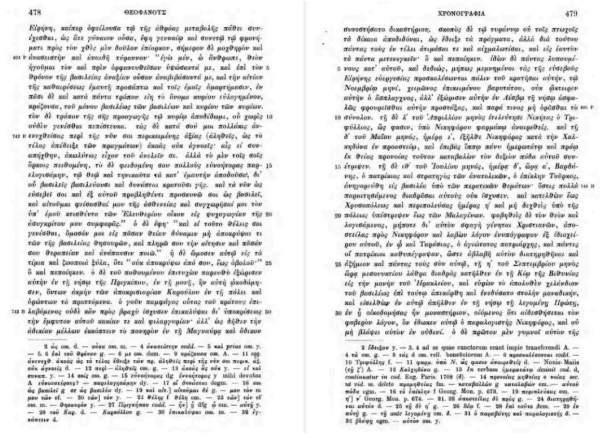

Sayfa 476
Romalıların imparatoru Nikiforos, 9. yıl.
1. indiksiyon yılı, ayın 1. günü, gece vakti, 2. gün şafağında, patrikios ve genel logothetis Nikiforos, en dindar İrini'ye karşı tiranlık kurdu. Tanrı, bizlerin günahlarının sonsuz yargılarına izin vermişti. Ona, skholai domestikosu patrikios Nikitas ve kardeşi patrikios Sisinnios, hain ve sahtekâr Trifullios da yardım etti. Onlarla birlikte, Serantapihos patrikiosu Leon, Mousoulakios patrikiosu Gregorios ve quaestor patrikiosu Theoktistos bir araya geldiler. Ordunun ve tagmataların bazı yöneticilerini kandırıp Halke Kapısı'na geldiler ve oradaki muhafızları, kendilerinin bizzat imparatoriçe tarafından gönderildiğini söyleyerek sahtekârlıkla ikna ettiler. Öyle ki, patrikios Aetios'u, kardeşi Leon'u imparator ilan etmeye zorladıkları için, imparator olarak bizzat Nikiforos'u ilan etmeleri gerekiyordu. Bu büyük yalanlara inananlar,

tiranlığın imparator ilan edilmesine onay verdiler. Böylece, büyük saraya girdiler ve şehir boyunca bazı dilsizleri ve köleleri göndererek, gece yarısından önce imparatoru ilan ettiler ve sarayın etrafına muhafızlar yerleştirdiler. Sabah, imparatoriçeyi getirip büyük saraya hapsettiler ve böylece o, büyük kiliseye, taç giymeye ilerledi. Şehrin tüm halkı toplandı ve herkes olup bitenlerden dolayı öfkelendi; tacı ve taç giyeni lanetlediler. Ancak dindar olanlar, Tanrı'nın, doğru inanç uğruna şehitlik mertebesine ulaşan ve eziyet çekenleri, açgözlülüğün eklenmesiyle nasıl da aşağıladığını görerek hayret ediyorlardı.

Sayfa 477

Sinoplu patrikios ve sakellarios hadım Leon, İrini'nin tanrısal Trifullios'ları ve yukarıda belirtilen patrikioslar, onlara verilen pek çok hediyeyle zenginleştirildiler ve dünyadaki tüm dehşet verici şeylerden daha önemli olan bağlılığı, yeminler ederek ve dalkavukluklarla kabul ettirmeye çalışıyorlardı. Bazıları ise, şaşkınlık içinde, olan biteni anlamadıklarını, sanki bir rüyadaymış gibi hissettiklerini düşünüyorlardı. Diğerleri, geçmişi iyi bilenler, bu tiranlığın, özellikle de tiranın kötü niyetini tadanların, gelecek olan felaket yüzünden İrini'yi kutluyorlardı. O günün sefil halini, herkesin üzerine çöken kasvet ve umutsuzluk, o günün çirkinliğini kelimelere dökmek, sözü uzatır. Zira o gün, doğası gereği hava, kışın o kasvetli ve soğuk sonbahar saatindeki gibiydi; tiranın o alçak karakterini ve katlanılmaz kötülüğünü, özellikle de kendisine oy verenlere açıkça gösteriyordu. Ertesi gün, bazı patrikiosları yanına alıp, kendisi de (İrini'ye) sadıkmış gibi davranarak, sahte bir nezaketle, çoğunu kandırarak, korunan imparatoriçenin yanına gitti. Kendisinin istemeden yönetime getirildiğini savunarak, sanki o (İrini) suçsuzmuş gibi, kendisini tahta çıkaranları suçladı ve onları tıpkı Yahuda'nın efendisine ihanet ettikten sonra yediği gibi, (o kişileri) hain olarak niteledi. İmparatorluk törelerine göre siyah ayakkabı giymenin gerekli olduğunu söyleyerek, kendisine karşı hilekârca yeminler ettirdi. Tüm bedensel rahatlıklardan vazgeçmesi için (İrini'ye) öğütler veriyor, düşüşün getirdiği felaketi gösteriyordu. Ayrıca, tüm kraliyet hazinelerini hiçbir şeyi saklamadan kendisine teslim etmesini öğütlüyor, açgözlülük tutkusuyla yanan o adam, her şeyi altına yatırıyordu. Bilge ve Tanrı sever (İrini) ise...

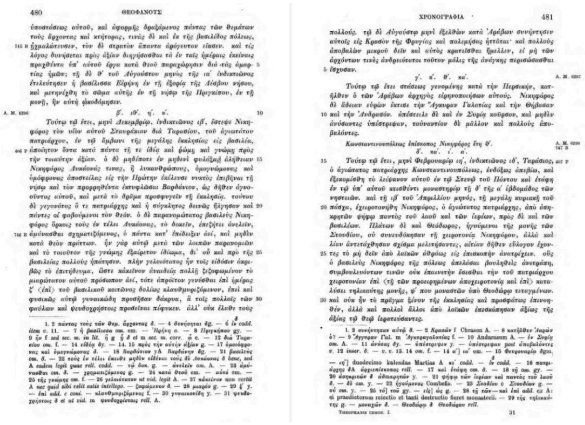

Sayfa 478

İrini, ani değişimin acısıyla sarsılmak zorunda kalmış bir kadın olarak, asil ve zeki bir tavırla bu aşağılık ve arsız tyrana (tiran) dedi ki: "Ey insan, ben Tanrı'nın, daha önce

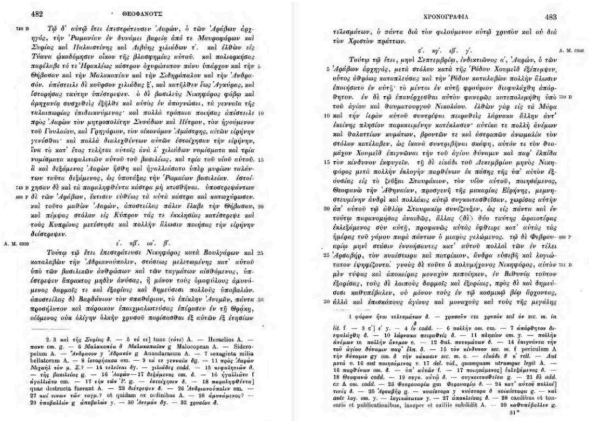
yetim kalmış beni yücelttiğini, layık olmadığım halde imparatorluk tahtına çıkardığını ve tahttan indirilişimin sebebini kendi şahsımda ve kendi günahlarımda görüyorum. Her şeyde ve her yönden Rab'bin ismi kutsanmış olsun, diye haykırıyorum. Senin yükselişinin yolunu Rab'be havale ediyorum, O'nun izni olmadan hiçbir şeyin gerçekleşmeyeceğine inanıyorum. Hakkımdaki şimdiki durumu, sonun olaylarla kanıtladığı gibi (gerçek olduğunu) sen de biliyorsun. Yeminlerine inanarak seni engelsiz bir şekilde öldürmedim, senin yeminlerine itimat ettim. Oysa sana karşı olan birçok iyilikseverin, beni uyardığını ve Tanrı'ya, 'Kralların kralı ve yeryüzündeki kralların gücünün sahibi' olarak (bu durumu) teslim etmem gerektiğini söylediklerini biliyordum. Şimdi ise, Tanrı tarafından sana verilen ve O'nun tarafından ortaya çıkarılan bir imparator olarak sana saygı duyuyorum ve senden, zayıflığıma acımanı ve kurduğum Eleutherion evinin, kıyaslanamaz felaketim karşısında tek tesellim olmasını bağışlamanı rica ediyorum." O ise şöyle dedi: "Eğer bunun senin için gerçekleşmesini istiyorsan, bana tüm ilahi gücü gizlemeyeceğine dair yemin et, ben de senin bu isteğini yerine getirecek, tüm tedavini ve huzurunu sağlayacağım." O (İrini) ise, gizli hiçbir şey bırakmayacağına dair, en kutsal ve can verici tahta yemin etti ve bunu da yaptı. (Tiran) ise, elde ettiği başarıdan dolayı, onu hemen Prens Adaları'ndaki, bizzat kendisinin inşa ettiği manastıra sürgün etti ve orada olan bitenleri izliyordu. Bu açgözlü iktidar sahibi, kısa bir süre için bile olsa, doğuştan gelen kötülüğünü ve hırsını gizleyemedi; tam aksine, haksızlığı Magnaura'da kesip

atmaya niyetlenerek bir mahkeme oluşturdu. Ancak tiranın amacı, mağdurlara adalet dağıtmak değil, gösterdiği gibi, tüm bunları, herkesi nihai olarak aşağılamak, tutsak etmek ve her şeyi kendine mal etmekti ki bunu da yaptı. Herkesin ona karşı üzgün olduğunu görünce ve dindar İrini'nin iyiliklerini hatırlayanların, onu tekrar başa getirmesinden korkunca, Kasım ayında, kışın en şiddetli olduğu dönemde, merhametsizce onu Lesbos (Midilli) adasına sürgün etti ve orada güvenli bir şekilde gözetim altında tutulmasını emretti, hiçbir şekilde (görülmemesini). 30 Nisan ayında, Trifullioslu Nikitas öldü, söylentilere göre Nikiforos tarafından zehirlenerek. Mayıs ayının 5. günü, Nikiforos Kalkedon banliyösüne gitti ve binerken bindiği at, tanrısal bir takdirle, ayağını kırdı ve onu düşürdü. 18 Temmuz günü, 4. saatte, patrikios ve Anadolu birliklerinin komutanı, 'Türk' lakaplı Vardanis, bazı sınır birlikleri tarafından imparator ilan edildi. Ancak o, (Vardanis), onlara karşı savaşmayı reddederek, Hrisopolis'e kadar indi ve günlerce dolaştı, şehre alınmayınca Malagina'ya geri döndü. Tanrı'dan korktuğu ve kendisi yüzünden Hristiyanların katledilmesinden çekindiği için, Nikiforos'a haber gönderdi ve el yazısı ile bir belge aldı ki bu belgede Tarasios, en kutsal patrik ve tüm patrikioslar imza attılar; kendisinin ve yanındakilerin güvende tutulacağına dair. Eylül ayının gece yarısında, gizlice kaçtı ve Bithynia'daki Kios'tan, Herakles manastırına indi, orada imparatorun serbest bıraktığı küçük gemiyi buldu, rahip cübbesi giydi ve ona binerek 'Birinci' (Prinkipo) denilen adaya gitti; orada manastırını inşa etmişti, çünkü (kendisinin) hesap sorumlusu Nikiforos'un kendisine zarar vermeyeceğine ve onu hiçbir şeyde incitmeyeceğine inandığı için

Sayfa 480
kendi durumundan, tüm temaların (bölgelerin) yöneticilerini ve ileri gelenlerini ve başkentten bazılarını yakaladı ve ordusunu esir etti. O günlerde, günahlarımız yüzünden Tanrı'nın izniyle gerçekleşen işleri, layıkıyla anlatmaya kimin gücü yetebilir? 9 Ağustos tarihinde, 11. indiksiyon yılında, İmparatoriçe İrini sürgünde olduğu Lesbos (Midilli) adasında vefat etti ve naaşı Prens Adaları'ndaki, bizzat inşa ettiği manastıra nakledildi.
Aralık ayında, 12. indiksiyon yılında, Nikiforos oğlu Stavrakios'u, en kutsal patrik Tarasios aracılığıyla, büyük kilisede imparator ilan etti; (Stavrakios) her bakımdan, görünüş, güç ve düşünce olarak bu makama uygun bir kişiydi. Hayatı boyunca hiç kimseye karşı doğruyu söylemeyen Nikiforos, Lykaonları (Likaonyalıları) ve vahşi adamları, kendisiyle hemfikir olanları göndererek, Vardanis'i, gece vakti adaya gelmeye ve sözde bilmezlikten gelerek kaçmaya zorladı; o ise (Vardanis), bu dramdan dolayı kiliseye sığındı. Bu olay gerçekleşince, patrik ve senato çok üzüldü ve herkes Tanrı'dan korktu. Kanun tanımaz imparator Nikiforos ise, yeminlerle o Lykaonluların, güya onu öldürmesini değil, savunma yapıyormuş gibi görünerek, her zaman gösteriş için hareket edip, Tanrı yolunda hiçbir şey yapmayarak, karakterinin bu tür sapkın özelliklerini sergiledi; bununla imparatorluğun pek çoğunu kandırdı. Ancak bu durum, durumu yakından bilenler için o kadar gülünçtü ki, onun o iğrenç yüzünü her zaman karanlıkta bıraktı, o zaman 7 gün boyunca imparatorluk yatak odasına kapanıp sahte gözyaşları döktü; bu, pek çok kötü insan ve sahte dindarlar için doğal bir kadınsı tavırdı. Fakat bu, başkalarının gözünden kaçmadı pek çoğunu
Sayfa 481
(yendi). Ağustos ayında ise dışarı çıkarak Araplarla karşılaştı, Frigya'daki Krasos'ta savaştı ve yenildi, çok sayıda adamını kaybederek, eğer yöneticilerinden bazıları onu büyük zorluklarla kurtarmasaydı, neredeyse kendisi de esir düşecekti.
Bu yılda, Pers sınırında bir ayaklanma çıkınca, Arapların lideri onlarla barış yaptı. Nikiforos, Galatya'daki Ankara'yı, Thebasa'yı ve Andrason'u inşa etti. Ayrıca Suriye'ye de akıncı birlikleri gönderdi, ancak hiçbir başarı elde edemeden geri döndüler, aksine pek çok kayıp verdiler.
Konstantinopolis piskoposu Nikiforos, 9. yıl.
18 Şubat tarihinde, 14. indiksiyon yılında, Konstantinopolis'in en kutsal patriği Tarasios, şanla vefat etti ve naaşı Boğaziçi'ndeki yerinde defnedildi, oruç haftasında

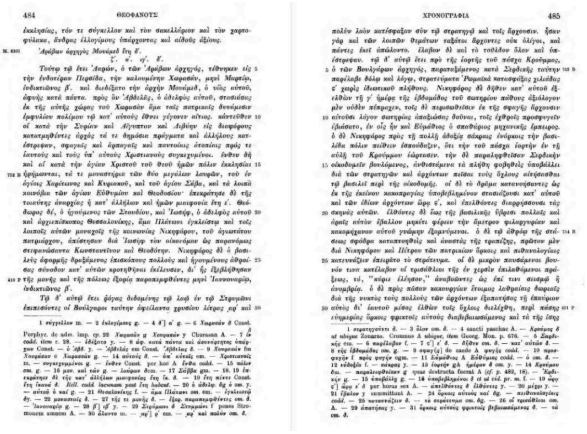
kendi inşa ettiği manastırda. 12 Nisan tarihinde, Paskalya'nın büyük pazar gününde, en kutsal patrik Nikiforos, tüm halkın ve rahiplerin oyuyla, imparator tarafından patrik ilan edildi. Studion manastırının başrahipleri Platon ve Theodoros, Nikiforos'un atanmasına razı olmadılar, hatta buna karşı çıkarak, bir şizma (bölünme) yarattılar; sözde layık bir sebep öne sürerek, laiklerin bir anda piskoposluğa getirilmesinin doğru olmadığını savundular. İmparator Nikiforos, onları şehirden kovmak isteyince, patrik seçimine itiraz eden bazı kişiler tarafından (bu durum) engellendi; böylece o manastırı yıktı ve Theodoros'un yönettiği keşişleri oradan çıkardı. Bu durum kilise için yabancı bir olay değildi ve yeni icat edilmiş bir şey de değildi; pek çok başka kişi de laiklerden piskoposluğa, Tanrı'nın katında layık bir şekilde getirilmişti.

Sayfa 482

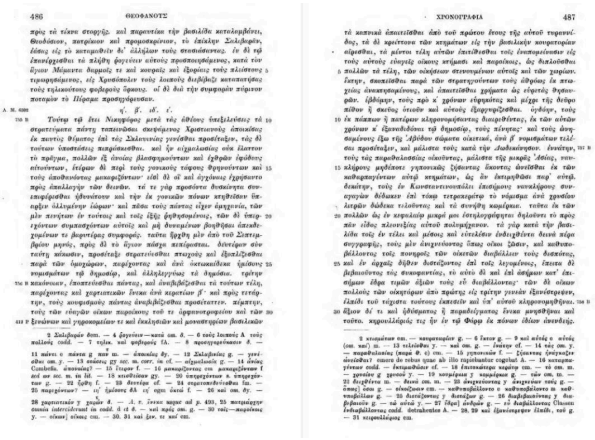
Aynı yıl, Arap lideri Harun, Mavroforoi'den, Suriye'den ve Filistin'den 100.000 kişilik ağır bir kuvvetle, Libya'dan da destek alarak Roma topraklarına sefere çıktı. Tyana'ya gelerek kendi küfürlü evini inşa etti. Kuşatarak, oldukça müstahkem bir yer olan Herakles kalesini, Thebasa'yı, Malakopia'yı, Sideropelon'u ve Andrason'u ele geçirdi. 6.000 kişilik bir akıncı birliğini gönderdi, onlar Ankara'ya kadar indiler ve tahrip ederek geri döndüler. İmparator Nikiforos ise korku ve çaresizlik içinde kaldı; kendisi de sefalet içinde perişan görünerek, pek çok (askeri) taktik yaptıktan sonra, Harun'a Synada metropoliti Petros'u, Gulaion başrahibi Gregorios'u ve Amastris ekonomosunu barış istemeleri için gönderdi. Çokça görüşmelerden sonra barış sağlandı; yıllık olarak 30.000 altın nomisma, kendisi için üç nomisma ve oğlu için de üç nomisma ödenmesi kararlaştırıldı. Harun bunu kabul etti ve 10.000 talantın (altın) üzerinde bir miktar aldığı için sevindi, böylece Roma imparatorluğuna bağlı kalmayı kabul etti. Ele geçirilen kalelerin inşa edilmemesi şartıyla anlaştılar. Ancak Araplar geri dönünce, (Nikiforos) derhal aynı kaleleri inşa edip sağlamlaştırdı. Bunu haber alan Harun, tekrar göndererek Thebasa'yı geri aldı ve Kıbrıs'a bir filo göndererek kiliseleri tahrip etti, Kıbrıslıları yerinden etti ve büyük bir yıkım yaparak barışı bozdu. Aynı yıl Nikiforos, Bulgarlara karşı sefere çıktı ve Adrianopolis'e ulaşınca, kendisine karşı planlanan bir ayaklanmayı ve saray adamları ile birliklerin (tagmata) farkına varınca, hiçbir şey yapamadan eli boş geri döndü; sadece kendi soydaşlarını, suçlamalara maruz bırakarak cezalar, sürgünler ve el koymalarla cezalandırdı. Vardanis'i (Anemas lakaplı) ve her türlü yabancıyı ve köylüyü esir alıp Trakya'ya

geçirdi, onlardan yıllık bazda azımsanmayacak miktarda altın elde edeceğini Sayfa 483
düşünüyordu yaptığı her şeyi, onu seven (Tanrı) için değil, altın için yapıyordu. Eylül ayında, 1. indiksiyon yılında, Arap lideri Harun, Rodos'a karşı Humaid komutasında bir filo gönderdi. O (Humaid), toplu halde karaya çıktı ve Rodos'u ele geçirerek büyük bir yıkım yaptı; ancak oradaki kaleyi fethedilemez olarak korudu. Geri dönerken, aziz ve mucizevi (şifa veren) Nikolaos tarafından açıkça cezalandırıldı. Mira'ya gelip, kutsal sandığını kırmaya çalışınca, aniden büyük rüzgarlar ve deniz dalgaları, yıldırımlar ve şimşekler filoyu sardı, gemileri paramparça etti ve Tanrı'ya karşı gelen Humaid, azizin gücünü ve tehlikeden kurtulma umudunu fark etti. 20 Aralık tarihinde Nikiforos, bakireler arasından bir seçim yaptıktan sonra, tüm yetkisi altındaki topraklardan, aziz İrini'nin akrabası olan Atinalı Theofano'yu (seçti) ve onu, kendi oğlu Stavrakios ile evlendirdi; bu, (İrini'nin) kocasıyla birlikte yaşayan ve onunla çokça vakit geçirmiş bir kadındı, (ayrım yaptıktan sonra) onu zavallı Stavrakios ile birleştirdi ve bu kanunsuzlukta arsızca hareket ederek, bu iki kadını daha güzellerini seçerek, düğün günlerinde herkesin önünde alenen onları kirletti. Şubat ayında ise, kendisine karşı bir ayaklanma düşünen, görevdeki pek çok kişi ve quaestor ve patrikios Arsathir, dindar ve bilgili bir adamı (ayaklanmakla) suçladılar. Kurnaz Nikiforos bunu öğrenince, onu önce kırbaçlattı ve keşiş yaptı, Bithynia'ya sürgüne gönderdi, diğerlerini de cezalar ve sürgünlerle cezalandırdı; üstelik el koymalarla (mallarına el koyarak), sadece dünyevi hayattaki yöneticileri değil, aynı zamanda kutsal piskoposları ve büyük

Sayfa 484
manastırın keşişlerini de kilisenin, synkellos'u (patriklik sekreteri), sakellarios'u ve hartofilaks'ı (arşiv sorumlusu), seçkin ve saygıdeğer adamları.
Arap lideri Muhammed, 4. yıl.
Aynı yıl Arap lideri Harun, Perslerin iç kesiminde, Horasan denilen yerde, Mart ayında, 2. indiksiyon yılında öldü. Yerine oğlu Muhammed geçti, her bakımdan babasına benzerdi. Abed'e karşı kardeşi isyan etti, Horasan'daki birliklerle iç savaşın çıkmasına neden oldu. Oradan, Suriye, Mısır ve Libya'daki farklı bölgelerdeki yöneticiler ve kamu işleri, katliamlarla, yağmalarla ve kendilerine bağlı Hristiyanların başına gelen her türlü kötülükle birbirlerini yok ettiler. O zamandan itibaren, Tanrı'mız İsa Mesih'in kutsal şehrindeki kiliseler yıkıldı, iki büyük lavra'nın (manastırın), yani

kutsal Hariton ve Kiriakos'un, kutsal Saba'nın ve kutsal Euthymios ile Theodosios'un diğer ortak yaşam alanlarının manastırları (yıkıldı). Böylece 5 yıl süren bir anarşi ve karşılıklı katliam hüküm sürdü. Studion manastırı başrahibi Theodoros ve kardeşi, Selanik başpiskoposu İosif, inzivaya çekilmiş Platon ve diğer keşişlerle birlikte, en kutsal patriğe, Nikiforos'un kanunsuz bir şekilde taç giydirdiği Konstantinos ve Theodotos yüzünden, İosif'in ekonomos (yönetici) olarak atanmasına karşı çıkarak itiraz ettiler. İmparator Nikiforos ise, bu durumu fırsat bilerek, birçok piskoposu ve başrahibi toplayıp bir sinod (meclis) kurulmasını emretti; böylece onlar, Ocak ayında sürgüne gönderildiler.
Sayfa 485
Aynı yıl, Struma halkına Bulgarlar tarafından verilen (vergiler) için, altın ve pek çok halkı, komutanları ve yöneticileriyle birlikte katlettiler. Zira diğer bölgelerden de azımsanmayacak sayıda yönetici oradaydı ve hepsi orada yok oldu. Bulgarlar tüm ganimeti aldılar ve geri döndüler. Aynı yıl, Paskalya yortusundan hemen önce, Bulgarların lideri Krum, Serdika'ya karşı ordusunu dizdi, hile ve sözlerle orayı ele geçirdi ve 6.000 kişilik Roma ordusunu kılıçtan geçirdi, sivil halk hariç. Nikiforos ise, güya Kutsal Hafta'nın 3. günü (kutsal Çarşamba) dışarı çıktı, ancak önemli bir şey yapmadı; yöneticilerin (halkın) kurtuluş için hesap sorma isteğini reddetti, düşmanlara kaçmaya zorlandı, aralarında mühendis Eumathios spatharios da vardı. Nikiforos, büyük bir utanç içinde, sarayı, Paskalya yortusunu Krum'un sarayında kutlamaya ikna etmeye çalışıyordu. (Krum'un) ele geçirdiği Serdika'da inşa etmek isteyince, (halk) karşı çıktı, kalabalıklar korktu ve yöneticiler ve komutanlar aracılığıyla, imparatordan inşaat hakkındaki (kararından vazgeçmesini) talep etmeye zorladı. Onlar (halk), Krum'un kötü niyetinden dolayı aldatıldıklarını, kendi yöneticileri tarafından kışkırtıldıklarını anlayınca, 6. saatte (öğle vakti) gelip çadırlarını parçaladılar. Saraya kadar gelip, onu pek çok hakaret ve lanetle suçladılar, artık onun ölçüsüz açgözlülüğüne ve kurnaz karakterine dayanamıyorlardı. Nikiforos, bu ani ayaklanmadan dolayı çok sarsıldı, sofrasından kalktı, önce Nikiforos ve Petros'u, patrikiosların yeminleri ve ikna edici konuşmalarıyla orduyu yatıştırmaya çalıştı. Ancak zavallı (halk), bu 3 kez lanet olası adamlar, içinde bulundukları durumu unutup, "Kyrie eleison" (Tanrım merhamet eyle) diye bağırdılar, sanki bir deprem veya kuraklık olmuş gibi. O (imparator), her türlü kötülüğe hazır bir şekilde, gece boyunca gizli hediyeler dağıtarak halkı kandırdı ve ertesi gün, kendisi halkın arasına girip onlara hitap etti, korkunç yeminlerle onları temin etti ve çocuklarına karşı sevgisini (göstererek). Derhal imparatoriçeye ulaştı, patrikios ve promoskrinios Theodosios, nam-ı diğer Salibaran; kalabalıkların birbirlerini suçlamasını beklerken, onlara (halkı) sürgünlere ve cezalandırmalara gönderdi, aziz Mamas'taki gibi, Hrisopolis'e ve geri kalanları da o kadar korkunç yeminlerle zorlayarak karşıya geçirdi. Onlar ise, yaşadıkları felaketten dolayı o "ateşten nehir" (geçidi) olarak adlandırılan yere gittiler.

Sayfa 486

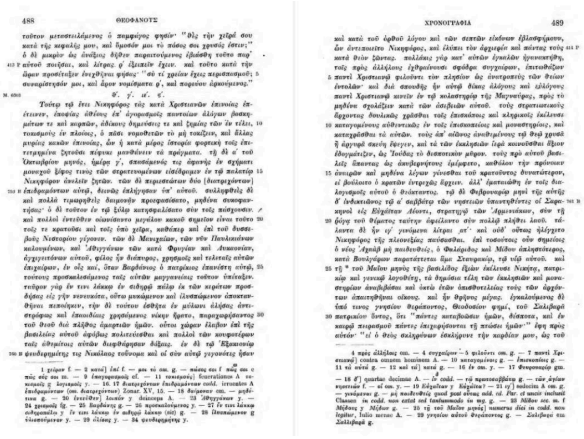
8. yıl, 14. indiksiyon yılı, 5. gün.

Aynı yıl Nikiforos, tanrıtanımaz eylemlerinden sonra, tüm birlikleri aşağılayarak, Hristiyanları her bölgeden getirip Slav topraklarına yerleştirmelerini emretti, onların mal varlıklarının satılmasını istedi. Bu, bir esaretten farksızdı; birçoğu (cahillikten) küfrediyor, (düşman) saldırılarını istiyor, diğerleri atalarının mezarları başında ağlıyor, ölenleri kutluyorlardı. Bir kısmı ise, bu dertlerden kurtulmak için kendilerini asarak intihar ettiler. Zira sahip oldukları şeyleri zorlukla taşıyabiliyorlardı ve atalarının emekleriyle kazandıkları varlıkları yok oluyordu; herkes bir çaresizlik içindeydi, fakirler perişan oluyordu, üst sınıftakiler ise onlara acıyor ancak yardım edemiyordu; (bu) en ağır felaketti. Bu eylemler Eylül ayında başladı, kutsal Paskalya'ya kadar devam etti. İkinci kötülük olarak, fakirleri orduya katıp onları 18,5 nomisma ile donatmalarını emretti, kamu işlerinde karşılıklı kefil olmalarını sağladı. Üçüncü kötülük olarak, herkesi denetledi ve vergilerini artırdı, hartiatikon (belge vergisi) olarak 2 keration (daha) ve dördüncü olarak, tüm hafifletilmiş vergilerin artırılmasını emretti. Beşinci olarak, yetimhanelerin, misafirhanelerin, yaşlı bakımevlerinin, kraliyet

Sayfa 487

kiliselerinin ve manastırlarının parikoilerini (çalışanlarını) kapnika'nın (bir tür vergi) kendi tiranlığının ilk yılından itibaren talep edilmesini, daha iyi durumdaki mülklerin imparatorluk kouratorion'una (mali idare) devredilmesini, geri kalanların ise manastırlara ve parikoilere vergi olarak yüklenmesini, böylece çoğu verginin iki katına çıkmasını, evlerin ve köylerin onlar için daralmasını (emretti). Altıncı olarak, stratego'lar aracılığıyla fakirlerden (varlıklarını) geri almayı ve hazineyi bulmaları için onlara baskı yapmayı (emretti). Yedinci olarak, atalarından miras kalan ve o zamana kadar bölünmemiş olanları, o zamandan itibaren tekrar bölerek, fakirlerden ve Abydos dışından satın alınanları, 2 nomisma vergi ödemelerini emretti, özellikle de Oniki Ada'da oturanlar için. Sekizinci olarak, özellikle Küçük Asya'nın sahil şeridinde oturanlar için, (denizcilerin) kendi mülklerinde tarımla uğraşmamış olanları zorla (tarıma) yönlendirdi. Dokuzuncu olarak, Konstantinopolis'teki ileri gelen armatörleri toplayıp, onlara her altın için 4 kerat (faizle) borç verdi, (armatörler) 12 litre (altın) vergi ve geleneksel gümrük vergilerini ödediler. Bunlar, pek çok şeyin, kısaca ve özetle yazılmış olanlarıdır; onun her türdeki açgözlülüğünün ve çok yönlülüğünün (göstergesidir). Saraydaki üst ve orta düzey görevlilere gelince, yazının ötesinde,

onları evlerinde aramaya zorladı, kötü niyetli uşakların efendilerini karalamasına (izin vererek), önce görevlerde tereddüt etseler de, sonra iftiraları doğruladılar; (o) aynı şeyi ileri gelen makam sahiplerine de yaptı, evlerindeki pek çok kişiyi üçüncü nesilden itibaren sürgün etti, umutla onların (mallarının) en kısa zamanda elden çıkmasını ve kendisinin mirasçı olmasını (bekliyordu). Bunun için, bir örnek olarak, Forum'da kendi çabasıyla hiçbir şeyden yoksun olmayan keruvallarios (görevli) olan birini anmak (yeterlidir).

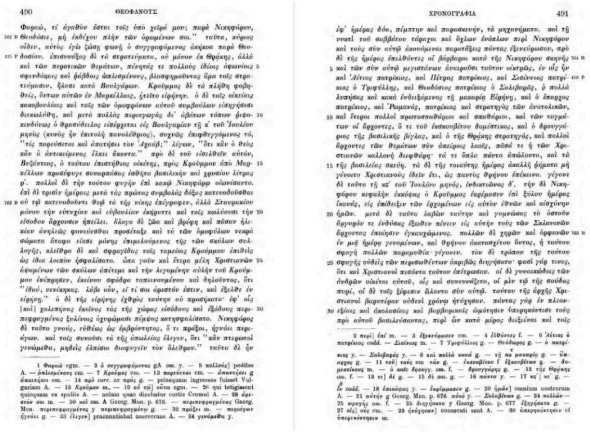
Sayfa 488

Onu yanına çağırtıp, o açgözlü (imparator) şöyle dedi: "Elinin üzerime koy ve sana olan borcumun ne kadar altın olduğunu bana yeminle söyle." O, küçük bir miktar (borcu) olduğunu söyleyerek reddetmeye çalışsa da, (imparator) bunu yapmaya zorladı. Tam o sırada: "Senin tasarrufa ihtiyacın var, benimle hesaplaş ve 100 nomisma al, yetin ve git," diyerek emretti.

9. yıl, 15. indiksiyon yılı, 6. gün.

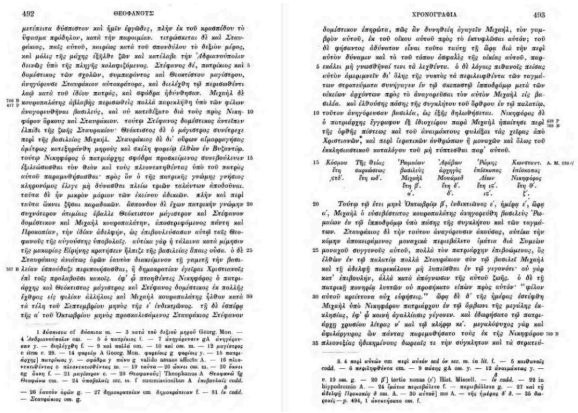
Bu yıl Nikiforos, Hristiyanlara karşı tasarılarını artırdı; her türlü mantıksız hayvan ve ürün için tanrıtanımaz vergiler koydu, haksız el koymalarla ve gemilerdeki faizlerle (halkı) zarar uğrattı; oysa herkes için faiz almamayı yasaklayan kanunlar koymuştu. Başka sayısız kötülük tasarladı; olaylar tek tek incelendiğinde görülecektir. Ekim ayının 3. günü, bir asker kılığındaki yabancı, kılıcını çekerek saraya girdi ve Nikiforos'u öldürmeye çalıştı. Ancak etraftaki iki kişi (muhafız) tarafından durduruldu, (o asker) onun tarafından korkunç bir şekilde yaralandı. Yakalandıktan sonra, hiçbir iftirada bulunmadan, demonik bir şekilde (öldürülmeyi) göze aldı; o (Nikiforos) ise onu (askeri) diğer mahkûmlarla birlikte işkence aletine (yüklük/çarmıh) bağladı. Bundan dolayı pek çok kişi, bunun büyük bir kötülüğün işareti olduğunu düşündü, tıpkı kötü Nestorius zamanında olduğu gibi. Manikeistlerden, yani şimdiki Pavlikianlardan ve Frigya ile Likaonya'nın Athinganoi'lerinden, komşularından (türeyen), onların (sırlarına) derin bir tutkuyla bağlıydı; onların kehanetleri ve ritüelleriyle seviniyordu. Vardanis patrikiosu ona karşı ayaklandığında, onları (o tarikat üyelerini) yanına çağırarak kendine bağladı. Zira bir boğayı boynuzlarından demir bir kazığa bağlayıp yere çiviledığinde, o (boğa) böğürüyor ve sürünerek ölüyordu; o (imparator) ise bu (hayvanın) kıyafetini, değirmende ters bir şekilde kullanarak ve (hayvana) eziyet ederek zafer kazanıyordu. Tanrı, bizlerin günahlarının

sonsuz yargılarına izin vermişti. Onlar, onun imparatorluğu döneminde korkusuzca yaşamaya başladılar ve pek çok cahil kişi, onların yasadışı inançlarıyla yozlaştı.
Sayfa 489
O (sapkınlardan) Nikolaos adında biri ve onun yandaşları doğru akla ve kutsal ikonlara karşı küfrediyordu; Nikiforos da bunu destekliyor ve (ikonlara karşı olanlar) başpiskoposu ve Tanrı yolunda yaşayan herkesi üzüyordu. Zira (Nikiforos) birbirlerine düşman olanları teşvik ederek, Hristiyanların birbirlerini sevmesini engelliyor, Tanrı'nın emirlerini bozuyordu. Magnaura'daki mahkemesinde, Hristiyanlara karşı saçma ve mantıksız davalarla uğraşmak onun için büyük bir hevesti, kimseyi rahat bırakmıyordu. Askeri yöneticilere, piskoposlara ve ruhban sınıfına, (kendi) bölgelerindeki malları yetkili bir şekilde kullanmalarını emretti ve (bu malları) kötüye kullanmaya (zorladı). Tanrı'ya adanmış altın ve gümüş eşyaları eritip, kilisenin kutsal eşyalarını (kendi çıkarına) kullanmayı caiz gördü; Yahuda'nın efendisine yaptığı gibi, (kiliseye) ihanet etti. İmparator olarak, herkesi idaresiz olarak suçluyor ve yönetenlerin, (halkın) genel bir koruyucu olmaması gerektiğini ve yöneticilerin (daha) güçlü olması gerektiğini söylüyordu. Eğer (Tanrı) izin verirse, (o) sorunsuz hüküm sürmek istiyordu. Ancak bu düşünceleri, Tanrı tarafından engellendi. Şubat ayında, aynı indiksiyon yılında, Cumartesi günü, Armeniakon stratego'su Leon ve birlikleri, bir yortu için toplanan büyük bir kalabalıkla (onun üzerine) yürüdüler. O (Nikiforos), (kendi) topraklarından, halkın büyük çoğunluğu tarafından (tahsil edilen) vergileri (geri) aldı. Nikiforos'un açgözlülüğünün durduğu böylece kanıtlandı. Bu kadar çok işarete ve (kötü) örneğe rağmen, yeni Ahab (Nikiforos), (Tanrı) tarafından yola getirilmedi; Falalaris'ten ve Med'den daha açgözlü olan (Nikiforos), oğlu Stavrakios ile birlikte Bulgarlara karşı sefere çıktı. Mayıs ayının 25'inde, imparatorluk emirleriyle, patrikios ve genel logothetis Nikitas'a, kiliselerin ve manastırların kamu vergilerini artırmasını ve 8 yıllık geçmişe dönük vergi borçlarını (halkın) evlerinden talep etmesini emretti; (bu) büyük bir yas (nedeniydi). Öz bir hizmetkârı, Salibara patrikiosu Theodosios, ona (şöyle) sitem ederek (dedi ki): "Efendim, herkes bizden şikâyet ediyor, bu deneme zamanında herkes (bizim) düşüşümüze seviniyor." O ise (Nikiforos) ona dedi ki: "Eğer Tanrı, Firavun'un kalbini

Sayfa 490
sertleştirdiği gibi (benimkini de sertleştirirse) Firavun (gibi), benim yönetimimdekilerin başına ne hayır gelebilir? Theodosios, Nikiforos'tan sana gösterilenlerden başka bir

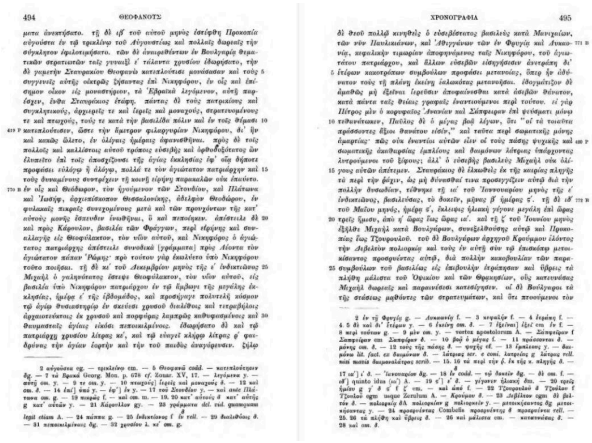
şey bekleme." Bunları, bizzat (Tanrı'yı) bilen tarihçi, Theodosios'un ağzından duymuştur. Birlikleri topladı, sadece Trakya'dan değil, sınır bölgelerinden de, kendi ücretleriyle silahlanmış, sapanlı ve sopalı birçok fakiri, (onlarla) birlikte küfrederek, Bulgarlara karşı sürdü. Krum, onların Markellai'de olduğunu görünce, korktu ve barış istedi. (Nikiforos) ise, kendi kötü niyetli ve soydaşlarının tavsiyeleriyle engellendi ve geçilmez yerlerden uzun süren dolaşmalardan sonra, pervasızca Bulgaristan'a girdi. Temmuz ayının 20. günü (köpek yıldızının doğuşu ve genel yıkım), sürekli olarak, "Kim gidip Ahab'ı (Nikiforos'u) aldatacak?" deniyordu; Tanrı onu karşı çıkana bile zorla sürüklese de. (Bulgaristan'a) girmeden önce, Byzantios adındaki sırdaşı, Markellai'den Krum'a gitti, imparatorluk kıyafetlerini ve 100 libre altını (yanına) alıp kaçtı; bu, Nikiforos'un kötü akıbetinin işaretiydi. İlk çarpışmalardan sonra üç gün boyunca işlerinin yolunda gittiğini sanarak, bu başarıyı Tanrı'ya değil, Stavrakios'un şansına ve sağduyusuna bağladı, girişi engelleyen yöneticileri tehdit etti. Hayvanların, bebeklerin ve her yaştan insanın acımasızca öldürülmesini emretti, kendi soydaşlarının cesetlerini gömülmeden, sadece köpeklerin toplanmasına izin vererek bıraktı, Krum'un hazinelerinin kilitlerini ve mühürlerini kendi (hazineleri) gibi güvence altına aldı. Krum, Hristiyanların köpekleri yediğini görünce, Krum'un "avlu" denilen yerini ateşe verdi; (Krum) çok alçakgönüllü görünerek şöyle diyordu: "İşte, kazandın. Al, senin için ne uygunsa onu yap ve huzur içinde git." Barışın düşmanı (Nikiforos) ise bunu kabul etmedi, (bunun üzerine) Krum bölgenin giriş ve çıkışlarını ahşap surlarla çevirerek kapattı. Nikiforos bunu öğrenince, şaşkınlık içinde ne yapacağını bilemedi. Saraydakilere, "Biz kanatlı olsak bile, hiç kimse ölümden Sayfa 491
kaçmayı ummasın" dedi. iki gün boyunca, Perşembe ve Cuma (günü), makineleri (hazırladılar). Cumartesi gecesi, Nikiforos'un etrafında kargaşa ve silahlı kalabalıklar belirdi, gün doğmadan barbarlar Nikiforos'un çadırına saldırdı ve onunla birlikte olan büyükleri acı bir şekilde katlettiler; aralarında Aetios patrikios, Petros patrikios, Sisinnios patrikios, Trifullios, Theodosios Salibaras patrikios da vardı; (bunlar) dindar İrini'ye çok acı çektirmiş ve kötülük yapmışlardı. Ayrıca Anadolu komutanı, birçok protospatharios, spatharios ve tagmata yöneticileri, imparatorluk muhafızlarının domestikosu, Trakya stratego'su ve sınırsız sayıda halkıyla birlikte tema yöneticileri (oradaydı); tüm Hristiyanlığın süsü mahvoldu. (Ordunun) silahları ve imparatorluk eşyaları yok oldu. Hristiyanların bir daha o günün çirkinliğini görmemesi (dilenir), bu her türlü yasın ötesindedir. 25 Temmuz tarihinde, 4. indiksiyon yılında, Krum, Nikiforos'un kesik başını aldı ve uzun günler boyunca bir sırık üzerinde sergiledi, (bu) gelen kavimlerin ve bizim utancımızın bir göstergesiydi. Bundan sonra, (Krum) onu alıp içini temizledi ve dışını gümüşle kaplayıp, içine içki koyarak Slav yöneticilerine kadeh olarak sundu. Bir günde ölenlerin çokluğu ve durdurulamayan yas, (bu) katliamın pek çok kişi için bir teselli kaynağı oldu. Bu katliamın şeklini, hayatta kalanların hiçbiri tam olarak anlatamadı; bazıları Hristiyanların onu öldürdüğünü söylüyor. Onun (Nikiforos'un) kadınsı uşakları ve onunla birlikte olanlar, ateşin içine atıldılar; (Nikiforos'un) iktidarı boyunca hiçbir Hristiyan huzur bulamadı. Zira (o), açgözlülükte, şehvet ve barbarca zalimlikte kendisinden önceki imparatorları geride

Sayfa 492
bırakmıştı daha sonra bizler için inanılması güç ve zahmetli olsa da, atasözünde olduğu gibi kumaşın kenarından (kim olduğu) bellidir. Oğlu Stavrakios, kılıç darbesiyle sağ tarafından ağır yaralandı, savaş alanından zorlukla canlı çıkabildi ve Adrianopolis'e ulaştı, yarasının acısıyla kıvranıyordu. Skholai domestikosu Stefanos ve magistros Theoktistos, toplanan halkla birlikte, Stavrakios'u imparator ilan ettiler ve kendi babalarına karşı hayatta kalanları kışkırttılar, (bu durum) onları çok sevindirdi. Ancak hayatta kalan kouropalates Mihail, dostları tarafından imparator ilan edilmek istendi, ancak Nikiforos'a verdiği yeminlerden dolayı bunu kabul etmedi. Skholai domestikosu Stefanos, Stavrakios'un yaşayacağı ümidiyle buna karşı çıktı. Magistros Theoktistos ise Mihail'in imparatorluğu için (çaba) sarf ediyordu. Stavrakios, idrarından kan gelmesiyle aşırı derecede zayıfladı ve sedye üzerinde Byzantion'a (İstanbul'a) getirildi. Patrik Nikiforos, ona çok yakın durarak, Tanrı'dan af dilemesini ve babasının haksız yere el koyduğu malları geri vermesini tavsiye ediyordu; (patrik) onun, babasının gerçek bir mirasçısı olarak 3 talanttan fazlasını ödeyemeyeceğini söylüyordu. Bunlar, onun işlediği kötülüklerin küçük bir kısmıdır. O ise, (halkın) kendisinden nefret ettiğini bilerek yaşamaktan çekiniyordu. Patrik'in dürüst görüşüne karşı kin besleyerek, magistros Theoktistos'u, skholai domestikosu Stefanos'u ve kouropalates Mihail'i sık sık aşağılıyordu; kendi kız kardeşi Prokopia'yı ve imparatoriçe Theofano'nun kışkırtmalarıyla kendisine karşı komplo kuranları tamamen dışlıyordu. Zavallı (Stavrakios), kutsal İrini'yi örnek alarak imparatorluğu elinde tutmayı umuyordu, ancak çocuğu olmuyordu. Kendisinin iyileşemeyeceğini gören Stavrakios, imparatorluğu karısına bırakmaya çalıştı; Hristiyanlar arasında demokrasi kurmaya (çalıştı). Ancak önceki kötülüklerin ardından, patrik, magistros Theoktistos ve domestikos Stefanos, aralarındaki düşmanlığı bir kenara bırakıp, dostluk içinde kouropalates Mihail'in yanında yer aldılar ve 5. indiksiyon yılı Eylül ayının sonunda (onun tarafına geçtiler). 1 Ekim günü akşamı, Stavrakios, Stefanos'u

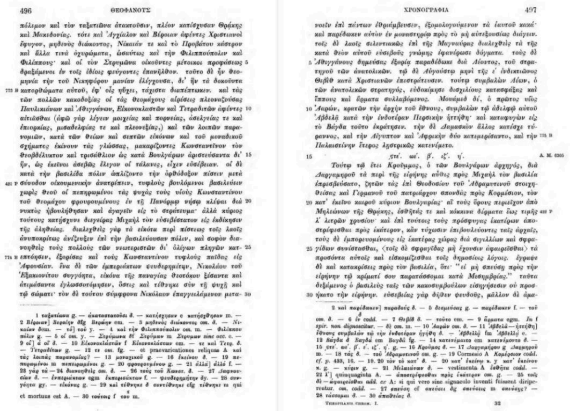
Sayfa 493
yanına çağırdı ve domestikos'a, damadı Mihail'i evinden getirip gözlerini kör edip edemeyeceğini sordu. (Domestikos), o saatte evin çevresinin (muhafızlarca) tutulduğunu ve oradaki durumun güvenli olmadığını, bu yüzden bunu kimseye söyleyemeyeceğini belirtti. (Domestikos), ikna edici sözlerle onu sakinleştirdi ve gece boyunca birlikleri toplayıp, kendi yöneticileriyle birlikte Mihail'i imparator ilan etmek için (hipodromun) kapalı bölümüne götürdü. 10. (kişi) olarak (Mihail'i) imparator ilan

ettiler, bu aşağıda açıklanacaktır. Patrik Nikiforos, Mihail'den, Hristiyanlara karşı ellerini kana bulamayacağına, din adamlarına veya keşişlere, kısaca tüm kilise mensuplarına asla zarar vermeyeceğine dair yazılı bir belge istedi.
(Tablo: Dünya yılı 6304) Dünyanın yaratılışından: 6304 İsa'nın bedenlenişinden: 812 Romalıların imparatoru: Mihail (2. yıl) Arap lideri: Muhammed (4. yıl) Roma piskoposu: Leon (15. yıl) Konstantinopolis piskoposu: Nikiforos (9. yıl)
2 Ekim günü, 5. indiksiyon yılı, 1. saatte, kouropalates Mihail, hipodromda tüm senato ve ordu tarafından Romalıların imparatoru ilan edildi. Stavrakios, ilan edildiklerini duyunca, hemen saçlarını kestirip, akrabası olan keşiş Simeon'un cübbesini giydi; patrik, yanına gelip Stavrakios ve imparator Mihail ile kız kardeşi Prokopia'ya (kardeşiyle) birlikte, yaşananlardan dolayı üzülmemelerini, bunun bir komplo değil, kendi kaderi olduğunu söyleyerek teselli etti. O ise, babasının hainliğinden dolayı çıldırmış bir halde, ona şöyle dedi: "Bundan daha iyi bir dost bulamayacaksın." 3. saatin sonunda (Mihail), büyük kilisenin ambonunda taç giydi, herkes büyük bir sevinç yaşadı. Patriğe 50 libre altın hediye etti ve (patrik) onu kilise meclisine dağıttı. (Mihail) oldukça cömertti ve açgözlü değildi, Nikiforos'un açgözlülüğünden mağdur olan herkesi, senatoyu ve orduyu hediyelerle (memnun etti) bağlılığını (kazandı).

Sayfa 494
12 Ekim'de Prokopia, Augustae (İmparatoriçe) olarak saraydaki triklinumda taç giydi ve senatoya pek çok hediye dağıttı. Bulgaristan'da ölen askerlerin eşlerine 1.000 talant altın verdi; Stavrakios'un karısı Theofano'yu manastıra gönderdi ve Nikiforos'un (ailesinin) sefil bir şekilde yaşayan akrabalarına bir manastır sağladı, Stavrakios'un gömüldüğü yer burasıydı. Başkentteki ve diğer bölgelerdeki tüm patrikiosları, senatörleri, din adamlarını, keşişleri ve fakirleri zenginleştirdi; öyle ki, Nikiforos'un ölçüsüz açgözlülüğünü, birkaç gün içinde yok etmeyi başardı. Pek çok güzel tavrının yanı sıra, dindar ve çok Ortodoks olduğu için, kutsal kiliseye (zarar verenlere) karşı üzülüyor, (bunu yapanlara) hiçbir bahane ile, dindar veya değil, izin vermiyordu; en kutsal patriğe, kamu barışına katkıda bulunması için sürekli çağrıda bulunuyordu. Studion manastırı başrahibi Theodoros'u, kardeşi Selanik başpiskoposu İosif'i ve Platon'u, manastırın ileri gelenleriyle birlikte acı sürgünlerden kurtarıp birleşmelerini sağladı. Franklar kralı Karolus'a barış ve ittifak için Theofylaktos'u (oğlunu) gönderdi; en kutsal patrik Nikiforos ise Roma'nın en kutsal

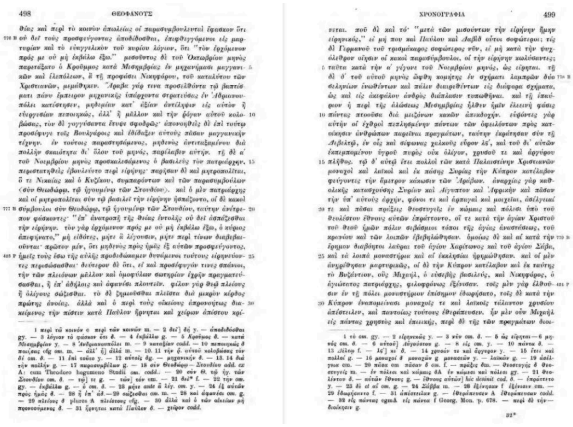
papası Leon'a sinodik mektuplar gönderdi; çünkü Nikiforos (daha önce) bunu yapmasını engellemişti. 25 Aralık tarihinde, 5. indiksiyon yılında, yüce Mihail, oğlu Theofylaktos'u, büyük kilisenin ambonunda, patrik Nikiforos aracılığıyla imparator ilan etti. Kutsal sunak için altın ve değerli taşlarla süslenmiş kıymetli giysiler, dört yollu (desenli), usta işi, altın ve erguvan renkli nakışlı, 20 mucizevi azizin tasvir edildiği (kumaşlar) hazırlattı. Patriğe 20 libre altın hediye etti, kutsal din adamlarına 10 libre (altın) verdi ve böylece kutsal yortuyu ve çocuğun taç giyme törenini süsledi.
Sayfa 495
(Tanrı) sevgisiyle Tanrı'nın çokça harekete geçirdiği en dindar imparator, Frigya ve Likaonya'daki günümüz Pavlikianları ve Athinganoi olan Maniheistlere karşı, en kutsal patriğin ve diğer dindar kişilerin tavsiyesiyle, tövbe bahanesiyle hareket eden (ancak aslında) başka kötü niyetli danışmanların (kışkırttığı) o sapkınlığın, (onların) tövbe etmesinin imkansız olduğunu (anlayınca) onları (cezalandırdı). (Hükümdar), kutsal yazıların her şeyine aykırı olarak, dinsizler için ölüm cezasını (uygulamayı) yasakladı. Zira havarilerin başı Petrus, Ananias ve Sapphira'yı sadece yalan söyledikleri için öldürdüyse, büyük Pavlus, "böyle şeyleri yapanlar ölüm hak eder" diye bağırırsa; bu (cezalar), sadece ruhsal ve bedensel kirlilikle dolu olanları ve demonlara tapanları (şerden) kurtarmak için (değil miydi)? En dindar imparator Mihail, onların (sapkınların) çok azını kılıçtan geçirdi. Stavrakios, aldığı yaranın (enfeksiyonu/kötü kokusu) nedeniyle kimsenin yanına yaklaşamadığı için, 14 Ocak tarihinde, 5. indiksiyon yılında vefat etti. 14 Mayıs tarihinde, saat 3.5'te, 3,5 saat süren büyük bir güneş tutulması yaşandı. 20 Haziran tarihinde Mihail, Bulgarlara karşı sefere çıktı, yanında Prokopia vardı, Tzurulos'a kadar (ilerlediler). Bulgar lideri Krum, Develtum'u kuşatıp oradakileri piskoposlarıyla birlikte sürgün edince, (Krum) kendisine sığınanlara karşı, imparatorun (yanındaki) bazı danışmanların kötü niyetleri yüzünden (müdahale edildi), (bu kişiler) kışkırtıldı ve (halk) özellikle Opsikion ve Trakya birlikleri (tarafından) hakarete uğradı. Mihail, onları hediyeler ve nasihatlerle yatıştırdı. Ancak Bulgarlar, birliklerin (imparatorun) otoritesini (kabul

Sayfa 496
etmediklerini) öğrenince savaşı ve düzensiz birlikleri, Trakya ve Makedonya'da üstünlük sağladılar. O zaman Hristiyanlar, Ankialos ve Beroia'yı bırakıp, kimse onları kovalamadan kaçtılar; Nikia, Provatos kalesi ve aynı şekilde Filippoupolis ve Filippoi de (terk edildi). Struma'da oturan yerleşimciler de bahanelerle kendi yerlerine döndüler. Bu durum, Nikiforos'un kibrini cezalandıran ilahi bir gazaptı; zira onun

başarı sandığı şeyler, hızla çökmüştü. Pavlikianların, Athinganoi'lerin, İkonoklastların ve Tetraditlerin pek çok kötü sapkınlığı (zinayı, fuhşu, şehveti, kardeş katlini ve açgözlülüğü ifade eden) ve kutsal ile saygıdeğer ikonlara karşı diğer yasasızlıkları (görmezden gelindi), o aşağılık ve üç kez lanet olası Konstantinos'u, Bulgarlara karşı savaştığı için övüyorlardı; oysa o (Konstantinos), dinsizlerin dediği gibi (dindar) değildi. Konstantinopolis'tekiler ise Ortodoks inancına karşı silahlandılar, ekümenik sinodu yıkmak istediler, kör (Konstantinos'un) oğullarının, Tanrı'ya karşı gelenler tarafından korunarak, gece vakti Panormos adasına kaçırılıp orada yönetilmesini istediler. Ancak Rab, en dindar Mihail'i hakikatin savunması için harekete geçirdi. O (Mihail), inanç hakkındaki fikirlerini halka dürüstçe açıkladı, yenilikçileri birkaç kırbaç darbesiyle cezalandırdı ve Konstantinos'un kör oğullarını Afousia'ya sürgüne gönderdi. Nikolaos adlı sözde münzevinin, Yüce Meryem Ana'nın ikonasına küfredip onu aşağıladığını görünce, onun dilini kesti; o kişi (Nikolaos) hem ruh hem de beden

olarak öldü, onun gibi düşünen ve tövbe edeceğini söyleyen Nikolaos (tanrısal) anlayışla her şeyin üzerinde zafer kazandı, kendi günahlarını itiraf etti ve (kilise) manastıra teslim edildi, böylece kendi başına buyruk yaşayamadı. Halk arasında ise Magnaura'da Tanrı yolundaki dindar görüşlerini içeren dogmaları açıkladı. Athinganoi'lerin (lideri) ise, Anadolu stratego'su Leon tarafından sürgüne gönderildi. Ağustos ayında, 5. indiksiyon yılında, (Mihail) Hristiyanlar adına sefere çıktı. Leon (Anadolu stratego'su) onunla birleşti; 2.000 (asker) ve atlar ile silahları ele geçirmekte başarılı oldu. Muhammed'in oğlu, halkın lideri olan (Arap) lideri, kardeşi Abed ile savaştı ve Pers iç bölgelerinde yenildi, Baga'ya kaçıp orayı ele geçirdi. Şam'da başka bir tiran yönetimi ele geçirdi; (bu kişiler) Mısır ve Afrika'yı paylaştılar ve Filistin'i başka bir haydut (tiran) ele geçirdi.
(Dünya yılı: 6305)
Bulgarların lideri Krum, (bizim tarafımızdan) elçi olarak gönderilen Dargamfros aracılığıyla, İmparator Mihail'e barış teklifinde bulundu. (Krum), Theodosios (Adramytinos) zamanındaki şartları ve patrik Germanos ile yapılan anlaşmaları talep ediyordu. Sınırlar, Trakya'daki Meleon'dan başlayarak, 30 libre altın değerindeki elbiseler ve kırmızı derilere kadar uzanıyordu. Ayrıca her iki taraftaki mültecilerin geri gönderilmesini ve her iki ülkeye ticaret için gidenlerin, üzerinde mühürlü belgeleri (sigillia) olmayanların mallarına el konulmasını şart koştu. (Krum), imparatora şu şekilde (yazılı) bir mahkumiyet gönderdi: "Eğer barışa acele etmezsen, Mesembria'da savaşacağız.". İmparator (Mihail) bunu kabul etti, ancak (danışmanların) kötü önerileri yüzünden barışı reddetti; zira (bu danışmanlar) dindar değil, daha çok sahtekardı. İlahi ve kamusal kayıplar hakkında, kötü danışmanlar, sığınanların teslim edilmemesi gerektiğini söylüyorlardı; Rabbin şu sözüyle tanıklık ediyorlardı: "Bana geleni dışarı atmayacağım."

Sayfa 498

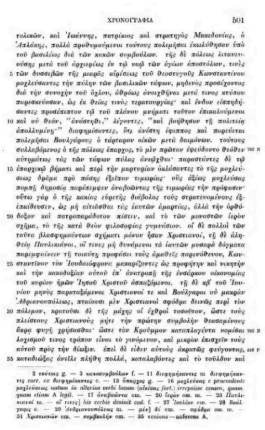
Ekim ayının ortalarında Krum, Mesembria'ya karşı mekanik bir kuşatma aracı hazırladı ve bunu, Hristiyanların yıkımını hedefleyen Nikiforos'un bahaneleriyle, çok iyi bilen ve mekanik sanatlarda uzmanlaşmış bir Arap'ı Adrianopolis'te göreve getirerek yaptı. Ona hiçbir lütufta bulunmadı, aksine onun organını kısaltarak, ondan şiddetle tiksindi ve öfkelendi. Buna çok içerleyen Arap, Bulgarlara sığındı ve onlara tüm mekanik sanatları öğretti. Bunları onlara gösterdikten ve ay boyunca hiçbir karşı koyma olmaksızın, her şeyi ele geçirdiler. Kasım ayında ise imparator, barış hakkında görüşmek üzere patriği ve metropolitleri yanına çağırdı. Nikaia ve Kyzikos metropolitleri, danışmanlarla ve Studion manastırı başrahibi Theodoros ile birlikte hazır bulundular. Patrik ve metropolitler imparator ile barışı onaylarken, kötü danışmanlar Theodoros ile birlikte bunu reddettiler ve şöyle dediler: "İlahi emrin bozulması, barışı onaylamamalıdır. Zira 'Bana geleni dışarı atmayacağım' diyen Rab'bin ne söylediğini bilmeden ve neye yemin ettiklerini anlamadan, bizden sığınan kimse yokken, biz avlunun içindekileri, onları kurtarmak için barışçıl bir şekilde teslim ederek, kendi gücümüzü nasıl tüketiriz? İkincisi, eğer çok az kişi sığınırsa, kendi dindaşlarımızın kurtuluşunu sağlamak ve belirsiz ve görünmez zenginlikler yerine, Tanrı'nın daha fazla sayıda kurtulmasını tercih etmeliyiz. Ancak, küçük bir kazanç için büyük kayıplara uğramak, büyük bir cehalettir ve kendi ailesini düşünmeyerek inancını Pavlus'a göre inkar eden, imansızdan daha kötüdür."

Sayfa 499

Fakat "Barıştan nefret edenlerle barışçıl oldum" sözü ne olacak, yoksa Pavlus ve Davud daha mı bilgeydi? Kutsal Germanos'un bilge danışmanlarından şimdi daha mı bilgeyiz, yoksa barışı engelleyerek ruhsal yıkıma mı sebep oluyoruz? Bu olaylar Kasım ayında gerçekleşti, söylendiği gibi. Aynı ayın birinde, gökyüzünde, birbirine birleşen ve sonra farklı şekillere bölünen iki parlak ay görüldü; tıpkı başsız bir insanın şeklinin tasvir edilmesi gibi. Ertesi gün, Mesembria'nın düşüşü hakkında acı verici bir haber geldi, her şeyin büyük felaketlerle dolup taştığını söylüyordu. Düşmanlar, ele geçirilmesi gereken her şeyi ele geçirmişlerdi ve bu şehri ele geçirdikten sonra, Debeltos ile birlikte, içinden ateş püskürten bakır boruları buldular ve bunlardan çıkan ateşle birlikte az miktarda altın ve gümüşün çokluğu ele geçirildi. Aynı yıl, Filistin'deki Hristiyan rahipler ve laikler, Suriye'nin her yerinden, Arapların ölçüsüz kötülüklerinden kaçarak sığındılar. Zira Suriye, Mısır, Afrika ve tüm bölgelerinde kaos

ve anarşi hüküm sürdüğü için, onların yönetimi altında cinayetler, yağmalar, zina, sefahat ve tüm iğrenç eylemler köylerde ve şehirlerde, o tanrı tanımaz kavim tarafından işleniyordu. Mesih'in kutsal şehirlerinde, Tanrı'nın dirilişinin kutsal yerleri, çarmıhın yeri ve diğer kutsal mekanlar kirletildi. Aynı şekilde, Aziz Hariton ve Aziz Saba'nın çöldeki kutsal lavraları ve diğer manastırlar ve kiliseler ıssızlaştı. Bazıları şehit edilerek öldürüldü, bazıları ise Kıbrıs'a kaçtı ve oradan Bizans'a, dindar imparator Mihail ve Aziz Patrik Nikiforos'a sığındılar. Zira şehirdeki kutsal manastırı onlara bağışladı, Kıbrıs'ta kalan keşişlere ve laiklere altın para gönderdi ve onları her şekilde iyileştirdi. Mihail ise herkese karşı nazik ve hoşgörülüydü, konuların yönetimi

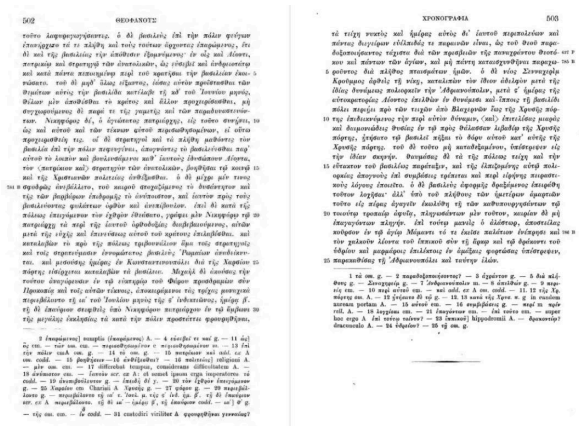
Sayfa 500

konusunda ise yönetimsiz, Theoktistos magister ve diğer yöneticilere köleleşmiş durumdaydı. Şubat ayında, Bulgaristan'dan kaçan iki Hristiyan, İmparator Krum'a, Trakya'daki durumun kötü olduğunu bildirdi. Ayın 15'inde imparator şehirden çıktı ve Tanrı'nın takdiriyle Krum, hiçbir şey yapamadan geri döndü; birkaç kişiyi kaybetmişti. İmparator ise Adrianopolis'i ele geçirip düzenledikten sonra sevinçle geri döndü. Patrik Tarasios'un manastırına giderek kutsal mezarını süsledi. Mesembria'nın düşüşünden sonra Krum, barış teklifini reddetti; tüm bölgelerdeki askerlerin bahardan önce Trakya'ya geçmesini emretti, bu da herkesi, özellikle Kapadokyalıları ve Ermenileri rahatsız etti. İmparatorun birliklerle çıkışından sonra, Mayıs ayında tekrar bir araya geldiler ve 15 Ağustos'a kadar Herakleia yakınlarındaki Akiduktos'ta kaldılar. Halk, bu durumdan duyduğu rahatsızlıkla Mihail'e karşı iftira ve küfürlere yöneldi. Mayıs ayında, yükselen burçta, Boğa burcunun 13. derecesinde güneş tutulması gerçekleşti ve büyük bir korku yayıldı. İmparator, Trakya'yı generaller ve ordularla dolaşıyor, Mesembria'ya gitmiyor veya düşmanları yok etmek için yapılması gerekenleri yapmıyor, sadece deneyimsiz danışmanlarının boş sözlerine inanıyor; düşmanların kendi topraklarında oturduğuna cesaret edemiyor ve barbar saldırısı, kendi halkının ihtiyaçlarını karşılayamaması ve yağmalanmasından daha ağır geliyordu. Haziran ayında, Bulgarların lideri Krum, kendi ordusuyla çıktı; Hristiyanları çok korkutuyordu. İmparatorluk karargahından 4 mil uzaklıkta, Versinikia'da kamp kurdu; Leon, patrik ve doğu ordularının generali...

Sayfa 501

kurdu; Leon, patrik ve doğu ordularının generali doğu ordularının generali ve Makedonya'nın stratego'su olan İoannes Aplakes, onlarla savaşmaya çok istekli olsa

da, kötü danışmanlar yüzünden imparator tarafından engellendi. Şehir, başpiskopos ile birlikte Havariler Kilisesi'nde dua ederken, Konstantin'in kötü ve kirli sapkınlığından olan bazıları, imparatorluk mezarlarının kapısını zorlayarak, kalabalığın fark etmemesi için, sanki ilahi bir mucizeymiş gibi gürültü yapmadan içeri girdiler ve o şaşkın mezarı çağırdılar, "kalk ve devlete yardım et, yok ediliyorsun" dediler; at üzerinde kalktığını ve Bulgarlarla savaşmaya gittiğini, ardından şeytanla birlikte olduğunu yaydılar. Şehir valisi bunları yakaladı, mezar kapılarının kendiliğinden açıldığını yalan yere beyan etti. Vali, onları halkın önünde cezalandırmadan önce, mezarın zorlanması dramını sergiledi; suçlarını itiraf etmeleri için teşvik etti. Şeytanın bulduğu bu tuzakla, askerleri kendi günahlarını suçlamamaya, aksine Ortodoks inancını ve atalardan gelen inancı, manastırların kutsal düzenini suçlamaya eğitti. Çoğu, bu iftiraları atanların kılığında Hristiyan gibi görünüyordu; gerçekte Pavlikianos'tandı. Bu iğrenç öğretilerini gizlemeye çalışırken, cahilleri kandırıyor, Konstantin'i bir kurtarıcı ve zafer kazanan olarak yüceltiyor, Rabbimiz İsa Mesih'in enkarnasyonuna dair yanlış inançlarını övüyorlardı. Temmuz ayının 23'ünde Hristiyanlar ve Bulgarlar, Adrianopolis'in yakınlarında karşı karşıya geldiler. Hristiyanlar savaşta çok kötü bir şekilde yenildiler. Düşmanlar savaşı o kadar kazandı ki, ilk çarpışmayı gören pek çok Hristiyan kaçmaya başladı. Krum şaşkına döndü ve bunun bir tuzak olduğunu düşündü; kovalamaya cesaret edemedi. Ancak onların pervasızca kaçtıklarını görünce, takip ederek pek çok kişiyi öldürdü,

Sayfa 502

yakaladıklarını ve bunu yağmaladılar. İmparator şehre kaçarken geri döndü; halkı ve onların yöneticilerini azarlıyor, ayrıca imparatorluktan vazgeçmeye yemin ediyordu. Leon, doğu ordularının patrik ve generali, en dindar ve en mert kişi, imparatorluğu elde etme konusunda her şeyde hazırlıklıydı. Hiçbir şey yapmadan, orduları başsız bırakan imparator, Haziran ayının 13'ünde şehri ele geçirdi; yönetimi bırakmak ve başkasını atamak istiyordu, ancak eşi ve saray mensupları buna izin vermiyordu. En kutsal patrik Nikiforos, eğer böyle biri atanırsa, kendisinin ve çocuklarının korunacağını düşünerek, onlarla bir araya geldi. Generaller ve halk, imparatorun şehre kaçtığını öğrenince, artık onun tarafından yönetilmekten umutlarını kestiler. Kendi aralarında istişare ederek, doğu ordularının patrik ve generali Leon'u, kamusal işlere yardım etmesi ve Hristiyan devletini savunması için desteklemeye karar verdiler. O ise bir süre şiddetle direndi, zamanı bekliyor, barbar saldırısının

hoşnutsuzluğunu ve kendisini imparatorluk yapanlara karşı dik ve suçsuz kalmayı amaçlıyordu. Düşmanların şehre doğru hızla ilerlediğini görünce, Nikiforos'a mektup yazarak, kendi Ortodoksluğunu vurguladı ve dua ve onayı ile imparatorluğu ele geçirmeyi istedi. Şehrin önündeki Tribounalion'u ele geçirdikten sonra, generaller ve ordularla birlikte, Romalıların meşru imparatoru olarak ilan edildi. Konstantinopolis'in ortasında, Harsios kapısından girerek şehri ele geçirdi. Mihail, onun ilan edildiğini duyunca, Faros'taki şükran kilisesine koştu, çocuklarıyla birlikte keşiş kıyafetleri giydi; 11 Temmuz, 5. indiksiyon, 2. gün. Ertesi gün, büyük kilisenin ambonunda,

Patrik Nikiforos tarafından taç giydirilerek, şehrin korunması emredildi, surları gece gündüz kendisi dolaşıyor, herkesi canlandırıyor ve Tanrı'nın, en kutsal Meryem Ana'nın ve tüm azizlerin aracılığıyla, günahlarımızın çokluğu nedeniyle bizi tamamen utandırmaması için dualar ediyordu. Genç Sennacherib Krum, zafer kazandıktan sonra, kendi kardeşini ordusuyla Adrianopolis'i kuşatmak için bıraktı. Leon'un imparatorluğundan birkaç gün sonra, imparatorluk güçleri ve atlılarıyla, surların dışındaki Blachernae'den Altın Kapı'ya geldi, kendisini ve gücünü gösterdi. Altın Kapı'nın batı tarafında, kirli ve şeytani kurbanlar sunarak, kralın mızrağını Altın Kapı'ya karşı fırlatmasını istedi. İmparator bunu kabul etmeyince, kendi çadırına geri döndü. Şehrin surlarının düzeninden ve imparatorun beklenen kuşatmasından endişelenerek, müzakerelere ve barış arayışına girdi. İmparator, bu fırsatı değerlendirerek onu mızraklamak istedi; ancak halkımızın günahlarının çokluğu nedeniyle, bunu gerçekleştirmesi engellendi. Bu uğursuz kişi, buna çok kızdı; Aziz Mamas'a elçi göndererek oradaki sarayı yaktı, atların, ayının ve ejderhanın bronz heykelini, mermer heykellerle birlikte arabalara yükledi ve Adrianopolis'i ele geçirerek geri döndü.

Son

Türkçeye çeviren: İbrahim Şimşek
İnternet sayfamız: https://belgeler.eu/